

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

EVAN WINTER

"A major
new talent."

—ANTHONY
RYAN

"A gripping
tale."

—S. A.
CHAKRABORTY



THE RAGE OF DRAGONS

"Intense, inventive, and action packed." —JAMES ISLINGTON

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi: <https://rar1ey.org>



İletişim Botu: @cevirigiller_bot

- [Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız](#)
- [Çeviri Yedek Telegram Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitap İstekleri Kanalımız](#)
- [Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri](#)
- [Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız](#)

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz.

Kitaplarımız paylaşılmak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız.PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi



THE RAGE OF DRAGONS

YANANIN İLK KİTABI

EVAN WINTER



www.orbitbooks.net

Telif Hakkı

Bu kitap bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar yazarın hayal gücünün ürünüdür veya hayali olarak kullanılmıştır. Yaşayan veya ölmüş gerçek olaylar, yerler veya kişilerle olan benzerlikler tesadüfidir.

Telif Hakkı© 2017 by Evan Winter

The Fires of Vengeance'dan alıntıdır telif hakkı© 2020 Evan Winter'a aittir

Oren-Yaro'nun Kurdu'ndan alıntıdır telif hakkı© 2017 by K. S. Viloso

Kapak tasarımı: Lauren Panepinto

Kapak illüstrasyonu: Karla Ortiz

Kapak telif hakkı© 2019 by Hachette Book Group, Inc. Harita

Tim Paul tarafından

Vivian Hui tarafından çekilen yazar fotoğrafı

Hachette Book Group özgür ifade hakkını ve telif haklarının değerini desteklemektedir. Telif hakkının amacı, yazarları ve sanatçıları kültürümüzü zenginleştiren yaratıcı eserler üretmeye teşvik etmektir.

Bu kitabın izinsiz olarak taranması, yüklenmesi ve dağıtılması yazarın fikri mülkiyetinin çalınmasıdır. Eğer siz kitaptan materyal kullanmak için izin istiyorsanız (inceleme amaçları dışında), lütfen permissions@hbgusa.com ile iletişime geçin. Yazarın haklarına verdiğiniz destek için teşekkür ederiz.

Yörünge

Hachette Kitap Grubu

1290 Avenue of the Americas

New York, NY 10104 orbitbooks.net

İlk Ciltsiz Baskı: Mart 2020 İlk Ciltli Baskı:

Temmuz 2019

İlk Yörünge e-Kitap Baskısı: Şubat 2019 İlk olarak 2017'de yayınlandı

Orbit, Hachette Book Group'un bir baskısıdır.

Orbit adı ve logosu Little, Brown Book Group Limited'in ticari markalarıdır.

Yayıncı, yayıncıya ait olmayan web sitelerinden (veya içeriklerinden) sorumlu değildir.

Hachette Konuşmacılar Bürosu, konuşma etkinlikleri için geniş bir yazar yelpazesi sunmaktadır. Daha fazlasını öğrenmek için şu adrese gidin www.hachettespeakersbureau.com veya (866) 376-6591 numaralı telefonu arayın.

Kongre Kütüphanesi ciltli kitabı aşağıdaki şekilde kataloglamıştır: İsimler: Winter, Evan, yazar.

Başlık: Ejderhaların öfkesi / Evan Winter.

Açıklama: New York, NY : Orbit, 2019. | Seri: Yanan ; kitap 1

Tanımlayıcılar: LCCN 2019002345 (basılı)| LCCN 2019003547 (e-kitap)

| ISBN 9780316489744 (e-kitap) | ISBN 9780316489737 (e-kitap)

Library Edition)| ISBN 9780316489768 (ciltli) Konular:

GSAFD: Fantastik kurgu.

Sınıflandırma: LCC PR6123.I578 (e-kitap)| LCC PR6123.I578 R34 2019

(baskı)| DDC 823/.92-dc23

LC kaydı <https://lccn.loc.gov/2019002345> adresinde mevcuttur

ISBN'ler: 978-0-316-48977-5 (ticari ciltsiz), 978-0-316-48974-4 (e-kitap)

E3-20200117-JV-PC-REV

İÇİNDEKİLER

[Kapak](#)

[Başlık](#)

[Sayfası](#)

[Telif Hakkı](#)

[İthafı](#)

[Harita](#)

[Önsöz](#)

[Kara Düşüşü](#)

[Şampiyon Tsiory_](#)

[Ingonyama](#)

[Canavar](#)

[Birinci Bölüm](#)

[Varis](#)

[Görev_](#)

[Baskın](#)

[Muhafızlar](#)

[Savaşçılar](#)

[Zafer](#)

[İkinci Bölüm](#)

[Planlar](#)

[Cesaret](#)

[Yollar](#)
[Oğull](#)
[ar](#)
[Erkek](#)
[ler](#)
[Vaatler](#)
[Kraliçe](#)

[Üçüncü Bölüm](#)

[Test](#)
[Sharp](#)
[Done](#)
[Brave](#)
[Sürgün](#)
[Lekan Onai](#)
[Fallen](#)

[Dördüncü](#)

[Bölüm](#)
[Kigambe](#)
[Hançerler](#)
[Maç](#)
[Kurallar](#)
[Kavga](#)
[Dokuz](#)

[Beşinci](#)

[Bölüm](#)
[Ölçek](#)
[Isikolo](#)
[Eğitim_](#)
[Anlar](#)
[Zaman](#)

[Bronz](#)

[Altıncı Bölüm](#)

[Savaş Alanları](#)

[Enervated](#)

[Yeniden](#)

[Birleşme](#)

[Simetri](#)

[Blows](#)

[Yedinci Bölüm](#)

[Draw](#)

[Brothers](#)

[Pain](#)

[Skirmish](#)

[Legend](#)

[Gifts](#)

[Breathe](#)

[Demon](#)

[Sekizinci](#)

[Bölüm](#)

[Oyunlar](#)

[Merhamet](#)

[Katil](#)

[Düello](#)

[Jayy ed Ayim](#)

[Pyrrhic](#)

[Dokuzuncu](#)

[Bölüm](#)

[Lesser](#)

[Isihogo](#)

[Count](#)

[Borders](#)

[Blood](#)

[History](#)

[Onuncu Bölüm](#)

[Tutsaklar](#)

[Bağlantısız Kalma](#)

[Yasak Hayatta](#)

[On Birinci Bölüm](#)

[Counsel](#)

[Stones](#)

[Abomination](#)

[Terimler](#)

[Kutsanmış](#)

[On İkinci Bölüm Yakın](#)

[Dövüş](#)

[Dinley](#)

[in](#)

[Pride](#)

[Ortak](#)

[On Üçüncü Bölüm](#)

[Osa](#)

[Kellan Okar Küller](#)

Bölüm On Dört

Sırlar

Horns

Peace

Rout

Daaso Headtaker

On Beşinci

Bölüm

Conclave

Youngling_

Keep

Heykel

On Altıncı Bölüm

Öfkeli

Kaçış

Kapılar

Hex

Sınır

Limitlerdışı

etme

Sonsöz

Tsiora Omehia

Daha Fazlasını

Keşfedin Sözlük

Seçilmiş Kastlar

Minnettarlık

Ölçek

-

www.evanwinter.comEk

[stralar](#)

[Yazarla Tanışın](#)

[Evan Winter ile Soru-Cevap](#)

[İntikam Ateşi'nin Önizlemesi](#)

[Oren-Yaro'nun Kurdu'nun Önizlemesi](#)

[Ejderhaların Öfkesi Övgüler için](#)

*Bana nasıl sıkı çalışılacağını gösterdiği için
babama;*

*Sonsuz sevgi konusunda verdiği günlük
dersler için anneme;*

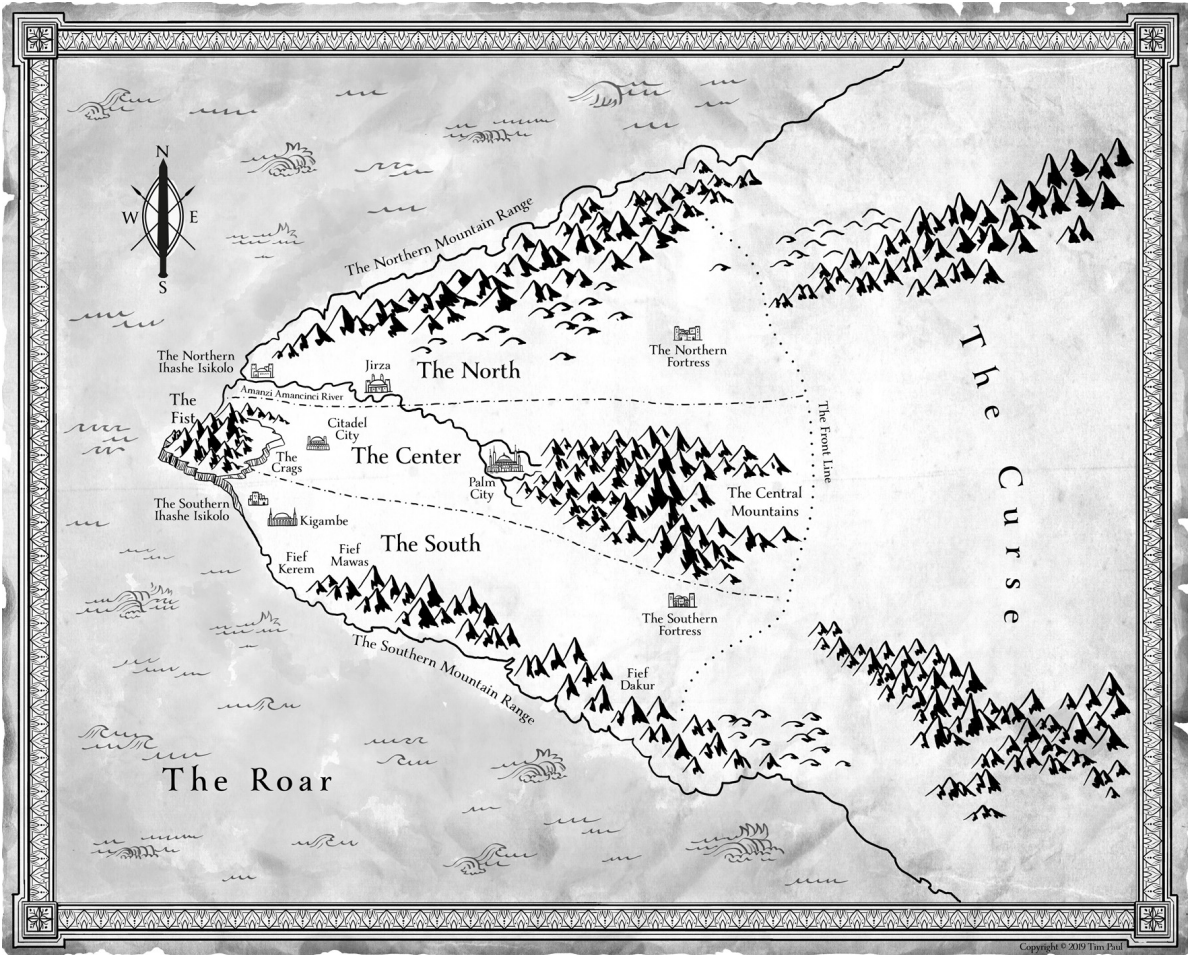
*Her erkeğin hak ettiğinden daha iyi bir eş
olduğu için karıma;*

Oğluma, bu hikaye senin için.

**Kitap çekilişlerini, ön gösterimleri, fırsatları ve daha fazlasını
keşfedin.**

[Daha fazlasını öğrenmek için buraya dokununuz.](#)





PROLOGUE



LANDFALL

Kraliçe Taifa, karaya oturmuş savaş gemisi *Targon*'un pruvasında durmuş, kumların üzerindeki katliama bakıyordu. Diğer gemileri boştu. Seçilmişlerin savaşçı kadın ve erkekleri çoktan karaya çıkmış, ölmeye ve öldürmeye başlamışlardı. Savaştlıklarının çığlıklarından pek de farklı olmayan çığlıkları dalga dalga üzerine geliyordu.

Güneşe baktı. Güneş tepesinde yanıyordu ve ölümler gece yarısına kadar durmayacaktı, bu da çok daha fazla insanın öleceği anlamına geliyordu. Arkasındaki güvertede ayak sesleri duydu ve Tsiory'nin yürüyüşünden gelen seslerle rahatlamaya çalıştı.

"Kraliçem," dedi.

Taifa başını sallayarak konuşmasına izin verdi ama kıyıdaki katliamdan başını çevirmedi. Eğer bu halkının sonu olacaksa, buna tanıklık edecekti. Bu kadarını yapabiliirdi.

"Sahili tutamayız," dedi ona. "Gemilere geri çekilmek zorundayız. Onları yeniden fırlatmalıyız."

"Hayır, suya geri dönmeyeceğim. Filonun geri kalanı yakında burada olacak."

"Aileler, çocuklar, yaşlılar ve sakatlar. Savaşçılar değil. Üstün Yetenekliler değil."

Taifa dönmemişti. Onunla yüzleşemezdi, henüz değil. "Burası çok güzel," dedi ona. "Osonte'den daha sıcak ama güzel. Baksana." Uzaktaki dağları işaret etti. "Dağlarla çevrili ve ikiye bölünmüş bir yarımada indik. Savunulabilir, tarıma elverişli. Burada bir ev yapabiliriz. Yapamaz mıyız? Halkım için bir yuva."

Onunla yüzleşti. Onun varlığı onu rahatlattı. Şampiyon Tsiory, yani

güçlü ve sadık. Ona güvende olduğunu ve sevildiğini hissettirmişti. Aynı şeyi onun için de yapabilmeyi diledi.

Kaşları çatıktı ve tıraşlı kafasında boncuk boncuk ter vardı. Ön saflara yakın bir yerde savaşıyordu. Bundan nefret ediyordu ama o onun şampiyonuydu ve halkı, askerleri ölürken onunla birlikte karaya oturmuş bir gemide kalmasını isteyemezdi.

Yer değiştirdi ve konuşmaya başladı. Bunu duymak istemedi. Daha fazla rapor yok, bu vahşilerin kendi türüne karşı kullandıkları garip yeteneklerden daha fazla bahsetmek yok.

"*Malawa* birkaç güneş aralığı önce geldi," dedi ona. "Eski bakıcım da gemideydi. Gemi karaya çıkmadan önce Tanrıça'ya gitti."

"Sanura gitti mi? Kraliçem... Ben çok-"

"Çocukken beni ısırın köpeğin hikayesini nasıl anlattığını hatırlıyor musun?"

"Onu ısırıldığını ve bırakmadığını duyduğumu hatırlıyorum. Sanura seni o zavallı şeyden kurtarmak için Kraliçe'nin Muhafızlarını çağırmak zorunda kalmıştı."

Taifa binlerce ölü ve ölmek üzere olanlarla dolu sahile döndü. "Sanura o gemiyle Tanrıça'ya gitti, karayı bulduğumuzu, Cull'dan kaçtığımızı asla bilmeden. Onu doğru düzgün yakamadılar bile." Savaş daha gürültülü görünüyordu. "Suya geri dönmeyeceğim."

"O zaman bu sahilde ölürüz."

O an gelmişti. Bunun için onunla yüzleşecek cesarete sahip olmayı diledi. "Üstün Yetenekliler, ileri gözcüleri olanlar, haber gönderdiler. Öfkeyi buldular." Taifa kendini çelikleştirerek katliamın ötesindeki ufku işaret etti. "Yarımadayı ikiye bölen Orta Dağlar'da yuvalanmışlar ve ejderhalardan biri yeni doğum yapmış. Bir yavru var ve ben bir zümre oluşturacağım."

"Hayır," dedi. "Bu değil. Taifa..."

Onun çaresizliğini duyabiliyordu. Bunun onu etkilemesine izin vermeyecekti.

"Vahşiler, onlara bunu yaparsak nasıl barış yapabiliriz?" Tsiory böyle dedi ama bu argüman onun fikrini değiştirmeye yetmedi ve Tsiory de bunu hissetmiş olmalıydı. "Biz sadece onları takip edecektik," dedi. "Eğer ejderhaları kullanırsak, bu toprakları yok ederiz. Eğer ejderhaları kullanırsak, Cull bizi bulur."

Bu onun içine bir ürperti gönderdi. Taifa kaçtıkları Şeyi unutmak için yanıp tutuşuyordu ve bin devir yaŐasa da asla unutamayacağının farkındaydı. "Bu toprakları benim için tutabilir misin Őampiyonum?" d i y e sordu, bunu onun hatası, onun eksikliği gibi gösterdiği için kendinden nefret ederek.

"Yapamam."

"O zaman," dedi ona dönerek, "ejderhalar yapacak."

Tsiory onunla göz göze gelmedi. Bu onu ne kadar incittiğinin, ne kadar hayal kırıklığına uğrattığının göstergesiydi. "Sadece kısa bir süreliğine," dedi onu kendine getirmeye çalışarak. "Cull'un fark edemeyeceği kadar kısa ve hayatta kalmaya yetecek kadar uzun bir süre."

"Taifa-"

"Kısa bir süre." Uzandı ve onun yüzüne dokundu. "Sana olan aŐkımd üzerine yemin ederim." Ona ihtiyaı vardı ve kendini kırılacak kadar kırılgan hissediyordu ama önce halkının güvende olduğunu görmeye kararlıydı. "Coterie'nin işini yapması için bize yeterince zaman verebilir misin?"

Tsiory onun elini tuttu ve dudaklarına götürdü. "Yapacağımı biliyorsun."

ŞAMPIYON TSIORY

Tsiory, komuta çadırının tek masasının üzerinde duran tamamlanmamış haritalara baktı. Yanındaki askeri liderlere güçlü bir görüntü yansıtmak için dik durmaya çalıştı ama hafifçe sallandı, belli belirsiz bir esintide bir ot parçası gibi. Dinlenmeye ihtiyacı vardı ve bunu yapması pek mümkün değildi.

Taifa'yı görmek için gemilere en son gittiğinden bu yana üç gün geçmişti. Onu cezalandırdığını düşünmek istemiyordu. Kendi kendine burada, savaşın en yoğun olduğu yerde olması gerektiğini söyledi. Ondan sahili tutmasını ve ötesindeki bölgeye ilerlemesini istemişti ve o da bunu yapıyordu.

Yirmi beş yüz geminin sonuncusu da gelmişti ve Seçilmişler'den geriye kalan her kadın, erkek ve çocuk artık bu düşman topraklardaydı. Gemilerin çoğu, Omehi'nin hayatta kalabilmesi için kaynak olarak kullanılmak üzere parçalara ayrılmıştı. Geri çekilmek yoktu. Vahşilere karşı kaybetmek halkının sonu anlamına gelirdi ve Tsiory buna izin veremezdi.

Son birkaç gün çatışmalarla geçmişti ama askerleri yerlileri geri püskürtmüştü. Dahası, Tsiory sahili ele geçirmiş, ağaçların arasına girmiş ve ordusunun büyük kısmını yarımadanın derinliklerine doğru ilerletmişti. Aldığı yeri elinde tutamazdı ama ona zaman vermişti. Kraliçesinin istediğini yapmıştı.

Yine de ona kızgın değilmiş gibi davranamazdı. Taifa'yı seviyordu, Tanrıça da bunu biliyordu ama Taifa intihara meyilli bir oyun oynuyordu. Yarımadayı ejderhalarla ele geçirmek, eğer Cull'u kendi başlarına yıkarlarsa pek bir şey ifade etmezdi.

"Şampiyon!" Bir Indlovu askeri komuta çadırına girerek Tsiory'yi düşüncelerinden uzaklaştırdı. "Binbaşı Ojore istila ediliyor. Takviye kuvvet istiyor."

"Ona beklemesini söyle." Tsiory genç askerin daha fazlasını söylemek istediğini biliyordu. Ona bu fırsatı vermedi. "Binbaşı Ojore'ye beklemesini söyle."

"Evet, Şampiyon!"

Harun her zaman çiğnediği calla yaprağının bir kısmını tükürdü. Albay, Tsiory'ye ve toplanan Muhafız Konseyi'nin geri kalanına "Dayanamaz," dedi. Adamlar kumsalın ötesindeki derme çatma çadırlarında toplanmışlardı. Sıcak kumlardan uzaktaydılar ve onları çevreleyen kurumuş ağaçlar tarafından korunuyorlardı. "Okları bitmiş. Vahşileri ondan uzak tutan tek şey bu ve Tanrı biliyor, bu terk edilmiş topraklardaki odun daha fazlasını yapmak için çok kırılğan."

Tsiory omzunun üzerinden fıçı göğüslü albaya baktı. Harun, adamın ekşi nefesinin kokusunu alabileceği kadar yakınında duruyordu. Dikkatini gözcülerinin yarımadanın elle çizilmiş haritalarına veren Tsiory başını iki yana salladı. "Takviye kuvvet yok."

"Ojore ve savaşçılarını ölüme mahkum ediyorsunuz."

Tsiory bekledi ve beklendiği gibi Albay Dayo Okello söze girdi. "Harun haklı. Ojore düşecek ve kanadımız çökecek. Kraliçe ile konuşmalısın. Mantıklı düşünmesini sağlayın. Sayıca azız ve vahşilerin daha önce hiç karşılaşmadığımız yetenekleri var. Kazanamayız."

"Buna gerek yok," dedi Tsiory. "Sadece ona zaman tanımamız gerekiyor." "Ne kadar süre? Ejderhaları almamız ne kadar sürer?"

Tahir sordu,

volta atıyordu. Tsiory'nin evinden hatırladığı adama hiç benzemiyordu. Tahir Oni, Seçilmişler'in en zengin ailelerinden birinden geliyordu ve zekası ve hassasiyeti ile ünlüydü. Dış görünüşüyle son derece gurur duyan bir adamdı.

Osonte'deyken, Tsiory Tahir'i her gördüğünde, adamın kafası yeni tıraş edilmiş, koyu teni parlayacak kadar yağlanmış ve albay üniforması kaslı vücuduna uygun hale getirilmişti. Şimdi karşısındaki adam bu anılara yabancıydı.

Tahir'in kafası sakallıydı, cildi kuruydu ve üniforması bedeninden sarkıyordu. Daha da kötüsü, Tsiory'nin gözlerini

Tahir'in bandajları kanayan sağ kolunun kütüğünü tuttu.

Tsiory'nin bu adamları sakinleştirmesi gerekiyordu. O onların lideriydi, inkokeli'ydi ve görevlerine ve kraliçelerine inanmaları gerekiyordu. Tahir'in dikkatini çekti, onu tutmaya ve kendinden emin bir şekilde konuşmaya çalıştı ama askerin gözleri bir av hayvanınıninki gibi seğirdi.

"Vahşiler ejderhalara karşı dayanamaz," dedi Tsiory. "Onları kıracağız. Ayaklarımız yere sağlam bastığında, tüm vadiyi ve yarımadayı sonsuza dek savunabiliriz."

"Dudakların Tanrıça'nın kulaklarına varsın, Tsiory," diye mırıldandı Tahir, her iki onurlandırıcı sıfatı da kullanmadan.

Dayo, Tsiory'nin seslendirmediği düşüncelerini yankılayarak, "Cull'dan kaçmak," dedi, "hepimiz burada ölürsek hiçbir şey ifade etmez. Bence gemilere geri dönelim ve biraz daha az... işgal edilmiş bir yer bulalım."

"Hangi gemiler, Dayo? Hepimize yetecek kadar gemi yok ve daha uzağa gidecek kaynağımız da yok. Ejderhalar bizi buraya getirdiği için şanslıyız," dedi Tsiory. "Bu bir kumardı, biz açlıktan ölmenden önce kara bulmalarını umuyorduk. Tekrar suya açılabilirsek bile, onlar bize yol göstermeden hiç umudumuz olmazdı."

Harun kollarını sallayarak etraflarına bakındı. "Bu sana umut gibi mi görünüyor, Tsiory?"

"Suda ölmeyi mi tercih edersin?"

"Hiç ölmemeyi tercih ederim."

Tsiory konuşmanın bundan sonra nereye varacağını biliyordu ve bu ihanete yakın bir şey olacaktı. Bunlar sert adamlardı, iyi adamlardı ama yolculuk onları bu yabancı toprakların odunları kadar kırılğan yapmıştı. Onları sakinleştirecek kelimeleri bulmaya çalışırken, çadırlarının dışında bağırışmalar başladı.

"Tanrıça aşkına-" dedi Harun, çadırın kapağını açıp dışarı bakarak. Canını alan baltayı görmüş olamazdı. Her şey çok hızlı olmuştu.

Tahir küfrederek geri çekilirken Harun'un kesik başı ayaklarının dibinde yere düştü.

"Kılıçlar dışarı!" Tsiory silahını çekip çadırın arka tarafına doğru bir kesik atarak ön taraftaki her neyse ondan kaçınmaya çalıştı.

Yeni çıkıştan ilk geçen Tsiory'ydi, güneşin kör edici ışığı altında gözlerini kırptırıyordu ve etrafı kaosla doluydu. Her nasılsa, imkansız bir şekilde, devasa bir vahşiler gücü uzaktaki ön hatları aşmıştı ve hafifçe savunulan komuta kampı saldırı altındaydı.

Elinde mızrağıyla bir vahşi ona doğru atıldığında bunu sindirmek için yeterli zamanı vardı. Omehi ordusunun inkokeli ve Kraliçe Taifa'nın şampiyonu Tsiory, adamın aşağı doğru hamlesinin yanından sıyrıldı ve boynuna doğru sertçe savurdu. Bıçağı derine saplandı ve adam yere düştü, hayatının kanı beyaz kumlara döküldü.

Albaylarına döndü. "Gemilere geri dönün!"

Tek seçenek buydu. Askerlerinin çoğu ön saflarda, ağaçların çok ötesindeydi ama düşman Tsiory ve ordusunun arasındaydı. Sahilde, hurdaya çıkmış gemilerinin gölgesinde kamp kurmuş, Omehi halkını korumak için yedekte tutulan savaşçılar ve Üstün Yetenekliler vardı. Tsiory, albaylar, komuta kampına atanan adamlar, hayatta kalmayı ve pusuyu püskürtmeyi umuyorlarsa oraya geri dönmek zorundaydılar.

Tsiory aptal olduğu için kendine lanet etti. Albayları komuta çadırının ağaç hattının içine kurulmasını istemişti, liderleri güneşten korumak için ve bu doğru gelmese de karara karşı herhangi bir argüman öne sürememişti. Ağaç hattı ön hatlardan oldukça geride bitiyordu ve korunmalarını sağlayacak kadar askerleri olduğuna inanıyordu. Yanılmıştı.

"Koşun!" Tsiory bağırarak Tahir'i yanına çekti.

Kaçışları başka bir vahşi tarafından engellenmeden önce üç adım atabilmişlerdi. Tahir kılıcını ararken bir an için dövüşen elini kaybettiğini unuttu. Yardım çağırdı ve sol eliyle kılıcına uzandı. Vahşi onu kestiğinde parmakları kılıcın kabzasına bile değmemişti.

Tsiory yarı çıplak saldırgana doğru hamle yaptı, bıçağı öndeydi ve Tahir'i öldüren dövmeli adamı şişledi. Kazığa oturmuş vahşiden bir adım geri çekilerek onu kılıcından kurtarmaya çalıştı ama ağzından kan fışkıran dinsiz, kemikten yapılmış hançerini ona saplamaya çalıştı.

Tsiory'nin bronz kaplamalı derileri darbeyi geri çevirdi ve adamın bileğini yakalayarak dizinin üzerinde kırdı. Hançer yere düştü.

Kum ve Tsiory alnını rakibinin burnuna çarparak adamın kafasını geriye attı. Düşmanı sersemlemiş olan Tsiory tüm ağırlığını öne doğru vererek kılıcının geri kalanını adamın bağırsaklarına sapladı ve adamdan Tsiory'nin üzerine kan ve balgam sıçratan ağzı açık bir uluma yükseldi.

Silahını çekerek ölmekte olan yerliden uzaklaştırdı ve adamlarını toplamak için döndü. Dayo'nun bir askerin yardımıyla beş vahşiyle savaştığını gördü ve ağaçların arasından daha fazla düşman çıkınca onlara doğru koştu.

Sayısı çok azdılar ve geri çekilmezlerse hepsi ölecekti. Koşmaya devam etti ama Dayo uzun saplı bir mızrağın ucunu böğrüne yiyip yere düşmeden önce albayına ulaşamadı. En yakındaki asker darbeyi indiren yerliyi öldürdü ve son sürat koşan Tsiory diğer ikisine çarparak onları yere serdi.

Üstlerine çıkınca kemerinden hançerini çıkardı ve en yakındaki adamın gözüne sapladı. Altında çırpınan diğer adam sıkışan silahına uzandı ama Tsiory kılıcının kabzasını adamın boğazına dayayıp ağırlığını kullanarak bastırdı. Adamın boynundaki kemiklerin çatırdadığını ve vahşinin hareketsiz kaldığını duydu.

Tsiory ayağa kalktı ve Dayo'yu yakaladı, "Git!"

Dayo, her yeri kan içinde, gitti.

"Sahile geri dönün!" Tsiory yanındaki askerlere emretti. "Gemilere geri dönün!"

Tsiory adamlarıyla birlikte koştu ve nasıl geri çekildiklerini görmek için arkasına baktı. Vahşiler gün ışığında kendilerini gizlemek için hediyeler kullanıyorlardı. Koştukça, gözlerinin ağaçların arasındaki boş alanlar olduğunu söylediği yerlerden dışarı adım atan daha fazla insan gördü. Bu hile, saldıran bir kuvvetin ön safları geçip Tsiory'nin komuta çadırına kadar ilerlemesini sağlamıştı.

Tsiory kendini daha hızlı hareket etmeye zorladı. Yedeklere ulaşmalı ve savunma pozisyonu almalıydı. Kalbi göğsüne çarpıyordu ve bu koşmaktan kaynaklanmıyordu. Eğer vahşiler yeterince büyük bir kuvvete sahipse, bu sürpriz saldırı herkesi öldürebilirdi. Cephe ordusu hâlâ ellerinde olurdu ama korumaları gereken kadınlar, erkekler ve çocuklar ölmüş olurdu.

Tsiory dörtnala koşan bir at sesi duydu. Bu, Osonte'den kaçarken gemilere konulan birkaç attan birinin üzerinde, Yetenekli'siyle birlikte çift süren bir Ingonyama'ydı. Ingonyama Tsiory'yi gördü ve ona doğru at sürdü.

"Şampiyon," dedi adam, Yetenekli'siyle birlikte attan inerken. "Atı al. Ben diğerlerinin kaçmasına izin vereceğim."

Tsiory atına bindi, dörtnala uzaklaşmadan önce selam verdi ve arkasına baktı. Yetenekli, genç bir kadın, bir kızıdan biraz daha fazlası, gözlerini kapadı ve odaklandı ve Ingonyama değişmeye başladı, ilk başta yavaşça, ama artan bir hızla.

Savaşçının boyu uzadı. Simsiyah teni daha da koyulaştı ve etinin altında kıvranan milyonlarca solucan gibi hareket eden adamın kasları daha kalın ve daha güçlü bir şekilde yeniden şekillendi. Omehi'nin Büyük Soylusu olan asker zaten güçlü ve ölümcüldü ama şimdi Üstün Yetenekli'nin güçleri içinden aktığı için bir deve dönüşmüştü.

Ingonyama tüyler ürpertici bir uluma çıkardı ve kendini düşmanlarının üzerine fırlattı. Vahşiler tutunmaya çalıştı ama ne kadar yetenekli olursa olsun, herhangi bir adamın Öfkeli Ingonyama'ya karşı yapabileceği çok az şey vardı.

Ingonyama kılıcının kabzasıyla bir adamın kafatasını parçaladı ve aynı hamlede bir diğerini köprücük kemiğinden beline kadar ikiye ayırdı. Üçüncü bir kâfiri kolundan yakalayarak on adım öteye fırlattı.

Gerginliği yüzünden okunan Yetenekli, Ingonyama'sının dönüşümünü sürdürmek için elinden geleni yaptı. "Şampiyon geri çekilme çağrısı yaptı," diye bağırdı duyabilen Omehi askerlerine. "Gemilere geri dönün!"

Kız -Tsiory'nin onu başka bir şey olarak düşünmesi için çok gençti-dişlerini sıkarak öfkeli savaşçıya enerji akıttı ve altı vahşi daha üzerine çullanırken mücadele etti.

Vahşilerden ilki sendeleyerek geri çekildi, göğsü Ingonyama'nın yumruğuyla içe doğru çöktü. İkincisi, üçüncüsü ve dördüncüsü birlikte üzerine atılarak onu bıçakladılar. Tsiory, Ingonyama'sının aldığı her darbede Yetenekli'nin sendelediğini görebiliyordu. Yine de, güçlerinin hedefi dövüşüp öldürürken cesurca dayanıyordu.

Bu kadar yeter, diye düşündü Tsiory, git. Bu kadar yeter.

Ingonyama yapmadı. Neredeyse hiç yapmadılar. Devin etrafı sarıldı, etrafı sarıldı, kalabalıklaştı ve vahşiler o kadar çok şey yaptı ki

Üstün Yeteneklilerle olan bağlantısını sonlandırması ya da onu da öldürmesi gerektiğine dair ona zarar verdi.

Kopma, hem Ingonyama'nın hem de Yetenekli'nin bedenlerinden yayılan iki ışık parlaması olarak görülebiliyordu. Bundan sonra onları izlemek zordu. Güçsüz kalan Ingonyama'nın bedeni küçüldü ve gücü azaldı. Bir sonraki darbe etini kesti ve biraz zaman geçseydi onu öldürebilirdi.

Vahşiler ona hiç zaman tanımadı. Onu parçalara ayırdılar ve Yetenekli'ye doğru koştular. Tuniğinden bir bıçak çıkardı ve onlar ona ulaşmadan kendi boğazını kesti. Bu onları caydırmadı. Üzerine çullandılar ve onu defalarca bıçakladılar, bunu yaparken de kükrüyorlardı.

Yeterince görmüş olan Tsiory gözlerini katliamdan kaçırdı ve atını daha hızlı koşması için teşvik etti. Gemilere ve Seçilmiş ordunun yedeklerine ulaşmayı başaracaktı. Ingonyama ve Üstün Yetenekliler ona bunu hayatlarıyla vermişlerdi. Bunun önemli olduğunu düşünmek zordu.

Ağaç hattından çok fazla vahşi akın etmişti. Güçlü bir şekilde gelmişlerdi ve Seçilmişler onları tutamazdı. Yaklaşan savaş onun son savaşı olacaktı.

INGONYAMA

Kraliçe Taifa gemideki kamarasının ana odasından koşarak çıktı. Veziri, Yönetim Konseyi ile yaptığı toplantıyı yarıda keserek onu ön güverteye götürmüştü. Vahşiler bir şekilde Seçilmişler'in ön hatlarını aşmışlardı ve Omehi saldırı altındaydı.

Bu haber Yönetim Konseyi'ni sarsmıştı. Taifa'yı ejderha vaadi konusunda sıkıştırmışlar, o da onlara zümrenin işinin sonuna yaklaştığını söylemişti. Onlara sözünü tutan bir kraliçe olduğunu hatırlatmış ve bu sözünü tutma konusunda ne kadar endişeli olduğunu anlamamalarını ummuştu.

Taifa vezirinin peşinden koşarken kendini hazırladı. Savaşı kazanmak için elinden geleni yapacaktı ama aptal değildi. Eğer o günü atlatırlarsa, konseyi onun yönetme kabiliyetini dizginlemeye çalışacaktı. Asıl trajedi o zaman yaşanacaktı.

Büyük olasılıkla konsey, yüksek kasttan olanlara denize elverişli kalan gemilere dönmelerini emredecektir. Kaçarak, Küçükler'i terk ederek ve halkını kaderleriyle baş başa bırakarak kendilerini kurtarmaya çalışacaklardı.

Taifa buna izin vermezdi. Bu onun tarzı değildi, ama savaş zamanında, fiat ile yönetebilirdi. Tiran değildi ama iyi bir hükümdar halkının yok edilmesine seyirci kalmazdı. İyi bir hükümdar korkmuş aptalların korkuyu aptallığa dönüştürmesine izin vermezdi.

Konseyin liderliğe ihtiyacı vardı, tartışmaya değil, rızaya değil, uzlaşmaya değil. Onun şampiyonluğunda ordu böyle çalışmıyor muydu? Savaşlar böyle kazanılmıyor muydu? Seçilmişler savaşta değil miydi?

Düşünceleri aklına Tsiory'yi getirdi. Yönetim Konseyi'ne karşı çıkarsa ona her zamankinden daha fazla ihtiyacı olacaktı. Ona ihtiyacı olacaktı ama zümreyi kurma kararından sonra ona gelmemiştir.

Onun yokluğunun bir ceza olduğunu düşünmek istemiyordu ve ona geri dönmesini emredebilirdi ama bunu yapmazdı. Bunu yapmak aralarındaki konuşulmayan kuralları ihlal etmek olurdu. O onun kraliçesiydi, ama o da sevgilisiydi. Onunla birlikte, bir tebaa aramıyordu. Eşit olmak istiyordu. Toplum içinde öyle olamazdı ama özel hayatlarında çizgileri bulanıklaştırabilirlerdi.

Çok inatçı, diye düşündü geminin güvertesine adım atarken ve konseyi dağıtırsa bunu nasıl karşılayacağını merak etti. Kabul etmek zorunda kalacaktı, diye karar verdi.

Seçilmişlerin Kraliçesi Taifa Omehia düşüncesini tamamlayamadı. En kötü kabusunun gerçeğe dönüşmüş haline bakıyordu.

Kumsal istila edilmişti ve düşmanı her yerdeydi. Bu kadar çoğunun ön hatlarını nasıl geçebildiğini anlayamıyordu. Anlayamıyordu; Seçilmiş bir adam kumsalda ölmüş, göğsü bir kâfirin mızrağıyla yarılmıştı. Korkunç sahneden başını çevirdiğinde iki kadının, kendi halkından iki kişinin yerliler tarafından ezildiğini gördü.

"Ne oldu?" diye sordu. Kraliçe'nin Muhafızları, veziri ve onu takip eden Yönetim Konseyi hiçbir şey söylemedi.

Bir savaş çılgılığı ve toynakların gürültüsünü duydu. Ses, odun ve kaynak bulmak için topladığı kırık dökük gemilerinden birinin uzak tarafından geliyordu. Hurdaya dönmüş geminin kaburgalarından bir düzine at, bir grup Öfkeli Ingonyama tarafından sürülüyordu ve kalbi durdu.

Tsiory onlara liderlik ediyordu. Tsiory öfkeliydi.

"Hayır," dedi, sesi bir fısıltı gibiydi.

Ingonyama en yoğun çatışmanın içine daldı ve düşmanlarını bir palanın otları yarması gibi yararak geçti. Vahşiler dağıldı ve öldü, ama çok az Ingonyama ve çok fazla vahşi vardı.

Kraliçe Taifa habercilerinden birine "Yeteneklileri topla," dedi. "Aşağıda Muhafızlar istiyorum. Vahşilerden vurabildikleri kadarını vursunlar. KaEid'i bana getirin. Ejderhalara hemen ihtiyacımız var."

Bir Edifier olan haberci transa geçti ve

Siparişler.

"Ah Tanrıça," diye inledi Leydi Panya savaşı izlerken. "İşimiz bitti."

"Panya, sen Yönetim Konseyi'nin bir üyesisin," dedi Kraliçe Taifa gözlerini Tsiory'den ayırmadan Kraliyet Soylusu'na. "Kendini bir üye gibi taşı."

Bunu ona yaptığına inanamıyordu. Düşmanla her çatışmaya girdiğinde biraz ölüyordu. Eğer düşerse...

"Muhafızlar nerede!" diye bağırdı.

"İşte, Kraliçe Taifa," dedi Leydi Umi, uzun parmaklı ellerinden biriyle işaret ederek ve Taifa onları gördü.

Üstün Yetenekliler birbirlerine çok yakın toplanmışlardı. Konumları etkinliklerini azaltabilirdi ama onlar gençti ve tam olarak eğitilmemişlerdi. Onun savaşta test edilmiş Yetenekleri ön saflardaydı. Atlanmış olan aynı ön hatlar.

Taifa genç kadınların dağılmaya çalışmasını izledi. Saldırı çağrısını duyamadı. Bunun için çok uzaktaydılar ama kollarını askeri bir hassasiyetle kavuşturduklarını görünce umutlandı. Genç ve denenmemiş olabilirlerdi ama hazır olmadıklarını düşünmek adil değildi.

Üstün Yeteneklileri çevreleyen koruyucu asker duvarı yanlara doğru akarak kadınlarla düşmanları arasındaki yolu açık bıraktı. Aradaki mesafeye rağmen Taifa, Üstün Yeteneklilerin güçleri ortaya çıktıkça kaskatı kesildiklerini ve parmaklarından dalga dalga parıltı veren enerjinin fışkırarak vahşilere doğru ilerlediğini gördü.

Kâfirler saldırıya geçtiler ve güçsüzleştirici dalgayla kafa kafaya çarpıştılar. Vurulan herkes yere serildi, dizlerinin üstüne, karınlarına ya da sırtlarına düştü ve çaresiz kaldı. Anında, Üstün Zekâlılar enervasyon akışını keserek askerlerinin vahşilerin üzerine hücum etmesine ve onları parçalamasına izin verdi. Taifa öne doğru eğildi, düşmanlarından bazılarının yok edilmesini izlerken kana susamışlığından duyduğu hoşnutsuzluk hazzıyla savaşıyordu.

Karaya ayak bastıktan sonraki ilk günlerde, Seçilmişler için sahili kazananlar Yetenekliler, özellikle de aralarındaki Koruyucular olmuştu. Vahşiler koruma ya da öfkelenendirme gibi yetenekler görmemişlerdi ve bunlara karşı nasıl savaşacaklarını bilmiyorlardı.

Artık durum farklıydı. Birçok ölümcül ders almış olan düşman askerleri zeki öğrencilerdi ve liderlerinden biri savaşçıları birkaç kola ayırarak Seçilmiş askerlerin arasına daldı. Genç Muhafızlar deneyimsizdi ve korkmuşlardı. İlk başarılı saldırılarından sonra, her yere enervasyon dalgaları sıçrattılar ve genellikle kendi adamlarını vurdular.

Seçilmiş askerler, vahşilerin sayıca üstünlüğüne hemen yenilmeyenler ya da kötü hedeflenmiş bir koruma ile etkisiz hale getirilmeyenler, cesurca savaştılar ve kötü bir şekilde öldüler. Bundan sonra vahşilerin Üstün Yeteneklilere ulaşması uzun sürmedi. Kadınlar kaçtı ve ezildi, çılgınlıkları kumların üzerinden Taifa'ya kadar zar zor duyulan ama yine de sağır edecek kadar yüksek olan çılgınlıklar olarak taşındı.

Tsiory'nin durumu pek iyi değildi. Onunla birlikte yola çıkan Ingonyama'ların çoğu ölmüştü ve daha fazla vahşi ağaçlardan sahile dökülmüştü.

"Teslim olun çağrısı yapın," dedi Leydi Umi. "Çok geç olmayabilir."

"Biz Seçilmişleriz," dedi Taifa ona.

"Hepimiz öldüğümüzde bizi böyle mi çağıracaklar?"

Taifa ona bir bakış bile atmadan, "Muhafızlar, Leydi Umi'yi tutuklayın. Onu geminin hapishanesine atın."

Muhafızlarından ikisi, gözleri şaşkınlıktan fal taşı gibi açılmış olan kadim Kraliyet Soylusu'nu yakaladı.

"Delirdin mi sen?" Umi, Taifa'nın muhafızlarının demir pençelerine karşı mücadele ederek konuştu. "Kraliçe Taifa, nedir bu? Halkınızın sonuna hükmetmeye bu kadar kararlı mısınız?"

Taifa muhafızlara "Onu götürün," dedi ve bakışlarının Yönetim Konseyi'nin geri kalan üyelerinin yüzlerinde gezinmesine izin verdi. Konsey üyeleri kayıtsız kaldılar ama Taifa mesajının alındığını anlayabiliyordu.

Dikkatini yeniden savaşa verdi, yeni bir tehdit karşısında çaresizlik içinde kıvranıyordu. Vahşiler ağaçların arasından devasa yaratıklara binerek çıkmıştı. Canavarlar mavi deriliydi, dişliydi ve boynuzluydu; ağaç gövdesi kalınlığında altı bacak üzerinde hareket ediyorlardı.

"Bunlar ne iblisi?" dedi Panya, yüzü korkuyla doluydu.

Taifa savaş alanına, Tanrıça'ya ve Tsiory'ye, "Yapmayın," diye fısıldadı. "Lütfen, yapma."

Tsiory ve kalan Ingonyama hücum etti.

"Kraliçe Taifa," dedi Taifa'nın Üstün Yeteneklilerinin lideri KaEid. Nefes nefese kalmıştı ve ona on altı Üstün Yetenekli daha eşlik ediyordu. Yol boyunca koşmuş olmalılar. "Biz hazırız."

Taifa dinlemiyordu. Hücumu izledi, at ile korku canavarının, Ingonyama ile vahşinin çarpışmasını gördü. En yakınındaki askerler, hem gri üniformalı Ihashe hem de daha iri olan siyah cüppeli Indlovu savaşa katıldı.

Kılıçlar titredi, et ve kemik kırıldı, insanlar öldü ve kanları bu yabancı sahilin kumlarını kirletti. Dövüşe yakın olan birkaç Üstün Yetenekli, düşük seviyeli Yaratıcılar, ellerinden geleni yaptılar. Altı ayaklı canavarların zihinlerini ele geçirerek onları binicilerine ve diğeri vahşilere karşı döndürdüler.

Yaratıklar binicilerini tepeleyerek dövmeli vahşileri çiğneyip geçtiler. Yerlilerin savaş düzenini bozarak ve Tsiory'nin Ingonyama'sına kısa bir rahatlama sağlayarak izdiham yarattılar. Yine de düşman sayıca çok fazlaydı ve Taifa, Tsiory'nin korkunç bir yara alıp yere düşene kadar savaşmasını izlemekten başka bir şey yapamadı.

"Ejderhalar, kraliçem," dedi KaEid.

"Onları çağırıyoruz," diye emretti Taifa, ruhunu Isihogo'ya fırlatıp KaEid'e ve Hex'inin geri kalanına bağlanırken endişeden zayıf düşmüştü. Hep birlikte imdat çağrısını gönderdiler ve bir nefes sonra ejderhaların kıpırdanıp uçmaya başladığını hissetti.

Acele et, diye düşündü kendi kendine. Acele et.

Tsiory tekrar ayağa kalkmıştı. Onu daha net görebilmeyi diledi. Acele et. Yüzündeki kan mıydı?

Altı bacaklı canavarlardan birine binen bir vahşi, kemik beyazı ve uzun saplı bir mızrağı ona fırlattı. Mermiyi tokatlayarak uzaklaştırdı ve canavarı en öndeki bacağından bıçakladı. Canavar şaha kalktı ve binicisini fırlattı. Tsiory'nin arkasında bir vahşi omurgasına saplandı. Taifa çığlık attı, neredeyse çözülecekti ama Tsiory'yi koruyan bir Ingonyama saldırıyı savuşturdu ve saldırganı ikiye böldü.

Acele edin. Taifa zihninde, kanatlarının havada çırpındığını hissedebiliyordu.

kalın ve sıcak hava. Ejderhanın alev alev yanan öfkesini, endişesini ve acı nefretini hissedebiliyordu. Acele et.

Zihninin yarısının bulunduğu Isihogo'da, örtülü bir ruhun loş ışıltısını gördü. Bu onun Üstün Yeteneklilerinden biri değildi. Savaş alanında kullanmak üzere enerji çeken bir vahşiydi. Taifa gerçek bedenini ve gerçek gözlerini kullanarak onu aradı ve buldu. Ağaç hattının hemen içindeydi, Tsiory'nin savaştığı yerden çok uzakta değildi. Kâfir ellerini savaşa doğrulttu ve vahşilerin sayısı ikiye katlandı.

Bunu gören Taifa'nın muhafızlarından biri protokolü ihlal ederek şaşkınlıkla bağırdı. Taifa onu suçlayamazdı. Daha önce hiç bu kadar güçlü bir armağan görmemişti. Yeni bir hayat, düşmanları için savaşacak yeni savaşçılar yaratmıştı. Savaş kaybedilmişti. Kazanamazlardı.

"İşte!" Aynı muhafızdı. Taifa onun işaret ettiği yere baktı. Öfkeli Ingonyama'lardan biri etrafındaki vahşilere saldırıyor, kılıcı sanki havadan başka bir şey değillermiş gibi sürüleri parçalıyordu.

Taifa gözlerini kapadı, duyularının ona söylediği şeyleri bloke etti, böylece ruhuyla görebildi. Yetenekli vahşi oradaydı, Isihogo'daydı. İnanılmaz miktarda enerji çekiyordu ve kefeni çökmek üzereydi ama o bunu bekleyemezdi.

Hex'indeki herhangi biri için, herhangi bir Yetenekli için bu imkânsız olurdu ama Taifa kraliyet kanından geliyordu ve bu onun için imkânsız değildi. Zihnini üçe böldü; üçte biri savaşı izliyor, üçte biri ejderhayı çağırıyor ve son üçte birini de vahşiye saldırmak için kullanıyordu.

İçine daha fazla enerji çekti ve nişan aldı. Uzaktaki Isihogo'nun sisleri arasından ateş etti. Mermisi, gece gökyüzündeki bir kuyruklu yıldız gibi yeraltı dünyasının sisi içinde bir yol açtı. Kafiri vurdu ve tepki veremedi onu Isihogo'dan kovdu, oradaki enerjilerle olan bağı koptu.

Taifa etrafında bağırışlar ve nefes alışlar duydu. Gözlerini açtı. Yetenekli vahşinin yarattığı kadın ve erkek illüzyonları gitmişti ama geriye kalan gerçek etten ve kandan düşmanlar hâlâ çok fazlaydı.

Kumların üzerinde Tsiory adamlarına bir şeyler bağırdı. Etrafları sarılmadan önce geri çekilmelerini istiyordu. Eğer karaya ulaşabilirlerse

gemiler, yeniden organize olabilirler.

Bir grup vahŖi saldırdı. Tsiory hala emirler yağdırarak onlarla savaŖtı. Bir, iki, birkaç kez daha vuruldu ve sonra Taifa'nın hayatının sonuna kadar affetmeyeceği bir Ŗey yaptı. Yetenekli'siyle olan bağlantısını kopardı ve öfkesini kaybetti.

Taifa bunu Üstün Yeteneklileri kurtarmak için yaptığını biliyordu. Onun darbe üstüne darbe aldığını görmüŖtü. Tsiory'yi güvende tutmak için Üstün Yeteneklinin Isihogo'dan çekmesi gereken enerji miktarını biliyordu. Bağlantıyı keserek Üstün Yeteneklinin hayatını kurtardığını biliyordu ve umurunda değildi.

Tsiory sırtından bir mızrak yedi. Mızrak saplandığında Taifa çığlık attı ve mızrağın baŖı göğsünü ve deri zırhını delip geçtiğinde hâlâ çığlık a t ı y o r d u . Taifa sevgilisinin yüzündeki Ŗaşkınlık ifadesinin acıya dönüŖtüđünü gördü, ağızı açıldı, parçalanmış ciğerleri artık nefes alamıyordu.

Mızrak yerinden kurtuldu ve adam ona baktı - yemin edebilirdi ki ona doğru bakıyordu. Sonra onun düşüşünü izledi, bu lanetli toprakların doğal olmayan beyaz kumlarına düşüşünü. Orada kalmak için, orada ölmek için.

Taifa belli belirsiz çığlık atmayı bırakmadığını biliyordu ama bu kısmı, menziline giren ejderhanın ezici varlığıyla kıyaslandığında çok uzakta k a l ı y o r d u . Onunla birleŖti.

CANAVAR

Taifa'nın görüşü, benlik duygusu ve amacı bölündü. Savaş alanını havadan görebiliyordu. Çok sayıda ölen kadın ve erkekler küçük ve önemsiz görünüyordu.

Halkının, çoğu parçaları için yamyamlaştırılmış iki buçuk bin gemisinin, daha büyük bir yırtıcının yarı yenmiş avları gibi sahilde yattığını görebiliyordu. Omehi kadınlarının ve erkeklerinin o kırık dökük gemilerin derme çatma barınaklarından kumlara, savaşa doğru koşuşturduklarını görebiliyordu. Hepsinin arkasında, ufkun ötesine uzanan, sonsuz okyanusu görebiliyordu.

Ama sonsuz değildi. Tanrıça'nın Seçilmişleri'nden geriye kalanlarla birlikte onu geçmişti. Halkını yok olmaktan kurtarmıştı ve bu uzak toprakları bulduktan sonra kumlarında ölmek onların kaderi değildi. Halkının fedakârlığının, Tsiory'nin fedakârlığının bir amacı olacaktı ve yerliler, kafirler ve hepsi, ona karşı çıkmanın ne demek olduğunu öğreneceklerdi.

Birleşme tamamlandı ve ejderhanın gücü, öfkesi Taifa'nın içine aktı. Hızla, bilincin bu kalın dallarını sardı ve onları kendisini ona sıkıca tutacak ipler haline getirdi.

Tam o sırada sahildeki vahşiler yarattığı fark etti ve onun gözlerinden dönüp işaret ettiklerini gördü. Korkularını görebiliyor, kokusunu alabiliyordu ve Taifa ejderhanın öfkesine dokunarak onu körükledi, yarattığın intikam ihtiyacını bir dürtüye dönüştürdü.

Sahile doğru spiral çizerek daldı ve yeteneğini kullanarak Isihogo'dan herhangi bir insanın çekebileceğinden daha fazlasını çekti. Ejderha gücünü oradan, Tanrıça'dan aldı ve onu dünyaya getirerek

kanını. Canavar yandı ve ısı onu boğmakla tehdit ettiğinde, ateş püskürterek dünyayı alev alev yaktı.

İki düzine kadın ve erkek, kıyılarını ondan korumayı düşünen bu yabancı toprakların insanları, Taifa'nın ilk saldırısının patlamasıyla alevler içinde kaldı. Hayatları acı içinde sona ererken çığlıklarını duyabiliyordu. Savaş gemisinin iki katı büyüklüğünde, bronzdan daha sert ve keskin, katrandan daha siyah pullara sahip ejderhası aşağıya doğru süzüldü ve kumsala inmeden önce kafirlerden ikisini daha devasa pençeleriyle parçalara ayırdı. Kumsaldan aldı. Ejderha tekrar ateş püskürterek cehennemi toplanan düşman sürüsünün üzerine yaydı.

Patlamanın isabet ettiği kişiler kül oldu ve bu bir merhametti. Saldırının kenarlarındaki kadın ve erkekler sıcaktan kavruldu, etleri köpürdü ve kemiklerinden sıyrıldı. Bunun öldürmedikleri ise yarattığın keskin kanının dumanında boğularak öldü. Bu beyaz kumların ve solmuş ağaçların kızları ve oğulları,

Bir zamanlar savaşta çok korkusuz olan bu askerler artık saldırı düzenleyemiyordu. Dehşet içinde geri çekildiler, kaçmaya çalıştılar ve geri çekilirken öfkenin geri kalanıyla yüzleştiler.

Taifa'nın Yeteneklilerinin en güçlüsü olan Baştan Çıkarıcılar, çağrılarına cevap veren diğer iki ejderhayla birleşti. Öfke birlikte o kadar sıcak bir ateş üfledi ki, Taifa bedeninin sadece yarısında olmasına rağmen savaş gemisinden gelen sıcaklığı hâlâ hissediyordu.

Vahşiler, ölmemiş ya da ölmekte olanlar, ağaçların güvenliğine doğru koştular ama Taifa ejderhasını takip etmesi için itti. Ejderha havaya yükseldi, kaçanları kovaladı, düşmanlarını kendisinden saklayan karışık yaprakları yaktı. Ateşinin sıcaklığı beyaz kumu eritip siyah cama dönüştürdü ve alevlerin düştüğü yerde külden başka bir şey kalmadı.

Ejderhası dünyayı yakıp kavururken, Taifa dua etti. Tanrıça Ananthi'ye iki şey için dua etti. İlki bağışlanmaktı. Bu toprakların insanlarına yapacakları düşünüldüğünde, hiçbir ölümünün bunu sunma lütfunda bulunmayacağını bildiği için yalvardı. Bağışlanmanın ardından, yok etme gücünü ve bunun yapıldığını görme iradesini istedi.

"Kraliçem," dediğini duydu Taifa KaEid'in birleşmenin füğünün içinden. "Geri çekiliyorlar. Biz kazandık."

Ama Tsiory ölmüştü ve Taifa onu düşmanlarının cesetlerinden inşa edilmiş bir cenaze ateşiyle onurlandıracaktı. Ejderhasını teşvik etti. Öfkesi Hex'indeki pek çok kişinin hayatına mal olana ve yakacak kimse kalmayana kadar öldürdü ve öldürdü.

Bitkin düşmüş ve ruhunun ışığını maskeleyen örtü çökerken, Kraliçe Taifa Omehia bir Yetenekli daha feda etti, ejderhayı serbest bıraktı ve kendi içine geri katlandı. Kumsal için için yanan bir harabeye dönmüştü ve yaratığın duyularından arta kalanlarla yanmış etin, ölümün ve kumu saran korkunun kokusunu alabiliyordu.

Ejderhası bulutsuz alacakaranlığın içinde yükselerek yuvasına doğru yol alırken gökyüzüne baktı. Giderken, güneş kadar parlak, kıvrımlı bir alev sütunu püskürttü ve neredeyse ağlamasına neden olacak kederli bir keskinlik çıkardı. Tek bir damla gözyaşı dökmeyi reddetti. Gün kazanılmıştı ve daha gelecek çok şey olmasına rağmen, Tanrıça onun dualarından birine cevap vermişti bile. Kraliçe Taifa yapılması gerekeni yapacak iradeye sahipti.

Kurban ettiği Üstün Yeteneklilerin cesetlerinin yanından geçerek ve Yönetim Konseyi'nin dehşete düşmüş yüzlerini görmezden gelerek Taifa, halkının yeni evi olacak yabancı topraklara doğru döndü. Geminin güvertesinden çıktı, onu aydınlıktan karanlığa götüren merdivenlerden indi ve sahte alacakaranlıkta kendini yalnız bulunca bir elini karnına götürdü. Tsiory'den geriye çok az şey kalmıştı ama sahip olduklarını koruyacaktı.

"Bırakın beni bir canavar sansınlar," diye düşündü Ejderha Kraliçe. "Hayatta kalmamızı sağlayacaksa, bir canavar olacağım."

BİRİNCİ BÖLÜM



HEIR

Yüz seksen altı döngü sonra

Tau, Küçük Asil'in darbesinden kaçarken tökezledi. Yeniden ayağa kalkmaya çalıştı ama Jabari üzerine gelmişti ve iri adamın saldırısından kurtulmak için geriye doğru zıplamak zorunda kaldı.

"Hadi, Tau! Her zaman kaçamazsın!" Aren savaş çemberinin dışından bağırdı, kelimeler aşağıdaki okyanusun gürültüsüyle belirsizleşiyordu.

Tau'nun kılıç kolu uyuşmuştu ve günün eğitiminin bitmesi için sabırsızlanıyordu. Jabari onu kayalıklara doğru iterken, "Onu yemliyorum," diye yalan söyledi. Bir adım daha atarsa Tau dövüş çemberinin dışına çıkacak ve maçı kaybedecekti.

Aren'in yararına ve o sezon bir şeyler öğrendiğini kanıtlamak için Tau, Jabari'nin bacağını keserek gönülsüz bir saldırı yaptı, ancak Jabari kılıcı kenara itti ve onu bileğinden yakalayarak bir karşı saldırı başlattı.

Tau bir çığlık attı ve canına tak ettiği için çemberin dışına çıkmak üzereydi ki Jabari öne atılıp ona doğru savruldu. Tau tekrar darbe almamak umuduyla kendini geriye attı ama topuğu çemberin sınırlarını belirleyen taşlardan birine çarptı ve onu sarmaya yetecek bir güçle yere düştü.

Uçurumun kenarına yakın bir yerde sırtüstü yatıyordu ve okyanus, dişlerini takırdatabilecek kadar gürültülüydü. Aşağıya baktı ve yuvarlanıp düşmesine izin vermenin bileğinden ve çürük kaburgalarından daha fazla canını yakıp yakmayacağını merak etti. Çok aşağıda, su sanki çalkalanıyordu

kaynıyor, kendine çarpıyor ve köpük püskürtüyordu. Tau Kükreme'nin içine düşmenin ölüm demek olduğunu biliyordu.

"Ayağa kalk Tau," dedi Aren.

Yavaşça ve hevessiz bir şekilde yaptı.

"Bak," dedi Jabari, suyu işaret ederek.

Tau o zaman gördü. Yerden bakıldığında gemiyi kaçırmıştı.

"Delirdiler mi?" diye sordu Jabari.

"Ne oldu?" Aren sordu.

Jabari tekrar işaret etti. "Bir tekne."

Tau'nun babası ve Astsubay Jabari Onai'nin eğitiminden sorumlu Aren Solarin yanlarına geldi. Üç adam küçük deniz taşıtının çalkantılı sularda sallanışını izlediler. "Boğulmazlarsa şanslı sayılırlar," dedi Aren.

"Kim olduklarını söyleyebilir misin?" Jabari Tau'ya sordu.

Tau keskin gözleriyle tanınırdı. "Bizimkilerden birine benzemiyor..."

Aren daha yakından baktı. "Hedeni?"

"Belki," dedi Tau. "Üzerinde kimseyi göremiyorum. Mezarlığa doğru gidiyor..."

Dalgalar terk edilmiş gemiyi kayalıklara doğru sürükledi ve gemi parçalara ayrıldı.

Jabari başını salladı. "Bunu nasıl yaptık?"

"Neyi, nkosi?" dedi Aren, batmakta olan enkazı tararken Astsubay'ın onurlandırıcı ifadesini kullanarak.

"Geç onu," dedi Jabari. "Şu anda yaptığımız hiçbir gemi kıyıdan birkaç yüz adımdan fazla uzaklaşamaz. Hepsini nasıl geçtik?"

"Nkosi, belki de derin düşünmeyi öğretmenlerine saklamalıyız," dedi Aren, hala teknenin kendilerinin mi yoksa düşmanın mı olduğunu belirleyebilecek detayları seçmeye çalışıyordu. "Benim endişem senin kılıç çalışman. Hadi tekrar gidelim."

Kayığı unutan Jabari gülümsedi ve kılıcını daireler çizerek sallayarak çemberin karşı tarafına geçti. Dövüşmeyi seviyordu ve savaşa katılmak için sabırsızlanıyordu.

Aren Tau'ya doğru yürüdü, taktığı kılıç kemerini tuttu ve onun için ayarlıyormuş gibi yaptı. "Her şeyini buna vermelisin," dedi neredeyse Tau'nun duyamayacağı kadar sessiz bir şekilde.

"Ne amaçla?" Tau sordu. "Kazanmayacağım. Bu sadece kaybı uzatacak ve günü acı içinde sonlandıracak."

"Senden kazanmanı istemiyorum. Bu sadece senin kontrolünde değil," dedi Aren. "Kazanmak için savaşmanı istiyorum. Daha azı, kaybetmeyi kabullenmek ve bunu hak ettiğinizi itiraf etmektir."

Tau çoktan şişmiş ve yaralar çıkması muhtemel bileğine bakarken, babası kılıç kemerini sıkmayı bitirdi ve ardından dövüş çemberinden çıktı.

"Hazır ol!" Aren bağırdı.

Tau dövmek üzere olduğu adama baktı. Jabari daha uzun, daha güçlü ve daha hızlıydı. Küçük Asil bu şekilde doğmuştu ve Tau adil olmadığını bildiği bir oyuna her şeyini vermenin anlamını göremiyordu.

"Unutmayın ikiniz de," dedi Aren, "saldırarak rakibinizi savunmaya itersiniz."

Tau dinlemiyordu. Hizmetçi Zuri'yi fark etmişti. Hizmetçi Anya'yla kol kola tepeyi yeni aşmıştı ve Tau, Zuri'nin kalçalarının salınımına kapılmıştı. Elbisesindeki diz hizasındaki yırtmacın baldırları göstermesi hiç de fena değildi. Tau gülümsedi ve Zuri'nin kahverengi gözleri ona soru soran bir kaş kaldırırken dans etti. Anya Zuri'nin elini sıktı ve kıkırdadı.

Aren yumruğunu kaldırdı. "Dövüş!"

Zuri'yi etkilemek isteyen ve kendi sağduyusuna karşı gelen Tau ran at Jabari. Bu Petty Noble baktı Şaşırdım tarafından ama o meydan okudu ve yükseğe, çok yükseğe saldırdı.

Bu nadir bir fırsattı ve şansı için Tanrıça'ya şükreden Tau, körelmiş alıştırmalı kılıçları yerine gerçek kılıçlarla dövüşüyor olsalardı Jabari'nin bağırsaklarını deşecek bir saldırı göndererek hamle yaptı. Saldırı yere düşmedi. Jabari onu yemlemişti, pervasızca saldırmasını bekliyordu, ama sadece dönerek uzaklaştı ve ölüm hattından çıktı.

Hiçbir şeye çarpmayan Tau öne doğru tökezledi ve Jabari'nin kılıcı onu koltuk altından vurduğunda hâlâ ayaklarını altına almaya çalışıyordu. Darbe Tau'nun dengesini daha da bozdu, ciğerlerindeki havayı boşalttı ve onu yuvarlanmaya itti, düşüşüne Hizmetçi Anya'nın titremeleri eşlik etti.

Utanmış ve hırpalanmış bir halde başını kaldıran Tau, Zuri'nin gülme de elinin arkasında bir gülümseme sakladığını gördü. Daha da kötüsü, onun

Seyirci sayısı artmıştı. Bir Yüksek Hasatçı genç kadınlarla birlikte duruyordu.

"Nkosi," dedi Hasatçı Jabari'ye, Tau'ya bir bakış bile atmadan. Tau bunun adının Berko olduğunu düşündü. Daba'nın dağ mezrasından geliyordu, orada patates yetiştiriyorlardı, küçük, şekilsiz patatesler. "Ben kaleden geliyorum. Umbusi Onai'nin yanı sıra baban ve kardeşin de seni arıyor."

Jabari yüzünü buruşturdu. Ağabeyiyle pek yakın değildi ve Tau onu suçlayamazdı. Lekan kendini beğenmiş, küçümseyici ve ilk doğanları herhangi bir şeyin varisi yapmaya karşı en iyi argümandı.

Jabari Harvester'a "Antrenman yapıyorum," dedi. "Palm'dan haberler var."

Bu Tau'nun dikkatini çekti. Başkentten gelen haberler nadirdi. "Palm City'den mi?" diye sordu Jabari.

"Evet, nkosi. Kraliçe... O... Şey, o öldü."

Any a nefesini tuttu, Zuri ağzını kapattı ve Jabari şaşkın şaşkın baktı. Tau babasına döndü ama orada da teselli bulamadı.

"Seçilmişleri şimdi kim yönetiyor?" Jabari sordu.

Zayıf ama göbekli, kır sakallı Berko bir adım daha yaklaştı. "Prenses Tsiora, ikincisi, kraliçe olacak."

Jabari, "O halde Palm City onun yükselişi için onay istiyor," dedi.

Doğduğundan beri böyle bir şey olmamış olsa da Tau bunu duymuştu. Yeni kraliçeler Küçük, Büyük ve Kraliyet Soylularından yönetimlerini kabul etmelerini isterlerdi. Bu bir formaliteydi. Omehia soyu Muhafızların zamanından önce de hüküm sürüyordu.

Jabari Tau'nun babasına baktı. "Özür dilerim Aren. Gitmek zorundayım."

"Elbette. Tanrıça size rehberlik etsin ve Kraliçe Ayanna'yı da ihtişamıyla kucaklasın."

Jabari kaleye doğru yürüdü ve dedikoduları duymaya hevesli olan Anya, Zuri'yi de peşinden sürükleyerek onun peşinden koştu. Tau'nun veda etmeye bile fırsatı olmamıştı.

"O bir çocuk," dedi Berko.

Aren adama bir bakış attı. "Ne?"

"Kraliçe Ayanna'nın torunu mu? O daha çocuk." "Prenses Tsiora reşit," dedi Tau'nun babası.

"Kanser." Berko şahinleşti ve toprak zemine tükürdü

dövüş çemberi. "Böyle şeylerin kraliyet ailesini öldürebileceğine inanmak zor. Önce Prenses Tsiora'nın annesi; şimdi de büyükannesi. Sıra giderek inceliyor ve prensesin bir varise ihtiyacı olacak yoksa bu Omehiaların sonu olacak."

Tau konuştu. "Ağabeyi Prens Xolani ve küçük kız kardeşi de var."

"Kardeş sayılmaz ve Prenses Esi... huzursuz," dedi Berko ona. "Tüm baskınları da hesaba katarsak, çocuk bir kraliçe için hiç de iyi bir zaman değil." Berko sesini alçalttı. "Unutmayalım, kraliçelerimiz hediye edilmeyeli uzun zaman oldu." Tau son kısmı duyabilmek için eğilmek zorunda kaldı. "Omehiaların ejderhaları artık kendilerinin çağıramaması biraz garip, değil mi?" Tau babasının sertleştiğini gördü. Berko da gördü. "Sadece söylüyorum, hepsi bu," dedi ve tepeden aşağıya, bir erzak arabasının yanında bekleyen iki Drudge'a seslenmek için döndü. "Aren için bir Düşük Ortak porsiyon ve bir tam porsiyon."

"Ben High Common'ım," dedi Tau, adamı düzeltmek zorunda kaldığı için sinirlenerek.

Berko omuz silkti. "Ve bir High Common porsiyonu!"

Drudge'lardan biri arabadan iki çuval aldı ve tepeye doğru koşmaya çalıştı. Üzerinde paçavradan biraz daha iyi bir kıyafet olan cılız adam hızını alamadı ve yanlarına varmadan önce aceleyle yürümeye başladı. Kısa süren koşudan nefes nefese kalan adam çuvaları Tau'nun ayaklarının dibine bıraktı ve Hasatçı'nın başka bir şeye ihtiyacı olup olmadığını görmek için bekledi. Başını öne eğmişti ve Tau onu suçlayamazdı. Drudge üstlerinin gözleriyle karşılaşırsa dayak yerdı ve Tau zayıf adamın buna dayanabileceğinden emin değildi.

Drudge'ın teni neredeyse Tau'nunki kadar koyu renkliydi ve kafası bükülmüş saçlarla doluydu. Düzgün erkekler gibi kafalarını tıraş etmeleri yasaktı ve bu kötü hali Tau'nun onun hangi Lesser kastından geldiğini anlamasını zorlaştırıyordu.

"Tau," dedi babası.

Tau çuvaları topladı, içindekileri inceliyormuş gibi yaptı ama Yüksek Hasatçı başka tarafa bakınca iki patatesi Drudge'ın yanına koydu. Adamın gözleri bu beklenmedik teklif karşısında irileşti ve elleri titreyerek patatesleri kapıp paçavralarının arasına sıkıştırdı.

"Geliyorum," dedi Tau babasına.

Adam yarı aç görünüyordu. Yemeğe ihtiyacı vardı. Gerçi Tau'nun da vardı. Çoğu öğleden sonra antrenman yapıyordu ve bunu aç karnına yapmak zordu.

Jabari ona yufka yürekli diyebilirdi. Adamın başına gelenlerin kendi eseri olduğunu söylerdi. Drudge olan tek Lesser'lar gerçek orduya giremeyen ve yine de lhagu'ya katılmayı reddedenlerdi.

Her savaşın ön saflarını oluşturan düşük seviyeli, vasıfsız savaşçılar olan lhagu'lar için hayatta kalma oranları berbattı. Yine de çoğu kişi bir Drudge olmanın lhagu'nun neredeyse kesin olan ölümünden daha kötü bir kader olduğunu söylerdi. Seçme şansı verildiğinde, neredeyse herkes savaşmayı seçerdi. Ne de olsa şanslı birkaç kişi savunma görevine atanmış ve tımarların ya da şehirlerin yakınına yerleştirilmişti.

Tau erzaklarla yanlarından geçerken babası elini omzuna koydu. "Nazikçe," diye fısıldadı Aren, onun gözünden kaçan bir şey yoktu. Sonra daha yüksek sesle, "Yiyecekleri eve götür. Umbusi'yi görmem gerek. Palm'dan gelen bu haberle daha fazla devriye eklemek isteyeceğiz."

Tau başıyla onayladı ve kendisine söyleneni yapmaya gitti. Üç adım atmıştı ki, babasının ikinci komutanı Nkiru'nun dağın aşağısından bağırıldığını duydu. Kaslı adam, tımarın tüm lhagu birliğiyle birlikte koşuyordu. Terden sıırıslam olmuştu, kılıcının kını kalçasına çarpıyordu. Yüzündeki ifade olmasaydı bu durum komik olabilirdi. Dehşete kapılmıştı.

"Raid! Baskın!" diye bağırıldı, okyanusun gürültüsünden sesini duyurmaya çalışarak. "Hedeni baskın yapıyor!"

GÖREV

Nkiru geldiğinde Tau babasının yanına gitti.

"Sinyal dumanı, Daba yakınlarında," dedi Nkiru sertçe üfleyerek. "Daba mı?" diye sordu Yüksek Hasatçı.

"Daba mı?"

Nkiru onu görmezden geldi. "'Hedeni tarlaları geçiyor,' mesaj bu. Bir savaş grubunu indirmiş ve kayalıklara tırmanmış olmalılar. Eğer tarım alanlarındaysalar mezraya varmaları uzun sürmez."

Tau enkaz halindeki tekneyi düşündü. Bu bir düşman gemisiydi. Roar'a yelken açmanın aptallığına ve cesaretine hayret etti. Baskını düzenlemek için kaç tanesini sulara kaptırmışlardı?

"Mesajda sayılarla ilgili bir şey yazıyor muydu?" Tau'nun babası sordu.

"Hayır," dedi Nkiru. "Ama eğer buraya kadar geldilerse-"

"Adam gönderin. Herkesi gönderin," diye yalvardı Berko. "Daba'ya ulaşmalarına izin veremezsiniz."

Aren toplanan savaşçılara emirler verdi. "Nkiru, Ekon, elinizdeki adamları alın ve dağdaki barakalara gidin. Boşaltın orayı."

"Evet!" dedi Berko, telaşla. "Ben de gideceğim. Eve dönmek zorundayım." "Ben kaleye gideceğim," dedi Aren. "Adamları orada toplayacağım ve

umbusi's Gifted'dan bir eğitim göndermesini isteyin. Orduyu çağırmak zorundayız. Bu normal bir baskın değil. Buraya kadar geldilerse, güçlü bir şekilde gelmişlerdir. Dağ kışlasındaki savaşçılar yeterli olmayacaktır."

"Aren... sadece biz varız," dedi Nkiru. "Lekan muhafızların Daba'nın savunmasına gelmesine izin vermiyor. Az önce yanından ayrıldım ve herkesi göndermenin çok riskli olduğunu söyledi. Hedeni'nin de akıncılar gönderebileceğinden endişeleniyor.

buraya, Kerem'e."

Aren yavaş bir nefes alarak gözlerini kapattı. "Lekan bu konuda haklı değil," dedi. "Hedeni bize ulaşmak için Roar'a yelken açtıysa, güçlü bir şekilde zarar vermeye gelmişlerdir. Savaşçıları ayırıp bizi seçmeyecekler. Tek vücut olarak saldıracaklar. Daba'yı yok edecekler." Dağın aşağısına, kalenin bulunduğu yöne baktı. "Lekan'la konuşmam gerek. Yeteneklilerin orduyu çağırması ve ordu gelene kadar mezrayı savunacak yeterli sayıda adama ihtiyacımız var. Bunu sadece dağdaki kışladaki adamlarla yapamayız. Muhafızlara ihtiyacımız var."

"Yapmayacak..." dedi Nkiru, sözünü keserek ve kılıcının kabzasını sıkarak. "Lekan çoktan orduyu çağırdı ama Daba'nın savunmasına liderlik etmeni söylememi de emretti. Kalenin güvenliğiyle ilgileneceğini.... Aren'in Daba'ya gitmeyeceğini ve muhafızların da gitmesine izin vermeyeceğini söyledi."

Berko, evinin kaderini tartışan adamlara baktı. "Bu ne anlama geliyor? Ne yapacağız?" diye sordu.

Aren gökyüzüne baktı. Bulutsuz bir gündü, sıcakta acımasızdı. "Daba'yı savunuyoruz," dedi. "Bizim işimiz bu."

Nkiru'nun alnı endişe çizgileriyle kırışmıştı ama adamlara döndü ve hevesli görünmek için elinden geleni yaptı. "İnkokeli duydunuz. Kımıldayın!"

Savaşçılar, Berko ve iki Drudge dağa tırmanarak Taala yoluna çıktılar. Kışlaya ve Daba'ya giden en kestirme yol buydu.

"Evine git," dedi Aren Tau'ya bir elini omzuna koyarak. "İş bittiğinde görüşürüz."

Tau'nun omzunu sıktı, okşadı ve gitti. Tau orada durdu ve babasının diğerlerini takip edişini izledi, hedeni aralarına katılmadan önce Daba'daki insanların sahip olduğu az zamana karşı yarışıyorlardı.

Babasını uzun zamandır bu kadar endişeli görmemişti. Bu Aren'in Daba'yı tutamayacaklarını düşündüğü anlamına geliyordu. Bu hepsinin ölme ihtimalinin çok yüksek olduğu anlamına geliyordu.

"Hayır..." dedi Tau. "Lekan yüzünden değil. O korkak yüzünden değil."

En yakın çalı parçasına koşup talim bıçağını ve erzak çuvallarını sakladı. Babasının babasına ait olan bilenmiş bronz kılıcını kuşandı ve kabzasını kavradı. Büyükbabasının yaptığı, kabzadan sipere doğru uzanan bir spiral şeklinde aile adını heceleyen kazımaları hissetti. "Solarin," yazıyordu.

Kararlı ve önündeki görev için hazır hisseden Tau, dağdan aşağı, babasının gittiği yönün tersine doğru koştu. Jabari'yi bulmaya gitti. Lekan korkak olabilirdi ama Jabari soylular kadar iyi biriydi. Yardım edecekti. Annesine kalenin adamlarına Daba'ya gitmelerini emretmesini söyleyecek ve bu Tau'nun babasının öldürülmesini engelleyecekti.

Çok geçmeden Kerem'in en büyük binası olan Onai'nin kalesi görüldü. İki katlıydı, merkezi bir avlusu vardı ve dokuz adım yüksekliğinde kerpiç bir duvarla çevriliydi. Kerpiç pürüzsüzdü ve bu da Onai'nin zenginliğine işaret ediyordu.

"Ne yapıyorsun, Tau?" diye sordu yukarıdan cılız bir ses.

Tau surların tepesine baktı. Bu Ochieng'di, Ihagu'lardan biri kale muhafızı olarak görevlendirilmişti. Ochieng her zaman kabadayı bir hödük olmuştu ve Tau'dan tam bir devre büyük olduğu için çoktan erkekliğe ulaşmıştı. Gerçek ordunun bir parçası olmak için girdiği sınavı geçememiş ve güney başkentinden başı eğik ve umutları karamsar bir şekilde geri dönmüştü.

Şanslıydı; Tau'nun babası onun adına konuşmuştu ve Aren'in sözünün gücüyle kale muhafızları Ochieng'i kendilerinden biri olarak kabul etmişlerdi. Ochieng'in ailesinin çoğu ya ölmüş ya da Drudge'du ve Aren ona kefil olmasaydı, Ochieng onların izinden gidecekti. Hal böyleyken Tau kendini borçlu hissediyordu.

"Kapıyı aç, Ochieng. Zamanım yok." "Zamanın yok, neh? Acelen ne?"

"Hedeni baskını," dedi Tau, bu haberin muhafızları harekete geçireceğini umarak.

"Yeni duydum. Seninle ne ilgisi var?"

"Jabari'yi görmem gerek."

"Burada olduğunu biliyor mu?"

"Sen ne düşünüyorsun?" Tau söyledi.

"Don't Biliyorum ne sen Kandırmak hakkında," Ochieng mırıldandı,

duvarın arkasında kayboldu. Bir an sonra Tau bronz kapının ağır mandalının yukarı doğru sallandığını duydu.

"Acele et. İçeri gir."

"Teşekkürler,

Ochieng."

"Kapıyı senin için açmadım. Aren'e selamımı söyle."

Kapıyı geride bırakan Tau, kalenin yollarındaki bir kavşağa geldi ve durdu. Jabari neredeyse her yerde olabilirdi ve yanlış bir seçim yaptığından endişelenerek kaleye ve Jabari'nin odalarına doğru ilerledi.

Kalenin avlularında hızlı adımlarla, başı eğik, hizmetkârların ya da yöneticilerin dikkatini çekmemeye çalışarak ilerledi. Kaledeki küçükler genellikle kadındı ya da erkekse Tau'dan daha yüksek bir kasttan geliyorlardı. Göze çarpacaktı ve durdurulmak ya da daha kötüsü Jabari'ye ulaşmasının engellenmesini istemiyordu.

Hızlandı, gözleri topraktaydı, gideceği yere varmak için endişeliydi, bu yüzden neredeyse küçük üvey kız kardeşini kışına çarpacaktı.

"Tanrıça'nın... Tau'su da ne?" dedi Jelani, yüzündeki şaşkınlığı gizleyemeyerek. "Neden buradasın?"

"Merhaba, Jelani."

"Bana 'merhaba' deme."

"Uh... Annem nasıl?"

"Bu," dedi Jelani, Tau'ya taynında bir kurtçuk bulmuş gibi bakarak, "seni burada görmesi konusunda ona ne söyleyeceğime bağlı."

"Aradığım... Jabari beni görmek istedi." Jelani gözlerini kısarak ona baktı. "Jabari mi?"

"Evet, dağlarda bir baskın var... hedeni-"

"O hamamda. Ben anneme söylemeden önce onu bul ve git."

Annemiz, diye düşündü Tau, başını eğip aceleyle seçmediği patikaya geri döndü. Giderken Jelani'nin böcek karası gözlerini sırtında hissettiğine yemin edebilirdi. Yarı alçak bir kardeşe sahip olmaktan nefret ederdi. Onun hakkında böyle düşünüyordu, yarı-düşük.

Tau'nun, onun da kendisi gibi High Common olması bağırarak istemesine neden oldu. Statü seni doğuran kadından geliyordu ve onun adı da tıpkı onunki gibi Tafari'ydi. Hiçbir yararı olmazdı. Jelani biliyordu ki

annelerinin onunla ya da Aren'le hiçbir ilgisi olmazdı.

Kız kardeşini aklından çıkaran Tau hamama doğru adım attı, kapısını açtı ve sıcak kokulu bir hava patlamasıyla karşılaştı. "Jabari?" dedi sisin içinde. İçeri girmeye cesaret edemedi. "Jabari?"

"Tau? Sen misin?" dedi tanıdık bir ses. "Ne hakkında konuşuyorsun?"

Jabari'yi yardıma ikna etmek için tek bir şansı vardı. "Yaklaşan bir savaş var," dedi Tau, "ve eğer bir şeyler yapmazsak, ailenin korumaya söz verdiği insanlar ölecek."

Tau suyun şırıltısını duydu ve ardından Jabari buharın içinden belirdi, çırılçıplak bir şekilde onun üzerinde yükseliyordu.

"Bu da ne?"

Lekan Jabari'ye baskından bahsetmemişti. Tau bunu düzeltti, ona her şeyi anlattı ve harekete geçmesi için yalvardı. "Annene git," dedi. "O umbusi; ona daha fazla adam olmadan Daba'nın savunmasının başarısız olacağını söyle."

"Tau, ben ikinci oğluyum. Lekan tımarımızın adamlarına komuta etmesi için yetiştirilen kişi. Benim sözümle ona karşı gelmeyecektir."

"Jabari-"

"Yapmayacak, Tau."

"Bir şeyler yapmalıyız!" Tau sesini saygılı tutmaya çalışarak konuştu.

"Biliyorum, biliyorum. Yaklaşan bir savaş var ve ailem Kerem halkını korumalı." Jabari açık avucuyla Tau'nun göğsüne vurdu. "Buldum."

"Neye sahip olmak?"

"Bir plan," dedi Jabari.

RAID

İşte," dedi Tau, uzakta titreyen bir ışığı işaret ederek. "Görüyor musun?" Işık akşamın karanlığına rağmen parlaktı ama Jabari'nin ne kadar uzağı görebildiğinden asla emin olamadı.

"Görüyorum," dedi Jabari. "Daba'yı yakıyorlar."

Hızını artırdı ve koşmaktan ciğerleri yanan Tau, arkadaşının uzun adımlarına ayak uydurmakta zorlandı.

Jabari'nin planına uyduğuna inanamıyor ve mezraya vardıklarında ne bulacaklarını düşünmemeye çalışıyordu. "Ya bu işe yaramazsa?" Tau sordu. "Ya gelmezlerse?"

"Gelecekler."

Jabari kaleden ayrılmadan önce kışlaya gitmiş ve herkese mezrayı savunmak için Daba'ya gideceğini söylemişti. Odadaki en yüksek rütbeli muhafız onu ikna etmeye çalıştı ama Jabari ikna olmadı.

Zekiceydi. Jabari Lekan' ın emirlerine karşı gelemezdi ama muhafızlar ölüm pahasına da olsa Onai ailesinin her üyesini korumakla yükümlüydü. Kendisini tehlikeye attığını onlara bildirerek, Jabari onları organize olmaya ve onu korumak için bir onur muhafızı göndermeye zorluyordu. Tau fazladan adamların yeterli olacağını umuyordu.

"Kılıçlar dışarı!" Jabari bir tepenin üzerinden geldiklerini söyledi. Tau silahını çekti, mezraya baktı ve dondu kaldı.

Daba doğal sınırları olan bir platonun üzerinde oturuyordu. En belirgin sınır tam dört yüz adım ilerideydi. Orada, plato tekrar dağlık hale geldi ve kaya bulutlara doğru tırmanmaya devam etti. Tau'nun sağında ve yaklaşık sekiz yüz adım ötede

Mezranın merkezi çemberi. Bunun ötesinde plato, vadi tabanına doğru alçalan bir dizi dik ama tırmanılabilir uçurumla son buluyordu. Tau'nun solunda akıncılar vardı.

Hedeni, Daba'nın ekili tarlalarına giden yollardan gelmişti ve mezranın yarısını çoktan yakmışlardı. Büyük evlerin keten çatıları yanıyordu ve gecenin karanlığında alevler Daba'nın kaçan kadınlarını, erkeklerini ve çocuklarını siluet halinde gösteriyordu.

Aren'in adamları lhagu, mezranın sıkışık evleri ve ambarları arasında bir dizi çatışmaya giriyordu. Sayıca azdılar ve yer kaybediyorlardı ama sadece bir yere kadar gidebilirlerdi. Hedeni herkesi uçurumlara doğru sürüyordu.

Tau ne beklediğini bilmiyordu ama beklediği bu değildi. Tanrıça'nın lanetinin izlerini taşıyan yaralı ve şekilsiz Hedeni'ler ya kemik mızraklar ya da kemik ve bronz baltalar tutuyor ve Seçilmişler'i oduncular gibi doğruyorlardı. Tanınabilir bir dövüş duruşu kullanmıyorlardı ve saldırıları hiçbir ritim ya da sırayı takip etmiyordu. En kötüsü, lhagu da aynı vahşilikte savaşılmaya başlamıştı. Her iki taraf da birbirine saldırıyor ve arada sırada biri geri düşüyor, ölüyor, yaralanıyor ya da sakatlanıyordu.

"Nedir bu?" Tau sordu, sesi Jabari'nin duyamayacağı kadar kısıktı. "İşte," diye bağırdı Jabari, Tau'nun ne olduğunu görmek için beklemeden koşarak aşağı indi.

takip ettim.

Tau onun yolunu izledi ve akıncılardan üçünün bir kadın ve çocuğu taciz ettiğini gördü. Jabari bağırdı, saldırdı ve Tau peşinden gitti.

Dairelere ulaştığında Jabari çoktan iki hedeni ile çatışmaya girmişti. Yanlarında dönüyorlar, onunla kadın ve çocuk arasına girmeye çalışıyorlardı.

Tau üçüncü vahşiye yöneldi, kılıcını başını koparmak için savurdu ama zavallı bir balta çıkardı ve darbeyi engelledi. Bu Akıncı, a

kütle . KİRLİ saç ve çamurla kaplanmış derisini sıyrarak ilerledi ve silahını alçaktan sallayarak Tau'nun kalçasına nişan aldı.

Tau geri sıçradı, korku ona hız kazandı ve baltanın bıçağı diz kapağının yanından tıslayarak geçti, bacağını baldırından koparmasına kıl payı kalmıştı. Kan pompalayan ve dövüşün momentumunu kendi lehine çevirmek isteyen Tau saldırdı. Bıçağını sapladı ve bacağını hedef aldı.

ve ona öğretildiği gibi gözünü hedeften ayırmıyor, hedena kaçtığında tepki vermeye hazır bekliyordu.

O zaman çarpışma sürpriz oldu. Tau'nun kılıcı ucundan kabzasına kadar rakibinin göğsüne saplandı. Vahşi, kılıcın ucundan kaçınmak için hiçbir hareket yapmamıştı.

Tau anlamamıştı. Hamle çok açıktı. Ciddi bir öldürücü darbe değildi. İyi eğitim almış herkes bundan kaçınırdı.

Bıçakladığı kişinin yüzüne baktı. Kadının gözleri büyük ve genişti, uzaktaki bir şeye bakıyordu. Ağzı dolgun dudaklarıyla nazik bir O harfi oluşturuyordu ve akıncının bakımsızlıktan dökülmüş saçları yaralı yüzünden aşağıya sarkıyordu.

Tau tiksintiyle geri çekildi ama bıçağı serbest kalmadı. Kadın -ya da kız; anlayamadı- bronz iç organlarını parçaladığında çığlık attı.

Tau'ya uzandı, belki de bıçağın acı çıkışını durdurmak umuduyla onu yakınında tutmak için ve parmakları, zaten kanlı, yüzüne dokundu. Konuşmaya çalıştı, dudakları tükürükle doluydu ama hayatı akıp gitti ve cansız bedeninin ağırlığı Tau'yu yere çekmeden önce iç çekti.

"Tau!" Jabari'nin sesi çok uzaklardan geliyordu. "Yaralandın mı?" "Hayır... Sanırım onu incittim," dediğini duydu Tau.

"Ayağa kalk. Daha fazlası geliyor. Adamlarımızın geri kalanına ulaşmalıyız," dedi Jabari. "Bu senin kanın mı?"

"Kan mı?"

"Yüzün."

Jabari, kadın ve çocuk ona bakıyordu. Jabari'nin karşısına çıkan iki Hedeni ölmüştü.

"Bu ben değilim," dedi Tau onlara. "Benim kanımdan değil." "Gitmeliyiz," dedi Jabari.

Tau başını salladı, bıçağını hedena kadının bedeninden kurtarmak için çabaladı, bir adım attı, iki büklüm oldu ve kustu. Hiçbir şey çıkmadı. Tekrar kustu, kendini dik tutmaya zorladığında midesi hâlâ kabarıyordu. Çocuk ona bakıyordu. Kana bulanmış elinin tersiyle ağzını sildi. "İyiyim," dedi. "Ben iyiyim."

Jabari Tau'ya baktı ve hareket etmeye başladı. "Gitmemiz gerekiyor."

Tau takip etti, bir kez arkasına baktı. Dövuştüğü kadın kırık bir oyuncak bebek gibi çamurun içinde yatıyordu. Daha önce hiç kimseyi öldürmemiştir. Titriyordu. O asla-

"Bu taraftan," dedi Jabari, dördü kulübeler ve binalar arasında dolaşırken, etraflarındaki çatışmalardan kaçınmak için ellerinden geleni yapıyorlardı.

Jabari, lhaguların mezranın orta çemberinin kenarına kurdukları barikata doğru ilerliyordu. Barikata giden yolları kapatmak için devrilmiş arabalar, masalar, hatta kırık dökük kapılar kullanmışlardı. Bir direniş gösteriyorlardı. Uzun sürmeyecekti. Çok fazla Hedeni vardı.

"Buraya!" Jabari çocuğu kucağına almış olan kadını bir kulübenin açık kapısından içeri itti. Kadının peşinden içeri daldı ve Tau da hemen arkasındaydı.

Kulübe Tau'nun babasıyla paylaştığından çok daha büyüktü. Bir Yüksek Hasatçı'ya ait olmalıydı. Belki Berko'ya bile, diye düşündü ilk hedena savaşçısı kapıdan içeri girerken.

Baltasını çıkaran adam Jabari'ye doğru hamle yaptı. Tau'yu görmedi ve Tau ona doğru hamle yaparak kolunu kesti. Acı içinde inleyen akıncı en yakın duvara doğru tökezledi ve Jabari onu karnından bıçakladı.

Kapıdan giren bir sonraki Hedena'nın elinde bir mızrak vardı. Bir kadındı. Tau hedeni'lerin erkeklerin yanında kadınlarla da savaştığını biliyordu. Bunu on parmağı olduğunu bildiği gibi biliyordu ama ikinci bir kadın savaşçı görmek onu duraksattı.

Saldırması gerekiyordu. Saldırmadı. Mızrağını ona doğru savurdu ve Jabari tepki verip mızrağı elinden almasaydı mızrak boğazını parçalayacaktı.

Kemerinden bir hançer çıkardı. Tau olduğu yerde kaldı, onun yerine zırh giymediğini fark etti. Üzerinde göğüslerini örten ve sırtına dolanarak bol ve dökümlü bir pantolona dönüşen toprak tonlarında bir şal vardı. Sandaletliydi ve elleri bilezikliydi, hançerini Jabari'ye doğru savururken altın metal ince bileklerinde zıplıyordu.

Jabari geri dans etti. Kadın öne çıktı ve Tau şansını gördü. Onun arkasındaydı. Sadece onu öldürmesi gerekiyordu.

Tau dizlerinin üzerine çökerek öne çıktı ve kılıcını olabildiğince sert bir şekilde savurdu.

kafasının yan tarafına vurarak onu yere düşürdü. Jabari onu takip etti. Elindeki hançeri tekmeledi ve üzerine atlayarak kılıcını boynuna dayadı.

"Empirik mi konuşuyorsun?" Jabari hırladı. "Kıyılarımıza kaç gemi indirdiniz? Kaç akıncı?" Kılıcının ucunu kadının boynuna bastırarak kan akıttı. "Konuş ya da öl!"

Korkmuş görünüyordu ama Jabari'nin yüzüne tükürdü, gözlerini kapattı ve spazm geçirmeye başladı. Tanrıça'nın laneti yüzünden zaten yaralı olan derisi fokurdayıp kaynarken Jabari geri kaçarak mesafe açtı. Burnundan, kulaklarından, ağzından ve gözlerinden kan fışkırdı ve çığlık çığlığa bağırmaya başladı. Sonra, üflenmiş bir mum gibi, hayatı söndü, söndü.

Küçük kadın boğuk bir nefes verdi ve çocuğu daha yakından tutarak arkasını döndü. Çocuk ağlıyordu. Jabari taş gibi hareketsizdi, iri gözlerle ölü vahşiyi izliyordu.

Tau'ya döndü, ağzı açık, kaşları çatıktı. "İblis ölümü," dedi. "Baban bize yakalandıklarında böyle yaptıklarını söylemişti. Ben inanmamıştım."

Tau'nun aklına söylemeye değer bir şey gelmedi.

Jabari ayağa kalktı, vahşinin tükürüğünü yüzünden sildi ve destek için duvarı kullanarak tökezleyerek uzaklaştı. Tau, kadın ve çocukla birlikte onu takip etti. Jabari binanın arka tarafındaki panjurlu pencereyi kırdı ve sürünerek dışarı çıktılar, sıkışık evlerden oluşan bir çemberin ortasında belirdiler.

Önlerinde bir ambar vardı ve lhagu'nun barikatından hâlâ yüz adım uzaktaydılar. Jabari ahırın kapısını denedi. Görülmemişlerdi ve uzun binanın içinden geçebilirlerdi. Şansları yaver giderse, barikattan ve adamlarının geri kalanından kısa bir koşuyla çıkabilirlerdi. Jabari kapının kilidini kırdı ve içeri girdiler.

Depo büyüktü ama içi dardı, raflarla tıka basa doluydu ve çoğu boştu. Bu kötü bir şeydi. Neredeyse hasat zamanı gelmişti ve eğer ambar bir gösterge ise, Omehi halkını beslemekte güçlük çekecekti.

Onlar ilerlerken Tau nefes almakta zorlanmaya başladı. "Ne yapıyorsun sen?" Jabari sordu.

Nefes nefese kalmıştı ve başı dönüyordu. "Çok yakın," dedi

raflar ve duvarlar.

"Ne?"

Tau gözlerini sıkarak kapattı. Bu işe yaramadı ve yeterince hava alamadı. Soğuk bir el onunkinin içine girdiğinde, devam edemeyerek hareket etmeyi bıraktı.

"Birkaç adım daha var," dedi Küçük Kadın ona. "Gözlerini kapalı tut. Ben sana rehberlik edeceğim."

Tau başını salladı ve tökezleyerek onun peşinden gitti. "Hazır mısın?" diye sordu Jabari.

Hâlâ midesi bulanana Tau bir gözünü açtı. Depoyu boydan boya yürümüşler ve ön kapılarına varmışlardı. "Acele et," dedi, dışarıda olmaktan başka bir şey istemiyordu.

Jabari, "Tanrıça izin verirse, barikata doğru açık bir koşumuz olacak," dedi. "Oraya varırsak güvende oluruz."

Tau, Daba'da hiçbir yerin güvenli sayılabileceğinden emin değildi. Dışarıda ne kadar çok Hedeni olduğunu görmüştü.

"Hazır mısın?" Jabari tekrar sordu.

Kadın gözlerini kocaman açarak başını salladı.

"Git!" Jabari bağırdı ve kapıyı tekmeleyerek açtı.

Tau ahırdan kurtulmaya odaklanmış bir şekilde ilerledi ve ürkmüş bir hedenayla karşılaştı. Adamı yere devirdi ve Jabari yere yığılan vahşiyi bıçakladı. Dört, belki de beş akıncı daha vardı ama lhagu'yla savaşıyorlardı. Jabari kavgaya katıldı ve başı dönen Tau kadının elini tutarak onu uzaklaştırdı.

Barikat az ilerideydi ve oraya doğru ilerledi. Çocuğu taşıyan kadın onu yavaşlatıyordu ve akıncıların onları kovaladığını hayal edebiliyordu. Dişlerini sıkarak kadının elini sıkıca kavradı ve onu peşinden çekti. Barikatın arkasındaki adamlar onun geldiğini gördü. Tau içlerinden birini tanıdığını düşündü ama adamın yüzündeki kan lekesi bunu söylemesini zorlaştırıyordu.

Barikata vardıklarında, adam devrilmiş sandalyelerden oluşan bir yığını kenara iterek Tau ve iki saldırganı için tırmanılabilir bir yol açtı.

"Şimdi sıra sizde," diye bağırdı kanlı suratlı lhagu, kadın ve çocuk yıkık dökük duvarın arkasına geçtikten sonra.

"Tendaji?" Tau sordu.

"Tau?" dedi Tendaji. "Ne yapıyorsun burada? Boş ver, yukarı tırman!"

"Yapamam. Jabari hâlâ dışarıda."

"Jabari burada mı?" Tendaji'nin sesindeki şok çok şey anlatıyordu.

Tau başını salladı ve içini kemiren korkuyla kendini dönmeye ve savaşa geri koşturmaya zorladı. Uzağa gitmesine gerek yoktu. Ona doğru geliyorlardı.

Jabari gambesonunun kolundan kanıyordu ve diğer savaşçılar da kendilerinden bir tane taşıyordu.

"Ben iyiyim," dedi Jabari, Tau'nun endişesini elinin tersiyle iterek. "Hadi barikatın arkasına geçelim."

Tau yaralı Ihagu'nun duvara taşınmasına yardım etti.

"Jabari?" Tendaji ağzı açık kalarak konuştu. Tau onu uyarmıştı ama tımarın varislerinden birini bir baskının ortasında görmek kabullenemeyeceği kadar ağır gelmiş olmalıydı.

Tendaji yaralı adamın kaldırılmasına yardım etti ve ardından Tau ile Jabari'ye yardım etti. Son savaşçı da barikatın üzerinden geçtikten sonra, molozları yerlerinden oynatarak yolu kapattılar.

Arkasında, Tau kendini güvende hissetmeyi ummuştu. Ama hissetmedi. Ihaguların çoğu yaralanmıştı, çatışmalı bölgelerde savaşanlar ezilmişti ve kasaba halkı çığına dönmüştü.

Barikatın ötesine bakan Tau, hedeni'lerin ağır bir şekilde takviye edildiğini ve muhtemelen yüzlercesinin patikalardan aşağı ve düzlüklere doğru koştuğunu gördü. Tau Jabari'ye baktı ve iyimser ikinci oğul ilk kez endişeli görünüyordu. Bu kazanabilecekleri bir savaş değildi. Jabari'nin onur muhafızları bile, eğer herkes ölmeden önce Daba'ya varırlarsa, kaçınılmaz olanı sadece yavaşlatabilirlerdi.

"Geri çekil, nkosi," diye uyardı Tendaji, bu kez Jabari'nin saygı ifadesini hatırlayarak. "Geliyorlar."

Jabari barikata doğru adım atarak, "Bırakın gelsinler," dedi.

Tendaji daha fazlasını söyleyecekmiş gibi görünüyordu. Onun yerine, yer değiştirerek yer açtı.

Tau, Jabari'nin diğer tarafına geçti. "Kraliçe için," dedi biraz inanarak, ama yine de hissettiğinden daha fazlaydı.

"Tanrıça için," diye mırıldandı Jabari ve Tendaji birlikte. Üç adam silahlarını kaldırdı. Barikat dayanamadı ve

Onlar için gelen hedene sayısına karşı dayanamazlardı, ama iyi bir hesap verirdi.

KORUYUCULAR

Hedeni'nin ilk dalgası barikata çarptı ve tam bir çılgınlıktı. Tau uzuvları ve yüzleri bıçakladı ve savurdu. Birinin parmaklarını, bir düşmanın elinden çıkmış olması için dua ederek kesti; akıncılardan biri tarafından neredeyse kafa derisi yüzölüyordu; ve barikatın kendi tarafına tırmanmadan önce bir üçüncüsünü zar zor uzaklaştırmayı başardı.

Fark etmezdi. Çok fazla vardı. Her zaman çok fazla olmuşlardı. Tanrıça bu yüzden Seçilmişlerini hediyelerle kutsamıştı. Bu yüzden onlara ejderhalar vermişti.

Ateş patlaması barikatın yüz adım önünde patladı ve Tau'nun kaşlarını yaktı. Kendini geriye, yakıcı sıcaktan uzağa attı ve biraz olsun kendine gelir gelmez Jabari ve Tendaji'nin de yerde olduğunu gördü. Tau konuşmaya çalıştı. Tükürüğü pişmişti.

"Muhafızlar!" diye bağırdı barikatın ilerisinden gelen boğuk bir ses. "Muhafızlar!"

Görüşü yüzen Tau başını kaldırdı ve ilk ejderhasını yakından gördü. Vücudu saf siyah pullardan oluşan, ışığı içine çeken ve gözleri büken devasa ejderha havayı yarıyordu. Tau onun hedeni'ye doğru ilerleyişini izledi, kıvrımlı kuyruğu arkasından geliyor, Daba'nın ateşlerinden çıkan dumanı puslu parçalara ayırıyordu.

Yeterince yaklaştığında, kara yaratık ağzını açtı ve üç adam kalınlığında, güneş parlaklığında bir alev sütunuyla akşamı aydınlattı. Tau sendeleyerek ayağa kalktı ve barikata tırmanarak ejderhanın ateş zincirinin yerde patlamasını izledi. İsabet alan hedeni buharlaştı ve ejderha uçarak yanından geçip gitti.

Daba'nın platosu, başka bir geçiş için dönüyor.

"Tau?" dedi her yerden tanıyabileceği bir ses. "Baba," dedi

Aren Solarin'in yüzüne dönerek.

"Neden, Tau?" diye sordu babası. "Neden mi?"

Tau'nun ağzı açılıp kapandı, hiçbir kelime gelmedi.

"Baskını duyduktan sonra onu aradım ve bana eşlik etmesini emrettim," diye yalan söyledi Jabari. "Umbusi'nin oğlu olarak annemin adamlarıyla birlikte savaşmak benim görevim. Henüz bir Indlovu olmadığımı biliyorum ama burası benim yerim ve tek başıma gelemedim."

Aren Jabari'ye baktı ve yakındaki dinleyicilere bağırdı. "Barikatları destekleyin! Hedeni'ler kendi insanlarımızın arasına karıştığında Muhafızların bize bir faydası olmaz." Seyirciler hemen harekete geçti. "Jabari, annenin savaşçıların inkokeli olarak, senin yerin en iyi benim tarafımdan belirlenir. Buraya gelerek hayatını riske attın."

Jabari Aren'in ona verebileceği en sert cezayı kabul ederek başını sallamak zorunda kalmıştı. Tau yere ve uzağa baktı. Sözler onun için de söylenmişti.

"Lütfen Aren, özürlerimi kabul et," diye teklif etti Jabari. "Ben sadece yapmam gerektiğine inandığım şeyi yapıyorum." Çenesini kaldırdı ve daha dik duruyor gibiydi. "Ben de kale barakalarına gittim. Muhafızlar burada olduğumu biliyor. Adam gönderecekler."

Aren homurdandı. "Kötü bir tavsiye ama akıllıca yapılmış. Adamlarım ve ben bunun için sana teşekkür ederiz. Şimdi, savaştan uzak durun." Adamlarına daha fazla emir vermek için uzaklaştı. "Annene öldüğünü söylemek zorunda kalmak kalbimi kırardı." Tau için söylenmiş başka sözler.

"Ihagu," diye bağırdı Aren. "Toplanın ve kasaba halkının taşıyabildiği kadarını taşımasına yardım edin." Herkes hareket etmeye başladı. "Eğer Üstün Yetenekliler Muhafızları çağırmak için yeterli nedene sahiplerse, bu kaçmamız gerektiği anlamına gelir."

"Kaçmak mı?" Jabari Tau'ya sordu.

Yüzlerce yabancı sesin uğultusu Tau'nun yerine cevap verdi ve iki adam tam zamanında barikata adım atarak Hedeni akıncılarının tüm gücüyle kendilerine doğru geldiğini gördü.

"Tanrıça..." dedi Tendaji, sesi kendilerine doğru gelen uğultuya karşı bir fısıltıdan biraz daha fazlaydı.

"Barikattan uzaklaşın," diye emretti Tau'nun babası. "Kaçın. Hemen!"

Barikattan ilk önce Jabari çıktı, Tendaji ve Tau da hemen arkasından.

lhagu'nun cesaretlendirmesine çok az ihtiyaç duyan kasaba halkı, sevdikleri dışında her şeyi bırakıp onlar da kaçtı.

"Sürü halindeyiz," diye bağırdı Jabari. "Düzlükler bittiğinde kayalıklara çarpacağız. Bu tarafta patika yok."

Baskın iyi planlanmıştı. İlk saldıran kuvvet büyüktü ama çok büyük değildi. lhagu ve kasaba halkı Daba'yı ellerinde tutabileceklerine inandırılmış ve kendi istekleriyle sırtlarını kayalıklara dayamışlardı. Onlar bunu yaptıktan sonra Hedeni asıl saldırısını başlatmış ve Tau'nun babasının en kötü korkularını kanıtlamıştı. Bu bir baskın değildi; bu bir imhaydı.

Muhafız bir fark yaratmıştı. Hedeni'nin sayısını azaltabilirdi ama Aren'in dediği gibi vahşiler Seçilmişlerin arasına girerse ejderha ateşini tutmak zorunda kalacaktı ya da kurtarmaya geldiği insanları yakacaktı. Tau bunu iyice düşündü ve sonra ne olacağını biliyordu.

"lhagu," diye bağırdı babası. "Savaş hattını oluşturun."

Tek makul seçenek buydu. lhagu durup savaşacaktı. Hedeni'yi kasaba halkına kaçma şansı verecek kadar yavaşlatacaklardı.

Tau koşmayı bıraktı ve keskinleştirilmiş bronz ve kemikleriyle korkunç düşman eti yığınıyla yüzleşmek için döndü. Tendaji yanındaydı, onun varlığı şaşırtıcı bir rahatlık sağlıyordu. Babası da koşarak geldi.

"Jabari, Tau," dedi. "Kasaba halkına dağdan inmeleri için rehberlik etmeni istiyorum. Onları güvenli bir yere götür."

"Çok şey istiyorsun Aren," diye yanıtladı Jabari. "Onlara hiçbir yardımım dokunmayacak ve beni bu kaderden kurtaramazsın. Kalacağım, tıpkı buradaki diğer savaşçılar gibi."

Aren'in yüzünde çelişkili duygular oynayıyordu. Tau gurur ve korkunun birbiriyle savaştığını gördü. Onları kurtarmaya çalışıyordu.

"Onlara Seçilmiş olmanın ne demek olduğunu göstereceğiz, Baba," dedi Tau, elleri titreyerek.

"Öyle yapacağız," dedi Aren, Tau'nun gözlerini kendi gözleriyle tutarak, diğerlerine emirlerini bağışlamak için dönmeden önce. "Hatları sıkılaştırın. Sağlam durun. Unutmayın, solunuzdaki, sağınızdaki adamlar sizin kılıç kardeşleriniz. Onları güvende tutun, onlar da sizin için aynısını yapacaktır."

Aren orada durmuş doğru anı bekliyordu. Doğru an çabuk gelmişti.
"Tanrıça için!" diye bağırdı.
"Tanrıça için!" diye bağırdılar Hedeni ön safları onlara çarparken.

SAVAŞÇILAR

Dövüş bronz ve kandan oluşan bir kâbustu. Silahlar Tau'nun görüş alanına girip çıkıyordu; çılgınca dövüştü, boğuk boğuk bağırdı, bacağında sığ ama ısıricı bir kesik aldı ve babasının ikinci komutanı Nkiru tarafından geri çekildi. Tau ona teşekkür etmeye çalıştı ama yaşlı savaşçı kılıcını Seçilmiş olmayan her şeye savurarak yoluna devam etmişti.

Tau babasını ve Jabari'yi gördü ve zayıflayan bacağı yüzünden yavaşlayarak ön saflara doğru ilerledi. Tendaji onun yanındaydı, ta ki o olmayana kadar, şiddetli savaş onları ayırana kadar.

lhagu'dan ayrılmaktan korkan Tau, babasına yaklaşmaya çalıştı ve ayağı kaydı. Yere düştü ve birbirini öldürmeye çalışan kadın ve erkeklerin oluşturduğu kalabalık tarafından neredeyse eziliyordu. Kendini dizlerinin üzerine itti, bir mızrağın başı kulağının yanından vızıldayarak geçti ve kör bir şekilde kılıcını mızrak sahibine doğru savurdu, hedefini iskaladı ama savaşçının lanet okuyup hedeni pıhtısına geri düşmesine neden olacak kadar yaklaştı.

Ayağa fırladı ve düşmesine neden olan şeye baktı. Tendaji'ydi, kafası ezilmişti. Tau'nun midesi guruldadı ve tökezleyerek cesetten uzaklaştı, Aren'in adamlarından birine çarptı, o da hatalı bir vuruşla onu kolundan yaraladı.

Kesik kötü değildi ama Tau'nun kolu bir acı çizgisiyle aydınlandı. Acıdan tısladı ve hiç yardımcı olmayan hızlı, sığ nefesler aldığını fark etti. Görme yetisi de kayboluyor gibiydi, görüşünün kenarları siyah ve kırmızıyla kaplanıyordu.

Paniklemiş, acı içinde ve kör olacağından korkarak geri itti.

ve en yoğun çatışmalardan uzakta. Tam kaçacak, kasaba halkıyla birlikte dağın yamacından aşağı koşacaktı ki bir hedena yanındaki lhagu'ya saldırdı.

lhagu başka bir akıncının baltasıyla boğuşuyordu ve omurgasına doğru gelen mızrağı görmedi. Onu neyin öldürdüğünü bile bilmeden ölecekti. Tau ileri atılırken bir uyarı sesi çıkarmaya çalıştı ama hiçbir şey çıkmadı. Sesi gitmişti.

Mızraklı vahşiye çarptı ve yere düştüler, boğuşuyorlardı, dişler gösterilmişti, hırlıyorlardı; sonra bir kılıç Tau'nun omzunun üzerinden hedenanın yanağına saplandı ve adamın yüzünü ikiye ayırdı. Hedena homurdandı, ona doğru tırmalandı ve Aren Tau'nun kolunu tutup onu ayağa kaldırırken gevşedi.

"Geri," dedi babası, kılıcının ucu toprakta sürüklenirken. "Saldırıları başarısız oluyor."

Tau, kan ve çamur içinde, kurtarmaya çalıştığı adamı aradı. Onu yakınlarda, yerde ve ölü olarak buldu. Tau cesede baktı. Bu hiç mantıklı değildi. Bir nefes önce hayattaydı.

"Ihaşe ve İnlovu burada," dedi babası ona. "Tanrıça'ya şükürler olsun."

Tau etrafında kaynayan çatışmanın ötesine baktı ve orada, vahşilerin arasında onları gördü - Seçilmiş ordunun gücünü.

Hedeni ile savaşımlar, Küçük kastlardan seçilen seçkin savaşçılar Ihashe ve daha büyük ve daha güçlü Soylu kast savaşçıları Indlovu idi. Hepsi kıyasıya dövüşüyordu ama Seçilmişlerin karşı saldırısının ana kanadını bir dev yönetiyordu. Kırmızı ve siyaha boyanmış bronz kaplama deri zırh giyyordu. Bir kolunda bir kalkan, diğer elinde ise parlayan bronz bir kılıç vardı. O bir Öfkeli Ingonyama'ydı.

Ingonyama, Tau'nun boyunun iki katına yakındı, kolları kaslarla şişmişti ve onun boyunda biri için mümkün olamayacak kadar hızlı hareket ediyordu. Bir tanrı gibi dövüşüyordu.

"Hattı koruyun," diye emretti Tau'nun babası lhagu'ya. "Askerler burada!"

Aren'in konuşması için geçen sürede Ingonyama bütün bir hedeni hattını yarmış, kılıcını tek bir darbeye iki adamı kesecek kadar sert bir şekilde savurmuştu. Üç tane daha

Vahşiler saldırdı ve ilkinin kalkarıyla yere serdi, diğerrinin göğsüne tekme attı ve kılıcının kabzasıyla üçüncünün kafatasını çürük bir ceviz gibi kırdı.

"Herkes Üstün Yetenekliler'e doğru! Kimıldayın!" diye bağırdı Tau'nun babası ve lhagu aceleyle geri çekilerek kayalıkların yakınındaki siyah cüppeli kadın grubuna doğru koşmaya başladı.

"İnanılmaz," dedi Jabari, Ingonyama'yı göstererek. "İnanılmaz biri."

Çocukken Ingonyama olma oyunu oynarlardı ve Tau, onları bu oyunda yakalayan Lekan'ın küçük kardeşine gerçeği söyleyerek alay ettiğinde Jabari'nin kalp kırıklığını unutmamıştı. Jabari'nin kanı, tüm Küçük Asillerin ve alt kastlarıinki gibi, öfkelenirmek için çok zayıftı.

"Daha hızlı!" dedi Aren, Tau'nun gambesonunu çekiştirerek.

Tau'nun onları çok iyi olmasa da görebileceği kadar Yeteneklilere yakındılar. Geleneksel kömür karası ve dökümlü cüppeleriyle sekiz kişiydiler ve bir savaşçı halkası tarafından korunuyorlardı. Üstün Yetenekliler'in kukuleları yukarıdaydı ve hepsinin taktığı altın kolyeler mezranın oluk oluk yanan ateşinin ışığıyla parılıyordu.

Aren'in adamları belli bir güvenliğe ulaştıktan sonra yorgunluklarını üzerlerinden attılar. Bazıları dizlerinin üzerine çöktü ve cılız bir lhagu yere oturup hiçbir şeye bakmadı. Yanındaki adam kılıcını kaldırmış, sanki arkadaşlarının ona saldırmasını bekliyordu.

Tau, Ingonyama'yı aradı. Oradaydı, Daba'dan geriye kalanların içinde, karşısına çıkan her şeyi yok ediyordu. Etrafındaki Indlovu, koreografisi yapılmış bir dans gibi ölüm dağıtıyordu. Onlar, Ingonyama ile birlikte, Seçilmişler'in en yıkıcı savaşçılarıydı.

Tau su bulmuş ve çoğunu dökerek içmekte olan Jabari'ye baktı. İyimser genç soyluyu tam kanlı bir Indlovu olmaktan ayıran şeyin bir sınav ve zamandan başka bir şey olmadığına inanmak zordu. Jabari yakında sınava girecek ve eğer geçerse, kalelerinin bir inisiyesi olacak, üç devre boyunca eğitim görecektir ve sonra onlardan biri olarak savaşa gidecekti.

Tau'nun babası onun için Lesser'lerin eşdeğerini istiyordu. Tau'nun lhashe için sınava girmesini, Lesser'ler için ayrılmış iki savaş okulundan en yakın olanında eğitim almasını ve tıpkı kendisi gibi orduda hizmet etmesini istiyordu.

vardı. Aren'in hizmeti, bir Low Common olan onun fief'lerinin lhagu'sunu yönetmesini mümkün kılan şeydi.

Tau doğmadan önce babası bir lhaşe olmak için eğitim almış ve ordunun zorunlu altı döngüsüne hizmet ederek bir lhaşe olarak savaşmıştı. Hizmetinin son devresinde güzel ve iradeli bir High Common olan Imani Tafari ile tanıştı ve ona aşık oldu. Ona kur yaptı ve hizmetini tamamladıktan sonra, babasının bu kötü eşleşmeye duyduğu öfkeden kaçmak için Kerem'e kaçtılar.

Kerem'de Aren'in lhashe geçmişi değerliydi ve Umbusi Onai'nin lhagu'sunun ikinci komutanı yapıldı. Karısı daha da iyisini yaparak kalede bir pozisyon elde etti.

Tau kısa bir süre sonra doğdu, ancak hayatının ilk birkaç döngüsünde, Imani bir Ortak gibi yaşamaktan bıktı. Aren'i terk etti. Tau'yu da terk etti.

Sevdiği kadını kaybeden Aren kendini iki şeye vermişti: Tau yetiştirmek ve tımarın en iyi savaşçısı olmak. Zamanla lhagu'ya liderlik etmeye başladı ve Jabari yeterince büyüdüğünde umbusi Aren'den onu eğitmesini istedi.

İlk çocuğu Lekan'ın sınavda başarısız olmasının ardından, Jabari için bir İndlovu öğretmen tutmaya gücü yetmedi. Tau'nun babası, bir İndlovu'dan büyük bir adım geride olsa da, bir sonraki en iyi şeydi. Aren tereddüt etmeden kabul etti. Jabari'ye öğretmenlik yapmak Tau'yu da eğitmek için zamanı olacağı anlamına geliyordu.

Tau, Aren'in ona iyi bir geleceğe doğru sağlam bir başlangıç yaptırmak için yapabileceği en iyi şeyin bu olduğunu biliyordu ama yanan bir mezrada, ölümler ve ölmekte olanlarla çevrili bir yerde, babasının onun için hazırladığı vahşi yolun iyi bir yanı olduğuna inanmakta zorlanıyordu.

Zuri ona gözlerini devirerek dişlerini çekerdi. Hizmetçi olduğundan beri Tau'nun kendine acıma nöbetleri için çok az zamanı ve daha az sabrı vardı. Yine de göz devirmenin ardından bir gülümseme gelirdi ve bu her şeyi daha iyi yapardı. O her zaman her şeyi daha iyi yapardı, diye düşündü Tau, düzlükte bir korna sesi duyuldu ve onu hatıralarından koparıp Daba'nın kâbusuna geri götürdü.

Mezranın uzak ucunda bir hedena elinde bir boru tutuyordu. Üfledi

Yine üç kısa patlamanın ardından daha uzun bir patlama geldi ve Tau bunun bir geri çekilme çağrısı olması için dua etti. Yine de bir şeyler ters gidiyordu. Boru üfleyicinin yanındaki adamdı.

"Ne oldu?" diye sordu Jabari, Tau'yu şaşırtarak. Onun yaklaştığını duymamıştı.

"Korna çalan adamın yanındaki adam," dedi Tau. "Sanırım o onların inkokeli."

"Neye benziyor?"

"Uzun boylu, neredeyse bir Astsubay boyunda ve yapılı. Genelde giydiklerinden daha fazlasını giyiyor ve şu kemik mızraklardan birini taşıyor. O... o yanmış, sadece lanetlenmiş değil. Yangın geçirmiş gibi görünüyor. Yüzünün yarısı harap olmuş."

"Gitmiyorlar."

Jabari haklıydı. Haklı değillerdi. Tam tersini yapıyorlardı.

Borunun sesini duyan hedeni bir araya geldi ama barikata ya da karşılarındaki askerlere saldırmadı. Hep birlikte, etrafındaki savaşçıları görmezden gelerek Öfkeli Ingonyama'ya saldırdılar.

"Durdur onları, Amara!" dedi Tau'ya en yakın olan Üstün Yetenekli, siyah cüppeli başka bir kadına.

Amara isimli olan ellerini kaldırdı ve Tau'yu geçerek saldıran hedeni'ye nişan aldı. "Çok uzaktalar. Sıçrayacak," dedi.

"Dene, lanet olası!" dedi ilk Üstün Yetenekli ve Amara denedi.

Enerji, titreşen ısı dalgaları gibi, parmaklarından yayılmaya başladı ve uçup giderken kalınlaştı. Enervasyon, diye düşündü Tau merakla, kenarı ona çarpmadan ve dünya yok olmadan önce.

ZAFER

Bir keresinde, daha gençken, Tau Kerem'in kayalıklarından aşağıdaki sahile tırmanmış. Yanında birkaç çocuk daha vardı ve içlerinden biri ona beline kadar okyanusa girmesi için meydan okudu. Hayır demiş ve ona korkak demişler.

Tau dört adım atmayı başardı ve dizlerinin etrafında dönen suyla birlikte ayakları yerden kesildi ve dışarı sürüklendi.

Okyanusun öfkesi onu altına çekmiş, ezmiş ve parçalamıştı. Sadece gelgit olduğu ve sahile bu kadar yakın olan su sığ olduğu için hayatta kaldı. Diğer çocuklar ona ulaşmak için bir kol zinciri oluşturmuşlar ve onu çalkalanan dalgaların arasından çekip çıkarmışlardı.

Üstün Yetenekliler tarafından patlatılmak okyanusta boğulmak gibiydi. Sanki etrafındaki dünya eğrilip dönerken Tau'nun vücudu parçalara ayrılıyordu ve dönme durduğunda işler daha da kötüye gidiyordu.

Tau Daba'yı gördü ama her şey farklıydı. Renkler yok olmuş, mezra, yeryüzü ve gökyüzü grinin tonlarına bürünmüştü. Doğal olmayan bir rüzgâr çığlık atarak onu savuruyor, diğer sesleri bastırıyor, aşılmaz sisler yirmi adımdan daha uzaktaki her şeyi gizliyordu.

Tau yanında duran diğer adamları görebiliyordu ama gördüklerine bir anlam veremiyordu. Hepsi de farklı derecelerde sıkıntı içinde olan adamlar altın ışıkla parlıyordu. Tau kendine baktı. O da parlıyordu ve bu parlaltı sislerden bir şeyi kendine çekmişti.

Yaratık gizli ve belirsizdi ama Tau daha fazlasını görebiliyordu

fazlasıyla yeterliydi. İki ayağının üzerinde yalpalayarak koşuyor, dengesini yere degecek kadar uzun kollarının üzerindeki sopaya benzeyen elleri sağlıyordu. Düz bir yüzü, kırmızı gözleri ve hırıltılı bir ağzı vardı ve derisi hastalıklı görünüyordu.

Canavar Tau'yu kıpkırmızı bakışları arasına aldı ve kükredi. Tau kendini kımıldatamadı ve canavar sislerin içinden fırlayarak ona doğru geldi, şekilsiz elleriyle ona uzandı. Tau'nun bacakları tutmadı ve çığlık atmak için ağzını açtı, düştü ve düşmeye devam etti, toprağın içine, sislerin ötesine, onun kavrayışının ötesine.

Havayı, külü ve kan kokusunu içine çeken Tau sarsıldı. Dizlerinin üzerine çökmüştü, daha önce hiç bilmediği bir korku içinde gürlerken zihni alev alev yanıyordu. Sıcak ıslaklığın pantolonunu ıslattığını hissetti ve üstünü kirletti. Umursamadı, umursayamazdı. Savaşın çalkaladığı çamurun içine yığılmamak için yeterliydi.

Etrafındaki adamlar da benzer şekilde etkilenmişti ve Tau göz ucuyla birçok hedeni'nin de yere düştüğünü gördü.

"Tau?" Babasıydı. "Baba?"

Tau söyledi.

"Rahat olun. Gececek. Gececek."

Tau'nun başı çarpıyordu ama yine de Üstün Yeteneklilere baktı. Amara hâlâ bükülmüş enerji dalgasını dışarı itiyordu. Babası onu yoldan çekmişti ve Tau bunu tam zamanında yaptığını fark etti. Amara'nın enervasyon dalgası Tau'nun ruhunu yeraltı dünyasına itmişti ve orada iblislerden biri neredeyse onu ele geçiriyordu.

Kafası karmakarışıkta ama Tau anladığını düşündü. Yetenekli, Ingonyama'nın kaçmasına izin verecek kadar Hedeni'yi etkisiz hale getirmeye çalışıyordu. Çabaları yeterli değildi. Güçleriyle çok fazla kişiyi ıskalamıştı ve Ingonyama yüzlerce kesikten kanlar içinde, öldürdüğü her birinin yerini alan iki saldırgan buldu.

"Daha fazla vuramam," dedi Amara. "Vuramam!"

"Öfkesini dindirmek zorunda," dedi diğer Üstün Yetenekli, "yoksa Nsia ölür."

Yeteneklilerin endişelenmesine gerek yoktu. Ingonyama böğürdü, bir adam daha öldürdü ve geri çekildi, sonra iki ışık parlaması oldu. İlki vücudunun etrafında parladı ve ortadan kaybolduğunda

öfkenin etkileri. Adam içine kapandı, boyu, cüssesi ve gücü azaldı.

İkinci ışık parlaması apartmanların daha yukarısından, terk edilmiş evlerden birinin yarı kapalı kapısından geldi. Sanki bunu bekliyormuş gibi, borazancı iki keskin patlama yaptı ve bir grup hedeni eve doğru ilerledi.

Kalanlar Ingonyama'nın işini bitirdi. Mızrak ve balta ile bıçaklandı. Karnını deştiler, sonra kafasını omuzlarından ayırıp havada tuttular.

Amara'nın gözleri yaşarmıştı ve yanındaki Yetenekli kadın ellerini gökyüzüne kaldırarak lanet okudu. Cübbesi bileklerinden geriye düştü ve Tau ejderha kükremesini duydu.

Daire çizdi, Yetenekli parmaklarını oynattı ve ejderha ateş püskürterek eve doğru koşan Hedeni'nin üzerine atladı. Aralarında daha yavaş olanlar, canavar yanlarından geçerken cehennemde can verdi ama geri kalanlar başardı, eve girdi ve aradıklarını bulup çıktı. Hedeni bir Yetenekli yakalamıştı.

"Nsia!" diye bağırdı ejderhayla iletişim kuran Üstün Yetenekli.

Binadan sürüklenerek çıkarılan Nsia, cübbesinden parıldayan bir şey çıkardı. Bu bir bıçaktı. Mücadele edemeyeceği kadar çoktu ama yine de denemediğinde Tau'yu şaşırttı.

Bunun yerine, bıçağı t u t u ş u n u tersine çevirdi ve göğsüne saplamaya çalıştı ama saldırganlardan biri çok hızlıydı. Koluna bir mızrak sapladı ve bıçak kızın ölmüş parmaklarından düştü. O anda çığlık atmak için ağzını açarak dövüşmeye çalıştı ama hedeni'lerden biri şakağına vurdu, topalladı ve onu götürdüler.

Onu yüzü yanmış savaş lorduna doğru koşturdular ve Tau gökyüzünü kontrol etti. Ejderha başka bir geçiş için dönüyordu ama zamanında yetişemeyecekti. Savaş lordunun yanında duran boru üfleyicisi enstrümanını kaldırıp son bir nota çaldı ve hedeni geri çekilerek Daba'ya yapılan baskını başladığından daha ani bir şekilde sona erdirdi.

Seçilmişlerden birkaçı bir tezahürat gönderdi. Kasaba halkının çoğu güvendeydi, lhagu gerçek ordu gelene kadar dayanmıştı ve Seçilmişler bir kez daha düşmanlarını geri püskürtmüştü. Tezahürat şöyleydi

Neredeyse boğulma seslerini bastıracak kadar yüksek sesle.

Üstün Yeteneklilerden biriydi. Tau'yu sinir bozucu patlamasıyla sıyırıp geçen ya da ejderhayı yöneten değil. Bu Üstün Yetenekli sessiz ve hareketsiz duruyordu, etrafı askerlerle çevriliydi ve savaştan uzaktı. Kasılıyor ve kan öksürüyordu, derisi fokurduyor ve patlıyordu. İçten dışa doğru parçalanıyor gibi görünüyordu. Jabari'nin yakalayıp sorguladığı Hedena'nın başına gelenlere benziyordu.

Bir asker onu tuttu ve şefkatle yere düşmesine yardım etti. Diğer askerler etrafındaki çemberi daraltarak Tau'nun görüşünü engelledi. Yine de duyabiliyordu. Onun öldüğünü duyabiliyordu ve yardım etmeyi düşünerek onlara doğru ilerlemeye başladı ki bir el omzuna düştü.

"Hayır," dedi babası. "Bu Üstün Yeteneklilerin işi."

"O ölüyor."

Boğulmakta olan Yetenekli

sessizleşmişti. "Gel," dedi babası. "Biz kazandık."

İKİNCİ BÖLÜM



PLANLAR

Tau Hedena'nın yüzünü gördü, onu öldürdüğü anı yeniden yaşadı. Rüyalarında, kadın sessiz ölmemişti. Çığlık atarak onu sağır etmiş, nefretiyle ezmişti. Gün ortasına doğru uyandı, hiç uyumadığından emindi.

"Çiğ hissedeceksin," dedi babası, kulübelerinin ateşini körüklerken. "Dövüş sırasında kanınız yükselir ve vücudunuz devam etmek için elinden gelen her şeyi yapar. Tehlike geçtiğinde ise kapanır." Tau'ya haşladığı sebzeleri ikram etti. Tau onları elinin tersiyle itti.

"Ye," dedi Aren. "Bugün antrenman yapacaksın."

Tau eğitim yapmak istemiyordu ve bir daha kılıca dokunmazsa bunun iyi yaşanmış bir hayata işaret edeceğini düşünüyordu.

Aren onun yüzünde bir şey görmüş olmalıydı çünkü Tau'dan gözlerini kaçırıp çömleğin karanlıklarına baktı. "Keşke sana daha fazlasını verebilseydim," dedi. "Keşke..." Sesi kesildi ve elinin tersini ağzına sürterek orada olmayan kirleri temizledi. "Tau... seni zorlayacağımı bilmen gerek. Yakında lhashe için sınava gireceksin ve ben de seni buna hazırladığımı sanıyordum, bir sınava. İşlerin ne kadar kötüye gidebileceğini unutmuşum. Bunun kılıç formları, egzersizler ya da tekniklerle ne kadar az ilgisi olduğunu unutmuşum."

Aren uzanıp elini Tau'nun omzuna koymaya yaklaştı. Yumruk yaparak kısa düşmesine izin verdi.

"Sana nasıl öldürüleceğini öğretiyorum," dedi. "Ve sana bu işte hayatta kalacak kadar iyi olmayı öğretmem gerekiyor."

Tau başını salladı. Babasının istediği de buydu.

"Şu andan itibaren testlere kadar iki kat antrenman yapacağız."

Normal öğleden sonralarımıza sabahları da ekleyeceğiz. Benim görevlerim var, bu yüzden sabahları Nkiru ve diğer adamlarla birlikte olacaksın, kılıç işi için iyi bir kafaya sahip olanlarla." Aren ayağa kalktı, Tau'ya yemek yemesini hatırlattı ve gitti.

Tau yemek yemedi. Jabari ile buluşması gerekiyordu ve kılıç kemerini ve kılıcını takmaya gitti. Aren uyumasına izin vermeden önce teçhizatını temizletmişti ama Tau hala bronzun üzerinde görebiliyordu. Kanın olduğu her yeri hala görebiliyordu.

Öğleden sonraki antrenmanına vardığında, Jabari çoktan dövüş çemberine girmişti. "Tau!" dedi.

"İyi tanıştık, nkosi."

"Üzerime bir dağ düşmüş gibi hissediyorum. Yataktan zor kalkıyorum. Orada olduğunu bilmediğim yerlerim ağrıyor." Küçük Asil gülümsedi. "Yine de bunların hiçbirisi için endişelenmeme gerek yoktu. Bu sabah annemle yüzleşmek zorunda kaldım. Beni öldüreceğini sandım."

"Sanırım değil?" Tau bir kahkaha attı.

"Beni görmeden önce Aren'in raporunu duymuştu. Kızgındı, çok kızgındı ama gururluydu. Lekan'ı görmeliydin! Annemin yanında durup onun beni övmesini dinlemek zorunda kalmıştı. Hasta olacakmış gibi görünüyordu." Jabari'nin gözleri parlıyordu. "Bu kahramanlık olayına alışabilirim. Jabari Onai ve Tau Tafari, Seçilmişler'in en korkulan savaşçıları!"

"Dudaklarından Tanrıça'nın kulaklarına," dedi Tau, kılıcını kaldırıp dövüş çemberine adım atarken.

Jabari gülümsedi. "Onun gözünde her zaman hoşnut olalım," diye mırıldandı. "Sana!" dedi, saldırarak.

Kimse onlara talimat vermeye gelmemişti. Aren ve adamlarını birkaç gün meşgul edecekti hem kendileri hem de tımarın geri kalanı baskının yaralarını sararken. Aren her zaman bir savaşın en zor kısmının sonrası olduğunu söylerdi.

İnkokeli olarak görevinin bir parçası da Tanrıça'ya giden erkeklerin evlerini ziyaret etmektir. Tau, Tendaji'nin ailesini ziyaret edeceğini düşünmek istemiyordu. Tendaji'nin karısına kocasını bir daha asla göremeyeceğini söylemek zorunda kalacağını hayal bile edemiyordu.

"O kafanın içinde ne dönüyor?" Jabari sordu.

Dövüş çemberinin kenarında oturuyor ve terliyorlardı.

Jabari, Tau'dan daha iyiydi. Bu normaldi. Ama bunu kolaylıkla yapması normal değildi.

"Dün geceyi atlatamıyorum," dedi Tau.

"Tabii ki hayır."

"Uyudun mu?" Tau sordu.

"Zar zor," dedi Jabari. "Heyecan beni terk etmemişti. Aslında savaş hakkında konuşmak için Lekan'ı uyandırmayı düşündüm. Buna inanabiliyor musunuz? Lekan!"

Tau yere yığıldı. "Bunu takdir edeceğinden emin değilim."

Jabari yine güldü. "Dediğin gibi olsun! Bir çim bıçağını bile sallayabileceğimden emin değilim. Ben kaleden yanayım. Babam anneme Lekan ve benim Daba'daki yeniden inşa çalışmalarına yardım etmemizi önerdi. O da kabul etti ve en uygun zamanı bulmam gerekiyor."

Tau, "Sakıncası yoksa yardım etmek isterim," dedi.

"Çok nazıksın. Bunu birlikte yapacağız." Jabari ayağa kalktı. "İlk yolculuğu yaptığımızda sana haber veririm."

"Sence... Geri gelecekler mi?"

"Bilmiyorum. Genelde aynı yere saldırmazlar ama genelde bu kadar büyük bir güçle de baskın yapmazlar. Yeni kraliçenin hükümdarlığı için iyi bir başlangıç değil. Ayrıca..." Jabari'nin tereddütü olağandıydı. O her zaman emindi. "Aren anneme rapor verdiğinde, ölümler arasında beş Hedeni kabilesi tespit ettiklerini söylemişti ama kabileler birlikte baskın yapmazlar. Bilek'te güçlerini zorunluluktan birleştirirler. Orası savaşın ön cephesi. Yine de baskınlarda kabileler tek başlarına hareket ederler." Jabari başını salladı. "Vahşileri asla anlayamayacağım. Onlar ayrı ırklar. Birbirleriyle kan davası güdüyorlar. Ama aynı zamanda işbirliği yapıyorlar ve... karışıyorlar." Jabari'nin hoşnutsuzluğu son kelimedenden damlıyordu.

Seçilmişler, Hedeni'nin her biri eşsiz yeteneklere sahip çeşitli insan ırkları olduğunu keşfettiklerinde şaşırmışlardı. Irkların karışarak soylarını kirlettiğini ve bu yetenekleri riske attığını öğrendiklerinde şok olmuşlardı. Sah rahipliğinden bazıları, Tanrıça'nın onları lanetlemesine neden olan şeyin bu saygısız davranış olduğunu vaaz etti.

"Artık baskınlar için ittifak mı yapıyorlar?" Tau

sordu. "Dün gecenin eşsiz olduğunu umalım."

"Senin dudaklarından," dedi Tau ve Astsubay'dan başını sallamasını istedi.

Jabari uzandı, ellerini Tau'nun başının arkasına koydu ve onu kendine çekti. Alınları birbirine değdi. "Ne olursa olsun, biz kılıç kardeşiyiz. Sınavlarımızla Seçilmişlerin her zaman yaptığı gibi yüzleşeceğiz, keskin bronzla." Bıraktı, Tau'nun ensesine şakacı bir tokat attı, ayağa kalktı ve ısıklık çalarak kaleye doğru yürüdü.

Tau gitmeye hazırlandı. Vücudu ağrıyordu ama içinde dinlenmesine izin vermeyen gergin bir enerji vardı ve her ne kadar "kılıç oynamak" gibi hissetmese de, egzersizin vereceği dikkat dağınıklığını memnuniyetle karşıladı.

İnleyerek toparlandı ve kılıcını kınından çıkardı. Mümkün olduğunca mükemmel olmaya çalışarak formlarını gözden geçirdi ve gözlerindeki teri kırıştıtarak kendini daha hızlı ve daha hızlı hareket ettirdi.

Testler, diye düşündü, her zaman testler. Seçilmiş kültürünün büyük bir kısmı dövüş ve testler etrafında dönüyordu ama hayatının bir döngüsünü Güney Ihashe Isikolo'da, sırf onlar hayatlarının onda birini bitmek bilmeyen bir savaşın ön saflarında geçirebilsinler diye diğer odun kafalı vahşi hayvanlarla dövüşerek geçirmek istemiyordu. Hiç tanımadığı kadınları ve erkekleri öldürmek istemiyordu ve aynı derecede önemli olarak onların da kendisini öldürmesini istemiyordu.

Hiç... Zuri'yi böyle hayal etmemeliydi. Hayal etti ama. Bazı geceler onları evli, evli insanlar gibi davranırken hayal ediyordu. Tau'nun yüzü sıcak hissetti, güneşin sıcaklığının hak ettiğinden daha sıcaktı.

Eğer savaşa gider ve altı devre boyunca geri dönemezse ve bir de eğitim için bir devre daha giderse, tek yapabileceği hayal etmek olacaktı. Yedi devre uzakta, Zuri onu hatırlayacak mıydı? Hatırlasa bile, Ihashe'ler en iyi kocalar olarak bilinmezlerdi ve bir savaştan ve beraberinde gelen tüm kabuslardan sonra Tau bunun nedenini anlayabiliyordu. Bu, annesini onları Vali kastından güzel yüzlü ve yumuşak elli bir adam için terk ettiği için affedeceği anlamına gelmiyordu ama bunu neden yaptığını anlamamış gibi davranamazdı.

Aren ve annesinin süslü kocası Makena arasında kaybolan bir aşk yoktu ama adam annesini mutlu ediyordu ve Tau bunu ona çok görmek istemiyordu. Mutlu olmak herkesin

istedi. Mutlu olmak istiyordu. Eğer Zuri ona sahip olursa, olabileceğini düşünüyordu.

Körelmiş alıştırma kılıcını daha sert savurdu ve Makena'yı kıskanmamaya çalıştı. Adam Tau'nun birkaç kademe üstündeydi ve hayatı her zaman kolaymış gibi görünüyordu. Savaşta savaşmak ya da bir Drudge olmak zorunda bile kalmamıştı. Şanslı piç Ihashe testini geçmiş ama kovulacak kadar kötü yaralanmıştı. Bir savaşçı yerine yönetici olarak hizmet etmek üzere evine dönmesine izin verildi.

Elbette Aren bunun şans olduğunu düşünmüyordu. Makena'nın topallama şeklinin ve bacağındaki kırığın eğitimden ya da düşmeden kaynaklanan türden olmadığını söylemişti. Tau, Aren'in birkaç içkiden sonra söylediğini duymuştu, bir adamın sakat bir bacağın onurlu bir hizmetten daha iyi bir şey olduğunu düşündüğünde aldığı türden bir yaralanmaydı.

Tau sahte rakibinin boynuna doğru savurdu. Babası istediği kadar küçümseyebilirdi ama sonuç o kadar da kötü görünmüyordu. Makena savaştan kurtulmuş ve sevdiği kadınla evlenmişti. Tau babasına ne kadar hayranlık duysa da, seçme şansı olsa Makena'nın canını alırdı.

Tau tökezledi ve farkına vardığı şey ona fırlatılmış bir kaya gibi çarptığında neredeyse düşüyordu. Bir seçeneği vardı. En iyi arkadaşı umbusi'nin ikinci oğluydu. Annesi ve kocası umbusi'nin baş idarecilerinden ikisiydi. Tau Ihashe testini geçtiği sürece görevini yerine getirmiş olacak ve bir Drudge yapılamayacaktı.

Ve eğer testten kısa bir süre sonra korkunç bir şekilde yaralanırsa... bu utanç verici olurdu. Eve, Kerem'e, ailesine ve Zuri'ye dönmek zorunda kalacaktı.

Tau nefesini verdi, uzun süredir içinde tuttuğu ve orada olduğunu unuttuğu gerginliği serbest bıraktı. Tüm sorunlarını çözebilecek bir planı vardı ve bu düşünce içini rahatlatma ve huzurla doldurdu. Ama uzun sürmedi.

Utanç, daha yeni bulduğu sakinlik duygusunu kovdu. O Aren Solarin'in oğluydu ve görevinden hile ve bencillikle kaçmak ona yakışmazdı. Babası ona daha iyisini öğretmişti. Bu son olmalıydı ama Daba'da öldürdüğü genç kadını hatırladı ve utanç tüm etkisini yitirdi.

Sonu olmayan bir savaşta kadınları ve erkekleri öldürmeyecekti. Bu ılgınlığın bir parçası olmayacaktı. Tau'nun bir çıkış yolu vardı ve Tanrıça adına, onu kullanacaktı.

Hayali bir düşmana ölümcül bir darbe indirdi ve bunun kendisinden beklenen hayat olduğunu hayal etti. "Öldürmekle işim bitti!" dedi.

"Birini mi öldürdün?"

"Cek!" diye küfretti ve rüyalarındaki başka bir yüzü görmek için döndü. Zuri'ydi.

CESARET

Zuri? Ben..." Başını eğdi, az önce aklından geçenler yüzünden yüzü yanıyordu. "Özür dilerim," dedi.

"Hayır, seni ürkütmemeliydim," dedi, kaşlarını kaldırarak ürkmüş olsun ya da olmasın, böyle bir söz duymayı beklemediğini belli etti. "Seni antrenman yaparken izliyordum. Çok iyisin."

"Çok nazıksınız." Tau kılıcını kınına soktu. Onun güzel olduğunu da eklemek istedi. Ama cesaret edemedi. "O kadar iyi değilim," dedi onun yerine. "Sadece babamın eğitiminden faydalandım. Jabari daha iyi." Ona bunu söyleten neydi? "Yani-"

Zuri sanki uzun boylu birini ölçüyormuş gibi elini başının üzerine kaldırdı. "O Noble," dedi. "Gerçekten birini mi öldürdün?"

Tau buz kesti. "Hedeni'lerden biriydi." Daha fazlasını söylemek istemiyordu ama hâlâ olayın şokunu atlatmaya çalışıyordu ve konuşmadan edemedi. "Yanında iki kişi daha vardı. Bir kadın ve çocuğa zarar vermeye çalıştılar."

"Merak ediyorum-"

"Sorun değil. Ben sadece..." Tau duygularını dengelemek için mücadele etti. "Onu ben öldürdüm."

"Seçilmişlerin hayatlarını
savunuyordun." "Öyle
hissetmiyorum."

"Eğer savaşmasaydın, bir kadını ve çocuğu öldürecekti. Vicdanının rahatlaması için onların ölümü adil bir bedel mi?"

Bu adil görünmüyordu. "Tartışmaya mı geldin?" Tau sordu.

İncinmiş görünüyordu. "Yaptığımız şey bu mu?" Başını iki yana salladı. "Seni görmeye geldim," dedi, çenesini kaldırdı ve derin bir nefes aldı

Nefes al. "Ben geldim..." Ona gergin bir gülümseme verdi, ağzının kenarları titriyordu. "Ben geldim..."

"Ne?" diye sordu Tau, kafası karışmış bir halde.

"Ah..." Zuri kendini bir şeye hazırlıyordu, sonra cesaretini kaybeder gibi oldu. "Aren'in sırtındaki deriyi yüzmemesine şaşırdım," dedi.

Tau onun sataşmalarını kaldıracak durumda değildi. "Jabari ona eşlik etmemi istedi."

Yüzündeki gülümseme kayboldu. Ona karşı çok sert davranmıştı. O bir aptaldı.

"Jelani'yi gördüm," dedi. "Bana seni dün savaştan önce gördüğünü söyledi. Bana Jabari'yi bulmaya gittiğinizi söyledi."

"Jelani, ağzı her zaman yüzüne göre çok büyük olmuştur."

"Tau, Jabari birçok şeydir. Cesur, yakışıklı, uzun boylu-"

"Öyle mi?" Tau sordu.

"Ama düşüncesiz biri değil. Bu özelliğini başkasının kapısına bıraktım."

"Ne söylememi istiyorsun?"

"Bir şey söylemeni istemiyorum. Ben geldim... Seni görmek istedim." Zuri'nin yüzünde yine o tuhaf ifade vardı. "İyi olduğundan emin olmak istedim. Bunu bilmem gerekiyordu."

"Öyleyim."

Bir kol mesafesine kadar yaklaştı ve birden kolları kayalardan daha ağır geldi. Bir elini kaldırdı ve tereddüt ederek göğsüne koydu. "Eğer olmasaydın bana söyler miydin?"

Tau'nun kafa derisi ani bir terlemeyele boncuk boncuk oldu. Kendi kendine, dostça davranıyor, dedi. Uzun zamandır tanıdığı bir arkadaşı için endişeleniyor. Kızın eline ve tekrar yüzüne baktı. O kadar yakındı ki. Neredeyse

-"Savaş, biz... Hiç umudumuz yok sanıyordum," diye kekeledi Tau.

"Savaşınız. Bizi güvende tuttun," dedi Zuri, yaklaşarak.

Tau onun göğsünü kendi göğsünde hissedebiliyordu. "Bizi yakaladılar. Çok kalabalıktık." Aklını sözlerinde tutamıyordu. Zuri her nefes aldığı anda dikkati dağılıyordu. "Ordu Muhafızlarla birlikte geldiğinde Hedeni bizi istila etmek üzereydi."

Zuri'nin gözleri büyüdü. "Ejderhalar mı gördün?"

Ejderhalar. Bu, hakkında konuşabileceği bir konuydu. "Ben hiç

daha önce yakından görmedim."

"Ben hiç görmedim," dedi Zuri.

"Çok büyükler. Gölge gibi siyahlar. Ateşlerini hissettim. Bu... Şey, tarif edilemez bir şey. Ve onu kontrol eden Üstün Yetenekliler-"

"Bir Entreater."

"Ne?"

"Girişimci. Üstün Yetenekliler Koruyucuları kontrol etmez, onları çağırırlar," dedi Zuri. "Bunu nasıl yaptı?"

"Eh... kollarını kaldırdı ve salladı," dedi Tau. "Kollarını mı salladı?"

Zuri dudaklarını büzerek ona baktı. "Doğruyu söylüyorum."

"Sana inanıyorum."

Tau onun ağzına bakmamaya çalışarak, "Hayır, yine benimle dalga geçiyorsun," dedi.

"Asla," dedi Zuri, dolgun dudakları parlak bir gülümsemeye dönüştü, gözleri parlıyordu. "Bir Üstün Yeteneklinin kollarını sallayarak Muhafızlara yol gösterdiğini düşünmek kulağa komik geliyor."

"Söylediğin gibi görünmüyor. Bu... Güçlerini hissedebilirsiniz."

"Devam et," dedi Zuri, hâlâ yakındı.

"Ingonyama gibi başka Üstün Yetenekliler de vardı. Hedeni onu yakaladığında-"

"Ne?" Zuri'nin gülümsemesi kayboldu.

"Ingonyama'yı öldürdüler ve Üstün Yeteneklileri aldılar." Geri adım attı.

Bunu ona neden söylemişti? Ölülerin nasıl görüldüğünü de mi tarif etmek istiyordu? "Hiçbir şey söylememeliydim."

"Bu benim hatam," dedi Zuri, yumuşak bir sesle. "Bir çocuk gibi soruyorum, her şeyin onur ve şeref, cesur savaşçılar ve harikulade Üstün Yetenekliler olduğunu hayal ediyorum. Öyle değil, değil mi?"

"Hayır," dedi Tau. "Öyle değil."

Zuri gözlerini indirerek, "Hayır," diye yineledi.

Sessizlik ve Tau'nun bunu nasıl dolduracağına dair hiçbir fikri yoktu.

"Tau, buraya gelmemin bir sebebi var. Daba'ya gittiğini duyduğumda çok endişelendim... Tau, Ihashe eğitimine gitmene çok az kaldı ve geriye pişmanlıklarla bakmayacağım. Yaşamayı tercih ederim."

hiçbir şey yapmamaktan ve her zaman her şeyin nasıl olabileceğini merak etmekten daha iyidir."

Fırsatını bulmuşken ona güzel olduğunu söylemeliydi.

"Tau?"

"Evet?"

Zuri araya girdi ve onu öptü. Tüm vücudu bunun şokuyla gerildi. Önce usulca ağzına bastıran dudakları daha sonra ısrarcı olmaya başladı ve kafa derisi karıncalanırken nabızı kulaklarına çarptı.

Ağzıyla ya da elleriyle ne yapacağını bilemiyordu ve vücutlarının temas ettiği yerlerde sıcak bir ateşin tenini sardığını hissediyordu. Tau kollarını ona doladı, ona sarıldı ve bu anın sonsuza dek sürmesi için Tanrıça'ya yalvardı. Böyle ölmek istiyordu, onun içindeyken... Öpüşmeyi bitirdi.

Gözlerini açtı ve güneşin hâlâ parladığını görünce şaşırdı. Birkaç değerli nefes boyunca Zuri'den başka hiçbir şey var olmamıştı.

"Durmaliyiz," dedi, sesi her zamankinden daha derindi. "Çok uzağa gitmek istemeyiz."

Tau'nun zihni otla dolmuş gibiydi. "Zuri..." dedi, sesinin ne kadar muhtaç çıktığına şaşıarak. Yalvarmaya çok yakındı ve ne için yalvardığından emin değildi.

Gözleri dans etti. "Yaptım," dedi. "Cesaret edebileceğimden emin değildim." Gülümsemesi yeni bir günün şafağıydı. "Yakında görüşürüz, Tau Tafari."

Ulaşamayacağı bir yere kaydı ve uzaklaştı. Tau onun gidişini izledi, şimdiye kadar var olmuş en mükemmel varlıktı.

"Testten önce Büyüme ve Hasat'ın geri kalanına sahibiz," diye seslendi ona, dağ yamacının yükselişinin altında kaybolmadan önce.

Tau orada durmuş, olanların bir kısmını anlamaya çalışıyordu. Bir anlam veremiyordu ama bir şekilde hayatı daha iyi hale gelmişti.

PATHS

Ertesi sabah Tau gün doğmadan uyandı. Savaştan dolayı hâlâ ağrıyordu ama kâbusları azalmıştı ve gökyüzü aydınlanırken kafası Zuri'nin düşünceleriyle doldu.

"Kalkmışsın," dedi Aren soğuk mercimek ve patates yerken. "Uyandım."

Aren onu izledi. Tau'nun yaralanacağından endişelendiği zamanki bakışının aynısıydı.

"Ben iyiyim," dedi Tau. "Bir şey söylemedim."

"Yapmak zereydik," diye karşı ıktı Tau. "Belki, ama artık asla bilemeyeceksin."

Aren kalktı, kılıcını kuşandı ve tuvaletini yapmak için dışarı ıktı. Tau onun biriyle selamlaştığını duydu ve ardından ismi söylendi.

"Geliyorum," dedi Tau ve yıpranmış botlarını giyip dışarı ıktı. Jabari oradaydı.

"İyi tanıştık, Tau."

"İyi tanıştık, nkosi." Tau, Jabari'nin ona hitap ederken Soylu onurlandırmasını kullanmasından hoşlanmadığını biliyordu ama Aren oradaydı ve bunu yapmazsa Tau fazla tanıdık olduğu için azar işitecekti.

"Ben Daba'dan yanayım. Sadece ben varım. Lekan gelmeyecek."

Tau, Lekan'ın onlara katılmamasına sevinerek, "O zaman  kişi çalışırız," dedi. Bu ona Jabari'yle bir gün geçirme fırsatı veriyordu ve bu da Tau'nun ona planını anlatması için bir fırsattı. Jabari'den yardım istemek için bir fırsattı.

Babası kulübenin dışında durmuş, onların gidişini izliyordu. Onları birlikte görmek hoşuna gitmişti ve Tau'yu her zaman umbusi'nin ikinci oğlu ile vakit geçirmesi için teşvik etmişti. Tau el salladı ve Aren de ona başıyla karşılık verdi. Stoacı rolünü oynuyordu ama Tau ikisinin Daba'ya yardım etmesinden gurur duyduğunu biliyordu.

"Daba'yı eski haline getirmek bir sezonun çoğunu alacak," dedi Jabari yürürken. "İlk birkaç gün yukarı çıkacağım ama sonra bütün sabah ve öğleden sonra antrenman yapmam gerekecek."

"Test."

"Biz farkına varmadan burada olacak ve babam bana güveniyor." Jabari toprağı tekmeledi. "Başarısız olması onu hâlâ utandırıyor."

"Baban Kerem'e çok iyi baktı," dedi Tau. "Ayrıca, o bir umbusi'nin kocası. Bu da onu asker yapar."

"Onursal. Bir gün bile eğitim görmedi ve zorunlu askerlik statüsü ona hiçbir fayda sağlamıyor. Bu da hizmetteki herkesin, hatta Lesser'ların bile ona kan düellosunda meydan okuyabileceği anlamına geliyor." Jabari başını salladı. "Yönetici ve Koruyucu Konseyler babam gibi adamları hizada tutmak için onlara askeri statü veriyor. Bu bir iltifat ya da fayda değil."

Tau yarı yarıya dinliyordu. Politikaya hiç önem vermemişti ve Jabari'ye planını nasıl anlatacağı konusunda endişeleniyordu. Zuri'ye olan hislerinden başlayabileceğini düşündü. Jabari'nin bunu anlayacağını umuyordu.

Doğrusunu söylemek gerekirse, Tau arkadaşını bu işe hiç karıştırmamayı tercih ederdi ama onun desteğine ihtiyacı vardı. Yaralandıktan sonra Onai kalesinde bir pozisyonu garanti altına alabilmesinin tek yolu buydu.

Jabari eline küçük bir taş aldı ve onu elden ele savurmaya başladı. "Lekan'ın reddedilmesi de işe yaramadı," dedi, hâlâ ailenin başarısızlıklarını anlatmaya devam ederek. "Şimdi son umut benim. Annem umbusi ve savaşın savaşçılara ihtiyacı var. Testi geçip bir Indlovu olmak zorundayım. Bunu yapamazsam, Onai ailesindeki hiçbir erkek hizmet etmeyecek ve tımar ödeyemeyeceğimiz vergilerle karşı karşıya kalacak."

Jabari çantasından bir avuç dolusu kurutulmuş et çıkardı ve Tau'nun ağzı sulandı. Tau bakmamaya çalışarak, "Kaleye ulaşacaksın," dedi.

"Senin dudaklarından Tanrıça'nın kulaklarına," dedi Jabari etten bir parça koparıp Tau'ya sunarken.

"Teşekkür ederim, nkosi," dedi Tau başını eğerek.

"Bana öyle hitap etme."

Tau dinlemekte zorlandı. Ete odaklanmıştı. Et yemeyeli uzun zaman olmuştu. Ağırdan alması gerekiyordu, yoksa midesi okyanustaki dalgaların sürüklediği odunlar gibi savrulacaktı. İlk ısırığını aldı ve tadı Tanrıça'nın kendi hediyesiydi.

Jabari kendi yarısından bir ısırık aldı ve çiğnerken konuştu. "Bir şey olmaz. Sıkı çalıştım. İkimiz de çalıştık. Ihashe'ye kesinlikle katılacaksın."

Tau zevkle iç çekmemeye çalışarak yutkundu. Kök ve yumuşak sebzelerin yeri vardı ama et bambaşkaydı. "Pardon?" diye sordu.

"Ihashe'ye katılacak ve savaş çabalarına büyük katkıda bulunacaksın."

Tau bu sözlerin son ısırığını bozmasına ya da planına devam etme kararlılığını zayıflatmasına izin vermedi. Eti ağzına attı ve yavaşça çiğneyerek dokusunun ve lezzetinin tadını çıkardı. Son lokma da bittiğinde, vakit gelmişti.

"İhaşe'ye katılmayı umuyorum," dedi, "ama hizmet etmeyeceğim."

"Ne?" Jabari ona döndü, ağzı doluydu ve kaşlarını kaldırmıştı.

Tau derin ve hızlı bir şekilde daldı. "Zuri Uba'ya aşığım ve ben bir katil değilim. Onunla evlenmek istiyorum ama bir Ihashe ya da Ihagu olarak savaşmak için onu terk etmek zorunda kalırsam bunu yapamam. Her iki seçeneği de reddedersem, bir Drudge olurum ve asla birlikte olamayız."

Jabari yürümeyi bırakmış ve başını iki yana eğerek Tau'ya bakıyordu. Ağzı dışında tamamen hareketsizdi. Çiğneyerek hareket etmeye devam ediyordu. "Şimdi ne olacak?" diye sordu.

"Ihashe için testimi geçmek zorundayım. Geçtikten sonra eğitimimi tamamlamak için gönderileceğim. Ben... Ben çok kötü yaralanacağım ve eve dönmek zorunda kalacağım."

"Yaralı mı? Bilemezsin..." Jabari'nin gözleri fal taşı gibi açıldı. "Oh..."

"Eve döndüğümde, umarım kalede çalışabilirim. Hak ettiğimden daha iyi ama... Jabari, yalvarıyorum.... ben..." Tau iç çekti. "Bana yardım edecek misin? Geri döndüğümde? İyi şeyler söyleyecek misin?"

"Şaka yapıyorsun." Jabari'nin yüzü hareketsiz kaldı ve Tau o.

"Değilim," dedi.

"Tau, Daba'nın seni tanımlamasına izin verme. Bu senin ilk savaşındı.

."

"Nkosi, ben katil değilim."

"Don't 'nkosi' Ben. Biz Arkadaşlar. Kılıç kardeşler..."
Jabari

son et parçasını da yuttu. "Bu konuda ciddi misin?" "Ciddiyim."

"Zuri'nin sana evlenme teklif edeceğini nereden biliyorsun?"

"Ben... Bilmiyorum ama dün bana geldi."

Jabari omuz silkti. "Ve?"

"Beni öptü."

"Oh..." Taşı bir elinin avucunda yuvarladı. Taşı tuttuğunu unutmuş gibiydi. "Ciddi görünüyor muydu?"

"Ah..."

"Seni öptü mü? Dudaklarından mı?"

Tau daha ne olduğunu anlamadan, yanaklarını geren bir sırıtışa bürünmüştü. "Evet. Evet, öyle yaptı."

"Nceku!" Jabari de sırtarak küfretti. "Nasıldı?" "Jabari..."

"Eğer sana yardım edeceksem, bu öpücüğün her ayrıntısını hak ediyorum." Tau'nun nefesi kesildi. "Bana yardım mı edeceksin?"

"Kılıç kardeşler, ben de öyle dedim... kılıç kısmı olmadan hayatınızın daha iyi olacağını düşünecek kadar aptal olsanız bile." Jabari burnunu çekti. "Her neyse, sınavdan önce biraz zamanımız var ve isikolo'ya gidiyoruz."

İşte bu kadar. Jabari, Tau'nun fikrini değiştireceğine inanıyordu. Muhtemelen öpücüğün ona bunu yaptığını ve biraz zamanın bunu geri alacağını düşünüyordu.

"Eğer geri dönersem benim için iyi şeyler söyleyecek misin?" Tau tekrar sordu.

"Küçük kalemizde iş aramak için geri gelersen senin için üzülürüm ama anneme söyleyeceğim şey bu olmayacak. Ona Tau Tafari'nin tanıdığım en iyi, en çalışkan Lesser olduğunu söyleyeceğim."

"Teşekkür ederim."

"Nceku! Zuri Uba'nın seni öptüğüne inanamıyorum." Jabari güldü ve tekrar yürümeye başladı. "Aynı kişiden bahsediyoruz, değil mi?"

Güzel hizmetçi mi?"

Tau, "O çok güzel bir hizmetçi," dedi.

OĞULLAR

Tau ve Jabari o akşam Kerem'e yorgun ama tatmin olmuş bir şekilde döndüler. Daba'daki Küçükler çok şey kaybetmişti ama umutsuzluğa teslim olmayı reddetmişlerdi. Mezra hayatta kalacaktı.

Tau'nun kulübesine yaklaştıklarında Tau ateş çukurundan gelen ışığı fark etti. Aren geceleri onu hiç yakmazdı. Tau yolun geri kalanında koştu. Evin içinde gözleri kan çanağına dönmüş bir Zuri buldular.

"Tau!" dedi.

"Babam-"

"Aren iyi. Sorun o değil. Anya."

"Bu da ne?" dedi Jabari, kulübenin içine doğru ilerlerken, dar alanın bunaltıcı olduğunu hissettirdi.

Zuri kelimeleri bulmakta zorlandı. "Nkosi Jabari," dedi ona resmi bir şekilde hitap ederek, "arkadaşımın babası... ah, Aren'in ikinci komutanı.... Bir Asil'e saldırmakla suçlanıyor."

"Nkiru?" Jabari sordu. "Hayır. Neden?"

Zuri'nin ağzı bir açılıp bir kapanıyor, sanki kelimeler çıkmıyordu.

"Kardeşiniz... Yani demek istediğim, Nkiru ona vurduğunda-"

"Neden Tanrıça Nkiru..." Jabari'nin yüzü gevşedi. Tau ile aynı anda bir araya getirmişti.

Zuri yine de kelimeleri söylemek zorundaydı. "Lekan zorluyordu... Pardon. Nkiru, Nkosi Lekan'ı kızı Anya ile birlikte buldu."

"Cek!" Jabari küfretti.

Zuri yüzünü buruşturdu. "Kardeşin yasalara uyulmasını istiyor ama Aren bunu reddetti."

Tau en yakın duvara yaslandı. Aren'in

Nkiru ve ailesinin öldürölmesini emredecek ya da buna izin verecekti.

Jabari küçük evin içinde volta atıyor ya da atmaya çalışıyor. "Lekan, şu yarım akıllı aptal." Dışarı çıktı. "Hadi gidelim. Daha da kötüleşmeden bu işi halletmeliyiz."

Hızla dağdan aşağı indiler. Geç olmuştu ama kaleye yaklaştıkça kalabalık daha da artıyordu.

Lekan, ailesinin muhafızlarıyla birlikte kalenin orta kapısında duruyordu. Muhafızların ellerindeki turba yosunlu meşaleler hem yüzlerini hem de üzerlerindeki endişeyi aydınlatıyordu. Ochieng de muhafızlardan biriydi ve diğerleri gibi o da kederli görünüyordu. Kalabalığa dönüşmeye iki yanlış kelimeyle yaklaşan bir kalabalıkla karşı karşıyaydılar.

Lekan'ın karşısında Tau'nun babası, emrindeki birkaç adam ve Nkiru duruyordu.

"Onu bana ver Aren," dedi Lekan. "Bana bunu tekrar söyletme." "Nkosi

Lekan, tek istediğim bu konuyu konuşmak için zaman ayırmamız. Umbusi Onai," dedi Aren.

Lekan, "Annem dinleniyor ve bu onun ilgilenmesini gerektirecek bir konu değil," dedi. "Emirlerimi aldınız. Onları yerine getirin!"

Tau, Zuri ve Jabari ile birlikte kalabalığın arasından ilerledi. Tau tüm bu süre boyunca Lekan'ı izledi.

Lekan, Jabari'den daha uzun boyluydu ve kaslarından olmasa da daha ağırdı. Umbusi'nin en büyük oğlu iştahıyla tanınırdı ve yiyeceklerin karneye bağlandığı bir ülkede bu kadar büyüyebilmesi pek çok kişiyi rahatsız etmişti. Küçük Soylu içkiyi de çok severdi ve el altından sudan çok olu içtiği söylenirdi.

"Nkosi Lekan," dedi Aren. "Bunu ölüm olmadan çözebileceğimize inanıyorum ve anneninkine ek olarak senin danışmanlığını da davet ediyorum."

"Ek olarak mı? Lanet olsun sana, Lesser! Adamı gönderin!"

Nkiru perişan görünüyordu ve Anya da onun yanındaydı. Enkaz gibiydi. Gözleri kan çanağına dönmüştü ve kollarında loş fener ışığında bile görülebilen morluklar vardı. Elbisesi yırtılmıştı. Zuri onun yanına gitti.

Jabari kalabalığı yararak Tau'nun babasının yanında durdu ve "İyi karşılaşmalar kardeşim," dedi.

Lekan memnun görünmüyordu.

"Jabari." "Bu ne o zaman?"

Lekan kare şeklindeki çenesini kaldırarak, "Saldırıya uğradım," dedi. "Saldırıya mı uğradın? Nasıl?"

"Bu kamuoyunda tartışılacak bir konu değil."

"Şüphesiz, bir Asil'e yapılan saldırı tam da kamuoyu önünde tartışılması gereken bir konudur. Bütün bir aileyi yok eden bir ceza verilecekse, hikayeyi bilmemiz gerekir."

Lekan kardeşine ters ters baktı. "Bana saldırdılar. Kerem'de bir Asil'in sözü artık yeterli değil mi?"

Tau, Jabari'nin elinin kılıcının kabzasında sıkıştığını gördü. Bu kötü bir şeydi. Bir dövüşte Lekan kaybederdi ama bu Nkiru ve ailesine yardım etmek için hiçbir şey yapmazdı.

"Nkosi," dedi Aren ikisine de hitap ederek. "Sanığı sorgulamak için zamanım oldu."

Tau, babasının Nkiru'nun sinirlerini yatıştırmak için en fazla bir ya da iki fincan masmas içirdiğini düşündü.

"Nkiru kızını arıyordu," dedi Aren. "O-" "Adıma iftira atılmasına izin vermeyeceğim!" dedi Lekan.

"Kızının yanına geldi ve-" "Seni uyarıyorum, Aren!"

"Ve onu bir adamı ayartırken gördüm."

Lekan'ın gözleri büyüdü ve sanki uzaktaki bir sesi duymaya çalışıyormuş gibi başını eğdi. Anya ağlamaya başladı ve Aren Nkiru'yu, Anya'yı ve ailenin geri kalanını kurtarmak için sahip olduğu tek şans olan korkunç yalanı söyledi.

Aren, "Nkiru kızının ahlaksız davranışları karşısında öfkeye kapıldı," dedi. "Tanımadığı adama saldırdı ve saldırısı püskürtüldüğünde yaptığı büyük hatayı anladı." Aren daha yüksek sesle konuşarak hikâyeyi kalabalığa anlattı ve Lekan'ın bu hikâyenin resmi bir hikâye olmasına izin vermesini kolaylaştırdı. "Nkiru kızını kaçırdı ve utanç içinde onu kaleden çıkardı. Günahlarını itiraf etmek ve tımarın utanç verici hale gelmesindeki payının kefaretinin ödemek için doğruca bana geldi."

"Tımar rezil oldu!" dedi Lekan.

"Nkosi'yi memnun edecekse, bu adamı ve kızını Umbusi Onai'ye sürgün edilmelerini isteyeceğimi söylemek için sürüklüyordum."

"Evet!" dedi Lekan. "Bekle, sürgün mü?"

"Evet, Nkosi Lekan!" dedi Aren. "Bu tür hastalıklı

davranışının kontrol edilmeden devam etmesine neden olur. Bir Asil ile bir Küçük? Sıradan biriyle! İğrenç ve utanç verici. Kim böyle bir şeyin mümkün olduğuna inanırdı ki, o kadın müsveddesi sizi kandırmak için elinden geleni yapmasaydı."

"Evet..." Lekan kendini masala kaptırmıştı.

"Nkosi Jabari," dedi Aren, "sen ve ağabeyin sürgün edilmeyi kabul ediyorsanız, bunu Umbusi Onai'nin önüne getirmeye gerek yok. Burada toplanan herkes Nkosi Lekan'ın karakterini zaten biliyor. Anya gibi bir Sıradan ile tek başına bir odada bulunursa ne olacağını biliyoruz."

Aren burada bir sırt boyunca koşuyordu ve Lekan'ın karakterini iyi bilen kalabalık mırıldanmaya başladı.

"Neler olduğunu tahmin edebiliyoruz," diye devam etti Aren. "Öyleyse neden umbusi'nin zamanını harcayalım? Nkiru'nun kızı için korkarak hareket ettiğine dair burada akranlarımla ve üstatlarımla arasında yemin ettim. Bir çocuğun davranışı yüzünden onu ve ailesini cezalandırırsak haksızlık etmiş oluruz."

"O çocuk değil," dedi Lekan, sanki pulları, dişleri ve zehri görebilecekmiş gibi Anya'ya yan yan bakarak.

"Daha da iyisi," dedi Jabari Aren'e yardım etmek istercesine. "Kötülüğü aramızdan çıkaralım. Inkokeli Solarin'in tavsiyesine katılıyorum. Aile tımandan sürgün edilecek." Jabari tatsız kelimeleri çürümüş gibi tükürdü.

"Asil insanım rencide oldu." Lekan hala kan istiyordu.

"Bilmeden," diye hatırlattı Aren ona.

"Bilmeden." Lekan kelimeyi kemirdi. "Evet, aptal kime saldırdığını bilmiyor olmalı. Bilseydi buna cesaret edemezdi."

"Buna cesaret edemezdi," dedi Aren.

"Kılıcımı kuşanmıştım. Beni açıkça görseydi, benimle yüzleşmenin ölmek demek olduğunu bilirdi," dedi Lekan kalabalığa bakarak. "Evet, sürün o pisliği. Ama şunu bilin ki," dedi Lekan, elini kalbinin üzerine koyarak. "Eğer sabahın ilk ışıklarından sonra Kerem sınırları içinde onların akrabalarından birini görürsem, iç organları çıkarılacaktır."

"Bundan daha adil ne olabilir?" dedi

Aren. "Neymiş o?" diye sordu Lekan.

"Senin sözün, benim iradem," diye mırıldandı Aren.

"Tanrıça aşkına," dedi Lekan, topuklarının üzerinde dönüp kaleye doğru ilerlerken, muhafızlar da gözle görülür bir şekilde rahatlamıştı.

Kapı gümbürdeyerek kapandı ve gürültü Nkiru'yu havada tutan görünmez ipleri kesmiş gibi ydi. Adam yere yığıldı.

Tau kendini boşlukta hissetti. Nkiru iyi bir adamdı. Doğru, Anya tam bir baş belası olabilirdi ama en fazla bu kadar kötü olabilirdi. Lekan'ı baştan çıkarmaya çalışmış olma ihtimali yoktu.

"Annemle konuşacağım," dedi Jabari.

"Bitti," dedi Aren. "Nkiru ya da ailesi Kerem'de kalırsa Lekan durmayacak. Bu gece kan için dışarıdaydı."

"Lekan büyük boy-

"Nkosi..." dedi Aren, gözlerini toplanan kalabalığa doğru kaydırarak Küçük Asil'in dikkatini dinleyen Lesser'lara çekti.

Jabari parmaklarını şakaklarına bastırarak masaj yaptı. "Dediğin gibi. Sürgünü durdurmaya çalışmayacağım, eğer istediğin buysa Aren."

"Nkosi Jabari," dedi Aren, "yardımın için teşekkür ederim. Eğer gelmeseydin neler olabileceğini düşünmek bile korkutucu." Aren bir elini Nkiru'nun sırtına koydu. O hala yerdeydi. "Biz Lesser'lar şimdi yapılması gerekeni yapacağız." Aren Nkiru'nun ayağa kalkmasına yardım etti, Zuri Anya'nın yanında kaldı ve kalabalık dağıldı.

Gecenin geri kalanı Tau'nun gününden daha uzundu. Babası, Zuri ve Anya ile birlikte Nkiru'nun kulübesine gitti. Geldiklerinde birkaç lhagu onları bekliyordu ve herkes eşyaların toplanmasına yardım etti. Nkiru'nun karısı, hâlâ Nkiru'nun en küçüğünü emziriyor, cesur davranıyor ama korkusunu gizleyemiyordu.

Aileyi uğurladıklarında sabaha yakındı. Doğuya, Dakur'a gideceklerdi. Sınır bölgesi tımarı pek çok baskına uğramıştı ama bu, yetkin bir lhagu için bir yer olacağı anlamına geliyordu.

Aren, Nkiru'ya çağırması için birkaç isim vermişti ve sonra söyleyecek ya da yapacak bir şey kalmamıştı. Zuri Anya'ya sarıldı, onu bırakmak istemeyerek sıkıca tuttu. Anya uyuşmuş görünüyordu ve aile uzaklaştığında Zuri ikisi için de ağladı.

Aren kaleye doğru yürümeye başladı. Yapacak daha çok işi vardı. Yeni bir gündü.

Tau, Zuri'nin yanında durdu ve yükselen güneşin arkadaşlarını sabahın sıcağıyla puslanan siluetlere dönüştürmesini ve ardından dağın onları arkasına almasıyla kaybolmasını izlediler.

eğriler. Elini onun elinin içine soktu ve başını onun omzuna yasladı. Bir süre öylece, sessiz ama birlikte durdular. Kadın hâlâ ağlıyordu.

ERKEKLER

Takip eden günler zor geçti. Zuri, görevlerinin izin verdiği ölçüde Tau'yla vakit geçirmeye özen gösteriyordu ama Anya'nın kaderi onun için çok ağırdı. Zuri'yi bu kadar melankolik görmek Tau'nun canını yakıyordu ve baskınla ilgili kâbuslarının bitmemesi de yardımcı olmuyordu. Yine de oturup konuşmak, gülmek ve bazen de Zuri'nin ağlaması için sessiz anlar buluyorlardı.

Tau onun dağı olmaya çalıştı ve onun kendisine yardım edebileceğinden daha fazla yardım ettiğini gördü. Eksik olduğunu bilmediği her şey oydu. Sabahları ilk ve geceleri son düşüncesi oydu. Onun gülümsemesi, gözleri, sesi... dışında bir şey düşünmekte zorlanıyordu.

Yine de odaklanmak için elinden geleni yaptı. Nkiru'nun ailesini korumaya yardım ettiği ve Zuri'yle birlikte kendisi için daha iyi bir hayat kurmasına yardım etmeye istekli olduğu için Jabari'ye borcunu ödeyeceğine dair kendine söz verdi. Jabari'nin en çok ihtiyaç duyduğu şey yaklaşan Indlovu testi için antrenman yapmaktı. Bu yüzden Tau her gününü, ikisi de bayılana kadar arkadaşıyla antrenman yaparak geçirdi. Bu şekilde Büyümenin son günleri sona erdi, Hasadın ilk günleri akıp gitti ve erkeklik töreni geldi.

Tau ile aynı döngüde doğan erkek Lesser'lar erkek yapılacaktı. Yerel Sah rahibi törene katıldı ve olu kokuyordu. Seçilmişlerin tüm kadın ve erkeklerinin karşı karşıya olduğu sınavlardan bahsetti. Yeni erkekleri erdemli olmaya teşvik etti ve Omehi halkına, kraliçeye ve Tanrıça'ya hizmet ederken yaptıklarının ailelerine gurur getireceğini umdu.

Sonra yeni adamlara gaum verildi. Bu Tau'nun ilk seferiydi.

Akrep zehrinden damıtılmış sarımsı çamurun tadına baktı. Bardağını yudumladı ve içki boğazında alev alev yandı, burun deliklerini yaktı ve kafa derisinin arkasında bir yol açtı. Nefes nefese kaldı ve öğürdü, onu ve diğerlerinin adama dönüştüğünü görmeye gelen herkesin keyfine göre.

Tau bir insanın neden bu kadar iğrenç bir şey içmeyi tercih ettiğini anlayamıyordu, ancak tadı geçtikten sonra bir sonraki haşlanmış lahana, deniz tuzlu patates ve uzun fasulye ziyafetinin tadının her zamankinden daha lezzetli olduğunu fark etti. Ayrıca şakalar daha komikti, dişlerini hissedemiyordu (hiç hissedebilmiş miydi?) ve gördüğü her kadın neredeyse Zuri kadar güzeldi.

Diğer yeni adamlarla birlikte gece boyunca kutlama yaptı ve tüm bunlar olurken Jabari ortaya çıkıp Tau'ya yepyeni bir çift bot hediye etti. Tau ona uzun uzun sarıldı ve Küçük Asil'i yarımada'daki en iyi içkiyi içmek için yanına davet etti. Jabari gülümseyerek teklif edilen kadehi elinin tersiyle itti.

Gecenin geri kalanı sırayla önce hızlandı, sonra süründü. Tau'nun babası onu tebrik etti ve hatta bir görev için ayrılmadan önce bir süre onunla oturdu. Zuri geldi ve ona yeryüzündeki Tanrıça olduğunu söyledi. Zuri ona baktı, kaşlarını kaldırmış, ellerini kalçalarına koymuştu. Bunun onu daha da güzelleştirdiğini düşündü ve onu öpmek istedi ama etrafta insanlar vardı. Yine de denedi. Kız buna izin vermemiş ve onu eve götürmek için orada olduğunu söylemiş.

Tau hazır değildi ve Zuri'yi dansa kaldırmayı denedi ama dili şişti. Önemli değil; onu elinden tuttu ve dans çemberine doğru yönlendirdi. Dans ettiler ve Tau'nun midesi bulanmaya başlayana kadar her şey harikaydı. Midesini ve ağzını işaret ederek özür diledi ve tökezleyerek en yakın çalılığa gitti ve yemeğini toprağa geri verdi.

Bir süre öylece durdu, içinden bu kadar çok şeyin çıkabilmesine şaşırılmıştı. Bitirdiğinde, dansa devam edebilmek için Zuri'yi aradı. Zuri eve gitmelerinin daha iyi olacağını düşündü. Tau bunun saçma olduğunu düşündü ama Zuri onu partiden uzaklaştırırken gücüyle etkiledi.

Tau yeni botlarını alması gerektiğini bağırdı ve Zuri botları tuttuğunu işaret etti. Onun yeryüzündeki Tanrıça olduğunu ve

bunu zaten söylediğini söyledi.

Aren kapıda bekliyordu ve Tau'nun yatmasına yardım etti. Tau'nun yardıma ihtiyacı yoktu. Pantolonunu kendi çıkarabilirdi. Bir bacağını kurtardı ve yere yuvarlandı. Diğer bacağını da kurtarmalı diye düşündü gözlerini kapatarak.

Onu uyandıran bağırıışlardı. Ağzının tadı bir avuç kum yutmuş gibi geldi, midesi bulandı ve başı dövülmüş bir davulun içi gibi gümbürdedi.

"O şimdi nerede? Onu öldürecekim!" Aren'di.

Tau ayağa fırladı ve yere düştü. Pantolonunun sadece bir paçası üzerindeydi.

Babasının hışımla uzaklaştığını duydu, ayak sesleri ağır ve öfkeliydi. Tau pantolonun kalan kısmını çekiştirerek giydi, önceki geceden kalma tuniğini kaptı ve kusmukla kirlenmiş olduğunu gördü. Yırtık ama işe yarar başka bir gömlek buldu, yeni botlarını giydi, alıştırmaya kılıcını kaptı ve kulübeden dışarı fırlayarak acı verici derecede parlak yeni bir güne adım attı.

Aren, Nkiru'nun sürgününden sonra ikinci komutanı yaptığı uzun boylu ve sıırım gibi savaşçı Ekon ile birlikteydi ve Aren öfkeliydi.

"Baba? Neler oluyor?" Tau güneşe karşı gözlerini kısarak sordu. "İçeri geri dön."

"Neler oluyor?" Tau sordu. Babasını hiç böyle görmemişti.

"Onları öldürttü!" "Ne?

Kimi?"

"Onları öldürttü, o nceku!" Aren yürüdü gitti. Tau peşinden koştu. "Kim!"

"Lekan," diye hırladı Aren.

Tau bilmek istemiyordu. "Kimi... kimi öldürdü?"

"Ekon'un devriyesi onları buldu. Cesetleri bir uçurumdan atılmıştı. Nkiru, karısı, Anya, kardeşi... bebek... bebek." Aren kılıcını çekip daha hızlı hareket etti.

Tau yetişmek için koştu. "Baba, ne yapacaksın?" Babasının kolunu tutarak onu durmaya zorladı. "Baba!"

"Onu öldüreceğim." Aren kolunu çekip kurtardı.

"Ekon!" Tau dedi. "Bir şeyler yap!"

Ekon elleri tuniğinin bağları ile oynarken Aren'i ikna etmeye çalışıyordu. "Inkokeli, uh... Aren, biz... bunu düşünmeliyiz. Onun olduğundan emin değiliz-"

"Yapma!" Aren, Ekon'a doğru dönerek onun sinmesine neden oldu. "Bunu kimin yaptığını biliyoruz. Biliyoruz! Bir bebek, Ekon. Nkiru'nun kız bebeği!"

"Onunla savaşılamazsın," dedi Tau, Ekon'a babasının önünde katılarak yolunu kesti.

"Onu öldüreceğim."

"O bir Soylu," dedi Tau.

"Mka! Kılıcım boynuna saplandığında o da bir Lesser gibi ölecek."

Ekon bunu duyan başka biri olup olmadığını anlamak için başını sağa sola sallayarak etrafına bakındı.

"Baba-" Tau başladı ama Aren onu itti.

"Eğer onu öldürürsen Tau'yu asarlar," dedi Ekon. "Önce onu, sonra da annesini asacaklar. Cesetlerini kesip açacaklar ve çürümeleri için güneşin altında bırakacaklar. Aren, yapacaklar."

Tau'nun babası artık hareket etmiyordu.

"Tau'yu asacaklar," dedi Ekon tekrar. "Bunu biliyorsun."

Aren sanki kemikleri çıkmış gibi oturuyordu. Kılıcını bodur otların arasına bıraktı ve başını ellerinin arasına aldı. Tau babasının yanına gitti ve Ekon da onu takip etti. Aren'in omuzları bir aşağı bir yukarı sallanıyordu. Ses çıkarmadan ağlıyordu. Tau babasının en son ne zaman ağladığını hatırlayamıyordu.

"Baba," dedi. "Baba." Tau yanına diz çöktü ve kollarını ona doladı.

"Özür dilerim Aren," dedi Ekon. "Özür dilerim." Bunu tekrar tekrar söyleyip duruyordu. Sanki olan şey kontrol edilemez ve kaçınılmazmış gibi, sanki tek bir adamın eyleminden daha fazlasıymış gibi.

"Onları güzelce yakacağız," dedi Aren bir süre sonra. "Bunu gizlice yapacağız. Lekan onları bulduğumuzu bilmemeli."

Ekon başını salladı.

"Tau, Jabari antrenman için yukarı gelecek. Nerede olduğunu merak edecek." "Seninleyim," dedi Tau.

"Git," dedi Aren ayağa kalkarak. "Ve Jabari'ye bundan bahsetme."

Tau Ekon'a baktı. Babasının yüzündeki ifade hiç hoşuna gitmemişti.

"Hiçbir şey yapmayacağım. Yapamam." Aren kelimeye boğuldu.

"Lekan asker değil ve Ekon haklı. Onu öldüremem. Ailem için gelecekler, sen ve İmani için, İmani'nin kızı için.... Git, eğit. Ben kulübede olacağım."

Aren uzaklaştı ve Ekon bir elini Tau'nun omzuna koydu. "Onunla kalacağım," dedi. "Ne kadar gerekirse o kadar kalacağım."

Tau dövüş çemberine vardığında, Jabari formlarının çoğunu çoktan tamamlamıştı. Tau'yu gördü ve yüzü geniş bir sırıtışa dönüştü. "Botlar harika görünüyor!"

"Teşekkür ederim," dedi Tau, midesinin bulandığını hissederek. "Dövüşmeye hazır mısın?" dedi.

"Bir süre sonra," dedi Tau ona.

"Hiç şansımız yok. Hoard'a çok yaklaştık. Testler bu kadar yakinken izin günü yok. Ve sen uyuyarak daha da büyük bir haberi kaçırdın."

Tau Jabari'ye baktı, kasları gerilmişti.

"Kraliçe geliyor," dedi Jabari.

"Ne?"

"Kraliçe! Kerem'e geliyor. Daha doğrusu, Kigambe'ye giderken Kerem'den geçecek. Yine de bu öğleden sonra geliyor."

Kraliçe her beşinci devrede bir kuzey veya güney başkentini ziyaret ederek kalenin en yüksek onurlarını bizzat takdim ederdi. Törende ayrıca Üstün Yetenekli olarak test edilen kadınlar da onurlandırılırdı. Seçilmişler her kadını test ederdi. Bu, kızlıktan kadınlığa geçişi ilan eden bir geçiş ayiniydi.

Ve bu yeteneğe on binde bir sahip oldukları için, yetenekleri onları beş yüzden az bir kastın parçası olarak işaretliyordu. Kraliyet Soyluları hariç herkesten üstündüler ve hizmet etmekle yükümlüydüler. Tau, kalenin testlerde geri çekilen, bilerek başarısız olan kadınları yakaladığına dair hikâyeler duymuştu. Damgalandıktan sonra yine de hizmet etmeye götürülüyorlardı.

Tau alıştırma kılıcını kınından çıkardı ve keşke

bıçağı Lekan'ın tohumlarına saplayabilirdi. "Sanırım kraliçeyi görmek için zamanında bitirmek istiyorsak başlasak iyi olacak."

Jabari dövüşe başlamadan önce onun dövüş çemberine ayak parmağını sokmasına izin verdi. İlk raunt acı vericiydi, ikincisi dayanılmazdı ve Tau kahvaltısını kusabilmek için üçüncüyü kabul etmek zorunda kaldı.

"Gaum mu?" Tau ağzındaki yarı sindirilmiş lahana parçalarını silerken Jabari sordu.

Cevap vermedi. Jabari'yi gördü ama tam olarak değil. Arkadaşının kardeşi Lekan'la paylaştığı özelliklere odaklanıyordu. "Tekrar gidelim."

İki adam dövüş çemberinde ileri geri mücadele etti ve Tau her sekizinci ya da dokuzuncu maçta Petty Noble'ı yakaladı. Bu yeterli değildi. Tau, Jabari'ye bir ders vermek istiyordu çünkü Lekan'a bir ders verme şansı asla olmayacaktı.

Olabildiğince hızlı bir şekilde saldırıya geçerek Jabari'yi geri çekilmeye zorladı. Sonra Tau, Jabari'yi kalçasından yakaladı ve bir yara izi bırakacak bir vuruş yaptı. Bu temas Tau'yu cesaretlendirdi ve kılıcını yukarı kaldırıp Jabari'nin b ö ğ r ü n e saplamak üzere çevirdi.

Vuruş temiz ve hızlıydı ama Jabari daha hızlıydı. Astsubay kılıcını Tau'nun bacaklarına savurarak ayak bileklerini birbirine çarptı ve onu yere düşürdü.

Tau inledi. Başı dövüş çemberinin zeminine çarpmıştı ve gözlerinin önünde noktalar yanıp sönüyordu. Beneklerin ötesinde Jabari dimdik duruyordu, kılıcının ucu Tau'nun boğaz taşına dayanmıştı.

"Tanrıçanın merhameti," dedi Tau, maçı bırakarak.

Jabari ayağa kalktı. "Cek! Neredeyse beni yakalıyordun. Bir çöl akrebinden daha hızlısın."

Tau kızgındı. "Benden bu kadar."

Jabari onun ses tonunu fark etmedi. "Son maçıktan sonra ben de biraz ara vermek istiyorum. Beni gerçekten yendin. Hey, hadi kaleye inelim. Üzerimi değiştirip kraliçenin geçit töreni için hazırlanacağım. Tau, benimle gel. Benden beklenen resmi saçmalıklar için akondise'im olur musun?"

"Akondise'in mi?" Tau söyledi. Jabari onu onurlandırıyor, en güvendiği kişi olarak hareket etmesi için ona bir şans veriyordu. Jabari'nin akondise'i olarak Tau

bir Lesser'ın kraliyet alayına yaklaşabileceği kadar yakındı. Başka bir gün olsa, Tau bu jest karşısında şaşkına dönerdi. "Evet, elbette... nkosi."

"Bana yle deme. Ve sana ihtiyaım var. Konuşacak başka kimse olmadan Lekan'ın yanında o kadar uzun süre durmak işkence gibi." Jabari aptal gibi sırtıyordu. "Gelecek misin?"

Tau başını salladı, yüzü asıktı.

SÖZLER

Tau, Jabari'ye kaleye kadar eşlik etti. İçerisi insanlarla doluydu ve herkes telaş içinde hazırlanmak için elinden geleni yapıyordu. Kerem kraliyet ziyaretini beklemiyordu ve kraliçenin öncü birliği gelip kraliçe ve maiyeti için bir akşam konaklama talep ettiğinde bu bir sürpriz olmuştu.

Jabari yıkanmaya ve hazırlanmaya gitti, Tau'ya kale muhafızından uygun bir akondise tabardı istemesini söyledi. Bu, Tau'nun tatsız bir görev için yeterince zamanı olduğu anlamına geliyordu. Zuri'yi aramaya gitti.

Onu kalenin avlusunda, hamamın yanında buldu. Bir düzine hizmetçiyle birlikte çamaşırları temizliyordu. Onu gördüğünde yüzü aydınlandı ve koşarak ona sarıldı. Bu şimdiye kadar herkesin içinde yaptığından daha fazlaydı.

"Hiç böyle bir kaos görmemiştim," dedi ona. "Geldiğine inanabiliyor musun?"

Diğer hizmetkârlar işlerine devam ediyordu ama Tau onların gözlerini üzerinde hissedebiliyordu ve avlu sessizleşmişti. "Hizmetçi Uba, Inkokeli Solarin'den bir ricam var. Sizinle biraz konuşabilir miyim?" dedi.

"Elbette, Sıradan Tafari," diye yanıtladı Zuri, onun resmîyetinin bir oyun olduğunu düşünerek.

Görüş alanından çıktıklarında onu öptü.

Kendini o ana bıraktı, olacaklardan kaçınmak için her şeyi yaptı. "Seni özledim," dedi.

"Ne gündü ama," dedi Zuri, yüzü onunkine bir el mesafesinden biraz daha yakındı.

Tau bir nefes aldı. Ona söylemek zorundaydı ama gözlerinin etrafında bir gerginlik vardı. "Ne oldu?" diye sordu.

Onun yüzüne dokundu. "Ben bu kadar kolay mı okunuyorum?" Onu endişelendiriyordu.

"Sınav günüm belirlendi," dedi. "Belirlendi mi? Tanrıça, ne zaman?"

"Yeni ay." "Oh-"

"Aynı gün test için Jabari'nin yanında olacaksın. Biliyorum." "Dövüş çemberleri uzak değil. Akşam görüşürüz."

"Tabii ki."

"Bir kadın olacaksın."

"Zaten kadın değil miyim?"

"Sen dünyanın en güzel kadınısın," dedi Tau.

Zuri onun kolunu yumrukladı. "Sıradan Tafari, doğru düzgün bir iltifatın inanılması için makul olması gerekir." Yine o gerginlik vardı.

"Zuri?"

"Neredeyse bitti, değil mi?" dedi. "Sıradan Tafari..." Her kelimenin üzerinde durdu. "Yakında Ihashe Tafari olacak ve sen antrenman yapıp savaşırken önümüzdeki yedi devre boyunca da öyle olacak."

"Başka bir şey mi tercih edersin?" diye sordu.

"Dalga geçme. Ne olması gerektiğini biliyorum."

Tau onun ellerini kendi ellerinin arasına aldı. "Öyle olmak zorunda değil," dedi. "Kendimize ait birkaç seçim yapabiliriz. Fazla bir şeyimiz olmaz ama birlikte mutlu olmayı deneyebiliriz." Bütün bunları söylemek istememişti. "Belki savaşmak zorunda kalmam. Belki başka bir yerde katkıda bulunabilirim."

"Tau..."

"Sınavının yaklaşmasına sevindim," dedi ona. "Jabari'nin sınavını atlatmasına yardım edeceğim ve sana geri döneceğim, yeni bir kadın olarak." Zorla gülümsedi, bir an daha huzur ve mutluluk istiyordu. "Belki bana kanıt bile verirsin?"

Zuri bu skandal karşısında ağzını kapatarak yüksek sesle güldü. "Sanmıyorum!"

"Henüz değil o zaman," dedi.

Zuri başını ona doğru eğdi ve Tau o n u n ne dediğini duyduğunu anlayabildi.

Sözlerindeki niyet.

"Yedi döngü geçecek," dedi, gözleri yaşlarla dolarken gülümsemeye zorlayarak.

"Sana geri döneceğim." Verebileceği en yakın söz buydu.

Gözleri onun yüzünü aradı, gözbebekleri büyük ve derindi ve o anı sonsuza kadar yaşayabilirdi, ama ona anlatmak zorundaydı-

"Zuri! Zuri, neredesin?" diye seslendi bir hizmetçi. "Bayan Chione her an dönebilir. Bütün işlerini senin için yapmayacağım, seni sefil."

"Kim o?" Tau öne doğru bir adım attı.

"Şimdi de beni korkunç Kesi'ye karşı mı savunacaksın?" Zuri gözleri parlayarak sordu. "Şu boylarda" -Tau'nun omzunu işaret etti- "ve tehlikeli derecede sivri bir dili var. İş şiddete varmadan hemen gitmeliyim. Kesi'ye karşı senin için endişelenirdim." Durakladı ve önceki anın ağırlığının geri gelmesine izin verdi. "Görüşürüz, Tau Tafari," dedi ona.

Tau zayıf olduğu için kendinden nefret ediyordu. Nkiru'nun ailesinin hikâyesinin beklemek zorunda kalacağını bildiği için hissettiği rahatlama duygusundan dolayı kendinden nefret ediyordu. "Görüşürüz, Zuri Uba."

"Geliyorum, Kesi! Geliyorum!" Zuri hızla avluya doğru ilerledi ve giderken ona bir bakış attı.

Tau ona gülümsedi, hâlâ kendine kızgındı. O bir korkaktı. Sevdiği kadına arkadaşının ölümüyle ilgili gerçeği söylemek yerine bir öpücük çalmış ve sessiz kalmıştı. Ve yakında cinayetten sorumlu adamın kol mesafesinde duracaktı ve hiçbir şey yapmayacaktı. O bir korkaktı.

KRALİÇE

Binlerce kişi kaleye giden ana yolda sıralanmıştı. Kapılar açılmıştı ve Jabari'nin ailesi Onai, kraliçelerini karşılamaya hazır bir şekilde kalenin duvarlarının altında duruyordu. Tau ailenin yanındaydı ve kendisine ödünç verilen akondise tabardını giyyordu.

Yıkanmış ve temizlenmiş Jabari'den iki adım gerideydi. Jabari de babası ve annesi Kerem'in umbusisi Afia Onai'den bir adım gerideydi. Lekan da oradaydı, annelerinin sağ tarafında Jabari'nin aynası gibi duruyordu. Tau onu görmezden gelmek için elinden geleni yapsa da, eli boş kınının yanında kıpırdadı. Jabari'nin babası da kıpır kıpırdı. Gergindi yaşlı adam.

Lekan'ın görüş alanına girmesini engellemek için Tau uzaklara doğru uzanan insan kalabalığına baktı. Aren kapının ötesindeydi, tam savaş kıyafetlerini giymişti. Adamları yolun kenarlarında hazır olda bekliyordu. Kalabalığı kraliçeden saygılı bir mesafede tutmak için oradaydılar ama tıpkı kalenin duvarlarının tepesine yayılmış muhafızlar gibi bu da gösteriş içindi. Afia Onai hükümdarını etkilemek için elinden geleni yapıyordu.

Tau tozun yükseldiğini gördü. Kraliçenin alayı kaleden önceki son yükselişe gelmişti. Kalp atışları hızlandı ve kendi kendine artık bir erkek olduğunu, saçma sapan şeylerle heyecanlanacak bir çocuk olmadığını söyledi. Toz bulutu büyüdü, Kraliçe'nin Muhafızları'nın ilk adamları görüldü ve Tau'nun nabzı hızlandı.

Kraliçe'nin Muhafızları bordo, kırmızı ve siyahın karışımı, kraliyet renkleri, bir ejderhanın renkleri ile donatılmıştı. Adım adım yürüyorlardı ve arkalarında yarımadanın en güçlülerinden bazıları vardı.

Kraliçe Tsiora Omehia, şampiyonu Yetenekli Lider ve Muhafız Konseyi'nin şimdiki başkanı Abasi Odili, Kerem'e giden yolu atlarla kat ettiler.

Tau atları duymuştu ama hiç görmeyi beklemiyordu. Hayvanlar devasaydı, gerçi bir ejderha onlardan birini iki ısırıkta yiyebilirdi. Ama insanlar ejderhalara binmezdi ve burada dört Seçilmiş sanki en doğal şeymiş gibi atların üzerinde yeryüzünde ilerliyordu.

Kerem halkı yeni kraliçelerini alkışlarken sesler gürleyerek Tau'nun dikkatini çekti. Aren'in lhagu'suna doğru ittiler, yaklaştırmaya çalıştılar, Tau'nun yolu savaşçılarla kaplamanın gösteriştense fazlası olduğunu düşünmesine neden oldular.

Alay yaklaştıkça Tau daha fazla ayrıntı fark etti. İlk ve en şaşırtıcı şey kraliçeydi. Gençti ve kadınlık sınavını bir döngüden daha uzun bir süre önce vermiş olamazdı. Yine de sorun bu değildi. Gençliği değildi. Güzelliğiydi.

Teni aysız bir gece kadar karanlıktı ve dudakları güneşin doğuşu gibiydi. Yüzü narin elmacık kemikleriyle çerçevelenmişti ve uzun kirpiklerinin altında badem şeklinde gözleri vardı. Siyah ve kırmızı bir binici elbisesi giymişti, vücuda oturacak şekilde kesilmişti ama kolları ve bacakları dökümlüydü. Ayrıca Kerem gibi küçük bir tımar da dedikodu konusu olabilecek kadar teni açıkta bırakan bir yakası vardı. Kalabalığa baktı ve eski bir dostu gördüğüne sevinmiş gibi gülümsedi.

"Tanrıça'ya şükürler olsun," diye mırıldandı Jabari.

Kraliçenin alayı durdu ve şampiyonu Abşir Okar atının üstünden ayağa kalktı. Tau, kan, ateş ve yas kırmızısına bürünmüş şampiyonun ayaklarının atın gövdesine dolanan ve hayvanın sırtında bir koltuk oluşturan bir halat düzeneğine bağlı olduğunu gördü.

"Kraliçe Tsiora Omehia," dedi Şampiyon Okar, sesi bir dağ kuyusu kadar derindi, "adının ikincisi, Tanrıça'nın Seçilmişleri arasında birinci ve Xiddan Yarımadası'nın hükümdarı, Kerem'in misafirperverliğini istiyor."

Okar artık genç değildi ama sadece bir aptal kayadan oyulmuş gibi görünen bir adamı hafife alabilirdi. Tau, şampiyonun Indlovu'daki üç yarışta da birinci olduğunu hatırlıyordu.

Citadel. Mezun olduktan sonra Ingonyama olmuş ve sayısız seferde savaşmıştı. Yaşlı Kraliçe Ayanna'nın şampiyonu savaşta öldüğünde, Abşir'den görevi devralmasını istemişti.

Konuşma sırası umbusi'deydi. "Ben, Afia Onai, Kerem'in umbusi'si ve Kraliçe Tsiora'nın vasalı, kraliçem onu beklememe izin verirse evimi ve topraklarımı Tanrıça tarafından kutsanmış sayarım."

Seçilmiş bir erkek için şampiyon olmaktan daha büyük bir onur ya da statü yoktu. Bu, kraliçeye erişim, Koruyucu Konsey'de bir koltuk ve diğer ayrıcalıklar anlamına geliyordu.

Yasak değildi ama kraliçeler evlenmezdi. Halklarına bağlıydılar ve Tanrıça'dan başka kimseyi sevmezlerdi, öyle derlerdi. Bunun yerine, kraliçeler şampiyonlarını seçerken büyük özen gösterirlerdi. Kraliçenin şampiyonu askeri bir liderden daha fazlasıydı. O aynı zamanda kraliyetin gelecek neslinin tohumuydu ve ideal koşullarda gerçek bir eşi.

O halde, eski şampiyon hâlâ yerindeyse, bir kraliçeden diğerine geçiş garipti. Çok geçmeden Kraliçe Tsiora'nın Abşir'i nezaketle emekliye ayırması ve kendi şampiyonunu seçmesi gerekecekti. Hükümdarların varisleri olmalı.

Selamlaşmalar tamamlandı, alay kaleye doğru ilerledi ve Tau, Abşir'in kalede geçirdiği zamanlardan kazandığı iki muhafız hançeri ve muhafız kılıcını taktığını görecektik kadar yakındı. Ejderha pullu silahlar inanılmazdı, en çok da kılıç.

Siyah kılıç yanında kuşaklıydı. Kını yoktu ve obsidyenden şekillendirilmiş olabilecek kadar koyu renkliydi. Ama uzaktan bakıldığında bile silahta yabancı bir şeyler vardı. Işığı içine çekiyordu ve ne kadar bakarsa baksın Tau yüzeyindeki hiçbir ayrıntıyı seçemiyordu. Sanki silah gözlerden uzakta saklanmış gibiydi, sanki bütünü değil de dış hatlarını görebiliyordu.

Tau'ya Daba'da Muhafız'ı izlemenin nasıl bir şey olduğunu hatırlattı. Ejderha pulları gözü yanıltarak ejderhanın konumunu ve hızını hafife almasını sağlardı. Göz bükme özellikleri uçan devasa bir yırtıcı için yararlıydı, daha çok başarılı bir

Kılıç ustası.

"Gördün mü?" diye sordu Jabari. "O... o..." "Mükemmellik mi?" diye sordu Tau.

"Evet! İyi dedin. Mükemmellik."

"Yemekte onun yanında mı oturacaksın?" diye sordu Tau.

"Çok yakın değil," dedi Jabari dudağını çiğneyerek. "Annem ve babama en yakın o olacak. Lekan'a da. Ben ikinci oğluyum. Ben daha geride olacağım."

Tau ona, "Merak etme, senin adına onunla konuşabilirim," dedi.

Jabari güldü. "Anlaşıldı. Çoğundan daha yakın olacağım. Ben sadece... Gördün mü?"

"Ben yaptım."

"O halde biliyorsun." Kraliçe Tsiora atını kalenin içindeki yollardan birine sürerken gözleri onu takip etti. Altını ıslatmaya hazır görünen bir muhafız, maiyetindekileri aceleyle inşa edilmiş ahırlara götürdü.

Tau bu fırsatı kraliçenin partisinin geri kalanını incelemek için kullandı. Kraliçeye yakın duran KaEid, Üstün Yetenekliler'in lideriydi ve koruyucu konsey üyelerine paralel yetkilere sahip hem askeri hem de dini bir görevli olarak görev yapıyordu. "KaEid'in burada ne işi var?" Tau sordu.

Jabari'nin başı, atını sürerken kraliçenin vücuduyla senkronize bir şekilde sallandı. "Kim? KaEid Oro mu? Ödül töreninde açılış konuşmasını o yapacak."

"Güney başkentinde mi?"

"Hayır, okyanusta bir teknede. Tabii ki Kigambe'de."

Tau bir sonraki sorusunu sormadan önce kraliçenin virajda gözden kaybolmasını bekledi. "Yanlarındaki, Muhafız Konseyi'nin başkanı mıydı?"

"Hmm?" Kraliçe gözden kaybolmuştu ama Jabari son bir kez daha görebilmek için boynunu bükmişti.

"Yanlarındaki Abasi Odili miydi?"

"Evet," dedi Jabari. "Bu döngüdeki testleri izliyor olacak."

"Bana Muhafız Konseyi başkanının teste katılacağını söylemediniz."

Tau bu kavramı kafasında evirip çevirdi.

"Size her şeyi anlatmıyorum," dedi Jabari, bir şeylerin olduğunu kabul ederek

Kraliçe Tsiora'yı daha fazla görmek istemiyordu. "Hey, yanındaki ikisini fark ettin mi?"

"Hulklar mı?" Tau söyledi. Fark etmişti.

"Büyük olan Dejen Olujimi. O Abasi'nin bedeni, onun kişisel Ingonyama'sı."

"Tanrıça," diye mırıldandı Tau. Adam dev gibi bir şeydi. Tau onun öfkeliğinde nasıl göründüğünü anlayamıyordu.

"Tüm yarımada'daki en iyi dövüşçü olması gerekiyordu." "Onunla başa çıkabilirsin," diye şaka yaptı Tau.

"Kolayca," dedi Jabari çarpık bir gülümsemeyle.

Tau ciddileşmişti. Lekan'ı ve Aren'in aslında onunla dövüşmeyi nasıl düşündüğünü düşünüyordu. "Jabari, kan düelloları tam olarak nasıl işliyor?"

"Kan düelloları mı? Bu da ne demek oluyor?"

"Hiçbir şey, babam... şey... adamlarından biri onlardan bahsetti," dedi Tau.

"Neden?"

Tau omuz silkti.

"Bu tür olaylar pek sık yaşanmaz ama herhangi bir asker, herhangi bir lhaşe, Indlovu ya da Ingonyama bir diğerine meydan okuyabilir. Kast fark etmez."

Tau bu fikri saçma buldu. Ortalama bir Asil, ortalama bir Lesser'dan daha büyük, daha güçlü ve daha hızlıydı. Ve eğer bir Asil ordudaysa, bu onun bir Indlovu veya Ingonyama olduğu anlamına geliyordu. Herhangi bir lhashe'yi yok edebilirlerdi.

"Kan davalarının çoğu iki asker sarhoşken biri diğerinin kadınıyla yakalandığında meydana gelir," diye devam etti Jabari. "Akıllı başında adamların etrafta dolaşıp insanları ölümüne dövüşmeye zorlaması için kaybedecekleri çok şey vardır. Ve bunlar Kraliyet Soyluları arasında neredeyse hiç olmaz."

"Cesetler," dedi Tau.

"Bir Asilzadeye meydan okursanız, onun yerine Bedeninin dövüşmesini sağlayabilir. Bu yüzden Dejen. Meclis Üyesi Abasi Odili kraliyetteki en ölümcül bedenlere sahip olmakla gurur duyuyor. Yanında biraz daha küçük bir canavar bulundurmasının sebebi de bu. Onu yetiştiriyor."

"Kim o?"

"Yüce Asil Kellan Okar. Kaledeki ilk döngüsünü kazandı ve bu ona Odili'yi patron olarak kazandı. Bu döngüde de yine birinci oldu."

"Okar mı? Şampiyon Abşir Okar'ın oğlu mu?" diye sordu

Tau. "Şampiyonun çocuğu yok. Kellan onun yeğeni."

"O zaman... Kellan korkağın oğlu mu?" dedi Tau, vatana ihanetten asılan Büyük Soylu'yu hatırlayarak.

Jabari tıslayarak etrafına bakındı.

Tau fısıldayarak eğildi. "Babası asılan kişi miydi?" "Kwabena Savaşı'nda," dedi Jabari. "En kötü kayıplarımızdan biri. Korkak Okar bütün bir kanadın inkokeli idi. Öfkenin kanadını savunmak onun sorumluluğundaydı. Hedeni saldırdığında paniklemiş ve kaçmış. Ezici bir güçle karşı karşıya olduğunu ve

başka seçeneğim yok."

Tau dişlerini emdi.

"Kanadı savunan askerleri olmadan, Hedeni öfkenin geri kalanını kesti. O gün dört bin adam ve dokuz Yetenekli öldü. Dokuz Yetenekli, Tau."

Hikâyeyi anlatırken Jabari'nin sesi fısıltısını kaybederek hırıltıya dönüştü. "Mahkemede ve yemin altında, diğer inkokeli korkak Okar'ın anlattıklarının yalan olduğuna yemin etti. Onunla çarpışan güç, iddia ettiği boyutun çok küçük bir kısmıydı. Sonra aptal, hedeni'nin hediyeleri olduğunu, yoktan var olduklarını ve aynı şekilde yok olduklarını iddia etti. O-"

"Hediyeler mi?" dedi Tau.

Jabari ellerini kasıklarının yanında birleştirdi. "Büyük bronz taşları vardı, Muhafız Konseyi'nin önünde durup onlara-"

"Daba'da kabileler birlikte çalışıyordu. Bunu asla yapmazlar.

Bir şeyler değişti ya da değişiyor. Belki- "Aptal olma. Onlar-"

"Belki de yetenekleri gerçekten geri dönmüştür," diye bitirdi Tau, o gün küçük bir karşılık vermeden aptal olarak adlandırılmak istemiyordu.

Jabari Tau'ya sert bir bakış attı. "Sözümü kesme," dedi duraklayarak ve Tau'nun sessiz kalmasını sağlamaya çalıştı. "Tanrıça hedeni armağanlarını karıştırmaları için zayıflattı ve bize karşı savaşmaya karar verdiklerinde onları tamamen yok etti."

Tau, Jabari'yi hayatı boyunca tanımişti. Petty'nin ne zaman

Noble öfkenin eşiğindeydi ve Tau hayal kırıklıklarını bir gülümsemeye hatta kahkahaya dönüştürmekte iyiydi. Yakın olmalarının nedenlerinden biri de buydu.

Ancak o sabah, Nkiru ve ailesi ölmüşken, Tau rolünü oynayamazdı. Başını sallayarak Jabari'yle aynı fikirde olmadığını ima etti. Bu küçük bir şeydi, küçük bir meydan okuma hareketiydi. Uzun boylu adamın yüzünü ekşitti.

"Jabari, "Hedeni'nin o gün mucizevi bir şekilde hediye alıp almadığının Soylular için önemli olduğunu mu sanıyorsun?" dedi. Kellan Okar'ın babasını yalan söylediği için asmadık. Onun suçu bu değildi. Onu korkaklığı yüzünden, bir erkek gibi davranılmaya ya da yargılanmaya layık olmadığını kanıtladığı için astık." Jabari Tau'ya bakana kadar yaklaştı. "Onu bir Lesser gibi davrandığı için astık."

Isı Tau'nun boynunu sardı ve Jabari'ye baktı, geri adım atmak ya da başka tarafa bakmak istemiyordu. Korkak Okar ya da işlediği suçlar umurunda değildi ama Jabari'nin bir Lesser'ın hayatını bu kadar hafife aldığını duymak canını yaktı. Jabari böyle hissediyorsa, Lekan için bütün bir Lesser ailesini öldürtmek çok basit ve karmaşık olmamalıydı.

"Biz Seçilmişleriz," dedi Jabari, hâlâ çok yakında durarak. "Savaşırız, teslim olmayız ve kaçmayız. Soylular nesiller boyunca bunu Lesser'lara öğretmeye çalıştılar."

Tau kendini durduramadı. "Eğer kaçmayacaksak, neden Osonte yerine Xidda'dayız?"

Jabari'nin yüzü seğirdi ve sağ elini yumruk yaptı. Tau darbeye hazırlandı ama darbe gelmedi.

"Ben içeri giriyorum," dedi Jabari. "Akşam yemeği için üstümü değiştirmem gerek." "Elbette... nkosi."

"Yarın eğitimde görüşürüz, Ortak Tafari. Hazır ol. Sana daha fazla yumuşak davranmam. Sınav çok yakın."

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM



TEST

Kraliçe Tsiora ertesi gün Kigambe'ye gitti ve güzelliği ay döngüsünün geri kalanı boyunca sohbet konusu oldu. Kerem'in erkeklerinin kalbini ve kadınlarının hayal gücünü ele geçirmişti. Tau, Jabari'nin ona özellikle vurulduğunu söyleyebilirdi ama olacıklara hazırlanmak için birbirlerini dövüp hırpalarken gereğinden fazla konuşmamışlardı.

Eğitim Tau'ya Zuri ile geçirecek çok az zaman bırakmıştı ve Aren ondan Nkiru'nun ailesi hakkındaki gerçeği ona söylememesini istemişti. Tau onun bilmeye hakkı olduğunu savunuyordu ama ona söyleme yükü üzerinden kalktığı için rahatlamıştı. Yine de sırrı saklamanın bir faydası olmadı. Zuri'ye yaklaştıkça, ona her şeyi anlatmayı daha çok istiyordu. Sırrı saklamak işleri daha iyi hale getirmek yerine, onunla geçirdiği zamanı lekeliyor ve onu suçluluk duygusuyla baş başa bırakıyordu.

Jabari'nin sınav sabahı, Kerem'in sınırlarındaki savaş alanlarına doğru yürürken Tau tedirgindi. Zuri'yle olan geleceği, Jabari'yle olan dostluğu ve gut hastalığından muzdarip olduğu için Kerem'de kalan Jabari'nin babası yerine Lekan'ın onlara katılması konusunda endişeliydi.

Teste doğru yürüyüş, Tau'nun babasının Nkiru'nun ailesinin kaderini öğrendiğinden beri Lekan'a ilk kez bu kadar yaklaştığı zamandı ve bu, diğer her şeyle birlikte, Tau'nun bir tırpan karıncası yuvasında yürüyormuş gibi hissetmesine neden oldu. Doğru, henüz ısırılmamıştı ama her adım beraberinde yeni bir fırsat getiriyordu.

Başı dertlerle dolu olan Tau, Jabari'ye bir bakış attı. Petty Noble günün baskısını hissetmek zorundaydı. Deneme sırasında

Kılıç ve Kerem'in refah ya da yoksulluk potansiyeli onun ellerindeydi.

Jabari bakışları fark ederek, "İyi olacağım," dedi.

"Yakında Güney'deki en iyi Soylu savaşçılardan bazılarıyla kılıçlarınızı çarpıştıracaksınız."

"Biliyorum," dedi Jabari. "Ben hazırım. Aren beni öyle yaptı... senin yardımınla."

Sözler Jabari'nin günlerdir söylediklerinden daha nazikti ve bir Lesser'in beklemeye hakkı olandan daha fazla bir barış teklifiydi.

"Sen hazırsın. Biliyorum," dedi Tau, bunun doğru olduğunu umarak. Aren de onlarla birlikte hızla ilerledi. "Dizin nasıl?"

Bir gün önce Tau ve Jabari antrenmanda çarpışmış ve Jabari düşmüştü.

"Çok güçlü," dedi Jabari. "Şişlik gitti. Kendimi iyi hissediyorum."

"Gözler Tanrıça'nın üzerinde," dedi Aren öğrencisine.

"Her zaman. Ben hazırım," dedi Jabari, Tau'nun sözlerini yineleyerek ve ona bir gülümseme göndererek. "Başarısız olmayacağım."

"İlk turlarda kimi çekeceğinizi şans belirler," dedi Aren ona. "Ne dediğimi unutma."

Jabari şakağına vurdu. "Buldum. Lanre'yle karşılaşırsam, el üstü vuruşuna dikkat edeceğim."

"Öyle olsa iyi olur. Bu bir hile ve sen onun kılıcına aval aval bakarken o senin o güzel dişlerini kalkarıyla kıracak. Ve?"

"Ve Sizwe hızlıdır."

"Hızlı mı? O sıska piç... Asil kişiliğine saygısızlık etmek istemem ama o sıska piç bir inyoka, tek farkı iki kat daha hızlı saldırması."

Jabari güldü. Her zaman çabuk gülerdi, diye düşündü Tau, ama bu ciddiye. Başını kaldırdı ve traşlı kafasındaki teri sildi, ilk süpürge'nin fırlatılıp atıldığı anda daha fazlası oluşmuştu.

Kerem ve Mawas arasındaki düz ve nadasa bırakılmış tarlalarda, savaş çemberlerinden hâlâ birkaç bin adım uzaktaydılar ve güneş zirveye yaklaşıyordu. Test öğlen başlayacaktı ve hava Hoard'dı: büyümek için çok sıcak, hasat için çok sıcak. Bu bunaltıcı sıcakta savaşmak korkunç olurdu, zaten amaç da buydu.

Daha fazla kahkaha duydu. Jabari Ihagu'lardan biriyle şakalaşıyordu. Her şey yolunda giderse, Küçük Asilzade kısa süre içinde tam kan bir İndlovu olacaktı.

üç devre. Tau, Jabari'nin Hedeni'yle savaştıktan sonra eskisi kadar gülmeyeceğinden endişeleniyordu. Asil dostu için en iyisinden başka bir şey istemiyordu, gerçekten, ama kendisi için farklı bir yol bulmuş olmasından memnundu.

"Sen de başını dik tut," dedi Aren Tau'ya. "Jabari ve diğer soyluları izle. Bu büyük bir fırsat. Kendi sınavınızdan önce bir sınav deneyimi yaşayacaksınız."

Aren kolunu Tau'nun omuzlarına doladı ve sıktı. "Bir şey söz konusu olduğunda dövüşlerin ne kadar umutsuzlaştığını görmek bir fark yaratıyor."

Tau başını salladı ve yüzünü toprağa dönerek başını saldı. Tau'nun ne planladığını bilse Aren'in kalbi kırılırdı. "Ben de benzer bir şey yaşadım," dedi babasına Daba'da savaştığını hatırlatarak. "Evet, sanırım senin yaşadığını unutmaya çalışıyorum..." Bir duraklama oldu. Bu Aren daha fazlasını söylemek ister gibiydi. "Yine de" dedi, "bugün dövüşmeyecek olsan da kılıcını yanında tut. Jabari ile ısın ve kendini dövüşen bir zihne sok. Vücuduna da aynı hisleri ve stresi ver. Sıra sana geldiğinde yardımcı olacaktır. Güven bana."

"Her zaman," dedi Tau babasına, askerler durmak için yavaşlarken.

"Test," dedi Aren. "Buradayız."

KESKİN

Altlarında, Kerem'in Mawas'la paylaştığı tepelik çalılık arazide küçük bir çukurda yer alan düz tarlalar vardı. Savaş çemberlerini hazırlayan Drudge mükemmel bir iş çıkarmıştı. On çemberin her birini oluşturan taşlar toprağa bastırılmış ve kırmızıya boyanmıştı. Göze çarpıyorlardı ama kimsenin ayağına takılmayacak kadar alçalmışlardı.

Her savaş çemberinde, çalılıkların silt benzeri toprağı Mawas'tan taşınan kille kaplıydı. Kil serilmiş, düzeltilmiş ve Xidda'nın güneşi altında sertleşmeye bırakılmıştı. Mükemmel bir dövüş yüzeyiydi.

Nadasa bırakılmış tarlalar boyunca İndlovu Kalesi'nin siyah bayrakları kum rengi çadırlarının üzerinde dalgalanıyordu. Bayraklar, güçlü bir rüzgârın akıntısıyla hareket ediyormuş gibi görünmeleri için bronz tellerle bağlanmıştı.

Tau alanları taradı. Birçok Soylu çoktan gelmişti ve Tau Aren'in de aynı şeyi yapmayı tercih edeceğini biliyordu ama daha nüfuzlu Soyluların acele etmemesi adettendi ve Lekan kibrinden oylanmıştı.

Umbusi'nin ilk çocuğu sütunun başında durmuş, elleri kalçalarında, sanki hepsi Küçükler'miş gibi topluluğa tepeden bakıyordu. Gerçekte, oğullarının sınavını izlemeye gelen Soylular, Lekan'ın akranlarıydı. İçlerinden birkaçı, örneğin Kigambe umbusisinin kocası Büyük Asil Thabo Oghenekaro, Kerem tımarından ve onun Küçük Asillerinden çok daha üstündü.

Yine de zafer, ne kadar küçük olursa olsun, Lekan'ındı. Güneş neredeyse

zirvesindeydi ve yolculuk iyi zamanlanmıştı. En son onlar vardı. Mawas'lı Ogozi bile çoktan sahadaydı.

"Hadi aşağı inip başlayalım," dedi Lekan. "Yerimiz neresi Aren?"

Tau'nun babası Lekan ile konuşmamış, alanın ortasına yakın, kordon altına alınmış bir bölgeyi işaret etmeyi tercih etmişti. Aren çeyrek ay öncesinden birkaç Drudge ve iki Ihagu'yu yerlerini korumaları için göndermişti.

Lekan gözlerini gölgeledi. "Güzel. Neredeyse tüm savaş çemberlerini görebileceğiz."

Kol aşağı inmeye başladı ve Aren Jabari'ye döndü. "Biz hazırlanacağız ve Tau senin zırhın ve miğferinle ilgilenecek. Senden esnemeni ve formlarının üzerinden geçmeni istiyorum. Süslü bir şey olmasın. İnsanlar hangi formlara yöneldiğini görmek için izleyecekler. Onlara bunu verme, sadece temel bilgileri ver."

"Vasiyetin, Inkokeli Soların," dedi Jabari. Yanağının içini çiğnerken gözleri kısıldı. Tau, testin Jabari için de biraz fazla gerçekçi olduğunu düşündü.

Bundan sonra işler hızlı ilerledi. Drudge ve Ihagu yerleşti ve Jabari ısındı, sonra giyindi. Tau da aynısını yapmış ve iki adam kapışmıştı. Aren onları izlemekten çok ters ters bakıyordu. Bir onu bir bunu düzeltiyor, yeni yürümeye başlayan bir bebeğin üzerinde bir anne gibi geziniyordu. Tau "başını dik" tutmak için elinden geleni yaptı ama sahadaki enerji dikkatini dağıtıyordu.

Küçükler ileri geri koşuşturarak efendileriyle ilgileniyorlardı. Ihagu'lar ya muhafız olarak görevlendirilmiş ya da Soylularına tezahürat yapmak için yer bulmuşlardı. Drudge tuvaletler kazıyor, yiyecek maddeleri taşıyor ya da genç savaşçılara bir yudum su, serinletici ıslak bezler ve hatta hızlı enerji artışı için haşlanmış patates püresi ikram ediyordu. Bu arada, tam kanlı Indlovu'lar altlarındaki toprağın sahibiymiş gibi tarlalarda dolaşıyordu.

Indlovu'ların her biri dev gibiydi. Çoğu Tau'dan omuz omuza daha uzundu, hepsi onun olmayı umabileceğinden daha kaslıydı ve pek çoğu çıplak elleriyle kayaları ezebilecek gibi görünüyordu. Onları huşu içinde izledi.

"Kardeşinle gitmem gerekiyor," dedi Aren, Lekan'ın onurlandırmasından kaçınarak Jabari'ye. "Testiniz için resmi belgeleri imzalayacak ve ben geri döneceğim. Savaş yakında başlayacak. Hazır olun." Ama daha önce

Aren ayrılabilirdi, Lekan yaşlı bir Soylu ve Tau ve Jabari ile yaşıt genç bir adamla gezindi.

"Aren," dedi Lekan. "Bir görevim var." Yanındaki Noble'ı işaret etti. "Bu Nkosi İzem Okafor ve ikinci oğlu Kagiso."

Erkek ve oğul arasındaki fark dikkat çekmeden geçemezdi. İzem Okafor bir soyluya göre bile zayıf ve uzun boyluydu. Sert bir yüzü ve uzun parmakları vardı ve sıcağa rağmen cildi iyi yağlanmıştı. Parlaktı ama terlemiyordu ve Tau adamın bu numarayı nasıl başardığını merak etti.

Oğlu ise Tau'dan çok daha uzun değildi. Tıknazdı, gözleri ay gibi kafasının derinliklerine yerleşmişti ve teni Seçilmişlerin karakteristik koyu toprak renginden ziyade açık toprak rengindeydi.

"Kagiso ilk maçlardan birini çekti," dedi Lekan, "ama ısınacak kimsesi yok."

Aren ters ters baktı, bakışı açık bir uyarıydı.

"İnanıyorum ki," diye devam etti Lekan, "oğlunuz bu konuda devreye girebilir ve Kagiso'ya hizmet edebilir."

"Minnettar olurum," dedi İzem Okafor, sesi melodikti, münzevi görünüşü göz önüne alındığında bu bir sürprizdi. "Kagiso'ya başarılı olması için her türlü fırsatı vermek istiyorum."

"Gerçekten de öyle," dedi Lekan.

Aren öfkeliydi. Saklıyordu, diye düşündü Tau, ama öfkeliydi.

"Tau, Nkosi Kagiso ile ısın." dedi Aren, Lekan ile konuşmadan emre itaat etmeyi başararak. "Nkosi Jabari, lütfen formlarınızı bölmeyin. Belgeleriniz kaleye kaydedildikten sonra geri döneceğim."

Aren özür dilemeden ve Lekan'ı beklemeden oradan uzaklaşmış, yaşlı Okafor'un kaşlarını kaldırmasına neden olmuştu.

Lekan soğukkanlılığını korumak için mücadele etti. "Evet, evet. Böyle şeylerde hep bir telaş oluyor," dedi, sanki her döngüde bir sınava katılıyormuş gibi. "Gidelim mi İzem?"

İzem Okafor başını eğdi ve birlikte oradan ayrıldılar. Tau, İzem'in oğluyla herhangi bir kelime alışverişinde bulunmadığını fark etti.

"İyi karşılaşmalar Jabari," dedi Kagiso, sesi tıpkı babasının gibi beklentilere meydan okuyordu. Tüm iriliğine rağmen Kagiso, tohumları henüz atılmamış gibi konuşuyordu.

Bırak.

"Kagiso..." dedi Jabari, formlarına devam ederek. "Seni Mawas'taki Grow festivalinden beri görmedim."

"Bu kadar uzun zaman oldu mu?" Jabari sırtını iri yapılı Noble'a göstererek bir itme, alçaltma ve karşılık verme kombinasyonu üzerinde çalıştığını söyledi.

Tau, Kagiso'ya "Başlamalıyız, nkosi," dedi.

Kagiso Tau'ya döndü, onu bir aşağı bir yukarı süzdü ve tekrar Jabari'ye döndü. "Bu test tam bir dehşet gösterisi. Asil bir evladın hayatı, değil mi?" Kagiso'nun sırtışı, calla yaprağı lekeleriyle sararmış bir sıra dişi ortaya çıkardı.

Jabari homurdanarak cevap verdi.

Hayal kırıklığına uğrayan Kagiso dikkatini Tau'ya çevirdi. "Pekala Lesser, hadi şu işi bitirelim."

Tau onları Jabari'nin çalıştığı yerden birkaç adım geriye götürdü. "Nkosi, alıştırma kılıcını getirmemi ister misin?" diye sordu, Kagiso'nun bilenmiş bronz giydiğini görünce.

"Bu hafif bir antrenman," dedi Kagiso, "ve onu almak çok uzun sürecek. Maçım yaklaşıyor. Hadi gidelim."

Tau itiraz etmek istedi ama Kagiso kılıcını çıkarmış ve savurmaya başlamıştı bile. Tau geri çekildi ve yaralanma endişesiyle savunmaya geçti. Kagiso bunu hızını arttırmak için bir fırsat olarak değerlendirdi ve vuruşlarının gücünü arttırdı.

Tau onu uzak tutmak için yeterince agresif olmaya özen gösterdi. Eğer engellenmemiş bir darbe alırsa, yaralanması ciddi olabilirdi. Kagiso'nun alıştırma kılıcını kullanıp kullanmayacağını tekrar sormayı düşündü, ancak ilk birkaç çatışmalarından sonra Kagiso'nun kılıç ustası olmadığını fark etti.

Bu keşif Tau'nun endişesini şaşkınlığa dönüştürdü. Kılıç tokuşturduğu diğer tek Asil Jabari'ydi ve tüm Asillerin onun kadar yetenekli olduğuna inanıyordu. Kagiso'nun kesip biçme stili bu inanca ters düşüyordu ve Tau karşısındaki adamın kötü bir dövüşçü mü yoksa kendi türünün yeteneklerini daha doğru bir şekilde temsil eden biri mi olduğunu merak etti. Eğer durum ikincisiyse, Jabari karşılaştığı adamların işini kısa sürede bitirecekti.

Büyük olasılıkla, diye düşündü Tau, Kagiso görevlerini hiç yerine getirmemiş asil bir evlattı. Bir oğlu olması İzem Okafor'u incitebilirdi.

kaleye girmeyi başaramadı. Ayrıca Kagiso'nun iyi bir evlilik y a p m a şansına da zarar verecekti.

"Hey, Tau!" Jabari isteksizce "Kagiso" dedi.

Jabari formunu ya da momentumunu bozmadı ama başıyla bir yön gösterdi.

"Şuraya bakın," dedi, "bu Jayyed Ayim, Muhafız Konseyi'nin eski danışmanı."

Tau baktı ve onu gördü. Jayyed Ayim bir Ihashe savaşçısının grilerini giymiş bir Lesser'dı. Orta yaşlarındaydı, neredeyse bir Soylu kadar uzun ve neredeyse onun kadar iriydi. Tau kendi kendine ıslık çaldı ve Jabari'ye döndü.

Arkadaşı gülümsüyordu ve Tau birkaç adım öteden bile onun gözlerindeki muzipliği görebiliyordu. "Babamın anlattığına göre, muhtemelen pek çok Indlovu'ya denktir."

Kagiso yemi yuttu ve alay etti. "Bir Lesser bir Indlovu kadar iyi mi?"

"Belki de bu çok uzak bir yol," dedi Jabari, "ama bugün gördüğüm kılıç ustalığına bakılırsa, en azından birkaçımızı kısa sürede halledeceğinden eminim."

Kagiso'nun ağzı gerildi ve burun delikleri bir kaya kertenkelesinin fırfırları gibi genişledi, ama Jabari onu görmezden geldi, onun yerine Tau ile konuştu. "Testten sonra," dedi, "Jayyed'in skalasına girmek için elinden geleni yap. Böyle bir adamın altında eğitim almak istiyorsan.... Ihashe hakkındaki fikrini değiştirmeni bile sağlayabilir."

Tau başıyla onayladı ve dövüş eğitmenine dönüşen eski danışmana bir kez daha baktı. Kare bir çenesi ve kalın bir alnı vardı ve bir dövüşçünün emin hareketleriyle yürüyordu. Onun kılıç kullanmada yetenekli olduğunu hayal etmek zor değildi.

Yanında daha iri yarı iki adam vardı ve resmi kıyafetleri olmadığı için Tau'nun onları tanıması bir nefes almasını gerektirdi. Jayyed Ayim, Dejen Olujimi ve Muhafız Konseyi Başkanı Abasi Odili ile birlikteydi.

"Meclis Üyesi Odili ile birlikte ve-" diye başladı Tau, Kagiso'nun sert bir hamlesinden kaçınmak için kenara çekilmeden önce.

Dengesi bozulan Tau bir darbeyi daha engelledi, üçüncüyü geri çevirdi ve boynunu hedef alan dördüncüyü savuşturmak için dizlerinin üzerine çökmek zorunda kaldı.

"Char ve küller!" diye bağırdı Tau, ayağa kalkarak. "Delirdin mi sen..."

nkosi?"

"Dikkatini ver, Lesser! Bir Asil'e karşı antrenman yapıyorsun."

"Sakin ol, Kagiso," dedi Jabari. Form çalışmasını bırakmış ve ikisini izliyordu. Kagiso'nun Tau'nun kafasına vurduğunu görmüştü. "Bu bir antrenman. Neden keskin bir bıçağın var?"

Kagiso cevap vermedi. Bunun yerine Tau'ya bastırdı ve sinek yakalamaya çalışan bir sarhoş gibi sallandı.

"Sakin ol!" Jabari tısladı. "Bu tarafa doğru yürüyorlar."

Tau arkasına bakma riskini aldı, neredeyse burnu kopuyordu ve tüm dikkatini Kagiso'ya geri vermek zorunda kaldı. Kagiso tekrar üzerine gelirken şişman adamın gözlerinde kana susamışlık vardı ve Tau yaralanma riskini göze almak istemiyordu.

Küçük Asil'in hamlesini engelledi ve vücut ağırlığını ona doğru vererek onu kenara itti. Kagiso sendeleyerek geri çekildi, ayağı takıldı ve yere düştü.

Jabari gülmeye başladı ama bastırdı. Kagiso kışından ters ters baktı. Sonra gözleri Tau'nun omzunun üzerinden geçti ve yüzü karardı. Tau onu incittiğinden endişelendi ve af dilemek üzereydi ki Kagiso sendeleyerek ayağa kalktı ve jilet gibi keskin bıçağıyla saldırdı.

"Kan görecek!" Kagiso bağırdı.

Tau'nun bu aptalın ne yaptığı hakkında hiçbir fikri yoktu ama artık oyun oynamayı bırakmıştı. Kagiso'nun hantal hücumundan sıyrıldı ve kılıcının düz kısmını Soylu'nun sırtına indirdi. Kagiso ayağından fırladı ve sertçe yere çarptı, göle kötü atılmış bir taş gibi sekerek yere düştü.

"Cull adına, dostum, ne yapıyorsun?" dedi Tau, kanı kıpkırmızı olmuş, herhangi bir şey için yalvarma düşünceleri yok olmuştu.

Kagiso inledi, sonra başını kaldırdı ve burnundan kan fışkırdı. Kırılmıştı ve işte o zaman Tau endişelenmeye başladı. Kalbi küt küt atarak Kagiso'ya baktı ve endişesi dehşete dönüştü.

Koruyucu Konsey Başkanı ve onun bedeni olan Ingonyama'nın yanı sıra Jayyed Ayim, Lekan ve Kagiso'nun babası da oradaydı. Tau yardım için Jabari'ye baktı ama Jabari ona lanet izleriyle kaplıymış gibi bakıyordu.

Savaş alanları sessizdi, kimse hareket etmiyordu ve Tau kendini bir kâbusun içindeymiş gibi hissediyordu. Koruyucu meclis üyesi alkışlamaya başladığında daha da kötüleşti.

BİTTİ

Bu ilginç bir durum," dedi Abasi Odili, Kagiso'ya doğru yürüyerek ve yere düşmüş adamın üzerine eğilerek. "Sen kimsin?" Avuç içi aksanıyla kelimeleri yağlanmış gibi birbirine geçirdi. Kagiso inledi ve Odili onu tekmeledi. "Yüksek sesle konuş."

"Kagiso, Kagiso Okafor," diye başardı.

Tau bir Asil'e bu şekilde davranıldığını hiç görmemişti ve Kagiso'nun babasına baktı. Adam oğlundan sadece birkaç adım uzaktaydı ama yaklaşmadı. Kıpırtısız ve dimdik durmuş, çırpınan oğluna bakıyordu.

"Kagiso..." dedi Odili, doğruldu ve büyüyen kalabalığa bakmak için döndü. "Nkosi Kagiso'ya teşekkür etmeliyiz. Bize çok zaman kazandırdı."

Kalabalık mırıldandı.

"Kagiso," dedi Odili, "bir Lesser tarafından alt edildi." Tau'yu inceledi, gözbebekleri siyahtı ve yüzü öğle güneşinin altında sertleşmişti. "Bir Düşük Halk." Odili Kagiso'nun kılıcını aldı. "Onunla bilenmiş bronzla dövüştü ve Sıradan'ın alıştırma kılıcı var." Odili dilini şaklattı ve ağzının kenarlarını yukarı kaldırdı. Bu bir gülümseme değildi. Buna gülümseme denemezdi. "Indlovu, Kigambe'ye doğru yola çıkıyoruz. Eğer bu Güneyli Soylular Avam tarafından alt edilebiliyorsa, o zaman hiçbir kaleye uygun değildir."

Odili uzaklaşmaya başladı ve mırıldanmalar yerini protesto çığlıklarına bıraktı. Tau kalabalığın içinde babasını gördü. Aren paniğe kapılmak üzereydi. Yakınlarda Lekan titriyordu, çok kızgındı. Tau Aren'in yanına gitmek üzereydi, Kagiso hakkında açıklama yapmayı düşünüyordu ki Jabari

kılıcını tiksintiyle indirdi. Her şey ters gitmişti ve bunu Tau yapmıştı.

"Meclis Üyesi Odili," diye bağırdı, protesto eden kalabalığın arasından sesini duyurmaya çalışarak ve hitap şeklinin uygun olmasını umarak.

"Meclis Üyesi Odili, lütfen. Nkosi-"

Aren o sırada onun üzerindeydi, onu geri çekiyor, uzaklaştırmaya çalışıyordu. Tau direndi. Bunu düzeltmek zorundaydı. Odili durdu. Bir şans vardı.

Arkası dönük olan meclis üyesi konuştu. "Sen, küçük Sıradan, bir Asil'e saldırıp yaraladığın için seni astırmadığım için şanslısın. Fikrimi değiştirmeden önce hemen çamur deliğine geri dön."

Tau adamın sözlerine inanamadı. Asılmış mı? Bir soyluya saldırmak mı? Babasının onu geri çekmesine izin verdi.

Lekan Jabari'ye tıslayarak, "Bunu senin o bayağı sakatata olan düşkünlüğün yaptı," dedi.

Tau düşünmedi; tepki verdi. Lekan'a, Anya'ya zorla sahip olmaya çalışmış ve sonra da tüm ailesini öldürmüş olan adama döndü. "Kagiso'yla adil bir şekilde dövüştüm," dedi öfkeyle, "ve ortak ya da değil, ben daha iyi bir adamdım. Ben senden daha iyi bir adamım!"

Tau'nun eli kılıcının kabzasına gitti ve Lekan bir adım geri çekildi. Tau'nun sözlerini duyan herkes aynı anda konuştu, Odili elini havaya kaldırıp sessizlik emri verene kadar birbirlerine bağırdılar. Sessizliği sağladıktan sonra yerine kaygan kelimeler döktü.

"Kellan," dedi, sesinin arkasındaki kalabalığa ulaşmasına izin vererek, "bu Lesser'ın kılıcı bildiğine dair tehlikeli bir fikri var."

Bir geminin pruvasından önceki deniz gibi, adamlar ayrıldı ve Kellan Okar öne çıktı. Bir heykeltıraş şampiyonun yeğenini granitten yontabilirdi ve benzerlik çok yumuşak olurdu.

"Kılıcı gerektiği kadar iyi biliyor gibi görünüyor," dedi Kellan. "Gelecekteki bir Drudge zamanımıza değer mi?"

Tau sinirlendi, bu hakaret gerçeğe çok yakındı. Babası üst kolunu ezecek kadar sert bir şekilde kavradı.

"Beni yanlış anladınız," dedi Odili. "Ben sormuyorum."

Kellan Tau'ya ve tekrar Odili'ye baktı. Çenesi büküldü ve meclis üyesiyle göz göze geldi. Bir nefes geçti ve Kellan başka tarafa baktı. Acele etmeden kılıcını kınından çıkardı ve karşısında durdu.

Tau'dan.

Hiçbiri gerçek gibi gelmiyordu. Etrafında toplanan kalabalıktan, karşısındaki kas yığınının, Lekan'ın alaycı yüzüne kadar hiçbirisi gerçek gibi gelmiyordu. Tau'nun kalbi çarpmaya başladı, eli talim kılıcında sıkılaştı ve babasına baktı. Aren ona aldırış etmedi. Tau'nun kolunu sıkıca kavramıştı ama karşısında Odili ve Kellan vardı.

"Meclis Üyesi Odili, bu benim oğlum. Henüz bir erkek ve henüz test edilmedi. Ben askeri statüye sahip tam kan bir lhaşe'yim. Onun yerini ben alıyorum."

Aren kılıcını çekip kurtardı ve Tau'yu lhagu'suna doğru itti. Aren Kellan Okar'a doğru ilerlerken adamlar onu yakalayıp tuttular.

"Baba!" Tau bağırdı, onu tutmak için diğerlerine daha fazla kolun katıldığını gördü.

Odili ağzını açtı. Aren'in Tau'nun yerine dövüşme isteğini reddedecek gibi görünüyordu. Aren ona fırsat vermedi. Kendini Kellan'a doğru fırlattı ve metal ve kıvılcımların çarpışmasıyla kılıçları kesişti. Kalabalık kükredi, safları şişerek insan etinden bir duvar oluşturdu ve Odili'nin protestosu, dövüşçüler daire çizerken dudaklarında söndü.

Kellan daha iri bir adamdı, çok daha gençti de. Bununla birlikte, eğitiminin sadece üçte ikisini tamamlamış bir inisiyeydi. Tau, Indlovu Kalesi'nin ününü biliyordu, herkes biliyordu ama babası Kerem'deki en iyi savaşçıydı.

Kellan kılıcını parlayan bir kavisle savurarak saldırdı. Aren kılıcın ucunu indirerek onu engelledi ama Kellan'ın saldırısı Aren'in kılıcını geri savuracak kadar güçlüydü. İki adam da dövüş için giyinmemişti ve Aren'in kılıcı geri teperek Aren'in böğrünü kesti. Tau'nun babası acıyla soluyup geri çekildi ve Kellan onun üzerine atıldı, Tau'nun daha önce hiç görmediği ve hızları göz önüne alındığında tanımlayamadığı formları kullanarak sallıyor, kesiyor ve bıçaklıyordu.

Aren insanlardan oluşan duvara tökezledi ve onu çemberin ortasına doğru ittiler. Kolundan, yanından ve bacağından kanlar akıyordu ve Kellan tekrar üzerine geldi. Aren yüzüne bir darbe aldı, karnına bir kılıç kabzası saplandı ve Kellan'ın kılıcının yassısıyla tek dizinin üstüne düştü.

"Hile yapıyorlar. Yetenekleri kullanıyorlar," dedi Tau, kalabalığın arasına gizlenmiş Yetenekli'yi, Enrager'ı ararken.

"Hayır, değiller," dedi lhagu'lardan biri.

"Bitir şunu," dedi Abasi Odili ve Tau sonunda anladı. Bu bir kan düellosuydu, ölümüne bir savaştı.

Tau kendisini tutan adamlara karşı direndi. Bir eli kurtulana kadar onları itip kaktı. Diğerlerinden birine tokat attı ve sonuncusuna kafa attı. Serbest kaldı ve o kısa süre içinde iki dizine kadar dövülmüş olan babasına doğru koştu.

Tau üç adım ötedeydi. Babası sersemlemiş ve kanlar içindeydi, kılıcı yanında yere düşmüştü. Kellan silahını kaldırdı ve savurdu.

"Hayır!" Tau çığlık atarak koştu ve parlak bıçağın havada yanışını izledi.

Aren savunmak için kılıcını kaldırdı. Kellan ayarladı ve bileğine vurarak elini ön kolundan ayırdı. Tau babasının kılıcının yere düştüğünü gördü. Hiçbiri gerçek gibi gelmiyordu. Babası çığlık attı ve yere yığıldı.

Kellan uzaklaştı ve kalabalığa şöyle dedi: "Bitti. Onu bir erkek yapan her şeyi ondan aldım. Oğlunun suçu tamamen ödendi."

Üzerinde kılıcını temizleyecek bir şey bulamayan Kellan, kılıcını bedeninden ayırdı ve geldiği yoldan geri yürüdü.

"Durl!" dedi Tau. Onu eline aldığı hatırlamıyordu ama babasının kılıcını tutuyordu, kabzası kırmızı ve kaygandı. Silahı Kellan'ın sırtına doğrultmuştu.

"Bırak onu evlat." Bu, bir zamanlar Muhafız Konseyi'nin danışmanlığını yapmış olan Jayyed Ayim'di. "Tehdit ettiğin kişi daha büyük bir Noble."

Kellan Tau'yla yüzleşmek için döndü ve Tau'nun korkacak kadar akıllı vardı. Aren, kalan eliyle Tau'nun bacağını pençeleyerek onu güvenli bir yere çekmeye çalıştı ama artık çok geçti. Konsey Üyesi Odili konuştu.

"Dejen," dedi Bedenini çağırarak.

Yüzü sakın olan Dejen gece yarısı siyahı kılıcını çekti ve çemberin içine doğru ilerledi.

"Merhamet!" Jabari yalvardı.

"Ben burada tımar Kerem'i savunuyorum!" Lekan bağırdı. "Meclis üyesi, iradenizi destekliyorum."

"Odili, bitti," dedi Kellan, kollarını iki yana açarak.

Odili başını eğdi ve Dejen siyah kılıcını savurarak

Aren'in göğsüne öyle bir saplandı ki sırtını yırttı. Aren şok içinde kaskatı kesildi, ağzı açık kaldı ve Ingonyama bıçağı serbest bırakıp Tau'ya doğru savurmadan önce hareket edecek ya da nefes alacak zamanı yoktu, yüzüne ve vücuduna babasının can kanı sıçradı.

Odili, "Artık bitti," dedi.

CESUR

Babasının yanında yere düşerken kılıç Tau'nun parmaklarından kaydı.

Kalabalığın gürültüsü üzerine Jayyed Ayim, "Konsey üyesi, bu çok ileri gidiyor!" dedi.

Tau Aren'i tutmuş, onunla konuşuyor, hiçbir anlam ifade etmeyen sözler söylüyordu. Babasının dikkatini çekmekten başka bir amaç için konuşmuyordu, çünkü babası dinlediği sürece babası onunlaydı.

Aren'in gözleri odaklanmamıştı. Tau'ya takıldılar, uzaklaştılar ve zorlukla geri döndüler. Ağzı hareket etti ama hiçbir şey söylemedi. Söyleyemezdi, her nefeste göğsünden gelen korkunç emme sesleri yüzünden söyleyemezdi.

"Baba? Baba! Baba! Baba..." dedi Tau, kendisine her zaman değer vermiş olan adam kendi kanından oluşan bir denizde boğulurken. "Baba!" Ama artık çok geçti. Tau'nun babası gitmişti ve duyamıyordu.

Savaş alanlarının gürültüsü aceleyle geri geldi. Odili'nin sesi araya girene kadar herkes bağılıyor gibiydi.

Tau'nun ölmüş babasını göstererek, "Bu Common, asker bir adam," dedi, "oğlu adına bir kan düellosunda savaştı. Aynı oğul bir Asil'e saldırdı ve daha sonra kılıcını bir başkasına kaldırdı."

Kargaşa yatışmadı.

"Görüyorum ki tatmin olmamışsın," dedi Odili, elinde kılıcıyla Tau'ya doğru yürürken.

Tau onun gelişini izledi. Hareket etmedi. Jayyed Ayim yaptı. Bir eli kılıcının kabzasına yakın, diğer eli de

Odili'nin yolunu keserek meclis üyesine doğru yükseldi. "Nkosi-" diye başladı.

Odili yanından geçip öldürücü darbesini savurdu. Odili'nin kılıcı Jayyed'in kılıcı tarafından gıcırdayarak durdurulana kadar Tau hiç irkilmedi.

"Barış," dedi Jayyed, kılıç kolu Odili'nin silahının ucunu Tau'nun kafasından uzak tutmanın zorluğuyla titriyordu.

Tau iri adamın ne zaman hareket ettiğini bilmiyordu ama Odili'nin bedeni kılıcının ucunu Jayyed'in yanağına bastırmış, çukurlaştırmış ve oradaki deriden parlak bir kan çiçeği çıkarmıştı.

Konsey Üyesi Odili kılıcını kaldırdı ve geri çekildi. Dejen kılıcını Jayyed'in yüzüne daha da bastırarak onu uzaklaştırdı.

"Yine mi barış? Sadece bir nota mı çalışıyorsun, Jayyed?" diye sordu Odili. "Artık konseyin danışmanı değilsin ve ne kadar caka satarsan sat, Tanrıça ve dünya senin bir Lesser olduğunu görebiliyor. Çok düştüğünü mü düşünüyorsun? Daha gidilecek çok yol var."

Jayyed gözlerini Odili'den ayırmadan ve üzerinde beliren Ingonyama'yı görmezden gelerek kalabalığa, "Meclis Üyesi Odili merhametli olmaya istekli," diye bağırdı.

Odili güldü, yüzündeki kaslar boş bir gülümsemeye dönüştü. Kılıcını kınına soktu ve Dejen'e el salladı. Dejen kılıcını Jayyed'in kalbine nişan alana kadar indirdi ama geri çekildi.

Tau duyabilse de Odili sesini alçaltarak Jayyed'le tek başına konuştu. "Bu huzura sahip ol, Jayyed." Odili'nin sırtışı sanki kancalarla çekilmiş gibi gerildi. "Elde edebileceğinin en fazlası bu." Sesini yükselterek kalabalığa hitap etti. "Merhamet istendi, merhamet verildi. Lesser'ın babası cezalandırıldı. Çocuğu tımarına bırakıyorum."

Bunu bir tezahürata değermiş gibi söyledi. Güneyli kalabalık buna aldırmadı. Odili hiç şaşırmadan, sanki çok iyi arkadaşmışlar gibi Jayyed'in omzuna vurdu ve fısıldadı, "Baş belası oldun. Eski kraliçe seni dövmeme izin vermezdi ama eski kraliçe öldü. Bir daha yoluma çıkarsan bu yapacağın son şey olur."

Odili, Jayyed'in omzuna ikinci kez bir tokat attı, şakalaşmışlar gibi güldü ve oradan ayrıldı. Odili'nin bedeni olan devasa Dejen de onu takip etti. Yüzünde tiksintiyle ikisini takip eden Kellan Okar'dı.

Tau anlamadı. Babası yardım edebilirdi. Uyandırmaya çalıştı.

O. Uzun günlerin ardından Aren sık sık derin uykulara dalardı.

Bir el Tau'nun omzuna düştü. "Gitmiş." Bu Jayyed'di.

Tau başını kaldırdı. "Babam..." Tau dizlerinin altındaki toprağı ya da güneşin sıcaklığını hissedemiyordu. Etrafına baktı. Jabari oradaydı; Lekan da öyle. Tau yerde yatan Kagiso'yu gördü. Burnu hâlâ kan içinde olan şişman soylu, Odili'nin onu tekmelediği yere bakıyordu.

Konsey üyesinin düşüncesi Tau'yu uyandırdı. Babasını yere yatırıp dinlenmesine izin verdi ve Aren'in kılıcına uzandı. Kaba parmakları olan güçlü bir el Tau'nun bileğine düştü.

"Bu kayıp için üzgünüm," dedi Jayyed, kılıcı ondan alarak. "Baban çok cesurdu. Kellan'la savaşmak için çembere adım attığında asla ayrılamayacağını biliyordu. Seçilmişler onun ölümüyle daha da azaldı." Jayyed Aren'in Ihagu'suna seslendi. "Gelin, adamınızı alın. Onu yakmak için evine götür."

Talimat almaktan memnun olan Ihagu'lar kendilerine söyleneni yaptılar. Tau babasını rahat bırakmalarını istiyordu. Jayyed'den kılıcı kapmak ve Odili, Dejen ve Kellan'ı avlamak istedi. Hiçbir şey yapmadı.

"Nkosi," dedi Jayyed, Lekan'a hitaben, "bu Common senin tımarından mı?" Tau hakkında sorular soruyordu.

"Evet, tabii ki," dedi Lekan. "Ona bakılacak mı?"

"Ne? Evet, evet. Onunla ilgileneceğime güvenebilirsin," dedi Lekan. "Peki ya test?"

"Nkosi?"

"Kardeşim burada, hepimiz buradayız, test için."

Jayyed cevap vermedi. Aren'in kılıcını Tau'ya verdi ve uzaklaştı.

"O lanetli Lesser kim olduğunu sanıyor?" Lekan, Jayyed'in duyamayacağı kadar alçak sesle etrafındaki Kerem'e seslendi.

Ihagu Aren'in bedenini götürdü ve Tau, Jabari onu da götürmeye gelmeseydi güneş gökyüzünden düşene kadar toprakta diz çökecekti.

"Onları öldüreceğim," dedi Tau gözyaşları içinde. "Ananthi ve Ukufa üzerine yemin ederim ki hepsini öldüreceğim."

YASAKLANDI

Eve dönüş yolculuğu sessizlik içinde yapılmıştı. Jabari, Aren için yakma ayininin aynı gece yapılacağı konusunda kaleyi uyarmak için koşucular gönderdi. Tau nerede olduklarını ya da daha ne kadar yol gitmeleri gerektiğini işaretlemeden yürüyordu. Yanında Jabari varken de yürüyordu, Jabari yokken de yürüyordu. Güneş batarken yürüdü ve batmadığında da yürümeye devam etti. Akşam karanlığını geçip Kerem dağlarının alçak kayalıklarına doğru yürüdüler. Hiçbirinin önemi yoktu.

"Kendini beğenmiş herif," dedi Lekan, Jabari'ye doğru yürürken. "Odili'nin testi iptal etme gücü bile var mı? Lanet olası Palmiye Kraliyetleri sanki Tanrıça'nın altınla kaplı amından doğmuş gibi davranıyor." Lekan kendi şakasına havladı, sesinde mizah yoktu. Jabari kale için onaylanmamış olarak kaldığı sürece Onai ailesi tehlikeli bir konumdaydı. "Peki ya sen? Sana orduda ihtiyacımız var. Daha yüksek vergi ödeyemeyiz."

Jabari, "Kuzey'e seyahat edeceğim," dedi. "Bizden daha geç test yapıyorlar." "Ne kadar sonra? Bu sezonun ondalıklarının ödenmesi gerekiyor-"

"Şimdi zamanı değil, Lekan."

"Neden olmasın? Çünkü senin evcil hayvanın Common kendini aştı ve babasını yakaladı-"

Lekan sözünü bitirmedi. Tau üzerine atladı, onu yere yıktı ve yüzüne vurdu. Tekrar vurmak için kolunu kaldırdı ama Jabari onu itti. Tau ayağa yuvarlandı, saldırmaya hazırды.

"Öldürün onu!" Lekan bağırdı, sol gözü şişerek kapanmıştı. Ihagu Tau'nun etrafını sararak onu çılgın Noble'dan uzak tuttu.

"Öldürün onu!" Lekan çığlık attı.

"Böyle bir şey yapmayacaklar," dedi Jabari.

"O bana saldırdı. Ben Kerem'in varisiyim."

"Ayağa kalk."

"Bana saldırdı. Sınavınıza mal oldu. Ben-"

"Kapa çeneni!" Jabari, Tau'ya dönmeden önce kardeşini korkutarak bağırdı. "Yüce Tau Tafari, bir Soylu olan kardeşime saldırdın ve bu suçun cezası asılarak idam edilmektir."

"İyi, kendim yaparım!" dedi Lekan, kılıcına uzanarak.

"Buradaki herkes suçu ve cezasını biliyor," dedi Jabari, Tau'ya olduğu kadar Ihagu ve Drudge'a da. "Bugünün size neye mal olduğunu da biliyoruz ve babanıza duyduğum sevgiden dolayı, hakkınızda hüküm verirken bunu hem onurlandıracağım hem de dikkate alacağım."

Tau üşüdüğünü hissetti. Jabari'nin onunla konuştuğunu biliyordu ama umursamıyordu.

"Suçunu görmezden gelemem ama Kerem Tımarı'nın ikinci oğlu olarak ve mağdur taraf değil, tarafsız bir Asil olarak cezanı hafifletiyorum." Jabari yutkundu ve boğazını temizledi. "Tau Tafari, bu akşam babanın yakılışına katılabilirsin ama güneş doğduğunda artık Kerem'de hoş karşılanmayacaksın."

Lekan kılıcını kınından çıkardığında sadece birkaç adım uzaktaydı. "Artık sürgün yok, Jabari. Kendi adaletimi kendim sağlayacağım."

Jabari kardeşinin yolundaydı. "Bir adım daha atarsan onu kılıcımın üzerinden alman gerekecek."

Tau önünde duran iki Soyluya baktı. İçlerinden biri, çocukluğundan beri arkadaşı, onu bildiği tek yuvadan sürgün etmişti.

Jabari gözlerini Lekan'dan ayırmadan Tau'ya "Kararıma itiraz edebilir, suçu ve önerilen cezayı Umbusi Onai'ye götürebilirsin," dedi. "Uyarayım, varisine vuran bir Lesser'a benden daha az iyi gözle bakabilir."

"Jabari..." diye homurdandı Lekan, sesi saldırgan, yırtıcı, indirdiği kılıcına ve yaklaşmaktaki isteksizliğine tam bir tezat oluşturuyordu.

"Atla, Tau," dedi Ihagu'lardan biri, babasının adamlarından biri. "Atla."

Tau konuşmacıyı aradı, bulamadı ve Jabari ile Lekan'a döndü, ikisinden de ellerini titretecek kadar büyük bir güçle nefret ediyordu, hepsinden nefret ediyordu.

"Atla..."

Bir el omzuna dokunarak onu hareket etmeye teşvik etti ve Tau'nun görüşü gözyaşlarıyla bulanıklaşmaya başladı. Babası ölmüştü. Gözyaşları daha hızlı akmaya başladı ve kendini daha fazla utandırmak istemeyen Tau eli sıkarak bıraktı.

Yürüyüşü sarsıntılıydı, neredeyse sendeliyordu, sanki çok fazla gaum içmiş ve dengesini bulamamış gibiydi. Yanındaki Ihagu'nun uzanıp onu sabitlemesini bekledi. Onun yerine uzaklaşıp gitmesine izin verdiler ve Lekan, belki de Tau'yu durdurma taleplerinin cevapsız kalacağını fark ederek dilini tuttu.

Bir iki saat sonra Zuri onu artık kendisine ait olmayan evde buldu. Tau'nun pek bir şeyi yoktu, ama sahip olduklarını topluyordu. Ona doğru koştu ve sarıldı.

"Tau," dedi, "özür dilerim. Tanrıça adına, çok üzgünüm."

Tau dokunulmaya dayanamıyordu ama uzaklaşacak iradeyi de toplayamıyordu.

"Bu gece yakma törenine katılacağız ve sonra gideceğiz," dedi. "Kerem'i ve tüm bunları geride bırakacağız."

"Size verecek hiçbir şeyim yok," dedi Tau.

"Vermek mi? Ben seninle olmak istiyorum. Sen olmadan Kerem'de kalmayacağım ve beni almalarına izin vermeyeceğim." Nefesi kesilmişti, gözleri fal taşı gibi açılmıştı, ürkekti. "Sınavım vardı ama önemli değil. Tau, ikimizi de hak etmiyorlar. Biz-"

"Test mi?" Tau içinde şaşkınlık hissetmeye yetecek kadar şey olduğunu fark etti. "Sen... sen Üstün Yetenekli misin?"

Cevap vermedi, vermesi de gerekmiyordu. "Eğer şimdi gidersek, eğer birlikte gidersek-"

"Yetenekli. Senin özel olduğunu biliyordum." "Yapabiliriz-"

"Hayır," dedi Tau. "Yapamayız. Seni geri almak için Xidda'nın sonuna kadar avlanacaklar."

Buna karşı bir argüman yoktu. İkisinin de inkâr edemeyeceği bir gerçektir bu.

"Üstün yetenekli," dedi tekrar, kelime yabancı gelmişti. Tau gözlerini kapatarak arkasını döndü. Başları çatlayacak gibiydi. "Onları öldürecekim, Zuri. Bunu yapan adamları öldürecekim."

"Kim? Soylular mı?"

Tau son eşyalarını da topladı.

"Tau, eğer bir Soyluyu öldürürsen, kız kardeşlerini, anneni, annenin kocasını idam ederler. Kuzenlerin, teyzelerin, amcaların olup olmadığını öğrenecekler, öldürebildikleri herkesi öldürecekler ve bu iş bittikten sonra seni asacaklar, vücudunu kesip açacaklar ve çürümesi için güneşe bırakacaklar."

Tau babasının kılıcını ve büyükbabasına ait olan kendi kılıcını kemerine bağladı. Küçük kulübeden çıkıp alacakaranlığa doğru yürüdü.

"Senin de canını almalarına izin veriyorsun," dedi Zuri.

Adam devam etti ve kadın arkasından koşarak kolundan tuttu ve yüzünü ona dönmesi için onu çekti.

"Bunu yapma," dedi. "Benimle babanın yanışına gel. Sen... benimle olmak zorunda değilsin," dedi Zuri, "ama hayatını ve sahip olduğun her şeyi bu uğurda kaybetme."

Tau, Zuri'nin elini kolundan çekti. Yetenekli, diye düşündü. Soylular Nkiru'nun ailesini yok etmekle ya da babasını öldürmekle yetinmemişlerdi. Zuri'yi de almışlardı.

"Hoşça kal, Yetenekli Leydi," dedi, sevdiği kadını Kraliyet Soyluları dışında herkesten üstün, seçkin bir sınıfa yerleştiren, onun olacak unvanı kullanarak. Zuri Uba onun ulaşamayacağı yıldızlardan bile daha uzağa gitmişti.

Zuri başını salladı. "Tau, lütfen bunu yapma."

Onu orada bıraktı ve Daba'ya giden yolu tuttu. Gözden kaybolduğunda geri dönecekti. Zuri'nin kaleye gittiğini bilmesini istemiyordu. Lekan Onai'yi ziyaret etmek üzere olduğunu bilmesini istemiyordu.

LEKAN ONAI

Lekan öfkeliydi. Gün çok yorucu geçmişti ve akşam daha da kötüydü. Jabari'nin de hazır bulunduğu testte olanları annesine ve babasına açıklamak zorunda kalmıştı. Söylediği her şeyin altını Jabari doldurmuştu. Annesi öfkelenmiş, yufka yürekli babası ise Aren'in kaybına üzülmüş, yakma törenine hazırlanmak için izin istemişti.

Lekan, Lesser'ın bu zahmete degeceğine inanmıyordu. Aren çok cüretkâr davranmıştı ve onun sonu, doğal olmayan gururuna kapılmış değersiz bir adamın doğal sonucuydu. Aren daha alçakgönüllü olsaydı oğlu da öyle olurdu ve çocuk Kagiso'ya kendini göstermek için bu kadar uğraşmazdı. Her iki Lesser da yerlerini daha iyi bilselerdi, sabahki tatsızlık önlenebilirdi.

Bu haliyle Lekan annesi tarafından azarlanmıştı. Başkalarının hataları yüzünden acı çekmek zorunda bırakılmıştı. Ihagu için yeni bir inkokeli bulmaları gerektiğini söylemişti ve kalede Jabari olmadan tımar yeterince zor durumdaydı. Tanrıça'nın oğullarını göndererek kendisini terk ettiğini iddia ederek insanların aptallığına lanet okumuştı.

Lekan annesinin ruh halini bildiği için sessizce kabul etti. Jabari tartışmaya çalışmıştı. Annesi onu odadan göndermişti.

Baş başa kaldıklarında, Lekan'a o günle ilgili tek olumlu şeyi söylemişti. Babasının yaktığı Tau Tafari'yi tutuklamasını istemişti. Ertesi sabah onu bir soyluya saldırdığı için asacaklardı. Lekan'ın annesinde hayranlık duyduğu şey buydu. Ne zaman sert bir el gerektiğini biliyordu.

O gecenin ilerleyen saatlerinde yüzlerce kadın ve erkek

Yanıyordu, çoğu bir savaş kahramanını kaybetmiş gibi ağlıyor ve hıçkırıyordu. Lekan birkaç muhafızla birlikte oradaydı ama Tafari oğlan yüzünü göstermedi. Elinde başka bir başarısızlık olmasını istemeyen Lekan, Aren'in kulübesine adamlarını gönderdi. Çocuk orada da değildi.

Elleri boş olan ve akşamın ilerleyen saatlerinde Lekan, Sıradan fahişe ve ailesiyle ilgilenen adamlarına Tau'yu bulma görevini vermişti. Bu iş bittikten sonra Lekan mahzene gitti. İyi yıllanmış bir sürahi olu seçti. Lesser elinin altından kayıp giderse annesi onu diliyle kırbaçlayacaktı ve bu, gününün geri kalanına eklendiğinde ona pahalı likörü kazandırmıştı.

Yuttu ve dünyanın kenarlarını yumuşatmadığı ya da Tau'nun ona vurduğu gözünün etrafındaki acıyı dindirmediği zaman, mutfaktan bir kase yarı olgun avokado ile birlikte ikinci bir sürahiyi odasına götürdü.

İkinci sürahinin yardımı olmuştu. Ayrıca avokado dilimlerini keserken, hançerini Aren'in oğlunun etine sapladığını hayal ederek keyif almıştı. Olu ile ısınmış ve karnı doymuş bir şekilde yatağa yuvarlanmış, pantolonu ve tuniği üzerindeyken uykuya dalmıştı.

Lekan derin bir uykucuydu ama o gece yağmur yağmaya başlamıştı, bu her mevsimde nadir görülen bir olaydı ve Hoard sırasında nadiren görülürdü. Normal bir gecede yağmur onu rahatsız etmezdi. Odaları ikinci kattaydı, yağmurun yere çarpma sesini duyamazdı ve Lekan'ın odasının kalın panjurları vardı. Hayır, Lekan fırtınada bile uyuyabilirdi ama üzerine yağmur yağarken uyuyamazdı.

Islak yüzünü tokatlayarak sıçrayarak uyandı. Odasında yağmur yağıyordu, ki bu hiç mantıklı değildi. Sonra panjurların açık olduğunu gördü. Lekan doğruldu. Panjurları kapatacaktı ama yatağının dibinde bir iblis vardı.

Bir iblis karşısında ne yapabileceklerini bilmediği muhafızlara bağırarak üzereyken gölgeli yaratık ışığa doğru ilerledi. Lekan önce rahatladı, sonra tekrar gerildi. Bu bir iblis değildi ama Jabari'nin evcil hayvanı Common'ı yatağının dibinde görmek de pek iyi değildi.

"Burada ne yapıyorsun?" Lekan tısladı.

"Buraya seni öldürmeye gelmedim," dedi pis ve ıslak Common ona. "Beni öldürmek mi?" dedi Lekan. "Seni pis herif!"

"Senin için biz buyuz, değil mi? Nceku? Adam değil, insan değil. Bu yüzden mi babamın hayatını mahvettin?"

Lekan çocuğun ses tonundan hoşlanmadı ve silah olup olmadığına baktı. "Silahlı değilim, nkosi. Henüz senin hayatın için burada değilim."

Lekan risk alarak yatağının yanındaki komodine bir göz attı. Hançeri oradaydı, bıçağı avokado kabuklarının arasına gizlenmişti.

"Sana nasıl öleceğini söylemek için buradayım," dedi Aren'in oğlu, Lekan'ın kolundaki tüyleri diken diken ederek. "Bir lhaşe inisiyesi olarak orduya katılacağım. Ruhumu öldürme zanaatına döneceğim ve senin tımar liderliğine yükselmeni bekleyeceğim. Palm sana askeri statü verecek ve sen de çaresizliği bileceksin."

"Umutsuzluk mu?" Lekan masaya yaklaşırken kıkırdamaya zorladı.

"Her gün, her mevsim, her döngü korku içinde yaşayacaksın, yemeğin tadından, güneşin sıcaklığından ya da gecenin esintisinden zevk alamayacaksın, çünkü bir gün ben geleceğim. Seni bir kan düellosuna davet edeceğim, Küçük Asil Lekan Onai ve babamın kılıcının ucunda öleceksin."

Lekan, Lesser'ın delirdiğini ve annesinin buna hakkı olduğunu fark etti. Aren'in oğlunun uyutulması gerekiyordu.

"Ben senin lanetimin," dedi Küçük. "Ben senin sonunum."

"Öyle misin?" Lekan hançeri masadan kapıp hamle yaparak delinin yüzüne bir bıçak darbesi indirdi ve bıçağın deriyi ısırp kemiği sıyırdığını hissetti.

Lekan kendini ufak tefek adamın üzerine atıp onu yere yıkarken, Sıradan viyakladı ve geriye düştü, kan kırmızı bir çizgi halinde yere sıçradı. Adam on altı taştan daha ağırdı ve Lesser on bir taştan daha ağır olamazdı. Lekan iki elindeki hançeri aptalın kanla kaplı yüzüne doğru bastırdı ve ağırlığını kullanarak aşağı doğru itti.

"Öldürmek mi? Öldür beni!" Lekan sıkılmış dişlerinin arasından, sefilin altında kıvrandığını söyledi. "Bütün aileni yakacağım. Kız kardeşlerin var mı?" diye tükürdü. "Evet, Jelani? Onu bu bıçakla alacağım!" Acı Lekan'ın tohumlarında patladı, kasıklarından karnına doğru yandı. Nefes nefese kaldı, gücü tükendi ve acıya yenik düştü.

Ortak'ın dizinin neden olduğu acı. Sıradan adam elindeki hançeri tokatladı ve onu iterek ayağa kalkmak için boşluktan yararlandı.

Lekan ayağa kalkıp Lesser'ın suratına doğru hamle yaptı ama hedefi eğilip onu yakaladı ve ciğerlerindeki havayı çekip yere düşürdü. Yatağın başucundaki masayı devirmişler, olu sürahisinin tortuları üzerlerine dökülmüştü. Fırtına şiddetlenirken orada, açık pencerenin altında güreştiler.

Lekan, Tau'yu dövmek ve hırpalamak için daha büyük gücünü kullandı. Üstte yuvarlandı, Common'a vurdu, ayrıldı ve kalçasına tekme attı. Piçin kaburgalarına nişan almıştı ama ıskaladı.

Tau yükselmeye başladı ve Lekan hançerini almak için fırladı. Hançerini taş zeminden aldı, sırtını duvara dayadı ve tam zamanında dönerek Lesser'ın kendisine doğru koştuğunu gördü. Cılız adamı şişlemek için kolunu ileri doğru savurdu ama Sıradan adam yere düşen olu testisine takılıp tökezleyince Lekan ıskaladı ve bıçağı Tau'nun karnı yerine kirli tüniğini yırttı.

İki adam birbirine çarparak birbirine dolandı. Lekan Tau'ya doğru bir hamle yaptı ama bıçağı yırtık kumaşa saplandığı için öldürücü darbeyi indiremedi. Küçük Adam'ın parmakları boynunu tırmalarken, Lekan hançerle uğraşarak onu kurtarmaya çalıştı. Bağırmaya çalıştı, muhafızları çağırmaya hazırды, bu saçmalığa bir son vermeye hazırды ama kafası duvara çarptı.

Lekan görüşünde ışık patlamalarının parladığını gördü ve kendini toparlayamadan kafası tekrar sert kerpice çarptı. Piçin kollarına yapıştı ama tutunamadı ve kafası üçüncü kez çarpılarak ışık patlamaları güneşe dönüştü.

Hançeri hatırlayarak Tau'ya saplamaya çalıştı ama bıçak hâlâ yırtık kumaşın içinde sıkışmıştı ve Lekan temiz bir hamle yapamadı. Çaresiz, saldırganın vücudunu keserek kısa bıçağı serbest bıraktı. Kolunu kaldırdı, bıçağı Sıradan'ın kalbine saplamaya hazırды ki kafası duvara çarptı ve bir şey çatladı.

Lekan'ın bacakları gevşedi ve Tau'ya durması için bağırmaya çalıştı. Ağzı çalışmıyordu ve sol gözünden hiçbir şey göremiyordu. Tau'nun yüzünü okşadı, eli ıslak ve yapış yapış çıktı. Lekan

nerede olduğunu ya da ne yaptığını bilmiyordu. O-

Lekan'ın başının arkası tekrar duvara çarptı ve annesinin yüzünü gördü. Gençti, ona doğru eğilmişti. Çocukken uyuduğu yataktaydı ve annesi ona mırıldanıyordu. Ona dokunmak için uzandı ve zaman durup Lekan'ın bildiği hiçbir şeye benzemeyen bir acı onu tüketirken annesi milyonlarca parçaya bölündü.

DÜŞMÜŞ

Tau'nun yüzü Lekan'ın onu kestiği yerden yanıyordu. Kesik derindi ve burun köprüsünden sağ yanağının ortasına kadar iniyordu. Bir gözünü kaybetmediği için şanslıydı. Lekan onu öldürmediği için şanslıydı.

Tau Astsubay'ın bedenine baktı ve midesi bulandı. Lekan'ın başının arkası içe doğru çökmüştü. Fazla kan yoktu ama adam ölmüştü.

Tau paniklemeye başladı. Gidebilirdi ama ceset bulunacak ve kendisinden şüphelenilecekti. Onu arayacaklar, kayıp olduğunu bulacaklar ve annesini, kız kardeşini, annesinin kocasını cezalandıracaklardı. Tek seçenek hepsinin kaçmasıydı.

Fazla uzağa gidemezler. Umbusi onları avlatacaktı. Bulunup idam edileceklerdi. Her şeyi mahvetmişti. Kendi ailesini öldürmüştü.

Lekan'ın odasının kapısı açıldı ve vahşi gözlü, kılıcı hazır bir muhafız odaya daldı.

"Durun!" diye emretti muhafız. "Tau?"

"Ochieng," dedi Tau. Babasının nöbetçi olarak yerleştirilmesine yardım ettiği adam tarafından yakalanmıştı.

"Nesin sen... Tanrıça ağladı!" Ochieng, Lekan'ın cesedini görünce şöyle dedi. "Ne yaptın sen-"

"Onu öldürmeye gelmedim." Tau çenesini kapattı. Ne söyleyebilirdi ki?

"Neden ben? Neden bu gece?" Ochieng mırıldandı. "Neden, Tanrıça?"
Tau başını eğdi ve yüzündeki yaradan kan damladı.

yerde. Dövmüşmeyecekti, Ochieng'e karşı değil. "Bin o zaman," dedi Ochieng.

"Ne?"

Ochieng açık pencereyi gösterdi. "Atla. Ben arkandan kapatırım."

"Ben... Ben yapamam. Benim yaptığımı bilecekler. Ailem-"

"Bilmeyecekler, Tau. Fikrimi değiştirmeden hemen git."

Tau ne diyeceğini bilemedi, aklına söyleyecek hiçbir şey gelmedi. Pencere pervazına çıktı, tırmanmak için kullandığı tutamakları buldu ve Ochieng ile göz göze gelerek durdu.

"Devam et. Çabuk, şimdi."

Tau başını salladı, duvardan aşağı inmeye başladı ve Ochieng işe koyuldu, Lekan'ın gömleklerinden birini alıp topladı, çömeldi ve odadaki kanı sildi. Buruşturulmuş bezi ileri geri sallayarak kanı sulandırdı ve yağmurdan nemlenmiş zemine sürdü. Sonra, yaklaştığında, Ochieng durakladı, balgam çıkarmadan ve Lekan'ın yüzüne tükürmeden önce Noble'ın cesedinin üzerine çömeldi.

"Bu Anya için, Nkiru'nun ailesi için ve Aren için, seni kalpsiz herif," dedi.

Yavaştı, aşağı inmek yukarı çıkmaktan daha yavaştı ve Tau'nun kalbi göğsünde çarpıyordu. Görülmekten endişe ediyordu ve Lekan'ın odasından bir patlama ve takırtı duyduğunda duvardan düşmesine ramak kalmıştı.

Ochieng'in sesi kargaşayı takip etti. "Muhafızlar! Muhafızlar! Tanrıça, hayır! Merdivenlerden düştü! Nkosi Lekan'ın yardıma ihtiyacı var, lütfen!"

Tau daha hızlı, cesaret edebildiği kadar hızlı hareket etti ve ayakları yere değene kadar kalbi yavaşlamadı. Geri çekildi, elini annesinin, kocasının, Tau'nun kız kardeşinin ve Jabari'nin uyuduğu Onai'nin kalesinin duvarından çekti ve teslim olmayı düşündü.

Ochieng'in hilesinin işe yarayacağını düşünemiyordu ve teslim olursa öldürülecek olsa da ailesi için merhamet dileyebilirdi. Bunun bir çocuğun umudu olduğunu biliyordu. Ochieng, onu öldürmeye çalıştığı için idam edilecekti.

Tau'nun ailesi Onai'leri kandırmak için Ochieng'in hikâyesini anlatırken soyluların merhametinden daha fazla şansa sahipti.

Tau gözlerini kapadı ve Tanrıça'ya dua etti. Ailesini bağışlaması için dua etti. Ochieng'e inanması için dua etti.

Mırıldandığı birkaç kelimeyi henüz bitirmemişti ki kalenin ikinci katından başka sesler duydu. Acele etmesi gerekiyordu; yarım kalan dua yeterli olmalıydı. Kaleye son bir kez baktıktan sonra kalenin ve Kerem'in görüntüsünü zihnine kilitledi. İkisini de bir daha görme ihtimali yoktu.

İçeriden gelen bir çığlık geceyi delip geçerek onu irkiltti. Bu bir kadın sesiydi ama umbusi'ninki değildi. Yine de Tau'nun zamanı kalmamıştı.

Yırtık pırtık gömleğinden bir bez parçası koparıp yüzündeki kesiğe bastırdı ve acıdan tısladı. Ochieng'in anlatacağı hikâyeye şüphe düşürecek bir kan izi bırakamazdı. Yüzünü ateşten bir maske gibi hissedenden Tau, gölgelerden uzaklaşarak seyahat çantasını ve silahlarını sakladığı yere doğru ilerledi. Onları geri alacak ve güneydeki başkent Kigambe'ye gidecekti.

Hiçbir şey planlandığı gibi gitmemişti ama Lekan ölmüştü ve Küçük Asil Aren'in cinayetindeki rolünün bedelini ödemişti.

İşe yaramadı.

Her şey çok hızlı, çok istemeden olmuştu ve Lekan yaptığı kötülükle tam olarak yüzleşmek zorunda kalmamıştı.

Hal böyleyken, terazinin tekrar dengeye geldiğini görmek yerine, Tau'nun görebildiği tek şey Küçük Asil'in çökmüş kafasıydı ve bu görüntü boğazında safra birikmesine neden oldu. Yutkundü ve suçluluk duygusuyla birlikte onu da yutmaya zorladı. Lekan başına geleni hak etmişti, bunu Tau'nun Daba'da öldürdüğü hedenadan çok daha fazla hak etmişti.

Ve eğer Tau kendini daha iyi hissetmiyorsa, bunun nedeni hâlâ yapacak çok şey olmasıydı. Kigambe'ye gidip lhashe olmak için sınava girmesi gerekiyordu. O zaman askeri statüye ve Seçilmişler ordusundan herhangi birinin kanına girme hakkına sahip olacaktı. Eski yasa, bir Lesser'ın bir Asil'i cezasız bir şekilde öldürebilmesinin tek yoluydu.

Tau'nun akıllı Zuri'den, annesinden, kız kardeşinden ve Jabari'den Kerem'deki hayatına, kaybettiği her şeye ve sonra Aren'e, babasına gidip geliyordu. Umutsuz, çaresiz hissediyordu ama bu işe yaramazdı.

Derin bir nefes aldı ve babasının her zaman öğrettiği gibi sakinleşmek için zaman ayırdı. Bunu yaptıktan sonra Kigambe'ye doğru ilk adımlarını attı. Başladığı işi bitirecekti.

"Kellan Okar, Dejen Olujimi, Abasi Odili," dedi kendi kendine. Öldürülecek üç adam kalmıştı.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM



KIGAMBE

Tau'nun Kigambe'ye yürümesi iki gününü ve üç gününün çoğunu aldı. Kerem dağlarından aşağı indi ve Usebe yolunu takip ederek okyanusa paralel hale geldi. Yol alırken Kükreme'yi izledi, kendi düşünceleri yerine suyun öfkesinin, kendisiyle savaşının onu meşgul etmesine izin verdi.

Ancak geceleri dikkatini dağıtacak hiçbir şey yoktu ve Tau'nun akşamları sevdiği insanların öldüğü rüyalarla doluydu. En kötü kabus ikinci gece geldi. Rüyasında Daba'yı ve kılıcını Hedena savaşçısı kadının göğsüne sapladığını görmüştü ama kadının yüzü Zuri'ninkine dönüşmüştü. Kriz geçirerek uyanmış, kılıcına uzanmış ve karanlığa bakarak tehlike işaretleri aramıştı. Tekrar uyuması tam bir zamanını almıştı.

Gündüz vakti çok az insan gördü ve gördükleri de iki kılıç taşıyan ve yüzünde ağlamaklı bir yara olan genç adamdan uzak durdu. Üçüncü günün öğleden sonrasında her şeyin ne kadar düz olduğuna hayret etti. Tau Kerem'de doğmuş ve büyümüştü. Kigambe'ye, Palm'a ya da yarımadanın vadi tabanında yer alan büyük şehirlerden herhangi birine hiç gitmemişti. Kuzey'e hiç gitmemişti. Tau hiçbir yere gitmemişti ve Kigambe'ye geldiğinde nefesini kesmişti.

Yarımadanın güney yarısının başkenti cilalı bakır rengindeydi. Kerpiç binaları göz alabildiğine uzanıyordu ve hepsini çevreleyen bir dizi savunma duvarı giderek daha küçük eşmerkezli halkalar oluşturunuyordu. Tau'ya Mawasian oyuncakçı Kwaku'nun sattığı oyuncak labirentleri hatırlatıyordu.

Şehirden, birkaç yüz bin vatandaşın aşçı ateşlerinden ve fırınlarından çıkan duman, kentsel yayılmanın üzerinde havaya yükseldi. Duman kıvrıldı, dalgalandı, sonra gökyüzüyle birleşip kayboldu ve şehri bir sis tabakası ve hapsolmuş ısı altında bıraktı.

Şehrin sınırlarının ötesinde, Tau tüm dünyada var olduğuna inandığından daha fazla insan gördü. Drudge, Common, Harvester ve Governor kastlarından kadın ve erkekler Kigambe'ye giden yollarda birbirine karışmış, birçoğu duvarlara kene gibi yapışmış sayısız pazar tezgahını doldurmuştu.

Kigambe su üzerinde değildi ve Kükreme Tau'nun üç adım gerisindeydi ama çok sayıda sesin sürekli duyulması sanki okyanusa bakan bir uçurumun üzerinde duruyormuş gibi hissetmesine neden oluyordu. Yarımada da neredeyse iki milyon Seçilmiş vardı. Tau bunu biliyordu ve ona hepsi şehirdeymiş gibi görünüyordu. Kigambe yarımada'nın en büyük şehri bile değildi. Palm City daha büyüktü ve Kuzey'in başkenti Jirza'nın da neredeyse bir o kadar nüfusu barındırdığı söyleniyordu.

Tau şaşkınlık içinde Kigambe'nin en dış duvarına doğru yürüdü, yaklaştıkça insanların baskısı ve pis kokuları artıyordu. Kuzeyden ve Merkezden gelen aksanları duydu, kadınların ve erkeklerin şok etmek için tasarlanmış olması gereken giyim tarzlarını gördü ve sakatları gördü.

Her yerde onlardan vardı ve Kerem'in de cepheden ya da yarımada'daki diğer tartışmalı bölgelerden dönmüş birkaç adamı vardı ama Tau hiç bu kadarını bir arada görmemişti. Tek bacaklı adamların bilinmeyen işlere koşturduğunu, kolları kütük gibi olan adamların ağır eşyaları başlarının üzerinde ya da omuzlarına bağlayarak taşıdıklarını gördü. Körler de parşömen ve mürekkebe batırılmış keten çubuklarla çalışıyor, pazarcıların çağrılarını dinleyip işaretleri ya da sayıları not ediyorlardı.

Memlekette, savaşta kendini kanıtlamış erkeklere askerlik hizmetleri için maaş ve tayin verilirdi ve daha fazlası beklenmezdi. Zaten çoğu kişiden daha fazlasını vermişlerdi, öyle düşünülüyordu. Görünüşe göre büyük şehirler bu şekilde yapmıyordu. Bunun yerine, herkesi çalıştırdıkları gibi kanıtlanmışlarını da çalıştırıyorlardı.

Zalimce görünüyordu. Bu adamlar zaten acı çekmişti.

"Bakıyorsun, köylü çocuk."

Tau başladı. Tek kolu ve tek gözü olan yaşlı adam onunla konuşmuştu.

"Bu kabalık," dedi yaşlı Proven. "B'sides, senin gibi bir çocuk, senin gibi görünen, en son bakacak kişi olmalı." Yaşlı adam parmağını burnunun üzerinden ve yanağından geçirerek Tau'nun yüzüne açılan uzun oyukların şeklini çizdi.

"Gücenmek istemedim," dedi Tau, hâlâ kabuk bağlamış yaraya dokunup parmağı ete değdiğinde yüzünü buruşturarak.

"Kigambe'ye ilk gelişin mi? Test için buradasınız." Tau hiçbir şey söylemedi.

"Yaşlanmış görünüyorsun ve şimdiden bir iki yara almışsın." Adam güldü. "Bu yüzden çiziklerimin seni korkutmasına izin verme!" Güdük kolunu kaldırdı. "Yarımada için slough-skins'e karşı savaşmaktan daha büyük bir onur yoktur."

"Onlar..." dedi Tau, sorusunu nasıl bitireceğini bilemeden.

"Beni Cata Savaşı'ndan sonra yakaladılar. Gözümü aldılar," dedi ve kütüğüyle yıkık yuvayı işaret etti. "Onu yaktılar ve acısının benimle kalmasına izin verdiler. Sonra da kolum için geldiler."

Tau'nun ağzı kurumuştı. "Onlar vahşi," dedi.

"Öyleler," diye yanıtladı. "Yine de içlerinde pes etmek yok. Sert savaşır ve daha sert ölürler."

Tau buna ne diyeceğini bilemedi.

"Muhafız Töreni yakında başlayacak. Testinizden önce görmelisiniz. Indlovu Kalesi'nin en iyilerini görmek ilham verici. İyi bir yer istiyorsanız acele etseniz iyi olur."

"Kraliçenin konuşma yaptığı tören bugün mü?" diye sordu Tau.

"Öyle," dedi sakat adam, kaba dilini sararmış dişlerinin üzerinde gezdirerek. "İzlemek için orada olacağım. Her zaman öyleyimdir. Bir sonraki mahsulün görevini yerine getirdiğini görmek yüreklendirici. Hepimiz üzerimize düşeni yapmalıyız, değil mi?"

"Yapmalıyız," diye mırıldandı Tau.

"Kibwe'den Ejiro'ya kadar gidin, sonra sola dönün. Orayı ya da herkesi kaçıramazsınız."

"Ne?"

"Tören. Kibwe yolundan Ejiro'ya kadar gidin. Sola dönün ve kalabalığı göreceksiniz."

"Ah, teşekkürler," dedi Tau.

"Belki görüşürüz."

"Beni görüyor musun?"

"Testte."

"Belki de," dedi Tau başını eğerek ve onu Kigambe'ye götürecek en yakın kapıya doğru yola koyuldu. Arkasına baktığında Kanıtlanmış kırık dişli gülümsemesini gösterdi.

Duvarların içinde güneşin sıcaklığı sıkışık kerpiç binalardan yansıyor ve Kigambe'nin sıska yollarını açık hava fırınlarına dönüştürüyordu. Şehir nemli giysiler, kurumuş ter, idrar ve çürük kokuyordu ama kimse bunu fark etmemiş gibiydi. Tau burnunu kapatmamak için kendini zor tutuyordu ve patikadan patikaya koşturan insanlar tarafından sağa sola itilip kakılıyordu. Özür dilerim diye mırıldandı ama yanıt alamadı.

Kigambe'nin Seçilmişleri dilsiz ve boynu bükük görünüyordu. Çoğu başları eğik, ağızları kapalı ve gözleri önde yürüyordu.

"Dikkat et, genç savaşçı!" diye bağırdı kulağına bir ses.

Tau geriye doğru sarsıldı. Bir Sah rahibiyle yüz yüze gelmişti. Kum lekeli bir cüppe giymiş olan rahibin omuz hizasındaki saçları kalın örgülerle birbirine bağlanmıştı. Yüzünde ateşli bir ifade vardı.

"Tanrıça'nın sözünü dinleyin!" diye şarkı söylüyordu adam etrafındaki insanlara. "Bugün onun sözünü dinleyin!"

Tau adamın geçmesine izin vermek için yana doğru hareket etti.

"Gelin, bizimle dua edin, Seçilmiş dostlarım. Tanrıça hepimizin bağlılıkla yükselen seslerini duymalı."

Tau rahibe, "Gitmem gerekiyor," dedi.

"Tek yapman gereken Tanrıça'nın isteğini yerine getirmek," dedi rahip, Tau'nun yüzündeki sivri kesiğe bakarak. "Başka neyin önemi olabilir ki?" Sonra sesini yükseltti ve bir kez daha şarkı söylemeye başladı. "Tanrıça'nın sözünü dinleyin! Bugün onun sözünü dinleyin!"

Tau geri adım atarak yaya trafiğinin onu rahipten uzaklaştırmasına ve yaşlı askerin tarif ettiği yere doğru götürmesine izin verdi. Kigambe'nin ana çemberine ulaşana kadar yürüdü, burada Muhafız Töreni çoktan başlamıştı.

Çember insanlarla doluydu ve yükseltilmiş bir platform vardı.

uzak tarafına dikilmişti. Kraliçe Tsiora, KaEid ve kraliçenin maiyetinin üyeleri platformdaydı. Kraliçe önde ve ortada duruyordu, ellerini başının üzerine kaldırmıştı ve ellerinde bir hançer tutuyordu.

Tau gözlerini kısarak baktı, ayrıntıları ayırt etmek için keskin gözlerine güveniyordu. Hançerin bıçağı saf ejderha pulundan, kabzası ise deriye sarılmış altın damarlı bronzdan yapılmıştı. Bu bir sanat eseri idi.

Kraliçe Tsiora ölümcül silahı Güney lhaşe Isikolo'dan diz çökmüş bir mezunun havaya kalkmış ellerine tutuşturdu. Hem güney hem de kuzey lhaşe eğitim okullarından en iyi tek savaşçı, başarılarını ve döngü boyu süren eğitimden mezuniyetlerini kutlamak için bir hançer aldı.

Indlovu Kalesi öğrencileri için durum farklıydı. Soyluların eğitimi üç devre sürüyordu ve ilk iki devrenin her birinde ilk üçe giren öğrenciler koruyucu hançerler alıyordu. Ardından kaleden mezun olan ilk üç savaşçıya koruyucu kılıçlar hediye edilirdi.

Mesaj pek de ince değildi. Her döngüde, Indlovu savaşçıları lhashe'nin bir silahına karşılık dokuz ejderha ölçekli silah alırdı. Bir lhashe'nin değeri böylece hesaplanabilirdi. Tek bir Indlovu'nun onda biri değerindeydiler.

Tezahüurat azaldı ve lhashe inisiyesi hançeriyle birlikte geri çekildi. Sırada birinci devre Indlovu inisiyeleri vardı. Üç kişiye hançerleri verildi ve ikinci devre kazananları sahneye geldi.

Tau'yu endişelendiren gruptaki üçüncü adamdı. Bu adam Tau'nun babasının elini kesmişti. O adam Kellan Okar'dı.

DAGGERS

Tau platforma doğru ilerlemeye başladı. Kalabalığın kenarında, çemberin uzak tarafındaydı ama yaklaşmaya kararlıydı. Etrafındaki kadınlar ve erkekler geçmesine izin vermek istemeyerek geri çekildiler ama o onlara aldırmadı.

Kellan Okar kraliçenin önünde diz çökmüştü. Kraliçe koruyucu hançeri havada tuttu ve paha biçilmez silahı onun ellerine verdi. Kraliçe ona ayağa kalkmasını söyledi ve katil Kellan Okar kraliçenin kendisine bahşettiği onuru kabul etti. Kalabalık alkışladı.

Tau sahneye yaklaşıyordu, kınılı kılıçları etrafındakilere çarpıyordu. Kellan geri çekildi, Tau onu takip etti ve işte o zaman Abasi Odili'yi gördü. Kellan koruyucu meclis üyesinin yanına gitmişti, o da gülümseyerek onu omzundan alkışladı.

Kraliçe, kalenin en iyi mezunlarına koruyucu kılıçlar hediye ederek yoluna devam etti. Silahları verdiği üç adam, insan formuna bürünmüş şiddet gibi görünüyordu. Sonra sahneyi Üstün Yeteneklilere liderlik eden kadına verdi.

KaEid öne çıktı, kollarını kaldırdı ve dua etmeye başladı. Herkes sakinleşti, tanıdık sözcükleri mırıldanmaya başladı. Tau yana doğru kayarak bir grup Lesser'ın yanından geçti ve bir kadını yere çarptı. Kadının yanındaki adam ona küfretti, sonra Tau'nun kılıçlarını fark etti ve gözleri büyüdü.

"Burada silah bulunduramazsınız," dedi.

KaEid duasını bitirip konuşmasına başlarken Tau çifti geride bırakarak yoluna devam etti.

"Seçilmişler," dedi KaEid kalabalığa, "Tanrıça, onun aracılığıyla

Muhafızlar, atalarımıza rehberlik ettiler, Kraliçe Taifa'yı bu topraklara getirdiler." Sesi zengin ve dolgundu, sakinleştirebilecek veya güven verebilecek türdendi.

Tau için de öyle olmadı. Gözleri Kellan ve Odili'ye kilitlenmişti ve sanki daha da yaklaşmak zorundaymış gibi hissediyordu.

Kim olduğunu anlamayacaklarını bile bile onu görmelerini istiyordu. En önemli kişi kendisiyken, ona bakmalarını ve sanki hiç önemi yokmuş gibi geçip gitmelerini istiyordu. Bir döngüden biraz daha uzun bir süre içinde hayatlarını sona erdirecekti.

"O orada," dedi bir ses.

Tau baktı. Kılıçları hakkında yorum yapan adamdı. Yanında iki şehir muhafızı vardı ve Tau'yu görünce ona ulaşmak için kalabalığı itmeye başladılar.

Tau aptal olduğu için kendine lanet etti. Törende kılıç bulundurarak hangi kuralı ya da yasayı çiğnediğini bilmiyordu ama muhafızların onu götürmesi riskini göze alamazdı. Eğer işlediği suç ciddi bir suçsa, sınavı kaçırabilirdi.

KaEid etraflarındaki dünyayı işaret ederken Tau açısını değiştirerek Kellan ve Abasi'ye paralel hareket etti.

"Yarımadamız," dedi, "Tanrıça'nın en büyük armağanlarından biridir. Okyanus, dağlar, Lanet ve Koruyucular tarafından korunduğumuz bir yuva."

Tau, KaEid'in hiç baskın görüp görmediğini merak etti. Daba'daki o günle ilgili güvenli görünen hiçbir şey yoktu. Hedeni o koruyucu okyanusun kıyı şeridinde gezinmemiş miydi? Yarımadanın dağlarına tırmanmamışlar mıydı? O gece Seçilmişleri yataklarında öldürmemişler miydi?

"Xidda bizim kanıtlama alanımız. Bizi dünyanın en büyük kötülüğüne son verecek kadar güçlü kılmak için var. Tanrıça'nın sınavını geçip Hedeni'yi yeneceğiz. Sonra muzaffer ve güçlü bir şekilde anavatanımıza döneceğiz. Osonte'ye döneceğiz ve Cull'a son vereceğiz!"

Tau Cull'dan, efsanevi gümüş tenli ölümsüzlerden korkmuyordu. Onları hiç görmemişti. Onları gören hiçbir erkek, kadın ya da çocuk tanı mıyordu. Onlar gerçek kötülüğü, önündeki sahnedeki kötülüğü gizleyen peri masallarıydı.

"Önümüzde zorlu zamanlar var," dedi KaEid onlara. "Hedeni bir kez daha vahşi kabileleri arasında ittifaklar kurdu."

Kalabalık bu itirafla tedirgin oldu ve korku dalgası pek çok kişiyi yerinde sabitledi, Tau'nun ilerlemesini ve onu takip eden iki muhafızın önüne geçmesini zorlaştırdı.

"Çok kalabalıklar! Her birimize on kişi düşüyor," diye haykırdı KaEid. "Ama biz onlara karşı dimdik ayaktaız. Biz sonsuz okyanusu yaran kırılmamış uçurumuz." KaEid kalabalığı yakalamıştı. Sessizdiler, dinliyorlardı. "İman ve doğruluk karşısında sayısız ordu nedir ki? Hiçbir şey! Dünyanın gelmiş geçmiş en büyük ordusunun boyun eğmez tuncu karşısında mızraklar ve baltalar nedir ki? Hiçbir şey! Vahşiler... ejderhaların öfkesi karşısında nedir ki?"

Kalabalık kükredi ve sahnedeki onurlu savaşçılar ejderha pullu silahlarını havaya kaldırdı. Tezahürat kulakları sağır ediyordu ve muhafızlardan kaçmaya çalışan Tau neredeyse platforma varmak üzereydi. İki adım daha atarsa Kellan'ın alnındaki boncuk boncuk terleri görebilecek kadar yaklaşmış olacaktı.

"Onu görüyorum!"

Çığlık on adım ilerideki bir muhafızdan geldi. Adamın kılıcı kınından çıkmıştı ve yanında iki kişi daha vardı. Sağ tarafta, Tau ile platformun arasındaydılar ve Tau'nun arkasındaki muhafızlarla koordine olup onu sıkıştırmaya çalışıyorlardı.

"Seçilmişler inançsızlıkla savaşmalıdır," dedi KaEid kitlelere. "Seçilmişler hedeni ile savaşmalı. Biz Tanrıça'nın emirlerini yerine getiririz ve O da vadimizi kutsayarak Xidda'nın geri kalanını kasıp kavuran laneti uzak tutar."

Lesser'lardan biri - Vali kastından olduğu anlaşılıyordu - Tau'ya doğru gelen muhafızlara karşı durdu ve yanlarından geçmeye çalışan muhafızlara kaba davranmalarından şikâyet etti. En yakındaki muhafız adamın yüzüne vurdu. Vali yere yığıldı ve geveze Lesser'ın kargaşasının bir parçası olduğunu düşünmüş olmalı ki diğer ikisi tarafından kapıldı.

Tau platforma bir bakış attı. KaEid hâlâ konuşuyordu ve toplananların çoğu ona odaklanmıştı. Ancak Kellan bu karışıklığı fark etmişti. Tau'yu görmemişti ama gözleri insan kalabalığını taradı ve Tau içgüdüsel bir saklanma ihtiyacı hissederek geri çekildi.

"Sen, oradaki!" diye bağırdı en yakındaki muhafız, Tau'yu göstererek. "Dur!"

Kalabalık KaEid'i alkışladı, muhafız yaklaştı ve Tau bir adım geri çekildi. Düşünmek için zamana ihtiyacı vardı ve bunu yapacak zamanı yoktu.

"Durl!" Zaman dolmuştu. Muhafız ulaşabileceği mesafedeydi, bir Ortak'ı iterek yolundan çekti ve Tau'yu yakalamak için gerindi.

Tau geri çekildi, kendisini kavrayan kolu tokatladı, döndü ve koşarak kalabalığın arasından, platformdan ve Kellan Okar ile Abasi Odili'den uzaklaştı.

Yakalanmasına izin veremezdi. Adalet şansını kaybedemezdi. Kellan'ın da babası korkak Okar'a katılmasını istiyordu. Dejen'in bir Lesser'ın elindeki kaybının ve ölümünün Olujimi adını nesiller boyu lekelemesini istiyordu.

Abasi Odili'yle yüzleşmeye ve ona acı çektirmeye her şeyden çok ihtiyacı vardı. Aralarındaki ilişkinin nasıl sona ereceğini bir kahinin berraklığıyla zaten biliyordu. Onunla Soylular ve Azınlıklardan oluşan bir kalabalığın önünde dövülecek, acımasız olacak, sonunu getirecek ve bitmeden önce Soylu Asil'in ruhunu kıracaktı. Odili ölüm için yalvaracaktı.

Tau şehir muhafızlarından kaçmak için çaresizce koşarken, önemli olan tek şey bunun hayaliydi. Düşmanlarını yok etmeye hazır değildi, ama olacaktı ve intikam yolundaki ilk adım önünde uzanıyordu. Sınav sabah başlıyordu ve Tau lhashe'ler arasındaki yerini kazanmak için savaşacak ya da bu uğurda ölecekti.

MAÇ

Şehir muhafızlarını kalabalığın içinde kaybetti. Tau bir binaya, görünüşe göre bir dükkâna tırmanmış ve çatıya saklanarak onların geçmesini beklemişti. Güvenli görüldüğünde aşağı inmiş ve gevşek bir kayanın üzerinde bileğini burkmuştu. İyiydi ama dinlenecek bir yer aramak için şehrin yoksul bölgelerinde topallayarak ilerlemek zorunda kalmıştı.

O gece kısa bir sokağın çıkmazında, sırtını sokağın en arka duvarına dayamış, girişi gözetleyerek uyudu. Kılıçlarını ve çantasını arkasına yerleştirdi, kimsenin onun yetersiz eşyaları için kavgaya riskine girmeyeceğini umuyordu. Tau acıkmıştı ama boş bir mide onu uyanık tutamayacak kadar yorgundu ve otururken uyuyakaldı.

Şafaktan önce uyandı, yorgundu ve daha fazla uyuması gerektiğini biliyordu ama yapamadı. Bunun yerine, güneşin sıcaklığı dünyaya dönene kadar bekledi, eşyalarını topladı ve lhashe testinin yapıldığı ünlü Kahramanlar Çemberi'ni aramaya gitti.

Silahlı genç adamların kalabalığını takip ederek buldu ve yanlarında yürüyerek aralarına karışmaya çalıştı. Yine de bakışları üzerine çekti. Tepkiler, sadece görünüşü yüzünden geri çevrileceğinden endişe etmesine neden oldu. Kirliydi ve görüldüğünden daha kötü kokuyordu ve burnundan yanağına doğru dolanan kabuk bağlamış yara da yardımcı olmuyordu. Doğru, her Lesser'ın lhashe'yi test etme hakkı, hatta bazılarının göre görevi vardı, ama Tau diğerlerinin de aynı derecede kötü durumda olduğunu görene kadar rahatlamadı.

Yırtık pırtık giysiler içinde, paslanmış ekipmanlar taşıyan ve çoğu zaman yalınayak olan bu kişiler, en küçük mezralardan gelen Düşük Avam Kamaralarıydı. Yetersiz eğitim almışlardı, yetersiz beslenmişlerdi ve

testi geçme şansları çok azdı. Tau'nun durumu göz önüne alındığında, daha iyi olacağını düşünmek zordu.

Kahramanlar emberi, Muhafız Töreni'nin yapıldığı çemberden daha büyüktü ve binlerce erkekle doluydu. Geleneksel olarak, her on kişiden biri testi geçerek lhashe isikolo'da eğitim almalarına izin verirdi. Başarısız olanlar, özellikle de Düşük ya da Yüksek Avamdan iseler, lhagu ya da bunu reddeden Drudge olmak zorunda kalırlardı.

lhagu muhafız, piyade ve yemden başka bir şey değildi, genellikle savaşta ilk lenlerdi ve en önemlisi resmi askeri statü almazlardı. Tau'nun askeri statüye sahip olması gerekiyordu ve bu da çemberdeki her on kişiden dokuzundan daha iyi olması gerektiği anlamına geliyordu.

"Sınava girenler!" diye bağırdı orta yaşlarda, sert yüzlü bir lhaşe savaşçısı. "Sıraya girin." n saflarda bulunmuş ve zamanını harcamış olacak kadar yaşlıydı ve yine de bir dönem daha hizmet etmeyi seçmişti. Tam bir lhaşe'ydi, baştan aşağı askerdi. "Alıştırma kılıcınızı sarmak için bir numara ve keten alacaksınız. İyi sarın. Eğer keten gevşerse ya da açıkta kalan bir kenar yüzünden kan akarsa, maınızı kaybedersiniz."

lhaşe geri kalanını açıklarken Tau ve etrafındaki adamlar toparlandı.

"Kurallar basit. Dvşnze katılan Proven, yaptığınız her vuruşu bir puan olarak sayacak ve rakibinize aldığınız her vuruş için bir puan verecek. Rakibiniz Tanrıça'nın merhameti için yalvarırsa veya ma sona erdiğinde daha fazla puanınız varsa kazanırsınız.

"Malar iki yüz nefes sürer. Görevli Proven puanları ve nefesleri sayar. Eğer 'hayır', 'cek' ya da başka bir şey diye bağırırsanız ma bitmez. 'Tanrıçanın merhameti' dersin ve vuruş durur, değil mi?"

Tau ve diğerleri kabul ettiklerini mırıldandılar.

"Unutmayın, silahla kafaya vurmak yoktur. Birinin kafasına vurursanız, kaybedersiniz. Ringin dışına çıkarsan kaybedersin. Birinci gün kaybedersen, elenirsin. İkinci gün kaybedersen, elenirsin. nc güne kalırsan, varsındır ama yine de dvştr.

"Sizin için 'umqondisi' olan isikolo ustaları üçüncü günü izliyor olacaklar. Kendi ölçekleri için yetenek arayacaklar. Bana güvenin, bunu iyi bir kantara dönüştürmek istiyorsunuz."

Daha fazla kafa sallama oldu.

"Son bir şey... Yeniden doğan Tsiory olursan ve on maç kazanırsan, hangi gün yaparsan yap, sen de varsın." Tam kan bunun üzerine gülümsedi; dişleri vardı, biraz neşeliydi ama hiçbiri ortak değildi. "Öyleyse bugün on galibiyet yapın," dedi ve uzaklaşıp omzunun üzerinden seslendi. "Numaralarınızı alın, savaşmaya başlayın."

Ihashe işini biliyordu ve sınava girenlerin oluşturduğu uzun kuyruklar, yoğun çemberin içinde kısık sesler ve gergin bir enerjiyle uğuldarken hızla idare ediliyordu. Bu binlerce adamın hazırlanma, odaklanma ve donuk alıştırmaya kılıçlarını kalın, koruyucu ketenlere sarma sesi idi.

Tau gambesonlu olanların gambeson giydiğini, olmayanların ise en ağır giysilerini kat kat giydiğini gördü. Bu onu babasının eski gambesonu için minnettar kılıyordu. Kat kat giyinen diğer adamların güneş altında iki yüz sayım bile dayanamayacağını biliyordu. Rakiplerini hızlıca yenmeleri ya da güneş hastalığına yakalanma riskini göze almaları gerekiyordu.

"Beş bin kırk! Beş bin kırk!" Tau'nun görevlendirildiği beş ayrı savaş çemberinin yakınında bir Proven seslendi.

Tau yanıt olarak "Hazır," diye bağırdı.

O günkü dövüşlerin ilk turundaydı. Diğer Proven başka numaralar söyledi ve başka adamlar öne çıktı. Tau derin bir nefes aldı, gözlerini kapattı ve babasının öğrettiği gibi zihnini boşalttı. Kaslarının gevşemesini ve eğitiminin devreye girmesini sağlayacak sakinliği, huzuru aradı. Ama gelmedi.

"Hadi o zaman," dedi Proven maçını değerlendirirken. "Uzun bir gün geçireceğim, neh."

Tau öne çıktı ve sağ bacağının dizden aşağısı olmayan Proven ona hırpalanmış bir miğfer ve bronz bir kalkan uzattı. Kalkanın kenarları, savaş için sahip olması gereken jilet keskinliğindeki kenarların aksine yuvarlatılmıştı. Seçilmişler kılıç ve kalkanla savaşırdı ama Tau her zaman kalkanlarla mücadele etmişti. Daba'daki baskına bir tane bile götürmemişti.

Tau yuvarlak metal diski kaldırdı ve sol kolunu kayışların arasından geçirdi. Babasının pratik yapması için kullanmasına izin verdiğinden daha ağırdı. Hissetmek için sol kolunu kaldırıp indirdi ve üzerine tam oturmayan miğferi kafasına geçirdi.

"Beş bin doksan iki!" dedi Proven, Tau'nun rakibini çağırarak. "Neredesin, char it?"

"Buradayım, buradayım. Buradayım."

Tau'nun rakibi Tau'nun boyundaydı ve giydiği kıyafetin kalitesinden ve gururlu duruşundan Vali kastından olduğu anlaşılıyordu. Zayıftı, gözleri kısıktı ve ince yüzündeki deri, onu lanet izleri olan bir hedena gibi gösterecek kadar kötü bir şekilde çukurlaşmıştı.

Proven adama teçhizatını verdi ve dövüş çemberini işaret etti. Tau'nun rakibi ilk önce kendi yerini seçerek çemberin üzerine koştu. Tau onun karşısına geçti ve Vali kastı savaşçısının neden bu kadar hızlı hareket ettiğini öğrendi. Tau'nun yüzü güneşe dönüktü.

"Ben Tau," dedi Tau, rakibine kendini tanıtarak.

Çopur Vali onu görmezden geldi ve kılıcını bir dizi hamleyle ileri geri savurarak ısınmaya çalıştı.

"Dövüşün!" diye homurdandı Proven ve Vali ileri atıldı.

Aradaki mesafeyi geçmesi zaman almadı ve Tau'nun kafasına doğru savruldu. Tau geriye sıçradı ve yasadışı darbeyi engellemek için kılıcını kaldırdı. Hatasını anlamakta gecikmedi ama artık çok geçti. Şaşı gözlü rakibi numarayı bıraktı, seviye değiştirdi ve Tau'nun kolunun altına vurdu. Tau geriye doğru sıçradı ve acıdan neredeyse kılıcını düşürüyordu.

"Sayı!" diye bağırdı Proven.

Tau savunmadaydı ve darbe almamak için geriye doğru dans etmek zorunda kaldı. Vali ince ama hızlıydı. Takip eden saldırıları Tau'yu ringin kenarına kadar itti, neredeyse dışarı çıkmaya zorlayacaktı. Tau bir adım bile atmadan kenardan uzaklaşıp dövüş çemberinin ortasına doğru sıçradı ve bunu yaparken kalçasına ve vücuduna birer darbe aldı.

"Nokta! Göster!" dedi Proven.

Tau nefes nefese kalmış, derin nefesler alıyordu. Maçın henüz başlarındaydı ama o maçın tamamını koşarak geçirmişti. Çaresiz kalınca kendi saldırısını başlattı.

Rakibine doğru hamle yaptı ve Vali dönerek darbeyi savuşturdu. Tau ileri atılarak kılıcını adamın açıkta kalan sırtına çarpacak şekilde savurdu ama Vali dönerek darbeyi engelledi ve yanındaki koluyla Tau'nun şakağına dirsek attı.

Tau sarsıldı, ayrıldı ve Proven'a bir bakış fırlattı. Görevli omuz silkti. Görünüşe göre silah kullanılmadan yapılan kafa vuruşlarına izin veriliyordu, ancak puan verilmiyordu.

Vali, gözlerini eskisinden daha kötü kıсарak kendini tekrar merkeze getirdi. "Görünüşe göre yolculuğun burada sona eriyor, Drudge."

Tau savurdu ve Vali ulaşamayacağı bir yere çıktı.

"Kötü değilsin," dedi. "Sadece iyi değilsin."

"Yarı maç," diye bağırды Proven.

Yüz sayı olmuştu ve Tau üç puan gerideydi. İleri atılarak rakibinin omzuna, bacağına ve koluna savurdu. Vali daireler çizerek hareket ederken her saldırıyı engelledi.

"Neden savaşalım?" diye sordu Tau. "Commons lhashe'de bile olmamalı."

Tau yorgun, aç ve sıcaktı. Kolunun altı vurulduğu yerden zonkluyor ve teri yüzündeki yaraya sızarak onu yakıyordu. Kaybediyordu ve bu hazırlıklı olduğu bir şey değildi.

Hayatı boyunca bunun için çalışmıştı ve dövüşmeyi hiç sevmemesine rağmen, her zaman sınavı geçebilecek kadar güçlü olduğuna inanmıştı. Ancak görünen o ki, ilk rakibini yenecek kadar bile iyi değildi.

Vali ona doğru alaycı bir hamle yaptı ve Tau tökezleyerek geri çekildi. Vali güldü ve Tau sinirlendi. Bodur, çukur suratlı bir pisliğin onu durdurmasına izin vermeyi reddetti.

Öfke ve hayal kırıklığı içinde bağırarak Vali'nin peşinden gitti, dövüş formlarından sonra dövüş formlarını çağırdı, sıska cek'i ezmek niyetindeydi, ancak Vali zıpladı, ondan kaçtı, onu engelledi ve Tau ne zaman aşırı uzansa karşı saldırıya geçti.

"Sayı! Sayı!" Proven iki kez daha seslendi, Tau'nun yayılım ateşi beş sıfır yenilmesiyle sona erdi.

"Önemli değil, Tau," dedi Vali, ismini uzatır gibi

kirli bir kelimeydi. "Annen seni hala sevecek. Sadece ona gerçeği söyle. Daha iyi bir erkeğe karşı kaybettin."

Tau'yu daha da kızdırmaya çalışıyordu. Hata yapmasını istiyordu ve işe yarıyordu. Tau öfkeliydi ve öfkeyle dolu olsa bile bunu inkâr edemezdi; Vali daha güçlü bir kılıç ustasıydı.

KURALLAR

Tau onu yenemeyecekti ve kendine adaletin asker olmaya bağılı olmadığını söylemeye çalıştı. Kendi kendine Citadel Şehri'ne gidebileceğini söyledi. Kellan'ı bulabilir ve adamın sırtına bir bıçak saplayabilirdi. Dejen Olujimi'nin nerede yaşadığını öğrenebilir ve Ingonyama'nın boğazını o uyurken kesebilirdi. Kendi kendine Abasi Odili'nin de benzer bir şekilde ölebileceğini söyledi. Kendine bunun işe yarayacağını söyledi ama yaramayacağını biliyordu.

Tau uykusunda adam öldürerek Aren'in ruhuna huzur veremezdi. Hayır, Ihashe'ye girmesi gerekiyordu. Bu maçı kazanmak zorundaydı. İntikam istiyordu, intikama ihtiyacı vardı ve bunu almak için ödemeyeceği hiçbir bedel yoktu. Böylece Tau, Jabari'yi en iyi alaycı haliyle kanalizasyon etti. Vali alay etmeyi bildiğini düşünüyordu ama hiç kimse Jabari gibi aklınızı başınızdan alamazdı.

"Aileme anlatacağım," dedi Tau Vali'ye. "Onlara, gerçek babası, hedena babası, annesini bir baskında çamura gömmüş olan melez bir slough-skin'e kaybettiğimi söyleyeceğim."

"Nceku!" dedi Vali, Tau'ya doğru hızla yaklaşarak.

Tau onu savuşturmaya çalıştı ama bir puan daha kaybetti. Çok gerideydi ve yeterli zamanı olmadığından endişeleniyordu. Daha hızlı çalışması gerekiyordu.

"Sence annenin hoşuna gitti mi?" Tau kendinden, davranışından ve planından tiksiniyor konuştu. "Bir vahşiyle çamurda çiftleşmek mi? Kendine baban diyen adam o işaretli suratı bakıp da senin kâfir bir soydan geldiğini nasıl anlamaz?"

"Seni aşığılık alçak!" Vali, Tau'nun kılıcına ve kalkanına vurdu.

Tau savunmak için elinden geleni yaptı, bir sayı daha verdi ve

kalkanı ve kılıcı göğsünün ve belinin alt yarısını kaplıyordu. Vali öfke içindeydi ve Tau dayak yiyor olsa da ona daha fazla zarar vermek istiyordu.

"Evet, evet!" diye bağırdı Tau, bu kez kendisinden üç yaş büyük olan çocukluk kabadayısı Chibuzo'yu taklit etmek için elinden geleni yapıyordu.

"Ver onu bana! İçime çukur suratlı bir hedena koy!" Kabadayı Chibuzo, Güney Ihashe Isikolo'ya girmeyi başarmıştı. Chibuzo orada, eğitim sırasında ölmüştü.

Vali çığlık attı ve çılgınca savurdu. Bu Tau'nun beklediği yumruktu. En ağır kısmından kaçınarak yaklaştı, Tanrıça'ya bir dua gönderdi ve darbeyi kafasının yan tarafından aldı.

Dünya çok renkli bir ışık cümbüşü içinde patladı. Sonra Tau yere düştü. Miğferi çıkmıştı ve yanında tembel daireler çizerek yuvarlanıyordu. Sersemlemişti ve başka bir saldırı bekliyordu, kılıcını kaldırdı ama saldırı gelmedi.

Vali yalvarırcasına, "Hayır! Hayır!" dedi. "Ben istemedim-"

"Maç sona erdi," dedi Proven ona. "Diskalifiye ile bir kazananımız var."

"Yapamazsın! O bunu hak etmiyor! Yapamazsın-"

"Yapamayacağın şey rakibinin kafasına vurmak," dedi Kanıtlanmış ona. "Kazanan beş bin kırk."

Tau kazanmıştı. Hâlâ yarışmanın içindeydi ve bir sonraki maçına hazırlanması gerekiyordu. Ayağa kalkmaya çalıştı. Dünya yeşile döndü ve gözleri şaştı. Onları sıkarak kapattı ve ayağa kalkmaya çalıştı. Bunu yapabilirdi. Bunu başaracaktı.

Dövüş çemberinden dışarı adımını attı, dövüşün görüntüleri ve sesleri etrafında dönerken kafası tamamen çok büyük hissediyordu. Bronzun bronz üzerinde çınladığını, bağırışları, çığlıkları ve Güney'in genç Lesser'ları katil olma şansı için savaşıırken puanların çağrıldığını duydu.

Vali hâlâ maçlarını değerlendiren Proven ile tartışıyordu. İki tam kan Ihaşe tarafından dövüş alanının dışına taşınmak zorunda kalmıştı. Tau hiç tatmin olmamıştı. Vali haklıydı. Tau galibiyeti hak etmemişti.

En yakın çemberde, Tau'nun şimdiye kadar gördüğü en büyük Lesser'lardan biri olan iri yarı bir adam, rakibini eziyordu.

Tanrıça'nın merhameti için. Tau'nun diğer tarafında maç daha eşitti. İki savaşı birbirlerini taş keser gibi kesiyordu. Dövüş tamamen güç ve palavraydı, teknik yoktu. Tau kimin kazanacağını söyleyemiyordu ama en azından dünya artık parlak yeşil görünmüyordu. "Beş bin kırk!" diye seslendi yeni bir Proven. Bu adam iki dövüş çemberi uzakta duruyor ve Tau'nun numarasını çağırıyor. "Beş bin kırk ve beş bin üç yüz on!"

Savaşma zamanı gelmişti.

Tau kılıcını sallayarak ve boynunu gevşetmek için ileri geri çevirerek oraya doğru yürüdü. Onunla birlikte rakibi de çembere geldi ve Tau kusmanın eşiğinde değilmiş gibi görünmeye çalıştı. Tau'nun karşısındaki Düşük Halk'ın şişkin bir burnu vardı, gambeson yerine birkaç ağır gömlek giymişti ve yalınayaktı. Tau'ya başıyla selam verdi ve Tau da ona karşılık verdi. Halkaya girdiler ve kılıçlarını kaldırdılar.

"Tanrıça sana gülümsesin," dedi Low Common.

"Savaş!" dedi Kanıtlanmış.

Tau'nun rakibi döngüsel bir saldırıya geçti. Tau engelledi. Kılıcı Sıradan Adam'ın kılıcının içindeydi ve Tau yukarı kalkıp uzaklaşarak adamın silahını yerinden oynattı ve Tau kılıcını Sıradan Adam'ın omzuna indirirken onu savunmasız bıraktı. Adam haykırdı ve geri çekildi ama Tau tekrar savurup kılıcını Sıradan'ın üst koluna saplamadan önce değil.

Bir çığlık atıp kılıcını düşürdü ve Tau onu karnından bıçakladı. İki büklüm oldu, yere düştü ve bir topun içine kıvrıldı. Tau geri çekildi, Kanıtlanmış'ın maçı bitirmesini bekledi.

"On iki sayısı var," diye uyardı Proven, Tau'yu yere düşen adama vurması için cesaretlendirdi.

Tau kıpırdamadı ve Sıradan Adam hırıldayarak dizlerinin üzerine çöktü, sonra da sürünerek kılıcına uzandı.

Proven, "Ayağa kalkıyor ve maç iki yüze kadar devam ediyor," dedi.

"O zaman öyle," dedi Tau.

Alçak Halk kılıcına uzandı, elini kabzasına götürdü ve Tau'ya baktı. Bir şey görmüş olmalıydı. Toprakta kaldı.

"Kazanan beş bin kırk," diye bağırdı Proven.

Halktan biri elini kılıcın kabzasından çekip Tau'yu izledi, geniş yüzünde büyük bir utanç vardı. Tau, lhagu ya da Drudge'ın artık tek seçenekleri olduğunu biliyordu ama kendini sempati gösteremeyecek kadar boş hissediyordu, bu yüzden çemberden ayrılıp su aramaya başladı.

Tau tekrar çağrılana kadar bir güneş aralığı geçti. Rakibi gambeson giymiş bir Yüksek Hasatçı'ydı. Zavallı piç kurusu ilk iki darbeyi aldıktan sonra Tanrıça'dan merhamet diledi.

Tau'nun dördüncü maçı iki yüz sayım boyunca süren bir savaştı. Maç bittiğinde Tau ve rakibi terden sıırıslam olmuştu ve Tau sayıları saymayı uzun zaman önce bırakmıştı. Proven zaferle kolunu kaldırdığında neredeyse ağlayacaktı.

Gözyaşlarına ve yorgunluğuna karşı koyarak dövüş çemberinden dışarı çıktı ve yere yığıldı. Başka bir maç için çağrılırsa kaybedeceğini biliyordu. Sırayla yattı ve oturdu, numarasını duymayı bekledi ve korktu ve güneş dünyaya dönüş yolculuğuna çıkana kadar Tau, birinin testin ilk gününün sona erdiğini bildiren bronz gongu çaldığını duymadı.

Hayatta kalmıştı. Dört maç yapmış ve hepsini kazanmıştı, ancak ilk maç en tehlikelisiydi. Tüm haklara göre, çürük Vali onun yerinde olmalıydı.

Tau gambesonunu çıkarmaya çalıştı ama kollarını kaldıramadı. Terden sıırıslam olmuş dolguyu üzerinde bıraktı ve ayaklarını sürüyerek uzaklaştı. Yiyecek bir şeyler ve uyuyacak bir yer bulmalıydı. Ertesi gün daha zor olacaktı. Herkes ilk günden kurtulmuş olacaktı.

BRAWL

İkinci gün daha sıcaktı. Tau fazla uyumamış ya da hiç yemek yememişti. Kasları ağrıyor, ilk gün aldığı darbeden dolayı başı ağrıyor ve gevşemeyen bir kramp yüzünden topallayarak yürüyordu. Kahramanlar Çemberi bir gün önceki kadar kalabalıktı, başarısız olan yarışmacıların yerini "gerçek" savaşçıları görmeye gelen seyirciler almıştı. Hem Kuzey hem de Güney Isikolo'dan Umqondisi'ler de gelmiş, yetenek avına çıkmışlardı. Tau, Jayyed'i gördü ve Jabari'nin sözlerini hatırlayarak onu etkilemeye karar verdi. Bir zamanların Muhafız Konseyi danışmanının kendisini dövüşürken görmesini umuyordu.

"Beş bin kırk!"

Tau dövüş çemberine adımını attı ve gördükleri hiç hoşuna gitmedi. Karşısında tıknaz, çıplak göğüslü, kalkanı olmayan bir adam vardı. Adamın göğsünde, sırtında ve kollarında önceki günden kalma kabarık yaralar vardı. Tau'ya baktı, onu aşağı yukarı süzdü ama hiçbir şey söylemedi. Tau kalkanını çemberin dışına fırlattı ama bunu yanlış yönlendirilmiş bir adalet çabasıyla yapmamıştı. Zaten o lanet şeylerle savaşmaktan nefret ederdi.

"Savaşın!" diye emretti Proven ve onlar da savaştilar.

Üstsüz adam geri çekildi, bu yüzden Tau saldırdı, hızlı geliyordu, dövüşü erken bitirmek istiyordu. Üstsüz adam daha hızlıydı. Tau'nun birinci ve ikinci vuruşlarını kılıcının kenarıyla savuşturdu ve Tau'nun karnına bir yumruk gönderdi. Tau savuşturdu ve kılıçları birbirine dolandı. Tıknaz adam araya girdi, Tau'nun kılıç kolunun bileğini kavradı ve bükte. Tau da aynı hareketi yaptı ve boğuşmaya başladılar, takılıp toprağa düştüler. Bir boğuşma oldu, bir kılıç düştü, bir kafa

popo, bir küfür, geri alınan bir kılıç ve ağır bir tekme ve sonra ikisi de ayağa kalkıp daire çizmeye başladı.

Tau'nun sol gözü şişerek kapanmıştı ve Lekan'ın açtığı sivri kesik kabuk bağladığı yerden kanıyordu. Adam kafasını Tau'nun yüzüne çarptığında kaya gibi hissetmişti. En azından tıknaz dövüşçü o kadar hızlı olamazdı. Tau adamın kalçasına olabildiğince sert bir tekme atmıştı ve çıplak göğüslü dövüşçü bacağını destekliyordu.

Tau kılıcını yere paralel t u t a r a k kaldırdı ve rakibinin göğsüne nişan aldı. Kavgacı, bir sonraki saldırısını planlarken Tau'nun anlamsız temasa odaklanmasını sağlamaya çalışarak kılıcıyla ona vurdu. Tau ona bu şansı vermedi.

İleri atıldı, kılıcının ucu öndeydi ve havayı bir iğnenin kumaşı delip geçmesi gibi deliyordu. Rakibi geriye doğru sıçradı ve Tau onu dövüş çemberinin sınırına kadar götürerek taciz etti. Artık geri çekilecek yer kalmadığından kılıç oyunu ciddiyetle başladı.

Kavgacı anlaşılabilir bir şeyler bağırdı ve saldırdı. Tau hırladı ve ona saldırdı. Kılıçlar birbirine değdi; yeniden pozisyon aldılar, tekrar savurdular: blok, karşı hamle, her biri herhangi bir avantaj, temiz bir vuruş için herhangi bir şans arıyordu.

Kavgacı Tau'nun koluna sert bir darbe indirdi, Tau da adamın beline vurdu ve adam yaralı göbeğinin üzerine eğilerek geri çekildi. Tau onu takip etti, ona vurdu, baskı kavgacıyı dizlerinin üzerine çökmeye zorladı.

Tau avantajlıydı ama maç ona çok zarar vermişti. Yorulmuştu ve kollarını ya da bacaklarını zar zor hissediyordu. Buna bir son vermeliydi ve kükreyerek diz çökmüş adama hatalı bir çivi gibi çaktı. Bam, bam, bam!

Kılıç kavgacının elinden düştü. Bang, bang, bang! Tau durmadı. Kollarına ve omuzlarına vurdu ve göğsünü yumrukladı. Kavgacı yere düştü ve Tau ona vurdukça vurdu, ta ki Proven'in bağırışları kulaklarında çınlayana kadar.

"Zafer! Zafer! Zafer! Maç bitti! Maç bitti!" diye bağırdı hakem.

Tau geri çekildi. Kavgacı yeni doğmuş bir bebek gibi miyavlıyordu. Beş, diye düşündü Tau. Beş galibiyet daha alırsa lhashe'ler arasında yerini garantileyecekti.

Gölmek istiyordu ama enerjisi yoktu. Bir gün önce kuralları açıklayan gülümseyen lhashe'yi gıdıklayan espriyi daha yeni anlamıştı. Tau bu dövüşlerden on tanesini kazanamazdı. Tau bir tane daha kazanabileceğini sanmıyordu.

En yakın kovaya doğru ilerledi, ellerini kavuşturdu ve yüzündeki kesikten suya kan damlayarak içti.

"Beş bin kırk!" diye bağırdı birkaç dövüş çemberi öteden bir ses. "Beş bin kırk."

Tau bağırışlara doğru baktı ve Proven ile dövüş çemberini gördü. Gidebilirdi. Çok yorulmuştu. Gidebilirdi.

"Beş bin kırk!"

Tau kanla lekelenmiş su kovasını bıraktı ve oraya doğru yürüdü. İlk gün bir adamı sopaladığını gördüğü devasa Low Common da ona katıldı.

"Uduak," dedi iri yarı adam, kalın parmağıyla kendini işaret ederek.

Tau başını kaldırdı ve kaslı adamın yumuşak, kalın kaşlı yüzüne baktı. "Tau," dedi ona.

Dev başını salladı. "Dokuz," dedi Tau'nun göğsünü işaret ederek.

"Dokuz mu?"

"Dokuzuncu dövüş," dedi Tau ile aynı çembere adım atarak.

DOKUZ

Uduak neredeyse Tau kadar uzun, büyük bir kılıç tutuyordu. Diğer kolunda ise devasa, yuvarlak bir kalkan vardı. Tam bir gambeson giymişti ve elinde bronz bir miğfer tutuyordu. Vahşi adam miğferi terden sıırılsıklam olmuş tıraşlı kafasına geçirmişti. Miğfer boynuna kadar onu örtüyordu ve ortasında burnunu koruyan tek bir kalın bronz parça vardı.

"Kalkan, değil mi?" diye sordu Proven, sanki bu maçı sonucunu değıştirecek en ufak bir şey olacağından şüphe ediyormuş gibi.

"Evet," dedi Tau. Bir kılıçla dövüşmekten hoşlanmıyordu ama Uduak'ın büyük kılıcından gelecek bir darbeden, etrafına ne kadar keten sarılmış olursa olsun, kurtulabileceğini hayal bile edemiyordu. Bir kalabalık oluşuyordu ve Tau onların kendisini izlemek için burada olmadıklarını biliyordu.

"Savaşın!" diye bağırdı Kanıtlanmış ve Uduak hücum etti.

Tau yoldan çekilmeye çalıştı ama Uduak'ın büyük kılıcı kaçmak için çok uzundu, bu yüzden kalkaniyla engel oldu. Temas onu döndürerek kışının üstüne yatırdı ve acı anında geldi. Tau'nun engelleyen kolundan yukarı, omzuna ve sırtına doğru titreşti.

Ayağı fırladı ve kendisine doğru savrularak gelen Uduak'tan kaçmaya başladı. Tau iki gürleyen darbeyi engelledi ve artık kalkan kolunu kaldıramıyordu. Zayıf korumayı silkerek kalkanın sıcak kuma kaymasına izin verdi. Arkasındaki seyirciler sırayla tezahürat ve alay ederek homurdanıyordu.

"İşi bitti," dedi içlerinden biri.

"Yakın onu," diye bağırdı bir diğeri. Uduak geldi.

Kolundaki hissiyatı geri kazanmaya çalışan Tau, iri yarı adamın bir sonraki hamlesinden dans ederek kurtuldu ama Uduak'ın devam hamlesini engellemek için kılıcını kullanmak zorunda kaldı. Kılıçların çarpışması neredeyse silahını elinden koparacaktı.

"Tanrıça!" diye kıkırdadı kalabalığın içindeki meçhul bir aptal, ağzından yarı çiğnenmiş yiyecekler fırlatarak.

Tau saldırmak zorundaydı. Ciğerlerine hava çekti, böğürdü ve Uduak'a doğru koştu. Kalabalık tezahürat yaptı ama Uduak hareket etmedi. Orada durdu, bir dağ kadar uzun ve o büyük kılıcı savurdu.

Tau keten kaplı kılıcın altından eğildi ve devin karnına doğru hamle yaptı. Uduak hamlenin hizasından çıktı ve kalkarıyla Tau'ya hamle yaptı. Kalkan Tau'yu yana savurdu, onu yerden kaldırdı ve havaya fırlattı. Kuma sertçe çarptı ve ciğerlerindeki hava patladı. Başı dönüyor, göğsü yanıyordu, dizlerinin üzerine yuvarlandı. Uduak onun için geliyordu.

Tau kazanamazdı, buna karşı değil. Merhamet dilemeyi ve vahşi onu öldürmeden önce bu aptallığa bir son vermeyi düşündü. Onun yerine, ayağa kalktı. Kalabalık çığına döndü. Kan göreceklerdi.

Uduak yavaşladı, anı uzattı. Tau'yu işaret etti. "Dokuz," dedi.

Tau tükürdü, bakır tadındaydı. "Dokuzunu çek."

Uduak büyük kılıcını bağırsaklarını deşecek kadar sert savurdu, keten sargı olsun ya da olmasın. Tau toprağa dalarak kılıcın iri adamı yarı yarıya döndürmesine izin verdi ve sonra tekrar ayağa kalkarak kılıcını Uduak'ın kaburgalarının altındaki zayıf boşluğa sapladı. Kılıcı kaba ete tam isabet etti, gambesonu deldi ve eti ısırdı.

Kılıcının etrafındaki keten sağlam olduğu için yüzeysel kesik yasaldı ve Tau canavarı kana bulamıştı. Kalabalık uludu, Uduak vurulduğu yeri görmek için aşağı baktığında coşkuları çılgınlığa dönüştü.

"Nokta!" dedi Proven, vurgulamak için bir elini havaya kaldırarak.

Uduak'ın gözleri yarıklara dönüştü ve parmakları o korkunç kılıcın kabzasında dans etti. Kılıcı kalkanının kenarına vurarak bronz çemberi kolunun üzerine daha da itti ve Tau'nun üzerine yürüdü.

Tau kılıcını iki eliyle kavradı. Bunun olması gerekmiyordu.

Bu şekilde savurdu ama Uduak kızgındı ve Tau tek eliyle yanlış blok yaparsa onu öldürebilecek kadar güçlüydü. Tau uzak durma oyununu düşündü. Bir sayı öndeydi ve maçın geri kalanında ulaşamayacağı bir yerde kalabilirse...

Uduak, Tau'nun düşüncesini anlamış olmalıydı. Öfkeliydi ama dikkatle ilerleyecek kadar da zekiydi. Tüm kaçış açılarını keserek Tau'ya dans edecek yer bırakmadı. Sonra Tau'yu parçalara ayırmaya başladı.

Tau'nun engellediği ilk darbe dişlerini kırdı. Bir sonraki neredeyse onu çemberin dışına atıyordu. Üçüncüsünde zamanlamayı iyi ayarlayamadı ve Uduak'ın keten kaplı kılıcı omzuna çarparak onu kurallar dahilinde kesti ve yere fırlattı. Proven Uduak için bir puan verdi ve maç berabere bitti.

Tau ayağa fırladı ama Uduak hızla hareket ediyordu ve kılıcı çoktan sallanıyordu. İkiye bölünmekten başka çaresi kalmayan Tau, Uduak'a doğru ve kılıcın yayının en ölümcül kısmının içine atladı. Vurulduğunda, yine de parçalara ayrılmadığından emin değildi.

Darbe onu uçurdu ve dövüş alanındaki balçığa çarparak, miğferi ürkmüş bir çekirge gibi kafasından **fırlayana** kadar tepetaklak yuvarlandı. Tau inledi ve tam olarak nefes alamadığını fark etti.

"Sayı!" diye seslendi Proven.

Tau kaybediyordu ve kalabalık gırtlaktan gelen çirkin bir slogan atıyordu. "Uduak! Uduak! Uduak!"

Tau sadece iradesiyle ayağa kalktı. Dünya sallanıyordu, göğsü acıdan bir labirent gibiydi ve hâlâ nefesini tutamamıştı ama kılıcını kaldırdı ve kalabalığın alkışladığı adama doğrulttu.

"Dokuzunu çek," dedi Tau, kılıç kolu titreyerek.

Uduak dudak büktü ve üzerine geldi. Tau onun gelmesine izin verdi ve son anda sağa, Uduak'ın kılıcından uzağa savruldu. Kılıcını kavrayan Tau bir daire çizerek döndü, momentumla güçlenen darbenin Uduak'ın yan tarafına çarpmasını, bir şeyleri kırmasını ve adamın işini bitirmesini umuyordu.

Sadece, kurban salıncağı ete çarpmadı. çarptı.

Uduak'ın engelleyici kılıcı Tau'yu tohumlarına kadar sarsarak tökezlemesine neden oldu. Uduak silahını geri çekti, kılıcını yukarı kaldırdı ama kalkanının düşmesine izin verdi. Tau'nun işini bir baş üstü darbesiyle bitirmek istiyordu.

Tau, Uduak'ın alçaltılmış kalkanının üzerinden bıçağını sapladı ama güç için çok yakındı. Kılıcı Uduak'ın karnına ilk öpücük kadar yumuşak bir şekilde saplandı.

"Nokta..." dedi Kanıtlanmış, sesi bir soruymuş gibi yükseliyordu.

Uduak Kanıtlanmış'a bir bakış attı, hırladı, Tau'nun kılıcını kaptı ve elinden çekip aldı. Silahı çemberin diğer tarafına fırlattı, Tau'nun gambesonundan bir avuç kaptı ve onu kendine doğru çekerek yüz yüze getirdi.

Tau onu yumrukladı. Uduak fark etmemiş gibiydi. Tau ona tekrar vurdu. Uduak alnını Tau'nun yüzüne çarptı ve yere düşmesine izin verdi, Tau'nun kesiğinden kan fışkırıyordu. Uduak'ın tuğla kafası tüm kabuk bağlamış yarayı yırtmıştı.

Uduak onun yan tarafına tekme attı ve Tau haykırdı. Nedense artık kalabalığı duyamıyordu ama etrafındaki kalabalığın çığlık attığını ve daha fazla şiddet talep ettiğini görebiliyordu. Ve bir kişi göze çarpıyordu. Tanıdığı biriydi. Muhafız Konseyi'nin eski danışmanı ve İhaşe isikolo'nun umqondisi olan Jayyed Ayim izliyordu.

Proven kalabalığın arasından Uduak'a "Ayağa kalkmak için on iki sayısı var," diye bağırdı. "Ya da... işini bitirebilirsin."

"Onun işi bitti," dedi iri adam.

Tau silahsızdı ve hırpalanmıştı. Hiç gücü kalmamıştı ve karşısında duran adamı yenme şansı da yoktu. Kaybedecekti ve orada kan, kum ve utanç karışımı içinde yatmak istiyordu. Orada yatmak ve ölmek istiyordu.

Uduak onun üzerine eğildi. "Dokuz," diye hırladı, Tau'nun yüzüne tükürdü ve arkasını dönüp zaferle kollarını kaldırmadan önce.

Balgamlı tükürük Tau'nun yanağına ve boynuna yapıştı. Ayağa kalktığı anda orada bıraktı. Uduak'a doğru koşup onu yakaladığında da orada bıraktı.

İri adam yere düşerken ciyaktı. Bir kez yuvarlandılar, Tau üste çıktı ve darbeler yağdırdı. Uduak'ın hala kılıcı vardı ve

Ama sırtından ve yakın dövüŖte, yardımdan çok engel teŖkil ediyorlardı.

"Nceku!" Tau, Uduak'ın suratına küfretti. "Nceku! Nceku!"

Uduak'ın Tau'yla başa çıkabilmek için elini serbest bırakması gerekiyordu ama kalkanını sallayamadı. Kılıcını bıraktı ve o elini Tau'yu kafasından yakalamak için kullandı. Sıktı ve Tau'yu bir çocuk gibi kenara fırlattı.

Tau devasa kılıcın yanına indi, onu aldı ve sadece kalkanı olan Uduak'la karşı karşıya geldi. Kalabalık sessizdi.

Uduak Tau'ya sanki var olan diğerk tek varlık oymuş gibi baktı. "Seni öldüreceğim."

Tau devasa kılıcı tutmakta yeterince zorlanıyordu ve bir karşılık vermeyi düşünemiyordu. Bu yüzden saldırdı. Uduak kalkanını açarak mükemmel bir hedef sundu ve Tau onu tam göğsünden bıçakladı.

Uduak darbeyi aldı, Tau'nun kılıcı tutan sağ bileğini tuttu ve Tau'yu kendine çekti. Eğer bıçaklar ortaya çıksaydı, jilet gibi keskin olsalardı, Uduak ölmüş olurdu. Bıçak keskin değildi. Bıçak ortaya çıkarılmamıştı. Uduak'ı öldürmedi. Gambesonuna saplandı, etini bir parmak genişliğinde kesti ve Tau'nun bileğini tutmaya devam ederek onu uzaklaştırdı.

"Sayı!" diye bağırdı Proven. "Bu bir sayıydı!"

Tau debelendi ve Uduak bronz kalkanını havaya kaldırarak ucunu hedef aldı. Tau'nun gözleri irileşti, içinden korku akıyordu. Uduak'ın tutuşuna karşı koydu ama bir dağı çekmiş gibi olabilirdi. Uduak kalkanı yere indirdi ve kalkan bileğine çarpmadan önce Tau çığlık atıyordu. Oradaki kemikler paramparça olduğunda çığlıkları daha da arttı.

Uduak onu serbest bıraktı ve Tau parçalanmış kolunu tutarak yere düştü. Uduak kalkanı tekrar kaldırdı ve Tau'nun göğsüne nişan aldı.

"Dokuz!" Uduak böğürdü ama Tau acıdan onu duymadı.

"İki yüz! İki yüz! Maç bitti!" diye bağırdı Proven, tek bacağı ve koltuk değnekleriyle olabildiğince hızlı bir şekilde topallayarak.

Uduak inanamayarak Kanıtlanmış'a ve tekrar Tau'ya döndü. Dudakları kıvrılmış, dişleri kenetlenmiş ve kollarındaki kaslar Tau'nun göğsünü çökertme ihtiyacıyla gerilmişti.

"Onu öldürürsen kaybedersin!" dedi Proven.

Uduak hayal kırıklığıyla çığlık attı, kalkanı bir kenara fırlattı ve Tau'nun kafasına uçan bir çizme göndererek onu bayılttı.

BEŞİNCİ BÖLÜM



ÖLÇEK

Tau yükseltilmiş bir saman paletin üzerinde uyandı. Geceydi ve birkaç başka yatağın bulunduğu büyük bir odadaydı. Başu zonkluyordu ve bileğine platin takılmıştı. İnledi ve iki gölge yaklaştı.

"Neredeyim ben?" Tau sordu, boğazı ölü bir adamın gözleri gibi kurumuştı.

"Kigambe'deki lhashe kışlası," diye yanıtladı iki gölgeli adamdan daha küçük olanı. Aksanında Yüksek Vali kastı kokusu vardı. "İnisiye olarak kabul edildik, ancak denemelerin üçüncü gününe daha var."

"Kabul edildi mi?" diye sordu Tau.

"Evet, bunu sorgulamakta haklısınız." Küçük adam ışığa doğru adım attı. Tau'dan biraz daha uzun boyluydu, sıırım gibiydi ve Lesser'lar için alışılmadık bir şekilde yeşil gözleri vardı. "Benim adım Hadith ve on maç kazandım. Onu zaten tanuyorsunuz."

İkinci ve çok daha iri bir adam ışığa doğru adım attı. Bu Uduak'tı. Dövüş çemberinde başladığı işi bitirmek istiyor gibi görünüyordu.

Hadith, "Uduak seni yendi," dedi, "bir sonraki maçını ve ondan sonraki maçını da kazandı. Onun da on galibiyeti var... artı bir beraberlik. Bu da seni garip bir vaka yapıyor." Hadis parmağıyla alt dudağına dokundu. "Benim on galibiyetim var. Uduak'ın da on galibiyeti var. Ama senin? Senin beş galibiyetin, bir beraberliğin ve kırık bir kolun var. Yine de üçümüz birlikte lhashe inisiyesiyiz. Ölümlüler rüya görürken Tanrıça büyür ve biçer, öyle değil mi?"

"Su?" Tau yalvarmamaya çalışarak sordu.

"Denemeler biter bitmez Güney Isikolo'ya doğru yola çıkıyoruz."

Hadith ona söyledi. "Uduak geleceğinden emin değil. Umqondisi eğer sen ölürsen Uduak'ın yerini kaybedeceğini söyledi. Endişeli bir anne gibi seni izliyor."

Uduak Tau'ya dik dik baktı, yumruklarını bir esnetip bir gevşetiyordu. Tau da ona ters ters bakmaya çalıştı ama ters ters bakmak acı veriyordu.

"Su?" diye sordu, bu kez yalvarırcasına.

"Uduak'a sor," dedi Hadis. "Sana canlı ihtiyacı olan kişi o."

Hadith gitti ve Uduak homurdanarak gölgelere geri döndü. Görünüşe göre Uduak, Tau'nun su olmadan yaşayabileceğine inanıyordu. Tau gözlerini kapadı ve sadece bileğindeki acıdan saklanmak için bilincini kaybetmeye çalıştı. Uyuyabileceğini sanmıyordu ama gözlerini tekrar açtığında sabah olmuştu.

Umqondisi Jayyed Ayim oradaydı. Yiyeceği ve suyu vardı. Ağzı konuşamayacak kadar kuru ve hâlâ uykunun pençesinde olan Tau, kırık koluyla suya uzandı. Yolun geri kalanında acı onu uyandırdı.

"İyileşmesi bir günden uzun sürer," dedi Jayyed. "Yoksa nasılsın?"

"Susamışsın," dedi Tau, Jayyed içmesine yardım ederken orta yaşlı umqondisi'ye bakarak.

Jayyed bir Lesser'a göre iriydi ve Uduak gibi olmasa da iyi kaslıydı. Geniş omuzları vardı, sırtı dik oturuyordu ve irisleri koyu olmasına rağmen gözleri parlıyor gibiydi. Güç yayıyordu ama bir şekilde yumuşaklık da vardı. Belki de ağzındandır, diye düşündü Tau. Gülümsemeyi tercih eden bir adama benziyordu.

Jayyed ona, "Seni lhashe isikolo'ya kabul ettim," dedi. "Bu bir hata olabilir ama nadiren şaşırtırım ve dün beni şaşırttın. Biz Omehiler savaşıyız ve aramızda bile senin gibi kararlı olan çok az kişi var."

Jayyed Tau'nun bir yudum daha içmesine yardım etti. Tau tükürdü ve biraz daha içince Jayyed eğildi. "Daha az acımasız bir dünyada, bu kararlılık Uduak'la aranızdaki yetenek uçurumunu telafi ederdi. Ama burası o dünya değil."

Tau nasıl cevap vereceğini bilemez bir halde, "Belki de değil," dedi. "Güven bana, öyle değil."

"O zaman neden beni alıyorsun?" Tau gururla sordu.

"Kim olduğunu biliyorum Tau Tafari," dedi Jayyed. "Seni kale testlerinden hatırlıyorum. Gerçi o zamanlar böyle bir şeyin yoktu." Jayyed parmağını Tau'nun yüzüne, Lekan'ın açtığı yarığın yanına doğru salladı. "Enfeksiyon kapabilirdi, biliyorsun. Sah rahiplerine bu yarayla ve senin... daha yeni yaralarıyla ilgilenmelerini söyledim. Neden burada olduğunu, neden lhashe olmak istediğini de tahmin edebiliyorum."

"Benim adım Tau Solarin," dedi Tau, başka bir şey söylemeden. Umduğundan daha fazla yol kat etmişti.

"Solarin? Babanın adı mı?" Jayyed tahmin etti. "Ve Yüksek yerine Düşük Ortak?"

"Benim adım Tau Solarin."

Jayyed başını eğdi, gözleri Tau'nun yüzünden hiç ayrılmadı. "Demek öyle," dedi. "Sıradan Solarin, ilgimi açıklamama izin ver, sen de bana bunun haklı olup olmadığını söyleyebilirsin. Anlaştık mı?"

Tau başını salladı.

"Hayatımın büyük bir bölümünde askerlik yaptım ve bu süre boyunca mükemmel bir katili oluşturan tekniklerin, eğitimin ve adamların peşinde koştum. Isikolo'daki diğer öğretmenler, daha önce Koruyucu Konsey danışmanı olarak görev yaptığım için beni hoş görmeye istekliler. Bana bir ölçek verdiler ve teorilerimi bu ölçekteki adamlar üzerinde test etmeme izin verecekler. Sizin de onlardan biri olmanızı istiyorum."

"Teşekkür ederim," dedi Tau, müteşekkirci olmanın nasıl hissettiğini anlatmak için iyi bir tanım olup olmadığından emin değildi.

"Belki," dedi Jayyed, esrarlı bir gülümsemeyle. "İnisiyellerimi çok zorlayacağım, onları her gün kırılmaya olabildiğince yaklaştıracaağım. Şiddet uygulayacağız, onu bileyeceğiz ve ustalaşacağız. Benim ölçeğimdeki Lesser'ları İndlovu'larla boy ölçüşebilecek savaşçılara dönüştürmek niyetindeyim."

Bunun üzerine Tau'nun kulakları dikildi.

"Bunu gurur için yapmıyorum. Üstün dövüşçüler üretecek üstün eğitim yöntemlerinin var olduğunu kanıtlamak için yapıyorum. Bunu, bu yöntemler bir kez kanıtlandığında herkes tarafından benimsenebilsin diye yapıyorum. Bunu halkımızın hayatta kalması için yapıyorum. Hedefimi paylaştacak mısınız? Bunun için çalışacak mısınız?"

Tau bu kez hiç tereddüt etmeden başını salladı. Babasını düşündü ve Kellan, Dejen ve Odili'yi hayal etti. Onlarla eşit olarak yüzleşmek için yapabileceklerinin sınırı yoktu.

"Olabileceğini düşünmüştüm," dedi Jayyed. "Seninle şansımı deniyorum, Sıradan Solarin. Ne kadar olduğunu bilmiyorsun ve belki de hiç bilemeyeceksin ama kendini bu potaya sokarsan, eğitimin her gününü çünkü dövüşün her anını yaşadığın gibi yaşarsan, olman gereken adamı bulacağız. Ve Scale Jayyed'deki diğer adamlarla birlikte, Küçüklere ve Soylulara bir adamın ne kadar ileri gidebileceğini göstereceğiz."

Jayyed ayağa kalktı. "Umarım yeni bir Seçilmiş ordunun başlangıcındayızdır ve Tanrıça'nın izniyle bu ordu hepimizi güvende tutmaya yetecektir. Yarın Güney Ihashe Isikolo'ya gidiyoruz. Vardığımızda eğitim başlayacak."

Tau tereddüt etti ama endişesini dile getirmesi gerekiyordu. "Umqondisi... kılıç kolumu kırdı."

Jayyed'in yüzü hiç de sempatik değildi. "Tanrıçaya şükürler olsun, size iki tane verdi."

ISIKOLO

Kigambe'den Güney Isikolo'ya yolculuk günün büyük bir kısmını aldı. Tau üç buçuk bin yeni inisiyeden biriydi ve itiraf etmesi zor olsa da heyecanlıydı. Çocukluğundan beri bu günün hayalini kurmuştu ve etrafındaki tüm erkekler de aynı hayali paylaşıyordu. Bunu yapmışlardı. Onlar lhashe inisiyeleri idi.

Tau yeni kılıç kardeşlerine göz ucuyla baktı. Elbette Uduak vardı ve kantarın ön tarafında, Jayyed'e olabildiğince yakın yürüyordu. Hadith ortaya daha yakındı ve haşlanmış bir kök sebzeyi çiğniyordu. Geri kalanlar, Jayyed'in seçtiği diğer elli bir adam, Lesser'dı ama Tau ile benzerlikleri burada sona eriyordu.

Scale Jayyed'deki savaşçılar fiziksel olarak Lesser'lar kadar Soylulara yakındı. Her biri ufka doğru koşacak, tarlayı elle sürecekti, savaşacak ve şafağa kadar içmeye devam edecek güce sahipmiş gibi görünüyordu. Jayyed seçtiği adamlar konusunda titiz davranmıştı ve Tau bu kalıba uymuyordu.

Diğer ölçekler Tau'nun beklentileriyle daha uyumluydu. Onlarda tanıdığı, kendisi gibi adamları görüyordu. Yine de bu onların umurunda değildi. Onunla hiçbir şey yapmayacaklardı. Daha ilk gündü ve Ölçek Jayyed ile diğerleri arasında şimdiden bir ayrılık vardı.

Isikolo liderliği, diğer umqondisi'ler seçimlerini yapma fırsatı bulamadan Jayyed'in kendi terazisini seçmesine izin vermişti. Pek çok kişi geleneklerin çiğnenmesinden rahatsız oldu ve hayal kırıklığına uğradı.

kendi inisiyelerine geçmişti. Jayyed'in grubu sevilmiyordu ve Scale Jayyed'in içindeki ve dışındaki herkesten aldığı bakışlara bakılırsa, hiçbiri on maç kazanamayan veya üçüncü güne ulaşamayan inisiye Tau kadar sevilmiyordu.

"Çifte zaman!" çağrısı önden geldi, bir umqondisi birbiri ardına emri tekrarladı. Kol, vadi tabanını kaplayan uzun ve güneşten kahverengileşmiş otların üzerinde yarı hızda koşarak hızını artırdı.

Tau düşüncelerinin kaybolmasına izin vererek koşuya odaklandı. Yorgun ve yaralıydı ve durmaktan başka bir şey istemezdi. Yine de bunu yapmayı reddetti. Kendisine bir sonraki adımı atamayacak duruma geldiğinde durabileceğini söyledi. Ayrıca kendine her zaman en azından bir sonraki adımı atabileceğini söyledi.

Onları bu şekilde saydı, birler halinde. Bir adım, bir adım, bir adım. Görevi en küçük parçalarıyla düşünmek onu devam ettiriyordu. Bir adım, bir adım. Standart yürüyüşe dönme çağrısı yapıldığında, Tau sertçe üflüyordu, yüzündeki kesik yanıyordu ve kırık bileği zonkluyordu, ama durmamıştı ve koşu onları hedeflerine götürmüştü, Scale Jayyed kolun önündeydi.

Durma çağrısını yapan Jayyed'di. Tau onun yanındaydı. Uduak ve Hadith de kılıç ustasının kalçasına ikiz kınlar gibi yapışmıştı. Jayyed onun terazisine bakarak parladı ama Tau bunu görebiliyordu. Umqondileri gururunu gizleyemedi.

"Güney Ihashe Isikolo'ya hoş geldiniz," dedi.

Askeri akademi onun arkasında duruyordu. Kerem'deki kaleyi gölgede bırakan is renginde bir monolitti. Isikolo, Onai'nin kalesinden daha büyüktü, dairesel yerine beşgen şeklindeydi ve duvarları daha yüksekti. Okyanustan bin adım ötede, Şampiyon Tsiory'nin Hedeni'leri sahilden püskürttükten sonra ilk ileri kampını kurduğu yerde inşa edilmişti, ya da hikâye böyle anlatılıyordu. Kerem Kalesi'nden iki kat daha kalın duvarları, ağır bronz kapıları ve her köşeye yerleştirilmiş bekçileri göz önüne alındığında, isikolo zapt edilemez görünüyordu. Kuşatmak ve almak için çok büyük bir güç gerekirdi.

"İçeri," diye bağırdı Jayyed.

Duvarların içinde, isikolo tek tip, tek katlı binalarla doluydu. Tau baraka olanları teşhis edebileceğini düşündü ama hepsi bu kadardı. Jayyed onları, inisiyelerin yerleşkede yollarını öğrenmelerine yardımcı olacak bir Proven görevlisine teslim etti.

Bir kolu ve gözü olmayan asık suratlı rehber, "Adım Limbani," dedi Scale Jayyed'e. "Sana etrafı gezdireceğim, karnını doyuracağım ve yatacak yer ayarlayacağım."

Diğer Provenlar da aynı şeyi yapıyor, rehberlik ediyor ve gelen terazilere kendilerini tanıtıyorlardı. Limbani yürümeye başladı ve Tau ile diğerlerinin de onu takip etmesini istedi.

"Şurası yemekhane," dedi grubuna, tek koluyla isikolo'nun ortasına yakın yüz adım uzunluğundaki binayı işaret ederek. "Şurası cephanelik; şurası umqondisi mahallesi; şu yol eğitim alanına çıkıyor; tuvaletler şurada, şurada ve şurada. Ve en önemlisi, revir şurada." Limbani sırttı. "Reviri çok iyi tanıyacaksın."

Bunun üzerine birkaç adam mırıldandı.

"Koğuşlarınıza. Sizi güzel ve rahat bir şekilde yerleştireceğiz, değil mi?"

Ölçek Jayyed'in barakaları, ince saman paletlerin boylu boyunca uzandığı uzun bir kerpiç kulübe, ölçekteki elli dört adam için yeterince büyüktü. Uduak bir yer talep eden ilk kişiydi ve kapıya en yakın karyolayı aldı. Ondan sonra, Tau bir yeri diğerinden daha iyi yapan şeyin ne olduğundan emin olmasa da, pozisyon için bazı jokeyler vardı. Binanın arka tarafına yakın bir yerde, uzun boylu ama ince yapılı, durmak bilmeyen öksürüğü olan bir adamın yanında bir karyola buldu.

"Tau," dedi Tau ona.

Adam öksürdü, arkasını döndü ve çantasını karyolasının üzerine koydu. "Chinedu," dedi.

"Yemek vakti geldi," dedi Limbani inisiyelere. "Geç kalmaktansa erken gelmek daha iyidir."

"Gidip... yemek yiyeceğim," diye öksürdü Chinedu ve oradan ayrıldı.

Terazinin çoğu aynı şeyi yaptı. Tau eşyalarını diz hizasındaki karyolanın altına yerleştirdi ve kendisine ait olan yatağa oturdu.

Babasını düşündü, hayatın verdiğiinden çok daha fazlasını hak eden Aren Solarin'i. Arkasına yaslandı. Belki de Aren birçok devir önce aynı yerde uyumuştı, ne hayal ediyordu

hayatının getireceği.

Tau kendi hayatını olabileceği gibi hayal etmeye çalıştı. Ama yapamadı. Sadece günler geçmişti ve bir şekilde geri dönemeyecek kadar uzaklaşmıştı.

Gözlerini kapattı. Dinlenme zamanı. Sabah eğitim döngüsünün birinci gününe başlayacaktı. İndlovu gibi adamları nasıl öldüreceğini öğrenmek, askeri bir adam olmak, intikam almak için bir döngü.

Tau kaşlarını çattı ve yüzündeki çiğ deriyi drtt. İstediği hayat bu değildi. Zuri'yi hayal etti, mutlu bir anıyı canlandırıdı, tırnağı yarasının kenarına takılıp çekerken daha fazlası için bir şans olup olmadiğini anlamaya çalıştı.

Acıdan tısladı ve bir damla kan yanağından gözünün kenarına kaydı. Kırmızı gözyaşını ve anıyı sildi. Bir döngü.

EĞİTİM

İlk o kalktı. Güneş henüz doğmamıştı ama barakalar fırın gibi sıcaktı ve ter kokuyordu. Bir gün önce giydiği kıyafetleri giyen Tau, eşyalarını topladı ve yemekhaneye doğru ilerledi.

Orada birkaç inisiye ve birkaç umqondisi daha vardı ve devasa alandaki yüzlerce sehpa masadan birinde yemek yiyorlardı. Yemekler binanın kuzey ve güney tarafları boyunca uzanan ısıtılmış büyük tencerelerde duruyordu. Tau tencerenin dumanı tüten lapasını toprak bir kâseye doldurdu ve oturacak bir yer buldu.

Ne yediğini söyleyemiyordu ama evde yediği her şeyden daha iyiydi ve kâsesini bitirip kaplardan birine geri dönüp yeniden doldurabileceğini düşünmek aklını başından alıyordu. Bunun mümkün olduğunu kanıtlamak için tam da bunu yaptı.

Yemeğini yedikten sonra Tau etrafı keşfetmek için yemekhaneden ayrıldı. İşler gittikçe yoğunlaşıyordu. Drudge akademinin işleyişini sağlayan işlerle uğraşıyordu ve birkaç umqondisi'nin inisiye barakalarına doğru yürüdüğünü gördü.

"Tau!" diye seslendi bir ses. Bu Jayyed'di. "Eğer zaten ayaktaysan, beni eğitim alanına kadar takip et. Akondise'im Anan diğerlerini topluyor."

Tau, Jayyed'in uzun adımlarına ayak uydurdu ve kendisinden çok daha uzun olan adama yetişmek için hızlı adımlarla yürüdü. Isikolo'nun karşı tarafındaki kapılara doğru gidiyorlardı.

"Yemek mi yedin? Güzel," dedi Jayyed.

İki muhafız bronz kapıları açtı. Tau geçtikten sonra isikolo'nun ana eğitim alanına ilk kez baktı.

Her yönde bin adım boyunca, otlaklar temizlenmiş ve zemin sıkıştırılmış kille kaplanmış devasa bir dövüş çemberine dönüşmüştü. Şimdiden birkaç terazi ısınma egzersizleri, kılıç formları ya da müsabakalar yapıyordu. Tau eğitim alanının genişliğine hayret etti ve inisiyelerin çoğu aynı anda burada olduğunda nasıl görüneceğini hayal etti.

Tau ve Jayyed'e doğru yürüyen Aqondise Anan ve onların ölçeğindeki yeni uyanmış, darmadağınık adamlar vardı.

"Sıra oluşturun," diye bağırdı Anan.

Tau koşarak geldi ve herkes düzene girdi. Jayyed onlarla yüzleşti.

"Aqondise Anan'la zaten tanıştınız," dedi. "Sizi adam etmemde bana yardım edecek." Biri kıs kıs güldü ve Jayyed adamın üzerine yürüdü. "Belki de küçük çiftçi köyünüzde özel biriydiniz. Oradaki Küçükler arasında bir yetenek, değil mi? Bir kılıcı yeterince iyi tutabilir ve onunla çoğu adamı dövebilirdin? Şimdi sınavlardan geçtin ve ben seni seçtim. Bu bir onaylama. Öyle değil mi? Sen özel olmalısın. Gerçek bir savaşçı."

Jayyed dikkatlerini çekmişti ve kılıcını çektiğinde onların da merakını uyandırmıştı. Elindeki silah bilenmiş bronz ya da körelmiş bir talim kılıcı değildi. Elinde tahtadan yapılmış bir kılıç vardı.

Jayyed Uduak'a ilerlemesini işaret etti. Uduak ona doğru yürüdü. Uduak'a kılıcını çekmesini işaret etti. Uduak öyle yaptı, bronz alıştırma kılıcı güneş ışığını yansıtıyordu. Jayyed saldırdı.

"Bir lhaşe savaşçısı; isikolo için bir umqondisi; savaşımızın ön saflarında hedeni'ye karşı terazilere liderlik eden bir inkokeli; ve bilinen dünyadaki en büyük askeri güç olan Omehi Koruyucu Konseyi'nin danışmanı oldum."

Jayyed Uduak'ın savunmasını geçip şakağına bir darbe indirdi ve iri yarı adamı dizlerinin üzerine çökertti. Yüzünde şaşkın bir ifade olan Uduak tökezleyerek ayağa kalktı.

"Tanrıça beni yirmi devirden fazla bir süre önce bıraktığım umqondisi rolüne geri döndürmeyi uygun gördü," dedi Jayyed ve son kelimeyi kılıç şeklindeki sopasının kabzasını Uduak'ın göğsüne vurarak onu yere döndürerek noktaladı.

Jayyed ondan uzaklaştı ve bir sonraki girişimciye el salladı

İleri. Bu Chinedu'ydu, Tau'nun öksüren kışla komşusu. Chinedu Uduak'a baktı, deneme kılıcını çekti ve Jayyed'in üzerine yürüdü.

"Hayatım boyunca," dedi Jayyed, Chinedu'nun saldırısını savuşturup yüzüne bir yumruk indirerek, "en iyi şekilde antrenman yapmadığımıza inandım."

Chinedu sarsıldı, iki burun deliğinden de kan sızıyordu. Kılı ön kolunu yüzünde gezdirerek kanı ağzından çenesine doğru sürükledi. Bunu yaptıktan sonra kılıcını kaldırıp hızlı hareket edebilmek için dizlerini bükerek öne çıktı. Hiçbir şey fark etmedi. Jayyed peşindeydi ve Chinedu silahsızlandırılıp toprağa gömüldü.

Jayyed ona ve Uduak'a el sallayarak sıraya dönmelerini işaret etti. "İhşe daha iyi olabilir," dedi Jayyed, Hadis'i öne çağırarak.

Hadith kılıcını çoktan çıkarmış ve bir kalkan bulmuştu. Jayyed'in tahta silahına sırtarak baktı ve kalkanı umqondisi ile arasında tuttu. Jayyed kılıcını sapladı ve Hadis engelledi.

"Testler seni daha hızlı bir dövüş temposuna maruz bıraktı," dedi Jayyed ve Hadis'e üç vuruş gönderdi. Hadis ilk ikisini engelledi ama üçüncüsü kılıçla kalkanın arasından kayıp bağırsaklarına saplandı ve onu iki büklüm etti. "Bu yüzden alıştırma kılıçlarını ketenle kaplıyoruz."

Jayyed başının üzerinden savurdu ve Hadith'in açıkta kalan sırtına vurdu. Hadith yere düştü. "Bu seni daha güvenli hale getirir, böylece daha sert vurabilirsin ve bu da dövüşü gerçeğe yaklaştırır."

Sıradaki adam çağrılmayı beklemeden, Jayyed'i gafil avlamayı umarak koştu. Jayyed yana kaçtı ve koşucunun şakağına vurarak onu yere serdi.

"Hepiniz tahta kılıç kullanacaksınız." Jayyed Tau'ya el salladı. "Eğitimimiz gerçek savaşları mümkün olduğunca yakından taklit edecek."

Tau diğer eliyle alıştırma kılıcını çekti. Titriyordu. Sol elle dövüşme konusunda hiç pratiği yoktu. Yine de iki katı yaşındaki biri tarafından utandırılmayı reddetti. Vuruş menzilinden uzak durmaya dikkat ederek Jayyed'i takip etti.

"Büyük bir dövüşçü olmak istiyorsan," dedi Jayyed, kılıcını Tau'nun kırık bileğine doğru savurdu ve Tau'nun geri çekilmesine, neredeyse dokunulmadan silahını düşürmesine neden oldu, "dövüş alıştırması yapmalısın."

Jayyed, Tau ile aralarındaki mesafeyi kapattı ve kılıçlarını çaprazladılar,

bir, iki, üç kez. "Teorik formlar," dedi Jayyed, Tau fırsatını bulmuşken, "ve bronz kılıçlarla yapılan ihtiyatlı idmanlar öğrenmeyi ve ilerlemeyi yavaşlatır."

Tau seviye değiştirerek Jayyed'in göğsüne doğru hamle yaptı. "Yavaşlamak için vaktimiz yok."

Tau hamlesinin çevrildiğini hissettiğinde hamlesinin ortasındaydı. Jayyed tahta kılıcını Tau'nun bıçağının etrafında döndürdü ve bileğinin bir hareketiyle Tau'yu etkisiz hale getirdi.

"Seçilmişlerin yavaşlık için zamanı yoktur." Jayyed, Tau'nun alçalmış bedeninin üzerinden uzandı, onu ensesinden yakaladı ve öne doğru çekti. Tau sendeledi, öndeki ayağı Jayyed'in uzattığı bacağına çarptı ve yere düştü.

"Çok yavaşlarsan ölürsün." Jayyed, Tau'nun üzerinde duruyordu. "Çok yavaş ve hepimiz öldük."

Jayyed adım adım ilerleyerek bir sonraki kurbanı için teraziyi taradı. "Sayıca bizden kat kat fazla olan bir düşmanla savaşıyoruz," dedi bir inisiyeyi sallayarak. "Her birimiz onların katları kadar değerli olmalıyız." Konuşurken enerjik bir yumruktan kurtuldu ve yeni rakibini omuzlayarak uzaklaştırdı.

İnisiyeyi bitirmeden, sıradakini öne doğru salladı. İkiye karşı birdi. Adamlar akıllıydı; dağıldılar. Jayyed ilk adama çalım atarak onu geri püskürttü ve sonra tahta kılıcının yassısını ikinci adamın kasığına indirdi.

İlk adam böğürdü ve kemiklerini kıracak kadar sert savurdu. Jayyed rüzgârda savrulan otlar gibi eğildi ve inisiyenin kılıcı yanından geçip gittiğinde kılıcını adamın bacaklarına vurdu. Jayyed'in kılıcı inisiyenin ayaklarını yerden keserken ikiye ayrıldı.

"Xidda'daki ahşap korkunç," dedi. "Bu silahları yapmak pahalı. Ama hayatlar daha pahalıdır. Büyük savaşçılar pahalı ahşaptan daha değerlidir."

Jayyed diğer ikisini öne doğru salladı, böylece karşısında üç kişi olacaktı. Boş kılıç elini Aqondise Anan'a doğru kaldırdı ve Anan kendi tahta kılıcını çekip fırlattı. Jayyed sopayı havadan kaptı ve yeni gelenlerden birine vurmak için kullandı. "Bronz tutarken formlara odaklanmayacak ya da birbirinizle dans etmeyeceksiniz."

Geride iki adam kalmıştı. Jayyed birinin kolunun üst kısmına vurarak inisiyenin kılıcını düşürmesini sağladı. Diğer adam saldırdı ve Jayyed araya girerek adamın kafasının yan tarafına bir dirsek indirdi, sonra da ayrılıp tahta kılıcıyla boynuna bir darbe indirdi. Bıçaklar gerçek olsaydı bu saldırı adamı öldürebilirdi.

"Dövüşmeyi dövüşerek öğreneceksin." Jayyed döndü ve daha önce silahsızlandığı adamlarla yüzleşti. İnisiye silahını almak için eğilme aşamasındaydı. Jayyed'in kılıcının altına dayandığını hissedince donup kaldı.

"Sana karşı çıkacak herkesten daha hızlı, daha deneyimli ve daha acımasız olacaksın." Jayyed tahta kılıcı kınına soktu ve geri çekildi.

Yere düşen adamlardan birkaç inilti duyuldu, ancak bunlar kantarın geri kalanından gelen tezahüratlarla bastırıldı. Tau kendini diğerleriyle birlikte tezahürat yaparken bulunca şaşırdı.

"Yeter, yeter," dedi Jayyed. "Su getir. Yarım güneş sonra burada görüşürüz. Ciddiyetle başlıyoruz."

Anan adamların sıraya girmesini istedi. Hadis, Jayyed'in bayılttığı adamı uyandırmak zorunda kaldı. Adamın ayakları titriyordu ve Uduak onu sıraya geri taşımaya yardım etti.

Jayyed kantara, "Gidebilirsiniz," dedi ve adamlar yarı kısık ama istekli seslerle birbirleriyle konuşarak su kovalarına ya da yemekhaneye doğru ilerlediler.

"Bay Solarin, durun," diye emretti Jayyed.

ANLAR

Suya ihtiyacın yok," dedi Jayyed. "Yok mu, nkosi?" Tau sordu.

"'Umqondisi' de olur. Ben Soylu değilim." Jayyed eğitim alanının derinliklerine doğru yürüdü ve Tau da onu takip etti. Birkaç nefes boyunca sessizlik içinde ilerlediler. Tau diğer terazilerin işlerine devam etmelerini izledi, ne kadar tanıdık göründüklerini fark etti, formları uyguladılar, körelmiş bronz bıçaklarla çarpıştılar, gerçek savaş hızının çok altında savruldular, birbirlerini yaralamamaya dikkat ettiler. Tau şimdiden eğitimi yeni gözlerle görmeye başlamıştı.

"Isikolo'dan ne istiyorsun?" Jayyed sordu. "Omehi'yi hedeni'den korumak istiyorum."

"Tabii ki biliyorsun."

Tau başka ne yapması gerektiğini düşündü... Jayyed'e başka ne söylemek istediğini. "Yaşayan en iyi savaşçılardan biri olmalıyım. Çalışmaya hazırım. Çalışacağım-"

Jayyed güldü. Tau kaskatı kesildi.

"Sakin ol," dedi Jayyed ona. "Etkilendim, hepsi bu. Aslında ben de aynı şeyi istediğimi hatırlıyorum. Peki ya Nobles?"

"Ne olmuş onlara?"

"Asiller, Lesser'lardan daha büyük, daha güçlü ve daha hızlıdır." "Onlar hala insan."

Jayyed gülümsedi. "Erkekler savaşmak için doğal avantajlarla doğarlar."

Tau babasının öldüğü günü hatırlarken kanının kaynadığını hissetti.

"Jabari Onai'ye denk biriydim," dedi.

Jayyed tek kaşını kaldırarak ona baktı.

"İyi bir maç çıkardığımı söylemedim," dedi Tau, aynı anda hem noktadan geri çekilip hem de arkadaşını ıskalayarak. "Ama Kagiso Okafor'u yendim."

"Bu Nceku kendine ancak Noble diyebilir."

"Ama o bir tane ve ben onu yendim. Omehi'nin en büyük dövüşçüsü olmalıyım," dedi Tau, tırnakları avuçlarına batarak sakinleşmeye çalışarak. "Bana bunu verebilir misin?"

Jayyed ciddileşti. "Sana hiçbir şey veremem. İstersen alabileceğin bir şey olabilir."

"Öyleyim."

"Göreceğiz. Büyüklüğün bedeli yüksektir."

"Her şeyi öderim."

"Hayatın mı?" Jayyed sordu ve Tau'nun durmasına neden oldu. "Bedeli bu. Hayat, zamanın içindeki anlardan başka bir şey değildir. Büyüklüğe ulaşmak için o anlardan vazgeçmek zorundasınız. Hayatınızı hedefinize vermelisiniz."

"Kolayca ödendi," dedi Tau ona.

Jayyed onu izledi. "Genç bir adam gibi konuştun, dünyada hâlâ yenisin." Yürümeye devam etti. "Hareketlerinizin ağzınızdan çıkanlarla uyuşup uyuşmadığını göreceğiz."

O sabahın ve öğleden sonranın geri kalanı antrenmanlarla geçti. Tau boştaki eliyle dövmüşmek zorundaydı ve Jayyed diğerlerini Tau'nun iyileşen bileğini hedef alanların cezalandırılacağı konusunda uyardı. Fark etmedi; Tau tüm maçlarını kaybetti. Performansından utanıyor ve Jayyed'in onu kantardan çıkaracağından endişe ediyordu.

Akşam yemeğinde çok az yedi, açlığı kaderiyle ilgili endişesiyle maskelenmişti. Kimseyle konuşmadı ve kimse de onunla konuşmadı. Kendini sefil hissediyordu ama ertesi gün daha iyi olacağına dair kendine söz verdi.

Tau'nun ikinci günü savurma, itme ve ciğer atma için doğru tekniği uygulamakla geçti. Temel bilgiler. Jayyed onlara uzun saldırı veya savunma dizilerini kapsayan geleneksel formları öğretmeyeceğini söyledi. Uzun formların dövüşçüleri çok katı hale getirdiğini savunuyordu. Bireysel ifadeye veya bireysel avantajların kullanılmasına izin vermiyorlardı.

"Farklı olduğumuzdan daha çok birbirimize benziyoruz," dedi Jayyed. "İki kol, iki bacak, bir kafa." Tık naz ve konuşkan adamı dürtmüştü

Themba, bedenin adını verdiği bölümlerinde, inisiyeyi şimdilik susturdu.

"Saldırmak ya da savunmak için sadece pek çok iyi yol vardır. Ben bunları öğreteceğim, başkalarını değil. Gerisini temel bilgileri kendi avantaj ve dezavantajlarınıza göre uyarlayarak öğreneceksiniz." Jayyed bu kısmı söylerken tahta kılıcıyla Tau'nun kırık bileğine dokunmuştu. "Birbirimize farklı olduğumuzdan daha çok benziyoruz ama farklılıklarımız da var. Sana seninkileri öğretemem. Onları kendin keşfedeceksin."

Böylece temel bilgileri çalıştılar. Sonra da öğleden sonrayı ve sonraki iki günü düello yaparak geçirdiler. Beşinci gün de diğerleri gibi temel kılıç çalışmalarıyla başladı.

"İt. İt. İt, lanet olası!" diye bağırdı Anan terleyen adamlara.

Tau hayal kırıklığına uğramıştı. Jayyed'in beş gün önceki etkileyici performansı sönmeye başlamıştı ve tahta bir kılıç sallayarak daha iyi bir kılıç ustası olmayı hayal etmek zordu. Diğer inisiyelerin birbirleriyle tahtayla dövüşükleri için Scale Jayyed'le dalga geçmeleri de işe yaramıyordu ve Tau isikolo'daki hayata alışmakta zorlanıyordu.

Onun ölçeğindeki diğer adamların çoğu küçük arkadaş grupları oluşturmuştu. Ama Tau'yu görmezden geldiler ve Tau onların küçümsemelerine tepki göstererek arkadaşlıklarla uğraşmayacağına karar verdi. Tau isikolo'ya öğrenmek, daha iyi olmak, parlak bir savaşçı olmak için gelmişti, hepsi bu. Bunu yalnız bir yol olarak görüyordu.

En kötüsü de performansıydı. Kazandığından çok daha fazla düello kaybetti. Yine de asla Tanrıça'nın merhametini dilemedi, her zaman sonuna kadar savaştı. Tau bunu kendini zorlamak için yaptığını söylüyordu. Geceleri, bunun gururunun hem yenilgiyi hem de teslimiyeti kaldıramamasından kaynaklanıp kaynaklanmadığını merak ediyordu.

"Sıraya girin!" Jayyed çalışma alanına doğru ilerlerken Anan bağırdı.

Terazi, Jayyed'in konuşması için sıraya girdi. "Günaydın," dedi ve onu koro halinde selamladılar.

"Devam etmeden önce size söylemem gereken bir şey var," dedi Jayyed. "Aqondise Anan'dan, her kim olursa olsun ekstra eğitime başlamasını istedim.

Normal eğitimden iki güneş aralığı önce istiyor." Themba inledi ve Anan'dan sert bir bakış aldı.

Jayyed, "Bu zorunlu değil," dedi, "ancak harcanan zaman, ortaya çıkan şeyin değerini belirliyor."

Jayyed'in gözleri önündeki adamların yüzlerinde gezindi. Tau, kılıç ustasının bakışlarının kendisine ulaştığında yavaşladığını hissetti. Bu doğru olsun ya da olmasın, Tau ertesi gün erkenden orada olacaktı. Eğer Jayyed fazladan zamanın yardımcı olacağını düşünüyorsa, Tau yardımı kabul edecekti.

O öğleden sonra, Tau Hadith ile dövüştü ve Hadith onu ezdi.

"Erken seanslarda görüşürüz, ne dersin?" Hadith, Tau'yu bir dizi hızlı vuruşla geri çekilmeye zorlayarak sordu.

Tau başını salladı ve Vali'yi uzak tutmak için elinden geleni yaptı.

"Güzel," dedi Hadis. "Buna ihtiyacın var ve seninle daha fazla idman yapmak Uduak ve benim için eğlenceli olacak." Hadith Tau'yu tam kalbinin olduğu yerden bıçakladı. "Öldür vur ve eşleştir," dedi sıfırlayarak.

Tau ağrıyan göğsünü ovuşturdu. Gambesonu artık darbeleri engellemekte pek işe yaramıyor gibiydi ve bunun sebebinin vücudunun her yerinin yara bere içinde olması mı yoksa zırhındaki dolguların son beş günlük kayıplar yüzünden yıpranmış olması mı olduğundan emin olamıyordu. Hadis ve Uduak'la geçireceği ekstra zamanı iple çekmediğini biliyordu.

ZAMAN

Ertesi sabah, Tau erken antrenmana ilk giden kişi olmaya özen gösterdi. Antrenman sahasına vardığında hava hâlâ karanlıktı ve gün kızgın sıcak yerine ılıktı. Vücudunu egzersizlerle hazırladı ve bunu yaparken beş adam daha ona katıldı. Bunlar Uduak, Hadith, Chinedu, Yaw ve Jengo idi.

Tau'd a n sonra avluya ilk çıkan Uduak oldu ve ondan olabildiğince uzakta durarak zırhçılardan kendisi için bir kılıç yapmalarını istediğı devasa tahta parçasını salladı.

Sırada Chinedu vardı. Sonra Yaw geldi, içlerinde en küçüğü, yani Tau'dan sadece yarım baş daha uzundu. Yine de hırçındı ve kılıcını en çok acıtacak yere saplama konusunda yetenekliydi. Yaw'ın ardından Jengo geldi, bir Palm Royal Soylusu gibi kasıla kasıla yürüyor ve sanki hücum emri verecekmiş gibi kılıcını çekiyordu. Sahaya en son Hadith geldi. Isınmadı, bunun yerine bir kenarda durup diğerlerini izlemeyi tercih etti.

Anan geldiğinde, sıraya girmelerini istedi. Onları eşleştirmeden önce antrenman sahasında koşturarak ter dökmelerini sağladı. Tau, Jengo ile birlikteydi.

Anan onları dövüştürdü ve etrafta dolaşıp onu düzeltti, bunu ayarladı. Boşta kalan eliyle dövüşürken bile Tau, Jengo için adil bir eşti. Tau, Jengo'nun sorununun tek bir darbe bile almadan maçı bitirmeye çalışması olduğunu düşünüyordu. Bu onu çok savunmacı yapıyordu, bu da Tau'ya ona baskı yapma fırsatı veriyordu.

Amansız saldırıları Jengo'yu yıprattı ve maçı uzattı. Diğerleri turlarını bitirmiş ve onları izliyorlardı. Hepsi

Jengo'ya tezahürat yaptı.

"Kanını akıtın!" diye bağırdı Uduak.

"Char... ve küller!" dedi Chinedu şüpheli bir cesaretle. "Jengo... bir şeyler yap!"

Jengo saldırdı, akranları tarafından utandırılarak saldırmaya zorlandı. Tau geri çekilmeli, Jengo'nun saldırganlığının savunma duvarını yıkmasına izin vermeliydi. Ancak, tek taraflı yorumlar onu sinirlendirmişti ve tam tersini yaparak Jengo'nun üzerine daha sert gitti.

Kılıçlarını çaprazladılar, ayrıldılar ve sarhoşlar gibi savurdular, her biri iki kez ıskaladı, ta ki Tau kılıcıyla Jengo'nun miğferinin yan tarafına vurana kadar. Jengo bocaladı ve Tau ona tekrar, sertçe vurdu. Jengo dizlerinin üzerine çöktü ve Tau kılıcını indirerek "öldürücü" bir darbe indirdi. Jengo tahta kılıcını zamanında kaldırıp engellemeyi başardı ve ayağa kalkmadan önce yuvarlanarak uzaklaştı.

Tau ona hiç alan bırakmadı ve karşılıklı darbelerden sonra Jengo savunma yapamayacak kadar pozisyonunu kaybetmişti. Tau omzuna vurdu ve ardından Jengo acı içinde geriye sıçrarken boynuna bir darbe indirdi. Jengo garip bir tiz ses çıkardı ve yere düştü. Tau işini bitirmek için hamle yaptı ve Anan'ı maçı bitirmeye zorladı.

Yüzü kızarmış, kalbi küt küt atan ama zafer kazanmış olan Tau ellerini havaya kaldırıp bağırdı ve ilk gerçek isikolo zaferiyle yüzünü izleyicilere döndü. Diğer adamlar sessizdi. Ona aştığı bu küçük engelin şerefini bile vermediler. Tau kollarını indirdi ve kılıcını kuvvetle kınına soktu. Onlarla birlikte küle, diye düşündü. Elinin tersiyle kazanmıştı. Kazanmıştı.

Anan Tau'ya hafifçe başını salladı. "Hadith, Tau ile eşleş. Uduak, Yaw'ı al. Chinedu, sen Jengo'yla otur."

Tau yüzünü buruşturdu ve Hadith'le karşı karşıya geldi. Güneşin altında geçirdiği an geride kalmış ve kafasındaki teri silmeye bile vakit bulamadan gitmişti.

"Savaşın!" Anan dedi ve o gün, ertesi gün, bir sonraki gün ve bir sonraki gün savaştı.

Sıcak sabahlar kavurucu öğleden sonralara, öğleden sonralar da bunaltıcı gecelere dönüştü ve Tau'nun tüm vücudu bitişik bir yaraya dönüştü. Bazı günler o kadar kaskatı uyanıyordu ki karyolasından yere yuvarlanmak zorunda kalıyor ve ayağa kalkacak kadar gevşeyene kadar orada yatıyordu.

Ama kazanmaya başladı.

Yavaş yavaş oldu ve her maç hala bir savaştı, ancak Tau normal seanslar sırasında Scale Jayyed'in geri kalanından galibiyetler almaya başladı. Sabahın erken saatlerinde, ekstra antrenman sırasında, Tau Jengo'yu biraz güvenilir bir şekilde yenebiliyordu ama diğerlerinin hiçbirini yenemiyordu. En azından Uduak'ı. Tau itiraf etmeliydi ki, onunla dövüşmekten nefret ediyordu.

Sonra, bir sabah, Jengo ekstra sabah seansına gelmedi. Ertesi gün de orada değildi. Geri kalan dört kişi, sanki Jengo'nun gitmesi onun suçuymuş gibi Tau'ya suratlarını ekşiterek baktılar.

Bir ay döngüsü sonra, Jayyed ilerlemeyi görmeye geldi. Bugüne kadar düzenli seansların üçte birinden daha azına katılmış ve ilk seansların hiçbirine katılmamıştı. Anan bunu sorduğunda adamlara kötü alışkanlıkları kırmanın ve inisiyeleri yeni bir savaş hayatına alıştırmmanın önemli olduğunu söyledi. Bu ön çalışma tamamlandığında, Jayyed'in odaklanmış dikkatinden faydalanabilecek inisiyeler olacaktı. Bu yüzden onu bu kadar erken görmek sürpriz oldu.

"Ölçek hazır!" Anan dedi ki. "Umqondisi hazır."

Tau diğerleriyle birlikte sıraya girdi ve Jayyed adamlara yukarıdan aşağıya bakarak sırayı takip etti.

"Siz benim beşlimsiniz," dedi. "Sizler benim en gururlu eserim olacak savaşçılarsınız. Sizler benim mirasım olan lhashe'ler olacaksınız." Kimse tek kelime etmedi. "Birçoğunuza büyüklüğün bedelinin zaman olduğunu söyledim. Ölçeğimin geri kalanı zaman harcıyor. İşe koyulurlar. Siz daha fazla ve daha çok çalışacaksınız. Daha iyi olacaksınız. Bu doğal bir düzendir ve mükemmelliğe giden gizli yoldur - daha çok çalışın, daha çok üretin."

Jayyed beş kişilik sıranın ortasında duruyordu. Tau'nun önündeydi, sanki sadece onunla konuşuyordu.

"Yerinizi borçlu olmadığınızı bilin," dedi Jayyed onlara, Tau'ya. "Sizden daha iyi performans gösterilirse yeriniz değiştirilebilir ve değiştirilecektir de. Ancak yerinizi korursanız, İndlovu'nun kalede üç yılda öğrendiği kadarını isikoloda tek bir döngüde öğitecek ve öğreneceksiniz. Siz Küçüklersiniz ama Soylular kadar sıkı savaşacaksınız."

Tau tuttuğunu bilmediği bir nefes aldı. İhtiyacı olan şey buydu. İsteddiği her şey buydu.

"Şunu da bilin ki," diye devam etti Jayyed. "Gelişim ancak niyetli bir çabayla gerçekleşebilir. Her gün senin için zor olmalı."

Zorlanmadığınız günler gelişmediğiniz günlerdir. Gelişmediğiniz günler, arkanızdaki adamların mesafeyi kapattığı günlerdir. İşte o zaman düşmanlarınıza umut verirsiniz. Savaşta sizinle karşılaştıklarında, sizi bitirmek için yeterince şey yapmış olacakları umudunu."

Jayyed koruyucu hançerini çekti. Tau onu taktığını fark etmemişti. Ejderha pulundan yapılmış bıçak en karanlık geceden bile daha siyahtı. Sanki biri dünyanın dokusunu yırtmış ve yerine yenisini koymayı unutmmuş, yerine hiçlik bırakmış gibiydi.

Jayyed onu yüksekte tuttu. "Kendini geliştirmediğin günlerde, karnını deşecek bıçağa, kalbine girecek bıçağa, canını alacak baltaya ya da mızrağa kendini açmış olursun.

"Başarısızlığa karşı savunmak için her gün zor olmalı. Her gün sizi güçlendirmelidir. Çünkü potansiyel, zor günlerin potasında güce dönüşür."

Jayyed bir adım daha yaklaştı, Tau'ya bir kol mesafesi kadar yaklaştı. "Yapacağınız savaşa, onlarla savaştığınızda karar verilmez. Ondan önce çabalarınızın kapsamı ve fedakârlıklarınızın içeriğiyle belirlenir. Her gün yaptığınız seçimlerle belirlenir. Bu yüzden kendinize sorun: Ne kadar güçlü olmayı seçiyorum?"

Bir büyü yapılmıştı. Hiçbiri bunu bozmaya cesaret edemedi. Heykel gibi durdular.

Jayyed hançerini indirdi ve kınına soktu. "Bugün kendi ölçeğimizde eğitim yapmıyoruz. Bugün tahta kılıçlarımızı bırakıp diğerlerine karşı çarpışacağız.

"Kışlaya git ve adamlarımın geri kalanına söyle. Orucunuzu bozun ve bronzlarınızı, kılıçlarınızı ve kalkanlarınızı toplayın. Bir birlik olarak savaşacaksınız ve ne kadar güçlü olmayı seçtiğinizi göreceğiz."

Kışlaya dönüş yolunda Chinedu, berbat öksürüğüne rağmen susmak bilmiyordu. "Hançeri gördün, değil mi? Ejderha pulu, değil mi?"

Uduak, başı eğik ve ağaç kökü derinliğinde bir sesle, "Gördük," dedi.

Bu suskun yanıt Chinedu'yu tatmin etmedi. "Şimdi... diğer... ölçeklerle savaşmalıyım."

"Bu öksürükle beni çıldırtacaksın," dedi Hadis. "Seninle kül olmaya... o zaman," diye öksürdü. "Bir sorunum var... boğazım, değil mi?"

"Bu bir çatışma olacak," dedi Yaw, güneşten yanmış elini güneşten yanmış başına sürüp ölü etlerini sıyrarak. Yaw bir Omehi'nin olabileceği kadar açık tenliydi ve bakırımsı teni hiçbir zaman Xidda'nın güneşine dayanamamıştı. Her zaman lekeli ve soyulmuştu, derisini döken bir inyoka gibiydi.

Hadith toprağa tükürdü ve Yaw'a döndü. "İndlovu'ya karşı Kayalıklar'da çarpışacağımız zaman için bizi hazırlıyor. Birbirimize karşı başlamamızı istiyorlar. Ölçeğe göre ölçek hakkında bir fikir edinmek için."

Chinedu, "Henüz bir ay döngüsü için Kayalıklar'a gitme," dedi.

"İşte bu yüzden buna birini hazırlamak deniyor, seni inkumbe," dedi Hadis.

Chinedu sinirlendi ama hiçbir şey yapmadı. Hadith kılıcını iyi kullanıyordu; ayrıca, Chinedu'yu hiç değilse öksürüğü için yumruklayacak olan Uduak'la yakınlaşmıştı.

"Nasıl çalışıyor?" diye sordu Tau, diğerlerini şaşırtarak. "Konuşuyor!" dedi Hadith.

"Olmamalı," diye homurdandı Uduak.

Yaw acıdı ve açıkladı. "İndlovu'ya gittiğimizde sayıca onlardan üç kat fazla olacağız. Bazen Muhafızları olur, bazen olmaz. Sayının pek bir önemi yok. Bizi her zaman ezerler. İndlovu'nun Bilek'te Hedeni'lerle karşılaştığında karşılaştığı zorlukları taklit etmemiz gerekiyor, sayıca çoklar ve hepsi bu."

"Bugünün nasıl olması gerektiğini kastediyordu," dedi Hadis.

"Bunu nereden biliyorsun o zaman? Ne demek istedi, ne?" dedi Chinedu, belki Yaw'ı savunmak için, ama daha çok Hadis'e haddini bildirmek için fırsat kolluyordu.

Hadith onu görmezden geldi ve Tau'ya ders verdi. "Bugün kura çekecekler ya da isim çekecekler. Bizim ölçeğimiz başka bir ölçeğe karşı olacak. Bunu Kayalıklar'da, İndlovu'ya karşı yaptığımızda, savaş alanları kurulacak-"

Yaw, Hadith'in sözünü keserek, "Bir dağda, bir çölde, hatta bir şehirde, kulübeleri, uzun evleri ve her şeyi taklit ettikleri bir yerde," dedi.

"Yakında İndlovu ile karşılaşacağız. Bir ay döngüsü içinde," dedi Tau, düşünerek

Kellan, onun orada olup olmayacağını ve onunla dövüşüp dövüşemeyeceğini merak ediyordu. Düşünceleri önce karanlığa, sonra da endişeye dönüştü. Tau tekrar öldürmeye ne kadar hazır olduğunu merak etti. Yeterince iyi olup olmadığını merak etti ve geri gelen cevaptan hoşlanmadı.

"Kaybedeceğiz," dedi Uduak, Tau ile konuşarak kendi koyduğu bir kuralı çiğneyerek.

"Ihashe her zaman Indlovu'ya yenilir. Asiller böyle seviyor," dedi Hadis. "Bize nerede durduğumuzu hatırlatıyor."

Yaw gülümsedi. "Bu sefer farklı olacak."

Hadith ona bir bakış attı. "Neymiş o?"

"Jayyed ile birlikteyiz. Bir muhafız hançeri kazandı ve Indlovu'ya gerçek bir şans vermek için bizi nasıl iyi hale getireceğini biliyor."

"Öyle mi düşünüyorsun?" dedi Hadis. "Soylular karşısında bir şey yapabileceğimizi mi sanıyorsun?"

"Savaşacağım," diye hırladı Uduak.

"Ben de savaşacağım," dedi Hadis. "Çoğunlukla başka seçeneğimiz olmadığı için. Savaşmak benim endişem değil. Beni ikna etmeyen şey kazanmak."

"Onları öldüreceğiz," dedi Tau.

Diğer adamlar sustu ve Hadis ona bir bakış attı.

"Senin ağzın, Tanrıça'nın kulakları," dedi Hadis, beş adam diğerlerine savaşma zamanının geldiğini söylemek için barakalarına girerken.

BRONZ

Tekrar bronz tutmak garip hissettiriyordu. Tau'nun elinde alıştırma kılıcı, sağ elinde ise kırık bileğini korumak için bir kalkan vardı. Çok fazla değildi ve kalkan garip hissettiriyordu ama biraz koruma hiç olmamasından daha iyiydi.

Isikolo'nun birkaç küçük savaş alanından birinde duruyordu. Bu meydan kare şeklindeydi, her yönde yüz adım uzanıyordu ve vadinin suya hasret otları baldırın ortasına kadar yükseldiğinden koşmayı biraz zorlaştırıyordu.

Tau, Yaw ve Chinedu'nun yanındaydı, ölçeklerinin düzeninin ön tarafına yakındı ama Uduak ve Hadith'ten bir sıra gerideydi. Ölçek Chisomo ile karşı karşıyaydılar. Bu iyi bir ilk sınavdı, Jayyed'in elli dördüne karşı Chisomo'nunki.

Daha yeni bir umqondisi olan Chisomo, Jayyed'in tam tersiydi. Çok daha gençti ve şimdiden katı bir gelenekçiydi. Eğitimi formlara odaklanmıştı ve serbest dövüşe çok az önem veriyordu. Jayyed disiplin konusunda sert davranırken, Chisomo disiplini bir sanat olarak yüceltiyordu. Adamları her akşam bronz kılıçlarını ve kalkanlarını parlatır ve zamanlarının önemli bir kısmını eğitim sahasında mükemmel bir zamanlamayla yürüyerek geçirirlerdi.

Tau, Ölçek Chisomo'nun ne kadar iyi dövüşebildiğini bilmiyordu. Yine de birlikte iyi çalışacaklarından oldukça emindi ve bu kendi ölçeği için söyleyebileceği bir şey değildi.

İki akondise terazilerin arasında durarak çatışma hakemi olarak görev yapıyordu. Kurallar basitti. Bir dövüşçü, vücudundaki bir kemik kırılana, ayakları dışında herhangi bir şeyle yere değene veya

Diz çöktü, bayıldı ya da Tanrıça'nın merhametini istedi.

Akondise hile yapanları izler ve bir taraf ortadan kaldırıldığında çatışma kazanılırdı. Gerçek savaş gibi kolaydı; tek yapmanız gereken düşmanınızı katledecek kadar uzun süre hayatta kalmaktı.

"Ölçek Jayyed, silahlar yukarı! Ölçek Chisomo, silahlar yukarı!" diye seslendi akondislerden biri.

Bronz kılıçların kınından çıkarılma sesi alanda çınladı. Diğer umqondisi, aqondise, inisiyeler, Proven ve hatta birkaç Drudge çatışmaların ilk gününü görmeye gelmişti ve Tau savaş alanının kenarına bahis oynayanları duyacak kadar yakındı. Oranlar Chisomo'nun lehineydi. Scale Jayyed zalimlerle doluydu ama zalimlerin disiplinli adamlarla boy ölçüşemeyeceği düşünülüyordu.

"Savaşın!" diye bağırdı aynı akondise.

İki yargıç kenara kaçtı ve Scale Jayyed'in adamları kana susamış yırtıcılar gibi uluyarak saldırdı. Chisomo'nun adamları korkmadı. Üç küçük ama eşit takıma ayrıldılar. Tau bu düzeni babasının savaş hikâyelerinden tanıyordu. Bu standart bir Seçilmiş askeri taktiğiydi, genellikle bütün bir kanat tarafından uygulanırdı ama onda bir adamla bile prensipler aynıydı.

Üç koldan yapılan saldırının dıştaki kolları Scale Jayyed'i kuşatmayı hedeflerken, ortadaki kol kalkanlarını birleştirip sabit durdu. Hücümün yükünü ortadaki bölük çekecekti ve ilk saldırıya karşı koyabilirlerse, dıştaki bölükler Jayyed'in adamlarının yarısını kısa sürede haklayabilecekti. Bunun için tek bir şey vardı. Ölçek Jayyed'in ortayı yarması ve kanat manevrasından kurtulması gerekiyordu.

Hadis de aynı şeyi gördü. "Üç çatallı kanat!" diye bağırdı. "Ortayı kırın!"

Rakiplerine çarptılar ve kılıçlarla kalkanların arasında kaldılar. Her yerde hırlayan yüzler, titreyen kılıçlar, yağlanmış bronzun metalik tınısı ve terden sırlıklam olmuş gambesonlar vardı. Eğitimdekine hiç benzemiyordu. Daha çok Daba gibiydi. Kaos.

Tau, Uduak'ın Chisomo savunma hattından bir adamı düşürdüğünü ve onu düşmanın ortasına kadar takip ettiğini gördü. Hadith onu çağırmaya çalıştı.

ama Uduak ya duymadı ya da umursamadı. Chinedu, tek savunması kalkanını yeterince yüksek tutarak beyninin parçalanmasını önlemek olan zavallı bir inisiyeyi sopayla dövüyordu ve Yaw çoktan bir Chisomo adamını düşürmüştü ve ikincisi üzerinde çalışıyordu.

Sırık gibi bir Chisomo dövüşçüsü Tau'yla karşı karşıya geldi ve bir ateşi canlandırmaya çalışır gibi kılıcıyla onu dürttü. Tau saldırıyı hedefinden saptırdı ve kalkanını adamın miğferli yüzüne çarptı ve adam yere düştü. Yere düşen kılıç ustasının arkasında uzun boylu, romatizmalı gözleri olan bir Chisomo inisiyesi vardı. İnisiye yenilmiş arkadaşına bir bakış attı, hırladı, Tau'ya doğru geldi ve kılıçlar çaprazlandı.

Tau uzun süre ahşap kullandıktan sonra bronzun ağırlığına alışmaya çalışıyordu ama dövüştüğü adam daha da zorlanıyordu. Tau'nun rakibi çamurda yürüyormuş gibi hareket ediyordu. Yavaştı, acımasızca yavaştı ve Tau'nun çocukken öğrendiği ilk kılıç dövüşü dizilerinden biri olan intaka formunda ilerlemeye çalışıyordu.

Tau, kılıcını adamın böğrüne saplamadan önce formun birinci ve ikinci süpürme saldırılarından kaçındı. Bunu burnuna indirdiği bir kelepçeyle takip etti, ardından kalkanını romatizmalı gözlere saplayarak inisiyeyi yere düşürdü ve onu çatışmanın dışına çıkardı.

Ardından iki adam Tau'ya doğru geldi, ona ulaşmaktan çok birbirlerinin yolundan çekilmekle ilgileniyor gibiydiler. Tau yüksekte kesti, ilkinden bir blok bekliyordu. Hiçbiri gelmedi, bu yüzden adamın miğferine vurarak onu yere serdi. İkinci adam bir savaş çılgılığı attı ve savurdu. Tau darbeyi kalkanıyla yakaladı, bileği acıyla sızladı, sonra kalkanını kullanarak adamın kılıcını aşağı indirdi. Kalkan yoldan çekilince, Tau kılıcıyla başının üzerine geldi. Darbe isabet etti ve ispiyoncu yere yığıldı ama yıkılmadı. Tau ona tekrar vurdu. Adam yere düştü.

Tau başını kaldırıp bir sonraki saldırganı izledi. Önünde kimse yoktu. Uduak, Hadith, Yaw ve Chinedu ile birlikte Chisomo'nun orta bölümünü patlatmıştı. Çatışma artık arkalarındaydı. Sol ve sağ bölmeler Scale Jayyed'in geri kalanıyla yoğun bir şekilde çatışıyordu ve ortalık karışmıştı. Ölçek Chisomo'nun disiplini ilk temasın fırınında erimişti.

Hadith, "Uduak, Tau, benimle sağ tarafa gelin," dedi. "Yaw, Chinedu, sola karşı yardım edin."

"Neden?" diye sordu Chinedu. "Neden... seni dinlemeliyim?"

Tau, Chinedu'ya "Hadi kazanalım," dedi ve sağı doğru ilerlemeye başladı.

"Diğer sağ!" Hadis bağırdı. "Onlarla ilk karşılaştığımız andaki sağ."

Tau durdu, omuz silkti, ne fark ettiğinden pek emin değildi ama yönünü değiştirdi.

Yaw, Chinedu'ya "Hadi o zaman," diyerek onu diğer tarafa yönlendirdi.

Uduak'ın yanında savaşmak ona karşı savaşmaktan daha keyifli bir deneyimdi. Tau bir adamı daha çatışmanın dışında bıraktı ama Uduak'ın birini kanlar içinde bıraktığını, bir diğerinin neredeyse bacağını kırdığını ve üçüncüsünü yere serdiğini gördü. Sonra, çatışmanın ivmesine uyum sağlayıp Uduak'ın gücü karşısındaki şaşkınlığını üzerinden atan Tau, bir sonraki rakibini aradı ama öyle biri yoktu.

Scale Chisomo bir adam için elenmişti. Biraz zaman aldı ama kazandıklarını anlayan Scale Jayyed tezahürat yaptı, kılıçlar ve kalkanlar havaya kalktı ve savaş alanının kenarından gelen homurdanma ve küfür sesleri eşliğinde bahisler değiş tokuş edildi.

Başladıkları elli dört adamdan Tau'nun ölçeğine göre otuz ikisi hâlâ ayakta idi. Yaw birkaç adım ötedeydi, Chinedu'nun sırtını sıvazlarken yüzünde kulaktan kulağa yayılan bir gülümseme vardı. Uduak ve Hadith de hayatta kalmıştı. Hadith büyük adama yakın duruyor, onunla konuşuyor ve savaş alanındaki ayrıntıları işaret ediyordu. Tau onun şimdiden nerede doğru yaptıklarını ve nerede daha iyi yapabileceklerini gözden geçirdiğini hayal etti.

Tau arkasını döndü, suratını asmamaya çalıştı ama gülümsemesini engelleyemedi. Küçük bir gülümseme olarak başladı, sonra yüzüne yayıldı ve uzun süre güneşte kalmış gibi sırtmaya başladı. Yumruğunu sıktı, yanlış yumruğunu ve acıdan neredeyse düşüyordu. Gözleri acıdan sulanmış olsa da ruh hali hâlâ bozulmamıştı. Jayyed'in beşlisi çatışmayı atlatmış ve yarışma kazanılmıştı. Onun terazisi kazanmıştı!

Tau günün geri kalanını istediği gibi değerlendirebileceğini biliyordu. Kazanan ölçeğin hayatta kalan avcı erlerine kazananın ödülü olarak bu hediye edilmişti ama Jayyed'in konuşmasından sonra zamanını boşa harcamayacaktı.

"İyi savaştık," dedi Jayyed teraziyi göstererek. "Ama çok fazla

ve bunun suçunun büyük kısmı bana ait. Bireysel antrenmanlara çok fazla önem verdim ve elli dört adamın daha iyi bir antrenmanla zaferi garantileyebileceğini düşündüm. Ama öyle olmadı. Eğer en iyi olacaksak, sadece daha iyi eğitilmiş adamlar, daha iyi dövüşçüler olamayız. Daha iyi bir ölçek olmalıyız.

"Chisomo bu cephede bize sahipti, ancak inisiyeleri avantajlarını kullanamadılar. Gerçek mi? Zayıflığımızı ortaya çıkardıkları için minnettarım. Artık ne olduğunu görebilir ve onu yakıp yok edebiliriz. Yarın birlikte nasıl daha iyi çalışacağımızı öğreneceğiz.

"Hayatta kalanlar, sizin gününüz geldi. Hayatta kalamayanlar, sıkı ve iyi savaştınız. Gurur duymalısınız. Yine de yapacak daha çok işiniz var ve sizi Aqondise Anan'ın yetenekli ellerine bırakıyorum."

Çatışmada ölenler daha az mutlu görünemezdi. "Yemekhanenin bu kadar erken masmas servis ettiğini mi düşünüyorsun?" Hadith Tau'ya sordu

ve Uduak, büyük adamdan bir gülümseme aldılar.

"Susadınız mı?" dedi Uduak.

Hadith, "Yaw ve Chinedu'yu, şu tembelleri toplayalım ve öğrenelim," diye teklif etti.

Tau, "Biraz diğerleriyle idman yapacağım," dedi. Uduak başını Tau'ya doğru eğdi ve ona bir tuhafılık ya da aptalmış gibi baktı. Hadith bir şey söyleyecekmiş gibi baktı, sonra vazgeçti ve uzaklaştı.

"Uduak," diye seslendi, "hadi şu susuzluğu giderelim."

Uduak bir nefes bekledi, hâlâ Tau'yu izliyordu. Homurdandı ve uzaklaştı.

Anan, çatışmada ölen Jayyed'in terazisindeki adamlara "Pislikten çıkın," diye bağırdı. "Bunun bir dayak olduğunu sandınız. Hiçbir şey görmediniz. Alanın etrafında iki tur atın ve sonra gerçek bir dövüş yapalım!"

Revire taşınmak zorunda kalmayan adamlar yorgun ve meydan okuyan görünüyorlardı ama kalkıp koştu ve Tau da onlarla birlikte gitti. Jayyed'in gözlerini üzerinde hissedebiliyordu.

Bırak izlesin, diye düşündü Tau, Jayyed'in sözleri aklına geldiğinde: "Zorluk çekmediğiniz günler, gelişmediğiniz günlerdir."

Tau daha sert koştu. En güçlüsü, en hızlısı ya da en yeteneklisi değildi, hiçbir ölçüye göre değildi. Bunu biliyordu ve yapabileceğini de biliyordu.

Bunu kontrol edemezdi. Ancak çabasını, ortaya koyduğu emeği kontrol edebilirdi ve orada yenilmeyecekti.

Kendisiyle bir anlaşma yaptı, babasının ruhu üzerine yemin ettiği bir anlaşma. Bin adım koşması istense, iki bin adım koşacaktı. Üç raunt dövüşmesi söylense, altı raunt dövüşürdü. Ve eğer teslim olmak için dövüşürse, teslim olan adam o olmayacaktı. Kazanana ya da ölene kadar dövüşecekti. Yemin etti, zorlanmadığı gün olmayacaktı.

ALTINCI BÖLÜM



BATTLEGROUND

Jayyed sözüne sadıktı. Ölçek, savaş çabalarını koordine etme kavramını karmaşık bulan Tau için yeni olan ekip çalışması ve taktikleri eğitti. Yine de işe yaramıştı.

Scale Jayyed iki çatışmaya daha girdi ve onları kazandı. Tau ikisinden de kurtuldu. Yaw, Chinedu ve Hadith de öyle. Uduak, Scale Thoko'nun adamları onu hedef aldıktan sonra ikincisinde "öldürüldü".

Bu savaşta Thoko'nun birkaç adamı, Hedeni'nin Öfkeli Ingonyama'ya karşı uyguladığı stratejinin aynısını kullanarak Uduak'ın üzerine çullandı. Uduak onlara bunu ödetti. Osonte'deki efsanevi canavarlardan biri gibi dövüştü ve Scale Thoko'nun adamlarından üçünü yere serdi. Birinin kafatası çatlamıştı.

Uduak düşmeden önce, Tau yardım etmeye çalıştı. İri adamın yanına doğru zorla ilerledi ve bir süre sırt sırta dövüştüler. Thoko'nun adamları, yaralı bücürün ilgilerine değmeyeceğini düşünerek Tau'yu görmezden geldiler. Tau ikisini yere serdikten sonra fikirleri değişti. Yaw, Chinedu ve Hadith de ona katılarak Scale Jayyed'in Thoko saflarına saldırmasına yardım edince hatalarının ne kadar büyük olduğunu anladılar.

Tau o günün geri kalanını Scale Jayyed'den düşen adamlarla antrenman yaparak geçirdi. Koştuklarında, Uduak Tau'nun yanında koşuyordu. Birlikte dövüştüklerinde, Uduak daha az saldırgandı.

Tau fark etti ama üzerinde düşünmedi. Eğitimi onu tüketmişti. Adanmışlığı mutlaktı ve en zor dövüşler diğer adamlarla değildi. Kendisiyleydi.

Her gün bir parçası ona dinlenebileceğini fısıldıyordu.

Yeterince şey yapmıştı, artık durabilirdi. Her gün yalanlar fısıldanıyor ve Tau her gün babasının öldüğü anı yeniden yaşıyordu. Bu hastalıklı, mazoşist bir şeydi. Kendini ayakta tutabilmesinin tek yolu buydu.

Zaman bulanıklaştı, günler birbirini kovaladı, Omehi'nin hedeni ile bitmek bilmeyen savaşı şiddetlendi ve Scale Idowu'dan bir inisiye yatağında öldü. Sabah bulundu. Gözlerinden, burnundan, kulaklarından ve ağzından kan akıyordu ve derisi şişte çok uzun süre pişirilmiş et gibi parçalanmıştı.

Söylentilere göre iblis ölümü. Bu doğru bile olabilir. Tau, Kerem'de bir çocuğunu iblis ölümüyle kaybetmiş bir aile tanıyordu. Gerçek durum ne olursa olsun, herkes sabah ve akşam dualarına daha fazla önem veriyordu.

Bu sıralarda Tau'nun bileği kılıç kullanabilecek kadar iyileşmişti. Ona güvenmiyordu ve hâlâ diğer eliyle dövüşüyordu. Bu mantıklıydı; sol eliyle, sağ eliyle olduğundan daha iyi dövüşür hale gelmişti ve diğer lhaşe pullarından bazılarının İndlovu'yla savaşmasını izlemek için Kayalıklar'a doğru yürüdükleri gün, Tau isikolo'daki herkes için zor bir eşleşmeydi.

Kayalıklar'a yürüyüş şafaktan kuşluk vaktine kadar sürdü ve Jayyed görecekları şeyler hakkında terazisine öğütler verdi. "Tüm bunlar bizi savaşa hazırlıyor. Kayalıklar'daki çatışmalar İndlovu inisiyelerinin ağır ihtimallere karşı savaşmayı deneyimlemelerini sağlıyor. Bizim ve Kuzey lhashe Isikolo için ise taktiklerimizi geliştirmek için bir fırsat."

Themba, Tau'nun yanında yürürken, "Ve kemiklerimize tekmeyi yiyeceğiz," diye mırıldandı.

"Jayyed sözlerine şöyle devam etti: "Kalede her üç devirden de askerler bulunuyor ve bazı çarpışmalarda Muhafızlar da yer alıyor, böylece savaş mümkün olduğunca gerçek muharebeyi taklit edebiliyor." Bir süre bekledi ve sordu: "Burada kim enervasyonu hissetti?"

Tau sessiz kalmayı düşündü. Başka kimse cevap vermeyince "Ben verdim," dedi.

"Gerçekten mi?" diye sordu Jayyed.

"Ben... Ben Daba'da savaştım."

"Daba? Bu Güney'in bir süredir gördüğü en büyük baskın. Sen de orada mıydın?"

"Öyleydim."

"Bir Enervator dalgasına yakalandın, değil mi? Kılıç kardeşleriniz için tarif etmek ister misiniz?"

Tau bunu umursamıyordu ama Jayyed'e bunu ifade etmeyi daha da az umursuyordu. "Sizi Isihogo'ya sürüklüyor. Zaman yavaşlıyor ve ben gördüm..." Kendini aptal gibi hissetti.

"Gördün..." diye ısrar etti

Jayyed. "İblisler."

Adamlar mırıldandı; biri homurdandı.

"Bu doğru," dedi Tau, sesi daha sertti.

"Sen yaptın. Herkes yapar," dedi Jayyed teraziye. "Enervasyon bir adamın ruhunu Isihogo'ya çeker ve sonra iblisler gelir."

Birkaç adam elleriyle ejderha açıklığı oluşturdu, kötülükten korunmak için kanatlı bir işaret.

Kılıç ustası, "Isihogo'dan gelen iblisler size zarar veremez ama acı çekmenize neden olurlar," diye açıkladı. "Yeraltı dünyasına girmeye zorlandığınızda, orada var olan şeylerin saldırısına uğrayacaksınız." Jayyed adamların dikkatini çekmişti ve Chinedu bile öksürüğünü tutmuştu. "Savaşta, yetenekli bir Enervator ruhunuzu Isihogo'da iblisler onu parçalara ayırana kadar tutacak ve kendi diyarlarından çıkarıp bizimkine geri dönmeye zorlayacaktır. Bu görüldüğünden daha kötüdür. Kurban iblis saldırısının ıstırabını gerçekmiş gibi hisseder ve bu deneyim aciz bırakıcıdır. İnsanları gerçekten öldürülebilecekleri savaş alanında hissizleştirir.

"Güçlerimiz düşmanımızla iç içe geçmeden hemen önce, iyi zamanlanmış bir koruma patlaması, Seçilmişler için zafer ile yenilgi, yaşam ile ölüm arasındaki fark anlamına gelebilir. Enervatörlerimiz, Enrager'larımız, Edifier'larımız ve Entreater'larımız yarımadanın savunması için kritik öneme sahiptir."

"Umqondisi mi? Çatışmaya girdiğimizde bize bunu mu yapacaklar?" diye sordu çocuksu yüz hatlarına sahip, kaslı ve yetenekli bir savaşçı olan Oyibo. "Bizi iblislere mi gönderecekler?"

Çocuksu yüz hatları bir yana, Oyibo kararlıydı. Tau bunu eğitimde görmüştü. Oyibo o zaman sabit görünmüyordu.

"Öyle olacak," dedi Jayyed. "Ama Crag'steki Üstün Yetenekliler de güçlerini nasıl kontrol edeceklerini öğreniyorlar. Seni tutmayacaklar

Isihogo'da uzun süre kalmaları ve bunu denememeleri isteniyor."

Themba Tau'ya fısıldadı, "Eskiden denerlerdi. Ağabeyim çoktan Ihashe eğitiminden geçti. Umqondisi'nin ona anlattığı hikayeleri bana da anlattı. Kale birkaç düzine devre önce Muhafızlarını tasmalamak zorunda kalmış çünkü kimse çatışmalarda savaşıymıyormuş." Themba homurdandı. "Bir adamın ruhunun canavarlar tarafından parçalanmasına izin vermek ne adil ne de düzgün."

"Eğer büyülenirsen Isihogo'yu görürsün," dedi Jayyed. "Sislerinde iblisleri göreceksin. Senin için gelecekler. Onlar istediklerini yapmadan önce serbest kalacaksın."

"Umqondisi?" diye sordu

Oyibo. "Oyibo."

"Dün yemekhanede Proven'lerden birini dinledim. İnisiyelere isikolo'da geçirdiği zaman hakkında hikayeler anlatıyordu. Yaşlı değildi, benden birkaç devre büyüktü. Bir çatışma sırasında bir iblisin onu ele geçirdiğini söyledi. O zamandan beri hep aynı kabusları görüyormuş. O iblisin onu parçaladığı kabus."

Jayyed hemen cevap vermedi. "Hızlı olanlar sana ulaşabilir," diye kabul etti kılıç ustası. "Isihogo'da zaman farklıdır. Uhmlaba'da alınan tek bir nefes yeraltı dünyasında elli, hatta yüz nefes gibi gelir. Bu da Yetenekli inisiyelerin zamanlama yapmasını zorlaştırıyor."

Themba Tau'ya doğru eğildi, ekşi nefesi bir saldırı gibiydi. "Ennilerin beni hiç göndermemesini tercih ederdim." Ağzına sümüğünü akıttı ve tükürdü. "Yine de Hedeni'nin eline geçenden daha iyiyiz. Enniler onları iblisler ters yüz edene kadar tutuyor."

Tau ve Scale Jayyed'in diğer adamları bundan sonra sessizlik içinde yürüdüler ve kuşluk vakti düzlükler yerini Fist'in tabanını oluşturan kayalıklara bıraktı. Adamlar yukarı doğru yürüdü ve hızları yavaşladı.

Tırmanırken Tau, geldiği yer olan güneydeki dağ silsilesiyle kıyaslandığında, akli başında herhangi bir insanın nasıl olup da Yumruk'a büyük bir tepeden fazlası diyebildiğini merak etti. Balyozlu bir dev tarafından üzerinde çalışılmış bir tepe.

Yumruk engebeli, kuru ve ince, gevşek köklü çalılıklarla kaplıydı. Yine de tepe ya da dağ iyi konumlandırılmıştı. Dağı ikiye bölüyordu.

Seçilmişler yarımadasının en uç noktasıydı ve tıpkı merkezdeki sıradağlar gibi kuzeyi güneyden ayırıyordu. Yumruk, okyanustan gelen ağır akınlara karşı doğal bir bariyerdi.

Tau Citadel Şehri'ne hiç gitmemişti ama uzak olmadığını biliyordu. Üstün Yetenekliler ve Indlovu için eğitim şehri, deniz baskınlarına karşı ek bir koruma katmanı olarak dağın doğu eteklerine yerleştirilmişti.

Hedeni'nin okyanusu geçmesi, Fist'in üzerinden yürümesi, Hisar Şehri'ni fethetmesi ve başkente ve diğer yerleşimlere ulaşmadan önce bir gün daha iç kısımlara yürümesi gerekecekti. Bunu yapmak için savaşçılarla dolu bin gemiye, tam bir istila gücüne ihtiyaçları olacaktı. Tüm bu hayatları suda riske atmaları ve Citadel Şehri'ni geçecek kadar savaşçıyla karaya çıkmaları gerekecekti. Bu akıllıca değildi. Yapılamazdı.

Bunun yerine, asıl savaş Seçilmişler yarımadasının görece bereketli toprakları ile Xidda'nın geri kalanını birbirinden ayıran ölü topraklar olan Bilek'te yaşandı. Hedeni orada sonsuz dalgalar halinde geliyordu. Omehi ordusunun çoğunluğu orada konuşlanmış, yaşamış ve savaşmıştı. Bilek'in geniş açık alanlarında Muhafızlar en büyük etkiye sahipti ve çöl kumlarının bir milyon hedeni ölüsünün kömürleşmiş kemikleriyle dolu olduğu söylenirdi.

Hedeni sayısı göz önüne alındığında, Omehi'nin ejderhalarıyla bile uzun zaman önce yok edilmiş olması gerekirdi ama yarımada doğal bir kaleydi ve Omehi burayı neredeyse iki yüz döngü boyunca elinde tutmuştu. Tau, Kayalıklar'ın savaş alanına ulaştığında, burayı yüz devre daha ellerinde tutabileceklerini düşündü.

Kayalık ve ölü topraktan oluşan devasa bir plato olan Crag, dağın yarısına kadar uzanıyordu. Omehi ordusunun bitmek bilmeyen savaşlarında karşılaştıkları koşulları taklit etmek amacıyla çeşitli savaş alanlarına bölünmüştü. Batıda, platonun yerini daha dağlık bir bölgeye bıraktığı yerde, isikolo ve kaleler yaylalara uygun taktikler, savunmalar ve saldırılar uyguluyordu. Platonun kendisinde, üst toprak çöl kumları gibi hissedilene ve kayana kadar tekrar tekrar çalkalanmış binlerce adımlık bir zemin vardı. Bu savaş alanı Bilek'teki koşulların çoğuna uyuyordu. Yarımadanın düzlüklerinin çoğuna benzeyen, bu yükseklikte yeri olmayan ekili bir ot tarlası da vardı.

Bir de son savaş alanı vardı. Tau burayı en büyüleyici yer olarak gördü. Burası Tanrıça'nın Kigambe'den bir parça koparıp platonun üzerine bırakmış gibi görünen sahte bir şehirdi. Tau hayretler içinde şehrin kopyasına baktı. Buranın neden Kraliçe'nin Yakın Dövuşü, yani en yüksek rütbeli teraziler arasındaki dönem sonu yarışması için kullanılan savaş alanı olduğunu anladı. Savaş alanının stratejik ve taktiksel olanakları sınırsızdı ve seyirci koltukları olarak kesilmiş iki doğal yükselti arasına sıkışmıştı. Oturma yerleriyle çevrili şehir replikası bir savaş arenasıydı.

"Eh, bu da bir şeydir," dedi Hadis.

"Burası benim köyümden daha büyük," diye ekledi Yaw.

"Hedeni'nin şehirlerimizden birine girmesi gibi mi?" diye sordu Themba. "Bana sorarsanız, o kadar ileri giderlerse zaten kaybederiz."

Tau, Themba'dan yeterince şey duymuştu. "Yani, şehirlerimize ulaştılar, uzanmak ve bize verdiklerini almak ister misin?"

Themba tam cevap verecekti ki Hadith araya girdi. "Haksız değil. Hedeni şehirlerimize girdiğinde, Muhafızları onların üzerine iyi bir şekilde çağıramayız. Ejderhalar her şeyi yakar ve onlardan olduğu kadar bizi de öldürür. Düşmanlarımız Palm, Kigambe ya da Jirza'ya girerse, bu bizim sonumuz olur."

Themba sırtıttı, haklı çıkmıştı. "Dediğim gibi, o kadar ileri giderlerse zaten ölmüş oluruz."

Anan yaklaştı. "Çok konuşuyorsun. Eşyalarınızı yerleştirin. Scale Njere'nin Scale Oban'ın üçte biriyle mücadelesini izlemek için çöl savaş alanına gidiyoruz."

"Kaleden gelen on sekiz kişiye karşı elli dört lhashe inisiyesi mi?" Tau sordu. Sayıca az olmalarına izin verdiklerini biliyordu ama üçte bir ölçekte adam çok fazla bir şey yapmak için yeterli değildi ve Tau, Soyluların bu oranlara karşı nasıl üstün geleceğini göremiyordu.

"Bir Ennie'leri olacak," dedi Anan, sanki bu tek başına erkekler arasındaki farkı kapatıyormuş gibi.

Themba, "O halde savaşmadığımız ve izlediğimiz için mutluyuz," diye ekledi.

"Acele edin," dedi Anan. "Umqondisi Njere'nin stratejisini dinleyeceğiz. Belki plan sizin bile bir şeyler öğrenmenizi sağlayacak kadar basittir." Anan, Scale Njere'nin zaten bulunduğu yeri işaret etti.

toplandı. Kendisi de o tarafa gitti, takip edip etmediklerine bakmaya zahmet etmedi.

"Planlama yapmak pek bir şey değiştirmeyecek."

"Kapa çeneni, Themba." Hadith de ondan bıkmış görünüyordu.

Tau onları tartışırken bıraktı ve Anan'ı takip etti. Kùçükler Asillere karşı. Bunu görmek istedi.

GÖZETİM ALTINDA

Tau'nun değerlendirebildiği kadarıyla plan iyi bir plandı. Scale Njere çöl savaş alanında dövüşecekti ve bu da bunun bir arbede olacağı anlamına geliyordu. Çölde insan yapımı birkaç kum tepesi vardı ama saklanacak ya da manevra yapacak çok az yer vardı. Umqondisi Njere bundan faydalanmak için kaba kuvvet yaklaşımını seçti ama bir sorun vardı. Ölçeği dört birime böldü.

Birimler tek olarak saldırırdı, ancak her birime pusulada bir yön de verilirdi. Muhafız nişan aldığı anda, birimler pusula noktalarının yönüne doğru koşacaktı. Tau bir Üstün Yeteneklinin yeteneklerini her çeyrek dönemde sadece bir kez kullanabileceğini öğrenmişti ve bu sınırlama göz önüne alındığında amaç, vurabileceği adam sayısını en aza indirerek savaş üzerindeki etkisini en aza indirmektir.

Terazinin inkokeli Itembe'ydi. Kigambe'den Vali kastına mensuptu ve güçlü bir savaşçıydı.

Ölçek sahaya çıkarken Uduak "Plan iyi," dedi.

Hadis, "Uçsuz bucaksız bir çölde savaşırken olabileceği kadar iyi," diye onayladı.

Themba dişlerini karıştırdı. "Fark etmez." "Kapa çenenin," dedi Yaw ona.

"Göreceksiniz," dedi Themba.

Adamların çoğu savaş alanının hemen ötesinde yere oturmuştu. Tau ayakta idi. Kellan'ı bulmayı umarak, dua ederek ve bulursa ne yapacağını bilmeden Kayalıklar'ı taradı.

"Tau, beni sinirlendiriyorsun," dedi Hadith. "Otur." Tau onu görmezden geldi.

"İşte başlıyorlar!" dedi Themba, bir akondise savaş borusunu çalarak yarışmanın başladığını işaret ederken.

Scale Njere'nin elli dört Lesser'ı ve rakipleri, kaleden gelen on sekiz Soylu ve onların Muhafızları, savaş alanına karşı taraflardan koştular. Indlovu iki takıma ayrıldı ve her ikisi de hareketlerini gizlemek için yeterince büyük kum tepelerine doğru ilerledi. Standart siyah cübbe giymiş olan Gözetmen'e iki koruma tahsis edilmişti.

Bir Üstün Yetenekliye saldırmak yasaktı ve ölümlerle cezalandırılırdı, ancak bir çatışma sırasında bir kılıç boyu yaklaşmak öldürmek olarak sayılırdı. "Öldürülen" Üstün Yetenekli alanı terk etmek zorunda kalır ve takımını gücünden mahrum bırakırdı. Korumalar yaklaştırmaya cüret edenleri püskürtmek için oradaydı.

"İlginç," dedi Hadith. "Itembe'nin dört birimi de Üstün Yetenekliler'in tarafını tutuyor."

Uduak homurdandı.

"Zekice," dedi Hadis. "Eğer oraya yeterince hızlı varabilirse, onu oyun dışı bırakabilir." Hadith öne doğru eğildi ve Tau, Scale Njere sadece dokuz Indlovu ve bir Yetenekli'yi saklayan kum tepesinin yakın tarafına doğru akarken kendisinin de aynı şeyi yaptığını hissetti.

Skaladaki en hızlı on iki koşucu zirveye ulaştı ve üç Indlovu tarafından karşılandı. Bu uzun sürmeyecek, diye düşündü Tau. Bronz parladı ve Tau iki nefes içinde dört lhashe'nin çalkalanmış toprağa düştüğünü gördü, içlerinden biri kanlar içindeydi.

Kaleden gelen ve hâlâ ayakta olan üç adama iki kişi daha katıldı. Scale Njere'nin geri kalanı mesafeyi kapatırken, Soylular en yakın sekiz lhashe ile çarpıştı. Soylular sekiz Lesser'ı ezip geçtiler ve yeni gelenlerle kapışmak için saflarını sıklaştırdılar. Tau gördüklerine inanamıyordu ama Soyluların şansının yaver gittiğini düşündü; Pullu Njere savaşçıları kum tepesinde bir aradaydı ve saldırıyorlardı.

Kılıç kardeşlerinin tüm Scale Njere ile karşı karşıya olduğunu gören diğer Soylu birliği de savaşa katılmak için acele etti. Rakiplerinin arka tarafına doğru geldiler ve muhtemelen Terazi'nin dikkatini ikiye bölmeyi amaçlıyorlardı. Tam o sırada iki koruması tarafından kuşatılmış olan Yetenekli ortaya çıktı.

Scale Njere saldırmaya karar verene kadar bekledi ve

Elleri havaya kalktı. Onu koruyan Indlovu geri adım attı, patlatmaya hazırlandığı enerjiyle sıyrılmak istemiyordu.

Scale Njere onu gördü ve dağıldı. Organize değildi ve önceden belirlenmiş pusula noktalarına doğru da değildi. Adamlar kaçarken kümelenerek koşmaya başladılar. Yetenekliler ateş etmeden önce fazla uzaklaşamadılar.

Tau'ya göre parmaklarından çıkan ısı kalın, kesintisiz ve parıldayan bir dalga halinde savaş alanına yayılıyor ve dokunduğu her adamı yere düşürüyordu. Itembe de onlardan biriydi, dizlerinin üzerine çökmüş, yüzü dehşet içinde kilitlenmişti. Gardiyan kollarını indirdi ve bir nefesten az bir süre geçmesine rağmen etkilenen adamlar ayağa kalkmadı.

Dağınık, vahşi gözlü ve çılgın birkaç kişi bir şekilde kendilerine geldi. Elllerinde silahlarıyla ayağa kalkar gibi yaptılar ama başlarını öne arkaya savurup gözlerini devirerek görünmeyen dehşetlerin ardıl görüntülerine hapsedikleri için hâlâ işe yaramıyorlardı. Diğerleri daha kötüydü. Bazıları secdeye kapanmış, yüzleri kuma gömülmüş, diğerleri ise dizlerinin üzerinde sallanarak inliyor ya da hıçkırıyordu.

Bir de Itembe vardı, ellerinin üzerinde durmuş, boşluğa bakıyordu. Çenesi durmuş, boynundaki damarlar patlama noktasına kadar gerilmişti. Sonra sırtı kamburlaşan Itembe gökyüzüne bakmak için başını eğdi, ağzını sonuna kadar açtı ve çığlık attı.

Ses çığ, korkunçtu ve Itembe'nin boğazından bir yaradan sökülen dikiş gibi koptu. Uluma Tau'yu ürpertti. Onu iliklerine kadar dondurdu.

Bundan sonra çatışmada pek bir şey olmadı. Yetenekli'nin güçlerinden etkilenen adamlar iyileşmeye çalışırken, Soylular Scale Njere'nin geri kalanını parçaladı. Etkilenen lhaşe ayağa kalktığı anda, Soylular için onları toprağa geri göndermek basit bir şeydi. Çatışmada sadece iki Indlovu "öldürülmüş" ve Scale Njere'nin son adamı da ortadan kaldırılmıştı.

"Hmm," dedi Themba. "Düşündüğümde daha iyisini yaptılar. İki Asil var."

"Nceku," dedi Hadis, lanetin arkasında hiçbir güç yoktu. Çok üzgün görünüyordu.

Tau Uduak'a baktı. İri adam sarsılmıştı.

"İyi değil," diye gürledi Uduak. "İyi değil."

"Gidelim," dedi Anan. "Yaralılara saha dışında yardım edeceğiz."

Tau bunu neden yaptığını bilmiyordu ama doğruca Itembe'ye gitti. İnisiyenin ayağa kalkmasına yardım etti ve kafasının yan tarafında bir Asil'in ona vurduğu büyük yumruyu gördü. Itembe yarayı fark etmemiş gibi görünüyordu.

Tau onu Sah rahiplerinin yanına götürürken, Itembe kelimeleri birbirine karışarak konuştu. "Bitti mi?"

"Öyle."

"İblisler, onlar gerçek."

"Biliyorum," dedi Tau.

"Beni yakaladılar. Onları durduramadım. Pençeleri ve dişleriyle üzerime düştüler, derimi yırttılar, gözlerimi kafamdan ayırdılar ve ben hala onları görebiliyordum! Karnımı yarmalarını, bağırsaklarımın iplerini vücudumdan çekmelerini izledim. Onları ve acıyı görebiliyordum..." Itembe, Tau'nun tuniğini kaptı ve yıpranmış malzemeyi çılgın parmaklarıyla sıkı. "Yardım edin bana!"

"Her şey bitti."

"O zaman neden onları hala görebiliyorum?"

Tau sarsılarak Itembe'nin elinden kurtuldu. "Ne?"

"Sakin ol, Itembe." Umqondisi Njere vardı gel kendisi için Öğrencisi. "Sakin ol."

Tau, Njere Itembe'yi rahiplerin şifa çadırına götürene kadar onu izledi.

Hadith onun yanına gelerek, "Itembe'nin durumu kötü," dedi.

"İblislerin onu parçalamak için yeterince zamanı vardı."

Hadis bir elini ensesinde gezdirdi. "İnsanları kırıyor."

"Neredeyse beni yakalıyorlardı," dedi

Tau. "Ne?"

"Daba'dakiler," dedi Tau ona. "Benim için geldiler. Hiç bu kadar korkmamıştım. Onlar beni yakalamadan hemen önce babam beni Üstün Yetenekliler'in dalgasından çekip çıkardı."

"Şanslısın. Bu bir savaştı. Üstün Yetenekliler Hedeni'yi ve sizi mümkün olduğunca uzun süre Isihogo'da tutacaklardı."

"Beni geri çekti..."

Hadith Tau'nun omzuna vurdu. "Baban iyi bir adam."

"O öldü," dedi Tau, terazinin geri kalanına doğru yürürken.

Başka bir çatışmayı izlediler, bu seferkinde Muhafızlar yoktu. Indlovu, Yeteneklilerin eksikliğini Kuzey Isikolo'dan gelen tam bir ölçeğe karşı yarım ölçek sahaya sürerek telafi etti. Tau sadece birkaç kuzeyliyle karşılaşmıştı ve buraya gelirken onların savaşmasını görmek için sabırsızlanıyordu.

Indlovu'nun kardeşlerini ezişini izledikten sonra artık hevesli hissetmiyordu. Tau oyunların amacını anlamıştı. Soylular, Küçüklerden daha büyük, daha güçlü ve daha hızlıydı. Doğru, aralarındaki çatışmalar Omehileri savaş için eğitmek içindi ama aynı zamanda Küçüklerle yerlerini hatırlatmak içindi.

Kuzeyden gelen ölçek, adamlarının yarısı kadar olan Soylularla çayırılık savaş alanında savaştı. Bir Yetenekli'nin yardımı olmadan, Indlovu son Lesser düşmeden önce savaşçıların üçte birini kaybetti. Tau'nun etrafındaki inisiyeler bu bir zafermiş gibi davranarak kuzeyli kardeşlerinin çabalarını alkışladılar. Tau sevinmeye değer bir şey görmedi. Kayıp kayıptı ve sayılarını iki katına çıkardığınız düşmanınızın üçte birini yenmeyi başarmak acınacak bir durumdu.

Tau, Jayyed'in onları çaba, üstün eğitim ve kazanmakla ilgili güzel sözlerle yetiştirdiğini düşünüyordu ama gerçek önlerinde duruyordu ve bu inkâr edilemezdi. Soyluların doğuştan gelen avantajları vardı ve Tau bu avantajların üstesinden gelinebileceğinden emin değildi.

Kellan'ı görmeyi umuyordu, kale inisiyesine hızlı bir adalet sağlamayı umuyordu. Ve Tau geceler boyunca Dejen'le yapacağı düelloyu, Ingonyama'yı nasıl öldüreceğini ve ardından Abasi'nin onunla yüzleşmesini nasıl talep edeceğini hayal etmişti. Tau, Asillerin Küçüklerle savaştığını görene kadar yol açık görünüyordu.

Jayyed yaklaştı. "Tadı çürük, değil mi?" Tau öyle olduğunu düşündü. "Bize gerçeği söylemedin."

"Söylemedim mi?"

"Onları yenemeyiz."

"Henüz değil. Sahaya sürdükleri her üç ya da yarım ölçekte üç döngüden de adam kullanıyorlar. Önce bizim daha iyi olmamız gerekiyor."

"Terazimizi kuru odun gibi kıracaklar."

"İlk dövüşünüze çıkmadan önce hepinizin bunu görmesini istedim."

çatışma. Çoğu umqondisi aynı fikirde değil. İnisiyelerin kör olarak gelmesini tercih ederler. Her Lesser, Indlovu'nun inanılmaz savaşılar olduğunu bilir, ancak düşünceye göre, yeni inisiyelerimiz ne kadar üstün olduklarını bilmezlerse iyi performans gösterme şansına sahip olurlar."

Jayyed başını salladı. "Adamlarımın cahil olmasına izin vermeyeceğim. Benim için savaştığınızda, bunu gözleriniz açık yapacaksınız. Olasılıkları bilecek ve zorlukları anlayacaksınız. Ben size zaferi göstereceğim ama oraya ulaşması gereken sizsiniz."

Tau, Jayyed'in kolay sözleriyle ilgilenmiyordu. "Bu bir saçmalık," dedi. "Bunu bizi yerimizde tutmak için kullanıyorlar. Kazanamayacağımızı, kazanamayacağımızı biliyorlar. Çatışmalar düzenliyorlar, Kraliçe'nin Yakın Dövüşü'nü yapıyorlar ve bize lhashe ve Indlovu'nun yetenekle yükseldiği söyleniyor. Asil, Küçük, savaş alanlarında bunun bir önemi olmadığını söylüyorlar." Tau, Kuzey'den gelen adamların hâlâ uzaklaştırılmaya çalışıldığı çayırlara doğru bir el salladı. "Önemi var. Her yerde olduğu gibi savaşta da önemlidir ve yaptıkları her şey bize bunu hatırlatmak içindir."

"Yani gözleriniz açık. Dünyayı olduğu gibi görüyorsun. Bu yeterli mi? Dünyayı olduğu gibi?"

Tau hüsrana uğramıştı ve umqondisi ile cüretkâr davranmıştı. Cevabını yumuşattı ve saygısından gözlerini indirdi. "Öyle olmadığını biliyorsun," dedi, daha fazlasını söylemek istiyordu.

"Ve belki de hiçbir zaman olmayacak. Ama nefes aldığımız sürece, en iyilerimiz az da olsa daha iyi hale getirmeye çalışmaktan asla vazgeçmez." Jayyed arkasını dönerek kantarın geri kalanına bağırdı. "Çatışmalar bitti. Günün geri kalanı sizin. Uzun zamandır görmediğim arkadaşlarımı ziyaret etmek için Citadel Şehri'ne gideceğim. Muhtemelen duymuş olduğunuz gibi, maaşınızı harcayabileceğiniz içki evleri ve pazarlar var. Kaleler, Muhafız Kalesi ve evet. Evet, evet, evet. Konfor locaları var. Akıllı olun, güvende olun; akşam karanlığında eve dönüyoruz."

Erkekler ünlü şehri görmenin, içki içmenin, ünlü konfor localarındaki kadınlarla çiftleşmenin ve Muhafız Konseyi'nin hayatlarını nerede ve ne zaman geçireceklerine karar verdiği, askeri gücün merkezi olan Muhafız Kalesi'nin önünde durmanın heyecanı ile tezahürat yaptılar. Tau bunların hiçbirisiyle ilgilenmek istemiyordu.

"Gel." Uduak ağır bir kolla Tau'nun üzerine sarıldı ve onu çekerek

ileri. "Susuzluk beni yine ele geçirdi."

Themba yaklaştı. "Ne için? İçki mi, kadın mı?" dedi, müstehcen bir hareket yaparak.

Uduak kendisinden çok daha ufak tefek olan adama, "Bununla ilgilenmiyorum," dedi.

"Senin gibi görüldüğüne göre, sende de bir şey bulamazlar."

Themba güldü, Uduak ona doğru hamle yaparken koşarak uzaklaştı.

"Ufak tefek adam, koca ağızlı," dedi

Uduak. "Boyu benden uzun," diye

mırıldandı Tau.

"Sen de ufacıksın," dedi Uduak ona, kolunu Tau'nun omuzlarına koyarak ve onu Kayalıklar'dan aşağıya, Soyluları savaş tanrılarına, kadınları da silahlara dönüştüren Citadel Şehri'ne doğru çekerek.

BİRLEŞME

Citadel Şehri Tau'nun beklediği gibi değildi. Kigambe'nin onda birinden daha küçüktü ve askeri bir üs ile dini bir misyonun karışımı gibi görünüyordu. Kayalıklara bakan tarafı, ortalama bir Soylu kadar uzun olan kalın bir duvarla korunuyordu. Bilek'e bakan tarafta, günlerce uzakta ama her zaman var olan savaşıla birlikte, duvar bir Soylu'nun boyunun üç katıydı. Kapladığı alan göz önüne alındığında az nüfuslu olan şehrin kendisi ferahtı ve ufuk çizgisine, her biri üç bin adımdan görülebilecek kadar yükselen dört kubbe hâkimdi.

Hadis siyah üzerine siyah bir bayrak dalgalandıran en yakın kubbeyi işaret ederek, "Bu Indlovu Hisarı olmalı," dedi. "Yanındaki de Üstün Yetenekliler Hisarı olacak; ikisinin de ötesindeki Muhafız Kalesi; ve en arkadaki de Tanrıça'nın evi olan Sah Hisarı."

Tau gözlerini Üstün Yetenekliler Kalesi'ne dikti. Kubbeleri siyah ve altın rengindeydi ve duvarların dışından görebildiği şey hem etkileyici hem de güzeldi. Bu ona Zuri'yi düşündürdü. Kaderinden kaçıp kaçmadığını merak etti. Onu özliyordu ve zihni acı dolu yerlere giderken, geçmiş düşüncelerinden uzaklaştırdı ve önce onun güvenliği için dua ettiğinden emin oldu.

"Seçilmişlerin ilk şehri," dedi Yaw, sesi kısık bir şekilde.

"Önce Xidda'da," dedi Hadith. "Osonte'de bir imparatorluğumuz vardı. Sayımız milyonlarla ifade ediliyordu."

"Buna gerçekten... inanıyor musun?" diye öksürdü Chinedu. "İnanmak mı? Bu bizim tarihimiz."

Yaw, "Bu da Cull'u tarihe gömer," dedi ve Hadith'i

iyi bir cevap yok.

Beş adam, Scale Jayyed'in geri kalanıyla birlikte şehre girdi. Yerliler sağa sola koşuşturuyordu ama yolların kalabalık olduğu söylenemezdi. Tau bazı Soylular, daha çok Küçükler ve birkaç Proven gördü ama hiç Drudge yoktu. Sonuncusu mantıklıydı; kutsal şehre girmesine izin verilen tek Drudge, konfor localarında görevlendirilenlerdi.

Şehrin tüm binalarının tek katlı olması da alışılmadık bir durumdu. Aslında hepsi değil. Kaleler gökyüzüne doğru uzanıyordu ve içlerinde en yüksek olanı kan kırmızısı Muhafız Kalesi'ydi. Sadece kubbeli değildi; Tau'ya kılıçları hatırlatan sivri kuleleri vardı.

"Tanrıça'nın Seçilmişleri olan bizleri, bize zarar vermek isteyen herkese karşı koruyan ve güvende tutan dört sütun," diye mırıldandı Hadith. "Sah, Indlovu, Üstün Yetenekliler ve Koruyucu Kaleler."

"Dört mü? Neyiz o zaman?" diye sordu Yaw.

Hadis gülümsedi. "Biz mi? Lesser'ları mı kastediyorsun? Bizler Seçilmiş Ordu'nun doymak bilmez iştahını besleyen yemleriz."

Themba, Hadis'in vaazı sırasında yanaşmıştı. "Hedeni'nin dikkatini ölümlerimizle dağıtıyoruz, böylece Indlovu ve Yetenekliler de onları öldürebiliyor," diye açıkladı.

"Yine mi sen?" Yaw dedi ki.

Themba dişlerini gösterdi, omuz silkti ve uzaklaştı.

"Önce nereye?" diye sordu Chinedu, iki kelimeyi de kesmeden söylemeyi başararak.

Uduak şehrin kapılarının hemen içinde yer alan uzun binalardan birini işaret etti. "İç."

Hadis çoktan yola çıkmıştı. "Tartışmayacağım."

İçki evi kaba kerpiçtendi ve iç kısmı duvarla çevrili olmaktan çok sokağa açıktı. Dumanlıydı ve toprak zemini dağınık samanla kaplıydı. Ter kokuyor, fazla pişmiş sebzelerin tadı geliyor ve demlenmiş masmaşın o eşsiz kokusu yayılıyordu.

Jayyed'in beşi, onlara pire gibi yapışan Themba ve ay gözleriyle her şeye bakan Oyibo eşliğinde boş bir masa bulup oturdular. Ev sahibi kısa sürede yedi sürahi masmayla geldi. Onları masanın üzerine koydu ve

Hadith onu durdurduğunda uzaklaştı.

"Jirza gaum var mı?"

Yarı ejderha olabilecek kadar koyu tenli ev sahibi Hadis'i bir aşağı bir yukarı süzdükten sonra başını salladı.

"Bunu alacağım," dedi Hadis ona. Ev sahibi kokladı, testilerden birini aldı ve Hadis'e içkisini getirmeye gitti.

"Gaum?" Tau sordu. Onunla yaşadığı son deneyimden sonra, bu şeyi zevk için içmeyi hayal bile edemiyordu.

"Süslü olmaya çalışıyor," dedi Themba. "Jirza'da gaum'u sadece erkeklik töreninde içmezler. Isıtılmış suya birkaç damla akrep zehri karıştırırlar. Bu, suyu yudumlayacak kadar zayıflatıyor, sanki gerçek bir soylumuşsun gibi."

Tau yüzünü buruşturdu.

"Çürümüş kaktüs sütünden daha iyi," dedi Hadis, Tau'nun sürahisindeki sarımsı beyaz demliğe bakarak.

"Yalan." Uduak, yeni boşalmış testisini havaya kaldırarak ev sahibine bir tane daha getirmesini işaret etti.

"Tanrıça ve kraliçeye," dedi Themba testisini kaldırarak.

"Tanrıçaya ve kraliçeye," dediler hepsi, kalın ve ılık likörü yudum yudum içerek.

Tau biraz yanlış yutkundu, öksürdü ve geçirdi. Diğerleri güldü. Tau ters ters baktı ve tekrar geçirdi, Yaw da kahkahalarla güldü ve hizmetçi Hadith'in sulandırılmış gaum'u ve Uduak'ın ikinci sürahiyle döndüğünde masaya bir ağız dolusu masmas tükürdü. Ev sahibi Yaw'a masasını kirlettiği için bir bakış attı ve Hadis ona nezaketle teşekkür ederek durumu yumuşatmaya çalıştı. Ev sahibi dudaklarını büzdü ama hiçbir şey söylemeden gitti. İnisiyeler kahkahayı patlattığında daha beş adım bile atmamıştı. Tau da öyle. Elinde değildi ve iyi hissettiriyordu.

"Boş," dedi Uduak, sanki onu gücendirmiş gibi testisine ters ters bakarak.

Tau kemerindeki küçük çantaya bir göz attı. Maaşından çemberi taşımaya yetecek kadar vardı. "Benden," dedi ve ev sahibine dönüp elini kaldırdı.

"Mavi bir Soylu bu!" dedi Hadis sırtarak.

Bu durum Tau'nun canını sıktı ve onu gördüğünde sıkıntısını açıkça ortaya koyacaktı. Caddede yürüyordu. Elini

Düştü, ağzı açık kaldı ve hareket edemiyormuş gibi hissetti. Rüya görüyor olmalıydı... ama o gerçektir. Zuri buradaydı, Citadel Şehri'nde ve Üstün Yetenekliler'in siyah cübbeleri içinde.

"Sipariş mi?" diye sordu Uduak.

Tau para kesesini masanın üzerine bıraktı ve içki evinden dışarı çıktı.

Chinedu arkasından seslendi. "Tau?"

Onu ilk Themba görmüş olmalı. "Bırak onu. Bir kız görmüş. Her neyse, parasını bıraktı ve adamın dediği gibi, çember onun üzerinde."

Tau sokağa vardığında Hadith'in cevabını duydu. "O bir kız değil. O bir Yetenekli."

Bu oydu. Tau birkaç adım gerideydi, ama onun figürünü ya da yürüyüşünü yanlış anlamak mümkün değildi. Bu Zuri'ydi.

Hâlâ bir rüyadaymış gibi hissederek ona seslendi. Adını duyunca döndü ve dizlerinin bağı çözüldü. Anılar, geçmiş, onunla birlikte yaşamak ve sürdürmek istediği hayat, onu dümdüz etmekle tehdit eden bir sel halinde geri geldi.

"Tau?"

"Benim," dedi, ona doğru gitti, ona uzandı, onu reddetmemesi için dua etti. Ellerini tutmasına izin verdi ve avuçlarının ve parmaklarının yumuşak, sıcak teni onu yatıştırdı, içindeki öfkeyi içkinin ve şakaların yapabileceğinden daha hızlı ve tamamen yatıştırdı.

"O sensin," dedi. "Gerçekten sensin." Ve sonra ona acı verdi. "Sen... sen mi öldürdün onu? Onları öldürmeye mi çalışıyorsun?" Sesinde korku vardı. "Bu yüzden mi buradasın?"

Tau sertleşti ve ellerini bıraktı. "Öyle değil," dedi. Bu itiraf canını yaktı ama yine de kendini zorladı. "Buraya onları bulmaya gelmedim. Ben... Ben hazır değilim."

Sanki anlamış, anlamaya çalışıyormuş gibi başını salladı. "Ama Lekan?"

Tau ne diyeceğini bilemedi ve gözlerinin yara izini takip ettiğini hissedebiliyordu.

"Ekon bana Lekan'ın Anya'ya ve ailesine ne yaptığını anlattı," dedi Zuri, sesi bir sessizlikten biraz daha fazlaydı.

Neredeyse yarasını unutacaktı. Lekan'ı neredeyse unutmuştu.
"Lekan..." Sustu. Ne söyleyebilirdi ki?

Zuri onun tereddüdünden cevabını almış gibiydi. "Teşekkür ederim," dedi. "Teşekkür ederim... bunun için."

Tau Lekan hakkında konuşmak istemiyordu. "Burada mısınız?" diye sordu. "Yetenekli mi? Ben-"

"Bu hale gelmekten korkuyordum. Sanırım tek başıma kaçımdan daha çok korkuyordum."

Ses tonunun bir suçlama içerip içermediğini anlayamadı. "Hiçbir şeyim yoktu-"

"Elbette," dedi çok hızlı bir şekilde, onun yarım kalan bahanesini fırcalayarak.

"Burayı bilmiyorum. Bir yer var mı... Konuşmak istiyorum."

"Elbette," dedi tekrar. Onun eline uzanmaya, tutmaya ve onu yönlendirmeye başladı. Kendini durdurdu, durakladı ve "Beni takip et" dedi.

Tau takip etti. Çok uzağa gitmediler. İcki evinden sadece birkaç patika ötede bir daire vardı. Çemberin ortasında küçük bir çeşme vardı, o kadar kuruydu ki sanki hiç su görmemiş gibiydi. Çevre boyunca, çemberin duvarlarını oluşturan kerpiç binaların yakınında taş banklar vardı. En gölgeli bankta uyuyan yaşlı bir Proven dışında çember boştu.

Zuri onu adamdın en uzaktaki banka götürdü. Kadın oturdu ve adam da ona katıldı.

"Gerçek gibi gelmiyor," dedi.

"Öyle değil," dedi Tau ona. "Zuri"- onun adını söylemek güzeldi
-"Ne zamandır Citadel City'desin?"

"İki ay döngüsü. Beni aldılar... Senden kısa bir süre sonra ayrıldım." Adamın kılıcına ve kıyafetlerine baktı. İsikolo'nun tüm inisiyeler için sağladığı arduvaz grisi üniformayı giyiyordu. "Sen bir lhashe misin?"

"Ben bir inisiyeyim," dedi Tau, sesindeki soruyu görmezden gelemeyerek. "Bir lhaşe olarak Kellan Okar'la düello yapabilirim."

"Kellan Okar mı?" diye sordu, farkına varmadan önce. "Adamlardan biri-"

"O bir üçüncü devre Indlovu inisiyesi. Kanunlar çerçevesinde onunla düello yapabilirim. Sonra, mezun olup asker olduğumda, bir düello talep edebilirim.

Abasi Odili'nin kan düellosu."

Zuri'nin gözleri büyüdü. "Koruyucu meclis üyesi mi? Bir bedeni olacak, bir Ingonyama. Bunu biliyor muydun?"

Onun sorusu planının çılgınca ve imkânsız görünmesine neden oldu. Onun şüphesini görmesine izin vermeyi reddetti. "İstiyorum."

"Tau..." Zuri başını salladı ve gözleri tekrar adamın yarasına kaydı. Acımaya çok yakındı.

"Babamı öldürdüler!"

"Ve senin ölümün, aynı adamın kılıcıyla, onu geri getirecek mi?"

"Bunu yapmak zorundayım."

"Anlıyorum," dedi ve Tau onun anlamadığını biliyordu.

"N a s ı l s ı n ?" diye sordu, konuyu değiştirerek. "Sen nasılsın, burada?"

Ona sıkı bir gülümseme sundu. "Ben iyiyim. Beklediğimden hem daha iyi hem de daha kötü."

Tau onun moralini düzeltmeye çalıştı. "Umbusi Onai'den daha üstünsün."

Gülümsemesi büyüdü. "Onu tekrar görmeyi ve bir kez olsun iç çamaşırlarımı yıkamasını istemeyi dört gözle bekliyorum."

Tau güldü. Zoraki bir gülüştü ama aralarındaki gerginlik azaldı.

"Jabari'ye olanları duydun mu?" diye sordu.

Tau bu ismin onu bu kadar etkileyeceğini düşünmemişti. "Jabari? Ne oldu? O iyi mi?"

"Evet, özür dilerim. Sizi korkutmak istememiştim. Kuzey'de test edildi. O geçti."

"Şehirde mi?" "Bir yerlerde."

Hayatındaki en önemli iki kişi bir şekilde bu garip kubbeler, hediyeler ve şiddet şehrine gelmişti. "Onu gördünüz mü?" Tau sordu.

"Hayır. Henüz değil."

"Eğer yaparsan, ona söyleyecek misin..." Tau'nun Jabari'ye ne söyleyebileceği konusunda hiçbir fikri yoktu. "Boş ver." Zuri'nin gözleri yumuşadı ve ona küçük bir gülümseme verdi. İstemediği kadar acımişti. "Sana şimdiden büyücülük mü yaptırıyorlar?" diye sordu, etraflarındaki karanlığı biraz olsun dağıtmayı umarak.

Zuri kıkırdadı ve ağzını kapattı, gözleri parlıyordu. "Sen

Kâfir! Büyücülük değil.
Hediyeler!" "Ah evet,
hediyeler. Tabii ki."

Gülümsemesi geniş ve gerçektir. "Ve evet, öyle. Hâlâ öğreniyorum ama iyi gidiyorum. Hem de çok iyi." Çenesi gururla kalktı. "Döngümdeki en güçlülerden biriyim. Buna inanabiliyor musunuz? Ben mi?"

"Buna inanıyorum," dedi Tau ona.

Bu iltifat onun gözlerini kaçırmamasına neden oldu, memnun ve utangaçtı. "Bugünün gelmesini bekliyordum," dedi.

Tau umut etmeye cesaret edememişti ama başını salladı. Zuri onun eline uzandı. Onunla yarı yolda buluştu ve parmakları birbirine değdi. Zuri ona baktı, yüzünde yeni bir soru vardı. Okumaya çalıştı ama ayak sesleri ve kahkahalar duydu. Görünüşlerine bakılırsa ilk devre olan üç İndlovu çembere girdiğinde Zuri elini geri çekti. Sarhoştular. Tau gerildi.

Tau'dan iki baş daha uzun ve onun yarısı kadar ağır olan ilk İndlovu onları ilk fark eden oldu. Zuri'nin siyah cübbesi göze çarpıyordu, bu da onu Üstün Yetenekli olarak tanımlıyordu. Soylu yumruğunu göğsüne vurarak onu selamladı. İşte o zaman Tau'ya iyice bakabildi.

"Yetenekli Leydi," dedi, "iyi misiniz?"

"Teşekkür ederim, İnisiye, iyiyim."

Rahatsız edici bir sessizlik oldu. İndlovu daha fazlasını yapmak, daha fazlasını söylemek istiyordu ama konuyu zorlayacak kadar protokolden emin değildi. Başka bir taktik denerdi. "Size evinize kadar eşlik edebilir miyiz leydim? Buna layık mıyız?"

"İndlovu Kalesi'nin tüm erkekleri gibi her zaman değerlisiniz. Ancak, eve dönmek üzere yola çıkmadım, yine de size tekrar teşekkür ederim. İyi akşamlar ve Tanrıça yüzünüze gülsün."

Diğer İndlovu'lar elleri kılıçlarına yakın, Tau'yu izliyorlardı. Tau silahına uzanma içgüdüleriyle savaştı.

"O da sana gülümsesin," dedi baş İndlovu, dikkatini Tau'ya çevirerek. "Güneş batıyor, küçük Lesser. Eve koşma zamanı."

Tau'nun elleri kaşındı. Bronzunu çekip saldırmayı hayal etti ama daha ilk kanı akıtamadan öleceğini biliyordu. Kendini olabildiğince hareketsiz tuttu ve başıyla onayladı. Bu yeterli değildi ve adam bekledi, kocaman eli kemerinden kılıcına doğru kayıyordu.

Bunun için başka bir şey yoktu. Tau ayağa kalktı. "Geç oldu, nkosi. Teşekkür ederim." Zuri'nin önünde eğildi. "Leydi Gifted, tavsiyeleriniz ve ayırdığınız zaman hak ettiğimden çok daha fazla oldu."

Zuri de gergindi ama şiddetten kaçınılacaksa onun da oynaması gereken bir rol vardı. "Elimizden geldiğince hizmet etmek bizim görevimiz."

Tau tekrar eğildi ve ondan uzaklaştı. İndlovu'nun yaklaştığını duydu, Zuri'nin görüş alanından çıkar çıkmaz ona saldırmayı planladıklarına inanıyordu ama durdular ve Tau İndlovu'nun akşamın hoş serinliği hakkında konuştuğunu duydu. Adam, Tau'nun geri dönmeyeceğinden emin olmak için onunla kalmak istiyordu.

Tau'nun çok az makul seçeneği vardı ve bu yüzden dişlerini çenesini ağrıtabilecek kadar sert gıcırdatarak içki evine döndü. Ayrılırken diğerlerini gördü.

"Tau!" Yaw seslendi.

Hadith Tau'yu görünce gülümsedi ve uzağa bir şey fırlattı. Tau onu havadan kaptı. Bu onun cüzdanıydı, boştu.

"İki daire!" Hadis dedi ki. "İki daire için yeterince vardı." "Bir dahaki sefere bizden," dedi Uduak.

Themba yalpalayarak görüş alanına girdi. "Sarhoşum."

Hadis ona, "Uzun ve güzel bir yürüyüş bunu çözecektir," diyerek Themba'nın yüzünü buruşturmasına neden oldu.

"Tau? İyi misin?" Yaw sordu, Oyibo ona göz kırptı, gözleri bir baharat havanı gibi bulanık ve yuvarlaktı.

Tau eğildi. Yine de başını salladı. "Peki." Adamlarla birlikte hareket etti ve buluşma yerine gitmek üzere şehirden ayrıldılar.

Yürüyüşün yarısında Hadith, Tau ile birlikte hızla ilerledi. Yalnız kalacağı bir anı bekliyordu. Tau onun söyleyeceklerini duymak istemiyordu.

"Onu evden tanıyormuşsun." Hadis sormuyordu. "Belki özel biriydi ama o artık Üstün Yetenekli." Tau sanki onu dinlemiyormuş gibi yürümeye devam etti. Bu Hadis'i caydırmadı. "Eninde sonunda onlardan biriyle, bir Kraliyet Asiliyle evlenmeli. Daha fazla Üstün Yetenekli yetiştirmek için üzerine düşeni yapmalı." Tau ona tehlikeli bir bakış fırlatarak Hadis'in söylediklerini doğruladı. "Onu tanıyordun," dedi Hadith, "ama artık tanıımıyorsun."

Tau hızını artırarak Hadis'ten uzaklaştı ve yürümeye başladı

Anan'ın yanında, kantarın başına geçti. Anan ona baktı, yüzünü gördü, başını salladı ve yürümeye devam etti.

Tau çenesi acıdan kilitlenene kadar dişlerini sıktı. Bunu duymak istememişti. Tek istediği o beceriksiz İndlovu'lardan birini yere sermekti.

Önümüzdeki günlerde daha sıkı çalışacağına yemin etti. Ölçek Jayyed bir sonraki çatışmada savaşıacaktı ve artık gözleri açıktı. Jayyed bundan emin olmuştu. Tau'ya olasılıkları göstermişti ve onlardan saklanmak yoktu ama Tau saklanmak istemiyordu. Yok etmek istiyordu.

SİMETRİ

Takip eden günlerde Tau, sabahları Jayyed'in beşlisinden biri olarak, öğleden sonraları terazinin geri kalanıyla ve geceleri de hatalı davranışları nedeniyle cezalandırılan adamlarla birlikte eğitim gördü. Çoğu akşam Yaw da ona katılıyordu. Tau'yu gölgelemek Yaw'ı eğlendiriyor gibiydi ve ekstra idman seansları kaypak dövüşçüye diğer inisiyeleri dürtmek, yumruklamak ve yaralamak için bolca fırsat veriyordu. Yine de, akşamları çok yoruluyordu ve Yaw seansları bırakıyordu, ancak bu onu herkese Tau'nun ne kadar sıkı çalıştığını söylemekten alıkoymuyordu.

Tau hikayelerin kötü bir şey olmadığına karar verdi. Ona bir ölçüde saygı kazandırdılar ve bu da diğer inisiyelerin ona daha az dışlanmış gibi davranması anlamına geliyordu. Kendini bir yere ait hissetmeye başladı, herkesin de buna inanmaya devam etmesini istedi ve dövüşteki ilerleyişi onları bu yola sürüklediğine göre, onları gerçekten ikna etmenin yolunun aralarındaki en iyisi olmak olduğuna karar verdi.

Bileği iyileşir iyileşmez çabalarını artırdı. Her iki kolunu da tam olarak kullanabilmenin avantajını kullanmaya kararlıydı.

Kalkanlarla antrenman yapmayı denedi ama kalkanlar onu yavaşlattı. Daha küçük olanları kullandı ve bunların savunma için çok az şey getirdiğini ve saldırı için hiçbir şey getirmediğini gördü. Bu yüzden onları terk etti ve iki elini de kullanması gereken daha büyük kılıçları denedi. Bu bir felaketti. Bunun için gereken güce ya da dayanıklılığa sahip değildi ve tek kılıca geri dönerek hıza ve tamamen agresif bir dövüş stiline odaklanmayı seçti. Amacı rakiplerini ezmekti. Daha zayıf dövüşçülerde işe yaradı ama isikolo'nun en güçlülerine karşı kazanabileceği maçları kaybetti, Tau'yu hayal kırıklığına uğrattı ve kafası karıştı nasıl için

iyileştirmek.

Bildiği bir şey vardı. Artık sağ elini kullanmıyordu. Isikolo'da geğirdiği bir sezon, kılıç ustalığını bir ömür boyu süren çalışmalardan daha fazla geliştirmişti ve isikolo'nun en glerine karşı -Hadith; Itembe; Yaw; vurucu bir akrepten daha hızlı hareket eden Runako; ve inisiyeler arasında hâlâ Tau'ya kaybettiğinden daha fazla dövüş kazanan son adam olan Uduak- Tau sol eliyle kazanabiliyordu ama sağ eliyle neredeyse hiç kazanamıyordu.

Bu onu delirtti. Isikolo'nun en iyileri arasındaydı ama daha iyi olamıyordu, ilerlemesi durmuştu. En kötüsü de Uduak'la birkaç gündür ma yapmamıştı ve bu da Jayyed ya da Anan'ın yakında maa çıkacağı anlamına geliyordu.

Dvşleri diğer kantarların da izlediği etkinlikler haline gelmişti. Dvştklerinde bahisler kızışıyor, umqondisi bile katılıyor ve kazanan ilan edildiğinde tüm bir ay döngüsü boyunca maaşların el değiştirmesi olağan bir durumdu. Bir sonraki dövüşleri her an olabilirdi ve Tau kazanmak istiyordu. Daha çok çalışması gerekiyordu.

"Bir raunt daha," dedi Tau. Oyibo ile antrenman sahasındaydı ve dolunay olmasa karanlıkta dövüşüyor olacaklardı.

"Geç oldu," dedi Oyibo, Tau'nun gözlerinden kaçarak. Yaw gelmeyi bıraktıktan sonra Tau onun yardımını istemişti.

"Bir tane," dedi Tau. "Sadece bir tane daha."

"Sadece... sadece bunu söyleyip duruyorsun..."

Tau, Oyibo'yu uzaklaştırmak istemedi ve hayal kırıklığını yüzünden uzak tutmaya çalıştı.

"Sadece bir tane mi?" Oyibo sordu.

Tau başıyla teşekkür etti. "Sadece bir tane," dedi ne çıkararak.

Oyibo hiç vakit kaybetmedi. Kılıcını hazırladı, onunla alım attı ve ardından kalkanını Tau'nun göğsüne doğru yatay olarak savurdu. Tau hızlı adımlarla saldırıdan kaçtı ve düz bir hamleyle karşılık verdi. Oyibo kendini geriye doğru fırlattı ve Tau'nun tahta kılıcı havayı yarararak isabet etmekten bir el mesafesi kadar uzaklaştı.

Takip eden Tau mesafeyi kapattı ve Oyibo tüm gücünü kaybederek

gece temkinli dövüşerek, ciddi bir şekilde saldırdı. Tau her darbeyi engelledi ve hızını artırsa da bunu yavaşça yaptı. Eğer bu gecenin son raundu olacaksa, uzun sürmesini istiyordu. Gerçek bir saldırı kullanmadı ama hassas bir şekilde blokladı ve karşılık verdi.

Tau savuşturmalarını, hamlelerini ve dayanıklılığını geliştirmek istiyordu. Uzun bir maç istiyordu ve Oyibo'yu yorgunluktan Tanrıça'nın merhametini dilemeye zorlamayı planlıyordu. Oyibo'yu sınırlarına kadar zorlayacak, sonra da tek bir öldürücü darbe indirmeden onu kıracaktı.

Ancak plan işe yaramıyordu. Oyibo duraksıyordu ama Tau'nun saldırılarının işe yaramadığını fark etmiş olmalıydı. Çocuksu yüzlü inisiye ağır saldırılardan, Tau'yu uzakta tutmaktan başka bir işe yaramayan sondalama saldırılarına geçmişti. Dövüşü yavaşlatıyor ve kendisine dinlenmek için zaman kazandırıyordu.

Stratejiyi kavrayan Tau hızla kılıç kardeşinin üzerine yürüdü ve Oyibo'nun gözleri endişeyle açılarak kalkanını çekmesine neden oldu. Tau ona saldırdı, kalkanı bir o yana bir bu yana savurdu, Oyibo'nun kolunu bir o yana bir bu yana savurdu ve nadiren küfürler savurdu.

Yine de Tau planına sadık kalmaya niyetliydi. Oyibo'ya doğrudan vurmayacaktı ama karşısındaki adamın elinde bir kalkan vardı ve Tau'nun ona vurmak konusunda hiçbir tereddüdü yoktu.

Oyibo sözlerinin arasında homurdanarak, "Yatağa gitmeliydim," dedi.

Tau güldü, yarışmanın tadını çıkarıyordu. Beklediği bir şey değildi ama bunu inkâr edemezdi; her dövüş heyecan vericiydi.

Bu saflıktı, dürüstlüktü. Tau dövüştüğünde, sadece o ve rakibi vardı. Önemli olan tek şey deneyim, beceri, kararlılık ve iradeydi. Dünyanın geri kalanı kayıp gidiyor, geriye sadece bir sonraki hamle, bir sonraki karşı hamle, bir sonraki saldırı ve bir sonraki zafer kalıyordu.

Tau kılıcını Oyibo'nun kalkanının üst tarafına doğru savurdu, böylece kalkanı devirip aradaki mesafeyi kapatmayı ve onu omuzlayarak yere düşürmeyi umuyordu. Ancak tahta kılıcı kalkanın kenarına çarptığında, kılıcının yarısı patlayarak ikisini de çıra yağmuruna tuttu.

Bir an için iki adam da sersemleyerek hareketsiz kaldı. İlk tepkiyi Tau verdi. Oyibo'yu omuzlayarak uzaklaştırdı; Oyibo düştü, yuvarlandı ve tekrar ayağa kalktı. Tau dövüş çemberinin kenarına koştu, sağ eliyle yedek bir silah kaptı ve kılıç kardeşini görmek için döndü

şarj oluyor.

Oyibo başının üstünden sert bir vuruş yaptı ve Tau'nun zamanı kalmamıştı. Başında bir miğfer vardı ve Oyibo'nun kılıcı tahtadan yapılmıştı ama darbenin arkasında bir ağırlık vardı. Eğer isabet ederse, Tau'nun başı gece boyunca dövülecek ve ertesi gün ağrıyacaktı.

Çaresiz ve olabildiğince hızlı hareket eden Tau iki kılıcını da kaldırdı ve çaprazladı. Oyibo'nun saldırısı gürleyerek Tau'nun kılıçlarının kesiştiği noktaya geldi ve kemikleri sarsarak durdu. Tau'nun Oyibo'nun çenesinin düştüğünü görece kadar vakti vardı, sonra iki kılıcını da kullanarak rakibinin kılıcını keskin bir şekilde sola çekti, dengesini bozdu ve Tau'ya yeniden başlama şansı verdi.

Oyibo, Tau'ya bu şansı vermek istemedi. Dengesini kaybetmiş olmasına rağmen, bir mızrak tutar gibi ona doğru hamle yaptı. Tau kırık kılıcını gelen silaha sapladı ve diğer kılıcını Oyibo'nun miğferine savurdu.

Tau'nun kesik kılıcı saldırıyı genişletti ve onlara öğretildiği gibi Oyibo gözlerini rakibinin baskın eline, yani silah eline dikti. Sorun şuydu ki Tau'nun iki silah eli vardı ve Oyibo'nun izlemediği elindeki kılıç kafasına doğru geliyordu.

Tau ona temiz bir darbe indirerek bronz miğferini bir çan gibi çaldı ve çalgınca savrulan Oyibo'yu sendeletti. İlk sarhoş hamlesini savuşturan ve ikincisini solundaki yarım kılıçla durduran Tau, diğer kılıcını Oyibo'nun kalkanına vurmaya devam etmek için kullandı.

Oyibo tökezleyerek geri çekildi, yönünü bulmaya çalışıyordu ama Tau oradaydı, bir kılıcıyla kalçasına, diğeriyle de kaburgalarına vurdu. İki acı tıslamasıyla Oyibo hızla geri çekildi, vuruş mesafesinden uzaklaşmaya niyetliydi.

İki adam da sıfırlanmıştı ve Tau maçı ya o zaman kazanacağını ya da hiç kazanamayacağını biliyordu. Oyibo'nun dövüşün momentumunu çalmasına izin verirse, Tau'nun eksikliklerinden faydalanmasına da izin vermiş olacaktı. Zaman verildiğinde Oyibo, Tau'nun kırık kılıcını ve iki kılıçla dövüşme deneyimsizliğini ona karşı kullanabilecek kadar iyiydi.

Hızlı ve düşüncesizce düşünen Tau, çoğu eğitmenin yeni dövüşçülere temel kılıç darbelerini öğretmek için kullandığı koreografik saldırı dizisine başladı. Bu, çocuklara öğretilen bir diziydi.

silahlar konusunda rahatlığı ve güveni teşvik etmek. Bu nedenle yavaş başladı ama hız ve güç bakımından hızla arttı. Yine de iki kılıç için değildi ve kendi saldırılarını engellemekten kaçınmak için Tau diziye soluyla başladı. İlk vuruştan sonra tekrar sağıyla başladı.

Oyibo, Tau'nun hâlâ iki kılıcıyla birden saldırdığını görünce kaşları havaya kalktı. Şaşkınlığı onu yeterince yavaşlatmış olacak ki ilk saldırıyı yanlış değerlendirdi ve isabet aldı. İkinci saldırıyı zamanında yakalamış ve tahmin etmişti. Sıralamayı tanımış olmalıydı ve Tau'nun sağ elinin, sol elinin az önce yaptığı şeyin aynısını yapacağını biliyordu. Tau'nun savuruşlarını tahmin etmek için sıralamaya dair hafızasını kullanıyordu ama bunu iki kılıca karşı yapmak zorunda kalmamıştı ve kılıç formunun tüm amacı, Tau'nun onu seçmesinin nedeni, yavaş başlamasına rağmen bir kasırgayla sona ermesiydi.

Oyibo üçüncü darbeyi durdurdu ama dördüncü ve beşinci darbeler ona isabet etti. Altıncı ve yedinci de öyle oldu, bir homurtu ve ardından çok daha yüksek bir haykırış çıkardı, sekizincisi onu dizlerinin üzerine düşürdü, dokuzuncusu silahsız bıraktı ve onuncu Tau kısa çekti, sağ elindeki bıçak Oyibo'nun başının tepesinden bir parmak aralığı kadar uzakta titriyordu.

"Tanrıçanın merhameti," diye fısıldadı Oyibo, kılıcın çok yakın ucuna bakarken gözleri şaşmış olmuştum. "Az önce şeyle mi dövüştün..."

"Sanırım öyle," dedi Tau.

Oyibo, Tau'nun bile içini sızlatan kelimeler kullanarak küfür etti. "Bir tur daha?" Tau yalvarmamaya çalışarak sordu.

BLOWS

Birkaç gün sonra Anan, Tau ve Uduak'ı çağırdı. Güneş tepelerinde yanıyor, ısısı metali eritecek kadar yakındı. Zaten durgun bir gün geçiren terazinin geri kalanı silahlarını bırakıp rahatladı, serinledikleri için mutluydular ve dövüşün sonucu üzerine bahse girmeye hazırdılar. Haber yayıldı ve diğer ölçeklerden inisiyeller yaklaşmaya başladı. Umqondisi'lerin çoğu adamlarını takip etti ve sıradan bir ilgisizlik gösterisi yaptı.

Anan maçı yönetmeye hazırlanırken, Jayyed bir kenarda durmuş kuru ot çiğniyordu. Uduak büyük tahta kılıcı ve kalkanıyla ısınarak dövüş çemberine girdi. Tahta kılıcını tutan Tau da onu ringe kadar takip etti ve bahisler ciddiyetle başladı.

Anan maçı başlatmak için elini kaldırdı ve Tau bir dakika istedi. Çemberin dışına çıktı, Anan ve Uduak onu aklını kaçırmış gibi izliyordu ve ikinci bir tahta kılıçla geri döndüğünde bundan emin görünüyordu. Tau iki kılıcını da daireler çizerek savurdu ve bıçakları zıt yönlerde doğru akıttı.

Uduak başını eğdi. "İki mi?" Tau kılıçlarını sabitledi, hazırды.

Uduak, bir ya da iki tane, onları tutan adamı kıracağını söylercesine omuz silkti. Tau Anan'ı izledi, çağırđı bekliyordu.

"Dövüşün!" Anan bağırdı.

Tau saldırdı ve Uduak mücadeleye dahil oldu. Tau ikinci kılıçla onun dikkatini dağıtmak istiyordu. Oyibo'yla geceler süren gizli eğitimleri sırasında geliştirdiğı plan, kılıcı Uduak'ın dikkatini dağıtmak için kullanmaktı.

Güçlü tarafı olan sol bıçağıyla açıklıklar bulurken kalkan meşguldü. Başlangıçta işe yaradı ve iki hızlı vuruş yaptı.

Uduak uyum sağladı ve daha sert saldırdı. Bu durum Tau'yu savunmaya itti ve çift silah kullanmak için gereken ekstra dikkat yorucuydu. Tau bu maçı plana göre oynarsa -dikkatini dağıt ve saldır-kaybedeceğini fark etti. Bu yüzden kendini bıraktı ve babasıyla geçirdiği eğitimler boyunca sağ eline yerleşmiş olan içgüdülerin devreye girmesine izin verdi. Bu, daha güçlü olan sol tarafının isikolo eğitiminin tüm faydalarından yararlanmasına izin verdi.

Tüm gücüyle saldırdı, her bir darbe bronzdan yapılmış olsaydı sakat bırakabilir ya da öldürebilirdi. Etkisi anında görüldü ve Uduak, Tau'nun kılıcına, kalkanına ve vücuduna savrulan ikiz bıçaklarının baskısı altında bükülmeye başladı. İzlemek için toplanan adamlar tek kelime etmeden duruyordu ve kavurucu havadaki tek ses tahta silahların çarpışması ve Tau ona defalarca vurdukça Uduak'tan gelen acı dolu homurtulardı.

Ama Uduak düşmeyi reddetti. Kükredi, öfkesi Tau'nun telaşına yenik düştü ve elinden geldiğince sert ve hızlı bir şekilde saldırdı. Tau'nun kılıçları onun öfkesine eşit bir öfke, daha büyük bir hız ve daha ince bir beceriyle karşılık verdi. Uduak'ın kalkan kolu darbe aldı, miğferi sağ tarafına çarptı ve iri adam batan kılıçları geçemedi.

Uduak geri çekilmeye başladı, başka seçeneği kalmamıştı ve Tau kılıçlarını savurarak öne çıktı. Tau onu dizlerinin üzerine çökertti ve Uduak'ı kılıcını bırakıp iki elini de yontulup çatlayan tahta kalkanının arkasında kullanmaya zorladı. Yine de teslim olmadı ve aceleye, savaşın şiddetine, diğer adamların bağırışlarına ve kendi içgüdülerine kapılan Tau artık isikolo'nun bir inisiyesini görmüyordu. Artık bir kılıç kardeşi görmüyordu. Artık Uduak'ı görmüyordu.

Yerine önce Kellan Okar, sonra Dejen Olujimi ve en sonunda da Abasi Odili geçti ve Tau öfkesini Uduak'ın kalkanına ve vücuduna yağın darbelerle dışa vurdu ama Uduak yine de teslim olmadı. Yenilmeyi reddeden rakibine öfkesini haykıran ve dünyayı babasının canıyla aynı tonda bir kızılığın içinden gören Tau, Uduak'ın kalkanını ikiye böldü, miğferini kafasından çıkardı ve kafatasını parçalamak üzereydi ki Jayyed sersemlemiş Anan'ın yerine maçı bitirdi.

"Bitti," diye bağırdı Jayyed, Tau ve Uduak'ın arasında durmak için hareket ederek.

"Kımıldayın," diye hırladı Tau, kılıçları saldırmak için hazırды. "Bitti, Tau."

Umqondisi Thoko, "Uduak Tanrıça'nın merhametini talep etmedi," dedi.

"İşte bu yüzden maçı berabere bittiği ilan edildi," dedi Jayyed adamlardan oluşan topluluğa ve bir haykırışa neden oldu. "Bu bir antrenman, kan düellosu değil. İyi lhashe'nin yaralanmasını görmek istemiyorum. Her iki adamın da çabalarını kutluyorum ve Uduak hepimiz için bir örnektir. Bir dahaki sefere Kayalıklar'da bir Indlovu ile karşılaştığınızda onun cesaretini düşünün."

Thoko homurdanarak Umqondisi Njere'den bir avuç dolusu bozuk parayı geri aldı. "Bir dahaki sefere bir Indlovu ile mi karşılaşacaksınız? Burada bir örneği yok. Tau bir Indlovu değil."

"Thoko, minnettar bile olamıyor musun?" Njere sordu. "Jayyed az önce içki parayı kurtardı."

Bu, inisiyelerin çoğundan bastırılmış kahkahalar aldı.

"Maç bitti," diye devam etti Njere, "ve Umqondisi Jayyed berabere olduğunu söyledi. Bu kadar aval aval bakmak yeter, antrenmana dönelim. Biz sıcaklığın altında güneşten sersemlemiş kertenkeleler gibi otururken hedeni'lerin mızraklarını bilediklerinden emin olabilirsiniz." İnisiyeler oyalandılar. "Gidin!" diye emretti Njere.

Jayyed Tau'ya yaklaşp onunla tek başına konuşurken, adamlardan oluşan çember uzaklaştı. "Kılıçlarınızı kaldırdınız ama savaş sona erdi."

Tau silahlarını indirdi ve kendine gelmeye çalıştı. Öldürmeye hazırды. Bu düşünce onu korkuttu ve Jayyed'in yanından geçip Uduak'a baktı. İri adam hâlâ dizlerinin üzerindeydi ve zorlukla nefes alıyordu. Her tarafı kesilmişti ve kafasından kan akıyordu.

"Uduak," dedi Tau.

"İçinde bir iblis var," dedi iri adam, başını kaldırarak gücü kendinde bulamadan.

"Şimdilik bu kadar yeter," dedi Jayyed ikisine de. Kefesindeki adamlara döndü. "Yaw! Hadith! Uduak'ı revire götürmeme yardım edin."

"Yardım edeceğim," dedi Tau, eğilip Uduak'ın kollarından birini tutarak. Uduak irkildi, acı içinde yüzünü buruşturdu. "Hayır."

Tau işleri nasıl daha iyi hale getireceğini bilmiyordu. "Özür dilerim. Ben-"
Yaw ve Hadith koşarak gelirken Jayyed ona, "Biraz zaman tanı, Tau," dedi.

Uduak'ın kollarını omuzlarına geçirdiler ve onu dizlerinin üzerinden kaldırdılar. İnledi ve Hadith'in üzerine düştü, neredeyse küçük Lesser'ı deviriyordu. Hadith dengesini buldu, sonra Tau'ya ters ters baktı ve üçlü tökezleyerek en yakın revire doğru ilerledi.

Tau ile konuşurken Jayyed'in gözleri üç adamı takip etti. "İki kılıçla devam etmelisin. Eğer bu kadar özveriyle çalışırsan, yarımada'daki hiçbir Lesser'ın sana karşı duramayacağı bir gün gelecek." Jayyed durakladı ve kimsenin duyamayacağı şekilde yaklaştı. "Ama Uduak senin kılıç kardeşin, Tau. Seni durdurmasaydım onu öldürecek miydin?"

YEDİNCİ BÖLÜM



ÇİZİM

Ertesi sabah Hadis, antrenman sahasına giderken Tau'yu durdurdu. "Uduak'ı görmem gerek," dedi.

Tau uyumamıştı. Yaptığı şeyi düşünmekten uyuyamamıştı. Yine de Hadith'in ısrarları bir azap gibi gelmişti ve Tau bu isteğe içerleyerek onun yanından geçti.

Hadith Tau'nun kolunu tuttu. "Çok geç olmadan bunu yapmalısın. Ben bir arkadaş olarak buradayım."

"Biz arkadaş mıyız?" Tau Hadith'in eline bakarak sordu.

Hadis onu serbest bıraktı. "Ben de öyle olacağımızı düşünmüştüm," dedi ve uzaklaştı.

Antrenman normalden daha da zorluydu ve Jayyed de oradaydı, sürekli volta atıyordu. "Kayalıklar'da savaşıyoruz! Indlovu ile savaşıyoruz! Muhafızlarla savaşacağız! Hazır mısınız? Hazır olmak böyle mi görünüyor? Böyle mi hissettiriyor?"

Tau, Jayyed'i hiç bu kadar endişeli görmemişti ve belki de umqondisi'nin endişesi haklıydı. Ölçeği teste tabi tutulacak ve yöntemleri mercek altına alınacaktı. Jayyed ölçüyü kaçırmıştı ve diğer umqondisi ve Indlovu meslektaşları kötü bir performansı onu aşağı çekmek için kullanmakta gecikmeyeceklerdi.

Jayyed'in kışkırtmalarına rağmen, sıra dövüşmeye geldiğinde Tau kendini tuttu. Hâlâ sarsılmıştı ama Jayyed gönülsüz bir performansı kabul etmezdi.

"Tanrıça'nın arkasından iş çevirmeyi mi düşünüyorsun?" diye bağırdı Tau'ya, sesini herkesin duyabileceği kadar yükseltmişti. "Kendine acıyarak ve suçluluk duyarak ne kendini ne de çabalarımızı küçük düşürme. Korkuyorsun"

yine kontrolünü mü kaybedeceksin? Güzel, öyle olmalısın. Kontrol sende olmalı, ama bu yol değil. Kendinizi sıradanlığın direğine bağlarsanız kardeşlerinizin ölümünü izler ve hayatınızın boşa gittiğini görürsünüz. Savaş, lanet olası!"

Tau, endişeli görünen Chinedu'ya karşı çabasını ve hızını artırdı.

"Yeterli değil!"

Tau daha sert iterek Chinedu'yu geri çekilmeye zorladı.

"Hepsini istiyorum," diye bağırdı Jayyed, terazinin geri kalanına bakarak. "Daha azı bize verilen zamana hakarettir. Daha azı, yaşamak için savaşmak yerine ölmeyi beklemektir. Savaş, yak seni!"

Tau, Jayyed'e bir bakış fırlattı ve Chinedu boşluğu yakaladı. Öne doğru sıçradı ve kılıcını Tau'ya doğru savurdu. Tau tüm hızıyla tepki verdi. Saldırıyı savuşturdu, ikinci kılıcını Chinedu'nun boynuna indirdi ve engelleme kılıcının bıçağını serbest bırakarak Chinedu'nun böğrüne sapladı.

Vücudunun her iki tarafına neredeyse eş zamanlı darbeler alan Chinedu, ne tarafa düşeceğini bilemiyormuş gibi büzüldü.

"Ack! Mka!" Chinedu kılıcını ve kalkanını bıraktı, acının kanama anlamına gelip gelmediğini görmek için boynunu tuttu. "Tanrıçanın merhameti. Tanrıçanın merhameti! Küle dön!" dedi, öksüremeyecek kadar hızlı.

Jayyed Tau'ya başını salladı. "Olduğundan daha az olmak asla kabul edilemez. Chinedu!"

"Umqondisi," dedi Chinedu, bir eliyle kaburgalarını diğer eliyle de boynunu tutarak.

"Tau bakmıyorken onu bıçaklamaya çalıştın... gerçekten onurlu ve cesur bir çaba, ama içeri girerken kalkanını indirdin. Kadınlara davrandığın gibi savaşa davranma. Bir dahaki sefere böyle devam et."

Yaw ve Hadith yakınlarda dövüşüyorlardı ve ikisi de kıs kıs gülüyordu.

"İkinizle birlikte Isihogo'ya," diye tısladı Chinedu. "O zaman onunla sen dövüş."

Hadith kılıcıyla Yaw'a vurarak, "Neden olmasın?" diye sordu. "Hazır mısın?" İki adam Tau'nun yanına geldi.

"İkiye bir mi?" Tau sordu.

"O yumuşak ellerde iki kılıç görüyorum," dedi Hadis, Yaw'ı iterek

Tau'nun bir tarafına geçerken o da diğerk tarafa geçti.

Tau itiraz etmek üzereydi ki Jayyed'in başını sallayarak maçın devam etmesine izin verdiğini gördü. nce Yaw'a saldırdı. Hadith daha iyi bir dvşyd ama Yaw'ın kılıcında bir adamın görmezden geldiğine pişman olacağı bir hassasiyet vardı. Yaw Tau'nun geldiğini gördü ve geri çekilerek Tau'nun ilk ve ikinci vuruşunu engelledi ama nc ve en sert darbeyi kalçasından aldı.

"Tanrıça!" diye bağırdı.

Tau döndü ve iki kılıcını çaprazlayarak Hadis'in aşağıya inen hamlesini yakaladı; Oyibo'da ilk kez kullandığı hamleydi bu. Hadith'in kılıcını çevirdi ve onu dengesini bozmaya zorladı, ardından Hadith'in göğsüne dirsek atarak ondan ayrıldı.

Tau geri çekildi, meydan okudu ve kılıçlarını savurarak ona iki açıdan saldırdı. Chinedu'nun örneğinden ders alan Hadith kalkanını havaya kaldırdı ama kılıcını doğrultamadı. nce kılıç koluna, sonra da miğferine cezalandırıcı bir darbe aldı ve kılıcını pozisyonuna getirdiğinde Tau ondan kaçınarak kılıcını Hadis'in koltuk altına düz bir şekilde sapladı.

İki büklüm olan Hadith tökezleyerek uzaklaştı. Kılıçlarını savurmaya devam eden Tau, sinsice yaklaşmakta olan Yaw'a doğru hamle yaptı. Beklendiğini gören Yaw'ın gözleri büyüdü. Tau'nun yüzüne doğru savurdu, iyi hedeflenmiş bir hamleydi ama Tau daha hızlıydı. Yoldan çekildi, dar bir daire çizerek döndü ve iki kılıcını da Yaw'ın böğrüne sapladı.

Yaw soluk soluğa yere yığıldı ve Tau dikkatini, avazı çıktığı kadar bağırarak ileri doğru koşan Hadith'e verdi. Tau hızını Hadith'in yetişemeyeceği kadar arttırana kadar kılıçları birkaç adım dans etti.

Kaybetmesi kaçınılmaz olan Hadith, Tau'nun engellediği, döndüğü ve Hadith'in tahta kılıcını havada uçurarak onu silahsızlandırmak için kullandığı bir kurban vuruşunu riske attı. Hadith kalkanını tekrar kaldırdı ama Tau alaldı ve Hadith'in bacaklarını altından çekerek onu yere serdi. Tau onun üzerinde durdu, kılıcı Hadith'in boğazındaki taşa dayanmıştı.

Tau ona "ekil," dedi.

"Teşekkür ederim, çekilişi bekleyeceğim." "Ne?"

"Her an nefes alabilirim."

Jayyed gülümseyerek yanına geldi. "Bu maç berabere bitti."

"Ne!" dedi Tau ve Jayyed kendini tutamadı. Dolu dolu ve bulaşıcı bir sesle güldü. Terazinin geri kalanı da ona katıldı. Tau bir yüzden diğerine baktı ve Hadith'in yüzünde durdu. Hadith genişçe gülümsüyordu.

"Uduak için işe yaradıysa..." Hadith kolunu uzattı. Tau onu bileğinden bileğine yakaladı ve kılıç kardeşini ayağa kaldırdı.

Jayyed hâlâ kıkırdıyordu. "Beraberlik. Char'dan küllere, berabere. Üçünüz de iyi dövüştünüz. İyi dövüştünüz."

Jayyed adamları dövüşe geri çağırdı. "Berabere," diye mırıldandı kendi kendine ve sonra en yakındaki inisiyeyi ürküterek kıkırdadı.

"Uduak'ı ne zaman göreceksin?" Hadith Tau'ya sordu. "Beni görmek isteyip istemediğini bilmiyorum."

"Bunu öğrenmenin tek bir yolu var," dedi Hadis.

Tau derin bir nefes aldı ve başını salladı. Jayyed'in iki ikiz olan Mshindi ve Kuende'nin dövüşünü izlediği yere doğru yürüdü. "Umqondisi Jayyed, sahadan çıkmak için izin istiyorum."

"Nereye, Sıradan Solarin?"

"Revire."

"Eh, kabul edildi. Döndüğünüzde burada olacağız."

Tau selam verdi ve eğitim alanından ayrıldı. Büyük adamı görme vakti geçmişti.

KARDEŞLER

Uduak'ın yüzü ve vücudu yara bere içindeydi. Kalkan kolu atel içindeydi ve sol gözü şişerek kapanmıştı.

"Uduak..." Tau'nun ne diyeceği hakkında

hiçbir fikri yoktu. "Tau."

"Özür dilerim."

"Nceku."

Tau

sinirlendi.

"Nceku."

"Gideyim mi?"

"Hayır, seni aşağılamak istiyorum. Nceku!" Uduak dedi ki.

Tau revirin etrafına göz gezdirdi. Diğer karyolaların çoğu boştu ve Sahrahiplerinden hiçbirini göremedi ama üç yatak ötede, bacağı kırık, zayıf bir inisiye etrafı izliyordu.

"Durur musun?"

"Nceku!" Uduak sanki bir ateş başı şarkısı söylüyormuş gibi canlılıkla söyledi.

"Sen aklını kaçırmışsın."

"Seninkini kaybettiğinden daha azını yapıyorsun, değil mi?"

Tau bunun üzerine yumuşadı. "Sen benim kılıç kardeşimsin ve benden daha iyisini hak ediyorsun."

Uduak güldü ve yüzünü buruşturdu. "Zaten verdiğinden daha iyi hayatta kalamayabilirsin." Uduak açabildiği gözünden Tau'yu izledi. "Hiç olmadı."

"Ne?"

"Küçüklüğümden beri değil. Büyüyüp o Petty'yi patakladığımdan beri değil.

Kuzenime kötü davrandığın için asilsin."

Bu, Tau'nun Uduak'tan duyduğu en uzun cümleydi. "Bir Soyluyu mu dövdün?"

"Onu patakladım. İyi patakladı." Uduak'ın gözleri parladı. "Beni astırabilirdi. Sanırım kimsenin onu bir Low Common'ın öldürdüğünü bilmesini istemedi."

"Bir Soyluyu yendin..." dedi Tau.

"Herkesi kırbaçlamaya devam etti. Bu işte iyiydim. Hoşuma gitmeye başladı. Sonra testte sen geldin ve seni de kırbaçladım, ama sen ayağa kalkmaya devam ettin. O zaman da düşünmüştüm, şimdi de düşünüyorum, içinde bir iblis var." Uduak bir süre sessiz kaldı. Tereddütlü görünüyordu. "Durmana izin vermeyecek, değil mi?"

"Yapacak daha çok işim var," diye yanıtladı Tau.

"Bunu görebiliyorum." Uduak karyolanın üzerinde kıpırdandı. "Benim içimde de var. Sanırım benimki seninkinden daha küçük, ama o soylu mka'yı durdurana kadar beni itti."

"O zaman seni terk mi etti?"

Uduak kendi gözleriyle Tau'nun gözlerini tuttu. Pırıltı gitmişti. "Hayır. Her zaman yapacak daha çok şey vardır." Hava kararmıştı ve iki adam da rahatsız görünüyordu. "Hiç yenilmedim," dedi. "Bu şekilde değil."

"İki kılıç. Çok az insan buna alışkındır."

"Beni yenen iki kılıç değildi. Ve yenildiğimi anladığımda, teslim olamadım."

"Senin iblisin mi?"

"Hayır. Beni öldürürdün."

Bu Tau'yu ürküttü. "Daha iyi olacağım," dedi Uduak'ın sözlerini açıkça inkâr edemeyerek.

"Deneyeceksin." "Daha iyi olacağım."

Uduak homurdandı. "En güçlü olmamak garip," dedi konuyu değiştirerek. "Uzun zamandır öyleydim."

Tau gülümsemeye çalıştı. Nazik bir meydan okumada bulunurken rahatlatıcı olmak istiyordu. "Biraz daha çalışırsan belki yine o olursun."

Uduak birkaç nefes boyunca ona baktı. "Sen yaşadığın sürece değil, ben yaşamayacağım."

Tau'nun gülümsemesi soldu.

"Sorun değil. Belki şimdi içimdeki şey biraz sakinleşir." Uduak devasa sırtını Tau'ya dönerek yuvarlandı. "Geldiğiniz için teşekkürler."

Konuşma tedirgin ediciydi ama Tau kılıç kardeşinin iyi olacağından, iyi olacaklarından memnundu. Başını salladı ve Uduak'ın arkası dönük olduğu için onu göremediğini fark etti.

"O iblisin fazla sessiz kalmasına izin verme," dedi Tau. "Biz Kayalıklar'a gidiyoruz. Soyluları Scale Jayyed ile tanıştırma zamanı geldi."

AĞRI

Scale Jayyed Kayalıklar'a Uduak olmadan varmıştı. İri adam kardeşlerine katılmak istemişti ama Jayyed bunu yasaklamış ve iyileşmek için uygun zamanı kullanmasını söylemişti. Uduak'ın yokluğu hissediliyordu ve Hadith adamların moralini düzeltmek için elinden geleni yaptı.

Jayyed, askeri strateji zekâsının yanı sıra bu yüzden de Hadis'i terazinin inkokeli yapmıştı ve Hadis de bu sorumluluğu ciddiye almıştı. Yürüyüş sırasında Tau, Yaw, Chinedu, Oyibo, Runako, Themba ve Mkiwa ile savaş planlarını tekrar tekrar gözden geçirmişti.

Tau neden bu işe dahil olduğundan emin değildi. Taktiklere ya da stratejilere pek ilgi duymuyordu ve Hadith'e, "Bana savaşmamı istediğin yönü göster, ben de savaşayım," demişti. Bundan d a h a fazlasına ihtiyacı yoktu.

Hadith ona eşek demiş ve anlayabilmesi için dinlemesini istemişti. Tau dinlemişti. Ne kadar anladığından emin değildi.

Ayrıca, henüz gerçekleşmemiş bir şey için ne kadar plan yapabilirlerdi ki? Eylemleri İndlovu'nun ne yaptığına ve Enervatör'ün kimi vurduğuna bağlı olacaktı. Itembe çatışmaya ayrıntılı bir planla girmişti. Tau bunun nasıl gittiğini görmüştü.

Savaş alanının kenarında dizildiklerinde Jayyed onlara "Unutmayın, Oyana kavgacıdır," dedi. "Onun İndlovu inisiyeleri de öyle olacak. Şehir savaş alanındayız ve bunu kendi avantajlarına kullanmaya çalışacaklar. Sert ve hızlı bir şekilde saldırıp hızlıca öldürmek ve hemen zafer kazanmak isteyeceklerdir. İlk saldırılarını durdurursanız, onları

kendilerinden şüphe ediyorlar."

Tau önündeki savaş alanına baktı. Sıkışık kerpiç binaların arasındaki boşluklarda, diğer ucunda sıralanmış İndlovu'lara göz attı. Hepsinin körelmiş talim kılıçları hazırды. Hepsi kalkan takıyordu.

Bakıcılarını da gördü. Korkmuş görünüyordu. Tuhaf, bu çatışmadan burnu bile kanamadan çıkacak tek kişi oydu ve tedirgindi. Muhtemelen bu onun ilk çatışmasıydı. Gerçi bu Tau için de geçerliydi.

Tau yanındaki adamlara baktı. Hadith oradaydı, sahte bir şehrin sahte yollarında ilerlerken koşmaya ve kontrolü ele almaya hazırды. Hadith onların savaş alanının derinliklerine doğru ilerlemelerini istiyordu. Tüm Omehi şehirlerinin sahip olduğu çok daha büyük çemberleri yansıtacak şekilde inşa edilmiş iki çemberden birine ulaşmalarını istiyordu.

Hadith sayıca üstünlüğünün etkili olabilmesi için yeterli savaş alanı istiyordu. Hedeflediği çemberin üç girişi vardı, ikisi karşı taraftaydı ve İndlovu'nun geleceği yöne daha yakın olan ince bir yol vardı. Hadith, Tau, Yaw, Chinedu ve Oyibo'nun, Scale Jayyed'i kuşatmak için ana gruptan ayrılmaya çalışan herhangi bir İndlovu'ya karşı ince yolu tutmalarını istedi.

Tek katlı binalarla çevrili dar patikada ikiden fazla İndlovu'nun arka arkaya durması zor olacaktı. Hadith bunun Tau'nun grubuna avantaj sağlayacağını umuyordu.

Hadis adamlara, "Savaş borusu çaldığında çembere doğru ilerleyeceğiz," dedi. "Yakın durun. Bir ölçek olarak savaşın. Kahramanlık yok. Kazanmak için buradayız ve bunu o piçleri birlikte alt ederek yapacağız!"

Adamlar alkışladı.

"Ennie'ye dikkat et. O inyoka'nın bize doğru seğirdiğini görürseniz onu çağırın."

Adamlar mesajı geri iletiler ve Tau yüzlerinde korkunun titreştiğini gördü. Hiç kimse enervasyonla vurulma fikrinden hoşlanmazdı.

"Hazır olun, patlatacak," dedi Yaw, Tau savaş borusunun sesini duymadan bir nefes önce. İndlovu kendi çağrısını kükreyerek savaş alanına doğru hızla ilerledi ve Hadith'in lanet okumasına neden oldu.

"Hadi, hadi, hadi!" diye adamlarına bağırarak onları teşvik etti.

Tau diğerleriyle birlikte koşarak sahte labirentin dolambaçlı yollarına daldı.

Şehir. Yollar kıvrılıyor ve kesişiyordu ve Tau Hadith'in kendisini dinlemesini sağladığı için minnettardı. Yanlış bir dönüş yapmak çok kolay olurdu. Küçük ve hızlı olan Yaw, Tau'ya ayak uydurdu ve omuz omuza hızla ilerlediler, Chinedu ve Oyibo hemen arkalarındaydı. Tau onlar koşarken Chinedu'nun öksürdüğünü duyabiliyordu. Bunun ne kadar rahatlatıcı olduğu garipti.

Bir tur daha attılar ve çemberin içinde ortaya çıktılar. İlk onlar varmıştı. Tau binaların çatılarına baktı. Biri isikolo'dan, diğeri Indlovu Kalesi'nden iki aqondise yukarıdaydı. Yenilen adamların müsabakanın dışında kalmasını sağlayacaklar ve gördükleri yerde faul çalacaklardı.

Gözlerini aşağı indiren Tau, çemberden sadece yüz adım ötedeki ana patikada gürleyerek ilerleyen üç Indlovu gördü. Tau'ya en yakın patikadan Hadith bir düzine adamla birlikte çıktı.

"Tau, yan yolu tut. Çember bizde!"

Hadith'in konuşması için geçen sürede kılıç kardeşlerinden on tanesi daha çemberi takviye etmişti. Tau bunların yeterli olacağını umuyordu çünkü iki düzine Lesser, etraflarının sarılamayacağı patikaya doğru geri çekilmiş olan üç Indlovu'ya saldırmıştı.

Kaybedecek zamanı olmayan Tau, adamlarıyla birlikte yan yola doğru koştu ve oraya dört Indlovu ve Muhafız ile aynı anda vardı.

Yaw kayarak durdu. "Mka!"

"Saldırın!" diye bağırdı Tau, hücum ederek.

"Gerçekten mi?" dedi Yaw, peşinden koşarak.

"Enervator'a dokunun! Onu çatışmanın dışına çıkarın!" Tau bağırarak kendini ilk Indlovu'nun üzerine fırlattı.

Kılıçları birbirine çarptı. Uduak'tan daha iri olan Indlovu'nun üzerinde Tau'nun isikolo'daki tüm döneminin maaşına mal olacak kalın bir deri gambeson vardı. Soylu'nun yüzü düzdü, burnu geniş ve kabarıktı ve Tau'ya dişlerini göstererek hırladı.

Karşılıklı saldırıya geçtiler; Indlovu tüm gücüyle Tau'ya saldırıyor, onu kendisinden çok daha büyük olan gücünün ağırlığı altında ezmeye çalışıyordu. Tau her darbeyi savuşturdu, gücünü aşağıya ve uzağa kaydırды. Soylu hayal kırıklığı içinde homurdanarak tekrar Tau'nun üzerine yürüdü ama Tau geriye doğru dans etti ve Yaw oradaydı, körelmiş bronz kılıcının ucunu olabildiğince sert bir şekilde Soylu'nun

yan.

"Gah!" diye kükredi Indlovu, bir kaburgası kırılmıştı. Kendisinden çok daha küçük olan Yaw'a doğru savruldu ama Yaw ona ulaşamadı.

Tau yaralı adama ikinci bir şans vermedi. İki kılıcını adamın kaskına, göğsüne, yanına ve koluna indirdi. Indlovu ilk darbeleri atlatmış gibi görünüyordu, ancak Tau kafasına daha şiddetli bir darbe indirdiğinde yere yığıldı.

Bir kadın çığlık attı. Bakıcıydı. Elleriyle ağzını kapatmıştı. Şiddet karşısında dehşete düşmüş görünüyordu, sanki ruhlarını bedenlerinden ayırmak için orada değilmiş gibi.

Tau başını çevirdiğinde Oyibo ve Chinedu'nun savaşı kaybetmekte olduğunu gördü. Oyibo'nun kalkanı yerdeydi, kalkan kolu gevşekti, kılıcı sallanıyordu. Chinedu elinden geleni yapıyordu ama karşısındaki Indlovu onun saldırılarına omuz silkiyordu.

Tau, Yaw'a "Chinedu'ya yardım et," dedi. "İki Indlovu daha geliyor." "Onlar benim," dedi Tau.

Yaw, Tau'ya aklını kaçırmış gibi baktı ve sonra yapacak daha iyi bir şeyi olmadığı için emirlerini yerine getirerek Chinedu ve Oyibo'nun savunmasına koştu.

Kalan iki Indlovu geldi ve Tau onlara gülümsedi. "Size acı vereceğim."

Tau'dan bir baş daha uzun olan lider Indlovu durdu, başını salladı ve güldü. "Bakalım beynini tekrar yerine oturtabilecek miyim, Lesser."

Saldırdı ve Tau güneş hastasıymış gibi sıırttı. Indlovu hevesinden ortağını geride bırakmıştı.

İlk dokunuş Tau'ya gitti, o da Soylu'nun kafa darbesinin altından eğildi ve güçlü taraftaki kılıcının kenarıyla adamın kaval kemiğine bir darbe indirdi. Soylu yere düştü ve Tau dönerek kılıçlarını parlayan bir kavisle savurdu ve düşen adamın sırtına iki çekiç darbesi indirdi.

Kale savaşı bronz bir gürültüyle yere yığıldı ve nefesini dışarı verdi. Tau onun suratına bir tekme attı ve zayıf tarafındaki kılıcının kabzasını adamın şakağına sapladı. Bunu yaptıktan sonra bir sonraki Indlovu'yla yüzleşmek için ayağa kalktı.

"Sana acı vereceğim," dedi adama ve bu sefer sözleri

ağırlık verildi.

İndlovu kılıcını sıkıca kavradı ve gözleri yarıklara dönüştü. Tau hızla ileri atıldı ve İndlovu Tau'nun ani hareketi karşısında şaşırarak geri çekildi. O anda Tau onun üzerindeydi ve kılıçları da öyle. Kılıçlarını nefretle savurdu, körelmiş bıçakları Soylu'nun bedenine ve kalkanına sapladı. İndlovu silahını her doğrultmaya çalıştığında, Tau onu kenara itip canını yaktı.

İşte o zaman kadının çığlığını tekrar duydu.

Birazdan yanınızda olacağım, diye düşündü, ama sonra kadın onu ve dar yoldaki diğer herkesi bir coşku seline kaptırınca tüm dünya karardı.

Tau hâlâ yoldaydı, Kayalıklar'daki sahte şehirdeydi ama yine de değildi. Hava gece kadar karanlıktı ama görebiliyordu, yine de gördükleri keşke göremeseydim dedirtiyordu. Gardiyan oradaydı ama ejderha pulu kadar koyu gölgeler içinde gizlenmişti. Gizlenmişti. Diğerleri ise ruhlarının altın enerjisiyle parlıyordu ve bu iblisleri cezbetmişti.

En yakını, deri yerine kullandığı kabuğu delip geçen, kırığa benzer kemiklerden oluşan bir kütleydi. Gözleri şişkin ve kırmızıydı ve jilet gibi dişleri Tau'nun parmakları kadar uzundu. Ona doğru sürünerek ilerledi ve o da geri çekildi. Onu hiç düşünmedi, Tau'nun savaşmakta olduğu İndlovu'nun üzerine düşmeyi tercih etti. Genç Asil çığlık atmak için ağzını açtı ama canavar çoktan çenesini yüzüne geçirmiş, adamın burnunu, dudaklarını ve dilini koparmıştı. Soylu yere düştü, ağzından geriye kalanlar açıktı ama sesi çıkmıyordu, gözleri dehşet içinde fırlıyordu.

Tau bir adım daha geri çekildi, çaresizce saklanmaya, kaçmaya çalışıyordu. Koruyucu'nun ruhunu tuttuğunu ve onu bu şeytani yere kilitletiğini hissedebiliyordu. Onu aradı ama dönen sislerin arasında gözden kaybolmuştu.

"Tau!" Bu Yaw'dı, sesi ince ve uzak bir şeydi, sanki ölü bir yankı gibi. Tau ona doğru baktı. Yaw sadece bir düzine adım ötedeydi ve altın bir ışıltıyla doluydu. Tau kendine baktı; yanıyordu

O da. Yaw'ın yanına gitmek için hareket etti ve tuttu. Bir iblis kılıç kardeşini bulmuştu.

Bu şeyin hâlâ Indlovu'dan beslenenle hiçbir ortak yanı yoktu. Çömelmişti, Yaw'ın omzuna tam olarak ulaşmıyordu ama Öfkeli Ingonyama'nın sapkın bir yorumu gibi kaslarla doluydu. Yaw'a doğru hırladı, kalın dudaklarından ikor damlıyor ve kör, ezici dişlerini ortaya çıkarıyordu. Yaw geriye doğru düştü, yeraltından gelen kısık sesiyle yardım istedi ve iblis ona doğru gitti.

Tau tüm dürtülerine direndi ve korkusundan kaçıp savaşa koştu. Güçlü tarafındaki kılıcını kaldırdı, hâlâ elinde olduğunu fark edince şaşırıp ve Yaw'a saldıran iblisin boynuna savurdu. Kılıç tam isabetle saplandı ve iblisin etini ısırdı. İblis uludu, şaha kalktı, kılıcı Tau'nun elinden çekip aldı ve ona pençe atarak ön kolunu yakaladı ve oradaki deriyi kâğıt gibi yırttı.

Acı anlık ve öfkeliydi. Tau acıdan bayılmak üzereyken kolunu geri çekti ve kalan kılıcıyla saldırarak iblisi göğsünden kesti. İblis şaha kalktı, kükredi, dört ayak üzerine düştü ve ona saldırdı. Tau kendini hazırladı, yarattığın kalbi olduğunu düşündüğü yere doğru sert bir hamle yaptı ve iblis ona çarparak ikisini de Isihogo'nun bataklık çamurunda yuvarlanmaya gönderdi.

Tau silahını ve aşağı yukarı hissini kaybetti. İblisi tekmeleyerek uzaklaştırmaya çalıştı ama onun pençesinde bir çocuk gibiydi. Son kılıç darbesiyle onu öldürmüş olmak için dua etti ama iblisin gözleri ona odaklanmıştı ve boynuna atladı.

Tau onu durdurmak için engelleyici kolunu kaldırdı. Çenesini dirseğinin etrafına sıkıştırdı ve ısırarak derisini ve kemiğini parçaladı. Yoğunluğu dehşet verici olan acının etkisiyle çığlık attı. Canavar başını ileri geri sallayıp tüm vücudunu sarsarken ve ışık dünyaya geri dönerken parçalanmış uzvunu lime lime ederken, acı akıl sağlığını tehdit etti.

"Tau! Tau!" Yaw onun üzerinde duruyordu.

Tau, sırtı arkasındaki duvara çarparak kaçmaya çalıştı.

"Kaçın! Ben hallederim." Tau bağırdı, koluna baktı ve bir harabe görmeyi bekledi. Bir bütündü. Kendinde, kolundaki acıyı aradı.

ona eziyet etmişti. Hiçbir şey yoktu.

"Tau, beni dinle, dışarıdayız," dedi Yaw. "Sen... sen beni ondan kurtardın."

Tau sakın bir nefes aldı ve gözlerini dört açarak patikanın etrafına bakındı. Enervator dizlerinin üzerine çökmüş ağlıyordu. Tau'nun savaştığı son Indlovu ellerini yüzünde ovuşturuyor ve onun önünde yere yığılmış bir şekilde saçmalıyordu. Oyibo ve Chinedu'nun karşılaştığı kişi cenin pozisyonunda yatıyor, vücudu titremelerle sarsılıyordu.

"Tanrıça aşkına," dedi Tau, sesi titreyerek. "Bizi çok uzun süre tuttu," dedi Yaw.

Tau zayıf bacakları üzerinde durdu ve Yetenekli'ye doğru bir adım attı, kalenin, Soyluların ve isikolo'nun gazabını göze almaya hazırdı. Bu beceriksiz sefilin aklını başından alacaktı. Onun geldiğini duydu ve dizlerinin üzerinden başını kaldırdı. Gençti, kadından çok çocuktu ve küçük, kaybolmuş, korkmuş görünüyordu. O bir... o bir Low Common'dı ve Tau'nun savurmaya hazır olduğu lanetler elinden kayıp gitmişti.

"Ne yaptın?" diye sordu ama kadın sadece ağladı.

Yaw yanına geldi. Yetenekli, gözyaşları arasında onu gördü ve onu savuşturmak ya da belki de başka bir enerji dalgası yaymak istercesine bir kolunu kaldırdı. Bu çok erkendi. Güçleri geri gelmeyecekti ama Tau'nun elinde değildi ve korkuyla geri çekildi.

Yaw, parmakları kadının omzunun üst kısmını okşarken, "Öyle bir şey yok, Yetenekli Leydi," dedi. "Sana dokundum. Yarışmanın dışındasın, değil mi?"

Konuşmadı ama başını salladı.

"Kardeşlerim," dedi Yaw, "çembere geri dönelim. Diğerlerine yardım edeceğiz ve onlara Muhafız'ın düştüğünü söyleyeceğiz."

"Yapamam," dedi

Oyibo. "Ne?" diye sordu Yaw.

"Oyibo Tanrıça'nın merhametine sığındı... gerisi gelmeden önce," diye açıkladı Chinedu. "Bu" -titreyen Indlovu'yu gösterdi- "o... bir şey onu yakaladı ve..."

Tau sesini bulmakta zorlandı. "Pekâlâ, uçümüz gidelim o zaman," dedi düşen kılıçlarını toplarken.

"Yetenekli Leydi," diye sordu Yaw, "burada Indlovu ile ilgilenecek misiniz? Bakacak mısınız?"

gittiğimizde akondise çağırır mısın?"

Cevap vermedi ve gözleri sımsıkı kapalıydı.

"Sesleneceğim," diye teminat verdi Oyibo.

"Gidelim," dedi Tau ikinci kez ve üç adam patikadan aşağıya, geldikleri yoldan geri dönüp daha fazla savaşa doğru ilerlediler.

SKIRMISH

Tau patikadan çıkıp geniş açık çemberin sert ışığına girdiğinde, kılıç kardeşlerinden sadece on biriyle savaştan yedi Indlovu saydı. Çatışma şiddetliydi ve Scale Jayyed için iyi gitmiyordu. Çatışma daha küçük müsabakalara bölünmüştü ve altı Indlovu çiftler halinde dövüşüyordu. Yedincisi köşeye sıkışmış, kendisini taciz eden üç Lesser'a saldırıyordu. Hadith ayaktaydı ama Terazî'nin inkokeli kesikler almıştı ve alnında kızgın bir yara vardı.

"Muhafız kül oldu!" Tau çemberin içine doğru bağırarak terazisine umut vermeye çalıştı. Yanındaki kılıç kardeşlerine dönerek emirler verdi. "Elinizden geldiğince yardım edin. Bu işi bitireceğiz!" dedi Hadith'in yardımına koşmadan önce.

"Tanrıça için!" Chinedu haykırdı.

Hadith diğer iki Ihaşe ile birlikteydi ve üçü iki Indlovu ile savaşıyordu.

Tau kavgaya katılırken üç adama "Ben ayrıldım," dedi.

Soldaki Indlovu granit kalınlığındaydı ve fıçı gibi bir boynu vardı. Koyu teni terden parlıyordu ve yüzü her zaman sakatat kokuyormuş gibi görünüyordu.

"O onların inkokeli," diye uyardı Hadis. "Ben kalacağım." "Git!" Tau ona söyledi. "Diğerinin işini bitir. O benim." Hadith pozisyonunu korudu.

"Hadis!" Tau ısrar etti.

Hadith, Tau'ya başını salladı ama kendisine söyleneni yaparak iki kılıç kardeşiyle birlikte diğer Indlovu'ya saldırmak üzere harekete geçti.

İnkokeli bu molayı soluklanmak için kullandı. "Beni yalnız denemekle aptallık ediyorsun Lesser." Kılıcını kaldırdı. "Ben Zesiro Opio, Palm'daki Opio ailesinin Büyük Soylusu, kalenin ikinci dönem Indlovu'su ve Scale Oyana'nın inkokeli."

Tau çift kılıcının uçlarını adamın geniş göğsüne doğrulttu. "Ben Kerem'in Ortaklarından biriyim ve merhamet için bana yalvaracaksın."

"Nceku!" Zesiro saldırdığını söyledi.

Tau geri adım atmadı. Toprak vermedi. Crag'ın sahte şehrinin çemberinde Zesiro Opio ile karşılaştı ve savaşa girdi. Kılıçları parladı ve titredi, daha hızlı ve daha hızlı, onları kullanan adamlar saldırdıkça, döndükçe, savuşturdukça ve savuşturdukça.

Tau, Zesiro'nun çok zeki bir savaşçı olduğunu fark etti. Zesiro onu yenebilecek kadar iyiydi, eğer uzun bir sabah kızgın güneşin altında ezici bir sayıya ve Scale Jayyed'in iyi eğitilmiş adamlarına karşı savaşmamış olsaydı.

Tau antrenmanlarda her gün kendini kırılma noktasına kadar zorluyordu. Her gün bir önceki günden daha fazla zorluyor, kendini biraz daha güçlü, biraz daha sert, biraz daha hızlı yapıyordu. Kılıç onun diniydi ve dindar bir mürit olarak ona sonsuz fedakârlıklarda bulundu.

Böylece, bir metal melodisinin ortasında, Tau Solarin ve Zesiro Opio, her biri daha önce hiç olmadığı kadar derine ulaşarak, çemberin zemininde bir orman yangını gibi yandılar. Bir adam ölmeye hazır bir şekilde savaştı. Diğer ise kaybetmenin imkânsız olduğunu düşünerek savaştı. Ancak bir şeyi düşünmek onu gerçekleştirmek için asla yeterli olmamıştır ve Tau, Zesiro Opio kazanamayacağını anladığında korkuya kapıldığını görebiliyordu.

Soylu yetişemedi ve Tau'nun kılıçları geçmeye devam etti. Çaresizlik ve acı içindeki Zesiro kalkanını kaldırıp arkasına saklandı ama Tau'nun kılıçları bronz diske her açıdan vururken saldırıyı yavaşlatamadı. Tau acımasızca bronz diskin altına girip oradaki eli çatlatarak asil parmakları kırarken Zesiro yardım için bağırdı.

Zesiro uludu, kılıcı harap olmuş elinden uçtu ve Tau durmadı. Tanrıça'nın merhametinin bu adamın dayağını ondan almasına izin vermeyi reddederek hızını artırdı.

"Zesiro Opio! Yüce Asil!" Tau kükreyerek kılıcını Büyük Soylu'nun miğferinin yanak plakalarına vurdu ve miğferi kırdı.

altındaki kemikleri ve şakağındaki Indlovu'yu kırıyor. "Bir isim mi? Bir kast mı? Bu seni benden korumaz!"

Zesiro Opio acı içinde haykırmadı ve yalvarmadı. Bunun yerine öne doğru yığıldı ve baygın bir şekilde yere yığıldı. Tau titreyerek ona zaferini haykırdı, tatmin aradı ama bulamadı. Dudaklarını yaladı, onları ıslatacak tükürük yoktu ve bir sonraki dövüşü aradı.

Hadith ve yanındaki iki adam tek Indlovu'yu yere sermişti. Adam dizlerinin üzerindeydi ve kafasında bir yara vardı. Aval aval Tau'ya baktı, Tau ona doğru adım attığında irkildi. Tau onu görmezden geldi. Adam teslim olmuştu. O bir hiçti.

Geriye iki cep savaşı kalmıştı, üç Indlovu ve dokuz Scale Jayyed adamı. Oranlar onların lehineydi ve Hadith iki Scale Jayyed inisiyesinin tek bir Indlovu ile dövüştüğünü işaret etti. Dördü oraya koştu ve Soylu, sayının altıya bir olduğunu görünce teslim oldu. Altı kılıç kardeş, Ölçek Oyana'nın son iki adamına karşı kaybetmekte olan Chinedu, Yaw ve Runako'ya katıldı.

İki Indlovu'yu sırt sırta vermeye zorlayarak direnişçilerin etrafını sardılar. Etkili olamayacak kadar yorgun olan ama bitkinliğine teslim olmayı reddeden Tau ileri atıldı.

Tau adamlarla çatışmaya girmeden önce Hadith Soylulara, "Bitti," diye seslendi. "Biz dokuz kişiyiz, siz iki. Muhafız yarışma dışı ve inkokeli de düştü." Hadith topraktaki Zesiro Opio'yu işaret etti. Opio'yu görünce iki soyludan daha küçük olanı kırıldı. Kılıcını bırakmaya hazır görünüyordu.

"Size yenilmeyiz!" dedi iki soyludan daha yaşlı ve büyük olanı.

"Genelde öyle olmaz," dedi Hadis. "Bugün farklı." Dokuz adamını ileri doğru salladı ve onlar da kılıçlarını sallayarak geldiler.

"Hiçbir Lesser'dan merhamet görmeyeceğim," dedi büyük Indlovu Hadith'e. "Sen de almamalısın," dedi Hadith. "Sadece Tanrıça merhamet eder.

Ona sormanızı istiyorum."

"Lutalo...," diye uyardı genç Indlovu. Lutalo arkasındaki adama, "Kapa çeneni," dedi.

Lutalo'nun kılıç kardeşi kılıcını indirerek, "Tanrıçanın merhameti," dedi.

Lutalo arkadaşına, "Seninle birlikte küle," diye küfretti. "Isihogo'da çürüyün, hepiniz!" Savaşmak için kılıcını kaldırdı ve kılıçları hazır olan adam çemberi yaklaştı. Lutalo adamlara baktı, yüzünü buruşturdu ve kılıcını yere attı.

Hadis ona, "Kelimeleri söyle," dedi.

Kılıcsız ya da değil, Lutalo Hadith'e saldıracaktı gibi görünüyordu. "Tanrıçanın merhameti," diye homurdandı ve Lesser çemberi alkışlarla patladı.

EFSANE

Tau ve ölçeğin geri kalanı bir sonraki çatışmayı izlemek için kaldı. Güneyli kardeşlerinin çabalarından cesaret alan Kuzey Isikolo sıkı bir şekilde savaştı. Zaman zaman berabere kalmaya zorlayacak gibi görünüyordı, ancak kale Koruyucusu bekledi ve kuzey ölçeği bir araya toplanana kadar güçlerini geri çekti.

Patlamasında on altı adam yakaladı ve Indlovu, lhaşe'yi bir şansları olduğuna inanmaya cesaret ettikleri için cezalandırarak ölçeğin geri kalanını parçaladı. Karşılaşma, bir çatışma için tipik olandan daha ciddi yaralanmalarla sona erdi.

Tau ve kılıç kardeşleri kuzeylilerle ilgilendi. Adamları yakındaki revire taşıdılar ve Isihogo'ya gönderilenlerin ellerinden geldiğince iyileşmelerine yardımcı oldular.

Bu mağlubiyet ve Indlovu'nun acımasızlığı, adamların galibiyetten duydukları ateşi soğutmuştu. Ancak Tau ve Hadith, bacağı bir Indlovu kılıcıyla kırılmış kuzeyli bir lhaşe'yi taşıırken, ateşler yeniden alevlendi.

"Sizi dövüşürken gördüm," dedi Tau ve Hadith'e. "Tanrıça adına, bir Lesser olmaktan hiç bu kadar gurur duymamıştım."

Hadis o kadar büyük gülümsedi ki, Tau yüzünün yarılabilirliğini düşündü.

"Kazanmak istedim. Kazanmak için savaştım," dedi kuzeyli, "çünkü bize kazanabileceğimizi gösterdiniz."

Tau homurdandı ve adam bunu cesaretlendirme olarak algıladı. Kuzeyli sesini yükselterek savaş alanındaki ve ötesindeki adamlara seslendi. "Zafer! Ejderhaların öfkesi karşısında hiçbir düşman duramaz! Savaştığımız yerde-"

Tau, adamın kafasına bir darbe alıp almadığını merak etti.

İhaşe'nin geri kalanı, kadim Omehi savaş ılığına yanıt olarak bağırdı. "Dünya yanıyor!"

Hisar Şehri'ne doğru yola çıkmaya hazırlanırken eşyalarını istifleyen İndlovu'lar, asil yüzlerinde tuhaf bir ifadeyle bağıran Lesser'ları izlediler.

"Dünya yanıyor! Dünya yanıyor! Dünya yanıyor!"

Tezahüratlar yerini genel tezahürat ve yuhalamaya bıraktığında, kırık bacaklı adam Tau'nun sırtını sıvazladı. "Bunu atelleyecekler ve sonra seninle kutlama yapacağım!"

"Kutlama mı?" Tau sordu.

"Citadel City'de içki evlerini kurutacağız!"

Hadis'in yüzünde yine o sırıtış vardı. "Evet, yapmalıyız. Uduak her zaman ne diyor? Susadım!"

Kuzeyliyi revire bıraktılar ve onu almadan ayrılmayacaklarına söz verdiler. Hadith diğerlerini de topladı ve hatta Anan ile gururlu olduğu her halinden belli olan Jayyed'i de gruba dahil etti. Güney ve Kuzey Isikolo'nun birleşik güçleri birlikte Citadel Şehri'ni istila ederek bulabildikleri en büyük içki evine doğru yola çıktılar.

Sözünde duran Hadith, Tau'nun turlarını satın aldı ve Yaw "Tau'nun Yolu" hikayesini anlattı.

"Yoldayız, bir İndlovu'ya, belki de iki İndlovu'ya karşı durmayı düşünüyoruz ve üzerimize doğru dört piç ve Muhafız geliyor!" Yaw durakladı, dinleyicilerine ihtimallerden etkilenmeleri için zaman tanıdı. "Ben bir savaşçıyım, buna şüphe yok, ama neredeyse pantolonumu kirletecektim. Utanılacak bir şey değil, hele ki bu ihtimallerle karşı karşıyayken."

Yaw parmağıyla Tau'nun yüzünü işaret etti, burnuna dokunmasına bir el mesafesi kalmıştı. "Sonra Tau bize döndü ve 'Saldırın' dedi."

Tau böyle bir şey hatırlamıyordu ama sessiz kaldı.

"İlk İndlovu'ya biner ve işini yapar." Yaw iki elini de kılıç gibi havada salladı. "Ve böylece Noble'ın canına okudu. Ben orada Chinedu ve Oyibo ile birlikteyim ve ikinci İndlovu'ya iyi bir şans veriyoruz. Dev gibi bir şey, Uduak'tan iki ya da üç kafa daha büyük."

Tau adamın o kadar büyük olduğunu düşünmüyordu. Yine de Yaw dinleyicilere sahipti ve hatta Jayyed bile onunla içmek için kalmıştı.

onlara doğru eğiliyordu.

"Yani, biz bu ağaç adamla savaşmakla meşgulüz, bu da Tau'yu iki Indlovu ve Enervator ile baş başa bırakıyor. Orada duruyor, burnu havada, Asil koruyucularının Tau'nun kafasını ikiye böleceğini biliyor. Tek sorun, birinin bunu Tau'ya söylemeyi unutmuş olması."

Yaw kaşlarını kaldırıp odadakilere baktı ve herkesin dikkatini çekerek hikâyenin sadece onların yararına anlatıldığını hissettirdi. Yaw'ın sesi ve Chinedu'nun ara sıra öksürmesi dışında ortalık sessizdi.

"Indlovu Tau'nun peşine düşer ve Tanrıça'ya ve anneme yemin ederim ki Tau onlara 'Size acı vereceğim' der!"

Oda bir an için sessizliğe büründü, ta ki adamlar hep bir ağızdan onaylarını haykırıp ayaklarını yere vurana kadar. Yaw, daha azı beklenmiyormuş ya da hak edilmiyormuş gibi başını sallayarak tezahüratlara izin verdi. Sonra sessizlik için havayı okşayarak devam etti. "'Size acı vereceğim,' dedi Tau Soylu piçlere ve Tanrıça'nın gözleri önünde ve O'nun iradesi dahilinde, her şeyde olduğu gibi... yaptı!"

Oda tekrar patladı ve testiler masalara çarpıldı, sırtlar tokatlandı ve masmalar döküldü.

"Ben, Chinedu ve Oyibo bir tanesi tarafından ezilmemek için elimizden geleni yaparken o iki Indlovu düşürdü."

Tau onların gözlerini üzerinde hissetti ve soğukkanlı görünmeye çalıştı. Ne beklendiğinden emin değildi. İki Indlovu'yla aynı anda savaşmadığını ve sadece onları teke tek dövüşecek kadar kızdırmak için söylediğini açıklamak istedi ama biri eline taşan bir sürahi masmas tutuşturarak dikkatini dağıttı. Her birinde bir sürahi vardı.

Kuzeyli bir adam, "Indlovu'sunun battığını gördükten sonra mı seni uyuşturdu?" diye sordu.

Yaw'ın ruh hali soruyla birlikte değişti. Eğlenceli ve neşeli bir hikâye anlatıcısıyken kasvetli bir ruh haline bürünmüştü. "Tau bir iblisi benden uzaklaştırdı," dedi.

Oda yine sessizdi, Chinedu bile.

"Beni öldürecek ve yapabileceğim hiçbir şey yoktu. Aslında yapamayacağını biliyorum... ama bu çok gerçek.... Bu..." Sustu.

"Böyle bir şey olmamalıydı," diye araya girdi Aqondise Anan, kelimeleri bulanıklaştırarak. "Gardiyan seni çok uzun süre tuttu. Kaleye ve onun eğitimine resmi bir şikâyetle bulundum. Hazır olmayan birini çatışmaya sokmaları uygunsuz bir davranıştı."

Jayyed konuştu. "Bir hata yaptı."

"Eh, ama ya adamlarımızdan birini şeytana dönüştürdüyse? Son çatışmada, Itembe neredeyse kırılıyordu. Bazı geceler o... Tek söylediğim sizinle gurur duyduğum. Böyle bir zafer kazanmayalı uzun zaman olmuştu ve"-Anan Jayyed'e baktı-"bu eski askerin lhashe'yi tekrar Kraliçe'nin Yakın Dövüşü'nde görme hayalini biraz daha az boşa çıkarıyor."

Jayyed başını eğerek Anan'ın sözlerini ve umqondisi'nin kendi tarihine ve efsanesine gösterdiği saygıyı onayladı. Jayyed testisini kaldırmadan önce, "Bir Muhafız'ın hazır bulunduğu bir zafer kazanmayalı uzun zaman oldu," dedi. "lhaşe'ye, Omehi'ye, Tanrıça'ya ve rüyalarımıza."

İçtiler, güldüler, kutladılar ama Tau odaklanamadı ve odaklanır odaklanmaz Jayyed ile konuştu.

"Belki bu döngüde lhashe'yi tekrar Kraliçe'nin Yakın Dövüşü'nde görebiliriz," dedi Tau, sabırlı olmaya çalışarak, gerçekten sormak istediği şeyi tutmaya çalışarak.

Jayyed gülümsedi. "Belki."

"Kaleden yakın dövüşe gelenler genellikle aynı teraziler mi? Yoksa her döngü farklı mıdır?"

"Çoğu şeyde olduğu gibi," dedi Jayyed, "birkaçı baskın hale gelir, bazıları gücünü bir ölçüde korur ve çoğu güçsüz kalır. Hisar da bundan farklı değil ve Kraliçe'nin Yakın Dövüşü'ne katılmaya hak kazanan on altı terazinin büyük çoğunluğu tekrar tekrar orada bulunuyor."

"Yani, yeni inisiyeler gelse de, aynı umqondisi mahsulü en iyi eğitiyor ve üretiyor gibi görünüyor?"

Jayyed kıkırdadı. "Evet. Ve elde ettikleri sonuçların tamamen kendi zekâlarından kaynaklandığına dair Tanrıça'ya yemin ederler. Gerçeğe daha yakın olarak, erken başarı daha fazla başarının yolunu açar, genellikle daha iyi kaynaklara, başarıya katkıda bulunan konularda daha fazla söz hakkına ve hatta arkanızdakilerin ilerlemesini engelleme gücüne yol açar."

Uzun bir yudum alan Jayyed, fincanını boşaltıp masanın üzerine koydu.

masanın kenarını dengeliyor. "Aynı umqondisi mahsulü en iyisini yetiştirme ve üretme eğilimindedir, ancak bu sadece en iyi öğretmenler oldukları için değildir. Unutmayın, itibarım kuralları esnetmeme izin verdi. Diğer umqondisi'lerden herhangi birinin şansı olmadan önce kendi ölçeğimde istediğim tüm inisiyeleri seçtim."

Tau'nun sabrı, ektiği tohumların büyüdüğünü görmüştü. Artık hasat zamanı gelmişti. "Kavgada hangi ölçekleri görmeyi bekliyorsun?" diye sordu.

Jayyed düşünerek uzaklara baktı. "Hmm... Ojuolape, Onyekachi ve Ootobong pullarını göreceğimize dair iyi bir bahse girerim, ancak Osa ve Omondi pulları hak kazanmazsa ejderha ateşiyle yüzleşirim."

Tau isimleri ezberleyerek başıyla onayladı. "En iyileri onlar mı?"
"Öyleler."

"Daha iyi olacağız," dedi Tau, bunu gerçekten kastetmemiştii ama konuşmayı bitirmek istiyordu.

Jayyed güldü. Tau gülümsedi ve kaçabilmek için su hazırlaması gerekiyormuş gibi yaptı. İçki evinden çıktı ve bir amaç uğruna seyahat ediyormuş gibi görünmek istemediği için bir süre dolaştı. Çeyrek tur attıktan sonra Zuri'nin Hisar Şehri'ne ilk yolculuğunda onu götürdüğü çembere doğru ilerledi. Bulması zor olmadı ama bunu yaparken kendini aptal gibi hissetti.

Orada olacağını nasıl düşünebildi? Sanki onu beklemekten başka yapacak bir şeyi yokmuş gibi. Terazisinin bugün çatışmada olduğunu bile biliyor muydu? Tau başını salladı, kendine geri dönmesini ve şehirde kılıç kardeşleriyle geçireceği zamanın tadını çıkarmasını söyledi ama bakmadan geri dönmek istemiyordu.

Böylece, Tau hayal kırıklığına uğramaya hazır bir şekilde çemberin içine girdi. Onun yerine Zuri'yi buldu.

HEDİYELER

O da aynı bankta oturuyordu. Çemberdeki tek kişi oydu.

"Geleceğini düşünmemiştim," dedi ayağa kalkarak.

Tau ona gitti ve oraya vardığında ne yapacağını tam olarak bilmiyordu.

"Bana sarılabilirsin," dedi ona.

Onu kollarıyla sardı. Kız onun içinde eridi ve adam onu hissedince iç çekti.

Tau, "Seni neredeyse eğitimim kadar düşünüyorum," dedi.

"O kadar mı? Yapmamalısın," dedi, sesi kahkahaya doğru kayıyordu.

"Ben... Ben her zaman eğitimi düşünüyorum. Gerçekten çok fazla."

"Eminim." Bu kez güldü ve birbirlerine bakabilmeleri için hafifçe geri çekildi.

Onu görmek onu sakinleştirdi.

"Kazandığını duydum," dedi.

"Başardık." Tau sesindeki gururu alamadı. "Indlovu'yu ve Muhafızlarını yendik."

"Kargaşaya neden oldu. Başöğretmen Inti öğretmenlik görevinden alındı. Onu cepheye, savaşıma gönderiyorlar ve inisiye Namisa, önümüzdeki dört ay döngüsü boyunca yeni gelenlere ders verecek."

Tau bunu, diğer taraftakilerin, kaybeden taraftakilerin böylesine dramatik bir başarısızlığın parçası oldukları için nasıl acı çekeceklerini düşünmemişti. "Bunu duyduğuma sevinmedim ama kazanmayı hak ettik. Oranlar

bize karşı çok ağırdı ve biz onları yendik." "Üç kat fazla adaminiz vardı."

"Onlar Soylular ve kale her üç eğitim döngüsünden de inisiyeler alıyor. Bir Muhafızları vardı," dedi Tau, konuyu iyice açıklığa kavuşturmak için.

"Namisa ancak bu kadar."

"Bir kolumu bir iblise kaptırmama neden olacak kadar işini iyi biliyordu." Sözleri Zuri'yi şok etmişti ve hiçbir şey istediği gibi gitmiyordu.

"Seni bir iblisin saldırmasına yetecek kadar uzun süre mi tuttu?" "Birinin bir Indlovu'nun yüzünü yediğini gördüm."

"Isihogo'ya bir Noble mı gönderdi?"

"O gönderildi ve çok . Biz, Ihashe ve Indlovu. Öyle mi o eğer Üstün Yetenekli kendini kurtarabilirse, kabul edilemez mi?"

Zuri'nin sesi sertleşti. "Çatışmada değil."

"Ah." Tau, Namisa ve hocasının cezalarının neden bu kadar sert olduğunu anlamaya başlamıştı.

Zuri, "İlk çatışmam birkaç gün önceydi," diye önerdi.

"Bizimle karşılaşabilir miydin?"

"Kuzey Isikolo'dan bir ölçektir." "Sen mi kazandın?"

"Tabii ki."

"Elbette," diye tekrarladı Tau, kelimeleri çürümüş gibi ağzında yuvarlayarak.

"Ne demek istediğimi anlıyorsunuz," dedi Zuri.

"Nasıl bir şey? Onların tarafında savaşmak?"

"Kimin tarafında? Omehi'nin mi?"

"Ne demek istediğimi anlıyorsunuz," dedi Tau.

"Benim yok. Hepimiz halkımızı Hedeni'ye karşı savunmak için eğitiliyoruz." "O zaman neden çatışmalar Lesser'ların kaybedeceği şekilde ayarlanıyor?"

"Öyle değil. Küçükler de kaleler gibi ölçek sıralamasında yükselebilir. Küçükler Kraliçe'nin Yakın Dövüşünü kazanabilir."

"Bu en son ne zaman oldu?"

Zuri artık Tau'nun kollarında değildi. "Ne söylememi istiyorsun?" diye sordu.

"Böyle olmasını istemezdim."

"Gideyim mi?"

"Hayır," dedi. "Baştan başlayabilir miyim?" "Nasıl olacak bu?"

"Nasılsınız? Üstün Yetenekliler Kalesi nasıl?" Tau sordu.

Zuri bankta oturarak ona yer açtı. O da oturdu.

"Bu inanılmaz. Korkunç" dedi. "Neler yapabileceğimi, ne kadar ileri gidebileceğimi keşfettikçe zar zor uyuyabiliyorum. Öğrenmenin bir anını bile boşa harcamaktan korkuyorum. Ama bu beni suç ortağı yapıyor. Eğer gücü alır ve bedelini görmezden gelirim, en kötülerinden çok da farklı olmam."

"En kötülerini mi?"

"Bu konuda konuşmak istemiyorum."

"Bana anlatabilirsin," dedi Tau, kulağa bu konuda konuşmak istiyormuş gibi geldiğini düşünerek.

Onun elini tuttu ama hiçbir şey söylemedi. Adam kolunu kadının omuzlarına dolayabilmek için parmaklarını onunkilerden çekti. Onun yerine tutması için uzaktaki elini verdi. Kadın ona yaslandı ve bir süre öylece oturup günün akşam karanlığından akşama dönmesine izin verdiler.

"Gitmek zorundayım," dedi. "Biliyorum."

"Geri geleceğim." "Bir sonraki çatışma." "Sen-" "Tabii ki. Bekleyeceğim."

Tau başını salladı, geceyi mahvetmek istemiyordu ama Zuri'den öğrenmesi gereken daha çok şey vardı. "İki soru sorabilir miyim?"

Bir kaşını kaldırdı. "Bu resmi bir şey."

"Ah..."

"Elbette, devam edin."

Tau tereddüt etti, bilmek isteyip istemediğinden emin değildi. "Kellan Okar hangi ölçekte?"

Kız ona bakıyordu ve bir an için cevap vereceğini düşünmedi. "Ölçek Osa," dedi kadın.

Tau tuttuğu nefesi bıraktı, zihni Jayyed'in sözlerini tekrar tekrar gözden geçirdi, "Pullar Osa ve Omondi uygun olmasaydı ejderha ateşiyle yüzleştirdim." Söylediği buydu.

"Hâlâ ikinci sorunuzu sormak istiyor musunuz?" "Ne?"

"İki sorunuz olduğunu söylemişsiniz."

Kellan'ın Scale Osa'nın bir parçası olduğunu bildiği için ikinci soru daha önemliydi. "Üstün Yetenekliler..."

"Peki ya biz?" Zuri son kelimeyi vurgulayarak sordu.

"Enervasyon nasıl çalışıyor?"

Zuri içini çekti ve başını onun omzundan kaldırdı. "Yara izi nasıl oldu? Lekan mı yaptı?"

"Lekan."

Ona döndü ve gerçekten baktı. Tau kendisini kibirli biri olarak görmüyordu, ama onun kendisini lekeleyen izi incelemesi rahatsız ediciydi. Zuri bir elini yüzüne götürdü ve parmaklarını sağ yanağındaki büzülmüş etin altında dinlendirdi.

Elini bıraktı ve başını eğdi. "İlk kısmı biliyorsun. Enervasyon insanın ruhunu bu alemden alıp başka bir aleme gönderir. Üstün Yeteneklileri, yeteneklerimizi ve enervasyonu anlamak için ruhunuzun gönderildiği alemleri anlamamız gerekir. Isihogo'yu anlamamız gerekir."

"Anlıyorum," dedi Tau.

"Hayır, bilmiyorsun. Isihogo, Ukufa ve iblislerinin diyarıdır. Tanrıça'nın onları tutmak için yaptığı hapishanedir."

Tau günlük ibadetlerini yerine getirirdi ama kendisini asla dindar olarak tanımlamazdı. Yine de, Ukufa'dan bahsedildiğinde, kötülüğü uzaklaştıran ejderha sembolünü yaydı.

Zuri onun hızlı el hareketini fark etti ve ağzının köşesi yukarı doğru seğirdi. "Evet, her şey Ananthi'nin daha fazlasını arzularak evreni döndürmesiyle başladı. Güneşi, yıldızları, Uhmlaba'yı ve bunların arasındaki her şeyi o yarattı."

"Bunu çocukken duyduğumu hatırlıyorum."

"Soran sendin," dedi.

"Enervasyon hakkında."

"Bu enervasyonla ilgili." Tau sessizliğini korudu.

"Ananthi her şeyi yarattı. Hayatı o yarattı. Tüm yaratıkları ve her biri eşsiz olan tüm insan ırklarını O yarattı."

O'nunla iletişim kurma biçimlerinde."

"Hediyeler."

"Hediyeler. Her ırkın kendine özgü yetenekleri vardır," dedi Zuri. "Ve Ananthi yaratmaya devam etti, başladığı şeyde mükemmelliği aradı. Ancak insan ırkları kavgacı ve yıkıcıydı. Ananthi'nin onların arasında bir düzen yaratması gerekiyordu. Bunu yapmak için insan ırklarını sınava tabi tuttu. Bunlar hizmet, onur, irade, tutku, empati ve zeka testleriydi. Testlerin tamamlanması bin döngü sürdü ve tamamlandıklarında Ananthi düzeni yarattı."

"Kastlar."

"Bundan daha fazlası. Omehi'yi Kendi Seçilmişti yaptı ve diğer herkesi bizim altımıza yerleştirdi. Biz Ananthi'nin Uhmlaba'daki sesiyiz ve bu Ukufa'nın hoşuna gitmedi."

"Ukufa bir erkekti ve tüm ilk kadınlar ve erkekler gibi o da ölümsüzdü. Kıskançlığını bir süre kontrol altında tuttu, ancak çağlar geçtikçe, kendinden daha üstün olanlardan daha az olduğu için duyduğu nefret azalmadı."

"Pek çok ırktan kadın ve erkeklerden oluşan bir takipçi kitlesi topladı ve onları yalanlarla ayarttı. Onlara Ananthi'nin ölümsüzlüklerini sona erdirmeye karar verdiğini, ölmelerine izin vereceğini söyledi. Onlara, yeteneklerini birlikte kullanırlarsa Ananthi'yi kurutabileceklerini, gücünü ona aktarabileceklerini ve Ananthi'nin onları ölümle lanetlemesini engelleyebileceklerini söyledi."

"Yozlaşmış kadınlar ve erkekler Ukufa'nın dediğini yaptılar ve Ananthi'ye saldırdılar. Biz Omehi'ler Ananthi'nin ihtiyacını gördük ve sadık insan ırklarını onun yardımına götürdük. Yeterince erken gelemedik."

"Ukufa, diğer insanların yeteneklerinin ötesinde bir güç kazanmıştı ve bunu takip eden savaş o kadar yıkıcıydı ki, yeryüzünü denizlere dönüşen nehirlerle, okyanuslara dönüşen denizlerle bölünmüş kara kütlelerine ayırdı. Bir zamanlar saf ve bütün olan gökyüzü tütsülendi ve yandı. Düz ve bereketli tarlalar kurudu ve çatladı, ta ki tüm insan ırkları Uhmlaba'nın yaşamı sürdüremeyecek kadar ıssız bir yere dönüşeceğinden korkmaya başlayana kadar."

"Bir kıyameti önlemeye kararlı olan Omehiler güçlerini toplayıp saldırdılar, Ukufa'yı ve yozlaştırdıklarını geri çekilmeye zorladılar ama işlerini bitiremedik. Kaybedecektik. Ananthi zayıftı, çok zayıftı ama savaşı sona erdirmek ona düştü. O bizim

yapabilecek tek kişi. O da öyle yaptı.

"Ananthi tüm varlığını kullanarak Ukufa ve onun bozulmuşlarının etrafını sardı ve onları hapsetti. Varlığının enerjisini bir hapishane, aşılmaz yeni bir diyar oluşturmak için kullandı.

"Zaten kapana kısılmış olan ve yenilgisinin kaçınılmaz olduğunu gören Ukufa yine de güçlerini kullanabiliyordu. Ananthi onu mühürleymeden önce hapishanenin ötesine ulaştı ve Uhmlaba'dan doğal enerjiyi çekerek alabildiği kadarını Ananthi'nin hapishanesine çekti. Bu son saldırıda insan ırkları ölümsüzlüklerini kaybetti. Ukufa'nın şeytani eylemleri yalanlarını doğru ve daha da kötü hale getirdi.

"Ölüm korkusu aramızdaki en zayıfları kırdı ve bu en zayıflar Ukufa'ya seslendi. Hapishanenin sonsuza dek kapanmasına nefesler kalmıştı ama o nefeslerde Ukufa teklifini yaptı. Kendisini çağırnlara ölümsüzlük vaat etti, ruhları ve hizmetleri karşılığında ölümsüzlük.

"Korkaklar hepimizi öldürmeye yemin ederek kabul ettiler. Ananthi'nin Seçilmişlerini ortadan kaldıracaklarına ve böylece Ananthi'yi yok ederek Ukufa'nın hapishaneden kaçmasına izin vereceklerine yemin ettiler. Bu şekilde, aramızdaki en zayıflar en güçlüler haline geldi, çünkü öldürülebilseler de yaşlılıktan ya da hastalıktan ölmezler."

"Cull'u tarif ediyorsun," dedi Tau.

"Anlatıyorum."

NEFES AL

Kafatası, çocukları korkutarak ibadet etmelerini sağlamak için uydurulmuş bir masaldır," dedi Tau.

"Size kalede bize öğretilenleri anlatıyorum." "Uydurma şeyler mi öğretiyorlar?"

"Bitireyim mi?"

"Gerisi de bir çocuk masalı mı?"

"İyi," dedi Zuri, arkasını dönerek.

Tau yüzünü buruşturdu. "Devam et. Lütfen."

Zuri iç çekti ama geri döndü. "Ukufa Ananthi'nin bizim diyarımız için bıraktığı enerjiyi çaldı ve onu kendi hapishanesine çekti. Uhmlaba'da Ananthi'den geriye hiçbir şey kalmadı, bu da güçlerimizin Isihogo'dan gelmesi gerektiği anlamına geliyor. Bunun nedeni Ananthi'nin Isihogo olmasıdır. Onun özü hem diyarı hem de Ukufa ve onun bozulmuşlarının asla geçemeyeceği bariyeri oluşturur. Dolayısıyla, O'nun armağanlarını kullanacaksak, yeraltı dünyasına girmeli ve onları oradan kullanmalıyız. Tüm ırklar bunu yapabilir ve her erkek, kadın ve çocuk Isihogo'ya girebilir."

"Hepsi mi? Üstün Yetenekliler dışındakilerin kendilerini yeraltı dünyasına bırakmaları yasaktır."

"Evet ve iyi bir nedenden ötürü uyarıldınız. İblisin kolunu aldığını mı söylemiştin?"

"Ben... Ben savaştım ama onu yenemedim."

"Hayır, yapamazsın. Neyse ki, verdikleri zarar Uhmlaba'ya geçemez, eğer-"

Tau'nun gözleri büyüdü. "Tabii?"

"Isihogo'dan güç almadıkça."

"Bunu sadece Üstün Yetenekliler yapabilir."

"Hayır, herkes yapabilir."

"Herkes Üstün Yetenekli mi?"

"Ben öyle bir şey demedim," dedi Zuri.

"Bu yolda beni kaybediyorsun."

"Herkes Isihogo'ya girebilir, ancak bozulmuş olanlar, yani iblisler, hapsedilmelerinin intikamını almak için yaşayan tüm ruhlara saldırırlar. Yok etmek istedikleri ruh Isihogo'dan enerji çekmediği sürece fiziksel zarar veremezler. Yeraltı dünyasından enerji çekmek sizi orada bedensel hale getirir."

"Üstün Yetenekli olmanın tüm amacı Isihogo'dan enerji çekmektir. Neden iblisler Üstün Yeteneklileri öldürmüyor?"

"Onlar..." Zuri kendini durdurdu. "Birini Üstün Yetenekli yapan şeyin ne olduğunu soruyorsunuz. Cevap, Ananthi'nin bize iblislerden saklanma yeteneği vermiş olmasıdır."

"Saklanmak mı?... Ah, sanırım bunu gördüm.

Enervator-" "Namisa."

"Evet! Isihogo'da bedenim ve diğer savaşçıların bedenleri altın ışıkla kaplanmıştı-"

"Işık senin ruhundur. İblisleri kendine çeker."

"Namisa'nın ruhunda ışık yoktu. O tamamen karanlıktı."

"Bu yarı yarıya doğru," dedi Zuri. "Namisa'nın bir ruhu var ve Isihogo'da parlaması gerekiyor, ama onu örtebilir. Üstün Yetenekli olmanın tanımı budur. Isihogo'ya girebilmek ve ondan enerji çekebilmek değildir. Bunu herkes yapabilir. Ruhunuzun ışığını, enerjiyi çekip kullanacak kadar uzun süre örtebilme yeteneğidir."

"Ne kadar sürecek?" diye sordu Tau.

"Ne ne kadar? Kefenleyebilir miyiz? Bu kişiye özeldir ve yeteneğinizin gücüne bağlıdır."

"Yeteneğinizi nasıl güçlendirirsiniz?"

"Yapamazsın... Yeteneğinle doğarsın. Her zaman aynıdır."

"Onu geliştiremez misin? Eğitemiyor musun? Neden kaledesin?"

Hikâyeler için mi?"

Zuri eğlenmiş görünmüyordu. "Bize verilen gücü nasıl kullanacağımızı öğrenmek için buradayız."

Tau kaşlarını çattı, bunu mantıklı terimlerle ifade etmeye çalıştı

bir savaşçı olarak. "Yeteneğini eğitemiyor musun?" "Bu bir yetenek."

"Vücudum da öyle. Onu eğitebilir, daha güçlü, daha hızlı yapabilirim." "İşler böyle yürümüyor."

"Belki de," diye cevap verdi Tau, kendisine soğuk bir bakış atılmasını sağlayarak. "Her iki durumda da, Isihogo'dan enerji alırsan ve iblisler tarafından bulunursan ne olur?"

"Öldürüldük."

"Daba'daki gibi..."

"Ne?"

"Daba'ya yapılan baskın sırasında, ejderhayı çağırın Entreater ile birlikte birkaç Yetenekli vardı."

Zuri'nin yüzü değişti. "Evet..." dedi.

"Bir iblis Üstün Yeteneklilerden birini bulmuş olmalı. Görebildiğim kadarıyla herhangi bir sebep olmadan öldü ama... güç kullanmıyordu. Entreater kullanıyordu ama ölen kişi orada öylece duruyordu."

Zuri hiçbir şey söylemedi. Bu Tau'yu duraksattı. Onun bir şeyler sakladığını anlayabiliyordu. Onu sıkıştırmayı düşündü ama hâlâ ihtiyacı olan şeyi bulamamıştı. Onun ilgisini çeken şey çekingenlikti. "Isihogo'dan güç almazsam, iblislerin bana yapabileceği bir şey var mı?"

Zuri biraz rahatladı. "Hayır, gerçek bir şey yok, ama iblis perili-" "Bir şeyler gören çılgınlar mı?"

"Onlar deli değil. Sadece... bazı insanlar iblis saldırısından sonra kırılır."

"Gerçek gibi geliyor. Acı, korku, hepsi gerçek gibi geliyor." Tau dilini ağzının çatısına vurdu. "İnsan saklanmayı öğrenebilir mi?" diye sordu.

"Hiç dinlediniz mi? Ö r t ü n m e yeteneği Üstün Yetenekli olmak demektir. Ya onunla doğarsınız ya da onsuz. Bu, yeteneğin gücü gibi, değişmez ve değişemez. Ayrıca, Seçilmişler arasında sadece kadınlar Yeteneklidir. Bu yüzden kale her Omehi kızını kadın olduğunda test eder. Testçiler bize Isihogo'ya nasıl geçeceğimizi ve onu nasıl terk edeceğimizi öğretir. Bize nasıl örtüneceğimizi gösterirler. İblisler saldırmadan önce yeraltı dünyasından kaçarız ve test her yeni kadının yeteneğini ya da yeteneksizliğini doğrulamak için gerektiği kadar tekrarlanır."

"Her Omehi kadını bir iblisle mi yüzleştirdi?" Tau başını salladı ve annesinin bunu yaptığını hayal etmeye çalıştı. "Kimse bundan bahsetmiyor."

"Bu hakkında konuşulacak bir şey değil."

"Hayır," dedi Tau, kendi deneyimini hatırlayarak. "Öyle değil."

"Yani, kefenlenmek dışında," dedi Zuri, "Isihogo'da benim yapabildiğim her şeyi yapabilirsin."

Tau, Zuri'nin onunla alay edip etmediğini anlamaya çalıştı. "Kendimden geçebilir miyim?"

Zuri başını iki yana eğerek soruyu tarttı. "Tekniği öğrenebilirsin, kendini Isihogo'ya götürebilirsin, hatta yeraltı dünyasından enerji bile alabilirsin ama bunu kullanma şansını bulamadan ölürsün."

"İblisler," dedi Tau.

"Kısmen. Yeraltı dünyasında zaman farklı işler. Uhmlaba'da tek bir nefes Isihogo'da elliden fazladır. Ayrıca, ruhlar Isihogo'nun enerjisini aldıklarında daha parlak parlarlar. Kefenlenemezseniz, iblisler sizi bulur ve aldığınızı kullanamadan sizi parçalara ayırır. Tau, eğer Isihogo'da olursan, asla kendine enerji alma. Asla."

"Göster bana."

Zuri başladı. "Sana neyi göstereceğim?"

"Enervasyona nasıl direneceğimi bilmem gerekiyor." Tau, Zuri'nin bu tartışmadan pişmanlık duymaya başladığını anlayabiliyordu ama yine de devam etti. "Bugün şansım yaver gitti. Büyük savaştan izole edilmiştik ve Namisa kılıç kardeşlerimin yanı sıra Indlovu'sunu da vurdu. Eğer bir Muhafız elleriyle işaret edip beni düşürebilirse kazanmaya devam edemem."

"Enervasyona direnmek mi?" Zuri başını salladı. "Eğer bir Yetenekli sana onunla vurursa, ruhunun yeraltı dünyasına geçmesini engelleyemezsin. Her neyse, çatışmalarda seni orada tutmamamız gerekiyor."

"Biliyorum ama mesele bu değil," dedi Tau. "İblislerin bana saldırmasına yetecek kadar uzun süre tutulmasam bile, geri döndüğümde yine de sersemlemiş oluyorum."

"Ruhunuz bir yerden başka bir yere götürüldü. Bu öyle atlatılabilecek bir şey değil."

"O zaman nasıl yapıyorsun?" diye sordu. "Ben... Bu farklı."

"Belki... ya da belki bu kadar sık yaşadığın için daha iyi idare edebiliyorsundur." Zuri buna ikna olmuş görünmüyordu ama Tau devam etti. "Zuri, savaş alanında işe yaramaz hale getirilmeme izin veremem. Enervasyon konusunda daha fazla deneyime ihtiyacım var. Beni nasıl etkilediğini bilmem gerek ki daha hızlı iyileşmeyi öğrenebileyim."

"İşlerin bu şekilde yürüdüğünü sanmıyorum, seni de yoracak değilim."

"Denemek zorundayım."

"O zaman Isihogo'ya kendin git," dedi Zuri ve elini ona doğru sallayarak bu isteği reddetti.

"Nasıl?"

Zuri'nin gözleri büyüdü.

"Hayır, haklısın," dedi Tau. "Herkesin yapabileceğini söylemiştin. Bana Isihogo'ya nasıl gidileceğini öğretir misin?"

"Bunu söylerken ciddi değildim."

"Ama öğretebilir misin?"

Zuri dudaklarını yaladı ve hâlâ boş olan çembere baktı. "Nasıl olduğunu zaten biliyorsun. Bu yüzden dua ediyoruz, ruhlarımızı bu âleme bağlamak için. Bazılarımız uyuduğumuzda ve savunmamız düştüğünde hâlâ Isihogo'ya sürükleniyoruz."

Tau bunu düşündü. "Yataklarında kanlar içinde ölenler. Uyandıklarında akıllarını kaybetmiş olanlar. Bu yüzden mi dua ediyoruz? Bunu önlemek için mi?"

"Tek sebep bu değil. İnancımızı göstermek için dua ediyoruz. Ananthi'ye tapınmak için. O bizi korur."

Tau kaba görünmemeye çalışarak, "Elbette öyle," dedi. "Bana yardım et, Zuri. Enervasyondan sonra neredeyse savaşmaya devam edemiyordum."

"Eğer bir iblis tarafından saldırıya uğradıysan hiç dövüşmemeliydin."

"Bana yardım et."

"Bunu mu istiyorsun? Yeraltı dünyasına nasıl seyahat edileceğini öğrenmek için mi?" Zuri sordu. "Orada hiçbir gücün olmayacak. Girdiğin anda avlanacaksın."

"Ama bana zarar veremezler mi?"

Zuri neşesiz bir şekilde güldü. "Ne demek istiyorsun? Sen bunu zaten yaşadın. Canını yakacaklar. Seni parçalara ayıracaklar ve sen

her şeyi hissedeceksin. Fiziksel bedeniniz zarar görmeyecek ama zihninize ne yapacağını kim bilebilir?"

Tau ısrarcıydı. "Ama beni öldüremezler."

Zuri dudaklarını büzdü. "Isihogo'dan enerji çekmediğin sürece olmaz." "O zaman bunu yapmayacağım."

"Nasıl isterseniz," dedi Zuri, ayağa kalkarak.

Tau ayağa fırladı, gergindi ve ne kadar aptalca davrandığını merak ediyordu. "Şimdi mi?"

"İstediğin bu değil mi?" "Eh...

evet, elbette."

"Emin misin?" Bir kaşını kaldırdı ve Tau onun oyununu yakaladı. Ayaklarını patikaya koyarak onu korkutup yoldan çıkarmayı düşünmüştü.

Tau korkup kaçmayı reddetti. "Korkuyorum."

Zuri'nin kaşları düştü ve sanki gün biraz fazla geçmiş gibi yorgun görünüyordu. "İyi, iyi. İyi, iyi. Gözlerini kapat."

"Burada mı?"

"Eğer sana Isihogo'ya nasıl gireceğini öğretebilirim, burası her yer kadar iyi bir yer. Orada elli nefes, burada tek bir nefesten daha azdır. Hiç zaman kaybetmeyeceksin."

"Dediğiniz gibi olsun." Tau gözlerini kapattı.

"Nasıl geri döneceğinizi bilmeniz gerekiyor. Bunun iki yolu var." Tau kapalı göz kapaklarının ardında ışık lekeleri gördü.

"Ruhlarımız Isihogo'yu Uhmlaba'daki deneyimlerimiz açısından tasavvur eder. Kendinizi bir başınız, iki kolunuz, iki bacağınız, her şeyiniz varmış gibi düşüneceksiniz. Hatta sanki orada nefes alıyormuşsunuz gibi düşünecek ve davranacaksınız."

"Evet," dedi Tau.

"Geri dönmenin ilk yolu bedeninizdeki tüm nefesi dışarı atmaktır. Boşalana kadar nefes verin. Bırakın bedeniniz, eğer öyle adlandırmak istiyorsanız, boş kalsın. Sanki ölüyormuşsunuz gibi, sanki nefes almak zorundaymışsınız gibi hissedeceksiniz. Ciğerlerinizi boş bırakın, bırakın bu sahte ölüm sizi alsın, Isihogo kaybolacak ve siz yeraltı dünyasını terk edeceksiniz."

"Bu kadar mı?"

"Bizler yaşayanların dünyası için yaratıldık, iblislerin dünyası için değil. Isihogo'dan çıkmak zor olmamalı."

"Peki ya ikinci yol?"

"Bırak iblisler seni öldürsün." "Ah," dedi Tau.

"Ah," diye yankılandı Zuri. "İblisler ruhunun kendi bedenini algılayışını yok ettiğinde, Isihogo'dan ayrılmak zorunda kalacaksın." Zuri Tau'ya bir adım daha yaklaştı ve koluna soğukkanlı bir el koydu. "Bunu yapmak zorunda değilsin."

"Var. Kraliçe'nin Yakın Dövüşü'ne girmeliyim. Bir Muhafızın beni etkisiz hale getirmesine izin veremem. Savaşın dışında kalma riskini göze alamam."

İşte, yüksek sesle söylemişti ve doğrudu. Kavganın içine girmek zorundaydı. Scale Jayyed'i Scale Osa'yla yüzleşecek kadar derinlere götürmeliydi... Kellan'la yüzleşmek için. Adamlar her döngüde yakın dövüşte ölüyordu. Adamlar orada öldü.

"Yakın dövüş mü?" Zuri sordu. "Her şey senin omuzlarında o zaman, terazinin şansı? Bir lhashe kantarının bir nesilden fazla süredir kalifiye olmadığını biliyor musun?"

Başını salladı. "Artık farklı."

Zuri gülümsedi. Ama bu gülümseme gözlerine ulaşmadı. "Dediğin gibi olsun," dedi elini kolundan çekerek. "Sonra, gözlerin kapalıyken, yeryüzünden sana doğru yükselen bir sükûnet dalgasını düşünmeni istiyorum."

Tau gözlerini kapadı ve onun sözlerine kulak verdi.

"Ayaklarınızı gevşetin ve gerginliğin ayaklarınızdan akıp gitmesine izin verin. Kasların gevşemesine ve gevşemesine izin verin ve bu sakinleştirici dalganın yavaşça baldırlarınıza, yavaşça uyluklarınıza yükselmesine izin verin. Bırakın gevşesinler, gevşesinler, siz bu dünyanın kayıp gitmesine izin verirken o dalganın daha da yükseldiğini hissedin."

Tau sallanıyordu.

"Derin nefesler almanı istiyorum, al ve ver.... Evet, aynen böyle.... Alınan her nefes sakinleştirici dalgayı daha yükseğe çıkarıyor, verilen her nefes dünyamızı daha da uzaklaştırıyor.... Bırak ve işte orada... diğer evimiz-"

DEMON

Önce gürültü onu yakaladı, yüzüne ve açıkta kalan derisine kum savuran ürkütücü rüzgâr. Tau bunu hissetti, duydu ve gözlerini açtığında Isihogo'nun daimi alacakaranlığını gördü.

Hâlâ Citadel Şehri'ndeki çemberin içindeydi ama bu, oranın çarpık bir versiyonuydu. Renkler soluk, gökyüzü renksiz, toprak gevşek bir malç gibi yumuşaktı ve yeraltı dünyasının sisleri etrafında dönüyordu.

"Başardın." Zuri'nin sesi sessizdi, sanki yanında olmasına rağmen onunla yüz adım öteden konuşuyormuş gibiydi. Tau onun sesindeki şaşkınlığı duyabiliyordu. Ona baktı. O kadar derin bir karanlığa gömülmüştü ki yüz hatlarını seçmekte zorlandı.

"Kefenlenmişsin," dedi kendi sesini duymakta zorlanarak.

"Geliyorlar," dedi kadın.

Tau onun başını çevirdiği izlenimini edindi, ancak yüzünün nerede olduğunu söylemek zordu. Kadının bakıyor olabileceğini düşündüğü yöne baktı ve onları gördü. Kalbi duracak gibiydi ve korku onu bembeyaz bir kısılcacın içine aldı.

İki iblis ona doğru koşuyordu. Biri onun iki katı büyüklüğündeydi, dişlerle dolu bir ağız ve boynundan aşağı sarkan bir dili vardı. İki ayağı üzerinde ona doğru geliyordu. Diğerisi ise dört ayak üzerinde koşuyordu.

Sivri kulakları, başının iki yanında gözleri ve inyoka gibi bir derisi vardı.

Tau kendini sakinleştirmeye çalıştı. Ama işe yaramadı. Vücuduna baktı, yaydığı kör edici ışığı gördü ve Zuri gibi saklanmak için onu karartmaya çalışarak kendi içine uzandı.

"Ne yapıyorsun?" Zuri sordu. "Vakit geldi. Nefes ver."

Tau yapmadı. Zihnini ruhunun ışığını karartma görevine odakladı. Böyle bir şeyin nasıl işe yarayabileceğini anlamaya çalıştı ve bir şey hissetti. Etrafında var olan baskıcı ve muazzam bir enerji duvarıydı bu ve onu t u t m a , bir kısmını kendi içine çekme isteği çok yoğundu.

Nasıl bildiğini bilmeden, Tau bunun Isihogo'daki iblisleri tutan hapisane olduğunu fark etti. Burası aynı zamanda Üstün Yeteneklilerin güç aldığı Ananthi'nin enerji alanıydı. Enerjiyi içine çekme dürtüsüne direndi. Bu ölüm demekti. Bunun yerine, ışığını maskelemek, ruhunun parıltısını gizlemek için elinden geleni yaptı.

"Tau?" Zuri bağırdı.

Kendisine baktı ve hayretle her zamanki gibi parladığını gördü. Yukarı baktı. Zebaniler hırlayarak ve yırtıcı bir şekilde neredeyse üzerine geliyorlardı. Mesanesi aşırı dolmuş gibi hissetti ve korku kanını yoğunlaştırdı.

Ona böyle hissettirmelerinden nefret ediyordu. Yeraltı dünyasının, bu yaratıkların ve tüm bunlardan duyduğu korkunun onu kendi dünyasında etkisiz hale getirmesinden nefret ediyordu. Devam edemezdi.

Tau nefes alarak yeraltı dünyasının kokuşmuş havasını içine çekebildiği kadar çekti. Enervasyonu nasıl yeneceğini öğrenmeye gelmişti. Bunu yapana kadar buradan ayrılmayacaktı.

Ukufa'nın kötülüğünün ürünlerine hırladı ve ellerini yanında getirdiği kılıçlarının kabzalarına koydu. Onları çekti ve canavarlarla yüzleşti.

"Ne yapıyorsun sen?" Zuri çığlık attı.

"Bana zarar veremezler!" dedi ona. "Bana zarar veremezsiniz!" diye kükredi ibislere. Zuri kaçtı ve Tau dövuştü.

Dört ayak üzerindeki yaratık ona ilk ulaşan oldu ve Tau güçlü tarafındaki kılıcını yaratığın burnuna tüm gücüyle indirdi. Yaratık yere savruldu, ayaklarına takıldı ve yuvarlandı. Bu küçük zaferi takdir edecek zaman yoktu. Diğer iblis, bir Lesser'ın iki katı boyunda bir şey, onun üzerinde belirdi ve siyah pençe uçlu eliyle bağırsaklarına doğru hamle yaptı. Tau kendini geriye attı ama iblisin erişimini hafife almıştı. Pençeleri karnını tırmıklayarak onu neredeyse ikiye böldü.

Tau bulanık zemine düştü ve içindikilerin dışarı döküldüğünü hissetti. O

aşağı baktı ve acı ve dehşet içinde haykırdı. Bağırsakları havaya açılmıştı, ip üstüne ip vardı. Onları geri itmeye çalışmak için uzandı. Acı tarif edilemezdi ve sonra iblis üzerine çullandı.

Kılıçlarını savurmaya çalıştı ama düştüğünde onları kaybetmişti. Canavarı geri püskürtmeye çalıştı ama canavar ziyafet çekerken onu görmezden geldi. Kılıç darbesinden kurtulan dört ayak üzerindeki şey de ziyafete katıldı ve Tau acıdan aklını yitirdi. Zuri'nin ona öğrettiği gibi nefes vermeye çalıştı ama bunun için çok geçti ve iki iblis onu parçalara ayırırken mümkün olduğunu düşündüğünden **d a h a** fazla acı çekti.

"Seni nefret dolu pislik!" Zuri onun suratına bir tokat attı. "Neyin var senin?"

Yüzünden yaşlar akıyordu ve Citadel Şehri'ndeki çemberin toprağında Tau'nun yanına çömelmişti.

"Tanrıça aşkına, bu düşündüğümde de kötüymüş," diye fısıldadı Tau. "Çok daha kötüydü. Böyle bir yer nasıl var olabilir?"

"İyi misin?" Zuri geri çekilmeden önce sordu. "Sormamalıydım bile. Endişelenmeyi hak etmiyorsun. Bunu nasıl yapabildin? Neden yaptın ki?"

"Onlardan korkamam. Savaşırken Üstün Yeteneklilerin beni durdurmasına izin veremem. Korkamam."

"İblis perili olmaya mı çalışıyorsun?" "Ben iyiyim."

Zuri ayağa kalktı ve Tau onun kendisini tekmeleyebileceğini düşündü. "Ya ölseydin?" diye sordu.

Tau kendini doğrulmaya zorladı ve yaralanmamış olmasına rağmen karnını kucakladı. "İblislerin bana zarar veremeyeceğini söylemiştin."

"Ya yanılıyorsam?"

"Değildin. Zuri, oradaki enerjiyi hissettim. Onu alabilirdim. Ama yapmadım."

"Belli ki."

"Kendimi saklamaya çalıştım." Tau gülümsemeye zorladı. "İşe yaramadı."

"Omehi erkekleri Üstün Yetenekli olamaz!" diye tısladı, sanki yakınlık meseleyi daha açık hale getirecekmiş gibi eğildi.

"Adil görünmüyor, değil mi?"

Zuri ellerini havaya kaldırdı. "Neden seninle uğraşıyorum ki?"

"Kalkmama yardım eder misin?"

"Yardım etmeyi bıraktım. Kalk ayağa."

Tau ayağa kalkmaya çabaladı ve ayaklarını sürüyerek bankın yanına gitti. "Bu şekilde dövüşmem."

"Kavga mı?"

"Belki iblislerle yüzleşirsem Isihogo'dan çıkıp savaşmaya hazır olabilirim diye düşündüm. Bu... Bu işe yaramayacak. Pençeleri hâlâ hissediyorum." Tau parmak uçlarını karnına dokundurdu ve oradaki kaslar, var olmayan yaralardan gelecek acıyı bekleyerek kasıldı.

"Bunu öğrenmek için iblislerle savaşmak zorunda mıydın?" "Kazanabileceğimi düşündüm."

Zuri yumruklarını ona doğru salladı. "Sen bir aptalsın."

Tau ayağa kalkmaya çalıştı ve tekrar bankın üzerine düştü. Bitkin düşmüştü ve vücudu titriyordu. Geriye dönüp baktığında yaptığı plan aptalca, düşüncesiz bir çocuğun eylemi gibi görünüyordu. Evrende işleyen büyük güçler vardı ve o bunları anlamıyordu.

"Zuri, hava karardı. Şehirden ayrılmak zorundayım. Bana yardım eder misin?" Tau kendini zayıf hissediyordu; bu doğrudu. Yine de bunu istemesinin tek nedeni bu değildi. Yalnız gitmek istemiyordu.

Zuri'nin yüzü yumuşadı. Onun içini görmüştü. "Bana yaslan. Kendini daha iyi hissedene kadar seninle yürüyeceğim."

"Teşekkür ederim," dedi Tau.

"Tek kelime daha etme. Eğer hissetmeseydim..."

Tau onun söylemek üzere olduğu şeyi duymayı çok istiyordu. "Neymiş o?"

"Hiçbir şey. Al." Adamın kolunu omuzlarına attı ve ayağa kalkmasına yardım etti. "Kerem'de olduğundan daha büyüksün."

"Bizi Kerem'dekinden daha fazla besliyorlar." "Bu kas."

"Bütün gün kılıç sallıyorum."

"Mhmm," dedi, onun ağırlığı altında homurdanarak.

Tau ona yaslanmamaya çalıştı ama titriyordu ve aksi takdirde düşebilirdi.

"Teşekkür ederim," dedi ona tekrar.

"Konuşma," dedi ama onu endişeyle izledi. O yapmadı

ondan nefret ediyordu ve bunun için Tau minnettardı.

Zuri onu şehir kapılarına yüz adım kala yürüttü. "Birlikte görülmemeliyiz," dedi ve durdu.

"Biliyorum."

"Yapabilir misin?"

"Kapılardan daha gidecek çok yolum var," diye hatırlattı ona.

"Evet." Zuri onu öptü.

Kadının hareketi ani olmuştu ve iblisin saldırısı onu terk etmemişti. Neredeyse ondan uzaklaşacaktı. Kadının dudakları onu sakinleştirdi, zihnini rahatlatı. "Öpücüğün. İyileştiriyor."

"Mmmm," diye mırıldandı alt dudağını ısırarak. "Öyle mi?"

"Bir tane daha beni daha güçlü yapar, yolculuk için."

"Hayır, zayıf kalmalısın. Bu sana hepimizin aptallığın sonuçlarıyla yaşamak zorunda olduğumuzu hatırlatacaktır."

Ağzının kenarları yukarı doğru kaydı. "Bir tane daha mı? Uyumama yardım etmek için mi?"

"Dua et, bu uyumana yardımcı olur," dedi ve kollarına girip onu tekrar öptü. "Gitmelisin," dedi ona, uzaklaşarak. "Bana geri dön."

"Her zaman," dedi ona, kadının geldikleri yoldan ayrılışını izlerken. Kız gözden kaybolduğunda, adam şehrin kapılarına doğru yürüdü.

Citadel Şehri'ne kılıç kardeşlerine katılmak için gitti. Geç kalmıştı ama bir öğleden sonra kutlamasından sonra tek geç kalan o değildi. Herkesin hesaba katılması ve yürüyüşün başlayabilmesi için bir süre daha geçmesi gerekti. Adamlar tökezledi, birkaçı içkisini tutamadı ve havaya girdiklerinde marşlar söylediler.

Hadith, Yaw, Chinedu ve Oyibo Tau'yu buldu. Onunla birlikte yürüdüler. Arkadaşlık için mutluydu ama kılıç kardeşleriyle çevrili olsa bile uzun otların arasında garip gölgeler görmeye devam etmesi onu endişelendiriyordu.

SEKİZİNCİ BÖLÜM



OYUNLAR

Tau güneş doğmadan önce antrenman sahasındaydı. Jayyed'in beşlisinin geri kalanı onu orada ter içinde buldu. Koşuyordu ve uyumamıştı.

Denemişti. Üç kez akşam namazı kılmış, iradesini ve zihnini Isihogo'ya karşı çelikleştirmişti ama kâbuslarının rüya mı yoksa başka bir şey mi olduğunu bilmiyordu. Durum ne olursa olsun, antrenman sahasına gelmişti. Uyumaktan çok korkuyordu.

Hadith, Yaw ve Chinedu ile birlikte Tau da Oyibo'yu gördü. Çocuksu yüzlü savaşçı Tau'nun bakışlarına karşılık veremeyerek onunla konuştu. "Dün geceki yürüyüş sırasında Jayyed size katılmamı söyledi."

Bunu Tau'nun iznine ihtiyacı varmış gibi söyledi ve başka ne söyleyeceğini ya da yapacağını bilemeyen Tau, Hadis'in yapacağını hayal ettiği gibi Oyibo'nun omzuna vurdu. "Hoş geldin kardeşim," dedi. "Jayyed'in neden bu kadar geciktiğini merak ediyordum."

Oyibo'nun yüzü aydınlandı ve başını kaldırdı. "Seni hayal kırıklığına uğratmayacağım."

Tau, Oyibo'nun onu hayal kırıklığına uğratmaktan neden endişe duyması gerektiğinden emin değildi ama sözlerinin kılıç kardeşinin güvenini pekiştirmiş olmasından memnundu. Hadith Tau'ya başıyla onay verdi. O da onaylamıştı. İyi, diye düşündü Tau. Bunu aradan çıkardıklarına göre başlayabilirlerdi.

Tau, Oyibo ile eşleşti ve onu on dokunuşta sıfıra indirdi. Tau bunun tuhaf olduğunu düşündü. Oyibo hem memnun hem de sinirli görünmeyi başardı.

Oyibo maçları sona erdiğinde "Bu bir onur," dedi. Tau

Oyibo'nun omzuna tekrar vurdu, çünkü bu jest ilk seferinde işe yaramıştı. Oyibo mutlu görünerek su bulmaya gitti.

Tau yorulmamıştı ve Hadith ile eşleşti. "Ona neler oluyor?" diye sordu kılıçları kesişirken.

"Tapınma," diye homurdandı Hadith nefesleri arasında, Tau'nun saldırısı altında geri çekilirken.

"Ciddiyim," dedi Tau. Hadith'i silahsızlandırarak göğsünden bıçakladı.

Hadis o noktayı ovuşturarak çürüğü iyileştirmeye çalıştı. Kılıcını eline aldı ve meydan okudu. "Ben ciddiğim. Tüm ölçek senin yeniden doğan Tsiory olduğunu düşünüyor."

Hadith kalkanını Tau'nun yüzüne doğru itti ve kılıcını beline doğru savurdu. Tau bir kılıcını kalkanı temizlemek için kullandı, diğer kılıcıyla Hadith'in savuruşunu engelledi ve Hadith'i geri itmek için bir ön tekme a t a r a k yer açtı.

"Bir çatışma yüzünden mi?" Tau söyledi.

Hadith hamle yaptı; Tau kenara çekilerek kaçtı ve Hadith'in sırtına bir tokat indirdi. Hadith yere yığıldı.

Ayağa kalktı ve gevşek toprağı tükürerek, "Ne kadar iyi olduğumu biliyor musun?" dedi.

"Ne?"

"Scale Jayyed'deki neredeyse herkesi yenebilirim ve Scale Jayyed Güney Ihashe Isikolo'nun en iyisi, muhtemelen her iki akademinin de en iyisi."

Tau omuz silkti. En iyi inisiyeler arasında olmalıydılar. Diğerlerinden daha sıkı çalışmışlardı.

"Tau," dedi Hadith, "sırtına bağladığın tek elinle beni öldürebilirsin."

"Bu şekilde olmak zorundayım."

"Dediğiniz gibi, ama Oyibo'nun sizinle tartışırken yüzünü görmediniz mi?" Hadith sordu.

Tau, Hadis'in gerçekten cevap vermesini beklemediğini düşünerek bekledi.

"Seninle sanki öfkeli bir Ingonyama'yımışsın gibi, elinden geleni yapacakmış ama hiç umudu yokmuş gibi savaştı."

"Ataklarında gerektiği kadar kararlı değil ve hızı üzerinde çalışması gerekiyor."

"Runako'dan sonra Oyibo en hızlı bıçağımız. Tanrıça aşkına, Jayyed neden ona bizimle birlikte bir yer teklif etti sanıyorsun? Indlovu'ya karşı çatışmada yolu tutması için onu neden sizinle birlikte gönderdiğimi sanıyorsunuz?"

Tau bunu düşündü.

"Oyibo inanılmaz bir dövüşçü," dedi Hadith, "ve babasından bir şeyler öğrenmeyi uman bir çocuk gibi seninle dövüşüyor."

Tau Aren'le dövüşmenin nasıl bir şey olduğunu hatırlıyordu. Babası bir tanrı gibi görünüyordu, sabırlı bir gülümseme ve hazır cesaret verici sözlerle kaçabilir, tahmin edebilir ve karşı koyabilirdi.

"Bunun nasıl bir şey olduğunu bilmiyorsun." Hadis ayağa kalktı, gambesonundaki kiri fırçaladı. "Hepimiz çok çalışıyoruz ama sen buraya hepimizden daha erken geliyorsun ve daha geç kalıyorsun. Hepimiz daha iyi olmak istiyoruz ama bir denge olması gerekiyor. Ben gülmek, oynamak, içmek için zaman buluyorum. Zaman buluyorum... Tau, sanki bunun için yaşıyorsun, başka bir şey için değil."

Tau yüzünü buruşturdu. "Hata, geri kalanı için zamanınız olduğunu düşünmenizde."

"Yok mu? Yaşamak için zamanımız yok mu? Sadece savaş için mi?"

"Kılıç, öğrenme, gelişme, bunlar bir amaca ulaşmak için bir araç."

"Hedeni'yi öldürmeyi bu kadar çok mu istiyorsun?" Tau cevap vermedi.

"Ya da başka biri? Bir Ingonyama olmak istiyormuş gibi çalışıyorsun."

"Yapamayız," dedi Tau. "Kanımız çok zayıf."

"O zaman Tanrıça düşmanımıza umut veriyor. Ben sizin tarafınızdayım ve sizi bir Ingonyama olarak düşünmek beni ürpertiyor."

"Bir Ingonyama ile dövüşeceğim," dedi Tau'nun arkasından bir ses. "Ben herkesle dövüşürüm."

Tau döndü ve daha Uduak'la göz göze gelmeden gülümsemeye başladı. "Büyük adam."

"Küçük iblis," diye karşılık verdi Uduak, Tau'nun irkilmesine neden olarak. "Buraya rövanş için geldim."

Uduak'ın arkasında Jayyed ve Anan vardı. Onlar da gülümsüyordu ama Anan'ın gözlerinin feri kaçmış gibiydi. Bir önceki gecedan kalan masmas sürahileri hâlâ pençelerini ona geçirmişti.

"Ne zaman istersen," dedi Tau Uduak'a, büyük boylu Sırp'a sarılmak için hareket ederek.

Uduak Tau'nun kucaklamasına şaşırılmış görünüyordu. Tau da kendine şaşırmıştı. Uduak onu acıyla sırtından alkışladı ve ikisi de biraz utanmış bir halde ayrı durdular.

"İyi karşılaşmalar," dedi Tau.

"İyi karşılaşmalar, Tau Solarin," dedi Uduak.

"Eğer ikiniz yalnız kalmak istiyorsanız..." Hadith herkesin duyabileceği kadar yüksek sesle fısıldadı ve Chinedu'nun öksürerek gülmesine neden oldu. Yaw kıkırdadı ve Oyibo kaybolmuş görünüyordu.

"Evet, evet, hepiniz tanıştınız," dedi Jayyed, gülümsemesinin izleri ağzının kenarlarında oynarken. "Hadi başlayalım."

Jayyed'in beşi bir kez daha Jayyed'in altısıydı ve kantarın geri kalanı onlara katılana kadar çalıştılar ve sonra güneş batana kadar onlarla birlikte antrenman yaptılar.

Yemek yediler ve Tau antrenmana devam etmek için dışarı çıktı. Oyibo, Yaw ve Uduak da geldi. Hadith ölçeğin geri kalanıyla birlikte geride kaldı, Hadith'in yaptığını yaptı, adamlarla konuştu, şakalar yaptı, güvenilecekleri bir arkadaş oldu.

Kılıç kardeşleriyle ilgilenme şekli onu iyi bir lider yapmıştı. Tau buna hayran kaldı ve Hadis'in haklı olabileceğini düşündü. Hayat dengeyle ilgiliydi. Tau bunun üzerinde çalışmaya karar verdi.

Ertesi sabah dengeli bir hayat yaşama kararını unutmuştu. Sonraki ay döngüsü boyunca uyanık olduğu her anı antrenman sahasında ve her geceyi yatağında dönerek geçirdi. Diğer adamlarla ne kadar mesafeli olduğu konusunda kendini suçlu hissetmeye çalıştı. Uyuyabilmek için şeytanları kafasından çıkarmaya çalıştı. Her ikisinde de başarısız oldu ve kendini akli başında tutmak için ileride olacıklara odaklanmayı seçti.

Ölçek bir sonraki çatışmayı kazanmak zorundaydı. Kazanacakları bir zafer onlara Kraliçe'nin Yakın Dövüşü'nde bir şans verecekti. Yakın dövüşte yer almak onlara Kellan'ın ölçeği Scale Osa'ya karşı çatışma şansı veriyordu ve Tau bunu her şeyden çok istiyordu.

Eğer Tau Kellan'la dövüşebilseydi, onu savaş alanında öldürebilir ve bunun bir kaza olduğunu iddia edebilirdi. Omehi, böylesine gelecek vaat eden bir Asil'in bir Lesser'ın ellerinde ölmesinin trajik ve utanç verici bir son olduğunu düşünecektir. Ama hiçbir ceza olamazdı. Her devirde insanlar

Yakın dövüş. Her döngüde.

Tau kendi kendine bu yüzden bu kadar sıkı çalıştığını söyledi. İntikam içindi. Kendine bunun her anını sevmediğini, çünkü yolunun zevk, tatmin veya neşe içermemesi gerektiğini söyledi. Bu nefret, acı ve öfkeyle **i l g i l i y d i**. Ama seviyordu, eğitimi, dövüşü, kılıcı.

Hadith farklı düşünüyordu. Hayatı yaşamak, oyun oynamak için zaman istiyordu ama onların dünyası savaştaydı ve bu da kılıcın hayat olduğu anlamına geliyordu. Bu da savaşmanın tek oyun olduğu anlamına geliyordu. Ve yaklaşan çatışmada Tau ne kadar iyi bir oyuncu olduğunu kanıtlamaya niyetliydi.

MERHAMET

Döngünün en sıcak günüydü ve işler iyi gitmiyordu. Çatışma şimdiden çoğu çatışmadan daha uzun sürmüştü ve Scale Jayyed'in yarısından fazlası ve kale savaşçılarının üçte ikisi hâlâ oyundaydı. Dağdaki savaş alanında çarpışıyorlardı ki bu da İndlovuların işine geliyordu; kayalık araziye kullanarak bire üçten daha kötü oranlarla çarpışmaktan kaçınabiliyorlardı.

Jayyed'in altı sayısı dörde düşmüştü: Hadith, Uduak, Oyibo ve Tau. Yaw, Muhafız'ın ilk patlamasıyla etkisiz hale getirilmiş ve ardından gelen Indlovu tarafından bayıltılmıştı. Chinedu birkaç dakika sonra, birkaç Indlovu'nun sığındığı bir tıkanma noktasının yakınında toplanmaya çalışırken yere düşmüştü. Çatışma, savaş alanının küçük kayalıkları arasında vur-kaç dönmüştü ve Hadith adamlarını tam bir saldırıya sevk etmekten çekiniyordu.

Tau onun Muhafız için endişelendiğini biliyordu. Onun konumunu izole etmemişlerdi ve bir patlama yapmasının üzerinden yarım güneş süresinden fazla zaman geçmişti. Yeteneğini tekrar kullanmaya hazır olacaktı.

"Bütün gün burada kalamayız," dedi Tau Hadith'e, alnından süzülen terleri silerken. Bir kaya çıkıntısının arkasına çömelmiş, yukarı bakıyorlardı. Yirmi adım ötede, birkaç Indlovu kayalardan oluşan doğaçlama bir kaleye yerleşmişti. Tau orada kaç kişi olduğundan ya da Enervator'un onlarla birlikte olup olmadığından emin olamıyordu.

"Biliyorum," diye mırıldandı

Hadis. "Bir şeyler yapmak
zorundayız."

"Ne gibi? Kışkımdan ejderha çağırmak gibi mi?"

"Sakin ol," diye gürledi Uduak.

"Orada olmak zorunda," dedi Hadis. "Orada olmak zorunda."

"Ama eğer değilse ve biz de içeri girersek..." dedi Runako kağıt gibi ince sesiyle.

Hadis başını salladı. "O orada. Onu hissedebiliyorum. Herkes hazır olsun. Üç çatalı. Ben ortaya liderlik edeceğim, Tau sola, Uduak sağa."

Tehlikeliydi. Saldırı işe yaramazsa, çatışmayı kazanmak için çok fazla adam kaybedeceklerdi.

"Tanrıça seninle gelsin," dedi Hadis.

Üç çatal kendilerini düzenlerken Themba, "Eğer zaten onlarla birlikte değilse," diye fısıldadı.

Oyibo Themba'ya ters ters bakarak konuşkan inisiyeyi susturdu ve onay için Tau'ya b a k t ı . Tau başıyla onayladı. Oyibo'nun idolleştirilmesi biraz garipti ama iyi bir savaşçıydı ve Tau bunun için her türlü garipliği değişebilirdi.

Tau, Hadith'in üç çatalın konumunu kontrol ettiğini gördü. Yerlerini almışlardı. Tau diğer sekiz adamla birlikte tepenin sol tarafına akacak, Hadith ortaya, Uduak da sağ tarafa hücum edecekti. Basit bir plandı. Tau bunun bir işe yarayacağını umuyordu.

Hadith Tau'ya bir kaşını kaldırdı. Tau parmağıyla Indlovu'yu işaret etti. Gitmek istiyordu.

"Savaşığımız yerde!" Hadith bağırdı.

"Dünya yanıyor!" diye haykırdı Scale Jayyed'in geriye kalan yirmi yedi Lesser'ı sığınaklarından çıkıp tepeye doğru akarken. Muhafız'ın orada olsa bile hepsini yakalayamayacağı kadar uzağa dağılmışlardı.

Öyleydi. Tau onun büyük kayalardan birinin arkasında durduğunu ve kollarını ona doğru kaldırdığını gördü.

"Cek!" diye bağırdı Tau, koruma dalgası ona çarpıp ruhunu Isihogo'ya fırlatırken.

Rüzgârın uğultusu kulakları sağır ediyordu, gökyüzü karanlıktı ve Tau kayaların arkasında saklanıyor olabilecek tüm korkunç şeyleri hayal ederken kanı dondu. Adamlarına geri döndü. Diğer sekiz savaşçının ortak parıltısı kör ediciydi ve fark edilmişlerdi.

Sislerin arasından şekilsiz ve korkunç iblisler çıktı. Onlar

Avlanan yırtıcılar gibi bağıırıp çağırdılar. Tau insanların korku içinde feryat ettiklerini duydu, sesleri burayı kontrol eden güçler tarafından kısılmıştı. Birçoğu sinmiş, bazıları da sanki kaçacak bir yer varmış gibi canlarını kurtarmak için kaçmaya başlamıştı. Tau dişlerini sıktı ve "Zaten yeraltı dünyasındaysanız, orada durmayın" diye düşündü. Kılıçlarını çekip hücumla geçti, kalbi küt küt atıyordu ve kör edici bir korkuyla doluydu.

"Dünya yanıyor!" diye kükreyerek baş iblislerin içine doğru koştu ve Uhmlaba olan acı sığağa, sert güneş ışığına ve ilahi kutsamaya çıktı. Tökezledi, neredeyse düşüyordu ve kendini düzeltmeye çalıştı ama birkaç adım ötesinde duran sersemlemiş Muhafız'ı fark edip gözlerini ondan ayırmamaya çabalarken dünya baş döndürücü bir yalpalama içinde dönüyordu.

Kollarını indirmişti ve şaşkınlıkla Tau'ya bakıyordu. Geldiği yöne doğru baktı. Çubuğu darmadağınktı, tek bir adam bile yoktu. Oyibo en yakındaydı ama dizlerinin üzerinde, başı öne eğik, göğsü kabarmıştı.

Enervator'ın patlaması özellikle kısa sürmüştü. İblisler saldırmadan önce onları serbest bırakmak onun göreviydi, ama aksi yönde çok ileri gitmişti ve Tau'nun Zuri'den aldığı ders, ruhunun yeraltı dünyasına kaymasına nasıl izin vereceğini öğrenmesi, Bakıcı'nın zorunlu geçişini daha az sersemletici hale getirmişti. Onu zayıflatmış ama kırmamıştı.

Isihogo'ya yaptığı yolculuğun üzerinde bıraktığı son kancaları da koparmak umuduyla başını salladı. Zihni karmakarışıkta ama Muhafız'a doğru koşarak sinme sırasının ona gelmesini sağlayacak kadar şey biliyordu. Birkaç adım atmaya başardı ve onu korumakla görevlendirilen iki Indlovu, kayaların arkasından yükselip onu bronzla selamladığında neredeyse ona ulaşmıştı.

Tau en yakınındaki adama saldırdı, saldırısı erken ve beceriksizdi, Isihogo'da geçirdiği zamanın bir sonucuydu. Indlovu engelledi ve ikinci Soylu Tau'nun kafasına doğru savruldu. İçgüdüleri onu kurtardı. Tau dizlerinin üzerine çöktü ve vücudunun ona gelmekte olduğunu söylediği kılıç tepesinde ısıltı çaldı.

Tau zayıf tarafındaki bıçağını saldırganın baldırına sapladı ve adam inleyince ödüllendirildi. Tau bıçağını yukarı ve ileri doğru sapladı, ilk adamın kasığına nişan aldı ve eğer alıştırtma bıçağı

Doğru nokta. Indlovu darbeyi engelledi ve Tau ayağa fırlayarak onu daha da sıkıştırdı.

Indlovu'nun ağır kaşlarının altındaki derin gözleri parlıyordu ve adam sırtıyordu. Bundan zevk alıyor, diye düşündü Tau, Bakıcı'nın kaçmaya çalıştığını fark ederek. Ona hemen ulaşması gerekiyordu.

Kaybedecek zamanı yoktu, bıçaklarını saldırı üzerine saldırıya gönderdi, kendisini ve sırtan Soylu'yu kıvılcım yağmuruna tuttu. Adam Tau'nun fırtınasını savuşturmaya çalışırken gülümsemesi kayboldu. Sonra geri döndü.

Tau yana sıçradı. Yeterince hızlı değildi. Arkasındaki diğer Indlovu omzuna bir darbe indirdi. Darbe boynuna yönelikti. Çok da önemli değildi.

Saldırı Tau'nun kolundan aşağıya bir acı dalgası gönderdi, güçlü yan kılıcını tepeden aşağıya uçurdu ve onu yere düşürdü. Onunla işlerinin henüz bitmediğinden emin olan Tau yuvarlandı ve yüzüne bir çizme yemekten kurtuldu. Ayağa fırladı ve iki adam da üzerine çullandı.

Onları uzak tutmaya çalıştı. Hızını yeniden kazanmaya çalıştı. Bir kılıcı eksikti, Isihogo hastaydı ve kale eğitimli iki adama karşı savunma yapıyordu. Kaybediyordu.

Sırtan Asil şimdi gülümsüyordu, kalın alnından ter damlıyordu ve dilini yakalamak için dışarı çıkarıyordu. Diğer Asil topallamasına rağmen hızlıydı. Geniş gözleri ve kalın, uzun burnuyla bir kertenkeleye benziyordu.

Tau ter yalayıcı ve kertenkele suratlıya yenilmeyeceğine yemin etti ve dövüş ciddiyetle başladı. Yan tarafına hafif ama acı verici bir darbe aldı, bunu kabul etmekle kolunu kırabilecek bir darbeyi göze almak arasında seçim yapmak zorunda kaldı. Kısa bir süre sonra, kendisini silahsız bırakmakla tehdit eden bir hamleye karşı bir hamleyi seçtiğinde iki büküm oldu.

Nefesi kesilince geriye sıçradı ve doğruldu. Her iki Indlovu da sallanıyordu ve göğsüne gelen bıçağı engelledi, karşılığında miğferini hedef alan özensiz geri hamleyi kabul etti. Sonuncusu bir hataydı.

Başına aldığı darbe Tau'yu sersemletti ve gevşek kayalara takılarak tökezledi. Acı içindeydi. Nefes alış verişi düzensizdi.

Daha fazla dayanamazdı.

Sağduyu ona kaçmasını söyledi. Enervator'ı çoktan gözden kaybetmişti ve iki Indlovu'yla yüzleşmesinin nedeni oydu. Ama Tau kaldı. Asillerden kaçmayacaktı.

Birlikte üzerine geldiler ve onu sakat bırakacak kadar sert savurdular. Tau elinden geldiğince kendini savundu, hayal kırıklığı ve öfkeyle bağırdı. Dövüşü tersine çeviremedi. İki ağır darbe daha aldı ve neredeyse yere düşecekti.

Saldırganlar onun yanlarına doğru hareket ederek her ikisine karşı da savunma yapmasını imkânsız hale getirdi. Etrafını sarıp onu yere yıkabileceklerdi. Tau onlara doğru tısladı, bir o yana bir bu yana saldırdı. Ter yalayıcı dünyanın en iyi şakasını biliyormuş gibi sırttı ve hep birlikte saldırdılar.

Tau iki kez vuruldu, kılıcı neredeyse elinden alınıyordu ve yüzüne bir kalkan yedi. Burnu kırılmadı ama yine de burnundan kan fışkırdı.

Tanrıça'nın merhameti için yalvarmadan önce kendisini öldürmelerine izin verecekti. "Savaşığımız yerde!" diye bağırdı bir ses, ter içinde kalan

Indlovu'ya müdahale edildi. Oyibo'ydu.

Tau'nun bir şansı vardı. "Dünya yanıyor!" diye bağırarak, Tau ile bire bir mücadele etmek zorunda kaldığı için dehşet içinde ciyaklayan kertenkele suratlıya karşı hücumunu yeniden başlattı.

Kertenkele suratlı hızlı ve keskindi. Tau'ya daha büyük bir Yaw'ı hatırlatıyordu ama Tau ona kılıç kardeşine davrandığından çok daha az sevgiyle yaklaşıyordu.

Indlovu'nun yüzüne parlak bir kesik attı, güçlü bir çapraz vücut darbesi için kendine yeterince yer açarak geri çekildi ve bıçağını adamın kaskına sapladı. Kertenkele surat sanki kemikleri çıkmış gibi yere yığıldı.

Tau döndü, ikinci kılıcını buldu ve kaptığı gibi Oyibo'ya yardıma koştu. Oyibo yerde yatıyordu, ter yalayıcı kılıcını kaldırmış onun üzerinde duruyordu. Oyibo Tau'ya gülümsedi; onu kurtarmış ve yaklaşan dövüşü eşit bir hale getirmişti.

"Tanrıçanın merhameti," dedi Oyibo, sesinde hiç utanma yoktu. Tau bu işi bitirecekti.

Ter yalayıcı Tau'nun geldiğini gördü ve Oyibo'ya baktı.

Oyibo'nun gülümsemesi kayboldu. "Merhamet!" dedi tekrar, Indlovu kılıcını indirip Oyibo'nun miğferini ve kafatasını paramparça ederek onu öldürürken.

Tau durdu. Bu hiç mantıklı değildi. Indlovu kanla ıslanmış bıçağını Oyibo'nun yüzündeki karmaşadan çekti ve silahı Tau'ya doğru kaldırdı.

"Merhamet diledi," dedi Tau, dünyayı yeniden bir araya getirmeye çalışarak. "Merhamet istedi."

Hâlâ cesedin üzerinde duran Indlovu sırttı ve bu Tau'nun saldırmamasına neden oldu. Onu yere düşürdü, üstüne çıktı ve önce ayağa kalkarak darbe üstüne darbe indirdi. Soylu savunmaya çalıştı ama bu bir dövüş değildi; bu bir yok etmeydi.

İlk birkaç kılıç darbesinde, gülümseyen Soylu sırtışını kaybetti, burun delikleri katliama sürüklenen bir hayvan gibi alevlendi, gözleri çaresizlik içinde yuvarlandı. "Tanrıçanın merhameti! Tanrıçanın merhameti! Dur, lanet olası! Dur!"

Tau'nun bir sonraki hamlesi Soylu'nun kolunu kırdı ve ardından gelen hamle kafasına çarparak miğferini düşürdü ve onu neredeyse hissiz hale getirdi. Tau kılıcının kabzasıyla adama geri vurdu, adamın alt dudağını parçaladı ve ağzındaki dişleri kırdı. Soylu sendeledi ve Tau bacağına bir kılıç darbesi indirerek uyluk kemiğini kırdı ve onu dizlerinin üzerine düşürdü.

Tau kılıcını kaldırdı ve Soylu konuşmaya çalıştı, harap olmuş ağzından kan akıyordu.

"Merthy! Tanrının pisliği," diye tükürmeyi başardı.

KATİL

İşte benim merhametim!" Tau kılıcını indirdi ve kemiklerini titretecek kadar sert bir şekilde bronz üzerine bronz vurdu. Uduak onun yanında durdu, büyük kılıcı Tau'nun öldürücü darbesini havada, Indlovu'nun başının bir el genişliğinde üzerinde tutuyordu.

"Çekil!" Tau Uduak'a bağırdı, içindeki öfke iri adamın bir adım geri atmasına yetmişti.

"Hayır," dedi Uduak. "Seni öldürecekler."

"Oyibo'yu öldürdü!" Tau ona gözleri yaşlarla buğulanarak söyledi. Aren'den beri ağlamamıştı ve şimdi de ağlamak istemiyordu ama Oyibo'nun ölümünü izlemek eski yaraları yeniden kanatmıştı.

"Seni öldürecekler," diye tekrarladı Uduak, kılıcını Tau'nun kılıcını yana çevirmek için kullanarak.

"Yeth. Merthy!"

Uduak diz çökmüş Soylu'nun kafasının yan tarafına bir yumruk indirerek onu bayılttı ve Tau tökezleyerek geri çekildi, dayak yiyen düşmanından uzaklaştı. Kılıçlarını yere bıraktı ve Oyibo'nun yanına giderek kılıç kardeşinin cesedinin yanına diz çöktü ve ağladı.

Etrafında kaos vardı. Kargaşayı duyuyordu ama bu ona ayrı bir şey gibi geliyordu, geçemeyeceği bir mesafenin ötesinde bir şey. Kazandıklarını duymuştu. Uduak'ın pençesi Indlovu'nun savunmasını kolaylıkla delip geçmişti. Hadith'in çatal kolu, Uduak'ın adamları onlara katılıp geri kalan savunmacıların işini bitirmelerine yardım edene kadar mücadele etmişti.

Enervator'ı bulmuşlardı. Üçüncü bir saldırı düzenlemesi için yeterli zaman geçmemişti. Teslim olmuştu ve korumaları olan bu son iki Indlovu'yu süpürmeye gelmişlerdi. İşte o zaman

çatışmanın gerçek bedelini gördüler.

Sabahın geri kalanı bir bulanıklık içinde geçti. Oyibo'nun cesedi savaş alanından alınıp yakılmak üzere hazırlanırken, kale umqondisi Tau'nun ölümle ya da en azından kırbaçlanarak cezalandırılmasını önerdi. Çatışmalarda askerler yaralanır ve bazen de öldürülürdü, ancak kale umqondisi Tau'nun Asil'in merhamet çağrılarını görmezden gelerek çatışma kuralları uyarınca korunma hakkını kaybettiğini savundu.

Jayyed ve diğer birkaç umqondisi bunu protesto etti, hatta yalvardı. Tau'nun bir kılıç kardeşinin ölümü karşısında duygusallaştığını iddia ettiler. Soylu'nun parçalanmış ağzından çıkan merhamet çağrılarını duymadığını ya da en azından anlamadığını iddia ettiler.

Kale bundan hoşlanmamıştı ama iddialara yalan demekten de geri durdu. Bunun yerine İndlovu'nun durumuna odaklandılar - parçalanmış bir yüz, kırık bir kol ve bacak!

Ceyyid onlara bir çatışmada olabilecek şeyleri anlattı. Aralarında kimin uzvunun kırılmadığını ya da bir iki şişlik almadığını sordu. Onlar savaşçıydı, çiftçi değil. Üstelik o gün yakmaları gereken bir İhaşe inisiyatifi değil miydi?

Bir Lesser, bir Common, kale umqondisi cevap vermişti, sanki bir kumsaldaki kum tanelerinden bahseder gibi, hepsi aynı ve kolayca değiştirilebilir.

Hedeni'ye karşı Tanrıça ve Omehi için savaşacak bir adam, dedi Jayyed onlara, öfkesi ortaya çıkmaya başlamıştı. Oyibo'nun ölümünü anlamaya çalışırken, her şey Tau'nun üzerine ve ötesine aktı.

Tau, isikolo ve kalelerin dünyasına bir oyun gibi davranmaya başlamıştı. Donuk kılıçlarla dövüşmek, savaşta oynamak. Yaptıkları her şeyi gerçek savaşta, gerçek öldürmede daha iyi olmak için yaptıklarını unutmalarına izin vermişti. Oyibo ona saygı duyuyordu ve Tau, dünyalarının doğasını unutarak, tıpkı babasını hayal kırıklığına uğrattığı gibi Oyibo'yu da hayal kırıklığına uğratmıştı.

Jayyed ikinci çatışmayı iptal etmelerini önerdi. Kale umqondisi bunu reddetti. Ortak'ı kırbaçlanmaktan, asılmaktan kurtarmayı kabul ederek yeterince şey vermemişler miydi? Böylece, ikinci bir İhaşe ölçeği sahaya çıktı ve kaybetti.

Anan gitmelerini önerdi. Diğer aqondise ve umqondisi

katılmıyorum. Böyle bir günde gelenekleri bozmamalıydılar. Adamların şehre inebilmelerini, gerekirse üzüntülerini içerek giderebilmelerini istiyorlardı. Belki onlar da bugün bir zafer kazanıldığını hatırlayacaklardı.

Bedeli bir adamın hayatı olsa da, çok pahalıya mal olmuştu.

Tau uyuşmuş halde kaldı. Scale Jayyed onunla Kayalıklar'da kalmaya niyetliydi ama Zuri'nin onu beklediğini hatırladı ve onu görmeye her zamankinden daha çok ihtiyacı olduğunu hissedince Tau şehre gitmeleri gerektiğini söyledi. Oyibo'nun yaşamına ve anısına içmeliydiler. Böylece, Jayyed'in altılısı, bir kez daha Jayyed'in beşlisi, bir zaferi kutlamak ve bir kardeşin yasını tutmak için ölçeğin geri kalanıyla ve iki isikolo ile birlikte gitti.

Tau bir sürahi içti ve gitti. Kılıç kardeşleri gitmesine izin verdi. Onun yalnız biri olduğunu biliyorlardı. Çembere doğru yürüdü, Zuri'yi orada görmeyi beklemiyordu. Çok erkendi ve bu sorun değildi. Oturup düşünmek için zaman ayıracaktı. Belki Oyibo'nun ruhu için dua ederdi.

Ama Zuri bekliyordu; daha doğrusu volta atıyordu. Onu gördüğünde bir çığlık attı ve kollarına koştu. "Birinin öldürüldüğünü duydum. Düşündüm ki... Tanrıça adına, çok korktum."

"Ben iyiyim," diye mırıldandı Tau.

Zuri öyle olmadığını biliyordu. "Onu tanıyor muydun?"

"Kılıç kardeşim. Benim yanımda savaştı. Onu kurtaramadım."

"Bu senin hatan değil."

"Babam öldüğünde de aynı şeyi söylemiştin ve işte yine buradayız. Ben yaşıyorum ve yardımımıza gelen adam öldü."

Zuri cevap vermek için ağzını açtı, sonra kapattı. "Nasıl duydun?" Tau sordu.

"Bir arkadaş, her zaman bilmesi gerekenden fazlasını biliyormuş gibi görünen küçük ve cesur bir Üstün Yetenekli inisiye. Onu seversin. Keşke tanışabilseydiniz..." Zuri yere baktı ve Tau'ya dünyalarının kendisi gibi erkeklerle onun gibi kadınlar arasında tutmaya çalıştığı büyük mesafeyi hatırlattı. "Seni biliyor ve koşarak gelip bana bir şey olduğunu söyledi..." Zuri gerisini söylemek istemiyor gibiydi. "Sabahki ilk çatışmada bir kaza oldu. Bir adam Tanrıça'ya gitti."

"Gitti mi? Oyibo öldürüldü. Merhamet diledi. Noble onu yine de öldürdü."

"Tau," dedi Zuri, ona doğru uzanarak. Onun narin parmaklarını hissetti

avuçlarındaki sertleşmiş nasırları izliyordu. Etrafına bakındı. Çemberin içinde yalnızdılar ama her an başkalarının da gelebileceği kadar erken bir saatti. Ona sarılmak istiyordu. Bunu görebiliyordu. İffet onu engelledi.

Tau nezaketi reddetti. Onu kollarıyla sardı. O zaman hiç tereddüt etmedi. Kollarını ona doladı ve onu vücuduna sıkıca çekti.

Tau'nun gözleri nemlendi. Bu kadar zayıf olduğu için kendinden nefret ediyordu. Gözyaşlarını bastırmak için onları sıkarak kapattı ve Zuri'ye yaslanarak onun varlığından teselli buldu.

"Lesser!" diye bağırdı bir adam. "Tanrıça aşkına!"

Zuri geri çekildi. Tau gözlerini açtı. Görünüşlerine bakılırsa ilk devre olan üç İndlovu oraya doğru ilerliyordu.

"Ondan uzak dur, seni iğrenç nceku! Ne yaptığını sanıyorsun sen?"

İndlovu cümlesini bitirmedi. Tau tek ve kesintisiz bir hareketle iki alıştıırma kılıcından birini çekti ve adamın şakağına vurdu. Adam daha yere düşmeden bayılmıştı.

"Ukufa'nın dili!" diye bağırdı ikinci İndlovu, kılıcını çekerken keskin kenarı kının üzerinde tısladı.

"Durdurun şunu! Hemen durdurun!" Zuri emretti.

Üçüncü İndlovu ona baktı ve Tau ikinci deneme kılıcını çekti. Bu, adamın iç tartışmasını sona erdirdi ve bunun için çok az şey görerek, kendini hazırlayarak gerçek kılıcını çekti.

"Kaldırın onları. Benim adım Yetenekli Zuri ve bunu ben emrediyorum."

Her iki İndlovu da kararsız görünüyordu. Yasal olarak Zuri'nin otoritesini kabul etmeleri gerekiyordu. Tau onlar adına karar verdi. Saldırdı. "Tau!" Zuri seslendi ama ikinci İndlovu çoktan kan kaybından ölmüştü ve üçüncüsüyle uğraşıyordu.

"Geri ekilin!" diye seslendi başka bir İndlovu çemberin öbür ucundan. Tau, dövüştüğü adamın suratına kılıcının yassı kısmıyla bir tokat atarak Soylu'yu sersemletti. Adamın işini bitiren Tau, gözleri parlayarak ve kalbi yanarak döndü ve konuşmacıyı aramaya başladı.

Tau onu hemen tanıdı. Nasıl yapamazdı ki? Sadece bir düzine adım ötede, kalenin üçüncü devre İndlovu'su duruyordu,

koruyucu hançer alıcısı ve katil. Bir düzine adım ö t e d e Kellan
Okar duruyordu.

DUEL

Başka bir diyarda, Tau'ya öyle geldi ki, çembere daha fazla adamın koştüğünü gördü. Hadith'in bir şeyler bağırdığını duydu, döndü ve Uduak'la birlikte olduğunu gördü.

Bakışlarını tekrar Kellan'a çevirdiğinde, Tau'nun küçük bir kısmı kılıç kardeşlerinin neden geldiğini merak etti ama bu kısmı bastırıldı. Babasının öldüğü günü yeniden yaşıyordu.

Tau, Kellan'ın babasının başında durup Aren'i izlediğini hatırladı, eli vücudundan ayrılmıştı, çaresiz bir acıyla çığlık atıp kıvranıyordu ve Tau'nun varlığındaki her lif ona kükredi. Nefreti yakıp kül edecek kadar sıcaktı, bedeni öfkeyle titriyordu ve düşünceleri etrafındakilerin sesi olacak kadar yüksekti.

Kellan'ı parçala dediler. Onun kötülüğünü dünyadan sil, diye ısrar ettiler ve Tau dinledi.

"Bunu kim başlattı?" Kellan sordu. Yanında iki Indlovu vardı ve onların varlığından güç alan Tau'nun kılıcıyla tokatladığı Asil, soruyu işaret ederek yanıtladı.

Tau ne ona ne de diğer iki Indlovu'ya aldırış etti. Onlar hayaletten başka bir şey değildi. Önemli olan tek şey Okar'dı.

"Adın, İnisiye?" Kellan ona sordu.

"Ölüm," dedi Tau, babasının öldürülmesine yardım eden adamı öldürmek için harekete geçerek.

Kellan şaşırılmıştı, Tau bunu görebiliyordu ve bu bir sonraki nefesi daha da şaşırtıcı hale getirdi. Kellan kılıcını çekti ve Tau'nun ilk ve ikinci saldırısını göz kırpmasından daha kısa bir sürede engelledi. Tau devam etti, daha fazla kılıcın kınlarından çıktığını duydu ve

Indlovu'lardan birinin şöyle dediğini duymuş: "Durun. Bırak Kellan alsın onu. Yakında her şey bitecek."

Tau öfkesinin tüm gücünü serbest bıraktı, Kellan'a karşı hiddetlendi, çift bıçağı bir çöl kasırgasının deriyi kesen kumları gibi bir içeri bir dışarı savruldu. Gözün takip edebileceğinden daha hızlı hareket ediyordu, her saldırısı yaralamak, sakatlamak ya da öldürmek içindi ama her saldırısı Kellan'ın kılıcıyla buluşuyordu.

Tau göz ucuyla Zuri'nin elini ağzına götürerek çemberden kaçtığını gördü ve daha fazlasını görecektir zamanı yoktu. Kellan ileri atılmış ve ona saldırmıştı.

Okar'ın kalkanı yoktu. Bu önemli değildi. Kılıcı hem hücum hem de savunma görevi görüyordu.

Tau kolundan bir kesik aldı ve öfkeyle kanadı. Kellan alıştırmaya kılıcı kullanmıyordu ve kılıcı aynı gün bileme taşını öpmüş gibi eti kesti. Tau hızını artırdı, gözleri odaklandı, dişlerini sıktı ve Kellan onunla karşılaştı, onunla boy ölçüştü, onu geçti, ta ki Tau hayretler içinde Kellan'ın daha iyi olduğunu fark edene kadar. Çok daha iyi.

Tau her anın içinde kalmaya, dövüşün gelgitleriyle birlikte yaşamaya çalıştı ama şüpheleri büyüdü, onu çekti, zihnini kılıç oyununun dışına sürükledi, onu endişelendirdi. Nefret sesleri sustu ve o burada öleceği ve babasının katillerinin yaşayacağı düşüncesiyle baş başa kaldı. Endişeleri adaletin yerini bulmayacağını fısıldıyordu ve bunun nedeni bunu kaldıracak kadar güçlü olmamasıydı.

Tau hayal kırıklığı içinde bağırdı. Kellan sakin ve zinde görünüyordu, sanki bütün bir güneş dönemi boyunca bu imkânsız tempoda savaşabilirmiş gibi. Tau çoktan sınırına yaklaşmıştı, hatta geçmişti bile. Kolları ağırlaşmıştı, ayak hareketleri beceriksizleşmişti ve artık Kellan'ın savrulan kılıcını takip edemiyordu.

Tau geri sıçradı, nefes almak için bir an ve yer arıyordu. Etrafına baktı. Çember dolmaya başlamıştı. Indlovu vardı, Kellan ve diğerleriyle birlikte gelenler.

Ayrıca onun terazisinden adamlar da vardı. Hadith'in elinde bir kılıç vardı; Uduak da öyle. Yardım etmek ister gibi görünüyorlardı ama Kellan'a eşlik eden Indlovu da kılıçlarını çıkarmıştı ve iki grup karşı karşıya gelmişti. Daha da önemlisi, tüm gözler Okar'la arasındaki savaşa çevrilmişti ve Tau onun şüphelerinin yansıdığını gördü

kardeşlerinin kederli yüzlerinde.

Tau önce üç, sonra dört ve beş saldırıyı daha engelledi. Artık Kellan'ın hızının tam bir adım gerisindeydi ve saldırı için hiç şansı yoktu. Kellan'ın cılız savunmasını delip onu öldürmesi uzun sürmeyecekti. Tau tekrar yer açtı, yardım çağırmayı düşündü ve reddetti. Ölmesi gerekiyorsa, bunu bir erkek gibi yapacaktı.

Sonra Zuri'nin çemberin içine doğru koştuğunu gördü. Yanında Jayyed de vardı. Tau utanç duydu, derin bir utanç, çünkü Zuri onu bulup getirdiği için çok minnettardı. Belki Jayyed, Kellan onu öldürmeden önce bunu durdurabilirdi.

Yine de onu kurtaran Jayyed değildi.

"Dur dedim!" Zuri elleriyle Kellan'ı hedef alarak bağırdı. Tau onu gördü ve Okar'ı zehire boğarken geri sıçradı. Kellan'ın Zuri'yi görecektik kadar zamanı vardı ve ona aval aval baktı. O kadar zamanı vardı ve sonra dizlerinin üzerindeydi, Isihogo'ya yakalanmıştı ve savunmasızdı.

Tau böyle olmasını istememişti ama bunu kabul etti. Kellan'a doğru koştu ve kör olsun ya da olmasın Okar'ın kafasını omuzlarından ayıracak bir darbe için kılıcını kaldırdı.

"Hayır!" Bu Zuri'ydi. Zuri sinir bozucu darbesini indirdi, Tau aşağı doğru savurdu ve inanılmaz bir şekilde Kellan kılıcını kaldırarak Tau'nun darbesini engelledi. Çemberdeki Indlovu öfkeyle patladı.

"Onu öldürmeye çalışıyor!"

"Lesser delirmiş!" "Asın onu!"

Çevredeki Indlovu'lar yaklaştı. Scale Jayyed Tau'nun savunmasına geldi ve Jayyed de oradaydı. Önce Tau'ya ulaştı, boynundan tuttu ve onu geri çekip ayaklarından ayırdı.

"Yeter!" diye kükredi. "Yeter, lanet olsun hepinize. Yeter!"

Indlovu kan için uluyordu, öfkeleri inançsızlıkla karıştı. Bir Lesser'ın kendilerinden birini öldürmeye çalışacağını düşünmek dünya görüşlerini paramparça etmişti.

Tau ayağa kalkmak için mücadele etti ama Jayyed onu yakaladı.

"Yeter dedim." Jayyed, Tau'nun boynunu sıktı. "Bu bir meydan okuma mıydı? İnisiyeler arasında kan düellolarına izin verilmez."

Kellan hâlâ dizlerinin üzerinde, Isihogo'nun kalıntılarından kurtulmaya çalışıyordu. "Tabii ki hayır," dedi. "Bu Lesser'ı tanımıyorum bile."

Tau bunun üzerine hırladı ve Jayyed onun boynunu daha sıkı sıkı.

"Saldırı için suç duyurusunda bulunmak istiyor musun?" Jayyed Kellan'a sordu.

Zuri'nin nefesi kesildi ve duyabilecek kadar yakın olan Asiller koro halinde seslerini yükselterek onayladılar.

"Ne?" diye sordu Kellan.

"Suçlamada bulunacak mısın, nkosi?" Jayyed tekrar söyledi. "Yapma. Bunu yapmayın." Zuri Kellan'la yüzleşiyordu.

Kellan ona deliymiş gibi baktı ama yüz hatlarını düzeltti. "Bana adaletten vazgeçmemi mi emrediyorsunuz, Yetenekli Leydi? Nasıl bu kadar büyük bir suç işledim ki bana saldırıyor ve beni doğal haklarımdan mahrum bırakıyorsunuz? Her ne yaptıysam, bunu nasıl telafi edebileceğimi söyleyin."

"Bunu yapma," dedi Zuri, Kellan'a talimat vermekten çok yalvararak.

"Hatırlat bana Umqondisi," dedi Kellan Jayyed'e. "Bu durumda adalet nedir?"

Jayyed mükemmel bir monotonlukla cevap verdi. "Suç işleyen Lesser asılacak, nkosi."

"Anlıyorum," dedi Kellan Jayyed'e, ama gözleri hep Zuri'deydi. "O zaman onunla nasıl uygun görürsen öyle başa çık. Bir gün için yeterince delilik yaşadım." Kellan'ın yanındaki Indlovu itiraz etti ama o bir elini kaldırarak onları susturdu. "Burada işimiz bitti mi?" Kellan sordu.

Jayyed başını salladı. "Sanırım öyleyiz, nkosi."

Kellan Tau'ya tuhaf bir bakış attı, döndü ve Zuri'ye kararsız bir selam çizdi, başı hâlâ yeraltı dünyasından dönüyordu. "Sizi gücendirdiğim için af diliyorum, Yetenekli Leydi." Bunu yaptı ve sırtı dik bir şekilde, Indlovu maiyetinden biri hariç hepsi onu takip ederek çemberden ayrıldı.

Geride kalan kişi Tau'nun yanındaki toprağa tükürdü. "Ölüm mü? Ölüm mü?" dedi Soylu, Tau'nun sözlerini ona geri fırlatarak. "Nceku, türünün ait olduğu yerde, toprakta kal."

Tau ona doğru gitmeye çalıştı ama Jayyed onu geri çekti.

"Nasıl isterseniz, nkosi." Jayyed adamı kovarcasına konuştu; sözleri saygılıydı ama ses tonu hiç de öyle değildi.

Indlovu sırttı ve gitti.

Jayyed Zuri'ye döndü. "Teşekkür ederim, Yetenekli Leydi. Hepimiz size teşekkür ediyoruz." Tau'yu sürükleyerek ayağa kaldırdı ve çemberden çıkardı, diğerlerinin de onu takip etmesi için bağırdı. İlk köşeyi döndüklerinde Jayyed hızını artırdı, neredeyse koşuyordu. "Ölçek Jayyed, gidiyoruz, şimdi!"

JAYYED AYIM

Arkanıza bakmayın, yavaşlamayın," dedi Jayyed adamlarına. Bunu kendine bile itiraf etmek istemiyordu ama korkuyordu. Sesini tarafsız çıkmaya zorladı, sanki sıcağın bahsediyormuş gibi. "Tau, biz şehirden çıkmadan önce kale umqondisi düelloyu duyarsa, seni kurtaramam."

"Kurtarılmaya ihtiyacım yok," dedi yaralı genç adam, sert olmaya çalışarak ama huysuz bir sesle.

Jayyed onun boynuna daha sıkı sarıldı. Acıtıyor olmalıydı ama inisiye buna katlanarak dimdik yürüdü. Jayyed daha sert sıkmak, Tau'yu eğilmeye zorlamak istedi. "Sen bir aptalsın," dedi ona. "Lanet olası bir aptal!"

Jayyed, Küçükler ve Soylular arasında bir kavga çıktığı haberi geldiğinde çembere koşmuştu. Yolda neredeyse bir Yetenekli inisiyeyi eziyordu. Kadın Lesser'ları aramaya gelmiş ve Jayyed'i bulunca ona kendisini takip etmesini söylemişti.

Oyibo'nun ölümünden sonra tansiyonun yüksek olduğunu biliyordu ama işlerin bu kadar ileri gideceğini tahmin etmemişti. Adamlarıyla birlikte sağduyuyu hiçe sayarak şehre gelmişti çünkü o da bir kavga için yanıp tutuşuyordu ve bu aptalcaydı.

Jayyed, sesini sakın tutmaya çalışarak Tau'ya, "Ölüme ne kadar yaklaştığın hakkında hiçbir fikrin yok," dedi. "Bir Indlovu ile düello mu yapıyorsun? Büyük bir Soyluya saldırmak!"

Ve Üstün Yetenekli, Kellan Okar'ı enervasyonla patlatmıştı. Jayyed gözlerine inanamamıştı ve bu Tau'nun adamı öldürmeye çalışmasından önceydi.

"Ondan başka biri olsaydı, çoktan asılmış olurdun."

Jayyed dedi ki.

"O adamı öldüreceğim."

"O adam mı? Biliyor musun-"

"Bilmiyorsun-"

"Biliyorum!" diye bağırdı Tau'ya, sabrı tükenmiş ve geri çekilmek zorunda kalmıştı. "Okar'ın tam olarak ne yaptığını ve ne yapmadığını biliyorum." Jayyed boynundaki damarın zonkladığını hissedebiliyordu ve Tau kendini onun sıkıştıran parmaklarından kurtardı.

"Babam-"

"Babanı Kellan Okar öldürmedi!" "O saldırdı-"

"Emir altında! Muhafız Konseyi Başkanı'nın doğrudan emri altında ve onu öldürmeye tamamen hakkı var. Görmüyor musunuz? Okar emirlere uymak ve yine de onu bağışlamak için elinden gelen her şeyi yaptı."

"Bunu kabul edeceğimi mi sanıyorsun?"

"Bugün Okar'la dövüştün. Eğer babanı öldürmek isteseydi, babanın onun eliyle öleceğini düşünmüyor musun?"

Tau sessizdi. Jayyed nedenini biliyordu. Kellan hakkındaki gerçeğe yüzleşmek istemeyebilirdi ama Tau zaten babasından daha iyi bir kılıç ustası değilmiş gibi davranamazdı.

Tau'nun çabaları, doğuştan ya da doğal bir yetenekten faydalanmaksızın, akranlarının ve birçok üstünün becerilerini aşmasını sağlamıştı. Yine de bazı sınırlar vardı. Tau Okar'ı daha uzun süre elinde tutamazdı ve babası da Okar'ı hiç elinde tutamazdı.

Küstah girişimci kaynamaya hazır bir kazan gibi kaynıyordu ve yüzündeki duygu karmaşası Jayyed'e onu test sırasında tanıdığı anı hatırlattı. O zamanlar, Dejen Olujimi'nin Tau'nun babasının göğsüne bir bıçak saplamasını izlemesinin üzerinden sadece birkaç gün geçmişti. Sadece birkaç gün ve Tau değişmişti.

Çocuk, kızgın ve ağlamaklı yarasıyla Uduak'a karşı savaştan bir vahşiye benziyordu. Jayyed, Tau'nun nasıl bu kadar kötü yaralanmayı başardığını merak etmişti. Yaranın iltihaplanacağını düşündüğünü hatırlıyordu. Çocuğu öldürebilirdi ve maç başladığında, Uduak'ın onunla işi bittiğinde çizimin hiç önemi kalmayacağını düşündüğünü hatırlıyordu.

Jayyed, Uduak'ı testten yarım döngü önce duymuştu.

Onu izlemişti ve beklendiği gibi Uduak tam da Jayyed'in aradığı kişiydi. Jayyed onun gibi başkalarını da bulmuştu ama yeni ölçeği için ilk tercihi Uduak'tı ve testlerde bu vahşi hayvan hayal kırıklığına uğratmadı. Karşılaştığı herkesi ezip geçmişti ve sonra Tau ile karşılaştı.

Çocuk bir Lesser için bile küçüktü ve bir katliam olmalıydı ama Tau, Uduak'la tam iki yüz sayı boyunca savaştı. İmkânsız görünüyordu. Öyle değildi ve bu Jayyed'in düşüncelerine onu endişelendirecek şekilde meydan okuyordu.

Dövüşün ilk anlarında Tau'nun başarısı tehditkâr gelmişti ve Jayyed bu başarıyı görmezden gelmek ya da inkâr etmek istemişti ama sırf doğru olmamasını tercih ettiği için bir şeyi inkâr etmek onu Koruyucu Konsey'in Kraliyet Soylularından daha iyi yapmazdı. Bu yüzden tam tersini yapmayı seçti. Tau'yu bir umut ışığı olarak görmeyi seçti.

Jayyed diğer umqondisi'ye gitmişti. Tau'yu savundu. Maçın berabere ilan edilmesi ve Tau'nun isikolo'ya girmesi için önemli iyilikler yaptı. Ve her şey bittiğinde, kendini aptal yerine koyup koymadığını merak ederek, Jayyed çocuğu görmeye gitti.

Genç adamın şüphelerini hissederek onunla konuşmuştu. Kendisinininkileri de yankılanıyordu. Jayyed bu çekinceleri gizleyerek cesaretlendirici olmayı seçmişti. Tau'nun, ne kadar imkansız olduğunu göremediği için imkansızı başaran çocuğun, kendine inanmaya devam etmesini, Jayyed'in ona inandığını bilmesini istemişti.

Tau'nun olasılıklara meydan okumaya devam edip edemeyeceğini görmek istiyordu çünkü Jayyed'in öğrendikleri doğruysa, Seçilmişlerin bunu görmeye en az daha iyi bir savaşçı türüne ihtiyaç duydukları kadar ihtiyaçları vardı. Olasılıklara meydan okunabileceğine inanmaları gerekiyordu.

Tau'ya bir şans vermişti ve üstün eğitimle desteklenen, ama daha çok insanlık dışı bir çabayla, çocuk Jayyed'in yaratmayı hem umduğu hem de korktuğu şey haline gelmişti. Ejderhalar gibi, Yetenekliler gibi, Ingonyama gibi, bir Küçük olan Tau da yaşayan bir silaha dönüşmüştü.

"Seni inatçı intulo!" Suçlular gibi kaçarak şehir kapılarına doğru koşarlarken Jayyed ona bağırdı. "Düşün! Bir nefes için düşün. Kellan seni babanın öldüğü günden beri hatırlamıyordu bile. Çılgın bir Lesser'dan başka bir şey değildin ve o hâlâ seni istemiyordu.

ölmek için. Görmüyor musun? O senin istediğin gibi kana susamış bir cani değil. Öyle olsaydı, ben gelmeden çok önce seni öldürmüş olurdu."

Tau hiçbir şey söylemedi.

"Evet," dedi Jayyed, konuyu iyice vurgulayarak. "Bunu göremeyecek kadar aptal değilsin." Jayyed bir siniri hedef aldı. "Son iki dönemdir Kellan Okar'ın dövüşünü izliyorum. Mezun olduğunda bir muhafız kılıcı kazanacağına neredeyse hiç şüphe yok. Hiç şüphesiz bir Ingonyama olacak. O, kalenin yirmi ya da otuz devirdir gördüğü en iyi İndlovu!"

Tau yaralı yüzünü başka yöne çevirdi. "Bize eğitimin yetenekten üstün olacağını söylemişsiniz," dedi çocuk. "Onlar gibi olabileceğimize dair vaatlerle bizi ölümüne çalıştırdınız."

"Ne?" Jayyed karşı çıktı. "Kellan Okar'ın antrenman yapmadığını mı sanıyorsun? Öğle vakti uyanıp tika basa yiyor, soylu kadınların kışına tekme basıyor, sonra da yeri geldiğinde böyle dövüşüyor mu sanıyorsun?"

Arkalarından yürüyen Themba, kahkahasını tutmaya çalışarak sıçradı.

"Çekilin!" Jayyed bağırdı.

Themba başını eğdi, azap onu ve diğer adamları uzaklaştırdı.

"Eğitimden başka bir şey yapmıyorum," dedi Tau. "Hayatımı kılıca adadım. İsteddiğiniz buydu. Ben de bunu yaptım. Bana onlarla eşit olacağımı söylemiştin. Bana dedin ki-"

"Tau," dedi Jayyed, itiraf etmesi gerekeni itiraf etmekten korkarak. "Kellan... Gün içinde onu eğitmen için yeterli süre yok. O bir Yüce Soylu ama hayatının büyük bölümünde diğer Soylular ona dışlanmış gibi davrandı. Hayatını buna meydan okuyarak yaşıyor, sanki 'korkak Okar'ın' oğlundan daha fazlası olduğunu kanıtlamak istercesine. Sen bizimkinde olduğun sürece o da kale talim sahasında olacak. Hayatını babasının mirasına bir karşı çıkış olarak yaşadığını anlamalısınız. Bu, onun gerçeği ile birleşince..." Jayyed sözlerini yarıda kesti.

"Daha büyük, daha güçlü, daha hızlı," dedi Tau, Jayyed'in sözsüz düşüncesini tamamlayarak. "O bir Soylu ve bu onu üstesinden gelinemeyecek kadar güçlü kılıyor."

Jayyed tereddüt etti. Bazen çok fazla umut insanı kötü sonlara sürükleyebilirdi. "Üstesinden gelinemeyecek kadar güçlü," diye kabul etti.

"Bu kadar mı yani? Ben bir Lesser'ım ve yapabileceğim en iyi şey

hayatımı kılıca teslim etmek, onların zayıflıklarına denk düşmek midir?"

"Bunu bile yapamayacağımızı düşünüyorlar," dedi Jayyed ona. "Doğrusunu isterseniz, ben de yapabileceğimizden emin değildim."

"Asillerin en iyilerine karşı savaşmak için Kraliçe'nin Yakın Dövüşü'ne bir ölçek Azınlık götürmüşken bana bunu nasıl söylersin? Yolları açan siz ken, bana tırmanamayacağım yükseklikler olduğunu nasıl söylersiniz?"

"Ben senin gibi değilim," dedi Jayyed, kelimeleri söylerken onu korkutuyordu.

"Benden daha mı çok çalışıyorsun? Daha mı akıllısın?"

Konuşmalarını duyacak kadar yakınlarında kimse yoktu ve Tau'nun gerçeğin bir kısmını bilmesi gerekiyordu. Ona söylemek yapılacak en doğru şeydi ama bu sözleri söylemeyi kolaylaştırmıyordu. "Babam bir Yüce Soylu'ydu," dedi.

Tau kırbaçlanmış gibi sarsıldı. "Ne?"

"Ben doğmadan önce köyüm bir baskında saldırıya uğramış. Indlovu gelmiş ama Hedeni köyün büyük bir kısmını çoktan yerle bir etmiş. Geri çekiliyorlarmış ve annemin ailesi öldürülmüş. Onlar en son ölenler arasındaydı ve sırada annem vardı. Üç vahşi onun için geldi. Oraya önce bir Büyük Soylu vardı. Onları öldürdü. Annemi kurtardı. Kendisine borçlu olduğunu hissetti. Annem henüz bir kadın değildi. Onu kullanmanın güvenli olduğunu düşündü."

Tau sanki kelimeler anlamsızmış gibi başını salladı. "Hayır... Küçük-Soylu haçlara izin verilmez.... Bebekler ölü doğar."

"Hepsi değil," dedi Jayyed. "Annem hamile olduğunu öğrendiğinde, diğer köylülere baskında ölen Lesser'lardan biriyle yattığını söylemiş. Ben o döngüden sonra canlı doğmuşum."

Tau tek kelime etmedi. Jayyed'e bakıyor ve hızlı, sığ nefesler alıyordu.

Jayyed, "Hayatımı savaşarak ve öldürerek, halkımın hayatta kalmasına yardım etmek için elimden gelen her şeyi yaparak geçirdim," dedi. Sonra durakladı, Tau'ya her şeyi anlatmaya hazır değildi ve sadece bilmesi gerektiği kadarını açıklamaya karar verdi. "Birkaç devre önce, yardımcı olabilecek bir şey buldum. Az Soylu bir haçın pek çok özelliğini nasıl tespit edeceğimi öğrenmiştim."

"Ne? Neden?"

"Çünkü savaşı kaybediyoruz," dedi Jayyed. "Hedeni'nin sayısıyla asla boy ölçüşemeyiz ve yok olmaktan kurtulmamızın tek yolu Yetenekli ve daha iyi savaşçılara sahip olmamız. Ama çok az Yeteneklimiz ve çok az Soylumuz var. Lesser'larımız hedeni'lerden daha iyi eğitilmiş ama iyi eğitilmiş bir Lesser ile bir hedeni savaşçısı arasındaki fark çok az. Kaybediyoruz."

"Kaybediyor muyuz? Bunu kim biliyor?" Tau sordu.

"Çok fazla değil ve bilmesi gereken bazıları da inanmayı reddediyor."

"Ama siz buna inanıyorsunuz? Öyleyse neden bizi kazanamayacağımız bir savaşta savaşmaya ve ölmeye gönderiyorsunuz?"

"Çünkü sanırım sonumuzu engelleyecek bir yol buldum," dedi Jayyed, bir sonraki kısmı nasıl ifade edeceğini dikkatle düşünerek. Kraliçenin adını anmaya ya da oyunun sonunu açıklamaya hazır değildi ve Tau'nun da buna hazır olduğunu sanmıyordu. "Eğer birkaç devre daha dayanabilirsek, halkımız yok olmadan bu savaşı bitirmenin bir yolunu bulabileceğimizi ummak zorundayım."

"Ölçek Jayyed? Bu umudun gerçekleştiğini görmek için bir rol oynayacak mıyız?"

"Diğerleri de öyle," dedi Jayyed. "Sen asla planın bir parçası olmadın."

"Kılıç kardeşlerim... Az Asil kandan mı geliyorlar?"

"Öyleler," dedi. "Kastlar arası çocukların sandığımızdan çok daha fazla sayıda hayatta kaldığını öğrendiğimde, içlerinde bir şans olduğunu fark ettim." İçini dökmek katartıktı. Jayyed bunu çok uzun süre içinde tutmuştu. "Terazimi bulabildiğim kadar çok haçla doldurdum. Kastlar arası geçişle ilgili fikirlerimize ve yasalarımıza meydan okuyacaksam, bu birleşmelerden doğan çocukların standart Lesser'lardan daha iyi savaşçılar olduğunu kanıtlamam gerekiyordu."

Tau'yu bu işe alıştırması gerektiğini biliyordu ama anlamasını da istiyordu. "Soylular ve Küçükler arasında yeni ve gerekli bir kast yaratabileceğimize dair kanıta ihtiyacım var. Koruyucu Konsey savaşla ilgili uyarılarıma kulak asmayacaktır ama belki yardımımı kabul edebilirler. Kastlar arası savaşçıların gücünü ve olanaklarını görürlerse, konsey onları ayrı ayrı bulmamıza ve eğitmemize izin verebilir. Bunu açık bir şekilde yapabilirsek, gelecek nesiller bu yeni kast ile daha güçlü olacaktır. Amacım bu ve bunun peşinde koşarken seni buldum, saf kan bir

Bir Asil'in kararlılığıyla daha az."

Tau'ya küçük bir gülümseme sundu. "Bana daha fazla umut verdin. Belki de daha fazla Azınlığın potansiyellerinin sınırına ulaşmasına yardımcı olabiliriz. Soylular, Üstün Yetenekliler ve melezlerin yanı sıra bu Lesser'lar, bir gün bu savaş sona erene kadar yarımadayı elimizde tutmamıza yardımcı olabilirler."

Tau konuşurken Jayyed'e bakmıyordu. "Yeni bir kast mı yaratmak istiyorsun, Küçükler ve Soylular arasında bir şey mi? Onlar için yeni bir eğitim okulu, isikolo ve kale arasında bir şey mi yapacaksınız?"

Tau çok sessizdi ama en azından anlıyordu. "Evet," dedi Jayyed. "Bu doğru."

Tau o zaman ona baktı. "Hadith, Yaw, Chinedu, Themba, Uduak, bunlar çapraz kastlar mı?"

Jayyed başını salladı. "Evet. Ve tüm bunlar başladığında, Uduak'ın en büyük bulgum olacağından çok emindim, ama görünüşe göre daha fazlasını keşfettim." Sözlerinin duyulmaktan daha fazlasını yapmasını diledi. Jayyed isteklerinin anlaşılmasını istiyordu.

"Kimseye söylemeyeceğim," dedi Tau ve Jayyed çocuğun ikna olmadığını biliyordu.

Sessizce yürüdüler, aralarında itirafın ağırlığı vardı, ta ki şehrin kapılarından çıktıklarında Tau konuştu, sesi keskindi. "Beni cesur sözlerle ve inanmadığın ideallerle büyüttün. Küçüklerin büyük olabileceğini düşünmüyorsun. Tek düşündüğün Asil kanını paylaşan bizlerin daha fazlası olabileceği."

"Böyle diyorsun ama ben seni terazime aldım." "Bana nedenini söyle," dedi Tau.

"Adamlarımın yeterli kararlılıkla doğal sınırlarımızın zorlanabileceğini görmelerini istedim."

"Sanırım benim gibi birine asla yenilmeyecek kadar sıkı çalışmaları için onları utandırmak istediniz."

"Sizin utanç dediğiniz şeyi ben gurur olarak görüyorum. Senin sahip olduğun kararlılık ve gururu onların da paylaşmasını istedim. Kabul ediyorum, birkaç Soylu ile boy ölçüşecek kadar iyi olacağın aklımın ucundan bile geçmezdi. Bu mümkün olduğunu düşündüğüm bir şey değildi."

"Daha az olmaktan memnunsun," dedi Tau.

Jayyed bu yorumu elinin tersiyle itti. "Sana söylüyorum, sen

gurur duyuyorum ve başarılarınız tüm Lesser'ların daha fazlasını yapabileceğini kanıtlıyor." Jayyed gülümsedi. "Hepimizin bir yeri var, ama belki de Asil ve Küçük arasındaki uçurum sanıldığı kadar geniş değildir. Belki de-"

"Hayır. Yaptığın ve gördüğün onca şeyden sonra hâlâ onların bizden daha iyi olduğuna inanıyorsun. Hâlâ kaderi kanın belirlediğini düşünüyorsun."

"Ne düşündüğümü bilmek ister misin?" Jayyed hayal kırıklığı içinde sordu. "Bence, özellikle de bugünden sonra, bir Küçük, bir Büyük Soylu ile boy ölçüşebileceğine inanmaktan daha iyisini bilmeli."

Tau tokat yemiş gibi irkildi, sonra Jayyed'in üzerine yürüdü. "Bana savaşı kazandığımızı söylüyorlar. Bu doğru değil. Bana Soyluların ve Azınlıkların çocuklarının doğum sırasında öldüğünü söylüyorlar. Bu doğru değil. Bana bizim Lesser olduğumuzu söylüyorlar ama bunun da doğru olmadığını düşünmeye başlıyorum."

"Yerini bilmezsen halkına yardım edemezsin." "Benim için belirledikleri yeri sevdiğimi sanmıyorum."

"Bu sizin ne olduğunuza bağlı."

"Benim ne olduğumu bilmiyorlar," dedi Tau, "ama size gösterebilirim."

Jayyed başına gelecekleri biliyordu ve yürümeyi bıraktı. Tau'yla yüzleşti, ona baktı ve çocuğun kendi anını yaşamasına izin verdi.

"Yarın benimle dövüş," dedi Tau. "Şafaktan önce antrenman sahasına gel."

Ve böylece, kelimeler ve yumuşak ikna zamanı sona erdi. Jayyed o gece Tau'yu hayal kırıklığına uğratmıştı ama çocuğun gerçeği görmesine yardım etmeye çalışacaktı çünkü bunu yaparsa Tau diğer Küçükler için yüceliğe giden yolu aydınlatabilirdi. Sadece haddinin bildirilmesi gerekiyordu.

"Seninle buluşacağım Tau Soların," dedi Jayyed, "ve birlikte senin ne olduğunu göreceğiz."

PYRRHIC

Ertesi gün Jayyed onu bulduğunda Tau antrenman sahasında talim yapıyordu. Güneş henüz doğmamıştı.

Yaşlı adamın gözlerinin altında torbalar vardı. "Günaydın, Tau. Tartışmak ister misin?"

Jayyed'in sesinde hiç sıcaklık yoktu. Hava durumunu soruyor olabilirdi. Tau volta atarak kaslarının gevşemesine izin verdi. Umqondisi'sine başını salladı.

Jayyed tuniğini çıkarıp gerindi, vücudu yara izleri ve kaslarla doluydu. Kılıcını ve kalkanını aldı ve hazır bir şekilde durdu. Jayyed daha uzun boylu, daha güçlü ve daha tecrübeli bir adamdı. Damarlarındaki kan bile üstünlük iddiasındaydı.

Tau kılıçlarını bıraktı ve tuniğini çıkardı. Silahlarını geri alarak sıcak havada döndürdü. Tek kelime etmeden Jayyed saldırdı.

Başlangıçta kılıçlarının dans etmesine izin vererek birbirlerine aktılar. Sonra akış yerini güce bıraktı ve görevi yerine getiremeyen körelmiş kılıçlarıyla sanki öldürmek için dövüştüler. Daireler çizerek, saldırarak, sadece mecbur kaldıklarında savunarak birbirlerini zorladılar, her iki adam da diğerini gücünün sınırlarını aşmaya zorladı.

Tau bir bağınazın coşkusuyla savaştı. Jayyed'in doğuşunun izin verdiğine inandığından daha fazlası olduğunu kanıtlayacaktı ve bunu yapmak için kazanana ya da kalbi patlayana kadar hızını koruyacaktı. Onu böyle bir savaşçı yapan şey buydu.

Üstünlüğü vücudundan ya da kanından gelmiyordu. Hediyelerden de gelmiyordu. Ustalaşmayı nefes almaktan daha çok arzuluyordu. Bu

intikamı yaşamaktan daha çok istemesiydi. Babasının hayatı en az soyluların hayatı kadar önemliydi ve henüz buna inanmasalar da inanacaklardı.

Jayyed çoktan güçten düşmüştü ve Tau'dan uzaklaşmaya, savaştaki boşlukları nefes almak için kullanmaya başlamıştı. Sonra boşlukları harcamak için kullanmaya başladı.

"Biz kuşatılmış bir halkız," dedi Tau'ya, sesi konuşmanın ve savunmanın yorgunluğuyla incelmışti. "Hepimiz bir şeylerimizi, birilerini kaybettik."

Jayyed Tau'nun yüzüne bir çalım attı. Tau onu tokatlayarak uzaklaştırdı ve umqondisi'sini tökezleterek geri gönderdi.

Jayyed, "Annem ailesini bir baskında kaybetti, ben de eşimi bir baskında kaybettim," dedi.

Tau, Jayyed'in kayıplarıyla ilgilenmedi ve bıçaklarını adamın kalkanına ve kılıcına doğru ateşledi.

"Kızım annesini kaybetti ve orada olmadığım için beni asla affetmedi. Wrist'teydim, savaşıyordum. Bunun için benden nefret etti. Başkalarını koruduğum ve onları korumak için orada olmadığım için."

Yumuşak hikâyeler, diye düşündü Tau, çenesini sıkarak ve kılıç formundan formuna geçerek, her birini mutasyona uğratıp geliştirerek. İçeri daldı, Jayyed engellemek için uzandı ve Tau'nun zayıf tarafındaki kılıcı kaburgalarına saplandı.

"Ack!" Jayyed hırıltılı bir sesle geri çekilip gevezeliğe devam ederken acısı yüzünden okunuyordu. "Kızım Üstün Yetenekli. Komşumdan öğrendim. Döndüğümde Jamilah çoktan gitmişti. Kulübemiz bomboştu. Vedalaşmak yok."

Tau ona tekrar vurdu ve bir acı çığılı daha atmasına neden oldu.

"Yetenekli Citadel'de çok başarılı oldu." Jayyed geri çekiliyordu, tutarlı bir savunmayı bir araya getiremiyordu. "Şimdi savaşıyor. Hedeni'nin üzerine ejderhaları çağırıyor. Zevk alıyor- Ah! Cek!" Tau bir bıçağın ucuyla onu kalçasından vurmuştu. "O... o onların ölümündeki rolünden zevk alıyor."

Tau öldürücü bir darbe gördü ve onu aldı. Jayyed engelledi ve Tau bu sefer güçlü tarafıyla bir öldürücü darbe daha gönderdi. Jayyed sola savruldu, Tau'nun vuruşundan uzaklaştı, yorgunluktan sallanıyordu. Tau, aşırı çalışan ciğerlerinden gelen kanın tadına bakarak ileri atıldı ve yeniden saldırdı.

"Korkunç," dedi Jayyed. "Onu böyle düşünmek. Öfke, nefret... onu diri diri yakmak."

Tau bıçağını saplayarak Jayyed'in kalkan koluna vurdu.

Jayyed bağırdı, yüzünü buruşturdu ama konuşmaya devam etti. "Bu savaş... bizi canavara dönüştürdü. Bir canavar olarak ölmek istemiyorum. Bunu Jamilah için istemiyorum... Halkımızın yok edilmesini ve bu şekilde hatırlanmasını istemiyorum."

Tau homurdandı, kılıçlar Jayyed'in kafasına doğru dönüyordu.

Jayyed bir kılıcı engelledi, diğerinden kurtuldu ve dengesiz bir şekilde geriye doğru koştu.

"Bu şekilde devam edemeyiz," dedi Jayyed. "Muhafız Konseyi bunu göremeyecek kadar kör. Onlara göstermeye çalıştım.... her bir baskını.... saldırıları, sayıları, kabileleri... analiz ettim. Ne buldum biliyor musun?" Jayyed sorusunu Tau'nun suratına çarpmak için kalkanını bir hamleyle savurarak noktaladı.

Tau geriye sıçradı, kendini destekledi ve iki kılıcının uçlarını kalkanın ortasına sapladı. Jayyed homurdandı. Bundan dolayı bir çürüğü olacaktı.

"Düşündüğümüzden daha fazla Hedeni," dedi, "yarımadanın ötesinde. Çok daha fazla."

Tau, rakibinin kalkanını kaldırmasını gerektiren bir düzende çalışarak saldırdı. Bunu yaptığında, Tau öldürücü darbeyi indirecekti. Jayyed üç haça daha dayanamazdı. Çoktan ölmüştü.

"Onları yenemeyiz!" Jayyed kalkanını kaldırdı ve Tau kalkanın alt tarafına vurarak onu daha yükseğe gönderdi ve umqondisi'nin çekirdeğini açığa çıkardı.

Jayyed engellemeye bile çalışmadı ve Tau silahının ucunu onun göğsüne sapladı. Eğer keskin bıçaklarla dövüşüyor olsalardı Jayyed şişlenirdi. Tau'nun kılıcı göğsünü, kalbini deler ve Aren gibi... gibi sırtından çıkardı.

Her şey bitmişti ama Tau'nun hissettiği tek şey acıydı. Aşağı baktı. Jayyed'in kılıcının ucu böğrüne derinlemesine saplanmıştı ve kan çekiyordu. Eğer keskin bıçaklarla dövüşmüş olsalardı, Jayyed onun bağırsaklarını deşerdi.

"Kazanamıyorum." Jayyed öksürdü. "Bu halimizle olmaz. Kastlar arası savaşçılar, eğer yeterince bulabilir ve eğitebilirsek, sadece kaçınılmaz olanı uzatır.... Hayatta kalmamızın tek bir yolu var... sadece bir....

Barış."

Tau bıçaklarını bıraktı ve Jayyed'in kılıcını yanından uzaklaştırdı. "Cevabın bu mu? Büyük Lesser'lardan, kastlar arası savaşçılardan ve Soylulardan bahsettikten sonra önümde durup barış için yalvarıyor musun?"

Jayyed dizlerinin üzerine çöktü ve titreyen kollarıyla kendini tuttu. "Asıl savaşımız Cull ile." Jayyed öğürdü, hiçbir şey çıkmadı. "Ama Kraliyet Soyluları ve eski kraliçeler bunu unuttu. Artık yeni bir kraliçemiz var ve neyin gerçekten önemli olduğunu hatırlayan yeni liderlerin zamanı geldi."

Tau çok öfkeliydi. Jayyed zaferini beraberliğe çevirmişti ve bu onu yakmıştı. "Sen Koruyucu Konsey'den atıldığında hiçbir şey yapmayan çocuk kraliçenin şu anki Kraliyet Asillerinden kurtulacağını mı düşünüyorsun? Sence bunu bizi Hedeni'ye teslim etmek için mi yapacak, çünkü bizim asıl savaşımız masal canavarlarıyla?"

Tau, Jayyed'e sırtını döndü ve toprağa tükürdü. "Ben tek bir adamım, tek bir adamın yasını tutuyorum ve babamı öldüren Soylular hayatta olduğu sürece asla huzura kavuşamayacağım. Tarihimizde neredeyse iki yüz döngü öldürme varken, Omehi ya da Hedeni benim yapamadığımı nasıl yapabilir? Çok fazla şey istiyorsun ve Kraliyet'in senden neden kurtulduğunu anlıyorum!"

"Koruyucu Konsey'in Kraliyet Soyluları savaştan ve bundan kendilerine kurdukları hayatlardan başka bir şey göremezler. Kraliçe farklı ve inancı güçlü. Tanrıça bizi buraya gerçek düşmanımız olmayan insanların kemik mızrakları ve baltalarıyla ölmemiz için göndermedi."

Tau alay etti.

"Kraliçe görevden alınmamı engelleyemedi. Gücüne ve tahtına çok yeniydi ama ben ona sadığım, en az onun Tanrıça'ya olduğu kadar sadık biriyim. Bunu sana söylüyorum çünkü yeni dünyanın bir parçası olabilirsin. Tau, eski Kraliyet üyeleri yollarını kaybetti, Omehi'ler de öyle, ama onların da zamanı geliyor."

"Eski Kraliyet mi? Yeni dünya mı?" Tau sordu. "Bir devrimden bile bahsetmiyorsunuz. Sadece bir efendinin yerine bir başkasını getirmek istiyorsunuz." Tüm bu olanlar onu hasta etmişti. Kılıçlarını topladı ve yürüdü.

yaralı tarafını tutarak uzaklaştı ve diz çökmüş umqondisi'yi toprakta bıraktı.

"Tau," diye arkasından seslendi Jayyed. "Kurban sayaçlarına dikkat et. Kaybetmeniz için düşmanınızın kazanması gerekmez."

Tau onu görmezden geldi. Eğitimin ilk gününde tanıdığı Jayyed'i düşünüyordu. İnsanların farklılıkları olsa da bunların benzerlikleriyle kıyaslanamayacak kadar önemsiz olduğunu söyleyen Jayyed'i.

İki el, iki bacak, tek kalp, tek akıl. Soylular, Lesser'larla paylaşmadıklarından daha fazlasını paylaşırlardı. Tau'ya benzemediklerinden daha çok benziyorlardı ve aksini söylemek yalan söylemekti.

Tau'nun sınırlarını doğumu ya da doğası değil, kararlılığının sınırları ve çabalarının kapsamı belirliyordu. Tau buna inanıyordu ve bunu kanıtlayacaktı. Hepsine gösterecekti.

DOKUZUNCU BÖLÜM



LESSER

Jayyed'le savaştıktan sonraki gün ve ondan sonraki gün ve ondan sonraki gün, Tau bir gecede üç aralıktan fazla uyumadı. Hayatı kılıca bir kurban gibi sunuldu. Yine de ay döndüğünde, terazinin bir sonraki çatışmasına katılması yasaklandı.

Karara karşı çıktı ve bunu kendisine söylemeye gelmeyen Jayyed ile konuşmayı talep etti. Aqondise Anan, Tau'nun öfkesi karşısında metanetini korudu ve hiçbir şeyin emri değiştiremeyeceğini söyledi. Düello haberi kale umqondisi'ne ulaşmıştı ve Kellan Okar adalet hakkından feragat etmiş olsa da Jayyed, Tau'nun kolayca ulaşamayacak bir yerde kalmasının en iyisi olduğuna inanıyordu.

Terazisi ayrılmaya hazırlandığında, Tau Jayyed'le yüzleşmeye gitti. Scale Njere'nin adamları tarafından karşılandı. Kibar davrandılar ama Tau'nun kışlada kalması konusunda ısrar ettiler.

Tau'nun kılıç kardeşleri ertesi gün şafak sökmeden döndüler. Çatışma yakın geçmişti ama kaybetmişlerdi. Tau karyolasını fırlattı ve Hadith'in yüzüne bağırdı; düşünceli bir Uduak tarafından gölgelenen Hadith, Anan'dan bir ders aldı ve Tau'nun öfkesini kabul etti.

O gün ve bir sonraki gün ve bir sonraki gün, Tau kılıç kardeşlerini dövdü, hırpaladı ve utandırdı, sanki bunu yapmak onları daha iyi yapacak ya da huzursuzluğunu yatıştıracakmış gibi. Uykusuzluk, aşırı çalışma, stres ve öfke onu yakaladı ve üşüyerek uyandı. Tökezleyerek antrenman sahasına gitti, sabah koşusunu tamamladı ve yere yığıldı. Jayyed gelene kadar kimse onu gönderemezdi.

Tau, ateşler içinde, umqondisi ile savaşmakla tehdit etti. O talep etti

Başladıkları işi bitirdiler. Jayyed ve Anan onu revire sürüklediler. İki gün boyunca hastalığını atlatmaya çalıştı.

Üçüncü gün Jayyed ziyarete geldi. Tau'ya kendini öldürmeye çalışıp çalışmadığını sordu. Tau'nun ateşi düşmüştü ama sanki hâlâ ateşin pençesindeymiş gibi konuşuyordu. Jayyed'e daha fazla zamana ihtiyacı olduğunu, günlerin yapması gerekenler için çok kısa olduğunu söyledi.

Jayyed, "Her kadına, erkeğe, çocuğa, Küçük ve Soylu'ya bir günde aynı süre verilir, daha fazlası değil," demişti.

Ertesi sabah, Tau antrenman sahasına ilk gelen ve oradan en son ayrılan kişi oldu. Keten rengi antrenman mankenini hırpaladı, öyle sert vurdu ki ezik kaskı ince kafasında daireler çizdi. Hiç acımadan dövüştü ve ateşin etkilerinden dolayı zayıflamış olsa bile kendini kantardaki herkesten daha fazla zorladı.

Kılıç kardeşleri avludan ayrıldıklarında, kendisiyle sahte savaşlar yapıyor, her antrenman seansını tekrarlıyordu. Sonra, bedeninin yorgunluğu artık inkâr edilemez hale geldiğinde, avluda oturup gözleri kapalı bir şekilde her çatışmayı zihninde yeniden canlandırdı ve kılıç çalışmasındaki hataları zihinsel olarak düzeltti. Yine de bu yeterli olmayacaktı.

Jayyed'in eğitim teorisi, melezleri Küçük Asillere değil, Küçük Asillerin savaşçı eşdeğerine dönüştürmeyi amaçlıyordu. Yine de Tau, Jayyed'in yöntemlerinde bir hata bulmadı. Üstün sonuçlar üretiyorlardı ve bu sonuçlar soya bağlı değildi.

Daha iyi bir kılıç ustası olmanın en iyi yolu kılıç kullanmak için harcanan akıllıca çabaydı. Ne kadar çok çaba harcanırsa, savaşçı o kadar hızlı daha iyi hale gelirdi. Jayyed bu konuda haklıydı ve Tau da çabalıyordu. Elinden gelen her şeyi yapıyordu ama Isikolo'nun bir devresinde kalenin üç devresine yetişemiyordu.

Tau'nun eğitim döngüsünün sona ermesine kalan süre, disiplinli ve eğitilmiş bir Büyük Asil'in doğal avantajlarının üstesinden gelmesi için yeterli değildi. Kellan Okar gibi bir adam hâlâ ondan daha iyi olabilirdi.

Isikolo'nun en yakın duvarının tepesindeki muhafızı ürküten Tau, kılıçlarını yere fırlattı ve geceye doğru bağırdı. Dizlerinin üzerine çökerek dua pozisyonunda bacaklarının üzerine oturdu ama Ananthi'ye söyleyecek hiçbir şeyi yoktu.

Babasının, kendisini öldürmesine izin veren Tanrıça'ya ne diyebilirdi ki?

öldürülebileceğini ve Tau'yu bir Azınlık haline getirenin kim olduğunu, dolayısıyla adaletin rüyaları dışında her yerde imkânsız olacağını biliyor muydu? Kendisine irade vermiş ama yol göstermemiş bir yaratıcıya nasıl davranabilirdi?

Siyah gökyüzünü aydınlatan, bir düzine kez çatallanan ve uzaktaki suya bir mızrak gibi çarpan bir şimşek patlaması dikkatini çekti. Bu nadir görülen bir şeydi. Fırtına ve yağmur Xidda'ya pek sık gelmezdi. Tau gök gürültüsünü bekledi. Geldi, uzaklarda gürledi, sesi hayatının akışını değiştirmeyi vaat eden düşünceyle aynı nefeste ona ulaştı.

Tau topukları üzerinde sallandı. Bir yol gördü, yürünmeyi bekleyen bir yol ve bu onu fazlasıyla korkuttu, çünkü artık iradesi olup olmadığını bilmiyordu. Bunu unutmayı, görmezden gelmeyi, reddetmeyi düşündü. Yatağına gidebilir, uykuda arkadaşlarına katılabilir, sabah uyanabilir ve onlar gibi yapabilirdi; Jayyed'in yenilemeyeceğine inandığı bir düşmana karşı sonu olmayan bir savaşta eğitim yapabilir, gülebilir, içebilir ve savaşabilirdi. Babasının hatırasının solmasına izin verebilir ve büyük bir Lesser, Omehi'nin tarih sayfalarına yürüyüşünde Soyluların sadece birkaç adım gerisinde durma becerisine sahip bir adam olabilirdi.

Ya da daha fazlası olabilir.

Tau dizlerinin üzerinde gözlerini kapadı, yavaşça nefes aldı ve Isihogo'nun onu almasına izin verdi.

ISIHOGO

Antrenman sahasındaydı ama antrenman sahası ve otlaklar sisle kaplıydı. Isikolo'nun belirsiz duvarlarında hiçbir nöbetçi görmüyordu ve gökyüzü Kükreme kadar huzursuz bir şekilde yuvarlanıyordu. Tau kendine baktı. Parlıyordu ve bunun uzun sürmeyeceğini biliyordu. Ayağa kalktı, kılıçlarının kendisiyle birlikte gelmiş olmasından dolayı rahatlamış hissederek onları çekti, elleri titriyordu, safrası yükseliyordu. Nefesini dışarı atma ve bu şeytani yerden kaçma dürtüsüne direndi. Kaldı ve iblisler geldi.

Onu ilk gören canavar gibiydi. Boyu Tau'nun yarısı kadardı, benekli kitinle kaplıydı ve iki uzun bacağının ucunda kıskaçlar vardı. Altı dikenli bacağının üzerinde ona doğru ilerlerken, refleks olarak açılıp kapanan dairesel bir ağızdan cıvıldıyor ve boğazına kadar uzanan diş halkalarını gösteriyordu.

Tau hissetmediği bir kabadayılıkla kılıçlarını döndürdü. "Haydi!" diye bağırdı, hücum ederek.

Yaratık sıçrayarak durdu, kıskaçları havada donmuştu. Tau ilk darbeyi indirmek için şaşkınlığını kullandı. Kılıcı canavarın sağ koluna ve pençesine saplandı. Canavar ona doğru çığlık attı, kolunu geri çekti ve diğer kısıracıyla boynuna saldırdı. Tau zayıf tarafındaki kılıcıyla onu engelledi ama yaratık kılıcını geri itti ve neredeyse kafasını yakalayacaktı. Tau geri çekildi ve kılıcını yaratığın elinden çekip aldı, iki bıçağını da kullanarak yaratığın zayıf olabileceğini düşündüğü her yere saldırdı. Kabuğundan küçük parçalar kopardı ama başka pek bir şey başaramadı.

Uzakta, sisin gizlediği yerde, Tau uluyan bir çağrı duyabiliyordu

ensesindeki tüyleri diken diken etti. Bakmaya cesaret edemedi. Cesareti azalıyordu.  n ndeki canavarın etrafından dolanarak hem onunla hem de gelen diğeriyle y zle ebilmek için çılgınca yaptığı d v  e odaklandı ama kısa lı canavarı yenmek mümkün değıldi.

Korkusu giderek büyüyor, onu yenmekle tehdit ediyordu.  blislerle teke tek y zle emeyecekti ve nefesini dışarı vererek Isihogo'dan ayrılmak için artık çok geçti. Bu şekilde ka amadan iblisler onu paramparça edecekti. Sadece tek bir olası son vardı. Ama buraya gelirken bunu biliyordu.

Korkunç bir şekilde ölecekti, ancak bunu bilmek ve bununla yüzleşmek farklıydı ve o anda Isihogo Tau için gerçekten tehlikeli hale geldi. Arkasındaki iblis yakla tı a ve y zle tiğı iblis saldırdıkça, Tau artık yeraltı dünyasının muazzam gücünü görmezden gelemezdi.

Etrafında hissediyordu ve onu kendi içine çekmek basit bir şey olacaktı. Onları durdurmak, onlarla savaşmak için kullanabilirdi. Onları parçalara ayırmak, kaçmak ve kendini kurtarmak için kullanabilirdi. Kesik iblis güçlü kolunu yakalayıp kemiğı ikiye ayırırken g   oradaydı ve kendini sunuyordu.

Acı ve çok Tau'yu aynı anda vurdu ve hiç düşünmeden Isihogo'nun teklifine uzandı.  kinci iblis onu alamadan yakaladı. Yaratık çenesini boynunun arkasına kapadı, omurgasını kırdı ve onu yere sürükledi. Yere düştü, güçsüz ve sakattı, vücudu kırılmıştı, zihni de çok geride değıldi.

Görünmeyen iblis onu bir kez daha ısırırken, kesik bacaklı canavar aceleyle beslenmek için sağı kalçasının deri ve kemiğıne saplandı. Omurgası kopan Tau, iki iblis tarafından parçalanan bacağını ya da göğüs kafesini hissedemedi. Ancak i  organlarını parçaladıklarını ve itişip kakışmalarıyla vücudunu sarstıklarını duyabiliyordu.

   nc  bir iblis ona ulaştığında, sadece başının yanında yer vardı. Yanağını ve çenesini ısırdı, dişleri onu parçaladı ve yüzündeki harap eti kopardı. Bunu hissetti ve acı onu paramparça etti, bilincini binlerce parçaya böldü, her biri bir acı, sonu olmayan bir kırbaç. Tau'nun dili, ağızı ve çenesi paramparça olmuştu ama ölürken bir yolunu bulup

Çığlık.

Bölümler halinde dünyaya geri döndü. Bir bacağını, ağzını, kalbinin atışını, gözlerini hissetti. Kendi bedeni parçalara ayrılmıştı, ayrı bir şeydi, uzlaştırması zordu ve o ilk nefeslerde kontrol etmesi imkânsızdı. Uhmlaba'dan Isihogo'ya geçmek her zaman zor olmuştur. Bu konuda deneyimsiz olanları etkisiz hale getirirdi. İblisler için ölmek ise çok daha kötüydü.

Tau gözlerini açtı. Antrenman sahasının kenarında yerde yatıyor, inliyor ve sallanıyordu. Hiç zaman geçmemişti ama yeraltı dünyasına gitmiş, orada savaşmış, neredeyse onun gücünü içine çekmiş ve gerçek bir ölüme yaklaşmıştı. Sinirleri yanıyordu, uzuvları titriyordu ve zihni sefalet içindeydi.

Oturmaya çalıştı, yapamadı ve kıpırdamadan yattı, şokun geçmesini bekledi, balçıklı toprak yanağına ve dudaklarına değdi. Üstünü kirletmişti.

Bu acı ve aşağılanma durumunda Tau ona istediği her şeyin verildiğini biliyordu. Tanrıça dualarına cevap vermişti. Ona bir zamanın yüz zamana, bir döngünün bir ömre nasıl değeceğini göstermişti.

Hediyesi cömert bir hediye idi. Kabul edilirse, bu onu Omehi tarihindeki en büyük savaşçı yapacaktı ve tek yapması gereken Isihogo'nun iblisleriyle tekrar tekrar savaşıp ölmekti.

HESAP

Ne... Ne kokusu?" Chinedu öksürdü. "Tau, sen misin?"

"Ben değilim," dedi Tau, gözleri ağırlaşmış, başı daha da ağırlaşmış bir halde karyolasından yuvarlanarak.

Chinedu, "Hâlâ yatakta olan sen misin?" diye açıkladı.

Tau bir gece önce yeterince iyi yıkanabildiğini düşünüyordu. Yine de çok yorgundu.

"Şaşırdım," dedi Chinedu. "İlk kez senin karşına çıkıyorum, değil mi?"

"Avluda uzun bir geceydi."

"İçinde ne kadar... ne kadar değer olduğundan emin değilim." Chinedu ellerini kaldırdı, boş avuç içleri Tau'ya bakıyordu. "Bununla bir şey kastetmiyorum. Savaşma şekliniz... yeterince kanıt. Sadece gölgelere kılıç sallamanın nasıl bir faydası olduğunu anlamak zor, hepsi bu."

"Sanırım haklısın. Geç saatlere kadar dışarıda kalmayacağım. Uyuyacağım anlamına gelmiyorsa tabii."

Chinedu kıkırdadı. "Uyuyor musun? Güneş daha doğmadı bile." Kılıç kemerini taktı. "Ben... gidiyorum."

Tau uyuyan adamlarla dolu odaya bakarak, "Birazdan geliyorum," dedi. Hadith, Uduak ve Yaw çoktan gitmişti. Tau, gecenin hangi bölümlerinin normal kâbuslar, hangi bölümlerinin de yaşadığı kâbuslar olduğunu çözmeye çalışarak aceleyle yetismeye çalıştı. Çenesine ve yanağına dokundu. Saldırının anısı derisini karıncalandırırsa da oradaydılar ve bütünlerdi.

Tau talim kılıçlarını, kemerini ve tezek gibi kokan gambesonunu kaptı. Erken antrenmanı aceleyle bitirmek, bir bahane uydurmak ve tekrar yıkamak zorunda kalacaktı. Öğleden sonrayı onsuz geçirmek zorunda kalacaktı.

Tau barakanın kapısına doğru ilerledi ve iblisin onu yakalamasına bir nefes kala onu fark etti. Uyarıda bulunmaya vakit bulamadan kendini yere attı ve ayağa kalktı, kılıçlarını çekmişti, yüzünü gölgelere dönmüştü.

"Cek! Ne yaptın sen?" diye sordu Mavuto, hâlâ yarı uykulu bir halde doğrulup. "Tau?"

"Hiçbir şey," dedi Tau sırık gibi kılıç kardeşine. İblis gitmişti. Hiç olmamıştı. "Bir şey yok."

"Bu koku da ne?"

"Ne? Uyumaya devam et Mavuto."

Adam homurdandı, uzandı ve kaba battaniyesini başına çekti. Tau oradan ayrıldı ve doğruca hamamlara gitti. Vücudunu ve gambesonunu temizleyene kadar pratik yapmak için beklemesi gerekecekti. Ayrıca kendini toparlamak için bir çeyrek aralığa ihtiyacı vardı. Kışlada bir iblis gördüğünü sanmıştı.

Günün geri kalanı Tau'nun rutinine uygun geçti. Sıkı antrenman yaptı, iyi dövüştü, alacakaranlıkta akşam yemeğini yedi ve tek başına avluya geri döndü. Giderken titriyordu, çünkü yapmak istediği şey onu korkutuyordu. Bunu itiraf etmekten utanmıyordu ve gece derinleştikçe, avlunun ötesinde, otlaklarda sürünen şeyler, çok fazla kolu ve bacağı olan şeyler gördü. Kollarındaki tüyler diken diken oldu ve derisi, havanın serin olduğu hasat gecelerindeki gibi sertleşti.

Aşırıya kaçmaması için kendini uyardı. İyice dinlenmek için yatağına dönmeyi düşündü. Isihogo bir sonraki gece ya da ondan sonraki gece onun yanında olacaktı, eğer iyileşmek için iki güne ihtiyacı varsa.

Tau onun mantığına inanmayı her şeyden çok istiyordu, çünkü aklına gelen diğer tek şey antrenman sahasının en ucunda, isikolo'nun koruyucu duvarlarından en uzakta, otlakların başladığı yerde oturmaktı. Yapmayı düşünebildiği diğer tek şey orada oturmak, nefes alışını yavaşlatmak, gözlerini kapatmak ve ruhunun doğduğu dünyadan

ölüm dünyası.

İblisler geldi. Tau savaştı. Onu katlettiler. Uhmlaba'ya döndüğünde yemeğini kustu ve otların arasına çömeldi, tohumlarının ağzından çıkacağına inanana kadar kustu. Boğazı safradan yanarken ayağa kalktı ve kışlaya doğru bir adım attı ama gece henüz yeni başlamıştı ve öyle de kalacaktı. Isihogo'da zaman farklıydı.

İnleyerek ve bir korkak olarak kendine küfrederek, Tau kusmuğundan bir adım ötedeki çimenlere oturdu ve ruhunun Ananthi'nin Ukufa için yarattığı hapishaneye uçmasına izin verdi. Kanın tadına baktı. Korkusundan dudağını ısırılmıştı.

Geldiler. Kılıçlarını çekti ve bir iblisin bacağını dizinin altından kesmesine izin veren yanlış bir adıma kadar onlarla savaştı. Yere düştü ve hepsi bu kadar. Onu yakalamışlardı ve vahşice öldürülmüştü.

Geri döndü. Bir sürü onu buldu ve cesaretini kaybeden Tau kılıçlarını bırakıp kaçtı. Onu ezip geçtiler, içlerinden en hızlısı Tau'nun kaçışını baldırındaki tendonları bir el uzunluğundaki pençeleriyle yakalayıp yırtarak sonlandırdı. Yere düştü ve onu yakaladılar. Yalvardı ve yakardı. "Merhamet," dedi, "Tanrıça'nın merhameti." Onlar ya da Tanrıça duyduysa da fark etmedi. İçi boşaltıldı.

Geri döndü. Sadece biri onu buldu. Aralarında bir savaş vardı, tıpkı yaşlı adamların karanlığı uzak tutmak için yanan ateşlerin etrafında çocuklara anlattıkları hikayeler gibi.

İblisin iki kolu vardı ve iki ayağı üzerinde yürüyordu. Bir insan gibi davranıyordu ve Tau bunu anlıyordu. Bununla savaşabilirdi. Birbirlerine kükrediler ve acımasızca dövüştüler, iki yarı tanrı, savaşları yaratılışın kaderini dengede tutuyordu. Sonra iblis Tau'yu boğazından yakaladı ve onu bir kulağından diğerine kesti.

Yere yığıldı, nefes nefese kaldı ve bakırın tadını aldı. İblis başında dikilmiş, boynuna açtığı hendekten akan can damarını izlerken gözleri kıpkırmızı parlıyordu.

Tau'nun başı dönüyordu. Ölüyordu. Acıyordu. Çok acıyordu ve her seferinde acıyordu. Yaranın etrafındaki deri yanıyordu ve kalbinin onu hayatta tutmak için çaresizce göğsünde çarptığını hissedebiliyordu. Bırak da öleyim, diye düşündü.

Gözlerini iblisin yüzüne çevirdi. Dişleri vardı ve

Burun olması gereken yerde kesik bir delik vardı. Tau konuşamıyordu ama onu kışkırtmaya, acısına son vermesini sağlamaya çalıştı. Hiçbir hareket yapmadı, acı çekmesine izin verdi, kan kaybından ölmesini izledi.

Tau o gece iki kez daha gitti ama daha fazlasını yapamadı ve tökezleyerek barakalara geri döndü. Anlayabildiği kadarıyla, tatbikat alanında iki aralıktan daha az bir süre kalmıştı. Daha iyisini yapmalıydı, diye düşündü. Ölümler arasında çok fazla zaman harcıyordu. Öldükten sonra hemen geri dönerse çok daha fazla savaşabilirdi.

Ertesi gece Tau geri döndü ve bir önceki geceden daha sık savaştı. Her akşamki savaşların sayısını tutmaya başladı. Her gece daha fazlasını yapmaya zorladı ve bir önceki sayıyı geçene kadar işi bitmemişti. Ne yaptığını kimseye s ö y l e m e d i ama terazi fark etti.

SINIRLAR

Yaw, Chinedu, Hadith, siz Tau ile dövüşeceksiniz," diye emretti Jayyed. Öğleden sonra erken saatlerdi ve kantar antrenman sahasındaydı.

"Bize Uduak'ı ver," dedi Hadis.

"Üç kişisiniz. Atlayın."

"Tau'ya karşı üç kişi, Uduak'ı alacağız," dedi Hadith.

"Uduak, olduğun yerde kal," dedi Jayyed. "Savaş!"

Hadith dişlerini sıktı, kılıcını çekti ve Yaw ile Chinedu'ya ilerlemelerini işaret etti. İki adam kendilerine söyleneni yaptı ama bu konuda yavaştlılar.

Tau saldırmak için kılıç menzilinden üç adım uzaklaşmalarını bekledi. Zayıf tarafıyla Yaw'a çalım attı ve güçlü tarafıyla onu şakağından yakaladı. Yaw yere yığıldı, miğferi avluya yuvarlandı. Chinedu sertçe savurdu ama Tau'nun kılıcı darbeyi yakaladı ve diğer kılıcının kabzasıyla Chinedu'nun sırtına, omurgasına yakın bir yere vurdu. Chinedu küfrederek yere düştü ve Tau çoktan geri geri kaçan Hadith'i kovalamaya başlamıştı. Tau onu silahsızlandırdı, çelme taktı ve kılıcının ucu Hadith'in boğaz taşını sıyrarak üzerinde durdu.

"Merhamet," diye homurdandı Hadis.

Tau geri adım attı. Bu sefer daha iyi gitmişti. Kılıç kardeşleri iblis suratlarına bürünmemişti. Son zamanlarda bu daha sık oluyordu. Zihnini sakinleştirmek için Isihogo'dan uzaklaşmayı düşündü ama bu değersiz fikri bir kenara itti. Konuşan onun korkaklığıydı.

"Uduak," dedi Jayyed, "Hadith, Yaw ve Chinedu'ya katıl. Kendinizi utandırmamaya çalışın."

Uduak ayağa kalkmış olan Hadith'in yanında durdu. Yaw miğferini aldı, üzerindeki tozu silkeledi, boynunu gerdi ve tekrar başına taktı. Chinedu öksürdü.

"Dövüşün!" Jayyed bağırdı.

Önce Hadith yere düştü, sonra Chinedu, Tau istemeden de olsa Yaw'ı bayılttı ve sonra Uduak geldi. Büyüktü ve kafasında boynuzları olan bir şeytandı. Bıçakları kesişirken Tau gözlerini kırıştırmak zorunda kaldı. Her şey çok hızlı oldu. İtiş, savuruş, blok, karşılık, hamle, vuruş, vuruş, vuruş ve Uduak yerdeydi.

İri adam Tau'ya baktı. "Merhamet."

Tau kılıçlarını kınına soktu ve geri çekildi. Terazinin geri kalanı izliyordu.

"İmkânsız," diye mırıldandı Anan.

Jayyed konuşmadı. Yine de Tau yaşlı adamın gözlerini üzerinde hissedebiliyordu. Soramayacağı ve Tau'nun da cevaplayamayacağı bir soru vardı gözlerinde. Kavga ettiklerinden beri ilişkileri gergindi.

"Avlunun etrafında bir tur. Koşun!" Jayyed kantara seslendi ve adamlar biraz inleyerek koşmaya başladılar. Tau diğerleriyle birlikte gitti ama Anan'ın Jayyed'e yaklaşıp onunla konuştuğunu gördü.

"Çok çalıştığını biliyorum, hem de çok," dedi Hadith, Tau'nun yanında koşarken, "ama bunu nasıl yapıyorsun?"

"İblis," dedi Uduak, kelime Tau'nun tökezlemesine neden oldu. Hadith bunu fark etti. "Tau bir iblis mi?"

"İçeride," diye yanıtladı Uduak.

"Bu hiç mantıklı değil," dedi Hadis. "Ama yeni keşfettiğin yeteneğinin bir kısmını İndlovu üzerinde denediğini görmekten mutluluk duyacağım. Eğer bir sonraki çatışmayı kazanırsak, Kraliçe'nin Yakın Dövüşü'ne katılmaya hak kazanırız."

"Bir devre daha!" Anan onlara daha fazla inilti duyduklarını söyledi.

"İşte bu kadar. Her şey!" Themba koşarak geldi. "Babalarımız bizi annelerimizin içine fıskırtmadan önce bir lhashe ölçeği Kraliçe'nin Yakın Dövüşü'nde yer almamıştı."

"Çok fazla," diye homurdandı Uduak.

"Haksız değil. Tarih yazabiliriz," dedi Hadith. "Yapacağız," dedi Tau.

"Bir tur daha," diye seslendi Anan, bu kez küfürler duyuldu.

Akondise herkese ters ters baktı ve Tau, Hadith, Uduak ve Themba'nın önünden koşmaya başladı. Konuşması bitmişti. Bir sonraki çatışmaya on gün vardı. Daha sıkı çalışması gerekecek, diye düşünödü, isikolo'nun en yakın duvarının gölgesinde durduğunu gördüğö iblisi göz kırparak uzaklaştırdı.

Takip eden günler bulanıklaştı. Tau uyandı, savaştı, yedi, savaştı, uyudu, savaştı, yedi, savaştı, öldö, öldö, öldö. Hiçbir zaman konuşkan olmamıştı ama artık daha az konuşuyordu. Tıraş olmayı bıraktı, bir Drudge ya da daha kötüsü bir hedeni gibi yüzünde ve kafasında kirli sakal bıraktı. Chinedu şikayet edene ve Jayyed'in beşi onu hamama sürükleyene kadar banyo alışkanlıkları azaldı. Tau bu anının, yani hamamın gerçek olduğunu düşünüyordu ama buna yemin edemezdi.

Ayrıca giderek artan sıklıkta imgelemler görüyor ve aklını kaybediyor olabileceğinden endişeleniyordu. Bu düşünceye teslim olamazdı. Isihogo'dan kaçmak için bir bahaneydi. Bu korkuydu ve onu yönetmesine izin veremezdi.

Bir sonraki çatışmanın zamanı geldi ve geçti. Hem Indlovu Kalesi'nden hem de Kuzey Ihashe Isikolo'dan inisiyeler devriye için Kuzey Dağları'na gönderildiğı için maç ertelendi. İnisiyelerin hedenilere karşı gerçek bir çatışmada kullanılması alışılmadık bir şeydi ama alışılmadık zamanlardı. Hedeni sık sık ve güçlü bir şekilde saldırıyordu. Akşam yemeklerinde herkesin konuşabildiğı tek şey buydu. Tau, genişleyen savaş hakkındaki konuşmaların üzerinden akıp gitmesine izin verdi, göze çarpan tek ayrıntı ertelenen çatışmaydı.

Yine de sağır değildi ve ordunun son yenilgileriyle ilgili sürekli konuşulanları duymadan edemiyordu. Bilek'te neredeyse beş yüz adam bir hedeni saldırısında hayatını kaybetmişti. Bu bütün bir askeri kanadın yok olması demekti ve hedeni bu tek hamleyle yüzyıldır süren savaşın ön hatlarını geleneksel olarak Omehi'nin elinde tuttuğı toprakların derinliklerine taşımıştı.

Daha da ileri gitmeye çalışmışlardı ama Bisi Rage'in komutanı General Tiwa kuvvetlerini bölerek, Bilek'in güney geçitlerinde savaşmaya devam ederken hattı tutmaları için iki askeri ejderha ve neredeyse üç bin adam göndermişti.

Yemekhanedeki dedikodular Hedeni'lerin açlıktan öldüğü, Bilek'in yarı tarıma elverişli topraklarına doğru ilerlemeleri ya da ölmeleri gerektiği yönündeydi. Bu Tau'ya doğru gelmemiştir. Bunu Jayyed'e sorabilirdi belki ama Jayyed orada değildi.

Kılıç ustası Koruyucu Konsey tarafından çağırılmıştı. Terazinin geri kalanı bundan gurur duyuyordu. Umqondisi'lerine Omehi'nin en yüksek askeri güçleri tarafından ihtiyaç duyuluyordu. Belki de söylentilere göre, Koruyucu Konsey onu daimi danışmanlarından biri olarak yeniden göreve getirecekti.

Tau bilmiyordu. Bir sonraki çatışmayı kazanma ihtiyacıyla karşılaştırıldığında bunların hiçbir anlamı yoktu. Yarın Crag's'e yürüyorlardı ve bu dövüş Scale Jayyed'i Kraliçe'nin Yakın Dövüşü'ne katılmaya hak kazandıracak ya da diskalifiye edecekti. Tau kazanmak zorundaydı.

KAN

Scale Jayyed hem Güney hem de Kuzey Isikolo'da en yüksek sıralamaya sahipti ve Umqondisi Osinachi'nin Indlovu'suyla savaşmak üzereydiler. Scale Osinachi tüm devre boyunca iyi iş çıkarmış ancak diğer Indlovu'lara karşı birkaç acımasız mağlubiyet almıştı. Bu haliyle, çatışmanın galibi Kraliçe'nin Yakın Dövüşü'ne katılacak ve rakibinin aynı şeyi yapma şansını ortadan kaldıracaktı.

Tau diğer askerleriyle birlikte Kayalıklar'daki çöl savaş alanının kenarında sıralanmıştı. Kuzey Isikolo'dan bir aqondise savaş borusunu dudaklarına götürmüştü. Boruyu üfledi ve savaş başladı. Tau terazisiyle birlikte siper olabilecek en yakın kum tepesine doğru koştu. Soyluları yenerlerse, Kraliçe'nin Yakın Dövüşü'ne katılacaklardı. Kraliçenin Yakın Dövüşü, Kellan'la tekrar karşılaşacağı yedi.

Yanına çömelmiş olan Hadith, kum tepesinin üzerinden bakarken küfretti. "Char'dan küllere!"

"Ne?" diye sordu Yaw.

"Savaş alanının merkezine yakın bir yerde Muhafızları var. Dört Indlovu ile birlikte en yüksek kum tepesinin üzerinde duruyor. Ölçeğin geri kalanı gizli."

"O zaman onu götürmeleri için adam mı göndereceğiz?" diye sordu Yaw.

"Evet," dedi Hadis. "Yapmamızı umdukları şey tam olarak bu."

"Peki," dedi Themba, "ya onu çıkarırız ya da kavga başladığında yarımızı oyun dışı bırakır."

Tau bir avuç kumulu parmaklarının arasından geçirdi. "Oyibo'yu bir çatışmada öldürdüler."

Themba Tau'ya bir bakış attı. "Ne?"

"Bu bir oyun değil."

Hadith başını salladı. "Oyibo'yu hatırlıyoruz, Tau. Ama şimdilik, bir şey yapmadan önce Skala Osinachi'nin geri kalanının nerede olduğunu bilmemiz gerekiyor."

Tau Hadith'e "Hayır, yok," dedi. "Bana bir ekip verin. Etrafta sürüneceğiz, Enervator'un arkasına geçeceğiz ve saldıracağız. Eğer yeterince sert vurursak, koruma gücünü altımıza harcamak zorunda kalır."

"Dinlemiyor muydun?" Themba dedi ki. "Yanında dört Indlovu var. Sana bir şeyle vurmasına gerek yok. Vurma işini Indlovu yapacak."

Tau, Themba'ya ters ters baktı. "Beni durdurabileceklerini mi sanıyorsun?" "Kimsenin durduramayacağını mı düşünüyorsun?" Themba karşı çıktı.

Hadith dilini şaklatarak Tau'ya baktı. "Tamam. Yapın. Uduak, Yaw, Muvato, Duma ve Themba'yı alın."

Themba başladı. "Neden ben?"

"Çünkü seni dört Indlovu ile dövüşürken görmek istiyorum."

"Bugün ölmekle ilgilenmiyorum," dedi Themba ama Hadith'in ekibe atadığı diğer adamlarla birlikte Tau'ya yaklaştı.

Hadith planı özetledi. "Tau'nun ekibi saldırıyı başlatana kadar bekleyeceğiz. Eğer saklanırsak Indlovu da aynısını yapacaktır. Tau'nun altı adamına karşılık kendilerinin dört adamını gördüklerinde, savaş başlamadan önce düşüneceklerdir. Takviye yapmayacak ve konumlarını açığa çıkarma riskini göze almayacaklardır." Hadith heyecanlanarak daha hızlı konuştu. "Tau, bunun işe yaraması için Enervator'ın senin takımını vurması gerekiyor. Güçleri tükenene kadar saldıramayız."

Tau Hadith'e başıyla onay verdi. Terazinin kendinden emin hissetmesini istiyordu. Sözlerinin cesur olmasını istedi. "Hazır olun. Her şey çok hızlı olacak," dedi savaş alanının merkezine doğru sürünmeye başlarken.

Tau, Themba'nın "Hep öyle oluyor," diye homurdandığını duydu.

Savaş alanının merkezine doğru sürünerek ilerlemek çeyrek açıklık sürmüştü ama başarmışlardı ve Tau'nun ekibi Muhafız'ın üzerinde durduğu kum tepesinin yanındaydı. Tau daha uzağa gitmeleri gerektiğini işaret etti, adamlar başlarını salladı ve altısı insan yapımı tepeciğin karşı tarafına geçti.

Plan arkadan saldırmaktı.

Indlovu'nun başlangıç noktası. Indlovu bu açıdan bir saldırı beklemiyordu ve bu sürpriz onlara birkaç adım kazandırabilirdi. Bu birkaç adım, Enervator'a ulaşmak ile patlatılmak arasındaki fark anlamına gelebilir.

Tau adamlarına hazır olmalarını işaret etti. Son virajı dönüp kum tepesine hücum edecekler, Indlovu'yla çarpışıp onları yenecekler ve Muhafız'ı güçleriyle onlara vurmaya ya da teslim olmaya zorlayacaklardı. Ne yapmayı seçerse seçsin, bu onu en kritik aşamada çatışmanın dışında tutacaktı. Hadith ve ölçeğin geri kalanı saldıracak ve savaşçılar savaşçılara karşı olacaktı, hediye yoktu. Bir grup Azınlığın Soylulara karşı savaşması kadar eşitti. Basit bir plan, iyi bir plan ve yanıp kül oldu.

Tau sürünerek ilerlediğinde, kendisi gibi şaşırılmış görünen, yine yüzüstü yatan üç Indlovu'yla karşılaştı. Benzer bir plan yapmış olmalıydılar; küçük bir saldırı başlatmak ve karşı tarafı zorlamak. Sürünürken ne kadar az ilerleme kaydettiklerine bakılırsa, bu planı Hadis'ten çok sonra bulmuşlardı.

Tau'ya en yakın olan Indlovu ayağa fırladı. "Kan gösterecek!" diye bağırarak kılıcını kınından çıkardı.

Tau da aynısını yaptı, Soyluların kendi savaş çığlıklarının olmasını ve Omehi tek bir ordu olarak savaştığında bile Soyluların kendilerini daha fazla göstermeye çalışmasını garip buldu.

Kan gösterecek. Çift alıştırma bıçağını döndürürken bu sözler Tau'nun zihninde yuvarlanıyordu. Bu sözler düşmana verilmiş bir sözdü. Dahası, diye düşündü, Soyluların farklı olduğunu, kanlarının saflığının kastları kadar eylemleriyle de kendini göstereceğini Azlara hatırlatıyordu.

Kan gösterecek mi? Kan, demek istedi Tau, taşkın bir nehir gibi derin ve ağır akacak, ama zaman yoktu. Kılıçları Indlovu'nunkilerle kesişmişti.

Soylu, Tau'dan daha uzun ve çok daha kalındı, bu da onu küçük bir iblisle aynı hizaya getiriyordu. Parlayan miğferi, süslü alıştırma kılıcı ve kum sıçramış kalkarıyla sertçe saldırdı, Tau'yu rüzgârdaki bir ot gibi kenara süpürmek istiyordu. Tau adamın hilal savuruşunu atlattı ve iki kılıcını da Indlovu'nun miğferine indirdi. Bir gök gürültüsü gibi ses çıkardı ve Soylu kaskatı kesildi

ve düştü.

Tau, bir sonraki kale savaşçısıyla daha ilki kuma düşmeden çarpıştı. İkincisi temkinliydi. Tau menzile girdiğinde kalkanını kaldırdı. Tau iki kılıcını da savurdu, çiftte vuruşu dövülmüş metal çemberde çınladı. Indlovu, körelmiş bıçağını Tau'nun karnına saplamak için kalkanının altından dışarı sapladı. Bunu bekleyen Tau, zayıf tarafındaki kılıcıyla bronzu geri çevirirken diğeriyle Soylu'nun bacağını kıracak kadar sert bir yumruk savurdu. Kale savaşçısı bir çığlıkla yere düştü ve Tau kendini dönüp kaçan üçüncü adama doğru fırlattı.

Tau kovalamaya başladı. "Hayır!" diye bağırdı Uduak.

Kan gösterecek. Indlovu'dan aşağı koşarken kelimeler Tau'nun kafasında dönüp duruyordu. Kan gösterecek. Kurumuş sopalar gibi, gururlarını kılıcının ağızında kıracaktı, kıracaktı... Tau kayarak durdu. Koşmayı bırakan adam da dahil olmak üzere sekiz Indlovu Tau'nun karşısına dikildi. Kum tepesinin etrafından gelmişlerdi ve Tau onları gördüğünde artık çok geçti.

Tau kumlu tepeye doğru bir bakış attı. Gardiyan ve dördü gitmişti. Arkasına baktı. Uduak, Yaw, Themba ve Muvato üç Indlovu ile savaşıyordu.

Tau saydı. İki geride, üçü arkada, sekizi önde. Bu, beş Indlovu ve Muhafız'ın hesaba katılmadığı anlamına geliyordu. Hadith'in peşine düşeceklerdi. Onu durdurmak Tau'nun göreviydi. Başarısız olmuştu ve Hadis yeteneğini diğelerlerinin üzerine salmakta özgür olacaktı.

Tau kılıçlarını indirdi ve kahkahalar duydu. Ondan kaçan Indlovu'ydu.

"Adını duyduk, Common," dedi. "Kellan Okar ile kılıç oynadığınızı duyduk. Nasıl geçti?" Tekrar güldü. "Muhtemelen bundan daha iyi olacak."

Sekiz adam yaklaştı, gülen Indlovu sırtıyordu ve soylu yüzlerindeki ifadeden Tau, Tanrıça'nın merhametinin hiçbir şey ifade etmeyeceğini biliyordu. Savaş çığlıkları kafasının içinde dönüp duruyordu: "Kan gösterecek." Bu sözlerin birden fazla anlamı vardı. Tau kılıçlarını kaldırdı, dişlerini gösterdi ve sekiz Indlovu'ya gerçeğı söyledi. "Sizin için geldim ve yanımda Isihogo'yu da getirdim."

Saldırdı. Gülen adam en yakınındaydı. Aynı zamanda en hazırlıklı olanıydı. Tau aralarındaki mesafeyi kapattı, gülen adam savurdu ve Tau kılıcının yayının dışına fırladı, kılıçlarını X şeklinde çaprazladı ve gülen adamın arkasındaki Indlovu'nun üzerine sıçradı.

Çarpışma ikinci adamı geriye savurdu ve Tau'nun kılıçları boynunun iki yanına, miğferinin korumasının altına ve deri zırhının üstüne düştü. Tau olabildiğince sert kesti, kılıçlarının körelmiş kenarları adamın köprücük kemiklerinin hemen üzerinde kesikler oluşturdu. Indlovu'nun boynundan kan fışkırdı ve adam çığlık atarak silahlarını bırakıp boğazını tuttu.

Tau bir sonraki adama doğru döndü, kalan yedi Indlovu onu kuşatmadan önce onu indirmeyi umuyordu. Bu Indlovu ağzı açık bir şekilde kılıç kardeşinin boynundan akan kana bakıyordu. Tau ona olabildiğince sert bir bıçak sapladı. Alistırma kılıcı Indlovu'nun kalın deri zırhını delememişti ama darbesi şiddetliydi ve Tau adamın kaburgalarının kırıldığını hissetti. Indlovu tökezledi ve tehlikeyi sezen Tau kılıcını savurarak tekrar döndü. Arkadan gelen kahkahacıyı ıskaladı ama Tau dönüşünün momentumunu kullanarak kaburgaları kırılan adamı kafasının yanından yakaladı ve onu toprağa uçurdu.

Gülen adam gülümsemesini şaşırtıcı bir hızla gelen ağır saldırılarla değiştirdi. Tau adamın üç darbesini engelledi, adamın durakladığını gördü, yemlendiğini anladı ve eğildi. Bir kılıç Tau'nun başının üzerinden vızıldayarak geçti ve Tau geri çekilerek dirseklerini görünmeyen saldırganın göğsüne çarptı. Saldırgan hırıltılı bir ses çıkardı ve Tau olabildiğince hızlı bir şekilde ayağa kalkarak kafasının üst kısmını adamın çenesine çarptı. Indlovu'nun dişlerinin birbirine çarptığını duydu ve Tau'nun kafasına yapışkan bir ıslaklık sıçradı. Tau adamdan ayrıldı ve dövüşü devam etmeye hazır bir şekilde onunla yüzleşti.

Indlovu dilinin ucunu ısırp koparmıştı ve ağzı kan çorbasına dönmüştü. Tau ona doğru ilerledi ve kılıcının kabzasını adamın boğaz taşına sapladı. Tau'nun arkadan vurmasıyla adam homurdandı, geriye savruldu ve yere yığıldı.

Tau döndü. Gülen adamdı. Tau adamın takibini yakaladı ama aldığı kesik yüzünden sırtı yandı. Kahkaha atan tekrar saldırdı; Tau engel oldu ve diğer Indlovu'lardan biri tarafından miğferine vuruldu.

Sendeledi, sonra en yakınındaki adama bir omuz atarak onu hapsettikleri çemberden kurtulmaya çalıştı. Karşılaştığı Indlovu bir dağ kadar sağlamdı ve Tau'yu geri itti.

Kötü bir seçim yapmaktan başka çaresi olmayan Tau, etrafını saran beş adamın ortasına doğru ilerledi. Gülen adam Tau'nun arkasındaki birini işaret etti ve diğerlerini ileri doğru salladı. Tau dönerek omurgasına yönelen yumruğu engelledi, bir kafa darbesini durdurmak için tekrar döndü ve boynuna yönelen üçüncü bir bıçağı zayıf tarafındaki kılıcının ucuyla güçlükle engelledi.

Öne atılarak kahkaha atana saldırdı ve Soylu ulaşamayacağı bir yere savrulmadan önce piçi yanağından kesti. Bir sonraki adama saldırmak için döndü ve beş Indlovu sırayla onu taciz ederken ya da savunmada dövüşürken arkadan vurulup baldırından kesildi.

Kükreyerek bir o yana bir bu yana dönüyor, yaklaşan herkesle kılıç çarpıştırıyor, kollarında ve bacaklarında kesikler oluşuyor ve her yeri kanıyordu. Temiz bir vuruş yapamadılar ama onu sıkıştırmışlardı ve bu sadece bir zaman meselesiydi.

Yüzünün kenarından kan ve ter akan kahkaha atan adam gülümsedi. "Öldürün onu," dedi ve beşi birden saldırdı.

TARİHÇE

Hepsini yenme şansı olmayan Tau, kahkaha atmaya başladı. Soylu engellemeye çalıştı ama yeterince hızlı değildi ve Tau'nun kılıcı kalkan kolunun bileğine çarparak kırdı ve adamın gülümsemesini geniş ağızlı bir çığlığa dönüştürdü.

Tau ilerledi, diğer kılıcını savurdu ve güleni daha önce kestiği yanağından yakalayıp bu kez bir çadırın kanatları gibi ikiye böldü. Soylu geri çekildi ve Tau kaçmayı başardı. Bir adım attı, kafasının arkasına darbe aldı, yıldızları gördü ve kendini dizlerinin üzerinde buldu. Ayağa kalkmaya çalıştı ama yere tekmelendi. Yuvarlandı, tekrar tekmelendi ve kör bir bıçak böğrüne saplandı.

Acı içinde kıvranan Tau kaçmaya çalıştı. Kılıçlarından birini kaybetmişti. Görebiliyordu. Birkaç adım uzaktaydı. Başı zonkluyor, düşünmesini zorlaştırıyordu. Kılıcına ihtiyacı vardı, onun için süründü ve toprağa geri tekmelendi.

Hiçbir şey kalmamıştı ve dilinde bakır tadı vardı, sırt üstü yuvarlandı ve bulutsuz gökyüzüne baktı. Sıcak kum, gambesonunun yıpranmış yerlerinden onu yaktı ve orada nefes nefese yattı, dört Indlovu'nun siluetleri onun üzerinde durmak için hareket ederken bir şekilde başını çevirecek ve kan tükürecek enerjiyi buldu.

Gözlerini kısarak günün aydınlığında yüz hatlarını görmeye çalıştı. Kalan kılıcına uzandı. Kılıç gitmişti.

Yine de iyi iş çıkardığını düşündü. Başlangıçta sekiz kişi vardı, deri zırhlı sekiz Indlovu. Ve dilinin ucu kopuk olan, bir daha asla düzgün konuşamayacaktı.

"Öldürün onu!" diye bağırdı kahkahalar dörtlünün ötesinde bir yerden

Indlovu. "Öldürün onu!"

"Seninle birlikte Kafatası'na," dedi Tau, kelimeleri bulanık çıkıyordu, kafasına aldığı darbenin hissettiğinden daha kötü olduğunu düşünmesine neden oluyordu. Bir kılıcın havaya yükseldiğini gördü ve gözlerini açık tutarak onu izledi. Daha önce de ölmüştü, diye düşündü ve son bir kez ölmenin özel bir şey olmadığına kendini ikna etmeye çalıştı.

"Dünya yanıyor!" diye bağırان bir sesler karmaşası geldi ve üzerinde yükselen kılıç aşağı inerek savunma pozisyonuna geçti.

Dört siluet Tau'nun etrafını sardı ve o da neler olduğunu görmek için oturmaya çalıştı. Kafatası zonklayarak kendini parçalara ayırırken hareket edemiyordu. Başını çevirdi, bunu yaparken kekeleyen art görüntüler gördü, Indlovu ayaklarının sürünüşünü gördü, topuklarını gördü. Ona sırtlarını dönmüşlerdi.

Kılıç şakırtılarını duydu ve Indlovu'lardan biri ayağı takılıp üzerine düştü. Soylu'nun ağırlığı nefes almasını zorlaştırdı ve Tau adamı itmeye çalıştı. Ama yapamadı. Hiç gücü kalmamıştı. Yanına bir Indlovu daha düştü. Bu seferkinin gözleri donuktu, görmüyordu.

"Tanrıçanın merhameti! Merhamet!" diye bağırdı bir Soylu, sesi gergindi. Tau adamın topuklarına bakıyordu; Tau gözlerini kırıştırdığında topukların deri ayakkabı tabanına dönüştüğünü gördü. Soylu dizlerinin üzerine çökmüş ve kılıcını düşürmüştü. Bir göz kırpması daha ve adam Tau'nun yanında yüzüstü yere yığıldı.

"Kellelerinizi alacağım!" Bu kahkahaydı, sesinde hata yoktu.

Tau başını o yöne çevirdi, kafasındaki zonklamayla eş zamanlı olarak gözlerinin arkasında ışıklar yanıp söndü. Kahkaha Uduak, Hadith, Kuende ve Mshindi ile savaşıyordu.

Kuende ve Mshindi'ye odaklanıyordu. Şaşırtıcı değildi. Bu iki adam aynı rahmi paylaşmışlardı, birbirlerinin zihinlerini okuyabiliyorlarmış gibi dövüşüyorlardı ve tercih ettikleri silahlar rakibin her zaman dikkatini çeken absürt derecede uzun kılıçlardı. Yine de Tau, kahkaha atan kişinin Uduak ya da Hadith yerine ikizlere odaklanarak hata yaptığını düşündü.

Hadith kalkanını kahkaha atan adamın sırtına çarparak onu Uduak'a doğru itti ve Uduak da ona vurarak sertçe yere düşürdü.

"Kan... gösterecek," diye geveledi Tau, kelimeler ona komik gelmişti. Bir şekilde kazanmışlardı. Indlovu'yu yenmişler, Kraliçe'nin Yakın Dövüşü'ne katılmışlardı ve bunu Hadith yapmıştı. Tau, topraktaki pozisyonundan anlayabildiği kadarıyla, çoğunlukla dayak yemişti. Gülmek istedi, gülmeye başladı ve sonra karanlık onu ele geçirdi.

Tau bir sesin, "Böylesini hiç görmemiştim," dediğini duydu. "Onlardan sekiz tane vardı. Sekiz! O kadar yakın değildim ama onları uzak tuttuğunu görecektim kadar yakındım." Konuşan Anan'dı.

Tau gözlerini zorla açtı ve gözlerini kısmak zorunda kaldı. Gündüzdü ve aydınlıktı ama gökyüzü yoktu. Hayır, bu doğru değildi. Bir gökyüzü vardı. Tau bir çadırdıydı.

"Ben görmedim. Hadis'in Yeteneklilerle birlikte grupla mücadele ettiğini görmek için konumlanmıştım." Arayan Jayyed'di.

Tau, Kayalıklar'da bu büyüklükteki tek çadırın revirler olduğunu düşündü. Küçükler için birkaç tane ve Soylular için de ekstra büyük ve iyi donanımlı bir tane vardı.

"Kırk dokuz kişiye karşı beş Indlovu göndermekle aptallık etmişler," dedi Anan.

Çadırların yanları açıktı. Tau başını çevirmemişti ama bunu biliyordu. Yine de hava çok sıcaktı. Lanet olasıca sıcak.

"Gerçek mi? Zekice olduğunu düşünmüştüm," dedi Jayyed Anan'a. "Başka herhangi bir Ihashe ölçeğinde işe yarardı. Yanında dört Indlovu olduğunu görseydin, bir Yetenekli'nin mevzisine saldırmak için kaç adam kullanırdın?"

Tau gözlerinin kapanmasına izin verdi. Başı hâlâ ağrıyordu ve sanki normal boyutunun iki katıymış gibi hissediyordu.

Anan homurdandı. "Sence daha fazla adamın ayrılmasını mı bekliyorlardı?"

"Daha fazla adam göndermeliydin," dedi Jayyed. "Ben daha fazla adam gönderirdim. Hadith ise Tau, Uduak ve diğer dört kişiyi gönderdi."

Anan kıkırdadı. "Tanrıça beni alsın, ama yemin ederim ki o beş Indlovu'nun kum tepesinin etrafından dolanıp kırka hücum ettiklerinde yüzlerini görmek için bir Sah rahibinin tohumlarımdan birini koparmasına izin verirdim-

dokuz lhashe!"

Jayyed, "Tüm sürünme boyunca bunun ne kadar kolay olacağını düşünmüş olmalılar," dedi. "Ortaya çıkacaklardı, Yetenekli vurabildiği kadar savaşçıyı patlatacaktı ve beş Indlovu da onun vuramadığı birkaçının icabına bakacaktı. Sonra da pusuda bıraktıkları adamlara yardım etmek için geri dönerlerdi."

"Sekiz Indlovu," dedi Anan, sesinde hayranlık vardı. "Onların inkokeli'nin peşinden koştu ve yedi tanesine daha rastladı. Sonra da onlarla dövüştü!"

Jayyed kıkırdadı. "Sanki o kazanmış gibi söylüyorsun."

"Sen görmedin, Jayyed. Onu antrenman sahasında izlediğimizi biliyorum. Yaptığı şey... Yaptığı şey... Sekiz Indlovu'ydu gerçi, sekiz... ve beni bunu yapabileceğine inandırdı. Bir Noble dilinin çoğunu kaybetti. Diğer Tau'nun ona vurduğu darbeden hala uyanamadı... ve onların inkokeli? Tanrıça ağladı, yanağındaki delikten aptalın ağzının içini görebilirsiniz."

"Tau olağanüstü biri, bunu kabul ediyorum. Yine de Ingonyama değil ve sekiz adamla dövüşecek kadar aptal olduğu için, sıyrıklar, kesikler ve bir baş ağrısı iblisinden biraz daha fazlasıyla çıktığı için şanslı. Bu sefer iyi olacak ama Indlovu onunla üç nefes daha baş başa kalabilseydi bu gece kutlama y e r i n e yakma törenine katılıyor olurduk."

"Ack, bir inyoka daha sıcak kanlıdır," dedi Anan, "ama seni tanıyorum ve seni hiç bu kadar gururlu görmemiştim."

Bir duraklama oldu. Tau'nun uyanık olduğunu onlara bildirmek için iyi bir zaman olabileceğini düşünmesine yetecek kadar uzundu.

"Olduğumdan emin değilim," dedi Jayyed.

Belki de iyi bir zaman değildi. Tau ayak sesleri duydu ve ardından Jayyed ve Anan yaklaşan kişiye doğru dönerken ayaklarını sürüyerek yürüdü.

"Umqondisi. Aqondise." Hadis buydu.

"Hadith, Uduak, Chinedu, Yaw, iyi tanıştık," dedi Jayyed.

"Uyanık mısın?" Uduak sordu.

"Henüz değil."

"Kafası neden sarılı?" dedi Yaw. "Kafatası çatlamış mı?"

Tau, başının neden bu kadar ağır hissettiğinin farkına vardı. Sargılıydı.

"Kırık yok," dedi Anan. "Bandajlar şişliği bastırmak ve kanamayı durdurmak için. Kafa derisi kesikleri aydaki bir kadın gibi kanar."

Tau insanların onun hakkında konuşmasından bıkmıştı. Başını seslere doğru çevirdi. "Uyanığım," diye homurdandı. "Kulağımda Uduak'ın gürleyen sesi varken uyuyamıyorum."

"Bir kulağın yakınında değil," diye gürledi Uduak.

"Tau!" dedi Chinedu öksürerek. "Biz... başardık!"

Tau biliyordu, yine de duymak istiyordu. "Ne?"

"Kraliçe'nin Yakın Dövüşü!" diye yanıtladı Yaw, yumruğunu havaya kaldırarak. "Kraliçe'nin Yakın Dövüşü! Biz de varız!"

"İlk kez..." diye başladı Hadis. "Ne kadar oldu?" Tau, Hadith'in gün içinde ne kadar zaman geçtiğini bildiğinden emindi.

Jayyed onlara "Küçükler yirmi üç devirdir ilk kez katılıyor," dedi. "Ve Ihashe hiçbir zaman yakın dövüşte yer almadı. Asla."

"Yeni geleneklerin zamanı geldi," dedi

Hadith. "Dünya yanıyor," dedi Yaw.

"Olacak," diye söz verdi Tau, gözlerini kaçıran Jayyed hariç herkesten geniş bir gülümseme aldı.

"Tanrıçanın gözleri, Tau," dedi Yaw, "neden sekiz Indlovu'ya saldırdın?"

"Birinin peşindeydim," dedi Tau ona. "Arkadaşları olduğunu bilmiyordum." Kılıç kardeşleri güldü.

"Tamamen deli olmadığını bilmek güzel," dedi Hadis.

Yaw geniş bir sırıtış takındı. "Ben başka türlü anlatıyorum. Benim hikayemde sekizini de görüyorsun ve hücum ediyorsun! Ben de oradaydım, değil mi? Farklı olduğunu kim söyleyebilir?"

Hadis başını salladı. "Sen ve senin hikâyelerin." İri adama döndü. "Uduak?"

İri adam başıyla onayladı. "Susadım."

Hadis çenesini sıvazladı. "Öyle olabileceğini düşündüm."

"Sadece bir şey... onun için," dedi Chinedu öksürerek ve sırıtarak.

"Sadece tek bir şey," diye yineledi Yaw.

Hadith Tau'ya baktı. "İçki evleri ve kutlamalar. Bize tarih kitaplarında bir sayfa kazandırmayacak bir şey başardık, ancak en azından bir dipnotu ve akşamdan kalmayı hak ediyor. Tau, eğer

dayanabilirsen, içebilirsin."

Jayyed, "Düello nedeniyle cezalandırılma riskiniz yok," dedi. "Kellan Okar tazminat talep etmedi ve bunu yapması için tanınan süre de geçti. Hata yapma, şehre gidersen, ki buna izin vermem gerektiğinden emin değilim, dikkatli olmalısın."

Tau gitmeyi düşündü. Zuri'yi görmesi gerekiyordu ama Jayyed'in Kellan Okar'dan bahsetmesi onu daha karanlık yerlere götürdü. Laughar ve yedi Indlovu'nun ona attığı dayığı düşündü. Onu öldürmeye niyetlenmişlerdi ve o onları durduramamıştı. Isihogo'da daha fazla zamana ihtiyacı vardı.

Tau kardeşlerine, "Siz sarhoşlarla masrafları paylaşacak kadar içki içebileceğimden emin değilim," dedi.

Hayal kırıklığına uğramış görünüyorlardı ve Hadis teslim olmaya hazır değildi. Başka bir açı denedi. "Tau, bugünü kendine ayır. Bunu hak ettin. Zamanımız var. Yakın dövüşe iki ay döngüsü kaldı."

"Evet," diye ekledi Anan. "Bugün siz bizim yerimizi güvence altına aldınız. Bu da yakın dövüşe kadar bir daha çatışmayacağımız anlamına geliyor. Bu bizim için iyi bir şey. Sıkı ve dikkatli çalışmaya odaklanabiliriz. Sakatlık yok ve iyi dinlenmiş bir ölçek, gerçek gösteri için hazır."

Jayyed onlara "Hem Kuzey hem de Güney Isikolo'nun yanı sıra kaleler de yakın dövüşe katılacak," dedi. "Bu, her döngüde inisiyelerin bir araya geldiği en büyük toplantı. Koruyucu Konsey de katılacak ve hatta kraliçe bile gözlemlemeye gelecek. Zor bir yarışma olacak ama izlemek yerine katılacağım için heyecanlı olmadığımı söyleyemem."

Bu her şeyi çözdü. "Aqondise Anan, diğer terazilerden herhangi biri isikolo'ya dönüyor mu?" Tau sordu.

Anan tereddüt etti, muhtemelen Tau'nun diğerleriyle birlikte kutlama yapması gerektiğini düşünüyordu. "İzlemeye gelen ölçeklerin bir kısmı yakında ayrılacak. İkinci çatışma devam ediyor ve sanırım biter bitmez yürüyüşe geçecekler."

"Onlarla birlikte dönebilir miyim? Dinlenmeyi ve mümkün olan en kısa sürede eğitime dönmeyi umuyorum."

Başıyla onaylayan Jayyed oldu ve Tau'yu etkileme fırsatı elinden kaçan Hadith dişlerini sıktı. Tau kılıç kardeşlerinin onu yanlarında istemesini takdir ediyordu. Yine de geri dönmek zorundaydı. Geri dönmek zorundaydı.

Kellan Okar'ı Kraliçe'nin Yakın Dövüşü'nde öldürecekse hazır olması gerekiyordu.

ONUNCU BÖLÜM



MAHKUMLAR

Ölçek Jayyed'in Ölçek Osinachi'ye karşı kazandığı zaferin üzerinden bir ay döngüsü geçmişti ve kardeşlerinin başarısından güç alan Ölçek Chisomo, Kraliçe'nin Yakın Dövüşü'ndeki son yerlerden biri için yarışmak üzere Güney Isikolo'dan ayrıldı. Isikolo onları uğurladı ve birkaç terazi de tarihin yeniden yazıldığını görmeyi düşünerek onlara Kayalıklara kadar eşlik etti.

Konumları güvence altına alınan Scale Jayyed eğitim için geride kaldı. Jayyed ve Anan adamların eğitime katılmaya paralarının yetmeyeceği konusunda hemfikirdi. Tau memnundu. Geçen ay döngüsü zarar vermiş olsa bile, zaman boşa harcanamayacak kadar kısaydı.

Isihogo ve iblisleri her gece Tau'yu baştan çıkarıyor, ona acı çekmesi karşılığında en büyük dileğini sunuyorlardı. Her gece tekliflerini kabul etti ve ona vahşice davrandılar. Sayısız ölümün dehşeti içinde kaldı ve gün boyunca akıl sağlığını korumak için savaştı. Ama güneş yeryüzünün altına düştüğünde, Tau deliliği kucakladı. Canavarlarla savaşmak için buna ihtiyacı vardı.

Kraliçe'nin Yakın Dövüşü neredeyse yaklaştı ve Omehi halkından, orta boylu, güçlü ve yetenekli bir adam olan ve savaşmak için özel bir yeteneği olmadan doğan Tau Solarin, hazırlık için yeraltı dünyasına ve şeytanlarına k a t l a n m ı ş t ı . Bu yolun bir bedeli vardı ama o bu yolu kat etmiş ve diğer taraftan içgüdüye benzeyen bir dövüş sezgisiyle çıkmıştı. Tau ibislere bir insan olarak gitmişti, ama onların bakımları altında şekil değiştirmişti.

Zor gecelerde, yeraltı dünyası kırılmaya yaklaştığında

bunu hatırlamaya çalıştı. Ve o gece, yakın dövüşten bir ay döngüsü sonra, bunu kendine tekrar tekrar söylemek zorunda kaldı.

Akşam çok yorucu geçmişti. İblisler sürüler halinde avlanıyordu ve ölümleri çok üzücüydü. Tau sarsılmıştı ama günün işkencesi bitmişti ve barakaların yakınındaydı, rüyasız bir uyku umuduyla karyolasına yatmaya hazırdı. Isikolo'nun ana avlusundaki şeyin bu kadar yaklaşmasına izin veren şey onun yorgunluğuuydu.

Tau onu geç gördü ama ellerini kılıçlarının kabzalarına geçirip çekmeye hazır olacak kadar zamanı vardı. Bir insan sesiyle konuştu.

"Tau? Ben de seni arıyordum," dedi Aqondise Fanaka. "Umqondisi mahallesine çağrıldın."

Kelimeler anlamsızdı ve Tau konuşmadan önce gözlerini kapatarak Fanaka'nın sade yüz hatlarının yerine gördüğü şeytani yüzü gizledi. "Çağırılmış mı?"

"Devlet erkanı odalarında size ihtiyaç var."

Tau rütbeli odaları olduğunu bilmiyordu ve umqondisi mahallesinin nerede olduğunu bilse de oraya hiç gitmemişti. Orası isikoloların efendilerinin yataklarının, banyolarının ve yemek salonlarının olduğu yerdı.

Tau kendini Fanaka'nın parlayan sarı gözlerine, burnuna ve hançer gibi uzun dişlerine bakmaya zorladı. "Yolu bilmiyorum," dedi Tau ona, sesindeki tiksintiyi saklamak için büyük çaba sarf ederek.

"Mahalleye gidin. Tören odaları sağdaki üçüncü bina."

"Teşekkür ederim, Aqondise."

"Tau?" dedi adam, bir adım daha yaklaşarak ve Tau'nun bronzdan bir parmak aralığı çekmesine neden olarak. Fanaka gözlerini kocaman açarak geri çekildi ve boş ellerini kaldırdı. "İyi misin?"

Scale Jayyed'in son çatışmasından bu yana Tau'nun ünü kendi başına bir hayat sürmüştü. Yaw'ın hikâyeleri bunda bir rol oynamıştı ve görünüşe göre akondiler bile Tau'nun etrafında huzursuzdu. Kılıcının kınına geri girmesine izin verdi. "Özür dilerim, Aqondise. Özür dilerim. Zorlu bir gece oldu."

"Elbette," dedi Fanaka. "Sıkı çalışıyorsun. Anlıyorum." Tau başını eğdi. "Geç oldu. Bu gece bekleniyor muyum?"

"Öylesin," dedi Fanaka, gözleri Tau'nun kınına sokulmuş kılıcına kayarak.

"Mesajın ve tavsiyen için teşekkür ederim, Aqondise." Tau avuçlarını birbirine bastırdı ve parmaklarını alnına götürerek selam verdi. Buna gerek yoktu ama fazladan saygının, tuhaf davranışının yol açtığı hasarı onarabileceğini umuyordu. Fanaka yavaşça göz kırptı, selamı tanıdı ve gitti. Tau, kendini bir arada tutmanın giderek zorlaştığını düşündü.

Umqondisi mahallesi duvarların ve bir kapının ardına gizlenmişti. Kapı açıldı ve hiç muhafız yoktu. Onlara ihtiyaç yoktu. İnisiyeler davetsiz içeri girmezdi.

Mahallenin içi sıkışık olsa da iyi korunmuştu. Binalar, tüm umqondisi ve aqondise'lere yeterli yaşam alanı sağlamak için bir araya getirilmişti. Tau yanlarından geçerken binaları saydı. Sağdaki üçüncü bina diğerlerinden daha az sıkışık ve üzerinde bir zanaatkârın yarımada haritasını işlediği bronz bir kapı vardı. Harita yarımadaı gösteriyordu, en geniş yeri kapının dibindeydi ve tepesine yakın bir noktaya geliyordu.

Metal işçiliği Kuzey ve Güney Dağlarının toprakları Kükreme'den nasıl ayırdığını gösteriyordu. Kapıda ayrıca Orta Dağları ve Yumruğu temsil eden yükseltilmiş alanlar vardı. Tokmağı Palm City'nin olması gereken yerdeydi.

Her şey etkileyici olmak içindi ama Tau'ya, Hedeni sayısının tahmin edilenden çok daha fazla olduğuna inanan Jayyed'le yaptığı konuşmayı hatırlattı. Tau'ya, neredeyse iki yüz döngüden sonra Omehi'lerin yarımadaalarının ötesinde neler olduğu hakkında hâlâ hiçbir fikirleri olmadığını hatırlattı. Kapı evlerini tasvir ediyordu. Aynı zamanda hapisanelerinin sınırlarını da çiziyordu.

Tau kapıyı çaldı. Ayak sesleri duydu. Hafif olanları. Kapının sürgüleri çekildi ve ses çıkarmadan açıldı. İyi yağlanmış olmalı, Tau'nun Zuri'yi görmeden önceki son düşüncesi idi.

UNMOORED

Zuri her zamankinden daha güzel görünüyordu ve Tau kalbinin yerinden fırladığını hissetti. "Neden buradasın?"

Kadın gerildi ve elini hızla yüzüne ya da boynuna doğru uzattı. Bir silah olabilir, diye düşündü, darbenin içine doğru kayarak kılıçlarını reddetti. Onları kullanmak için çok az yer vardı. Kemerinde taşıdığı hançeri çıkardı. Zuri'nin saldırısı, açık elli tokadı, boş havayla birleşti. Tau onun silahı olmadığını fark etti ama hançerini boynunun yumuşak derisine bastırarak onu odaya, en yakın duvara doğru itmeye başlamıştı bile.

Çıglık atacakmış gibi görünüyordu. Tau hançeri hızla alıp kemerine geri soktu.

"Zuri," dedi dehşet içinde, geri çekilerek. "Özür dilerim! Düşündüm ki..." Titriyordu, dudakları büzülmüştü, gözleri adamın yüzüne kilitlenmişti. "Zuri?"

Elleri havaya kalktı. Tau mesafeyi kapatabilir, onu bayıltabilirdi. Orada öylece durdu ve ruhunun Isihogo'ya doğru dönmesine neden olan enerjiyi ona püskürtmesine izin verdi. Oraya vardığında kılıçları dışarıdaydı, ruhunun altın ışıltısını yansıtan çift kılıç.

Zuri'yi görebiliyordu, iki adım ötede, karanlığa gömülmüştü. Solunda bir iblis kükremesi duydu, duruşunu ayarladı, dövüşe hazırды; sonra Zuri kayboldu ve o da onunla birlikte Uhmlaba'ya döndü.

"Zuri, lütfen," dedi gerçeklik değişimine uyum sağlayarak. Kadın ona ölümden dönmüş gibi baktı. Kızın tepkisi kafasını karıştırdı. Sonra anladı. Onun Isihogo'ya itilip çekilerek etkisiz hale getirilmesini bekliyordu.

Sesi kısılmıştı. "Tau, sen ne yaptın?" "Yapmak zorunda olduğum şeyi," dedi.

Bir elini ağzına götürdü. "Ne yaptın sen?" Bunu zaten cevaplamıştı. "Neden bana saldırdın?"

"Sana saldırmak mı? Saldırmak mı? Boynuma bıçak dayadın! Delirdin mi sen?"

Tau bunun hiçbir kısmını anlayamadı. Kadın ilk saldırıyı denemiş, adam da kendini savunmuştu. Sonra da yeteneğini ona karşı kullanmıştı. Saldırgan olan oydu. Bunu ona söylemek üzereydi ama içindeki küçük bir parça buna karşı uyardı. Dilini tuttu.

Zuri yapmadı. "Beni terk ettin! Citadel Şehri sokaklarında bir Büyük Soyluya saldırdıktan sonra beni terk ettin. Böyle bir şey yapıyorsun ve sonra da... otların arasındaki bir inyoka gibi kayıp gidiyorsun!" Sanki inyoka'nın orada ona sarılmış olduğunu görmüş gibi ona yukarıdan aşağıya baktı. "Okar'ın seni öldüreceğini sandım. Indlovu'nun seni asacağını düşündüm. Sen bu iki kaderden de kaçtın ve ben rahatlayacak kadar aptalım." Onu göğsünden dürttü. "O gece Tanrıça'ya dua ettim, o adama gösterdiği merhamet için şükrettim... o..." Yumruklarını sıktı, göğsüne vurdu ve boğazından garip bir ses çıkardı. Ona ters ters baktı. "O zaman benden uzak dur!"

"Bu şekilde değil-"

"Sana ihtiyacım vardı. Bir sonraki çatışmadan sonra seni aradım, bir aptal gibi bütün gece o çemberin içinde bekledim. Sonra dersimi almadım, bir sonraki çatışmada geri döndüm. Kazandığımı duydum. Sanki sen kazanmışsın gibi konuşuyorlar. Tsiory'nin yeniden doğuşu olabilecek Tau'dan bahsediyorlar. Uduak, Indlovu kırıncısı. Hadith, bir muhafız konsey üyesine rakip olacak askeri zeka. Sanki sen kazanmışsın gibi konuşuyorlar. Yine de emin değilim. Bunu senin ağzından duymak için seni görmedim."

"Sebeplerim var," dedi. "İlk çatışmada, düellodan sonra, bana izin verilmedi-"

"Sana ihtiyacım vardı." Zuri duvarı itti, yanından geçerken bilerek ona çarptı ve bir sandalyeye oturdu. Tau'nun tüm isikolo boyunca başka hiçbir yerde görmediği kadar güzel bir sandalyeydi.

Konuyu değiştirdi. "Öğrendiğim şeyler, bana yaptırdıkları şeyler... Artık doğruyu yanlış ayırt edemeyeceğimden endişeleniyorum." Tekrar konuyu değiştirdi. "Senin için bir şey ifade ettiğimi sanıyordum. Senin için

Birbirimize bu konuda bir yol bulmamızda yardımcı olurduk. Bu düşünceye tutundum, ancak önemli olmadığım ortaya çıktı ve bu her şeyi çok daha kötü hale getirdi."

Tau konuşma sırasının kendisinde olduğuna inanıyordu. Ne söyleyeceğinden emin değildi. Onu incittiği için üzgündü. Aklından geçen en uzak şey buydu. Bunu söyleyebilirdi ama aklından çok uzakta olduğunu söylemenin doğru olacağını sanmıyordu.

Zuri başını kaldırdı ve Tau ağzını açarken konuştu. Şansını kaçırmıştı. "Sürekli seni düşündüğüme inanamıyorum," dedi ona. "Üstün Yetenekliler eğitimimin üç devresinde iki kez eve gitme iznim olduğunu ve bu yolculuklardan birini bu Tanrıça'nın unuttuğu isikolo'yu geçebilmek için kullandığımı bilmeni istiyorum. Böylece buraya gelebildim, seni görebildim ve senden nefret ettiğimi söyleyebildim."

Bu canını yaktı ve Tau onun önünde dizlerinin üzerine çöktü. "Zuri-"

"Bana böyle hissettirdiğin için senden nefret ediyorum," dedi, gözleri yaşlarla dolmuştu.

Tau'nun bununla nasıl başa çıkacağı konusunda hiçbir fikri yoktu. Ona uzanmak istedi ama onu daha fazla üzmemek istemedi. Ellerini kendine saklayarak yaklaştı. "Zuri..." dedi tekrar, adını yeterince güvenli bulmuştu.

"Lanet olsun sana, Tau. Ağlıyorum. En azından bana sarılabilirdin, seni taş kalpli piç."

Kafası daha da karışan Tau ona doğru eğildi ve kollarını ona dolayarak sarıldı.

Ona sokuldu. "Tanrıça aşkına, senden nefret ediyorum," diyerek kollarını onun boynuna doladı ve onu kendine çekti.

"Yanlış anladınız-"

"Ne?" Sesi boğuk olsa da keskindi.

"Eh... sen önemlisin. Çok fazla. Daha fazla..." "Neredeyse her şey" demek üzereydi, fikrini değiştirdi ve "Sen her şeyden daha önemlisin" diye bitirdi.

Onun tuniğine daha da sokuldu. "Tüm söyleyeceğin bu mu?" "Evet? Eh... hayır," diye kekeledi Tau. "İşlerin bu hale gelmesini istemezdim.

yol." Buna hazırlıklı değildi. "Farklı bir hayat istedim... bizim için." Zuri ona baktı. "Bizim için mi?"

"Onai'nin kalesinde çalışabilirdim. Hayatlarımız

farklıydı." İçine acı doldu. "Benden çok daha fazlasını hak ediyorsun."

"Hayır. Buna benim adıma karar veremezsin. Bana kimin benim için değerli olduğunu söyleyemezsin... Ben nasıl hissediyorsam öyle hissediyorum, hepsi bu."

"Artık çok geç, değil mi?" dedi. "İkimiz de savaşıyla evliyiz."

"Şimdi de şair mi oldun? Bir insan neden savaşıyla evlenir ki?"

"Çünkü hayat bundan ibaret.... Çünkü hepimizin yapabileceği en fazla şey.... bir şeyleri biraz daha iyi.... biraz daha adil ya da güvenli hale getirmek için mücadele etmektir."

Zuri başını onun omzuna yasladı. "Sadece mi? Güvenli mi? Bu yüzden savaştığımızdan emin değilim ve eğer öyleyse bile bunu hak ettiğimizden emin değilim."

"Neden olmasın?" Tau daha çok ikisi hakkında konuşarak sordu. "Yaptığımız şeyler yüzünden."

Sanki Isihogo'da ne yaptığını biliyor ve ondan bahsediyor gibiydi. "Bu dünyayı biraz daha iyi bir yer haline getirmek istiyorsak, olmamız gereken şeyiz," dedi.

"Karanlık bir yolun sonunda daha iyi bir dünya bulunabilir mi?"

Tau, Isihogo'da geçirdiği zamanın akıl sağlığını tehdit ettiğini düşünüyordu ama Zuri'yle çeyrek dönemden daha kısa bir süredir birlikteydi ve bağlarını çoktan kaybetmişti.

"Sabah güneşe doğru devam edeceğim," dedi, ani konu değişikliği başının dönmesine neden oldu. "Refakatçim zaten bu binanın yanındaki binada konaklıyor."

"Oh," dedi Tau, ziyaretinin sadece bu gece süreceğini duyunca üzüldü ama tartışmanın daha sağlam bir zemine oturmasından memnun oldu.

"Neden kıllarını uzattın?" "Ne?"

"Sakal. En azından bir tanesinin yamaları."

"Eh... Antrenman yapıyordum. Zamanım olmadı."

"Anlıyorum. Tıraş olmak ya da yıkanmak için çok meşgulsün."

Bu haksızlıktı. Tau bir gün önce yıkanmıştı... belki de iki gün önce.

Güldü. Kulağa müzik gibi geliyordu. "Hadi gidelim."

"Nereye?"

"Bu odalarda banyo var. Bir tanesine ihtiyacın var ve tıraş olmalısın. Yardım edeceğim."

Ve, gibi Bu, ve firma yer oldu gitti, yuttum tarafından a

Düden. "Banyo? Tıraş mı? İhtiyacım yok-"

"Tau, başkalarına neye ihtiyaçları olup olmadığını söylemek bana düşmez ama bu durumda bir istisna yapacağım. Gel bakalım."

"Banyoya mı?" Tau'nun sesi çatallaştı. Boğazını temizledi ve sesini alçalttı. "Banyoya mı?"

Elini tuttu ve onu yan odaya götürdü.

YASAK

Zuri'yi takip etti. Sanki havada süzölüyormuş gibiydi ve Zuri'nin ona böyle hissettirmek için garip bir yetenek kullanıp kullanmadığını merak etmekten kendini alamadı.

Bir sonraki oda zengindi. Pelüş mobilyalar, Tau'nun daha önce gördüğü her şeyden daha büyük bir yatak vardı ve zemin halı kaplıydı. Umbusi Onai'nin yatak odasında bu kadar büyük bir zenginlik gösterisi iğrenç olurdu ve Tau'ya Zuri'nin yeni konumu hatırlatıldı.

Zuri onun mekâna verdiği tepkiden keyif alıyor gibiydi. "Üstün Yetenekli olmanın bir avantajı," dedi ve geceyi gündüze çevirebilen gülümsemesiyle onu onurlandırdı.

Onu bir sonraki odaya götürdü. Burada kişisel bir banyo vardı ve Tau bu düşünceyi çok yabancı buldu. Uhmlaba'da kimin böyle bir şeye ihtiyacı vardı ki?

"Kişisel bir banyo..." diye mırıldandı Tau, yere inşa edilmiş bronz küvete bakarken.

"Üstün Yetenekliler Kalesi'nde var ve Palm'daki çoğu Kraliyet Soylusu'nda da var."

"Bunlardan birden fazla mı var?"

"Buraya bakın," dedi Zuri, küvetin baş ya da ayak kısmına yakın bir düğmeyi çevirerek; hangisinin hangisi olduğundan emin değildi. Düğme döndü ve bağlı musluktan su akmaya başladı. "Isikolo'nun kuyusundan çekiliyor."

Tau merak içinde yanına gitti. Elini suyun altına soktu ve parmaklarının üzerinden geçtiğini hissetti. Serindi.

"Atla."

"Giyindim."

Zuri dudaklarını büzdü. "Evet, bu bir sorun."

Tau'nun kaşları havaya kalktı. "Yetenekli Leydi!"

"Kesinlikle, Yetenekli Leydi! Bu bir emirdir, İnisiye. Ayaktakımının huzurumuzda bulunmasına izin vermeyeceğiz. Ve siz hem özellikle yıkanmamış hem de özellikle bizim huzurumuzdasınız." Zuri kollarını onun giysilerine doğru salladı ve Tau onları bir şekilde hediye etmediğinden emin olmak için yere baktı.

"Çekil," dedi ve işleme yardımcı olmak için yaklaştı.

Onun caymayacağını anlayan Tau olabildiğince hızlı bir şekilde soyundu ve küvetin serin sularına girerek olabildiğince saklanmak için oturdu. Zuri'yi kendisine bakarken yakaladı.

"Bu iyi," dedi. "Ben sabun getireyim."

"Sabun mu?"

Zuri banyonun yanındaki raftan pas rengi bir tuğla aldı. Küvetin yanında diz çöktü ve tuğlayı Tau'nun kalçasının yanındaki suya daldırdı, orada durdu, parmakları bacağının etini okşadı. Vücudunun tepki verdiğini hisseden Tau'nun yüzü yandı. Zuri de bunu görmüş olmalı ama yorum yapmadı ve nemli tuğlayı vücuduna sürtmeye başladı. Gerçi bu bir tuğla değildi ve Tau'nun teninde gezdirdikçe güneşte kurumuş ot kokan bir köpük oluşturdu.

Sabun Zuri'nin elleri kadar büyük değildi, bu yüzden temizlediği yere dokundu, parmakları vücudunu okşadı. Tau ellerini kaydırarak karnının alt kısmına ve uyluklarının üst kısmına yerleştirdi ve vücudunun ihanetini gizlemeye çalıştı.

Zuri sabunu göğsünün üzerinde yavaş daireler çizerek gezdirdi. "Çok fazla çürük var. Bir sürü kesik." Sabunu banyonun yanındaki bir kâseye koydu ve başka bir rafa doğru yürüdü. Küçük bronz bir hançerle geri döndü. "Önce yüzüne," dedi ona, boynuna doğru ilerleyerek.

Tau onu bileğinden yakaladı ve sıkıca tuttu.

"Tau..."

Parmaklarını gevşetmeye çalıştı ama gevşemediler. Boğazını kesen, el uzunluğunda pençeleri olan iblisin anılarında kaybolmuştu. Göğsünü dişleriyle parçalayan dikenli kuyruklu olana dönüştü. Sonra o da değişti,

olma ve dört kollu KABUS o vardı boğulmuş
Ölürken yüzüne kötü bir nefes çekti.

"Tau?"

Elleri titriyordu ve zihni hâlâ hafızanın sisi içindeydi, bir şekilde kendini bırakmayı başardı. Zuri dikkatle hareket etti, hançeri yüzüne yaklaştırırken her hareketini görmesine izin verdi. Bıçağın ilk dokunuşunda sarsıldı.

"Dikkat et! Seni kesmek istemiyorum."

Gözlerini kapattı, çok hızlı nefes alıyordu ve bıçak etini tekrar öptüğünde irkildi. Zuri nazik ve hızlıydı. Cildini ıslatmak için su kullandı ve adamın uzayan kıllarını kazıdı. Küvetin kenarından eğilirken dengesini korumak için bir elini onun omzuna koydu.

Gözleri hâlâ kapalıydı -yüzüne bu kadar yakın bir bıçağı görmezden gelebilmesi için kapalı olması gerekiyordu- ama dokunuşuyla yeniden tepki vermeye başladı. Yüzünü ve boynunu bitirdi, kafasındaki kirli sakalları tıraş etmeye çalıştı ve eli göğsüne gitti. Onu tıraş ederken, parmakları tembel daireler çizdi ve vücudunun ihtiyacı uyarılmadan arzuya ve ısrara dönüştü. Rahatsızlık içinde inledi, rahatlayacağı bir pozisyon bulma umuduyla küvette yer değiştirdi ve Zuri'nin işini bitirdiğini fark etmedi bile.

Küvetin kenarına doğru ilerledi ve ona doğru uzandı, sağ elinin parmakları önce dokunup sonra erkekliğini tuttu. Okşaması onu yerinden sıçrattı, gözleri açılırken küvetteki su da etrafa saçıldı. "Tau..." dedi Zuri, yüzü kararlıydı, daha önce de aynı bakışı takınmıştı ilk kez öpüştüklerinde. Gözleri büyük ama kapalıydı, dudakları açık ve dolgundu. Tau bir şey söylemeyi düşündü ama eli aşağı yukarı kayıyor, dünyasını parmaklarına indirgiyordu.

Zuri terliklerini tekmeledi ve siyah Üstün Yetenekli cübbesi hâlâ üzerindeyken suya girdi. Yaklaştı, bacaklarının üzerine oturdu, giysileri bacaklarının etrafında yüzüyordu. Kalçalarının çıplak tenini o n u n k i n d e hissedebiliyordu ve sol eli boynundaydı, sağ eli hâlâ okşuyordu. Ona doğru eğildi, gözlerini kapattı ve onu öptü.

Dudakları, vücudu ona sürtünüyordu. Ve bir zamanlar yükselip alçalan ellerinin parmakları yeterliyken, artık çok az geliyordu. Tau'nun kendi elleri Zuri'nin kalçalarına kaydı ve

dizlerinin üzerine kalktı ve onu kendisine doğru yönlendirmek için sahip olduğu tutuşu kullandı.

"Yapamayız," dedi Tau, durduracak kişinin kendisi olması gerektiğini biliyordu, çünkü yapamazdı. "Bu yasak."

Onun alnını, yanağını, dudaklarını öptü ve ilk başta beceriksizce onu içine çekti.

"Tanrıça... Tanrıça aşkına..." dedi Tau, kadının onu kucakladığını hissederek. "Bu çok mu yanlışı?" Sesi soluk soluğaydı. "Neden bu... Ah!"

Gözlerini kapattı, başını geriye yasladı. "Bu neden..."

Bir ritim buldular ve Isihogo'daki tüm iblisler banyo odasına saldırabilirdi ve Tau durmazdı. Birlikte hareket ettiler, öpüştüler, serin sular tarafından okşandılar, coşku içinde asılı kaldılar. Sonra Tau daha fazlası olduğunu fark etti.

Sanki bir çığa yakalanmış gibiydi, hızını ve gücünü artırıyor. Zuri ona ayak uydurdu. Hayır, hızlanan oydu.

"Evet," diye fısıldadı, dudakları onun kulağına yakındı. "Evet, Tau. Evet!"

Sesi, içindeki ihtiyaç, ona bir şeyler yaptı. Çığ bir sele dönüştü ve gözleri kapalı, baskı, zevk ve acı hissetti. Tutkusu birleşti, taçlandı. Onu kadının içine çekti, boğulmakta olan bir adamın nefes almak için yüzeyi delmesi gibi, gerilim patlayıp serbest kalmasını sağlayana kadar onu aştı.

Tau, Zuri'nin ateş gibi parlayan gözlerine bakarken "Tanrıça ağladı," diye inledi. Her şeyi tükenmişti ama kendini bütün hissediyordu. "Zuri..." Onun adı yeni bir şey ifade ediyordu, anlamak istediği bir şey. Bir elini sulardan kaldırdı ve onun yüzüne dokundu, her şeyin ve herkesin gitmesini diledi, hayatın sadece ikisi ve daha fazlası olmamasını diledi.

"Tau," dedi Zuri. "Tau, duramazsın." Zuri hâlâ hareket ediyordu.

"Neh?"

"Tau, ihtiyacım var-" Onu çenesinden tutarak kendisine bakmasını sağladı. "Durma!"

İhtiyacı şaşırtıcı bir hızla yok oluyordu. "Tau?"

Tau!" Zuri söyledi.

Elini tekrar suyun içine soktu, kalçalarını tuttu ve onunla tekrar senkronize olarak hareket etti.

"Evet!" dedi. "İşte böyle! İşte böyle! Böyle... Oh! Oh, Tau!"

Tırnakları adamın boynuna battı; sırtını dikleştirdi ve

dizlerini onun yanlarına koydu. Kadının vücudunun onu sardığını, neredeyse ondan ayrılmaya zorladığını hissetti ve kadın başını geriye atarak öyle yüksek sesle ağladı ki, adam susturucu parmağını dudaklarına götürmemek için kendini zor tuttu. Sonra, son bir kasılmayla, titreyerek üzerine yığıldı. Tau onun iyi olup olmadığını kontrol etmek üzereydi ki kadın göğsünü öptü.

"Tekrar gidebilir misin?" diye sordu, dudakları köprücük kemiğini gıdıklıyordu. "Ben... Bana birkaç nefes verir misin?"

"Evet, birkaç nefes. Bu sefer yatakta."

"Yatakta mı?"

"Evet, orayı denemek istiyorum."

Tau başını salladı ve Zuri kıpırdayarak onu kınından çıkardı. Küvetin içinde durdu ve cüppesini sıyırarak banyoya düşmesine izin verdi. Koyu teni pürüzsüzdü, göğüsleri yuvarlak, sıkı ve geri kalanı gibi mükemmeldi. Ananthi daha güzel olamazdı.

"Ben hazırım... yatak için," dedi Tau.

Zuri küvetten çıktı ve yatak odasına doğru yürüdü. "Gel o zaman," dedi ve o da geldi.

HAYATTA KALMA

Birkaç saat sonra, sıcak, terli ve son zamanlarda hiç olmadığı kadar huzurlu bir halde, Tau büyük yatakta Zuri'ye sarıldı. "Neden bu anlar hayatın tamamını oluşturamıyor?"

Güldü. "Bir iki dakika daha bekle. Acıkacaksın ve tek istediğin bir sonraki yemeğin olacak."

"Hayatta kalmak için ihtiyacım olan tek şey sensin," dedi ona.

Gözlerini devirdi ve adamın koluna bir yumruk attı. "Aptal adam."

Onu kendine çekti, öptü, sonra tekrar öptü, yakınlığının tadını çıkardı. "Kendimi mutlu hissediyorum."

"Neden bunu bir soruymuş gibi söylüyorsun?" Tau traşlı başını ovuşturdu. "Dayanabilir mi?"

"Hiçbir şey kalıcı değildir. Yine de bu nefesler var." Gözleri adamın yüzünde gezindi. "Kendini Isihogo'ya mı götürüyorsun?"

Başını sallayarak onun tahminini doğruladı.

"Tau, bunun ne kadar tehlikeli olduğu hakkında bir fikrin var mı? Eğer iblisler seni bulursa saldıracaklar ve ruhun kendini ölü sanana kadar durmayacaklar."

"Onlarla savaşırım."

"Yapamazsın, onlar ölümsüz. Onlar-"

"Hayır, yapabilirim demedim. Ben yaparım. Onlarla savaşmak için Isihogo'ya gidiyorum." Zuri ayağa fırlayıp oturma pozisyonuna geçti. "Ne?"

O da ayağa kalktı. "Orada zaman farklı-" "Evet, teşekkür ederim, sana öğrettim-"

"Daha fazla zamana ihtiyacım vardı-" "Neye, Tau? Neye?"

"Eğitmek, savaşmak, hayatımdaki zamanın beni yapabileceğinden daha fazlası olmak."

"İblislerle mi savaşıyorsun? Onlar... onlar öldürülebilir mi?"

"Hayır. Ölümsüzler mi ya da saldırıya karşı bağışıklıkları var mı bilmiyorum... Onları zapt edebilirim ama..." Sustu.

"Sonunda seni yakalıyorlar," dedi. "Her gittiğinde mi?" Başını salladı.

"Ve devam ediyorsun?"

Başını salladı.

"Kaç kez?" Başını salladı.

"Bilmiyor musun? Saymayı mı unuttun? Tanrıça adına." Uzandı ve onun omzuna dokundu. "Tau, eğer aklın kaldıysa, durmalısın. Bu çok tehlikeli."

"Ben halledebilirim."

"Hayır, yapamazsın." "Ben iyiyim," diye yalan söyledi.

"Küvetteki tıraş bıçağı..." "Ben iyiyim," dedi tekrar.

"Daha ne kadar sürecek?"

"Ne kadar sürerse sürsün!" dedi, ses tonu kadının geri çekilmesine neden oldu. Gözlerini yüzünde gezdirerek ona baktı. "Omehi'ler yaptığınız fedakârlıkları hak etmiyor."

"Beni çok fazla düşünüyorsun."

"İntikam için o zaman? Bunun için ruhunun yanmasını mı istiyorsun? Eğer öyleyse, intikamınızın azaltacağını düşündüğünüz aynı kötülüğe katkıda bulunuyorsunuz demektir."

"Bu adalet için ve bunun için her türlü acıya katlanacağım." "Tau-"

"İçinde yaşadığımız dünyanın yeterince iyi olduğunu mu düşünüyorsun? Asla birlikte olamayacağımız bu dünya mı? Seni bir Kraliyet Soylusuna götürecekler. Kendini zorlayacak..." Tau kontrol için mücadele etti. "Gelecekteki Üstün Yetenekliler için saf bir soy arayacak."

"Lütfen-"

"Bu olduğunda ben ne yapacağım? Doğuracağın çocuklar için haraç mı getireyim?"

Onu izledi.

"Biz bundan daha değerliyiz," dedi.

Zuri ellerini onun yüzünün iki yanına koydu. "Artık burada seninleyim, değil mi?" dedi.

"İznin var mı?" "Ben

buradayım."

"Ne kadar süre için?"

"Bu nefesler için."

Tau başını salladı. "Onlar yeterli değil! Ben daha fazlasını istiyorum. Sevdiğim kadınla evlenmek, ondan çocuk sahibi olmak, onların büyümesini izlemek istiyorum... babam yanımdayken."

"Tau..."

"Eğer ben onlardan daha iyi olabiliyorsam, hepimiz olabiliriz. Soylular mı? Onlar harika çünkü biz dizlerimizin üzerindeyiz. Artık değil. Ben ayakta durmayı seçiyorum."

Başını eğdi, gözleri kapalıydı. "Peki ya Lesser ve Noble olarak bize borçlu olunan tek şey bu nefeslerse? Ya Cull bir nedenden dolayı olduysa ve Xidda geçmemiz gereken bir sınav değilse?"

"Bunu nasıl söylersin?"

Zuri gözlerini açtı. "Çünkü kaledeydim." Tau sessizliğin onu harekete geçirmesine izin vererek bekledi.

"Üstün yetenekliler..." dedi. "Üstün Yetenekliler kendilerini Isihogo ile örtme yeteneklerinde farklılıklarla doğarlar. Aramızdaki en zayıf olanlar gücü yakalayıp çabucak serbest bırakabilir. Daha güçlü olanlarımız ise öfkelenebilir, Ananthi'nin hapisanesinden enerji alıp bunu bir insanı büyük ölçüde güçlendirmek için kullanabilir, yeter ki damarlarında bir Yüce ya da Soylu'nun kanı dolaşsın. Diğerleri ise Uhmlaba'da günler sürecektir mesajları Isihogo'nun sisleri arasında ileterek eğitebilir."

"Ama en güçlülerimiz yalvarabilir, akıl yürütebilen her canlıya seslenebilir. Hedeni'nin bizimle savaşmak için hayvan getirmemesinin nedeni budur ve ilk günlerde vadimizi yakıp kül etmelerinin nedeni de budur. Mümkün olduğunca çok sayıda insanı ve hayvanı öldürmeye çalıştılar."

"Hedeni yarımadayı mı yaktı?"

"Toprağa kadar. Bu yüzden böcekler, sürüngenler ve Kraliyet Soylularının kurtardığı birkaç at ve diğer memelilerden başka pek bir şeyimiz yok."

ve şimdi üreyin."

"Bir erkeğe yalvarabilir misin?" Tau, kadının söylediği ve onu en çok endişelendiren şeye odaklanarak sordu. Kelimeleri söylemek bile yanlış geliyordu, sanki kaleye denemesi için yeni ve çarpık bir şey verecekmiş gibi.

"Yapılabilir," dedi Zuri. "Ama öyle değil. Yalvarmak ruhların açılmasıdır. Yalvaran ile yalvarılanı birbirine bağlar. Kadınlar ve hatta erkekler gibi yüksek muhakeme gücüne sahip yaratıklar bu bağlantıya karşı koyabilir ya da onu tutabilirler."

"Savaşmak mı? Tutmak mı?"

"Eğer size yalvaracak olsaydım, yarı burada yarı Isihogo'da olurum. Size hükmetmek istediğim sürece yeraltı dünyasından güç almak zorunda kalırdım."

"Bu yüzden mi güçlü olmak zorundasın? Her zaman iblislerden saklanman gerekiyor."

"Evet, ama bundan daha tehlikeli. Eğer sana yalvarırsam, benim seni tuttuğum gibi sen de beni Isihogo'da tutabilirsin. Saklanma yeteneğimi tükettikten sonra da beni orada tutabilirsin."

"İblisler seni bulana kadar mı?"

"Evet," dedi Zuri. "Evet... Ve... bu yüzden her ejderha çağrıldığında içimizden biri ölüyor."

Tau başladı. "Ne?"

Zuri dudaklarını yaladı, gözlerini onun yüzünden ayırmadı. "Üstün Yetenekliler, Muhafız Kalesi'nin altında olgunlaşmamış bir ejderhayı esir tutuyor."

"Ne yapıyorlar?"

"Genç çocuk zincirlenmiş, maskelenmiş ve zümre adı verilen bir grup Üstün Yetenekli tarafından uyutuluyor. Gardiyan Kalesi ile Üstün Yetenekliler Kalesi'ni birbirine bağlayan tüneller var. Tüneller bize gence sürekli erişim sağlıyor. Yorgun Yeteneklileri değiştirmemize ve yenilerini getirmemize izin veriyorlar. Bu şekilde genci süresiz olarak dinç tutabiliyoruz."

Tau zar zor konuşabiliyordu. "Neden?"

"Muhafızları kontrol etmek için. Aslen Isihogo aracılığıyla dünyamıza gelmiş olabileceklerini düşünüyoruz."

"Onlar iblis mi?" diye sordu Tau.

"Onların Ananthi tarafından yaratıldığına inanmıyor muyuz?"

"Ben... Ben de bize isteyerek yardım ettiklerine inanıyordum."

çocuklarından birini esir aldı."

Zuri yüzünü buruşturdu, konuyu tartışmadı. "Bir Entreater Isihogo'ya girebilir ve bir Muhafız yavrusunun çığlığını taklit edebilir. Tüm Entreater'lara bu öğretilir. Muhafızlar çığlığı duyduklarında kayıp çocuklarını aramaya gelirler. Ejderhalar yaklaştığında onlara yalvarırız ve onlar da yakalandıklarında bize tutunurlar."

"Biz mi?"

"Muhafızlara her ihtiyacımız olduğunda en güçlülerimizden ölmesine izin veremeyiz. Entreater'lar diğer beş Üstün Yetenekli ile birlikte çalışır ve onlara Hex denir. Hex'in her bir üyesi kendi başına bir Entreater olabilecek kadar güçlüdür ve bir Gardiyan çağrıldığında birbirlerine yalvarırlar."

"Ruhları birbirine mi bağlıyorlar?"

"Bir bakıma. Muhafız, kendisine yalvaran gerçek Üstün Yeteneklinin kefenini deldiğinde, Hex'in geri kalanı devreye girebilsin diye yapıyor."

"Savaşmak için mi?"

"Hayır. İblisler gibi Muhafızlar da Isihogo'da mağlup edilemez. Hex, Entreater'ı kurtarmak için devreye girer ve Guardian onun yerine Hex'in kalan beş üyesinden birini alır. Biz buna geri tepme diyoruz."

"Peki ya Yetenekli, geri tepen? Eğer Hex'in diğer üyelerine yalvarıyorsa, Isihogo'dan enerji alıyor olmalı."

"Yapacak."

"O zaman, Isihogo'da öldürüldüğünde..." dedi Tau.

Zuri başını salladı.

"Bu yüzden mi... Daba'daki Üstün Yetenekliler bu yüzden mi kanlar içinde öldü? Bu bir iblis ölümüydü."

Zuri başını salladı.

"Ejderha, Hex'in hangi üyesini Isihogo'da tutacağına nasıl karar veriyor? Neden hepinizi öldürmüyor?"

"Hex'in kalan beş üyesi birbirine bağlı. Gardiyan'a tek bir ruh gibi görünüyorlar ve kendi aralarında savaşıyorlar, Isihogo'dan gelen enerjiyi büküyorlar, birinin kefeni çökene kadar birbirlerine karşı kullanıyorlar. İlk kefen başarısız olduğunda, diğer Yetenekliler ellerindeki tüm enerjiyi başarısız olanın ruhuna aktarırlar."

"Mağlup Üstün Yeteneklileri daha parlak hale getiriyorsunuz."

"Güneş kadar parlak."

"Ve iblisler saldırır."

"Ne zaman bir ejderha çağrılrsa, biri ölür."

"Tanrıça ağladı," dedi Tau, sesi bir fısıltıdan biraz daha fazlaydı. "Ve biz de onları çağırdığımızda gelmeye zorlamak için gençlerinden birini mi tutuyoruz?"

"Var."

"Bu, çocuklarını neredeyse iki yüz döngü boyunca esir tuttuğumuz anlamına mı geliyor?"

"Yaptık."

"Bu bir korku hikayesi."

"Bu bizim hayatta kalma hikâyemiz," dedi Zuri. "Tau, Üstün Yetenekliler Kalesi'nin yarısı boş duruyor. Bitmek bilmeyen savaşlar ve geri tepmeler yüzünden kaybettiğimiz kadınların yerini dolduramıyoruz. Her döngüde testlerde daha az Üstün Yetenekli buluyoruz ve her döngüde Hedeni daha sık ve daha büyük bir güçle saldırıyor. Bugünlerde baskınlar bile bir Muhafız savunması gerektirebiliyor."

"Bana

yapamayacağını

söyle..."

"Ben

güçlüyüm."

"Söyle bana-"

"Ben planlanmış için olmak bir Entreater
ne zaman benim EĞİTİM tamamlandı. Bunun için
eğitimim çoktan başladı."

"Hayır."

"İlk askeri görevim bir Enrager olarak olacak. Yalvarmakta ustalaşmak zordur. Zamanım var. "

"Neye kadar? Seni bir Hex'e bağlayana kadar mı? Bir ejderhanın gazabını beslemek için birlikte eğitim aldığın kadınlarla dövüşebilesin diye mi?"

"Ben güçlüyüm."

"Diğerleri ne kadar güçlü?"

Zuri'nin melankolik gülümsemesi onun tek cevabıydı. Bir süre oturdular. Birbirlerine sarıldılar. Zamanla Zuri uyudu. Tau uyumadı.

Güneşi görecektik kadar uyanıktı, gölgeleri odanın halı kaplı zemininde sinsi iblisler gibi süzülüyordu. Kılıç kardeşleri antrenman sahasında olacaktı. Nerede olduğunu merak edeceklerdi. Gitmesi gerekiyordu ve daha azını istemiyordu. Zuri'yi öptü.

"Şimdiden mi?" dedi.

"Çoktan."

"Orucumuzu açtıktan sonra Kerem'e doğru yola çıkıyoruz," dedi ona, "ama ben Yetenekli inisiyelerin ve eğitimcilerin geri kalanıyla birlikte yakın dövüş için Kayalıklar'da olacağım. Dikkatli olun. Sonrasında beni şehirde bul."

"Yapacağım," diye söz verdi. Onu öptü, gitmek için hazırlandı ve yatak odasının kapısında onun görüntüsünü zihnine yerleştirmeye çalıştı. O, hak ettiğinden çok daha fazlasıydı. Kapıdan içeri girdi.

"Tau." endişesi sesinde onu durdurdu. "Dikkatli ol. Bir şeyler geliyor, yaptıklarımızın hesabını soracağız."

ONBİRİNCİ BÖLÜM



DANIŞMAN

Zuri gideli günler olmuştu ama görüntüsü, hissi, teninin kokusu Tau'da kalmıştı. Sabahki eğitimden sonra kılıç kardeşleriyle birlikte yemekhaneye doğru yürüyordu ve Zuri sürekli aklına geliyor, dikkatini dağıtıyor, dikkatini vermesini zorlaştırıyordu.

Hadith Kraliçe'nin Yakın Dövüşü için stratejiler üzerinde konuşuyordu. Şansları konusunda endişeleniyor, kuralları standart çatışmalardan ne kadar farklıysa o çatışmaların da gerçek savaştan o kadar farklı olduğu bir yarışma için en uygun taktikleri belirlemeye çalışıyordu.

Yakın dövüş Omehi'nin en iyi **dövüşçüleri** için nihai bir sınavdı ve sonuç olarak Üstün Yetenekliler katılmadı. Bu durum müsabakayı Küçüklerin lehine çevirmiş olmalıydı, ancak tek önemli kural değişikliği bu değildi.

Her eleme takımı yakın dövüşe tam ölçekle başladı. Tau ve kılıç kardeşleri hiçbir Üstün Yetenekliyle karşılaşmayacaktı ama elli dörde karşı elli dört Soyluyla savaşacaklardı. Lesser'lar yakın dövüşe en son yirmi üç devre önce katılmıştı. Jayyed o ölçeğin inkokeli olmuştu ve ezilmişlerdi. Jayyed'in adamlarından yedisi ölmüş, on üçü de bir gün bile aktif askeri görev yapamayacak kadar ağır yaralanmıştı. On altı takım arasında on altıncı olmuşlardı.

Tau'nun ölçeğinin nasıl bir performans göstereceği hakkında hiçbir fikri yoktu. Adamların ölüp ölmeyeceğini bilmiyordu, gerçi bazılarının öleceğini tahmin ediyordu ve on altı kişi arasından en az üçüncü olarak sıralamaya girmelerini beklemek saçma olurdu. Tau'nun bildiği tek şey, Kellan Okar'la savaşta karşılaşma fırsatı bulana kadar Ölçek Jayyed'i yakın dövüşün içinde tutacağıydı.

Kellan'ın icabına baktıktan sonra, Kraliçe'nin Yakın Dövüşü'nden sonra, Scale Jayyed'in inisiyeleri Omehi ordusunun adamları olarak onaylanacaktı. İşte o zaman Tau, Abasi Odili'ye meydan okuyacaktı. O hazırды.

Güney Ihashe Isikolo'daki orta avlunun önünden geçerken Tau'nun düşünceleri bunlardı. Akademinin ana kapıları açıldığında ve içeriye, kendisine eşlik eden adamın, Koruyucu Konsey Başkanı Abasi Odili'nin koruyucusu ve refakatçisi Dejen Olujimi önderliğinde on sekiz tam kanlı Indlovu girdiğinde de bunları düşünüyordu.

Odili, Tau'nun hatırladığı gibiydi; yakışıklı, asil, kendini ve çevresini kontrol edebilecek disipline sahip bir adamdı. Hiç değişmemişti. Mükemmel bir şekilde korunmuştu, asil kötü niyetin altın bir putu gibiydi.

Tau onu gördü ve onu öldürmekten başka bir şey istemedi. Elleri alıştırmaya bıçaklarının kabzalarına kaydđ.

"Tau!" Uduak'ın sesi uzaklardan geliyordu.

"Ne yapıyor bu?" dediğini duydu Hadis.

Kalın bir el bileğini kavradı. Tau döndü, yanındaki Uduak olduğunu zar zor fark edebildi.

Tau'nun gözlerindeki bakışđ görünce Uduak'ın yüzü değişti. "Hayır," dedi, tutuşu sıkılaştırdı.

Tau'nun çenesi sıkıştı, kemikleri gıcırdadı. Bir el omzuna düştü. Başını salladı. Bu Hadith'ti.

"Gel artık," dedi Hadis. "Gel."

"Şu... adamlar," dedi Tau, Abasi ve Dejen'in yerlerinde iblisleri görerek.

"Gel bakalım," dedi Hadis.

"Yemek," dedi Uduak, Tau'yu yanına çekerek.

Tau kılıç kardeşlerinin onu yemekhaneye çekmesine izin verdi, zihni karmakarışıkty, her yerde iblisler görüyordu, sanki Isihogo ve Uhmlaba bir olmuşlardı. Onu uzun bir masaya oturtular. Ona yemek getirdiler. Yemek yemesini izlediler.

"Neydi o, dışarıdaki?" Hadis sordu. "O soyluların her birini öldürmek üzereymiş gibi görünüyordun."

"Sadece iki tane."

Hadis kaşışını karıştırdı. "Bekle! Sen aslında

Onlara saldırmak mı?"

Tau, "Bırakın," dedi.

"Yapabileceğimi sanmıyorum," dedi Hadis. "Sanırım açıklaman gerekiyor." "O benim babamı öldürdü."

"Ne? Kim yaptı?" diye sordu Hadis.

"Koruyucu meclis üyesi, Abasi Odili. Bir kale testinde babamı kalbinden bıçaklattı."

"Neden?" diye sordu Uduak.

"Bir Noble ile dövüştüm ve onu yendim."

Uduak başını eğdi, şüphesiz Tau'nun eski hayatıyla ilgili konuşmaları hatırlamaya çalışıyordu. "Jabari?"

"Hayır. Jabari... Jabari benim arkadaşım. Kagiso Okafor adında beceriksiz biriydi. Berbat bir kılıç ustasıydı. Beni yaralamaya çalıştı ve ben onu durdurdum."

"Soylular gücendi mi?" diye sordu Hadis.

"Odili beni Kellan Okar'a karşı bir kan düellosuna soktu. Meclis üyesi, işe yaramaz bir nceku'yu kış üstü yere serdiğim için ölmemi istedi."

"Baban senin yerini aldı," diye sözlerini tamamladı Hadis.

Tau nefes almakta zorlanıyordu ve gözlerini kapattı. "Okar babamın elini kesti. Odili'nin bedeni göğsüne bronz sapladı."

"Peki ya şimdi?" Uduak sordu. "İntikam mı? Öldürüleceksin. Ailen de."

Hadis, Uduak'a "Yakın dövüş," dedi. "Sonra mezuniyet. Sonra kanlı bir düello."

Hadis her şeyi bir araya getirmişti. Hala düşünmekte olan Uduak ona sorgulayıcı bir bakış fırlattı.

"Kellan Okar yakın dövüşte savaşır," dedi Hadith. "İçinde ölebilir. Asiller her devirde ölür. Yakın dövüşten sonra tam kan oluruz. Tam kanlar ordudaki herkesi kana boğabilir, hatta Koruyucu Konsey başkanını bile."

Uduak boğuk bir ses çıkardı.

Tau gözlerini tabağından ayırmadı. "Babamı öldürdüler."

"Öldürdüler," dedi Hadith, ses tonu nötrdü.

"Onları öldüreceğim."

"Dinle," dedi Hadis, "birkaç adım geri çekilmen gerekiyor, ama yapabileceğimiz şu-"

"Biz mi?" dedi Tau.

"Evet, biz," dedi Hadis. "Biz kardeşiz. Ve şimdilik hiçbir şey yapmayacağız. Koruyucu meclis üyesini işiyle baş başa bırakın. Yakalanırsan senin kanını paylaşan herkes ölür. Tau, sana bir söz vereceğim. Okar'ın icabına bir ölçek olarak bakalım. Eğer yakın dövüşte onunla karşılaşsak, babanın ölümündeki rolü için onu cezalandıracağız."

"Yardıma ihtiyacım yok."

"Gerçekten mi? Çünkü oturduğum yerden öyle görünüyor." Hadith elini Tau'nun omzuna koydu. "Asillerin kendilerini korumak için uydurdukları kuralların seni koruyacağını gerçekten düşünemezsin. Yakın dövüşte Okar'ın bağırsaklarını deşersen ne olacağını sanıyorsun? Tam kanlı biri olarak Koruyucu Konsey Başkanı'na ölümüne bir dövüşte meydan okursan gerçekten ne olacağını sanıyorsun?"

Hadis sesini yükseltince Uduak onu susturdu ve bir nefes aldı. "Bırak yardım edelim. Ben bir şeyler düşüneceğim. En azından Kellan'ı cezalandırabiliriz."

"En azından?" dedi Tau.

"Huzur içinde ol, sadece şimdilik. Bırak da düşüneyim. Anlaştık mı?"

Tau ip gibi gergindi, duruşu ve ağzının yapısı bir erkeğin verebileceği kadar açık ve içgüdüsel bir uyarıydı.

Hadis yılmayacaktı. "Yemin et, Tau," dedi. "Bu işte bizi de riske atıyorsun. Babanın üzerine yemin et ve bil ki Asillerden nefret etmek için kendime göre sebeplerim var."

Hadith Buhari, özellikle Scale Jayyed'de olmak için seçilmişti; Tau nedenlerini tahmin edebiliyordu. Diğerleri gibi o da kastlar arası biriydi, annesi muhtemelen zorla kaçırılmıştı. Hadith bunu karanlık bir sır, utanç verici bir başlangıç olarak görürdü, diye düşündü Tau. Bu durum Hadith'in kanını paylaştığı kişilerden nefret ettiğini düşünmesine neden oluyordu ama Hadith nefretin gerçekte ne olduğunu bilmiyordu. Tau bu konuda yardımcı olacaktı. Hadith'in parlak örneği olacaktı.

"Odili isikolo duvarlarının içindeyken hiçbir şey yapmayacağım," dedi. Hadis ona, "Baban üzerine," diye hatırlattı.

Tau başını salladı, ayağa kalktı ve gitti. Arkasında bir sandalye gıcırdadı ve iri adam onu gölgede bırakırken Uduak'ın ağır ayak seslerini duydu. Orta avludan ve Indlovu'dan kaçan Tau eğitim alanına geri döndü.

Uduak'ın eskortluk yapmasına gerek yoktu. Tau sözünü tutacaktı. Odili isikolo'nun duvarlarındayken ona hiçbir zarar gelmeyecekti çünkü Tau onun gibi bir Kraliyet Asilzadesinin bir geceyi bile Küçükler arasında geçirmeyeceğini biliyordu. Aynı gün ayrılacaktı ve Tau da onu takip edecekti.

TAŞLAR

Jayyed bütün gün antrenmana gelmemişti ve o akşam yemekhanede söylentiler yayıldı, bir ağacın kökleri gibi dallanıp budaklandı. Muhafız Konseyi başkanının Jayyed ile konuştuğu söyleniyordu. Isikolo'dan ayrılırken Jayyed'in de ona eşlik edeceği söyleniyordu.

Ölçekteki pek çok kişi bundan gurur duyuyor, akıl hocalarının ordularının liderliği tarafından çağrılacak kadar saygı gördüğünü görmekten memnun oluyordu. Tau memnun değildi. Eğer söylentiler doğruysa, Tau onu takip ettiğinde Jayyed de Odili'nin yanında olacaktı.

Alacakaranlıkta, İndlovu yürüyüşe hazırlandı. Jayyed de onlarla birlikteydi. Eğitim günleri sona eren inisiyeller kışlaya döndüler. Tau da gitti, sonra kılıçlarını topladı ve Hadis adamlarla şakalaşıp içerken kışladan ayrıldı. Bu olağan bir şeydi. Tau her zaman akşamları eğitim alırdı.

Tau kışlanın kapısına doğru giderken Uduak'ın kendisini izlediğini fark etti. Uduak, Tau'nun gerçek kılıçlarını kınlarına soktuğunu görmüştü. Tau'nun bir kalçasında babasının jilet gibi keskin kılıcı, diğerinde ise büyükbabasının kılıcı vardı. Uduak'ın bakışları silahlara takıldı ve gözleri buluştu. Uduak hiçbir şey söylemedi ama Tau kışladan çıkıp sıcak gecenin içine doğru yürürken iri adamın bakışlarını sırtında hissedebiliyordu.

Tau, İndlovu konvoyunu duyana kadar tatbikat alanının ötesindeki çayırarda bekledi. Zırhları, teçhizatları ve silahları isikolo'dan ilerlerken takırdadı ve orada olmayan iblisleri gören Tau onları takip etti.

Adamlar kuzeye yürüdü. Tau onlara iyi bir liderlik verdi. Tau

Otlaklar koruma sağlamıyordu ve görölme riskini göze alamazdı. Birkaç açıklıktan sonra Kayalıklar'a ve Hisar Şehri'ne yaklaştıklarını fark etti. Söylentiler doğruydu. Odili, Jayyed'i Muhafız Konseyi'ne geri götürmek için gelmişti.

Bu işleri zorlaştırıyordu. Tau şehre gizlice girmek zorunda kalacaktı ve şimdiden başını dik tutmakta zorlanıyordu. Kaşınıyordu. Isihogo'ya gitmediği ilk geceydi ve gidip acı çekmeyi ne kadar çok istediği konusunda endişeye kapılmıştı, neredeyse görölüyordu.

Kayalıkların dibine varmışlardı ve İndlovu yürüyüşü durdurmuştu. Tau çok yakındaydı ve içlerinden biri ona doğru döndü. Uzun otların arasına çömelip saklandı ve Tanrıça'ya görölmemesi için dua etti.

Bir nefes geçti ve Tau fark edildiğinden korktu ama adam arkasını dönüp karanlıkta başka bir şeye bakmaya başladı. İşte o zaman Tau yeni gelenleri duydu, yaklaşma sesleri kayalık zeminde yankılanıyordu. Tau sürünerek yaklaştı ve gördükleri hiç hoşuna gitmedi.

İndlovu'ya başka bir birlik daha katılmıştı ve bu birlik iki atlıyı koruyordu. Tau alacakaranlığa baktı ve atlıları tanıdığına şaşırdı. Atlar kraliçenin şampiyonunu ve Yetenekliler Kalesi'nin KaEid'ini taşıyordu. Arkalarında kapüşonlu üç Yetenekli ve Ingonyama'nın kararmış deri zırhını giyen iki adam yürüyordu.

Tau kaçıp gitmeyi düşündü. Kendisinin çok ötesinde bir şeyler oluyordu ve takip ettiği Seçilmiş'in, Yetenekliler'e katıldığında, lhashe'nin dört ölçeğini alt edebilecek kadar güce sahip olduğunu düşünmek onu huzursuz ediyordu.

Şampiyonun atı burnuyla bir ses çıkardı ve Tau neredeyse saklandığı yerden sıçrayacaktı. Hayvanın orada olduğunu anlamasından endişe ediyordu ama diğerlerinin hiçbirisi telaşlanmış görünmüyordu. Tau sinirlerini yatıştırdı ve olduğu yerde kalarak hayvanın Tau'nun varlığını fark ettiğine dair herhangi bir işaret olup olmadığını anlamak için şampiyonu izledi.

Şampiyon Tau'nun hatırladığı gibiydi, uzun boylu ve güçlüydü. Tıraşlı kafa derisinin kenarları loş ay ışığında parıldıyor gibi görünen gri kirli sakallarla çevriliydi ve koruyucu kılıcı belindeydi. Şampiyon Abşir Okar ile yaşıt olan KaEid zarifti ve

çekici ama sertti. Kukuletalı Yeteneklilerin yüzlerini göremiyordu, Zuri'nin onlardan biri olabileceğinden endişelendi ve bu fikri reddetti. Hâlâ Kerem'de olmalıydı ve bunlar yarımada'daki en önemli insanlardan bazılarıydı. KaEid'e sahip Üstün Yetenekliler tam kanlı olmalıydı, inisiyeler değil, Zuri değil.

Tau'nun duyamadığı kısa bir tartışmanın ardından Jayyed, Odili, kraliçenin şampiyonu ve KaEid üç Yetenekli ve üç Ingonyama ile birlikte Kayalıklar'a tırmanmaya başlarken on sekiz Indlovu atları ve teçhizatı korumak üzere bırakıldı. Grup dağılmış ve Tau'nun yeteneklerini anlamadığı atlar geride kalmıştı. Tau eve dönmeyi düşündü ama bu fikri reddetti. Son derece dikkatli olmalıydı ama geceyi de atlatacaktı.

Odili ve grubu Kayalıklar'a çıkan en kolay ve en geniş yolu seçti. Tau o yolu takip edemezdi. Indlovu'yu koruyan at onu görebilirdi. Görünmeden tırmanabileceği bir bölüm bulana kadar Kayalıklar'ın etrafında dolanmak zorundaydı. Bu bir patika değildi ama Kayalıklar'a tırmanmak Güney Dağları'nda doğup büyümüş bir adam için hiç de zor değildi.

Odili'nin grubu yukarı çıktı, savaş alanlarını geçti ve Fist'in içine girdi. Gece yarısını çoktan geçmişti ve Tau bir şeylerin ters gittiği hissinden kurtulamıyordu. Tırmanışın yukarısında bir hareket gördüğünde bu his daha da arttı. Büyük kayaların arasında salınan bir insandı.

Tau ilk başta, takip ettiği grubun yukarıda bir gözcüsü olması gerektiğini düşündü. Ama bu hiç mantıklı değildi. Gözcü nasıl bu kadar ileriye gitmişti? Ve gözcü, yukarı bakıp diğerlerini korumak yerine, tırmanışın aşağısını, Odili'nin grubunu izliyor gibi görünüyordu.

Tau hızını artırarak Odili'nin grubunun önüne geçti ve gözcüyü en son gördüğü yere yaklaştı. Sessiz olmak için elinden geleni yaptı. Yeterince iyi tırmanabiliyordu ama bir kolcu değildi ve fark edilirse ölürdü.

Büyük bir kayanın üzerinden tırmandı ve daha da büyük kardeşinin üzerinden geçmek üzereydi ki avının gevşek bir taşı sıçratarak gönderdiğini duydu. Kendi kendine küfretti ve Tau donakaldı. Onun sözlerini anlayamamıştı.

Başını sesin geldiği yöne çevirdi ve gözlerine inanamayarak büyük bir kayanın arkasına saklandı. Başka sesler de duydu, bunlar dağa doğru çıkıyorlardı. Empirik konuştukları için bunları anlayabiliyordu.

Odili'nin grubu gelmişti ve Tau'nun arkasında saklandığı kayanın altındaki açıklığa doğru yürüyorlardı. Açıklık bir tepeye kadar yükseliyordu ve grup oraya en alçak noktasından giriyordu. Tau'nun aksine, tepenin üzerini göremiyorlardı. Tau'nun aksine, Hedeni gözcüsünü ve akıncı grubunun geri kalanını göremiyorlardı.

ABOMİNASYON

Tau'nun kalbi küt küt atıyordu. Jayyed'i uyarmak zorundaydı. Tanrıça adına, Odili'yi de uyarmak zorundaydı. Nefesinin altında küfretti. Hepsinin hayatını kurtarsa bile, orada olduğu için onu asarlardı. Zaman kısaydı, Hedeni görüş alanından birkaç adım ötedeydi ve onların grubu Odili'ninkinden daha kalabalıktı. Odili'nin Yetenekli ve Ingonyama'sı vardı. Bu biraz fark yaratıyordu ama grup pusuya düşürülürse yeterli olmayacaktı. Tau kararını verdi ve bronz çekmeye başladı; önce gözcüyü halledecekti.

"Buradayız," diye bağırdı kraliçenin şampiyonu Abşir Okar, Tau'nun kılıçları kınlarından yarıya kadar çıkarken.

Hedeni akıncı grubunun önündeki adamdan bozuk bir Empirik dille "Buradasınız," yanıtı geldi.

Tau, gözcünün kınına değen bronz fısıltısını duymamış olmasını umarak bekledi. Saklandığı büyük kayanın ötesinde her şey sessizdi. Bu iyiye işaretti. Tau açıklığı kontrol etti. Kellan'ın amcası açıklığın ortasına gelmişti.

Şampiyon Okar, "Biz iyi niyetle geldik," dedi.

Hedeni'nin beklendiği anlaşılıyordu.

Hedeni adam da açıklığa adım atarak, "Göreceğiz," diye cevap verdi.

Tau başladı. Daba'daki baskını yöneten yanmış adamdı. "Savaş Lordu Achak," dedi Şampiyon Okar.

"Seni görüyorum, Ateş-Şeytan Kraliçesi'nin şampiyonu," dedi Achak, partisinin birkaç üyesi tepeye tırmanırken.

Savaş Lordu Achak, Abshir'in yanmış adama verdiği isimle, Tau'nun görebildiği altmıştan fazla savaşçısı vardı. Savaşçılar karıştı, kadınlar

ve insanlar. Çoğu zalim görünüşlü mızraklar taşıyordu, mızrakların uçları sivri bronzdan yapılmıştı.

Abşir açıklığın ortasından birkaç adım ötede durdu. Achak da aynısını kendi tarafında yaptı. Hedeni savaş lordu deri giymişti ama İndlovu'nunkinin aksine koruma için bronz plaka taşımıyordu. Miğferi yoktu ve mızrağını iyi tutuyordu, bir savaşçıydı.

"Kraliçem şartları ve zaman çizelgesini kabul ediyor," dedi Abşir savaş lordunun, partisinin, Ingonyama'nın ve Yeteneklilerin duyabileceği kadar yüksek sesle. "Askeri liderliğimizi bir araya getirerek kuvvetlerimizin geri çekilmesini ayarlayacak. Xiddeen ile barış yapacağız."

Tau yutkunuyordu ve neredeyse tükürüğünde boğuluyordu.

Şampiyon boğazını temizledi ve devam etti. "Anlaşıldığı üzere, barış zerine Kraliçe Tsiora, Savaş Lordu Achak'ın oğlu Kana'yı Xiddan Yarımadası'nın naibi olarak ilan edecek. Omehi ve Xiddeen'in birleşmesi sırasında gücü Kraliçe Tsiora ile paylaşacak." Savaş lordu bunun üzerine başını salladı. "Bu gerçekleştiğinde Kraliçe Tsiora, tüm Seçilmişleri, tüm Omehileri korumak ve kollamak için tüm Meclis'in huzurunda yemin edecek olan Şul'a sadakat yemini edecek."

Bir duraklama oldu, savaş lordu daha fazlasını bekliyordu.

"Barış sağlandıktan ve Seçilmişlerin güvenliği garanti altına alındıktan sonra," dedi Şampiyon Abshir, "Muhafızlar Xidda'dan ayrılacaklar."

Tau kalçalarının üzerine oturdu ve destek için arkasındaki kayaya yaslandı.

Savaş lordu konuştu, aksanı ve çarpıtılmış Empirik dilini anlamak zordu. "Hafızalardaki en büyük Konsey toplandı. Tüm Xiddeenler barışın sağlandığını ya da düşmanların yok edildiğini görmek için bir arada duruyor. Sen, kk vadide, sonsuz suya dokunan kumlardan daha fazla olan ve sana karşı duran insanları sayamazsın."

Abşir tepki vermedi. Tau onun bu tür bir konuşma beklediğini düşündü.

"Dikkat edin," diye devam etti savaş lordu, sesi düşen taşlar gibi gürleyerek, "ateş iblisleri gitmeli. Bu olmadan barış olamaz."

Tau'nun, yanmış adamın ejderhaları tanımlamak için İblisler için kullanılan Ampirik kelimeyi kullandığını anlaması bir nefes aldı.

Abşir Okar'ın aklında başka bir şey vardı. "Kraliçe istiyor

iddialarınızın kanıtı."

Savaş lordu arkasından işaret etti ve işaret üzerine sıska bir hedeni öne çıktı. Sıska adamın yanında bir savaşçı vardı. Savaşçı erkekti, yapılıydı ve bir Omehi Soylusu'ndan sadece bir baş daha kısaydı. Tanıdık geliyordu, savaş lorduna benziyordu ama yanıkları yoktu, daha az lanet izi vardı ve çok daha gençti.

Bu Kana'ydı, savaş lordunun oğlu ve Tau onu Daba'da da görmüştü, orada Yeteneklileri yakaladığında. Aynı Yetenekli'yi şimdi bağlı ve gözleri bağlı olarak açıklığa götürüyordu.

Onu gördüğünde Tau'nun midesi bulandı ve açıklığa koşmamak için kendini zor tuttu. Üstün Yetenekli'ye işkence edilmişti. Bir eli yoktu, bir bacağını arkasından sürüklüyordu ve göz bağı çıkarıldığında Tau gözlerinden birinin yanmış olduğunu gördü. Saçları kirliydi, düğümlemişti ve öyle bir şekilde kambur duruyordu ki, Tau'ya sırtını eğik tutanın korkudan fazlası olduğunu söyledi. Tau onu Daba'da gördüğünden beri geçen döngüyü düşündü. Günler boyunca başına gelen her şeyi düşündü ve onun günlerinin daha kötü olduğunu fark etti. Isihogo'da acı çekmişti ama kovulduğunda acısı da bitmişti. O ise sürekli kendi acısıyla yaşıyordu.

"Seni pis hedeni ncekü," diye küfretti KaEid savaş lorduna, o sırada açıklığa doğru ilerliyordu. "Tanrıça'nın laneti çok az!"

Achak'ın sırtı sertleşti, yüzünün yanık tarafı titredi. "İblis fahişeyi tasmala," dedi Abşir'e.

KaEid bir adım daha attı. "Herhangi bir adamın beni tutabileceğine inanıyor musun? Kendini güvende mi sanıyorsun?" Abşir bir elini avuç içiyle KaEid'e doğru uzatarak sakın olmasını istedi. KaEid hiç aldırış etmeden savaş lorduna yaklaştı, açıklığın ortasından geçmek üzereydi.

Savaş lordunun oğlu Kana'nın elinde bir mızrak vardı ve Xiddeen savaşçılarından birkaçı ilerledi. Achak'ın kendisi hiçbir endişe belirtisi göstermiyordu. Bekliyordu. Tau'nun deneyimlerinden bildiği üzere, şiddet uygulamak için bir bahane bekliyordu.

"Taia," dedi Muhafız Konsey Üyesi Abasi Odili KaEid'e, "burası yeri ya da zamanı değil."

Abasi, Muhafız Konseyi'nin başkanıydı ve Tau'nun sınırlı

askeri politika bilgisine sahipti ama Odili'nin KaEid'e komuta edemeyeceğini biliyordu. Yine de onun sükûnet çağrısına kulak verdi. İlerlemeyi bıraktı ve bakışlarını işkence gören Yeteneklilere çevirdi, yüzü yumuşadı. Savaş lordunun oğlu tepki olarak mızrağını indirdi ve açıklığa gelen diğer savaşçılar yerlerine geri döndüler.

"Şampiyon," dedi savaş lordu, "kanıtın bende. Tanıklık edecek ve genç kraliçene korkudan soğumuş bir dille hikâyeyi anlatacaksın. Ve iblis fahişelerinizin de değerlerini kanıtlamalarını istiyorum." Savaş lordu arkasındaki işkence görmüş kadına bir el hareketi yaptı. "Bunun verecek daha fazla şeyi yok."

Tau, savaş lordunun başını oğluna ve sıska lanetli adama çevirdiğini fark etti, sonra vücudu hâlâ Abşir'e dönüktü, hâlâ eğilmeye ve savaşmaya hazırdı. Onlara başıyla selam verdi.

Çıplak göğüslü, kırbaç gibi ince vücutlu sıska adam ellerini kaldırdığında bileklerindeki büyük altın bilezikler şingırdadı. Savaş lordunun oğlu Kana'yı işaret etti ve vahşi bir dilde ilahi söylemeye başladı. Bir nefes aldı, daha fazla değil ve Kana değişmeye başladı. Kasları çoğaldı ve büyüdü. Yüzündeki kemikler kalınlaştı, sertleşti ve çıkıntı yaptı, onları kaplayan deriyi sınırlarına kadar gerdi. Sıska olan daha yüksek sesle ilahi söylemeye başladı ve öfke bedeninde bükücü armağanını işlerken Kana inledi. Omurgası dümdüz oldu ve Tau uzadıkça gıcırdadığını duyduğuna yemin edebilirdi, boyu iki ya da üç el genişliği kadar uzadı.

Açıklıktaki Omehiler geri çekildi ama Kana'dan değil. Omehi öfkeli bir adamın doğasını anlamıştı. Yeteneği elinde tutan sıska vahşiden uzaklaştılar. İğrenç olan oydu.

Abşir dehşetini kontrol edemiyordu. Stoacı Büyük Asil'in yüzünde büyük bir ifade vardı. KaEid daha kötü durumdaydı. Kâbusları dünyaya adım atmış bir çocuk gibi şaşkınlıkla bakıyordu.

"Tanrıça ağladı," dedi Ingonyama'lardan biri, başparmaklarını iç içe geçirip parmaklarını uzatarak ejderhanın açıklığını oluşturdu. Dini koruma sembolünün herhangi bir gücü varsa bile, açıklıktaki kanıtlarda yoktu. Kana'nın dönüşümü tamamlanmış ve

Canavar gibiydi. Diğer herkesin üzerinde yükseliyor, kasları şişiyor ve dalgalanıyordu.

Tau ağlama sesi duydu. İşkence gören Üstün Yeteneklilerdi.

Achak konuştu. "Görüyorsun ya. Nyumba ya mizimu'ya geri dönmenin bir yolunu bulduk. Xiddeen ruhlar dünyasına tekrar dokunabilir!"

ŞARTLAR

KaEid zar zor konuşabiliyordu. "Kaç kişi-"

"Seni bitirebiliriz. Bunu artık görüyorsunuz," dedi savaş lordu, Şampiyon Abşir'e ve KaEid'e seslenerek. "Savaşçılara diz çöktüren büyüü öğretecek kişiyi bize gönder."

KaEid Oro, "Yaptığın şey doğal hukuku ihlal ediyor," dedi. Achak onu görmezden geldi ve KaEid öfkeleni. "Hazır mısın Hedeni?" diye sordu. "Getirdiğimiz şeye hazır mısın?"

KaEid Yeteneklilerinden birine işaret etti. Yetenekli kapüşonunu indirip açıklığa girdi ve Tau kendini tanıdık bir yüze bakarken buldu. Kendisinden biraz daha yaşlı olan kadın Jayyed'e benziyordu. Bu onun kızıydı, Jamilah. Öyle olmalıydı.

Tau ondan uzağa baktı ve Jayyed'i açıklığın kenarında buldu. Kılıç ustası boğulmak üzereymiş gibi görünüyordu, sanki onun peşinden açıklığa koşmak üzereydi. Jamilah'nın başlığı yukarıdaydı. Onun KaEid'le birlikte olduğunu bilmiyor olmalıydı ve Jamilah onca devirdir görmediği babasına hiçbir şey söylememişti.

Jamilah, Üstün Yeteneklilerin siyah cübbelerini giymiş halde KaEid'in yanında durdu ve herhangi bir tören ya da duyuru yapmadan ellerini kaldırıp Tau'nun görebildiği her Hedeni'yi gelgitli bir koruma dalgasıyla patlattı. Sıska Yetenekli adam hariç hepsi kesilmiş gibi yere düştü.

Sonra, göz açıp kapayıncaya kadar geçen sürede Jamilah dalgayı kesti. Zaten yarı yarıya Isihogo'da olan sıska Yetenekli adam hâlâ ayakta olan tek vahşiydi. Tamamen öfkelenmiş olan Kana bile yere düşmüştü. Savaş lordu,

bir dizini çamura gömdü, kendini kontrol altına almak için mücadele etti. Çok öfkeliydi.

"Hepinizi öldürmeliyiz," diye tısladı.

KaEid kendini hazırladı. O da en az onun kadar savaşmak istiyordu. Abshir bir adım öne çıktı ve savaş lordunun önünde yere çökmeden önce ona sert bir bakış fırlattı. İkisi de yerdeydi, ikisi de dizlerinin üzerindeydi.

"Bizden istenen şey barış. Barış," dedi Abşir.

Savaş lordu sallanarak ayağa kalktı. Şampiyona vuracakmış gibi görünüyordu. Abşir uzaklaşmadı. Bir nefes bekledi, yerde kalarak gücünü ve saygınlığını kaybetti.

"Kraliçe'nin Şampiyonu," dedi savaş lordu, sesi titreyerek. "Ben şul olsaydım, halkıma önderlik etseydim, bu vadinin topraklarını bulabildiğim her istilacının kanıyla beslerdim."

Savaş lordunun sözlerindeki zehir Abşir'i tedirgin etti ve ayağa kalktı. "Barışı onurlandıracak mısınız?"

Tau o zaman gördü. Savaş lordu bunu istemedi. Omehileri yok etmek istiyordu. Toplantı onun fikri değildi.

"Xiddeen," dedi Savaş Lordu Achak Abshir'e, "şartları yerine getirecek." KaEid'e ve Jayyed'in kızına baktı. "Bunu teklif ediyoruz çünkü biz kötü değiliz." Omuzlarını silktiler ve son Isihogo'yu da üzerinden attı. "Şul savaşın sona ermesini diliyor. Dünyamızı zehirleyen ve ruhlar dünyasını kargaşaya sürükleyen ateş iblislerinin yok olmasını diliyor. Xidda'nın eskisi gibi olmasını diliyor."

Abşir başını eğdi. "O halde liderlerimizin isteğini yerine getirelim."

Achak şamanına bir el salladı, o da işkence gören Yetenekliyi serbest bırakıp onu itti. Tökezledi ve niyetine güvenip güvenemeyeceğinden emin olamayarak ona baktı.

"Gel, Nsia," dedi KaEid, yüzü endişeyle doluydu. "Eve gel." Nsia hareket etmedi. "Eve gel, çocuğum."

Nsia kendisini tutsak edenlere bir kez daha baktı ve sanki durdurulmaktan korkuyormuş gibi topallaya topallaya KaEid'e doğru yürümeye başladı. Giderken ağlıyordu, çıkardığı sesler neredeyse insanlık dışıydı.

KaEid'in yanına vardığında kollarına düştü ve Taia Oro onu tuttu. Yüzü Nsia'nın kirli saçları tarafından gizlenmişti ama Tau güçlü kadının omuzlarının titrediğini gördü. KaEid ağlıyordu.

Yetenekli kadınlara odaklanmış olan Tau, Kana'nın Nsia ile birlikte açıklığı geçtiğini fark etmedi.

"Şul beni onurlandırıyor," dedi Savaş Lordu Achak, ses tonu hiç de öyle değildi. "Kraliçenizle anlaşmaya varmak için Kana'yı seçti. Onunla birlikte halkınızı yönetmesi için oğlumu seçti." Achak sanki tatsız ama ezberlenmiş bir ders anlatır gibi konuştu. "Tanrılar tarafından kutsanan şul, halkımızın barışçıl bir şekilde birleşmesini ilk oğlumun xanduvası, onun yaşam boyu görevi olarak ilan etti. Oğlum halkınıza kanıyla ve canıyla katılıyor. Kraliçenizle evlenecek." Achak bir yarışta koşmuş gibi nefes alıyordu. "Tanrılar birlikteliklerini kutsasın."

Daha önce olduğu gibi aynı Ingonyama, Achak'ın tanrılardan küstahça bahsetmesi üzerine ejderhanın yayını yaptı. Şampiyon Abşir Okar, yüzü ifadesiz, savaş lordunun sözlerini başıyla onayladı. Jayyed dehşetle baktı. Jamilah'ya odaklanmıştı, başka bir şeye değil. Nsia'yı dünyadan korumak istercesine tutan KaEid, Hedeni'ye nefretle baktı.

Tau her şeyi anladı ve Hadith'in Xiddeen şuluna hayranlık duyacağını düşünmeden edemedi. Savaş lordunun sözlerinden, shul'un gücünün mutlak olmadığı anlaşılıyordu. Hedeni hükümdarının barışı sağlamak için Achak'a ihtiyacı vardı ama Achak Seçilmişlerin kökünü kazımak istiyordu.

Shul kendi barışına sahip olmak için Achak'ın da ona ihtiyaç duymasını sağlamış ve böylece bir rakibi müttefike dönüştürmüştü.

Kana ve Kraliçe Tsiora arasında bir evlilik ayarlayarak, shul tek bir hamleyle savaş lordunun oğlunu onurlandırmanın, kraliyet soyunu kirleterek Omehi'yi utandırmanın ve Kana'nın başarısını taahhüt ederek Achak'ın barışa karşı çıkma yeteneğini etkisiz hale getirmenin bir yolunu bulmuştu.

Bunu ve daha fazlasını gören Abşir nezaket gösterdi. "Teklif edilen her şey kabul edildi," dedi Achak'a. "Şul onun evliliğine sahip olacak ve bugün siz de en güçlü Yeteneklerimizden birine sahip olacaksınız. Yapabileceği her şeyi öğretecek."

Onun sözlerini duyan Jayyed'in kızı açıklığın Xiddeen tarafına doğru ilerledi. Jayyed onun peşinden geldi.

"Kıpırdama!" diye emretti Abşir ve en yakındaki Ingonyama, Jayyed'i yakalayarak durdurdu.

"Barış yapıyoruz Jayyed," dedi Muhafız Konsey Üyesi Abasi Odili, dudakları kıvrılmış, dişleri görünüyordu. "İstediğin bu değil miydi?"

Jayyed, Ingonyama tarafından alıkonuldu ve evine gidemedi.

kızı, gözlerini insandan insana gezdirerek her köşede bir umut aradı. Hiçbirini bulamayınca sıkıntısının kaynağına döndü ve ona seslendi. "Jamilah!"

Jamilah yürümeye devam etti.

Savaş lordu gözlerini Jayyed'den ayırmadı ama rolünü oynamaya devam etti. "Dinle beni," dedi. "Kraliçeniz ay tekrar dolunay olana kadar barışı ertelemeyi tercih ediyor. Bu şartları konseyleriyle kapatması gerektiğini söylüyor. Bu zaman bedelsiz gelmeyecek."

Tau günleri saydı. Kavganın sona ermesinden çeyrek ay sonra barış gelecekti.

"Halkınıza, köylerinize, savaşçılarınıza yönelik saldırıların barış yapılane kadar sona ermeyeceğini anlayın," dedi savaş lordu. "Barış kraliçenizi bekliyor ve şu andan itibaren ölen her insan onun gecikmesi yüzünden ölüyor."

"Jamilah!" Jayyed yalvardı. "Jamilah!"

Abasi Odili alay etti. Jayyed fark edemeyecek kadar üzgündü. Jamilah açıklığı geçmişti. Elinde hâlâ Nsia'nın tasmaı ve diğer bağları olan sıska Yetenekli adamın yanında duruyordu.

Achak, "Savunmanızı kırarsak barış olmayacak ve teslimiyet reddedilecek" dedi.

Tau, Savaş Lordu Achak'ın gizli umudunun bu olduğunu gördü. Kraliçe Tsiora'nın Yönetim Konseyi ile ilgilenme ihtiyacı ve bunun neden olduğu gecikme, savaş lordunun hepsini öldürmesi için son bir fırsattı. Hedeni'nin son birkaç aydır bu kadar güçlü bir şekilde saldırmasının nedeni bu olmalıydı.

Bu, şulun güçlü bir siyasi rakibe verdiği bir tavizdi. Barış onaylanmadığı sürece, Achak savaş açabilirdi ve Omehileri fethederse, Omehiler ölecekti.

"Şunu bil ki," dedi Achak. "Eğer oğluma zarar gelirse, ne barış ne de teslimiyet olacak. Senin, iblis fahişelerinin ve ateş iblislerinin Xidda'ya yaptıkları için seni kana boğacağız. Biz-"

"Jamilah!" diye bağırdı Jayyed.

Meclis Üyesi Abasi Odili, Jayyed'i tutan Ingonyama'ya "Susturun şunu," dedi.

Ingonyama bir yumruk kaldırdı.

"Bırak onu," diye emretti Abşir.

Ingonyama darbesini savuşturdu ama Jayyed'i dizlerinin üzerine itti ve orada tuttu.

"KaEid Oro," dedi Şampiyon Abshir Okar.

KaEid sesini yükselterek savaş lorduna ve Yetenekli hedeni adama hitap etti. "Yeteneklimiz, tıpkı Kana gibi, zarar görmeyecek. İşbirliği yapacaktır."

"İblis fahişeye iyi davranılacak. Yeter ki öğretsin." KaEid, "Sana gücümüzün tamamını öğretecek," dedi.

Achak. "Hedeni'nin ne öğreneceğini göreceğiz."

Savaş lordu neşesiz bir şekilde gülümsedi. "Hâlâ ne olduğumuzu anlamıyorsun." Arkasını döndü ve açıklıktan dışarı çıktı. Sıska adam Jamilah'nın gözlerini bağladı, kollarını ve boynunu bağladı, başına bir çuval geçirdi ve onu götürdü. Xiddeen'in geri kalanı tepenin üzerinde gözden kayboldu. Hâlâ dizlerinin üzerinde olan Jayyed başını ellerinin arasına alarak inledi.

"Sakin ol, Jayyed," dedi şampiyon ona. "Bu barış için yapılıyor." "Sen de benim dost olmadığını sanıyordun," dedi Konsey Üyesi Odili, "ben

hayallerinize ulaşmanıza yardımcı olmak için çok şey yaptım."

Jayyed ayağa fırladı, eli kılıcına gitti. Odili'nin Bedeni Dejen Olujimi kılıcını çekmiş ve Jayyed bronzdan bir parmak genişliğinden fazlasını kurtarmadan boynuna bastırmıştı.

"Odili!" diye uyardı şampiyon.

Meclis Üyesi Abasi Odili, Jayyed'e odaklanmıştı. "Bir şeye ihtiyacınız var mı, Bay Jayyed Ayım?"

Jayyed elini kılıcının kabzasından indirdi.

"Kaldır onu, Dejen," diye emretti kraliçenin şampiyonu ve Dejen'in kılıcı hızla kınına girdi.

Odili uzaklaşırken Jayyed'e, "Unutma, bunu sen istedin," dedi. Dejen de onu takip etti.

Jayyed Xiddeen'in gittiği yöne döndü. Açıklık boyunca yukarı doğru yürümeye başladı.

"Hayır," dedi Abşir. "Seni görürlerse boğazını keserler ve barışı imkânsız hale getirirsin. Jamilah bu görevi seçti."

Jayyed bunu kabul edemeyerek başını salladı.

Abshir, "Teklif edildi ve o da bunu seçti," dedi. "O değildi

Zorla. Ona emir verilmedi. Barış için kendini riske atıyor."

"Hayır... Bu şekilde değil."

Şampiyon elini Jayyed'in omzuna koydu. "Bunu hepimiz için yapıyor," dedi ve kederli silah arkadaşını açıklıktan uzaklaştırıp Kayalıklar'a geri götürdü.

Tau herkesin gitmesini bekledi, tanık olduğu her şeyi sindirmeye çalıştı ve barış fikrini mümkün olduğunca kabullenemediğini fark etti. Omehi ve Xiddeen düşmandı ve nesillerdir de öyleydi. Her iki tarafta da dökülen kan-

Arkasındaki biri yaklaşırken bir taş diğerine çarptı. Tau, gelen mızrak darbelerinden kaçınmak için çaresizce soluna doğru sallandı ve kılıçları hazır, Xiddeen izcisiyle yüzleşmek için döndü.

KUTSAL

Ne Tau ne de Xiddeen izcisi kımıldadı. Kadın Tau'dan daha uzun boyluydu, daha inceydi ve boynunun sağ tarafındaki deriyi kemiren ağlayan yara olmasaydı daha güzel olabilirdi. Gözleri iriydi ve mızrağı aşağı bakıyordu, sapı gevşek parmaklarının arasındaydı. Onu beklemiyordu.

Tau onu öldürebilirdi ama seslenmeden önce değil. Onun bağıırışını duyan Xiddeen ve Seçilmişler açıklığa geri dönecekti. Bu kadını öldürmesi barış için ne anlama gelecekti? Ne olursa olsun, Soylular onu asacaktı.

Tau keşke Hadith kadar zeki olsaydı da bu bulmacanın tüm yönlerini anlayabilseydi, çözebilseydi ve çoktan harekete geçebilseydi. Kadınla konuşmayı düşündü ama onun kendisini anlayıp anlamayacağı konusunda hiçbir fikri yoktu.

Kadın belli belirsiz bir adım geri çekilip beklemeye başladığında Tau bu durumdan rahatsızdı. Onun nedenini anlayan Tau da bir adım geri çekildi. Kadın bir adım daha attı. O da öyle yaptı. Birbirlerine vuruş mesafesinin ötesine geçmişlerdi. Ona başıyla selam verdi. Tau da ona karşılık verdi. Kadın gitti.

Tau olduğu yerde kaldı, kılıçları çekilmiş ve hazırды, kulakları herhangi bir alarm sesine karşı tetikteydi. Hiçbir ses yoktu. Zamanla rahatladı, kılıçlarını bir kenara bıraktı ve isikolo'ya geri dönmeye başladı, düşmanı tarafından öldürölmesine ya da öldürölmesine gerek kalmadan sona eren gecenin tuhaflığını merak ediyordu. Kendi halkı tarafından keşfedilmiş olsaydı, hayatını kaybededeceğini düşünmek onu rahatsız ediyordu.

Tau Güney Isikolo'ya güneşle birlikte varmıştı. Uzun yürüyüş zihnini sakinleştirmek için hiçbir şey yapmamıştı. Omehi'ler Xiddeen'lerle barışı tamamlıyorlardı; Kraliçe Tsiora ile evlenip iktidarı paylaşacak bir naiple gelen barış.

Barış, diye düşündü Tau. Kulağa daha çok teslimiyet gibi geliyordu ve soyluların, kraliyet ailesinin ya da kraliçenin bunu nasıl kabul edebildiğini anlayamıyordu.

Jayyed haklı olmalıydı. Xiddeen'in üstesinden gelinemezdi ve savaşın devam etmesi Seçilmişlerin yok olmasıyla sonuçlanacaktı. Tau bu düşünceyi kafasında evirip çevirdi ama asimilasyonun aynı hedefe giden farklı bir yol olduğu fikrine geri döndü. İki, belki de üç nesil sonra, Omehi olanların oğulları ve kızları Xiddeen'in taptığı birçok tanrıya dua edecekler miydi? Uhmlaba'nın ırkları arasında benzersiz olan yetenekleri, yanlış karışım yüzünden yok mu olacaktı?

Peki Omehi ordusuna ne olacaktı? Ihagu, Ihashe ve Indlovu'yu saydığınızda, her altı Seçilmiş erkekten biri askerdi. Seçilmiş toplum askerlik, savunma ve hayatta kalma üzerine kurulmuştu. Barışla birlikte halkı ne olacaktı?

Soylular ne olacaktı? Tau'nun bildiği kadarıyla Hedeni'de kastlar yoktu. Barış altında, Kraliyet Soyluları bir Alçak Halk ile aynı kurallara, fırsatlara ve başarısızlıklara mı tabi olacaktı?

Tau, barışın Omehi'yi yok edeceğini düşünüyordu.

"Sen misin Tau?" diye seslendi Chuks, isikolo'nun duvarlarının tepesindeki keskin gözlü Kanıtlanmış nöbetçi.

"Benim."

"Dışarıda ne yapıyorsun?"

"Egzersiz yapıyordum. Kapıları açabilir misin?"

"Egzersiz mi?" Chuks bu kelimeyi bilmediği bir yiyecekmiş gibi ağzında evirip çevirdi.

"Chuks," dedi Tau, tüm dünyadaki kapı görevlilerinin mümkün olduğunca sinir bozucu olmak üzere eğitilmiş olması gerektiğini düşünerek, "kapıları açabilir misin?"

Chuks homurdandı, kuru çayırıları taradı ve etrafta kimsenin olmadığını görünce aşağıdaki adamlara bağırdı. Bronz kapılar gıcırdadı ve Tau'nun girebileceği kadar geniş bir şekilde açıldı. Tau başıyla

kapı adamları, Drudge, diğer inisiyeler, Proven, aqondise ve umqondisi'nin yanından geçti. Kefesinin çoktan yakın dövüş için alıştırtma yaptığı talim sahasına doğru yürüdü. Hadith'in ona baktığını gördü. Tau onu görmezden geldi.

"Neredeydin?" Tau konuşma mesafesine yaklaştığında Hadith sordu.

"Kafam bulanıktı. Yürüyüşe çıktım."

"Ne yaptın sen? Endişelenmeme gerek var mı?"

Uduak yakınlardaydı. Hiçbir şey söylemedi ama dinliyordu. Tau başını sallayarak Hadith'e kullanabileceği çok az şey verdi.

"Bu, hiçbir şey yapılmadığı için endişelenecek bir şeyim olmadığı anlamına mı geliyor? Ya da safça, yakalanmayacağınıza inandığınız için endişelenecek bir şey yok mu?"

"Dün gece istediğimi yapamadım."

"Anlıyorum," dedi Hadis, onu izleyerek.

Geceki olayların etkisinden hâlâ kurtulamamış olan Tau, Themba'nın yanına geldiğini görünce konuyu değiştirdi. "Jayyed burada değil. Eğitimimiz için planımız nedir?"

"Anan bizim bir ölçek olarak çalışmamızı istiyor," dedi Hadis, Themba'yı da görerek. "Chisomo, Tabansi ve Hodari'den yardım aldı. Onların terazileri bizimkilere karşı mücadele edecek ve ustalar umqondisi mahallesini sahte bir kentsel savaş alanı olarak kullanmamıza izin vermeyi kabul ettiler."

"Mahallelerini savaş alanı olarak kullanmamıza izin mi veriyorlar?" dedi Themba gülümseyerek. "Gerçekten de bize başarılı olmamız için her türlü şansını vermek istiyorlar."

"Arbededeki tek Lesser'lar biziz," dedi Uduak.

Themba sırtımdan önce "Yazık ki Scale Chisomo kaybetti," dedi. "Eh, içimizden biri ilk altıya girerse Soylular ne yapacak merak ediyorum."

"Muhafız kılıcı," dedi Uduak.

Themba, "Sen kılıca odaklanırdın," dedi.

Uduak, "En iyi altı öldürme ve sen bir Ingonyama'sın," dedi.

Tau, normal görünmek için elinden geleni yaparak, "Ingonyama Büyük Asiller olmalı," dedi.

"Hayır," dedi Hadis. "Bunu söyleyen bir kural yok. Sekiz devre önce, bir Küçük Asil, yakın dövüşte on dört adamı yendi. Bu onu en iyi yaptı

altı ve o bir Ingonyama oldu. Öfkelenemedi ama kabul edildi.

"Ingonyama, kale umqondisi tarafından ya da yakın dövüşte ilk altı sırayı alarak seçilir. Umqondisi sadece Büyük Soyluları seçer, ancak yakın dövüşte kimin gireceği ve orada en çok öldürmeyi kimin sağlayacağı konusunda hiçbir kontrolleri yoktur." Hadith Tau'ya anlamlı anlamlı baktı.

Tau, "Süslü bir kılıç ya da törensel bir görevle ilgilenmiyorum," dedi.

"En iyi savaşçılar," dedi Uduak.

"Uduak haklı," dedi Hadith Tau'ya. "Ingonyama ortalama bir Indlovu için ne ise Indlovu da ortalama bir lhashe için odur ve kraliçenin şampiyonu tarafından yönetilirler."

"Abshir," dedi Tau.

"Sen ve Şampiyon Okar yakın arkadaş mısınız?" diye sordu Themba. Tau onu görmezden geldi ama bu Themba'yı asla durdurmadı. "En çok öldürmeyi ben deneyebilirim. Bir Ingonyama olmak fena olmazdı. Bir sonraki şampiyon ben olabilirim. Kraliçe Tsiora'nın yeni bir şampiyona ihtiyacı var. Yaşlı Abshir'le pek yatamaz, değil mi?"

Themba'nın sırtışı çarpık dişlerini gösterecek kadar genişledi. "Ya da sen olabilirsin," dedi Uduak'ı işaret ederek. "Şampiyon Uduak," dedi Themba sesini boğucu bir falsettoya dönüştürerek, "efendinizin soyunmasına yardım eder misiniz? Göğsümün üzerindeki bağcıklara ulaşmak çok zor."

Uduak'ın kaşları havalandı.

"Tau, canım, tam şuramda bir kaşıntı var..." diye fısıldadı Themba, parmağıyla burun etlerini göstererek.

"Güneş hastası mısın?" diye sordu Tau. "Kraliçemiz, Kraliçe Tsiora Omehi, bir Lesser ile mi? Soylular yarımadayı birbirine katar." Onu önce bir Hedeni prensiyle görürler, diye düşündü.

Themba homurdandı. "Ne düşünürseniz düşünün, yakın dövüşte o öldürmeleri almak için elimden geleni yapacağım. Düşünsenize, Themba Chikelu, kraliçenin şampiyonu. Themba Chikelu, kraliçenin sevgilisi."

Uduak, Themba'ya el salladı, başını salladı ve Themba'nın fantezisini duyamayacak ya da onun bir parçası olamayacak kadar skandal içinde uzaklaştı.

"Kaçma, Uduak. Günün ve gecenin geri kalanında teninin ne kadar yumuşak olduğunu merak edeceğini biliyorsun!"

"Sanmıyorum," dedi Hadis. "Hepimiz senin gibi değiliz. Onu rahat bırakın."

"Onun gibi erkeklerin biraz şakaya ihtiyacı vardır. O çok ciddi. Ayrıca, bu

İlk altıya girmek için gerekenleri yapma şansına sahip olanlar sadece o ve Tau."

"İstemiyorum," dedi Tau.

Themba sırtıttı. "Sadece cinayet ve kargaşa."

"Dikkat et," dedi Tau.

"Ya da önce beni yaparsın, ne dersin?"

"Yeter, Themba." Hadis ondan uzaklaştı ve sesini yükselterek tüm terazinin duyabileceği şekilde bağırdı. "Aqondise Anan her an burada olabilir. Toplanın. Bu sabah bizimle savaşmayı ve kaybetmeyi bekleyen hangi terazi onunla gelecek bilmiyorum ama onları hayal kırıklığına uğratmak istemediğimi biliyorum."

Bazı adamlar güldü ve hepsi birden hazırola geçerek dizildiler. Tau da onlarla birlikte gitti.

Savaşıkları ilk ölçek Hodari'ninkiydi. Tam bir katliamdı. Çatışmadan sonra yemek yediler ve Tabansi'nin adamlarıyla umqondisi mahallesinde savaştilar. Tau on beş adam öldürdü ve kimseyi yaralamamak için geri çekilmek zorunda kaldı.

Umqondisi Tabansi dövüş bittiğinde ona, "Tanrıça seni kutsamış," dedi. "Daha önce kılıç konusunda bu kadar yetenekli bir adam gördüğümü sanmıyorum. Bu yeni türden bir armağan."

Themba, Tabansi'nin övgülerini duyabilecek kadar yakındaydı. Tau'ya göz kırpmıştı. Tau Themba'yı görmezden geldi ve kendisinin Üstün Yetenekli olduğunu düşünmedi. Tau'nun yeteneklerini kazanmak ve artırmak için neler yaptığını ve yapmaya devam ettiğini bilseydi Tabansi'nin de öyle düşüneceğinden emin değildi.

Üçüncü ve son çatışmadan, bir başka katliamdan sonra adamlar yemek yedi ve dinlenmeye çekildi. Tau antrenman sahasına gitti. Hava kararana kadar çalıştı, kendini olabildiğince zorladı, isikolo'daki çoğu kişi uyuyana kadar antrenman yaptı.

Bulutsuz gökyüzüne baktı. Çok sayıda yıldız vardı, sayısız ve Tanrıça'nın yarattığı genişlikte parlıyorlardı. Babasını en çok gece vakti, yalnızken özlüyordu, o kadar çok özlüyordu ki sanki tüm Uhmlaba'nın durup not alması gerekiyormuş gibi hissediyordu. Bunun yerine, dünya değişim vaat ederek daha hızlı hareket ediyordu ve Tau'nun işleri yoluna koymak için eski kurallarını kullanması için zaman azalıyordu.

Diz çöktü ve gözlerini kapattı. Isihogo'ya, onun iblislerine gitti,

ve acı çekmenin bir çeşit abdest olabileceği bir yerdı. Kraliçe'nin Yakın Dövüşü'nde savaşıma vakti gelmişti. Ardından barış gelebilirdi ama önce üç adamın ölmesi gerekiyordu. Öldürme zamanıydı.

ON İKİNCİ BÖLÜM



MELEE

Kraliçe'nin Yakın Dövüşü'nün ilk çatışması kaotikti. Jayyed terazisi Ozioma terazisinin soylularıyla eşleşti. Dağdaki savaş alanında dövüşüler ve diğer rakip ölçekler rakiplerinin stratejilerini gözlemleyemesinler diye tecrit edilmiş olsalar da Tau, Kayalıklar'ı hiç bu kadar kalabalık görmemişti.

Kraliçenin kardeşi Prens Xolani Omehia arbedeyi başlattı, her iki kale de hazır bulunuyordu ve Kuzey ve Güney Isikolo boş duruyordu, inisiyeleri Kayalıklar'ın Küçükler için ayrılmış alanına sıkışmıştı. Tam kanlı Indlovu ve Ihashe'nin yanı sıra birçok özel vatandaş da izlemeye gelmişti ve sonsuz bir Drudge sürüsü hepsini bekliyordu. Kraliçe Tsiora'nın oyunları izlemek için seyahat ettiği doğrulandığında, Crag's gerginlik ve enerjiyle çatırdadı.

Kraliçe çatışmanın son gününü izleyecek ve Tau'nun acıyla düşündüğü gibi, bu fırsatı şüphe uyandırmadan toplanan Muhafız Konseyi'yle görüşmek için kullanacaktı. Yönetim Konseyi'ne barışı açıkladıktan sonra Palm City'den ayrılacak ve Citadel City'ye gelerek ordunun liderleriyle barışı sonuçlandıracaktı. Omehi'nin sonunu başlatmak için gelmişti.

Geçtiğimiz ay döngüsü boyunca, bu düşünceler Tau'yu iblis imgelemleri kadar şiddetli bir şekilde rahatsız etmişti ve onu sakinleştiren tek şey savaşıydı. Tau savaşıırken düşünecek zamanı yoktu.

"Uduak, Indlovu'nun ekibini kırmak için senin birliğine ihtiyacım var.

Onlar bizi kuşatmadan önce tepeye çıkalım!" Hadith bağırdı ve adamlarıyla birlikte yola koyulan iri adamdan bir homurtu aldı. "Tau, yine üzerimize gelecekler. Yararak geçmeleri gerek."

Tau'nun Hadith'in haklı olduğunu anlamak için stratejik bir zekâya ihtiyacı yoktu. Scale Jayyed savaş alanının tırmanılmaz bir bölümüne sırtını dayamıştı. Indlovu onları eski hikâyelerdeki beyinsiz hasat hayvanları gibi buraya sürmüştü. Hadith birkaç meydan savaşı emretmişti ama pek iyi gitmemişti. Scale Jayyed eşit sayıda soyluya karşı savaşmaya alışık değildi. Bu durum günün stresi, büyük kalabalık ve Ozioma'nın terazisinin becerisiyle birleşince onları bunaltıyordu.

Hadith zekâsıyla başarısızlıklarını en aza indirmişti. Elverişsiz savaşlara girmeyi reddetti ve mümkün olduğunca az adam kaybetmeye dikkat etti; bu, kazanan her ölçeğin bir sonraki tura bir önceki çarpışmanın sonunda ayakta kalan adam sayısı ile girdiği Kraliçe'nin Yakın Dövüşü'nde kritik bir taktikti.

Yakın dövüş yarışmacıları turnuvaya elli dört adamla başlar. Eğer bir kantar birinci turda on adam kaybederse, ikinci tura kırk dört adamla başlardı. Aynı kantar ikinci turda on sekiz adam kaybederse, üçüncü tura yirmi altı dövüşçüyle başlardı.

Teraziye geri dönen ancak uzakta kalan Jayyed, Anan ve Hadith yakın dövüşün kural setinden faydalanmak için çeşitli stratejiler geliştirmişti. Ana strateji, terazinin ikinci en güçlü savaşçısı olan Uduak'ı ve onun birliğini, sendeleyerek herhangi bir hattı desteklemek için "feda etmektir". Uduak'ın birimi, ölçeği kurtarmak için kaybedilen bir savaşa girecek yedek bir savunmaydı. Bunu yapabiliyorlardı çünkü her çatışmada hangi adamın "öldürüldüğü" önemli değildi. Önemli olan tek şey sayılardı. Uduak birinci rauntta "ölebilir" ve ikinci rauntta hala savaşabilirdi, yeter ki sahaya sürdükleri savaşçı sayısı kaybettikleri sayıyı dengelesin.

Bu yüzden Tau'nun kazanması gerekiyordu. Turnuvada yeterince ilerleyebilirse Kellan'la karşılaşacağından emindi. Kellan Okar, Scale Osa'nın en güçlü savaşçısıydı ve umqondisi her çatışmada onu sahaya sürerdi.

"Hayır, Tau! Geri çekil!" Hadith bağırdı. "Geri çekilin!"

Tau bir şeye, birine, belki de Hadis'e vurmak istedi. "Kaçacak yerimiz kalmadı!"

"Burası savaşıcağımız yer değil. Zemin Asillerin lehine." Tau,

"Bunu son bir yıldır söylüyorsun," diye itiraz etti.

"Kazanmak mı istiyorsunuz? Daha akıllıca savaşmalıyız. Onlarla adam adama mücadele edemeyiz ve bir çatışmaya eksik teçhizatla girdiğimiz anda işimiz biter."

"Şimdiden adam kaybettik ve onlarınkilerden hiçbirini

alamadık!" "Bir seferde dört kayıp mı? Bu bir zaferdir,

Tau."

"Tek zafer, hepsini yere sermektir," dedi Tau, ayağa kalkıp savaşma zamanı onları gafil avladığında.

"İndlovu!" diye bağırdı Utibe. Scale Jayyed'in etrafında çember çizen bir İndlovu birliğine rastlamıştı ve Utibe onu kovalayan adamlar tarafından kesilmekten kaçınmaya çalışarak hızla geri çekiliyordu.

Hadith bağırarak emir verdi. "İşte bu kadar! Üçe ayrıldılar ama zamanlamaları yanlış. Ana birlik hâlâ yüz adım ötede ve Uduak geri kalanları tepede tutuyor." Hadis, Utibe'yi kovalayan Asilzadeleri işaret etti ve terazisine seslendi. "Kaçmayı bırakın! Sayıca onlardan fazlayız. Tam güç, öldürün!"

Tau'nun duymayı beklediği kelimeler. Kılıçlarını kaldırdı ve düşmanına doğru koştu. Geri geri giden Utibe'nin yanından koşarak geçti ve en yakınındaki Asil'e saldırdı.

Tau havaya sıçrayıp körelmiş savaş kılıçlarını bir araya getirerek Soylu'nun miğferinin iki yanına vururken terazisinin savaş çılgınlığını duydu. İndlovu'nun momentumu, artık bilinci yerinde olmayan bedeninin yere yığılmadan önce birkaç adım koşmasını sağladı ve o sırada Tau da çatışmanın içindeydi.

Bu İndlovu'lar Scale Jayyed'le hiç savaşmamıştı. Tau'yu duymuş olabilirlerdi; kaledeki çoğu duymuştu. Hikâyelere gülüp geçmiş, ona yenik düşen Asil kardeşleriyle alay etmiş olabilirler. Birbirlerine, böyle bir Sıradan pislikle karşılaştıklarında her şeyin farklı olacağını söylemiş olabilirlerdi. O zamanlar İndlovu Hisarı'nın rahatlığı ve güvenliği içinde gülebilirlerdi ama artık arbededeydiler, Tau aralarında idi ve sadece acı vardı.

Tau onların arasından rüzgar gibi geçti. Gittiği yerde, kemikler

kırıldı, cesurlar korkak oldu ve her zaman, her zaman, azap çeken insanların, avlanmanın nasıl bir şey olduğunu unutmuş avların çığlıkları vardı. Uhmlaba'da doğmuş ama Isihogo'da yetişmiş yeni ve korkunç bir yaratık tarafından dağıtılan Scale Ozioma Soyluları kırılıp kaçtığında, o gün dünya küçük bir şekilde değişti. Scale Ozioma'nın geri kalanı, birkaç Lesser'ı kendi üstlerinden oluşan bir mengeneyle hapsetmeyi umarak yetiştiginde, böyle bir şey bulamadılar. Ozioma'nın Soylularının ana birliği cesurca savaştı. Omehiler nadiren daha azını yaptı ama bütün bir birliği kaybeden Indlovu ağır kayıplar verdiler ve Tau'nun doğasını anlamadılar.

"Onu takip edin! Koruyun onu! Takip et, seni omurgasız inyoka!" Hadith işaret etti, bağırdı, Tau'nun peşinden koştu, yanına adamlarını aldı, bir Indlovu'yla savaştı, neredeyse beyni parçalanıyordu ve Yaw olmasaydı ölecekti ve Tau hâlâ üç dört adım öndeydi. "Dövüş! Savaşın, lanet olasılar!" diye kükredi adamlarına.

Tau'nun dünyası bir şiddet sisi gibiydi. Etrafında insan görmüyordu. İnsanlar değil, iblisler, ama bu iblisler düşebiliyordu ve bu Tanrıça tarafından verilen bir zaferdi. Onlara saldırdı, kılıçlarını bronz kırbaçlar gibi kullandı. Bıçaklar kördü ama acımasızlığı onu bir kasap yapmıştı. Önüne çıkan etleri, çoktan ölmüş bir leşi kesip bıçmenin kolaylığıyla oyuyordu.

"Merhamet! Tanrıça adına, dostum. Merhamet!" Bu iblisin yeni bir numarası vardı. İnsan sesiyle konuşabiliyordu. Tau kılıçlarını kaldırdı, yüzü buruşmuştu. Onu kandıramayacaklardı.

"Tau!" Hadith seslendi. "Tau!"

Sis dağıldı ve Tau önündeki Soylu'yu gördü. Dizlerinin üzerine çökmüş, kalkanını ve kılıcını bırakmıştı. "Merhamet! Tanrıça'nın merhameti!" Elleri havada, avuç içleri dışarıdaydı; başı bir tarafa dönük, gözleri kapalıydı. Vurulmayı, içlerinden birinin Oyibo'yu öldürdüğü gibi öldürülmeyi bekliyordu.

Tau kılıçlarını indirdi, ağır nefes alıyordu, gözleri genişti, illüzyon yerine gerçeği görmeye çalışıyordu. Hadith'i gördü ve yaralıların iniltilerini duydu. Acı dolu bir çemberin içinde duruyordu ve Indlovu'lar teker teker yere serilmişti.

"Bitti, Tau. Biz kazandık," dedi Hadith.

"Kazandık mı?"

"Evet."

Tau gözlerini kırptırdı, kılıçlarını kınına soktu ve başı eğik bir şekilde savaş alanından uzaklaştı. İblisleri yenememişti. Bu yapılamazdı ve sanki aptallığıyla alay edercesine çadırların arasında bir tane gördü. Gölgede kalmıştı ama kalabalığın üzerinde dimdik duruyordu, kırmızı gözleri kafatasında delikler açıyordu. Tau gözlerini kırptırarak uzaklaşmasını diledi ve gidip gitmediğini anlayamayacak kadar korkmuş bir halde başını çevirerek görüş alanının dışına çıkmasını sağladı.

Scale Jayyed için kurulan çadıra doğru ilerledi. Adamların geri kalanı mümkün olduğunda ona katılacaktı. Orada, savaş alanında olması, yaralı kılıç kardeşlerine revirde yardım etmesi gerektiğini biliyordu. Bunu biliyordu ama yapamıyordu. Çok yorgundu.

Savaş alanının ötesindeki kalabalık çok yoğundu ama onun önünde eriyip gittiler. Kayalıkların bu tarafında, yani doğu tarafında insanlar Azınlık'tandı. Gözlerini üzerinde hissetti. Bu kadar çok kişinin bu kadar sessiz olması garipti.

İçlerinden biri, zayıf bir yüzü olan ve hem bir gözü hem de bir bacağı eksik olan bir Düşük Halk Kanıtlanmış, topallayarak ilerledi. Konuşmadı, bunun yerine koltuk değneğini koltuk altına sokmayı tercih etti, böylece ellerini bir araya getirebildi, avuç içleri birbirine değdi, parmakları uzandı. Ellerini alnına götürdü ve orada tutarak Tau'yu bir kanat ya da hatta ejderha inkokeli için ayrılmış bir saygıyla selamladı. Bu davranış Tau'nun sinirini bozdu, selama karşılık vermeyi düşündü, fikrini değiştirdi ve başını salladı.

Sonra yine oldu. Bu sefer tam kanlı bir lhaşe'ydi, görünüşünden orduya katılmadan önce ya bir Hasatçı ya da Vali olduğu anlaşılıyordu. Tau'yu selamladı ve selamı tuttu. Tau adamı onayladı ve ölçeğinin çadırlarının mahremiyetine ulaşma kaygısıyla adımlarını hızlandırdı.

O ilerledikçe, kalabalıktan daha fazla insan selam verdi. Her şey sessizlik içinde oldu, hiçbirisi bir şey söylemedi, ama Tau terazisinin çadırının kanatlarının önünde durduğunda, sanki herkes selamlıyor gibiydi.

Geriye dönüp bakmak istediğinden emin değildi. Kendine içeride devam etmesini, her şeyi unutmasını söyledi ama elinde değildi. Baktı.

Kalabalık, hepsi selam veriyordu. Tau donakaldı, ne yapacağını bilemedi ve Hadis'in insan kalabalığının arasından çıktığını görünce rahatladı. Bu rahatlama kısa sürdü.

Hadith Tau'nun yanında ama bir adım gerisinde durdu ve "Savaştığımız yerde," diye fısıldadı.

"Ne?" Tau tıslayarak karşılık verdi. "Söyle."

"Hayır."

"Bekliyorlar."

"Bunun için mi?" Tau sordu.

"Evet. Sadece bunu bilmiyorlar."

"Hayır."

"Onlara haksızlık ediyorsun, o anı onlardan çalıyorsun." "Ne anı?"

"Onlara bir gün ver."

"Lanet olsun sana..." diye fısıldadı Tau, başını kaldırıp sesini yükseltirken ve "Savaştığımız yerde!" diye bağırırken dudakları gerilmişti.

Kalabalık, Kayalıklar'da yankılanan tek bir sesle geri döndü. "Dünya yanıyor! Dünya yanıyor! Dünya yanıyor!" Devam etti ve devam etti.

Burun delikleri alevlenmiş ve nabızı hızla atan Tau, sadece Hadith'in duyabileceği şekilde konuştu. "Şimdi ne olacak? Durmayacaklar."

"Dört nefes ver. Önce ben çadıra gireceğim. Nefesler bittiğinde beni takip edin."

"Seni boğmalıyım."

"Tam sayımı bekledikten sonra yapın."

Hadis çadırın kapaklarının arkasında kayboldu. Kalabalığın ilahisi doruğa ulaştığında Tau kalbi küt küt atarak dört kez nefes aldı. Onlara başıyla selam verdi ve Küçükler seslerindeki güçle Kayalıkları sarsarken Hadith'i çadırın içine kadar takip etti. "Dünya yanıyor!"

DİNLE

Tau en yakın karyolaya doğru yürüdü ve gözlerini kapatarak üzerine yığıldı.

"Tau." Hadis'ti.

Tau homurdandı, yalnız kalmak istiyordu.

"İyi işti."

"Peki ben ne yaptım?"

"Onlara değerli olduklarını hatırlattınız. İnanılmaz şeyler başarabileceklerini. Bu ebedi savaş için sadece yem olmadıklarını."

"Biz her zaman Soyluların bizi gösterdiğinden daha fazlası olduk."

"Belki, ama çoğu bugüne kadar bunun kanıtını hiç görmedi."

Tau yine homurdandı.

"Terazinin geri kalanı yakında burada olacak," dedi Hadis. "Jayyed ve Anan da. En azından yüzünüzü yıkayın."

Tau gözlerinin açılmasına izin verdi. Hadith başında dikiliyordu.

"Neden?" Tau sordu.

"Her yerinde kan var." "Benim değil."

"Biliyorum. Hepimiz biliyoruz." "Uduak'ın birliği nasıldı?"

"İyi iş çıkardılar. Sırttaki Indlovu birliğine karşı direndiler ama bunu yaparken adam kaybettiler. Toplamda, on yedi savaşçı kaybettik. Sekizi teslim oldu, diğerleri yaralandı. Neyse ki Uduak yaralanmadan önce teslim olmayı akıl etti. Yarınki çatışmada bir başkasının yerine savaşabilir."

"Utibe'nin yerini ona verin," dedi Tau.

"Utibe?"

"Kaçtı."

"Bütün bir Indlovu birliğiyle karşı

karşıyaydı." "Kaçtı."

Hadis, "Çoğu kişi onun eylemlerinin ihtiyatlı olduğunu düşünürdü," dedi. Tau Hadith'e sırtını dönerek yuvarlandı. Tartışmanın anlamı yoktu.

Hadith ona, "Gönderilen adam sayısı bakımından Kraliçe'nin Yakın Dövüşü'nde başı çekiyorsun," dedi.

Tau omzunun üzerinden baktı. "Bugün ilk gün."

"Devam eden bir çetele tutuyorlar. Böyle devam edersen ilk Lesser Ingonyama sen olacaksın." Hadith bunu kastetmemiş gibi gülümsedi. "Bir dahaki sefere düşmanın arasına bu kadar girme. Bunu yaparsan seni koruyamayız."

Sözler nazikçe söylenmişti, kılıç kardeşten kılıç kardeşe. Tau'nun buna hiç niyeti yoktu. "Beni koruyamazsın."

Hadis gülümsemesini kaybetti. "Belki değil ama dediğimi yap, çünkü bu bir emirdir. Kardeşlerinizden bu kadar önde savaşmak sizi olduğu kadar onları da tehlikeye atar."

"Evet, Inkokeli," dedi Tau ona, gözlerini kaçırarak. Çok yorulmuştu.

O öğleden sonra, Kuzey Isikolo'dan gelen Proven çadırlarının dışında nöbet tuttu. Ölçek Jayyed'in adamları günlük çatışma bitene kadar tecrit edilmişti. Diğer rakip terazilerin taktiklerini, güçlü ve zayıf yanlarını gözlemleyemiyorlardı ama kalabalığın kükreyerek onayladığını ve zaman zaman da hayal kırıklığına uğradığını duyabiliyorlardı. Jayyed ve Anan teraziyle vakit geçirerek tarihi zaferlerini kısaca kutladılar ve yarınki çatışmada karşılaşabilecekleri kişiler için planlarını gözden geçirdiler.

Gün alacakaranlığa dönerken, bir Proven çadıra gelerek Jayyed ve Anan'a yarınki maç için Scale Ojuolape'yi çektiklerini söyledi. Tau yemin etti. Bu Scale Osa değildi. Kellan değildi. Jayyed onlara gerisini anlattığında daha yüksek sesle küfretti.

Scale Ojuolape sadece on adam kaybetmişti ve sayıca onlardan üstün olacaktı. Çatışma sabah ilk iş olarak belirlendi ve çayırlarda savaşacaklardı.

Tau sıkılmış dişlerinin arasından ısıklık çalarak nefes verdi. Otlaklar, Hedeni'nin sayısıyla asla boy ölüşemeyecek olan Omehi için kaybedilmiş bir teklifi simgeliyordu. Oradaki çatışma, gelecekteki inkokeli'lere sayıca üstünken açık arazide savaşmanın yapılmaması gereken bir şey olduğunu öğretmek için yapılmıştı.

"Çayırarmı?" diye sordu Hadis, herkesin duyabileceği şekilde konuşarak. "Güzel," dedi. "Piçlerin saklanabileceği hiçbir yer olmayacak." Adamlar ayaklarını yere vurarak inkokeli'nin cesur sözlerini onaylıyorlardı ama yüzleri başka bir hikâye anlatıyordu. Bu adamlar, bir gün Katliam. Sadece bir aptal bunu göremez.

"Tecrit sona erdi," dedi Jayyed. "Çadırdan çıkabilir, bacaklarınızı uzatabilir ve kılıç kardeşlerinizin pis kokusuyla kirlenmemiş havayı soluyabilirsiniz. Gidin ama oyalanmayın. Ojuolape'nin adamlarına karşı stratejimizi tartışmak için şafaktan önce kalkacağız."

Tau ayağa kalktı. Biraz yürüyecek, gecenin çökmesine izin verecek ve Isihogo'ya gidecekti.

"Tau." Jayyed'di.

Tau yüzünü tarafsız olmaya zorladı. Halkının teslim olmasını planlamaya yardım eden adamla konuşmak istemiyordu. "Umqondisi."

"Bir dakika, lütfen." Jayyed, Tau'ya çadırın duyulmayacak bir köşesine gitmesini işaret etti.

Tau endişelenmek için bir nedeni olduğunu düşünmüyordu ama yine de endişelendi. Jayyed, Omehi ve Xiddeen arasındaki toplantıda onu fark etmiş miydi? Umqondisi'nin o günden beri yaptığı hiçbir şey bunu göstermiyordu ama kızının hedeni ile gittiğini gördüğünden beri o kadar mesafeliydi ki bunu söylemek zordu.

"Sana bugün iyi iş çıkardığını söyledim," diye başladı Jayyed, "ama bu gerçeğin o kadar altında kalır ki onunla alay eder. Ölçekle ilgili en yüksek tahminlerime göre burada, Kraliçe'nin Yakın Dövüşü'nde bir rakibin çadırında olmayı beklemiyordum."

Tau, "Liderliğinize ve eğitiminize teşekkür borçluyuz," dedi.

Jayyed gülümsedi. "Her birinizin içindeki en iyiyi ortaya çıkarmak için elimden geleni yaptım. Ama yaptığınız şey... ne olduğunuz... Nasıl?"

Jayyed'den gelen bu soru Tau'yu sinirlendirdi. "Arzu ve fedakârlık. Sevdiğim şeyi koruyabilmeyi arzuluyorum ve bunun için her şeyimi feda edebilirim. Düşüncelerim senin öğretilerinden, senin

yöntemleri. Bize daha iyi sonuçlar elde etmek için daha fazla çaba harcamamız gerektiğini öğrettiniz."

Tau sırlarını paylaşmak için değil ama sözlerinin gücüyle Jayyed'e vurmak için eğildi. "Bana nasıl olduğunu mu soruyorsun? Sana söyleyeyim. Şansımız ne kadar kötü olursa olsun teslim olmayı reddederek, çünkü savaştığımız sürece sonuç belli değil. Savaştığımız sürece bir şansımız var."

Tau çok yaklaşmıştı ama Jayyed geri adım atmadı. Tau'nun karşısına dikildi. "Hayatımın büyük bir bölümünde askerlik yaptım ve zor dersler aldım. Çok uzun süre savaşırsan uğruna savaşmaya başladığın şeyleri gözden kaçıırırsın. Çok uzun süre savaşırsan zaten kaybedersin."

Tau alay etti. "Ne o zaman? Teslim olmak mı? Cevabın bu mu ? Mücadele zorlaştığında teslim olmak mı?"

"Hayır. Doğru olan için savaşın ama savaşın şiddet olmadan da yapılabileceğini asla unutmayın. Şu anda olduğu gibi kelimelerle, ideallerle, daha iyi bir yol arayan insanlarla, birlikte yapılabilir." Jayyed ellerini Tau'nun omuzlarına koydu. "Savaşta olduğu kadar barışta da çok çalıştığımız bir dünya hayal edemiyor musun?"

Tau geri adım atarak Jayyed'in ellerini serbest bıraktı. "Kılıç tutan adamın kılıcsız adama karşı son sözü söylemediği bir dünya hayal edemiyorum. Eğer savaşmaya hazır değilsen, kendini ve sevdiğin her şeyi başkalarının bıçaklarının altına koyarsın, kesmemeleri için dua edersin. Silahlı adamların merhametini hissettim ve beni bir daha asla çaresiz bulamayacaklar."

Jayyed içini çekti. "O zaman kömür ve külden bir dünyada duracaksın." "Ama ayakta duracağım."

"Öyle diyorsun." Jayyed elini burnunun üstüne götürdü ve gözlerini kapatarak sıktı. "Hadis'in çatışma için bir planı var. Bana bu planla geldi çünkü benim onayım olmadan yapılması çok riskli. Eğer işe yararsa, ölçek üstün Indlovu sayısına karşı otlakları geçecek ve ilk kez Lesser'lar Kraliçe'nin Yakın Dövüşü'nün yarı finalinde savaşacak. Hadith'in planı sana bağlı, Tau Solarin."

Jayyed elini yüzünden çekerek Tau'nun gözlerine baktı, sanki gözlerinin ötesini ve ruhunu görebiliyordu. "Dinleyecek misin?"

GURUR

Güneş toprağı dövüyor, ısısı ışığı çarpıtan parıldayan dalgalar halinde topraktan yansıyor. Acımasız bir gündü ama kalabalık gelmişti. Spor için ve küçük bir şekilde yeni efsanelerin yaratılmasının bir parçası olmak için gelmişlerdi. Jayyed'in Küçükler ölçeğinin Ojuolape'nin Soylular ölçeğine karşı savaşını izlemeye gelmişlerdi.

Kraliçe'nin Yakın Dövüşü'nün ikinci günüydü, çeyrek finaller yapıyordu ve orijinal on altı teraziden sekizi yarışmaya devam ediyordu. İlk dövüşen terazi olan Tau, otuz altı kılıç kardeşiyle birlikte çayırların kenarında duruyordu. Beş yüz adım önlerinde kırk dört kale inisiyesi, Ojuolape'nin Asil savaşçıları vardı.

Çayırlar kalabalığın favorisiydi. Saklanacak hiçbir yer, kaldıraç olacak hiçbir engel, kullanılacak birkaç taktik yoktu. Tam bir ölüm tarlasıydı. İnsanlar birbirlerine saldırırdı. Adamlar dövüştü. Adamlar düştü. Sayıca üstün olan Ihashe'nin sonu geldi.

"Hadis," dedi Yaw, "korkaklık etmek istemem ama umarım planın işe yarar."

Hadith gülümsedi. Tau onun ağzının seğirdiğini görebiliyordu. İnkokeli'ni ne zaman gergin olduğunu anlayacak kadar iyi tanıyordu. "İşe yarayacak," dedi Hadith. "Asiller o kadar gururlu ki kendilerini bu okyanusa atacaklar."

Savaş boruları çalındı; kazanacaklarından emin olan Soylular kılıçlarını kaldırdı. Kalabalık tezahürat yaptı ve iki taraf da ilerledi. Hücum etmenin bir anlamı yoktu. Aralarındaki mesafe çok büyüktü. Bunun yerine, iki terazi sabahın acısını daha da artırarak yürüdü.

Her adımda gerginlik.

Seksen adamı birbirinden ayıran iki yüz adım olduğunda kalabalık sessizliğe gömüldü. Bir yüz adım daha atıldığında Kayalıklar, platoya adını veren çatlak taşların üzerinde sıçrayan kertenkelelerin sesini duyacak kadar sessizleşti.

Chinedu öksürdü, yüksek ve boğuk bir ses büyüğü bozdu ve kalabalıktaki pek çok kişiyi ürküttü. Bir kadın bayıldı, duygularından mı yoksa güneşten mi, Tau bilmiyordu. Sonra Hadith bir yumruk kaldırdı ve vakit gelmişti.

Scale Jayyed durdu ve Hadith öne çıkarak kendini diğerlerinden ayırdı. Kalabalığın duyabileceği kadar yüksek bir sesle uzaktan seslendi. "Scale Ojuolape'den Inkokeli Mayumbu Opeyemi, Ingonyama olmaya aday bir Yüce Asil olduğunuzu duydum. Zekânızın ve yaptıklarınızın her yerdeki Asillerin kanını onurlandırıldığını duydum ama bunun kanıtlandığını görmek isterim."

Mayumbu Opeyemi durmasını işaret etti ve Hadis'e uyararak öne çıktı. Bir Büyük Asil için kısaydı, yani Uduak'tan sadece yarım baş daha uzundu ama omuzları ve göğsü daha genişti ve boynu Tau'nun ön kolları kadar kalındı.

Mayumbu'nun kel kafası terden parlıyordu ve teni şimşekten kavrulmuş odun gibi karaydı. Boynunu kırdı ve akrep sokmuş gibi çıkan sesiyle Hadis'e hitap etti. "Sabah olmadan kanıtını bulmuş olacaksın, Küçük."

"Gerçekten de ilginç bulabileceğiniz bir teklifim var." "Ejderhalar ve inyoka arasında hiçbir çıkar yoktur."

"Gerçekten mi? Teklif ettiğim şey Kraliçe'nin Yakın Dövüşü'nün ta kendisiyken mi?" Mayumbu gözlerini kırıştırdı. "Senin için daha fazla kelime harcamayacağım."

"Söylediklerimde ciddiyim, Inkokeli. Bugün sana yakın dövüş teklif ediyorum. Kabul edecek misin?"

"Bu senin teklifin değil ve eğer öyle olsaydı, onu senden koparırdım."

"Belki yaparsın, Inkokeli. Bahisleri gördüm ve oranları duydum. Mayumbu ve adamları, kaleye gelmiş geçmiş en büyük Asil inisiyenin, Scale Osa'dan Inkokeli Kellan Okar'ın arkasında ikinci sırada yer alıyor."

"Küçük adam, seni öldüreceğim ve Okar'ı ezeceğim."

"Peki bugün kaç adama mal olacak? Bugün kaç kişi getirdin?"

Bu alanda mı? Kırk dört mü? Ben Vali kastındanım. Çok iyi yaptığımız bir şey saymaktır. Ve son sayıma göre Okar dünkü çatışmada beş adamını kaybetti. Bugün Inkokeli Mukuka Olumide komutasındaki Scale Ongani ile karşı karşıya..."

Tau yüz adım öteden bile Mayumbu'nun tiksintisini görebiliyordu. Scale Ongani yakın dövüşe katılan en zayıf gruptu ve her nasılsa ilk gün hayatta kalmayı başarmışlardı. İlk çatışmada kırk iki adam kaybettikten sonra Mukuka, Scale Osa'ya karşı en fazla on iki kişi yönetecekti. Kellan onları yok edecekti.

"Tecrit edileceğiz. Ongani ve Osa arasındaki görkemli savaşı görme şansımız olmayacak," dedi Hadith ve kalabalığın kahkahalar atmasına neden oldu, "ama sonucundan eminim."

"Ne demek istediğinizi anlatın," dedi Mayumbu.

"Osa yarı finale çıkacak ve şu anki durumumuza göre, ikimizden birinin onlarla karşılaşma ihtimali yüzde yirmi beş.

."

"Onlarla karşılaşma ihtimalim yüzde yirmi beş!"

"İşte... ben de öyle dedim. Ne olursa olsun," diye devam etti Hadis, "bizimle burada savaşıp, daha fazla adam kaybedip Okar'a karşı galip gelmeyi mi düşünüyorsun? Hayır, Mayumbu. Yolculuğunuz burada, bu savaş alanında sona eriyor. Yarın formaliteden başka bir şey değil-"

"Göreceğiz!"

"Tabii..." Hadis en iyi sırırtışıyla gülümsedi.

Mayumbu dudaklarını yaladı, saldırı emri vermeye hazırды. "Neye kadar?"

"Tabii başka bir yol bulamazsak." "Ne yolu, aptal?"

"Neden tüm adamlarımızı riske atalım? Neden yarı finale çıkma şansımızı riske atalım? Neden her şeyi riske atalım? İşte benim teklifim, Inkokeli Opeyemi-biz, terazimizin liderleri olarak, umqondisi, Üstün Yetenekliler ve kalabalık önünde, kazanmak için düello yapmaya yemin ediyoruz. Kaybeden kantar Tanrıça'dan merhamet dileyecek, kazanan kantar ise mümkün olan en çok adamla yarınki savaşa katılacaktır. Düello ile kendimize kraliçe ve ülke önünde gerçek bir zafer şansı veriyoruz."

Mayumbu nefes aldı. Teklifin özünü anladığından beri **a l d ı ğ ı** ilk nefesti bu. Adam Hadith'in kancasına takılmıştı ve Tau, Mayumbu'nun şimdiden kendisini yakın dövüşün son gününde Kraliçe Tsiora'nın önünde hayal ettiğini biliyordu.

"Kazanmak için seninle dövüşecek miyim?" Mayumbu sordu, gözleri yarıklara kadar kapalıydı.

Hadis kıkırdadı. "Hayır. Oyun bu olsaydı şimdi merhamet dileyebilirdim. Biz en iyimizi sunarız, siz de kendinizinkini."

Mayumbu homurdandı. "O iki kılıçlı ucubeyi bana karşı sınamak istiyorsun."

"Yapabilirim. Ben bir adam seçerim, sen de aynısını yaparsın. Sen olmak zorunda değilsin, Inkokeli. Kazanabileceğine inanmıyorsan, başka birini koy." Hadis kollarını iki yana açtı. "Teklifim bu."

Mayumbu Tau'yu işaret etti. "Senin kudliwe'nin beni yenebileceğini mi sanıyorsun?" Güldü. "Ona üç kılıç verin, ben de onu aynı şekilde öldüreyim."

İşte oldu. Hadith başarmıştı. Tau onun kalabalığa dönmesini izledi. "Teklifimi duyduunuz. Büyük Soylu ve inkokeli, Ojuolape Ölçekli Mayumbu'nun adamımızı teke tek dövüşte yenebileceğini ilan ettiğini duyduunuz. Bu düello merhamet ya da ölüm içindir, kaybedenin ölçeğinin geri kalanı sonucu kabul edecek ve çatışmayı teslim edecektir. Yarımadanın kadınları ve erkekleri, bizi onaylıyor musunuz?"

Kalabalık, dağı başlarına yıkmakla tehdit eden on bin sesin gök gürültüsüyle kutsamalarını haykırdı.

Tau, Mayumbu'nun kendini kontrol etmesine saygı duymak zorundaydı. Inkokeli'nin içine düştüğü tuzağı gördüğünü söyleyebilirdi. Etkileyici olan, adamın yeni gerçekliğe bu kadar hızlı uyum sağlaması, daha önce olmadığı yerde yeni bir yolun ortaya çıktığını kabul etmesiydi.

Mayumbu patikada dikkatli bir adım atarak olasılıkları test etti. "Bu yapılabilir mi?" diye bağırdı çatışmayı yöneten umqondisi grubuna. Grup toparlandı, fikir alışverişinde bulundu ve baş hakem, kaslı ama sıırım gibi bir umqondisi, Mayumbu'ya başını salladı.

Bir gece önce Jayyed Hadith'in planını açıkladığında, yakın dövüş kurallarının bunu yasaklamadığını söylemişti. Mayumbu kabul ettiği sürece, bu iş yapılabilirdi. Elbette, Jayyed ayrıca

düelloyu kaybetmenin ölçeğın geri kalanını sonuca bağlamak için hiçbir şey yapmadığını açıkladı.

Scale Ojuolape hâlâ saldırabilir, lhashe'yi yok edebilir ve turnuvaya devam edebilirdi. Muhtemelen bunu bilmiyorlardı. Daha da büyük bir ihtimalle, eğer inkokeli kaybederse, onurları onları söz verdikleri şeyi yapmaya zorlayacak ve hükmen mağlup olacaktı.

İyi bir plandı, basit bir plan. Hadith rolünü oynamıştı. Sıra Tau'daydı.

"Ölçek Jayyed, Kerem'in Sıradan'ı, Seçilmişlerin Küçüğü Tau Solarin'i savaşa çağırıyor," diye duyurdu Hadith, kutsal bir bildiri sunan bir rahip gibi iki elini kaldırarak. Tau kılıçlarını kınından çıkardı ve Hadith'in yanına geldi. Kayalıklar sessizdi.

Yüz adım ötede, Mayumbu'nun birim liderleri konuşmaya, belki başka bir adamı öne sürmeye, belki de tavsiyelerde bulunmaya çalıştı. Ne olursa olsun Tau duymuyor, Mayumbu da dinlemiyordu. Çok öfkeliydi. Hadith'in planı yine iş başındaydı.

Tau'yu hem Ortak hem de Küçük olarak adlandırarak Mayumbu'yu kışkırtıyor, kalabalığa sonucun güneşin doğuşu kadar kesin olması gereken bir maç olduğunu söylüyordu. Bir Büyük Soylu ve bir Sıradan düello mu? Ne saçmalık. Ne gösteri ama.

Mayumbu'ya herkesin onurunun ağırlığı yüklenmişti. Kendi ölçeği, kalesi ve Soylular adına savaştı. Tau'yu yerle bir etmekten daha azını yaparsa düello başarısızlıkla sonuçlanacaktı. Mayumbu kılıcını çekerek,

"Gel o zaman, Kerem'in Ortakları," dedi, kalkanını kuşandı ve ilerliyor. "Hadi şu işi bitirelim ve Lesser stoğunuzun pis kokusunu yakın dövüşten kovalım."

Tau hiçbir şey söylemedi. Kılıçlarını döndürdü, bileklerini gevşetti ve hızlı bir koşuya başladı. Mayumbu dişlerini gösterdi, koşarak Tau'ya katıldı ve Asil savaş çığlığını haykırdı. "Kan. Will. Göster!"

ORTAK

Kayalıklar sessizliğini kaybetti ve kadınlarla erkeklerin kana susamış sesleri dağın yamacında yankılandı. Tau, bu kargaşayı duyan tecrit edilmiş terazilerin kafasının ne kadar karışacağını hayal etti. Kendini topladı. Çalışma zamanıydı.

Mayumbu, daha iri ve daha uzun bir kılıç tutuyordu, menzile ilk giren oldu ve Tau'nun boynuna gürleyen bir darbe indirdi. Eğitimsiz bir gözün takip edebileceğinden çok daha hızlı hareket eden kılıcı havayı yırtarak ilerlerken inliyordu. Tau kılıcın altından geçti, yukarı çıktı ve güçlü taraftaki kılıcının kabzasını Mayumbu'nun bileğine çarparak bileğini kırdı. Her ikisinin de momentumunu kullanarak diğer kılıcının körelmiş ucunu Mayumbu'nun bağırsaklarını kaplayan deri zırha sapladı. Tau'nun hedefi doğrudu ve iki koruyucu bronz plakanın arasındaki boşluğa isabet ederek pahalı hayvan derisini, altındaki fanilayı ve Mayumbu'nun karnını deldi.

Mayumbu iri yarı bir adamdı. Tau hazırlandı. Çarpışma onu bir adım geriye itti ve nefes almaktan daha kısa bir süre geçmesine rağmen adamlar birbirine dolandı.

Tau'nun üzerinde duran Mayumbu onu boynundan yakaladı ve kılıç kolunu Tau'nun sırtına çarptı. Tau onun yüzüne bakıyordu. Mayumbu'nun her şeyin bittiğini anladığı anı görmek istiyordu.

Mayumbu'nun kırık bileği ve boş parmakları Tau'nun kürek kemiklerini tokatlayana kadar değildi. Mayumbu, nefes almaya çalışıp da çekirdeğine gömülü iki avuç dolusu tunçtan gelen acıyı duyana kadar çözüldüğünü fark etmemişti. Çığlık attı.

Sonra acı o anı yakaladı ve onu başka bir yere götürdü.

Tau, Soylu'nun zayıflamış pençesini boynundan çekip aldı ve geri çekildi. Kılıcı da onunla birlikte geldi ve çamurdan hızla çekilen bir sopanın çıkardığı sesle Mayumbu'dan kaydı. Mayumbu soluk soluğa ve aval aval bakarak dizlerinin üzerine düştü.

Korkmuştu. Tau bunu gözlerinde görebiliyordu ve merhamet olmasa da Tau korkuyu ortadan kaldırdı. Kılıcının körelmiş ucunu Mayumbu'nun kafasına geçirdi, adamın miğferinde şakağının üzerinde bir çentik açtı ve onu bir yığın halinde çimlere savurarak yere düşürdü.

Tau cesedin başında durmuş, İndlovu'nun geri kalanına dik dik bakarak söz verdiklerinden başka bir şey yapmaları için onlara meydan okuyordu. Kayalıklar yine sessizliğe bürünmüştü, gökyüzündeki birkaç cılız bulut bile yerlerinde duruyordu.

"Tanrıçanın merhameti," dedi ilk İndlovu, tek dizinin üzerine çökerek.

"Tanrıçanın merhameti," dedi bir sonraki ve bir sonraki ve bir sonraki, onların

umqondisi mahallesindeki küvet musluğundan akan su gibi hızla akan merhamet çağrıları.

"Çatışmayı Scale Jayyed kazandı," diye seslendi sıırım gibi kale subayının sesi. Sesi sarsılmış gibiydi. "Scale Jayyed yarı finale yükseldi."

Musluk daha da açıldı ve kalabalık onun akışının bir parçası haline geldi, platoyu bağırıışlarının, tezahüratlarının, zaferlerinin ve kayıplarının tufanında boğdu.

Scale Jayyed Tau'nun yanına koştu ve etrafını sararak onu ve zaferlerini kutladılar ama o onları ne duydu ne de hissetti. Mayumbu'nun otların arasından akıp toprağa karışan kanına bakıyordu. Karanlıktı, atardamardı ve hiçbir yanı asil görünmüyordu.

Tau, masmasız ya da gaum'suz erkekleri hiç bu kadar coşkulu görmemişti. Eğer daha iyi bilmeseydi, Tanrıça'nın su bardaklarını olu'ya çevirdiğine yemin edebilirdi. Terazinin çadırındaydılar ve adamlar dans ediyor, yuh çekiyorlardı. Azima her yere götürdüğü davulunu bacaklarının arasına almış, vahşice çalıyordu.

ritmik bir şekilde. Anan sıırıslıkıam olmuştı; kantarın adamları onu içme kovalarındaki suyla ısılatmışlardı.

"Yarı finaller!" diye bağırdı Yaw, Tau'yu sanki bir Hasat festivalindeki dansçılarmış gibi sıkı bir çemberin içine çekerek. "Yarı finaller!" dedi ve yeni bir eş bulmak için döndü.

Uduak, Tau'nun gözünü yakaladı, su kabını kaldırdı ve ondan içti. Tau jeste karşılık verdi.

"Kabul etmemeliydin, Tau!" dedi Hadith, sarhoş gibi adamların arasından sıyrılarak. "Plan sadece bir adam göndermene izin veriyordu. Ingonyama olması planlanan büyükler listesinden düştün."

"Yarın da var," dedi Tau.

"İşte bu!" dedi Hadith. "Yarına!" diye bağırdı ve elindeki su bardağını havaya kaldırıp içindekileri Tau ve diğeri birkaç kişinin üzerine döktü.

"Yarına!" diye seslendi altmışa yakın kılıç kardeş, çadırın kapakları kenara fırlatılıp Jayyed içeri girdiğinde, görünüşü adamları susturdu.

"Bir maçımız var," dedi Jayyed onlara. "Yarı finalde şehir savaş alanında dövüşeceğiz. Rakiplerimiz bugün hiç adam kaybetmedi ve yarın alacakaranlıkta onlarla karşılaşacağız. Yarın, Scale Osa'da savaşacağız."

Adamlar nasıl tepki vereceklerinden emin olamadan mırıldandılar. Tau'nun gözleri parlıyordu. "Kellan."

ON ÜÇÜNCÜ BÖLÜM



OSA

Her şey ters gitmişti. Uduak ve adamları düşmüş, Yaw'ın birliği yarım saat boyunca görülmemiş ve Tau yirmi yedi Indlovu tarafından kuşatılmış, yıkık dökük bir binada sıkışıp kalmıştı.

Çatışma yavaş başlamıştı. Her iki taraf da temkinli davranmış, karmaşık şehir savaş alanında dikkatle yerlerini almışlardı. Hadith, Scale Osa'yı kışkırtmak ve Tau'ya verdiği sözü yerine getirmek için Tau'ya gezici bir suikastçı grubu olarak kullanması için üç adam verdi.

Tau, Runako ve ikizler Kuende ve Mshinde ile birlikte hasat zamanı bir orakçı gibiydi. Indlovu ne zaman başka bir şeyle meşgul olsa, ayrılma ya da dikkati dağılsa, Tau ve yarım ekibi onları bulup gönderiyordu. Kellan alışana kadar iyi gitmişti. Çok fazla adam kaybettikten sonra, adamlarını bir arada tuttu.

Buna rağmen Hadis, Jayyed Ölçeği'nin Seçilmişler'in standart üç birimine bölünmesini istedi. Bu esnekliğin onlara Kellan'ın birleşik ölçeğinden daha fazla seçenek sunduğunu düşünüyordu. Belki de Uduak'ın birliği kesilmeseydi durum böyle olacaktı. Ya da Yaw'ın birliği binalar tarafından engellenip savaşa katılamasaydı.

O sırada Kellan'ın otuz bir Indlovu'suna karşılık Uduak'ın dokuz lhaşe'si vardı. Tau içeri girmelerini istedi. Hadith reddetti. Yaw'ın birliği olmadan pek bir işe yaramayacaklar ve sadece Uduak'ın kaderine ortak olacaklardı. Tau Hadith'in haklı olduğunu biliyordu ama haklı olmanın bir faydası yoktu.

Onlar geri çekilirken Hadis gözlerini kırpmadan savaşanlara ve en son düşen Uduak'a baktı. İri adam Tanrıça'nın merhametini talep etmedi. Indlovu onu bayıltana kadar dövdü. Sonra onu dövmeye devam ettiler.

En yakın görevli bir kale umqondisi idi. Aciz adamları sınır dışına çağırarak onun göreviydi. Uduak yere düştüğünde arkasını döndü ve Soyluların istediklerini yapmalarına izin verdi.

Aklını yitiren Hadith, Uduak'ın adını haykırarak içeri koştu. Bu Tau'yu ve birliğin geri kalanını çatışmaya zorladı. Dokuz Lesser, kendilerinin üç katı olan Noble'lara karşıydı. Bu kazanılabilir bir şey değildi.

Runako, Kuende ve Mshinde kaybolmuştu ve Tau düzensiz bir geri çekilme çağrısı yaptı. Onlar kaçtı ve Tau Hadith'i de onlarla birlikte sürüklemek zorunda kaldı. Indlovu peşlerine düştü ama altı Lesser takipçilerinden kaçarak bir dizi binada siper aldı.

Avlanan Indlovu'dan saklanmak için çaresizce boş replikaların arasında koşuştururlarken, Themba Hadith'in histerisine lanet okudu. Tau, Themba'yı gambesonunun önünden yakaladı ve ona Indlovu'yla çatışarak Uduak'ın hayatını kurtardıklarını söyledi.

Hadith'in saldırısı Indlovu'yu büyük adamdan uzaklaştırmış ve çatışmanın ilerlemesiyle birlikte umqondisi yetkilisi Uduak'ı ve birliğindeki diğer gönderilen adamları sınır dışı ilan etmek zorunda kalmıştı. Uduak savaş alanının dışına taşınmıştı. Tau emin olamıyordu ama Uduak'ın hayatta olduğuna inanıyordu. Buna inanmak zorundaydı.

Themba sustu, hiçbir şey söylemedi ve altı adam çatışmayı duydu. Yaw'ın birliği idi. Çatışma uzun sürmedi. Bu Tau'yu endişelendirdi.

Birkaç dakika sonra Chinedu, saklandıkları kerpiç evlerin etrafında dönen zırhlı Indlovuların sinsi formlarını işaret etti. Indlovu'lar tek sıra halinde yürüyor, görünmemeye çalışarak binaların pencerelerinin altından eğiliyorlardı. Tau onların geçip gittiğini gördü, kambur sırt sıraları ona çocukken annesinin anlattığı hikâyeleri hatırlattı, Roar'ın açık sularında avlandığı söylenen yılan gibi deniz canavarlarıyla ilgili olanları.

Tau devasa deniz yılanlarıyla ilgili hikâyelere inanmıyordu ama canavarlar gerçekten de vardı. Yirmi yedi tanesi ona ve yanındaki beş adama doğru yaklaşıyordu. Belki de dört adam. İş daha fazla savaşmaya gelirse Hadith'e güvenebileceğinden emin değildi. Indlovu'nun Uduak'ı öldürmeye çalıştığını gördükten sonra inkokeli kendisi gibi olmamıştı.

Tau parmaklarını iki bronz alıştırma kılıcının kabzalarında gezdirdi. Hiç umut kalmamıştı. Bunu kabul etmek zorundaydı.

Buraya kadar gelmiş, çok şey yapmış ama Kellan'la karşılaşmamıştı. Scale Osa'nın inkokeli iyi korunuyordu ve Tau ona ulaşamamıştı. Özellikle de katil Büyük Soylu'nun Uduak'ın dövülmesine başkanlık edişini izlediğinde içi yanmıştı. Kellan orada, diğerlerinden ayrı bir yerde durmuş, ellerini kirletemeyecek kadar iyiymiş gibi yüzünde bir küçümseme belirmişti.

Hadith kontrolü kaybettiğinde, Tau içeri girmekten memnun olmuştu. Uduak'ı kurtarmaya gitmişlerdi. Tau'nun Themba'ya söylediği buydu ama Uduak'ı kurtarmak Hadith'in nedeniydi. Bu düşünceden utanan Tau, bunun kendisine ait olduğundan emin olamamıştı. Kellan'la buluşmaya gitmişti.

Ama Indlovu safları kapatmıştı. Yolunu kesmişlerdi ve Kellan daha fazla adam çağırmıştı. Okar'a ulaşmaya çalışan Tau, çatışmada öldürdüğü adam sayısını beşten altıya, sonra yediye, sekize ve dokuza çıkardı.

Kellan'ın eylemleri onu tekrar durdurana kadar Indlovu'ya dehşet saçmıştı. Scale Osa inkokeli, Tau'nun karşısında duran adamlara onunla birlikte savaşmaları, onu kuşatmaları için bağırdı. Tau geçemedi ve Indlovu neredeyse onu ele geçiriyordu. Tau'nun hâlâ çatışmada olmasının tek sebebi Chinedu'ydu.

Uduak'ın savaş alanından taşındığını gördüklerinde Chinedu ve birliğin geri kalanı Tau'nun yardımına koştu. Yanında onlar varken, Tau Hadith'i de sürükleyerek kaçmayı başardı. Savaşa dokuz adamla girmişler, altı adamla çıkmışlardı ve ihtimaller göz önüne alındığında kendilerini kutsanmış saymaları gerekiyordu.

Yine de hiçbirinin önemi yoktu. Kendilerini yıkık dökük binalara hapsedmişlerdi. Indlovu tam olarak nerede olduklarından emin olamıyordu ama arıyorlardı ve ilmik giderek sıklaşıyordu.

"Her şey bitti!" Kellan binaların dışından seslendi. "Etrafınız sarıldı, sayıca azsınız, işiniz bitti. Gelin, Tanrıça'nın merhametini kabul edin ve onurunuzla bu işe bir son verin."

Themba Hadith'i dürttü. "Bir şey söyle, gözlerine lanet olsun."

Hadis suratsız ve mesafeli görünüyordu ama sesine umut kattı ve bağırdı. "Bunu onurlu bir şekilde mi yapmak istiyorsun?"

Kellan güldü. "Ne seni dinleyeceğim ne de senden teklif alacağım, İnkokeli Buhari. Gün bizimdir. Ya benim önerdiğim acısız yolu seçersin ya da oraya gelir ve..."

"Binalara saldırmak mı istiyorsunuz?" Hadis dedi ki. "Lütfen yap. Sizin yirmi yedi adamınıza karşılık bizim on altı adamımız var. Bunu bir savaş haline getireceğiz ve finalleri alma şansınızı sona erdireceğiz."

"Kerem'in Ortakları şimdi on kişi mi sayılıyor?" diye yanıtladı Kellan. "Siz altı kişisiniz."

"Öyle mi düşünüyorsun? Gel ve say."

Yanıt gelmedi.

Elleri titreyen Tau, Hadith'e homurdandı. "Ne kadar beklersek-"

Hadis başını salladı ve biraz kendine geldi. "Kazandığını sanıyor ama işimizi bitirmesi ve yarınki finaller için yeterli sayıda adamını tutması gerekiyor. Şansımız Kellan'ın şu anda bulunduğu yer ile olması gereken yer arasındaki boşlukta yatıyor."

Themba Hadis'e pislik yemeye başlamış gibi baktı. "Şans mı? Yirmi yedi Indlovu'ya karşı altı lhaşe'yiz-" "Eğer

Yaw'ı beklersek-" dedi Hadith.

Themba dişlerini sıktı. "Hadith, gel artık! Savaşı duyduk. Yaw ve adamları gitmiş."

"Savaş çok kısa sürdü," diye karşı çıktı Hadith. "Kellan'ın hepsini yakalayacak zamanı yoktu. Sanırım Yaw da bizim gibi kaçtı."

"Öyle mi düşünüyorsun?" Tau hayal kırıklığıyla başını çevirdi ve onları gördü. Binanın karanlık köşesinde diz çökmüş üç iblis vardı, sarı gözleri ona kilitlenmişti, keskin dişleri karanlıkta parlıyordu.

"Tau?" diye sordu Chinedu.

Tau başını salladı ve gözlerini kırıştırdı. "Ben iyiyim ama uzun süre iyi olamayacağım. Burada kalıp Kellan'ın bizi istila etmesine izin verirsek hiçbirimiz iyi olamayız."

"Bunu yapmayacak," dedi Hadis. "Bu binalar birbirine bitişik ve ses aralarında sekiyor. Hangisinde olduğumuzu bilmiyor. Kaçmadığımızdan emin olmak için adamlarını bölmek zorunda kalacak. Eğer adamları bölünürse, çok fazla adamını kaybetme riski var. Bu yüzden konuşuyor. Bundan daha iyi bir dövüş arıyor. Eğer Yaw dışarıdaysa ve biz beklersek, birlikte saldırabiliriz."

"Planınız bu mu?" Tau söyledi.

"Daha iyi bir planın var mı?"

"Kerem'in Ortakları!" Kellan seslendi. "Tau Solarin, yorulдум. Diğerleri çıkmazsa sen çık. Dışarı çık ve bu işe bir son verelim."

Citadel City'de başladı. Adamlarım müdahale etmeyecek."

Tau'nun kılıçları elindeydi ve ayaktaıdı.

Hadis onun bileğini yakaladı ve çekti. "Otur, aptal!"

"Bekliyorum Tau," diye bağırdı Kellan. "Orada kalıp benden saklanacak mısın? Yaptığın onca şeyden, başardığın onca şeyden sonra hâlâ o çocuk musun? Babasının onun için savaşmak zorunda kaldığı o korkak mı? Babanın cesareti göz önüne alındığında senden daha fazlasını beklerdim. Babanın... olduğu adam göz önüne alındığında."

Tau Hadith'in elinden kurtuldu.

"Tau!" Hadith dedi ki. "Onları bize getireceksin!"

Tau'nun eli kapının üzerindeydi. "Babamın öldürölmesine yardım etti," dedi ve kapıyı çekip açarak dışarı çıktı.

KELLAN OKAR

Kellan Okar, adamlarına etrafını sarmalarını emrettiği dört binadan en g neydekenden çıkan Kerem'in Ortak'ını izledi. Ortak, Kellan'ın hatırladığı gibiydi, gece kadar karanlıktı, orantılıydı, ufak tefekt . Yüzü yara izliydi ve gözleri dışında dikkat çekici bir yanı yoktu. Kahverengiydiler, ki bu normaldi, ama yanıyorlardı, ki bu normal değildi.

Kellan adamlarına saldırmalarını işaret etti. Lesser'ın derisi ya da zırhı yoktu. Onun yerine, lha e sava cısı olduğunu gösteren arduvaz grisi bir pantolon ve kirli, yamalı bir gambeson giymişti. Her iki elinde birer kılıç tutuyor ve Kellan'ın  ndlovu'sunun onun için geldiğini düşünerek kılıçlarını hazırlıyordu. Gelmiyorlardı ve Kellan'ın söylediği gibi yaptılar. Tau'nun yanından geçip onun çıktığı açık kapıdan içeri daldılar.

Tau'yu geçen son adam, onu tanıdığını iddia eden Soylu'ydu. Adı Jabari Onai'ydi. Cesaretliydi ama çoğu Küçük Asilzade gibi o da doğal yetenekleriyle sınırlıydı ve Jabari yakın d v   n ilk gününde d     t . Kellan, Onai'nin Ortak ile olan bağlantısı nedeniyle, çok daha iyi adamların yerine ona bugünkü çatışmada bir yer vermişti. Hadis Buhari, diye d    nd  Kellan, akıl oyunları oynayabilen tek  nkokeli değildi.

Ortak,  ndlovu'nun binalara doğru ko masını izledi, şüphesiz sadece Scale Jayyed'in adamlarının yerini doğrulamakla kalmayıp kılıç kardeşlerini de terk ettiğini d     yordu. Sonra Jabari Onai'yi gördü ve yüzü değişti.

Kellan Astsubay'ı dahil etmekte haklıydı. Tau sarsılmı tı.

onun varlığıyla.

"Buradayım Tau Solarin," dedi Kellan, Common'ın dikkatini tekrar kendisine çekerek, "ve bu sefer baban seni kurtaramayacak."

Kellan insanüstü lhashe savaşçısı hakkındaki hikâyeleri ilk duyduğunda, bunları Citadel Şehri'nde savaştığı adamlarla ilişkilendirmemişti. Bu daha sonra, Lesser'ın iki kılıçla dövüştüğünü öğrendiğinde ortaya çıktı. O zaman bile Kellan hikâyeleri görmezden geldi. Alışılmadık derecede yetenekli bir lhashe hakkında düşünmek için zaman harcayamayacak kadar çok işi vardı.

Sonra, arbededen günler önce, yeni atanan Yetenekli, Zuri adında güçlü bir inisiye, onu Yetenekliler Kalesi'ne çağırdı. Bu ilk resmi karşılaşmalarıydı ama onu hemen tanıdı. Garip Ortak ile savaştığında onu etkisiz hale getiren aynı Yetenekli'ydi.

Toplantı için zaten gergin olan adam, olayı aklından uzaklaştırdı ve onu selamlamak için yürüdü. Kadın onu cinayetle suçlamadan önce üç adım bile atamamıştı.

Ona, onunla hiçbir ilgisi olmayacağını ve eğer Ingonyama olursa, onun Yeteneklisi olarak görevini reddedeceğini ve statüsünü tehlikeye atacağını söyledi. Onun gibi bir adamı öfkelenmeyecek ve güçlendirmeyecekti.

Kellan kaybolmuştu. O kimseyi öldürmemişti ve kadın onun uğruna çalıştığı her şeyi tehdit ediyordu. Onu sakinleştirmeye çalıştı, suçlamalarını haklı çıkarması için yalvardı. Bunu yaptığında, çılgın Common'la olan bölüm anlam kazanmaya başladı. Kellan kendini açıklamış, Yetenekli inisiyeyi yatıştırmış ve konunun kapandığını düşünmüştü. Ancak Tanrıça bunu aynı şekilde görmüyor gibiydi.

Common'ın Mayumbu ile düello yapıp onu yendiği gece Kellan'ın hamisi, Muhafız Meclis Üyesi Abasi Odili yanına geldi. Meclis üyesi, Scale Osa'nın Scale Jayyed ile çarpışacağını açıkladı. Kellan'dan iki kılıçla savaşan Lesser'ın icabına bakmasını istedi.

Kellan, Odili'nin Tau Solarin'in, aynı döngünün başlarında Dejen'e öldürmesini emrettiği adamın oğlu olduğunu bilmediğini fark etti. Bu kişisel bir mesele değildi. Kraliyet Asilzadeleri Scale Jayyed'den ve onun eşi benzeri görülmemiş koşusundan bıkmıştı. Odili terazinin yok edilmesini ve Tau'nun ölmesini istiyordu.

Kellan reddetmek istedi. Ama yapmadı. Onu kaybedemezdi.

meclis üyesinin himayesi. Henüz değil.

Eğer babası bir hain olarak damgalanıp asılmasaydı her şey farklı olurdu. Sevdığı adamı kaybetmek annesini yıkmasaydı ya da kız kardeşi ailenin mülklerini yönetecek yaşta olsaydı ya da başlarına gelen onca trajediyi gördükten sonra Kellan'ın amcası akrabalarının yardımına koşsaydı farklı olurdu. Dilekler dünyevi olsaydı farklı olurdu, ama değillerdi ve Kellan ailesini kurtarmak için kendisinden başka kimseye bakamazdı.

Hâlâ Odili'ye, adamın parasına ve nüfuzuna ihtiyacı vardı, çünkü bir Ingonyama olmak zorundaydı. Odili'nin boyunduruğundan, ailesinin borçlarından, amcasının küçümsemesinden ve babasının korkaklığının utancından kurtulmasının tek yolu buydu.

Bir Ingonyama olmak Kellan'ın Muhafız Töreni'nde Kraliçe Tsiora'yı görmeden önce istediği her şey ve tek şeydi. Onu daha önce de görmüştü, ikisi de gençken ve o bir kızken, ama artık öyle denemezdi. Ondan koruyucu hançerini aldığından beri, kraliçeyi bir erkeğin herhangi bir şey hakkında düşünmesi gerektiğinden daha fazla düşünmüştü. Halkına sunabileceği en büyük hizmetin aynı zamanda onun en büyük mutluluğu olması kader gibi görünüyordu.

Kellan'ın amcası asla Kraliçe Tsiora'nın gerçek şampiyonu olamazdı ve yakında başka birini seçmek zorunda kalacaktı. Bu Kellan'ın bir şansı olduğu anlamına geliyordu. Adı şimdiden Omehi'nin efsanevi savaşçılarından birçoğuyla aynı nefeslerde söyleniyordu ve Palm'da onun bir olasılık olduğunun fısıldandığını duymuştu. Bunu düşünmek onu korkutuyordu ama yine de başka bir şey düşünemiyordu. Tsiora Omehia'yı rüyalarından daha fazla görmeyi arzuluyordu.

Kellan'ın istediği her şey elinin altındaydı ama yanlış yönde atacağı tek bir adım umutlarını kül edebilirdi. Bu yüzden Odili'ye bunu yapacağını ve ikinci kez Solarin ailesinin bir üyesine zarar vereceğini söyledi.

Kellan nefesini verdi ve nefesi bile sıcaktan kaynıyor gibiydi. Kılıcını kınından çekti ve şiddete başvurmaya hazırlanırken hâlâ her şeyin farklı olmasını dileyecek zamanı vardı. Sıradan'ın babasının ölümünde bir rol oynamıştı ve bundan ya da yapmak üzere olduğu acımasız işten saklanamazdı.

Yine de Tau'ya üzgün olduğunu ve bunun adil olmadığını söylemek istedi. O da

Ama yapamazdı, tıpkı Odili'yi geri çeviremediği gibi. Bir Lesser'ın kaybından çok daha fazlası söz konusuydu.

Kendisini Kerem'in Ortakları'ndan ayıran boşluğa doğru seslendi ve Yetenekli inisiyeden öğrendikleriyle Tau'ya sataştı. "Bugün kaderde varmış," dedi, şehir savaş alanını çevreleyen tribünlerde oturanların duyabileceği kadar yüksek sesle. Odili'ye gösterisini sunacaktı. "İki kez karşılaştık. İlkinde baban senin için hayatını verdi. İkincisinde, bir Üstün Yetenekli senin bağışlanmanı istedi. Bugün ikimiz varız ve ben hayatımı senin gibi adamları öldürmek için eğitim alarak geçirdim."

Dünya sessizliğe bürünmüştü, bu da Ortak'ın saldırmadan önce söylediği tuhaf şeyi duymayı kolaylaştırıyordu. "Yanılıyorsun Okar," dedi. "Benim gibi adam yok."

Kılıçları bronz bir çarpışmayla buluştu ve Kellan, çok daha iri, Sıradan'ın neredeyse iki katı ağırlığında, küçük adamı alt etmek için cüssesini, gücünü ve hızını kullanmayı planladı. İzleyen Soylular için bir oyun oynayacak, Küçük'ü utandıracaktı. Bir süre sonra, Tanrıça'nın da onayıyla, çocuğun kafatasını çatlatmaktan başka bir işe yaramayacak öldürücü bir darbe indirecekti.

Zalimceydi ama Abasi Odili Sıradan'ın ölmesini istediği için yapabileceği en iyi şey buydu. Sonra Kellan patronuna Tau'yu öldürecek kadar sert vurduğunu sandığını söyleyecekti. Hata için körelmiş silahını suçlayacaktı.

Kılıcını Tau'nun sağ elinde tuttuğu kılıçtan kaydırıp, şüphesiz Sıradan'ın kılıç tutan eli daha iyiydi ve onu kör etmek için kalkanını savurdu. Bunu yaparken, Tau'yu kolundan ya da yanından yakalamayı planlayarak kendi kılıcını savurdu. Ama buna fırsat bulamadı.

Sıradan'ın sol elindeki kılıç Kellan'ın düşündüğünden daha hızlı hareket ederek miğferine çarptı, kafasını yana doğru kırdı ve boynundaki kasların yarısı yerinden çıkmış bir halde tökezlemesine neden oldu.

Başı zonklayan ve boynu yanan Kellan kendini toparladı ama tekrar vuruldu. Siper almak için kalkanını kaldırdı ve altından vuruldu. Kılıcını Tau'nun son pozisyonuna doğru savurdu, bacağına deriyi yırtıp onu kesen, kemiklerini s ı z l a t a n bir darbe almadan önce boş havayı kesti.

Savruldu ve topallayarak geri döndü, çılgınca sallanıyordu. The Common, dışarıda

uzanarak ve gözleri alev alev yanarak onu takip etti.

Kellan'ın kalbi küt küt atıyordu ve nefes alış veriş dengesizdi. Yine de saldırdı ama savuruşu savuşturuldu. Tekrar savurdu ve engellendi, geri püskürtüldü. Yer açmak için umutsuzca kendini geriye attı ve koşan ayakların gürültüsünü duydu.

Sesin kaynağına baktı ve kalbi sıkıştı. Bu, işini bitiremediği Lesser'ların birliğiydi. Onun işini bitirmeye gelmişlerdi.

Sekiz, belki de dokuz kişilerdi. Tek başına halledemeyeceği kadar çoklardı. Ama Common onlara binaları işaret etti. Kellan itaat edeceklerini ummaya cesaret edemedi ve itaat ettiklerinde neredeyse ağlayacaktı, kılıç kardeşlerine yardım etmek için içeri koştular.

Hiç mantıklı değil, diye düşündü. O binalara yirmi yedi Indlovu göndermişti. Küçüklerin hepsine karşı hiç şansı yoktu.

Sırıttı. İşte bu kadar. Tüm Scale Jayyed bir aradaydı ve adamlarıyla yüzleşiyordu. Küçükler yok edilecekti. Bu da geriye halledilmesi gereken tek bir şey kaldığı anlamına geliyordu. Kerem'in Ortakları'nı ortadan kaldırmak onun göreviydi.

"Kan gösterecek!" diye bağırdı ve Tau'nun göğsüne doğru bir hamle yaptı. Lesser kaçtı ve Kellan düzeltti, kılıcı diğer tarafa doğru savruldu ama hiçbir şeye isabet etmedi. Yeniden dengelendi, alçaktan döndü, kalkanı Tau'nun inciklerini kırmak için bir silah gibi dışarı çıktı. İsabet etmedi, bu yüzden kendini düzeltip saldırmaya hazırlandı ve iki kılıç darbesiyle yere serildi.

Nefes nefese kaldı. Acı dayanılmazdı ve bir an için belinin kırıldığını düşündü. Kırılmamıştı ama vücudundaki hisler geri geldiğinde, sanki biri derisine sıcak kömürler atmış gibi hissetti. Nefes almaya çalıştı ama yanlarına doğru ilerleyen ateşler düzgün bir girişimde bulunmasını engelledi.

"Ayağa kalk, Nkosi Kellan," dedi Ortak, sesi törpülenmişti. "Seninle işim henüz bitmedi."

Kellan kanın tadını alarak tükürdü ve kendini zorla ayağa kaldırdı. Yaralıydı, yalpalayarak daha kötüymüş gibi yaptı, sonra Tau'ya doğru uçtu. Lesser'ı zarar görmeden bırakma arzusunu unutarak kılıcının doğrudan boğazına doğru yükselmesine izin verdi. Küçük, aynı tür saldırıyı binlerce kez görmüşçesine yan çizdi ve Kellan yanından geçip gitti,

buruşuyor, sonra da Ortak'ın kılıç kabzasından omzuna aldığı darbenin ve acının altında çöküyordu.

"Ayağa kalk, nkosi," dedi Ortak. "Bir adam ayakta ölmeli." İşte o zaman Kellan Ortak'ın kendisiyle oynadığını fark etti. O zaman korkuyu hissetti, taş eller gibi boynuna yapıştı, mesanesini doldurdu ve bacaklarını güçsüzleştirdi. Bayağı onun hayatını istiyordu. Bayağı... Kellan tüm kaslarını gerdi, onları sardı ve hazır hale getirdi. Odili'nin uşağı ya da babası gibi bir korkak değildi. O Kellan Okar'dı, Indlovu Kalesi'nin şimdiye kadar yetiştirdiği en iyisiydi ve kaderinde kraliçenin şampiyonu olmak vardı. Onun hayatı

ucuza gelir.

Küfürler savurarak önce kılıcını savurdu ve Sıradan adam saldırısını geri çevirerek onu kolunun üst kısmından vurdu. Kellan acı içinde neredeyse kılıcını düşürüyordu, tekrar saldırıya uğradı ve sendeleyerek umutsuzca bir savuşturma yaptı. Bu yeterli olmadı ve göğüs kafesine her hareketi ızdırap haline getiren bir kesik alırken zırhının yırtıldığını ve derisinin yırtıldığını hissetti.

Bayağı saldırdı. Kellan kalkanıyla önünü kesmek için hamle yaptı, iskaladı ve Tau'nun kılıcını iki zırh plakasının arasından geçirerek bir parmak genişliğindeki bronzun göğsündeki kaslara girmesine izin verdi. Ağlayarak geriye düştü ve piç kurusu diğer kılıcını çıkarıp alçaltmadan önce gözünü kırpacak kadar bile zaman bulamadan sol kalçasının etine bir avuç dolusu bronz gömdü. Lesser'ın kılıcı böğrünü deldi ve bir et ve deri parçasını da beraberinde götürerek serbest kaldı.

Kellan çığlık attı ve yere düştü, bel çizgisi boyunca uzanan yapışkan ıslaklığın yıkaması yaranın ömür boyu iz bırakacağını söylüyordu.

"Ayağa kalk, Kellan Okar," dedi başında dikilen imkânsızlık. "Ölme zamanı."

ASHES

Tau, Okar'ın ayağa kalkmasını bekledi. Soylu kılıcını bırakmıştı ve arkasına yaslanmış oturuyordu. Nefes nefese kalmıştı, bir eli Tau'nun böğründe açtığı yaraya bastırmıştı.

"Bekle!" Kellan boştaki elini kaldırıp avucunu açtı.

"Büyük Asil mi? Olman gereken şey bu mu?" Tau, şiddetli bir baş ağrısının kafasına vurduğunu ve görüşünü parçalara ayırdığını söyleyerek homurdandı. "Sen bir hiçsin, hiçten de azsın, ezilmesi gereken bir böceksin."

Tau gözyaşlarının geldiğini hissetti ve elinin tersiyle onları sildi. Bu an için uzun zamandır bekliyordu. İşte öldürebileceği bir iblis.

Ayak seslerinin gürültüsünü duydu ve omzunun üzerinden baktı. Binadan birkaç iblis daha çıkmıştı. Tau hırladı ve gözlerini kırıştıtarak görüntüyü uzaklaştırdı. Bunlar Scale Osa'dan gelen adamlardı.

İşte bu kadar. Hadith ve Yaw'ın birliğini yenmişlerdi. Scale Jayyed yenilmişti ve suçlusu Tau'ydu.

"Ona vurursan ölürsün, Küçük pislik!" diye bağırdı kapıdan çıkan ilk Soylu.

Tau Kellan'a baktı. Indlovu tekrar ayağa kalkmıştı, kılıcı kana bulanmış elindeydi.

"Yakalayın onu!" Kellan emretti. "Saldır, yak seni!"

Scale Osa'nın adamları Tau'ya doğru koştu, Tau Kellan'a doğru ilerledi ve Kellan kaçtı, etrafından dolaşıp adamlarının güvenliğini sağlamak için yeterince boşluk bıraktı. Tau Kellan'a zamanında ulaşamadı ve körelmiş kılıçlarıyla Okar'ı Ölçek'ten önce öldürmek zor olacaktı.

Osa onu durdurabilirdi. Kellan'la istediği zamanı geçirebilmek için Tau'nun herkesi öldürmesi gerekiyordu.

Kılıçlar savrulurken kendini savaşın içine attı ve en yakınındaki adam körelmiş bir bıçağı yüzüne yiyerek göz çukurunu paramparça etti. İkinci Indlovu şanslıydı. Tau onu iterken göğsüne bir ayak yedi ve zayıf tarafındaki kılıcını bir diğeri­nin dirseğine saplamak için yer açtı. Adamın kolu gök gürültüsü gibi bir ses çıkardı ve sonra gevşedi, üst ve alt kolunu birleştiren kemikler yok oldu.

Geri kalan adamlar -Kellan ve Tau'nun tekmelediği adam d a dahil olmak üzere on üç kişiydiler- dağıldılar.

"Yalvar bana!" diye bağırdı Kellan, çılgına dönmüş görünüyordu ve hâlâ Tau'nun etini tıraş ettiği tarafa doğru eğilmişti. "Merhamet için yalvar bana!"

Tau saldırdı ve bir süreliğine kazanıyordu, kılıcı bir ejderhanın çenesi gibi onlara çarpıyordu. Bir Indlovu'nun ellerinden dört parmağını kesti, Noble düşerken sıcak Xiddan havasına kan püskürdü. Yumruğunu ve kabzasını bir diğeri­nin boğazına geçirdi ve o da itiraz etmeden yere yığıldı. Geriye on bir kişi kalmıştı. Bu çok fazlaydı. Tau saldırdı.

Bıçakları ona her açıdan saplandı. Bir tanesi Tau'nun sol kulak memesini kesti. Bir diğeri diz kapağını ıskaladı ama Tau'nun baldırından bir et parçası kopardı.

Onu taciz ederlerken, Tau adamlardan oluşan halkada Kellan'ın yüzünü aradı. Eğer burada ölecekse, o nceku'yu da yanında götürcekti ama Kellan kendini uzaklaştırmıştı. Çemberin gerisinde durdu ve kılıcını indirip yanına alarak izledi.

"Okar, dövüş benimle!" Tau ığlık attı. "Büyük Soylu mu? Adamlarının arkasında durup bir Küçük'ten, bir Sıradan'dan mı korkuyorsun?"

Tau arkadan vuruldu. Vuruşla birlikte yuvarlanarak darbenin hasarını azalttı ve başka bir adamın kılıcının ucuna saplanmaktan kurtuldu. Ayağa kalktığında etrafını saran piçlere hırladı, bir saldırıyı engelledi, sonra bir ikincisini, sonra da karnına yassı bir kılıç yiyerek iki büküm oldu.

Yere serilmeyi reddederek sendeledi ve kılıçlarını savurarak diğeri­lerini takip etmekten vazgeçirdi.

"Hiçbiriniz bize liderlik etmeye layık değilsiniz!" diye homurdanarak kılıçlarını salladı ve İndlovu'yu tedirgin etti.

"Tanrıça seni yargılasın!" diye bağırdı aşırı hevesli bir Indlovu, Tau'nun peşinden atlayarak. Tau adamın ölüm hattından döndü ve kılıcını Soylu'nun ensesine indirerek boynunu kırdı. Tau önce bir tarafa, sonra diğer tarafa hücum ediyormuş gibi yaparken, Soylu doğal olmayan bir şekilde hareketsiz, inleyerek toprağa düştü.

"Çemberi koruyun," diye bağırdı Indlovu'lardan biri. "Burada kalın ve onu öldürelim."

Tau kılıçlarını vücudunun iki yanına doğrultmuş, Indlovu'nun etrafında dönüşüne karşı dönüyordu. Dişlerini göstermişti ve Jabari'yi gördüğünde daha fazla adam kırmaya, daha fazla kan akıtmaya hazırды.

"Jabari..." dedi Tau, orada ne bulacağını bilmeden ve eski dostu cevap vermedi. Bunun yerine, Astsubay dudaklarını sıktı ve gözlerini Tau'nun kılıcından ayırmayarak yüzüne bakmaktan kaçındı.

İşte buydu o zaman. Tau kendini hazırladı. Jabari'ye saldıracak, geçip geçemeyeceğini görecekti. Eğer Jabari ve yanındaki adamlar dayanırsa, sol taraftakini kesecek ve arkasındakilerin dövüşü bitirmesini engellemek için dönecekti. Planın geri kalanı düşmanlarının tepkilerine göre şekillenecekti.

Basit bir plandı. En çok bunları severdi. Aynı zamanda acınası bir plandı. Tau etrafındaki Soylulara dudak büktü ve nefesini topladı. On bir kişi ona karşı duruyordu. Ölmeden önce daha da azalacaktı.

"Scale Jayyed adına, Scale Osa'ya teslim oluyor ve boyun eğiyoruz! Teslim oluyor ve boyun eğiyoruz. Geri çekilin! Geri çekilin!" Jayyed, elinde lhaşe'nin gri üzerine gri bayrağıyla savaş alanına doğru koşuyordu.

"Hayır! Teslim olmuyorum!" Tau etrafındaki Indlovu'ya saldırdı. "Teslim olmuyorum!"

Jayyed'le birlikte koşan iki çatışma görevlisi vardı. Jayyed'in yanındaki lhashe umqondisi acele ediyordu ama kaleden gelen geride kalmıştı. Hiç şüphesiz bekleyip olayların nasıl gelişeceğini görmeyi tercih ederdi.

Jayyed Indlovu'ya yaptığı açıklamada, "Bu Lesser'ın seçimi değil," dedi.

Tau. "Ben terazinin umqondisi'yim ve çatışmayı teslim ediyorum. Eğer başka biri zarar görürse, bu Kraliçe'nin Yakın Dövüşü'nün korumasının dışında olacaktır."

"Evet, evet," diye mırıldandı kale umqondisi. "Geri çekilin, bitti. Scale Osa kazandı ve finale yükseldi. Ölçek Jayyed elendi."

Kılıçlarını hazır tutan Indlovu geri çekildi. Tau onlara baktı, her an içlerinden birinin saldırmasını bekleyerek dönmeye devam etti. Yöneldiği son adam, gözlerini kaçırmaya devam eden Jabari'ydi.

Kellan uzaktan konuştu. "İyi dövüştün, Tau."

"Seninle küle!" Tau tükürdü.

"Bana inanmayabilirsin ama bunun için üzgünüm. Baban için de üzgünüm. Her iki olayda da yer almak istemedim." Kellan kılıcını kınına soktu ve çoktan savaş alanından uzaklaşmaya başlamış olan adamlarına katıldı.

"Onun hakkında konuşma!" Tau Kellan'ın arkasından bağırdı. "Seni öldüreceğim, Okar. Seni bugün öldürebilirdim! Koruyucu hançer mi? Gelecekteki Ingonyama? Daha iyi olduğumu bilerek cenaze ateşine git!"

"Sessiz ol, Tau," dedi Jayyed kulağının dibinde. "Sessiz ol."

Scale Osa'nın adamları tarafından düzensiz bir tezahürat yükseldi. Kazanmışlardı. Şiddet görmeye gelen kalabalık ise tepelerinde batan güneş kadar sessizdi.

Tribünlerdeki soylular konuşmadı. Endişe onları sarmıştı. Tribünlerdeki Küçükler konuşmadı. Öfke onları ele geçirmişti. Scale Jayyed elenmiş ve turnuva günü sona ermişti ama kan dökülmesi daha yeni başlıyordu.

ON DÖRDÜNCÜ BÖLÜM



SIRLAR

Tau yaralıydı ve Jayyed ile Anan onu Lesser revirine götürmek yerine, Tau'yu Kayalıklar'da umqondisi için özel oda olarak hizmet veren küçük çadırlardan birine götürdüler. Oraya vardıklarında Tau'ya bakması ve yaralarını sarması için bir Sah rahibi çağırdılar. Jayyed, Kayalıklar'da sinirler yatışana kadar Tau'yu gözlerden uzak tutmanın en iyisi olduğunu söyledi. Şimdiden Lesser'lar ve Soylular arasında birkaç kavga çıkmıştı. Biri Vali kastından olmak üzere iki Lesser asılmıştı.

Tau nedenini sormayı düşündü. Ama sormadı. İnanılmayacak kadar yorgundu, bacağındaki kesik ağrıyordu, kulağı yanıyordu ve sırtı kocaman bir yaraydı.

Kısa boylu ama düzgün vücutlu bir vali kastı kadını olan Sah rahibi kesiklerini bağladı, sırtına kötü kokulu merhem sürdü, başında yara olup olmadığını kontrol etti ve elini gözlerinin üzerinde gezdirdi. Jayyed'e iyi olacağını ve dinlenmesi gerektiğini söyledi. Jayyed ona teşekkür etti ve Anan'la konuşmak için döndüğünde doktor Tau'ya doğru eğildi.

"Bize gerçeği gösterdiniz," dedi. "Biz kastımızdan daha fazlasıyız. Tanrıça bizi eşit şekilde kutsuyor." Annesinin yaptığı gibi onun omzunu sıvazladı ve çadırdan çıktı.

Jayyed o gidene kadar bekledi. "Ne dedi?"

Tau bir karyolada oturmuş, yere bakıyordu. "Tanrıça'nın bizi eşit şekilde kutsadığını söyledi. Kastımızdan daha fazlası olduğumuzu."

"Sisin içindeki iblisler!" diye yemin etti Jayyed ve Tau'nun irkilmesine neden oldu. "Şimdi de rahipler mi?"

"NedenHayır,Jayyed?" dedi Anan içinde a sessiz Ses. "Onlar

bizimkiyle aynı kavgayı izledi." "Şimdi zamanı değil."

"Savaşta olduğumuz için mi?" Anan sordu. Jayyed başka tarafa baktı.

"Her zaman savaş halindeyiz."

"Gel, Anan. Tau'nun dinlenmeye ihtiyacı var." Jayyed çadırın kapağını açtı ve dışarı çıktılar.

Tau arkasına yaslanıp gözlerini kapattı ama acı çok fazlaydı ve yan tarafına dönmek zorunda kaldı. Uykunun unutkanlığına uzandı. Uyku gelmedi, onu rahatsız eden düşünceler tarafından kovalandı. Tau tereddüt etmişti. Kellan'ı öldürebilecekken kendini tutmuştu.

Çadır hışırdadı. Tau ayağa fırladı ve iki kılıcından daha yakın olanını kaptı. Hadith'ti.

Hadith, sanki hâlâ savaş alanındaymışlar gibi, sanki hâlâ Tau'nun itaat etmesi gereken emirler verebilecekmiş gibi, "Bırak onu," dedi.

Taviz veren Tau kılıcını indirdi ama yere bırakmadı. "Uduak nasıl?"

Hadis yüzünü buruşturdu. "Yaşayacak ve iyileşecek. Çoktan ayağa kalktı ve yürüyor, Tanrı'ya şükürler olsun. Ama ben bunun için burada değilim."

"Neden o zaman?" Tau sordu, kılıç elinde seğiriyordu.

"Kaldır şunu. Herkes senin dövüşebildiğini biliyor." Hadith bir adım öne çıkarak Tau'nun yüzüne bir el mesafesi kadar yaklaştı. "Düşünüp düşünemediğini bilmek istiyorum."

Tau onu itti. "Beni rahat bırak."

"Seni kendini beğenmiş, her şeyi değiştirebilirdik. Her şey elimizdeydi ve sen onu bir kenara attın. Küçük intikamını almak için hepimizi bir kenara attın."

"Petty? Mka!"

"Nceku! Baban öldü mü? Bu seni özel mi yapıyor? Bu savaşta kaç baba öldü? Soylular Lesser'ları Hedeni ordularına karşı bir duvar gibi kullandığı için daha kaç kişi ölecek? Lesser'lar hayatlarımızın nasıl geçirileceği konusunda söz sahibi olmadan önce kaç kişi daha ölecek?"

"Bir söz mü? Söz mü? Biz Lesser'larız. Ve sen, o rahip ve diğer herkes bunu ne için yaptığımı düşünüyor? Kastları altüst etmek için mi?"

"Rahip mi?"

"Boş ver," dedi Tau. "Bunu neden yapıyorsun?"

"Hissettiğim acının bir kısmını onlara hissettirmek için! Benim hayatımın, babamın hayatının onların kaprislerinden daha değerli olduğunu görmelerini sağlamak için."

"Aynı şey için savaşıyoruz. Neden bunu tek başına yapmaya çalışıyorsun?"

Tau yakalandığını hissetti ve bundan hoşlanmadı. "Seçilmişleri değiştirmeyi düşünmüyorum," dedi.

"Öyle bile olsa, değişiklikler geliyor." "O zaman, çok geç geliyorlar."

Hadis gözlerini kıstı. "Bu ne anlama geliyor?"

"Bir fark yaratmak için çok geç doğdun. Hepimiz öyleydik." Hadith doğrudan Tau'nun yüzüne baktı. "Bu ne anlama geliyor?"

Çadırın kapağı hışırdadı ve Zuri içeri girdi. "Tau! Ben geldim... Misafirin var-"

"Yetenekli Bayan." Hadith, Zuri'yi selamlayarak Tau'dan uzaklaştı.

"Geri geleceğim," dedi.

"Lütfen, hanımefendi. Ben de gidiyordum." Hadis dışarı çıktı.

Zuri gözden kaybolur kaybolmaz onu unutmuş gibiydi. "Tanrıça, Tau! İyi misin?"

"Merhaba, Zuri."

Koşarak kollarına girdi ve ona sarıldı, elleri sırtındaki yaraya değince **i r k i l d i .**

Bıraktı. "Yaralandın mı?"

"Ben iyiyim. Sen nasılsın?... İzliyor muydun?"

"Yetenekli Citadel'in çoğu izliyordu. Korkunçtu." "Onu ben öldürmedim."

"Tanrıçaya şükürler olsun."

Tau ona sert bir bakış attı.

"Tau... Sana söylemem gereken bir şey var. Aramızda sır kalmasını istemiyorum."

Tau hiçbir şey söylemedi, günün daha da kötüye gideceğinin farkındaydı ve bununla nasıl başa çıkabileceğinden emin değildi. Başına ne gelirse gelsin, Zuri'yle birlikte, sır saklamadan, hiçbir şey saklamadan yüzleşecekti.

Odili'yi Xiddeen'le buluşmaya kadar nasıl takip ettiğini ona anlatmaya karar verdi. Ona teslim oluşunu anlatacaktı.

Bilmesi gerekiyordu. Onun bilmesini istiyordu. "Artık sır yok," dedi.

Gergin görünüyordu. Adamın ellerini kendi ellerinin arasına aldı ve ona anlattı. "Günler önce, yakın dövüşten önce, Üstün Yetenekliler Kalesi kraliçenin Üstün Yetenekliler liderliği ve Koruyucu Konsey ile görüşmek istediğini öğrendi. Bunu yarından sonraki gün, yakın dövüşün galibini ilan ettikten sonra yapacak."

"Bu kadar çabuk mu?" Tau onu şaşırtarak şöyle dedi.

"Sen de mi duydun?" diye sordu. "Kraliçe savaş liderlerini Muhafız Kalesi'ne çağıracak." Tau'nun ellerini kavradı. "Sanırım büyük bir saldırı planlıyorlar. Bence Ihashe, Indlovu ve Üstün Yeteneklileri erkenden mezun edecekler. Sanırım savaşı Hedeni'ye taşımak için ordunun geri kalanıyla birlikte bize katılacaklar."

"Sen... sen ne? Hayır."

"İşaretler orada. Tau, beni aktif göreve çağırdılar. Bir Muhbir olacağım. Kellan Okar için bir Muhbir olacağım."

İşte oradaydı. "Enrage? Kellan Okar?" Sesi her kelimeyle birlikte yükseldi, parmaklarını onunkilerden kurtardı ve ellerini yumruk haline getirdi.

"Bunu yapamazdım. Yapamazdım. Bana söylediklerinden sonra olmaz. Onunla yüzleştim, Tau. Bana gelmesini emrettim ve onunla yüzleştim. Onu Aren'in cinayetiyle suçladım. Citadel Şehri'ndeki çemberde senin olduğunu söyledim."

"Ne yaptın sen!"

"Kellan'ın hatası değildi-"

"Sen ne yaptın!"

"Odili yaptı. Kellan'ın seni öldürmesini istedi ve baban devreye girdiğinde Aren'in ölmesini istedi. Kellan Aren'in hayatını kurtarmanın tek yolunun onun elini almak olduğunu düşündü. Sakatlığı bahane olarak kullandı. Aren'i bir erkek yapan her şeyi aldığını iddia etmek için kullandı. Tau, ona bir koruyucu meclis üyesi tarafından seni ve babanı öldürmesi emredilmişti. O ikinizi de kurtarmaya çalıştı."

Tau'nun elleri titriyordu ve çadırda onlarla birlikte iblisleri de görebiliyordu. Zuri'nin arkasında iki tane vardı ve onun arkasındaki diğerinin hırıltısını duyabiliyordu. Gözlerini kapattı, sakinleşmeye çalıştı ama gözlerini açtığı anda iblisler oradaydı.

"Çık dışarı," dedi, sesi gerginlikten titriyordu.

"Kellan'ın babası yıllar önce vatana ihanetten öldürüldü. Ailesi rezil oldu. Odili, Kellan'ın kalede ne kadar başarılı olduğunu görünce onun hamisi oldu. Kellan, Odili'nin ününü biliyor ama onun himayesi Kellan'ın annesini ve kız kardeşlerini yoksulluktan koruyor." Zuri derdini anlatıp anlatamadığını anlamak için onun yüzünü okumaya çalışıyordu. "Bunu bana söylemekte zorlandı, Tau. Onun senin sandığın gibi biri olduğunu sanmıyorum."

"Bana ihanet ettin," dedi Tau. "Bana ihanet ettin ve o cur'a beni ve kardeşlerimi yenmek için ihtiyaç duyduğu silahları verdin."

"Ben yapmadım. O benim değildi-" "Çık dışarı!"

"Hayır, yapmayacağım!" Zuri bağırarak karşılık verdi. "Dinlemiyorsun. Bunu çarpıtıyorsun."

"Çarpıtmak mı? Bana geliyorsun, bana arkadaşlık ettiğini söylüyorsun-" "Arkadaşlık mı?"

"Babamın öldürülmesine yardım eden adamla bağlantılı olacağınız gerçeğini gizlemek için yalanların arkasına saklanarak askeri saldırı hikayeleri uyduruyorsunuz."

"Sizi kurtarmaya çalışıyordu! İkinizi de!"

İki iblis tam arkasında duruyordu. Omuzlarının üzerinden bakıyorlardı. İçlerinden birinin dişleri Tau'nun elleri kadar uzundu. "Çık dışarı!"

"Hayır!"

Tau ayağa kalktı ve kılıçlarını aldı. "Ağzınızdan çıkan pisliği ve yalanları midem kaldırmıyor." İblislerden kaçınarak çadırın girişine doğru yürüdü ve orada durdu. "Artık sır yok mu?" dedi. "Kraliçenin askeri liderliği neden bir araya çağırdığını biliyorum. Savaşmak için değil. Onları teslimiyetimizi ayarlamak için çağırıyor."

"Ne? Hayır... Hayır, bu doğru değil..."

Zuri başka bir şey söylediye de Tau duymadı. Onu ve yalanlarını o iblis dolu çadırda bıraktı. Jayyed'i bulmak için gitti. Artık sır yok.

HORNS

Jayyed terazinin çadırındaydı. Anan'la birlikte toprak zeminde oturuyordu. Başlarını birleştirmiş, konuşuyorlardı. Tau, kılıç kardeşlerinin bakışlarını görmezden gelerek odada ilerledi. Doğruca Jayyed'e gitti.

"Umqondisi, seninle konuşmam gerek."

"Tau? Dinleniyor olmalıydınız ve dahası, burada olmamalıydınız. Silahlı ve tam kanlı Indlovu'lar bütün akşam Kayalıkların Küçük yarısında dolaşıp durdular. Sizinle karşılaşmak isteyeceklerinden hiç şüphem yok."

"Bu çok önemli."

"Sabaha kadar kalsın. Herkesin kanı soğusun."

"Umqondisi," diye ısrar etti Tau.

Jayyed iç çekti. "Bize katılın."

"Kusura bakmayın ama bu özel bir mesele."

Bunun üzerine Anan'ın kaşları çatıldı ama kabul etti. "Konuşmanızı yapın." "Umqondisi, burası iyi bir yer olmaz."

"Mmm...", dedi Jayyed. "Sana verdiğimiz çadır o zaman?" "Başka bir yerde."

"Garip bir gün oldu. Bu hiç yardımcı olmuyor. Beni takip edin."

Terazinin çadırını terk ettiler ve Kayalıklar'ın daha da yukarısına tırmandılar. İki adam da ateşleri ve yakın kampın gürültüsünü geride bırakana kadar tek kelime etmedi.

"Nedir bu?" Jayyed sordu.

"Seni ve Odili'yi Crag's'e kadar takip ettim."

Jayyed bir elini yüzüne götürdü ve sol tarafını çekiştirdi.

ağız kaşınıyor gibiydi. "Beni ve bir muhafız konsey üyesini Kayalıklar'a kadar takip etmek için isikolo'yu terk mi ettin? Seni kaç kere asmalarını istersin, Tau? "

Tau hiçbir şey söylemedi.

"Ve bugün kraliçenin şampiyonunun yeğenini öldürebilmek için kardeşlerini terk ettin."

"Nedenini biliyorsun."

"Kılıç sallamaktan başka bir şey öğrenmediniz mi?"

"Size ilk geldiğimde, adalete giden yol bu olduğu için geldim."

"Citadel Şehri'nden sonra beni duymadın mı? Okar bir Yüce Asil ve onlara karşı pek sevgim olmadığını biliyorsun ama o kötü bir adam değil."

"Bugün bunu bana söyleyen ikinci kişisiniz, ki bu bana garip geliyor, çünkü bu konuda ne fikir arıyorum ne de soruyorum."

"Diğer kişiye güveniyor musun? Okar'a kefil olan kişiye?" Jayyed sordu.

"Ben de öyle düşünmüştüm."

"Sana duymak istemediğin şeyi söyleyene kadar."

"Onun kim olduğunu biliyorum."

"Hayır, bilmiyorsun," dedi Jayyed. "Benim kim olduğumu biliyorsun. Sanırım Okar'a kefil olan diğer kişinin kim olduğunu da biliyorsun. Tanıdığınız insanlara güvenin. Senin iyiliğini düşünenlere güven."

Tau başını salladı. "Seni buraya bu yüzden çağırmadım."

"Öyle olduğunu sanmıyorum."

"Teslim olamayız. Biz Seçilmişleriz," dedi Tau.

"Savaşı kaybedersek, hiç Seçilmiş kalmayacak."

Tau elleriyle işaret etti. "Teslim olursak ne olacağını düşünüyorsun? Ne kadarından vazgeçeriz?" Jayyed'i işaret etti. "Kızın şimdiden pazarlık konusu oldu. Bunu gördüm. Odili'nin yüzünü gördüm. Onun da bu takasın bir parçası olduğunu biliyorum. Senin acı çekmeni istedi."

"Bunu inkâr etmek benim için zor olurdu," dedi Jayyed, gözleri Tau'nun yüzüne kilitlenerek. "Kraliçemiz ve Xiddeen shul arasındaki anlaşmayla Abasi Odili her şeyini kaybediyor. O ödemek istedi

Barışın sağlanmasında oynadığım küçük rol için bana teşekkür edin."

Jayyed durakladı, iç çekti ve devam etti. "Koruyucu Konsey'deyken onları savaşın çoktan kaybedildiğine ikna edemedim ama Kraliçe Tsiora benimle özel olarak konuşmak istedi. Bana inandı. Xiddeen'le olan savaşımızın olması gereken savaş olmadığını düşünüyor."

"Odili onunla konuştuktan sonra seni konseyden uzaklaştırdı, değil mi?" Tau sordu.

"Kraliçe tahtında beni koruyamayacak kadar yeniydi ama ayrılmadan önce, ne olursa olsun ona inanmamı istedi ve ben de inandım. İnanıyorum." Jayyed gülümsedi. "Ve başardı da. Benim hayatımda barış yapıyor. Bunlar hayatımın en güzel günleri olmalıydı ama Odili bunu yapamadı."

"Jamilah."

Jayyed başını salladı. "KaEid'in bunu kabul etmesine şaşırdım. Gücü en az onun kadar seviyor. Herhangi bir Üstün Yetenekliyi Xiddeen'e verdiğini hayal etmek benim için zor ve kızımın gitmesine izin vermesinin imkânsız olduğunu düşünürdüm."

"Kızınız çok güçlü," diye itiraf etti Tau. "Enervasyonu Xiddeen'e vurduğunda ateş hattının dışındaydım ve yaptığı şeyin gücünü hâlâ hissedebiliyordum."

Tehlikede olan bu kadar çok şey varken ve Jamilah düşmanın arasındayken, Jayyed'in sesi ondan bahsederken hâlâ gurur doluydu. "Koruyucu mu? Jamilah tüm kaledeki en güçlü Enrager, Edifier ve Entreater'lardan biridir." Yere baktı. "Ve o başkasına verildi. KaEid'in daha büyük bahisler için oynadığını sanıyordum. Ya da belki de barışın onlara getirecekleri karşısında Kraliyet Soylularının elinde kalan tek şey bu küçük cezalar."

Jayyed Tau'ya bir bakış attı. "Tau, kızımın yanımda güvende olması için her şeyimi verirdim ama halkımın savaşırsız yaşamasını istiyorum. Eğer Odili çocuğumu ejderhanın ağzına koyacak kadar küçükse, o zaman ejderhanın Jamilah'ı yutamayacak kadar harika bulması için dua ediyorum. Odili'nin yapabileceği hiçbir şey beni barış şansımızdan vazgeçiremez."

"Sonuçları olabilir."

"Her şey aynı olacakmış gibi davranmayacağım, ancak

Omehi halkının büyük çoğunluğunu korumak için anlaşmalar yapıldı. Küçükleri, adamlarını Bilek'in sıcak kumlarında ölüme göndermekten, gece yarısı Hedeni tarafından baskına uğramaktan, kötü bir hasatla açlıktan ölmekten koruyacaklar. Bu savaş halkımızı pek çok şeyden mahrum bıraktı ve barış pek çok kişi için daha iyi bir yaşam anlamına gelebilir."

"Eğer bu doğruysa, neden tek konuştuğumuz şey barış değil? Neden bu kadar uzun sürdü?"

"Çünkü Soylular kaybeder. Xiddeen shul'un yetki alanına giriyorlar ve o kastlelara izin vermeyecek. Soylular Hasatçılar gibi çiftçilik yapacak, Valiler gibi öğretecek, Avam Kamarası gibi çalışacak."

"Belki," dedi Tau. "Ya da kılıçlarımızı bırakırız ve hepimizi öldürürler. Ya da biz Lesser'lar bir efendiyi diğeriyle değiştiririz."

"Xiddeen savaştan bıktı. Barış istiyorlar ve toprakların iyileşebilmesi için Muhafızların gitmesini istiyorlar."

"Arazi mi?"

"Bizim Üstün Yeteneklilerimiz var, Xiddeen'in de şamanları. Onların şamanları Muhafızların Isihogo'dan dünyamıza kötülük akıttığına inanıyor. Ejderhaların Xidda'yı zehirlediğini, Lanete onların sebep olduğunu düşünüyorlar."

"Bu hiç mantıklı değil. Ejderhalara en yakın biz yaşıyoruz ve Lanet bizim vadimizin kenarında başlıyor."

"Ejderhalar zehirli enerjilerini yuvalarından dışarı ve uzağa gönderirler. Tam da onlara bu kadar yakın yaşadığımız için korunuyoruz. Kükreme'ye nasıl yelken açtığımızı hiç merak etmediniz mi? Okyanus her zaman şimdiki gibi değildi. Olamazdı da. Karşıya geçmek imkansız olurdu."

Tau şüpheliydi. "Kükremeye Muhafızlar mı neden oluyor?"

"Yapıyorlar. İstemedenden de olsa yapıyorlar. Onlar göçebedir. Her zaman hareket ederek, herhangi bir yeri yok etmezler."

"Ama doğalarını görmezden gelmek ve Xidda'da, bizimle kalmak için bir neden buldular," dedi Tau, sırların üzerine yığılan sırları düşünerek.

"Öyle ve onlar bizim en iyi pazarlık aracımız oldular. Kraliçe Xiddeen'i zorlayabildiği kadar zorladı. Muhafızlar gitti ve karşılığında bize çok şey verildi. Kurduğumuz şey barış, teslimiyet değil."

"Barış..."

"Evet, neredeyse iki yüz döngüden sonra, barış." Jayyed yaşlı görünüyordu. Belki de hep öyleydi. "Geri dönmeliyiz," dedi. "Bundan kimseye bahsetmeyin. Xiddeen ile nihai bir anlaşmaya varılana kadar bekleyeceğiz. Durum çok hassas."

"Kimseye söylemeyeceğim," dedi Tau, Zuri'ye söyledikleri için endişelenerek. Zuri'nin bunu başka kimseye söylemeyeceğini umuyordu. Dahası, davranışını geri alabilmeyi diledi.

"Teşekkür ederim, Tau."

Tau ne söyleyeceğini ya da nasıl hissedeceğini bilemedi. Barış...

Jayyed, "Umuyorum ki önümüzdeki günlerde bunu açıkça tartışacağız," dedi. "Kendimiz ve akrabalarımız için daha iyi bir geleceğe bakacağız."

Savaş boruları çalınarak Jayyed'in umudunu bastırdı. Tau hiç bu kadar çok duymamıştı. Fist'in yükseklerinden geliyorlardı, savaş çağrıları gecenin durgunluğunu bastırıyordu. Tüm Omehi'leri silahlanmaya çağıran daha fazla boru sesi duyuldu ve Jayyed'in yüzü asıldı.

"Tanrıça," dedi. "Bu bir istila. İstila ediliyoruz!" Jayyed koştu ve Tau da onu takip etti.

BARIŞ

Kayalıklar kaos içindeydi. Her yerde insanlar vardı, karanlığı bastırmak için nöbet ateşleri yakılmıştı ve tam kanlı savaşçılar, lhashe ve Indlovu, kendilerini silahlandırıyorlardı.

"Teraziye toplamalıyız," dedi Jayyed. "Teçhizatınızı giyin, su getirmeyi unutmayın. Savaşta yeni olan savaşçılar her zaman suyu unuturlar."

Scale Jayyed çoktan çadırlarının dışında toplanmıştı. Anan emir yağdırıyor, adamlarını öldürmeye ve ölmeye hazırlıyordu. Bunu saklamaya çalıştı ama Jayyed'i gördüğünde yüzündeki rahatlama hissediliyordu.

"Umqondisi hazır!" diye bağırdı ve inisiyeler hazırolda durdu. Tau adamların sıralandığı açık bir alana doğru koştu.

"Benim ölçeğim," dedi Jayyed adamlara, "şu anda sizden daha fazla bir şey bilmiyorum, ama boynuzlar bizi yarımadayı istiladan korumaya çağırıyor." Bunun üzerine adamlardan birkaçı mırıldandı. "Görünüşe göre erken mezun olacaksınız, çünkü bu gece savaşan her adam bunu bir inisiye olarak yapmıyor. Bunu Omehi ordusunun tam kanlı bir savaşçısı olarak yapıyorlar!" Birkaç kişi bunu alkışladı. Geri kalanlar, Tau da dahil olmak üzere, bu haber karşısında bağıramayacak kadar ürpermişlerdi.

"Kardeşlerine göz kulak ol," dedi Jayyed. "Onları güvende tut. Onlar da senin için aynısını yapacaktır. Sıkı savaşın. Savaşta tek teslimiyet ölümün kucağıdır ve sizden o soğuk dokunuşu elinizden geldiğince uzak tutmanızı rica ediyorum." Jayyed sıraya baktı ve adamlarının mümkün olduğunca çoğunun gözleriyle buluştu. "Benimle birlikte yürüyün. Emirlerimizi öğreneceğiz ve sonra onları uygulayacağız."

Adamlar ayaklarını birbirine vurarak dimdik durdular ve

Canlı savaşta onların inkokeli olacak olan umqondisi'lerini selamladılar. Jayyed topuklarının üzerinde döndü ve onları Kayalıklar'ın Soylular tarafına götürdü.

Hadith Uduak'ın yanında yürüdü ve Tau da onlara katıldı. Uduak'ın kafasında bir dizi bandaj vardı ve bir diğeri de kalkan kolunun üzerindeydi. Yüzü bir dizi çürük yüzünden şişmişti ve burnu kırık görünüyordu. Tau'ya onaylarcasına göz kırptı. Yaw da oradaydı, Uduak'ın yanında. Chinedu yürüyüş hattında daha geride olmalıydı.

Hadith, Uduak ve Yaw'a, "Tanrıça adına, çok şanslıyız," dedi. Tau, Hadis artık onunla konuşmuyor gibi görünüyor, diye düşündü.

"Şanslı mı?" diye sordu Tau, Hadith'in davranışını görmezden gelerek.

"Bir düşünün," dedi kafasına vurarak. "Hedeni okyanustan büyük bir istila başlattı. Fist'i aşip Palm'a ulaşmayı umuyor olmalılar. Su üzerinden giderek ordumuzdan kaçmaya çalışıyorlar. Vadimizin merkezini ele geçirmek ve Bilek'teki kuvvetlerimiz tepki vermeye vakit bulamadan başkentimizi kuşatmak istiyorlar. Ve yeterli sayıda Hedeni savaşçısıyla bunu bu grup dışında başka herhangi bir grupta da yapabilirler."

Hadis avucuna bir yumruk indirdi. "İstila etmek için olabilecek en kötü zamanı seçtiler. Tüm inisiyeler ve iki ejderhadan daha fazla tam kan Kraliçe'nin Yakın Dövüşü için burada toplanmışken vadimizin merkezini ele geçirmeye geliyorlar. İstila ediyorlar ve Tanrıça'nın lütfuyla yollarını kesmek için burada koca bir ordumuz var."

Tau garip zamanlama üzerine düşünürken, "Şanslı..." dedi.

"İnanılmaz derecede öyle. Çeyrek ay önce ya da sonra Hedeni vadimizde sarsılmaz bir yer edinir. Güçlenirler ve biz de bir ay içinde yok oluruz."

Demek barış yerine soykırım olacaktı, diye düşündü Tau. O yerleştirdi

onuneller üzerinde ve hilts. onun Kılıçlar,

onların Onu rahatlatan bir varlık. Huzur. Kısa bir rüyaydı.

Uyanma vakti gelmişti. "Sen," dedi tam kanlı bir İndlovu, Jayyed'e.

"Terazini al ve

Şurada birleşin." İndlovu ve İhaşe'den oluşan bir adam kitlesini işaret etti.

"Yumruğa doğru ilerlemek için birkaç pençe oluşturuyoruz. Hedeni'yi geri püskürteceğiz."

"Nkosi, Edifier'ler ne diyor?" diye sordu Jayyed.

Üstün Yeteneklilerden bahsetmek Tau'nun aklına Zuri'yi getirdi. İnsan kalabalığını taradı ve İndlovuların arasında Üstün Yeteneklileri gördü. Zuri'yi görmedi ama yüzlercesinin arasında onu tespit etmek kolay bir iş olmayacaktı. Kellan'ı ya da skalasının geri kalanını da görmedi. Zuri çoktan onunla birlikte olabilirdi ve Kellan da bir savaşa doğru gidiyor olabilirdi. Bu onu endişelendiriyordu.

"Edifierlerin söyleyecek iyi bir şeyleri yok," dedi Indlovu. "Hedeni'ler Kuzey ve Güney'deki dağların üzerinden geliyorlar ve Bilek'ten saldırıyorlar."

"Bunu gerçekten yapıyorlar mı? İstila mı?" dedi Jayyed. Sesi şaşkıncı ve Tau onu anladı. Jayyed barışa ne kadar yaklaştıklarını biliyordu. Ancak Asil, Jayyed'in ses tonunu korku dolu olarak okudu.

"Hedeni!" dedi Soylu. "Bizimle yüz yüze geldikleri iki yüz devrin onlara ders vereceğini sanırsın. Bu gece derslerini almalarını sağlayacağız!"

Bu, erkeklerin moralini yükselten ve onları savaşma havasına sokan cesur ve saldırgan bir konuşma olmalıydı. Scale Jayyed tepki vermedi. Geceki olaylar çok tuhaftı ve gün içindeki çatışmanın kastlar arasında yol açtığı bölünmenin üzerinden çok kısa bir süre geçmişti.

Indlovu, cesaretleri ya da karakterleri hakkında aşağılayıcı bir şeyler söylemek isteyerek onlara ters ters baktı. Hakkını yemeyelim, kendini tuttu. Savaş yaklaşıyordu ve önündeki adamların çoğunun şafağı göremeyeceğinin farkında olmalıydı.

"Ben bu kanattanım," diye mırıldandı. "Tam teçhizatlı adamları var ve Crag's'i tutacaklar. Şuradaki kanatta kendine bir yer bulmalısın. Tanrıça seninle gelsin. Ciddiyim. Palm City'den yeni gelen bir Kraliyet Soylusu'nu o grubun başına getiriyorlar ve Hedeni'yle kafa kafaya çarpışmak için Fist'e gidiyorlar."

Jayyed çoktan teçhizatlarını kuşanmış ve yürüyüşe geçmek üzere olan bir kanatlı grubunu işaret etti. "Peki ya onlar?"

"Onlar mı? Onlar şehir için. Hedeni dağlardan kaçarsa halkımızı güvende tutacaklar. "

Jayyed'in gözleri kısıldı. "Öyle mi?"

"Öyle. Dışarı çıkın!"

Tau savunma kanadını gözden geçirdi. Jayyed'i neyin şaşırttığını anlamak uzun sürmedi. Omehi ordusu kast odaklı olduğu kadar

Omehi kültürünün geri kalanı gibi, ancak tüm savaş grupları Lesser ve Soyluların bir karışımına sahip olma eğilimindeydi ve Tau savunma kanadında tek bir Lesser görmedi.

"Duydunuz. Marş!" diye bağırdı Anan, Tau'ya düşünmesi için daha fazla zaman bırakmadan.

"Sen kimsin peki?" diye sordu yeni kanatlarının uzun boylu inkokeli, Jayyed elinde teraziyi yaklaştığında.

"Ölçekli Jayyed ile Jayyed."

Tau'ya g ö r e inkokeli gençti ve bir çatışmadan ziyade bir kadının etekleri arasında savaşmaya daha aşina bir tip olacak kadar güzeldi. Yine de Tau onun Jayyed'in adını tanıdığını söyleyebilirdi ve Tau bunun umqondisi'nin deneyimini de tanıdığı anlamına geleceğini umuyordu.

"Siz Muhafız Konseyi'nin eski danışmanı Jayyed Ayim misiniz?"

"Evet, benim."

"Sizin tartınızla da mı? Evet, evet, öyle. Kerem'in Ortak'ını görüyorum. Yara izi onu ele veriyor. Çok iyi. Burada olmana sevindim. Fist'e gidiyoruz. Yarı iyi bir dövüş olabilir."

"Olabilir," dedi Jayyed.

"Evet, evet. Ben Inkokeli Oluchi. Kanadı üç pençeye ayırıyoruz. Yumruğa çatal şeklinde tırmanacağız. Yukarıda düzlükler var. Hızlı hareket edersek, birbirimizle aynı anda hareket edersek ve hedefi'leri düzlüklerde yakalarsak, onları orada kısaık içine alıp ezebiliriz."

"Bir sürü 'eğer' var," diye fısıldadı Hadis.

"Jayyed, sen ve adamların benimle ve Indlovu'mla birliktesiniz. Merkez çatalını oluşturacağız. Bize atanmış bir Yetenekli de var." Tau dikkatle dinledi. "O iyi biri. Tecrübeli bir Enervator. Bilek'te savaş görmüş."

Tau nefes verdi. Zuri değildi. Neredeyse daha da kötüsü, kanatlarının inkokeli yeniden daha azdı. Palm'daki Kraliyet Asil Akademilerinden birinden yeni gelmiş olmalıydı. Muhtemelen bir çatışmada bile hiç canlı savaş görmemişti.

"İşte bu kadar!" Oluchi, tüm kanat tarafından görülebilmesi için küçük bir yükseltiye çıkarak, farkında olmadan diğer Indlovu'nun konuşmasının bittiği yerden devam etti. "Biz Omehi'yiz, Tanrıça'nın Seçilmişleri."

Bu gece yapacağımız şey tarihin salonlarını sarsacak. İnançsız Hedeni'lerle buluşmaya gidiyoruz ve onları bulduğumuz yerde yere seriyoruz. Bizi buldukları yerde, ölümü bulacaklar! Beni takip edin! Zafer ve şan için beni takip edin!"

Oluchi Yumruk'a doğru döndü ve gitti. Kanat da onunla birlikte gitti ve tam bir süre boyunca tek ses insanların ayak sesleriydi.

"Fena değil," dedi

Uduak. "Ne?" diye

sordu Hadis.

"Konuşma," dedi

Uduak.

Tau düşüncelere dalmıştı ama Uduak'ın sözlerinin yorumlanması gerekiyordu. "Bu bir süreden fazla zaman önceydi."

"Fena değil," diye tekrarladı iri adam.

"Bizi öldürtecek," dedi Yaw.

"Ben değil," dedi Hadith. "Bunca yolu Palm'ın memesinden birkaç gün sonra mavi bir kanın altında ölmek için gelmedim."

"Sessiz olun," dedi Anan. Terazinin arkasından geliyordu ve Jayyed'in yanında yürümek için yanlarından geçti. Adamlar sustu, Chinedu öksürdü ve Ölçek Jayyed savaşa, savaşmaya, öldürmeye, ölmeye yürüdü. Ve Tau duygularına ayak uyduramadığını fark etti. Kısa bir süre önce hiçbir şey yakın dövüşten, Kellan Okar'la yüzleşmekten daha önemli değildi ve şimdi-

"Kılıçlar dışarı!" diye bağırdı inkokeli, çığlığını bütün bir pençenin sesi takip etti, yüz altmış iki adam kınlardan bronzları temizliyordu.

"Ben Omehi'yim! Ben Omehi'yim!" dedi ileriden bir ses.

"Ne oldu?" dedi Tau. Sütunun ortasına çok yakındı.

Uduak, Küçükler arasında en uzun olanı, ona söyledi. "Indlovu. Kanıyor. Hem de çok."

"Neler oluyor?" diye sordu Oluchi. "Sen de kimsin?"

"Ben Scale Osa, Kellan Okar'ın emrindeyim. Inkokeli Odihambo'nun kanadındaydık. Prens Xolani ile birlikteydik."

"Prens mi? Nerede?" diye sordu Oluchi.

"Pusu. Hedeni'nin bir ejderha kadar savaşçısı olmalı. Odihambo öldü.... Kanadın yarısı öldü. Yardım etmelisin!"

YOL

Hemen gelmelisiniz," diye yalvardı Scale Osa'dan yaralı Indlovu. "Ölüyorlar, hepsi. Kanat paramparça oldu. Sadece Scale Osa dayanabildi. Inkokeli Okar Yetenekli'si tarafından öfkelenendirildi ve savaştı ama bu yeterli olmayacak."

Scale Osa'nın da işin içinde olduğunu duyunca kolun içinde ilerlemeye başlayan Tau, ön tarafa yakındı. "Kellan," dedi Tau, "o senin inkokeli mi? Onu öfkelenendiren Üstün Yetenekli neye benziyordu?"

Jayyed Tau'nun yanındaydı. "Geri çekil," diye tısladı.

"Kim bu char ve..." diye başladı Oluchi. "Oh, Kerem'in Ortakları."

Osa'dan gelen kanlı Indlovu buna hiç şaşırmadı. Şok içindeydi. "Gelmek zorundasınız. Terazim... prens, eğer gelmezsen ölecekler."

Tau çaresizce Jayyed'e döndü.

Jayyed başını salladı, ağzında sert bir çizgi vardı. "Saygılarımla, Inkokeli Oluchi, prensimize yardım etmek bizim görevimiz."

"Evet, evet! Prens tehlikede. Acele edin, beyler. Slough-skins'i öldürmeye gidiyoruz! Sen, oradaki," dedi Oluchi, tam kanlı bir Indlovu'yu göstererek. "Altı adam seç. Üçü güneyimizdeki pençeye, üçü de kuzeydeki pençeye koşsun. Onlara düzlüklere doğru yürümekten vazgeçmelerini söyle. Yeni emirler aldılar. Asil kardeşimiz Odihambo'yu öldüren Hedeni'yi geri döndürmek için bize katılacaklar."

Oluchi elini kemerine attı ve adama üzerinde Oluchi soyadının yazılı olduğu iki balmumu mühür uzattı. "Şimdi git." Oluchi kanada döndü. "Yeterince uzun süre yürüdük. Şimdi koşacağız."

Krallığımızı ve prensimizi savunmaya koşuyoruz!"

Osa'dan gelen kanlı Indlovu önderlik etti ve kanat koştu, karanlıkta engebeli zeminde yarışarak kardeşlerini hain vahşiler, inançsız hedeni tarafından kesilmekten kurtarmak için yarıştı. Çok uzağa gitmeden, geri çekilmekte olan Odihambo Kanadı'nın kalıntılarına rastladılar.

"Inkokeli," diye seslendi Jayyed. "Burada kalabiliriz. Saflar oluşturabilir ve bu yükseltiyi siper olarak kullanabiliriz." Jayyed karşılarına çıkan eğimi işaret etti. Erozyonun, zamanın ve eski ve kurumuş bir su akışının dağın yamacında açtığı büyük bir oluğa yaklaşıyorlardı.

Jayyed stratejisini açıkladı. "Hedeni üzerine geldiğinde, akıntıyı tersine çevirmek için bekliyor olacağız."

Tau'nun beklemeye niyeti yoktu. Zuri o yükselişin üzerinde olabilirdi. Hayatı için savaşıyor olabilirdi. Beklemeyecekti.

"Hayır, Jayyed," dedi Oluchi. "Prensimiz orada olabilir. Savaş Hedeni'ye götüreceğiz. Bizim karşımızda parçalanacaklar!" Oluchi kanadı ileriye doğru salladı. "Yukarı ve yukarı, beyler! Kılıçlarımızın susuzluğunu Hedeni kanıyla gidereceğiz."

Oluchi ve terazisi tepeye hücum etti.

"Dilini yak," diye lanetledi Jayyed, terazisine takip etmesini emrederek.

Daha uzun boylu ve daha uzun bacaklı olan Indlovu, Scale Jayyed'den önce tepeye çıkmıştı. Tau tepeye ulaştığında, sığ vadiden geçen patikada savaşan ve ölen iki bine yakın kadın ve erkek vardı.

Ölçek Oluchi'nin bir kısmı savaşa doğru koşmuştu. Bunu yapan adamlar, bakakalmış olan inkokeli'lerinin yanından geçip gitmişlerdi.

"Tanrıça ağladı," dedi Oluchi. "Nedir bu?"

Savaş tam bir karmaşaydı. Çatışma hattı yoktu, Xiddeen ve Omehi arasında gerçek bir ayrım yoktu. Vadide yüzlerce küçük çatışma cebi vardı ve her birinde sayıca az olan bir Omehi grubu kuşatılıp kesilme sürecindeydi.

Tau'nun yanındaki Uduak "Kayıp," diye homurdandı. "Çoktan kayboldum."

Tau dinlemiyordu. Zuri'den bir iz bulabilmek için kargaşayı tarıyor ve umutsuz hissediyordu. Onu görmemişti. Onu bulma şansı yoktu.

"Orada," dedi Uduak, vadinin ortasına yakın bir yeri işaret ederek. Yirmi kişilik bir Indlovu grubu sırtlarını bir kayaya dayamıştı ve çok daha büyük bir Xiddeen kuvveti tarafından taciz ediliyordu.

Tau baktı. Zuri'yi göremedi ama Uduak'ın neden dikkatini çektiğini anladı. İçini bir rahatlama kapladı. Zuri oradaydı. Yaşıyordu. Hayatta olmalıydı. Kellan Okar'ı başka kim öfkelenendiriyor olabilirdi?

"Okar orada savaşıyor," diye bağırdı Tau Jayyed'e.

Jayyed durumun ne olduğunu anladı. "Vadinin ortasını tutmaya çalışıyor, kanadın kalıntılarına geri çekilmeleri için zaman tanıyacak. Orada ölecek."

"Yeterince uzun süre hayatta kalır ve deredeki adamların çoğunu kurtarır," dedi Hadis. "En kısa yolu tutuyorlar. Hedeni'nin kanadı bitirmek için Okar'ın hattını geçmesi gerekiyor."

Jayyed, "Yeterince uzun süre dayanamaz ve yardım etmek için aşağı inmek onu olduğu kadar bizi de öldürür," diye karşı çıktı. "Bak."

Jayyed vadinin karşı tarafını işaret etti. Xiddeen savaşçılarından oluşan devasa bir kuvvet sırtta toplanmış, aşağıya ve vadiye doğru koşmaya hazırlanıyordu. Hedeni'lerin çoğu Tau'nun anlayamadığı yaratıklara binmişti.

Bir Lesser'ın omuzları kadar uzun, ağızlıklı kafasından dikenli kuyruğunun ucuna kadar iki adam uzunluğunda kertenkelelere biniyorlardı. Yaratıklar gecenin karanlığında kan kokan dillerini havaya savuruyor ve gözleri parlayarak az da olsa ışığı yansıtıyordu. Yaratıklara binen Xiddeen'lerin ellerinde göğüs göğüse dövüşte kullandıklarından çok daha uzun mızraklar vardı. Tau arkadaşlarının da onları görüp görmediğini anlamak için Hadith ve Uduak'a baktı.

"Büyük kertenkeleler," dedi Uduak.

Jayyed yaratıkların varlığını görmezden gelerek, "Vadideki hedeni öncü birlik," dedi. "Ordunun geri kalanı hâlâ toplanıyor." Uzak sırttaki Xiddeen'i işaret etti. "Pençemizi gördüler. Bekliyorlar. Biz harekete geçince onlar da geçecek. Savaşa katıldıklarında, kan gölünden katliama dönüşecek."

Bir katliam. Zuri. Tau bunun hakkında daha fazla düşünmesi gerektiğini biliyordu ama zamanı yoktu. Dereye doğru koştu.

"Tau!" Jayyed bağırdı.

Tau'nun savaşın tam ortasında olması için yirmi adım atması yetmişti. Elinde mızrak tutan bir Xiddialı ona saplandı. Tau beceriksiz darbeyi savuşturdu ve jilet gibi keskin bronzunu adamın göğsüne sapladı. Adamın gözlerinden hayat akarken nefesi kesildi. Tau bıçağını çekip kurtardı, safrasının yükseldiğini hissetti, onu yuttu ve yoluna devam etti.

İki hedeni daha ona yaklaştı. Birinin elinde çalıntı bir kılıç vardı, diğeri ise mızrağını kaybetmiş bir kadındı. Tek silahı bir hançerdi. Kadın Tau'nun geldiğini gördü; adam onun etrafından dolaşmaya çalıştı; kadın bir çığlık attı ve hamle yaptı. Yere düşmeden önce ölmüştü.

Arkadaşı, çalıntı kılıcı tutan, onu bir çocuk gibi savurdu. Tau'nun tezgahı boğazını parçaladı ve Tau koşarak yanından geçerken, ölmekte olan vahşi boynunu tırmaladı, parmakları kırmızı nehri durdurmak için çok azdı.

Tau iki adım daha attı ve iki Xiddialı daha öldü. Yavaşlamak istemeyerek, bir katliam alanının etrafından kıvrıldı, Omehi adamları hedeni ve mızraklarının ezmesiyle ölüyordu. Ve sonra, Tanrıça adına, işte oradaydı, Zuri.

Yüz adım ötedeydi, sırtını çağlar önce bir çığın vadinin dibine bıraktığı bir kayaya dayamıştı. Kellan'ın grubu şanslıydı. Düşen kaya onlara sırtlarını dayayabilecekleri bir duvar sağlamıştı ve bu da hayatlarını iki şekilde kurtarmıştı. Xiddeen'in onları kuşatmasını engellemiş ve Zuri'ye Kellan'ı kızdırmak için ihtiyaç duyduğu korumayı sağlamıştı.

Tamamen öfkelenmiş olan Kellan, Uduak'tan omuz omuza daha uzun duruyordu ve Tau'dan üç kat daha ağır olmalıydı. Kılıcından kan damlıyordu ve her savuruşunda kükrüyordu; kılıcı havada ve karşısına çıkan herkesin bedeninde aynı kolaylıkla ilerliyordu.

Kellan'ın adamları da bu katliamda kendilerine düşen rolü oynadı. Xiddeen ilerleyişine karşı hattı tuttular, çatışmanın içinde ve dışında dans ettiler, Xiddeen'in onu alt etmek için yeterli sayıda toplanamamasını sağlayarak öfkeli inkokeli'lerini desteklediler.

Tau, Indlovu'nun cesaretine ve taktiklerine saygı duyuyordu ama çabaları sonucu değiştirmeyecekti. Kale savaşçıları

Sayıcı azdılar ve her nefes alışlarında daha fazla hedeni vadiye doluyordu. Kertenkele binicileri geliyordu, şeytanlarının sırtında tepeden aşağıya doğru sıçıyorlardı.

Görünüşe göre Xiddeen'in Hadith kadar zeki düşünürleri vardı. Okyanustan doğrudan Kale Şehri'ne gitmemişlerdi. Oluchi'nin onlarla karşılaşmayı umduğu platoyu atlayarak Fist'in etrafındaki uzun yoldan gitmişlerdi.

Talihsizlikti. Prensın varlığı göz önüne alındığında, Kanat Odihambo, Kanat Oluchi'ye arka koruma olarak hizmet etmeyi ummuştu. Böyle bir savaşa hazırlıklı değillerdi. Tau yaklaştı, daha fazla Xiddeen'i geçip savaşan Indlovu'nun saflarına girmeye hazırды.

"Tau!"

Döndü ve öfkeli Jayyed'i gördü. Anan, Uduak, Hadith, Yaw, Chinedu, Themba ve Scale Jayyed'in tüm adamları onun arkasındaydı.

"Jayyed."

"Nceku! Ne yaptığını sanıyorsun sen?"

"Zuri'yi almam lazım," dedi onu işaret ederek.

Jayyed onu gördü ve yüzündeki öfke azaldı. Tau bir nefes aldı ama anladı. Zuri, Jayyed'in kızından çok daha genç değildi.

"Onu alın ve gidelim," dedi Jayyed. Adamlarına savaş düzenine geçmelerini emretti. "İlerleyip Indlovu hatlarını destekleyeceğiz ama burada kalamayız. Vadiyi kaybettik. Bu çoktan belirlendi. Henüz belirlenmeyen şey ise kaçımızın orada ölmesi gerektiği."

Tau başını salladı ve Scale Jayyed'in onu takip edip etmediğini görmek için beklemeden ilerledi. Bir hedena öldürdü, Indlovu hattına ulaştı, dehşete düşmüş bir kale inisiyesinin aşırı hevesli hamlesini engelledi, yarım akıllının tarafında olduğunu haykırdı ve Scale Osa'nın saflarına doğru ilerledi.

Zuri onu gördü ve Kellan'ın öfkesini dindirmeye çalışırken onun şaşkınlığını fark etti. Tau onu rahatlatmak için gülümsemeye çalıştı. Kadın rahatlamış görünmüyordu.

Kellan ve kırmızı lekeli kılıcı Tau'nun görüş alanından geçti. Okar bu şartlar altında olabildiğince iyi gidiyordu. Normal bir insanı sakat bırakacak ya da öldürecek darbeler de alıyordu. Öfke onu koruyordu ama bunun bir bedeli vardı. Kellan'ın aldığı her darbe, içinden geçen enerji akışını zayıflatıyordu ve

Zuri, Isihogo'dan daha fazla enerji çekerek bu enerjiyi güçlendirmek zorundaydı. Ne kadar çok enerji alırsa, örtüsünü koruması o kadar zorlaşacaktı. Şimdiden ayaklarının üzerinde sallanıyordu, yüzü solgun, gözleri sersemlemişti. Daha fazla devam edemezdi.

Tau'nun Zuri'yi çıkarması gerekiyordu ve bunu yapmanın tek kesin yolu Kellan'a geri çekilme çağrısı yaptırmaktı. Dere Xiddeen'lerle doluydu ve Scale Jayyed'in savaş alanından yardım almadan kaçmak için yeterli adamı yoktu. Tau'nun bu Indlovu'lara ihtiyacı vardı ve onlar sadece Okar'ı dinlerdi. Tau, Okar'ın yanına giden en açık yolu aradı ve buldu.

Wing Odihambo bir savaş beklemiyordu ve buldukları savaş Xiddeen istilacı gücünün tamamıyla oldu. Başından beri, deredeki savaş kaybedilmiş bir davaydı. Tau bunu biliyordu, tıpkı önündeki Xiddeenlinin çalım atıp göğsüne saplayacağını bildiği gibi. Bunu, savaşçının henüz fırlatmadığı mızrağa doğru eğildiğinde sahip olduğu aynı kesinlikte biliyordu. Ve mızrak saplandığında, Tau kılıcını hedenanın koltuk altından kalbine sapladı ve onu öldürdü.

Kellan yaklaşmıştı ama bir Xiddialı kendini Tau'nun yoluna attı. Dolgun dudaklı, karamel tenli ve şaşırtıcı yeşil gözleri olan savaşçı bir kadındı. Bir okyanus fırtınası gibi hareket ediyordu, kılıçları ışıltı ışıltıydı. Adam kadının elini bileğinden tuttu ve kadın aval aval ona baktı, sanki bunu neden yaptığını sorar gibiydi. Ona emin olmadığını söylemek istedi ama bronz kabzası göğüs kemiğinin derinliklerindeydi ve söylenecek hiçbir şey bir anlam ifade etmiyordu.

"Sen!" Okar Tau'ya bağırdı.

Tau hiç vakit kaybetmedi. "Savaş kaybedildi. Geri çekilme çağrısı yapın."

Okar kalkanının kenarıyla bir Xiddian'ın kafatasına sapladı. "Hayır."

"Dayanamayız."

"Onu öldürdüler," dedi Okar, dişlerini sıkmış, kılıcı bir o yana bir bu yana dönüyor, kendisine karşı çıkanların ya geri çekilmesini ya da ölmesini istiyordu.

"Kim?"

"Prens!"

"Prens Xolani?" Tau, Omehi kraliyet ailesinin savaşta öldürülmesini hayal bile edemediğini söyledi. Hiç mantıklı gelmiyordu.

Okar bu ismi duyunca sanki başarısızlık onunmuş gibi yüzünü buruşturdu. "O öldü."

"Bizim ölmemiz onu geri getirmeyecek."

Kellan hâlâ sallanırken, "Geri kalanlara kaçmaları için zaman veriyor," diye homurdandı. Bu doğru değildi. Doğruydı ama Kellan'ın gerçek nedeni bu değildi. Kellan burada ölmek istiyordu ve Tau onu bununla suçlamak istiyordu. Yine de bu Zuri'yi dışarı çıkarmayacaktı. "Sen elinden geleni yaptın."

Şimdi git yoksa adamlarının geri kalanı ölür. Yetenekliniz ölür."

Kellan kılıcını savurarak ilerleyenlerle arasındaki mesafeyi açtı. Tau'ya bir bakış attı ve gözlerini uzun zaman önce bozguna dönmüş olan savaşa dikti.

"Inkokeli Okar," diye denedi Tau, "gözetiminiz altındakileri kurtarmanız gerekiyor."

Bu başarıldı. "Geri çekilin!" diye bağırdı Kellan. "Geri çekilin!" Ama artık çok geçti.

Sıranın aşağısında Xiddeen'ler geri çekildi ve bedenlerinin sakladığı dehşeti ortaya çıkardılar. Chinedu en yakınlarındaydı ve Tau kılıç kardeşinin adını haykırarak seslendi, Chinedu'nun onu duyup duymadığını ya da kendi kendine fark edip etmediğini bilmiyordu. Her iki durumda da Chinedu dönüp devasa ve öfkeli Xiddian savaşçısıyla yüzleşti.

Chinedu dondu kaldı. Öksürdü. Sonra cesurca kılıcını kaldırdı. Tau bunun bir fark yaratmayacağını biliyordu.

DAASO HEADTAKER

Taonga kabilesinin reisi Daaso hiç kimseden korkmazdı ve babasını kanlı bir şekilde dövdüğünden beri de hiç kimseden korkmamıştı. Daaso gençti, babası sarhoştı ve annesi babasının yoluna çıkmıştı. Babası annesine vurmuş, Daaso da babasına vurmuştu, hem de birkaç kez. Bundan sonra, evdeki düzeni sağlamak için aralarında sadece bir kavga daha olmuştu. Henüz bir kadın olmayan Daaso hükmediyor, babası da onu takip ediyordu.

Bu, güce önem veren Taongalar arasında bile alışılmadık bir durumdu ama Daaso alışılmadık biriydi. Şimdiye kadar tanıştığı herkesten daha iri ve daha güçlüydü. Güreş maçlarını kaybetmişti ama aynı dövüşçüye asla iki kez yenilmemişti. Mızrak dövüşlerini kaybetmişti ama asla aynı savaşçıya, erkek ya da kadına karşı kaybetmemişti.

Daaso Taonga'nın büyük bir savaşçısı olarak yükselmişti. Herkes onun adını biliyordu ve bilmeyenler de yaptıklarını duymuştu. Ateş iblisi çölünde istilacılara ve onların kara cüppeli cadılarına karşı savaşmıştı. Onların gri giysili küçük savaşçılarıyla karşılaşmış ve düzinelercesini öldürmüştü. Onların deri ve bronz zırhlı adamlarıyla da savaşmıştı. Onlar daha sert, daha hızlıydı ve kılıçlarını sanki doğuştan ellerindeymiş gibi kullanıyorlardı. Yine de onlardan payına düşeni öldürmüştü.

Daaso'nun iki ömre bedel bir onuru, yakışıklı bir kocası ve her ikisinin de bir gün vahşi birer mızrakçı kadın olacağını görebildiği doğuştan çift kızları vardı. Daaso kutsanmıştı ve istilacıların büyülerini öğrenmiş bir şamana bağlanmak üzere Meclis'te seçildiğinde kutsamaları katlanmıştı. Daaso'nun

Şaman ve Daaso eğitim görmüştü ve zaten görkemli bir hayat yaşamış olan Daaso, büyüler onun üzerinde çalıştığında tanrılardan biri olmanın ne demek olduğunu biliyordu. Onu herhangi bir ölümlünün sahip olabileceğinden daha güçlü, daha iri ve daha hızlı yapmışlardı.

Taonga'nın reisi Daaso hiç kimseden korkmuyordu ve şamanın yardımıyla tanrıların hemen altında yer alıyordu. İstilacıların anavatanına saldığı kötülük için bir tanrının intikamını alacağı için bunun uygun olduğunu düşündü. Onların çalıntı vadisine doğru yol alacak ve varlıklarının zehirlediğı bu aşağılık insanları yeryüzünden söküp atacaktı.

Daaso mızrağını kaldırdı. Küçük adamlardan biri ona engel oluyordu. Zayıftı, yüzü buruşuktu, gözleri birbirine çok yakındı ve sanki hastalıktan öksürüyordu. Daaso'yu görünce şaşırmış görünüyordu. İstilacılar kabilelerin büyülerine sahip olmalarını beklemiyordu ve bir kadınla karşılaştıklarında her zaman tereddüt ederlerdi.

İstilacı kılıcını doğrulttu, gri giysili küçük adamların çoğundan daha hızlı ve daha isabetli hareket ediyordu. Ama fark etmedi. Daaso bir tanrının gücüyle saldırdı, öksüren adamın kılıcını kenara süpürdü ve aynı darbeye adamın kafasını omuzlarından aldı. Kafası havada dönerken yüzünde hâlâ aptalca bir şaşkınlık ifadesi vardı.

Biri bağırđı ve Daaso'nun üzerine yürüdü. Aptalca, diye düşündü, zaten ölmüş bir adamı savunmak için toplanmak. Daaso Headtaker'a karşı gelmenin aptallık olduğunu düşündü.

Daaso mızrağını koşan adama doğru savurdu, yine küçük bir adamdı ve bu kılıç ustası savrulan mızrağın altından sıyrılıp saldırmaya başlayınca çok etkilendi. Nihayet bir meydan okuma söz konusuydu. Daaso geri sıçradı, küçük olanın hamlesinden kaçındı, mızrağını döndürdü, ucuna yakın bir yerden tuttu ve sapını rakibine sapladı. Ona vurarak kaburgalarını kırdı ve istilacı geri uçarak yere çarptı. Daaso adamın işini bitirmek için yaklaşırken başka bir adamın öldürmek üzere olduğu adama seslendiğini duydu.

"Jai-ehd!"

Daaso ağlayan adama doğru baktı. Başka bir küçük istilacıydı. O da Daaso gibi büyülenmiş istilacının yanında duruyordu ama büyülenmiş istilacıdan ya da diğerlerinden farklı olarak

Diğerleri gibi bu küçük adam da iki kılıç taşıyordu.

Daaso, aralarındaki mesafenin ve ölüm mücadelesinin ötesinde bile İki Kılıç'ın nefretini hissetti. Bu hissedilebilir bir şeydi. Daaso küçük istilacıyla bakışmayı sürdürdü. İki Kılıç'a gülümsedi. Daaso kimseden korkmazdı ve eğer İki Kılıç Jai-ehd'i önemsiyorsa, o zaman İki Kılıç onun ölümünü izleyebilirdi. Daaso mızrağının sapını düzeltti ve başladığı iyi işi bitirmeye gitti.

Jai-ehd isimli kişi ayağa kalkmaya çalıştı. Bir tarafa doğru eğilmişti, kaburgaları yüzünden dik duramıyordu. Daaso onun daha yaşlı ve cesur olduğunu fark etti. Daaso bir istilacıda bile buna hayranlık duyabilirdi.

Daaso saldırdı ve yaralı adam Daaso'nun ezici darbesinin ağırlığı altında sendeleyerek engel oldu. Daaso mızrağını kılıç ustasının üzerine bir indirip bir kaldırdı ama öldürücü bir darbe indiremedi. Adam iyiydi, Daaso'nun dövüştüğü tüm küçük grilerden daha iyiydi. Daaso'nun ilk iki vuruşunu kılıcıyla savuşturdu, üçüncüsünü kalkanıyla köreltti ve Daaso'yu omzundan vuran düz bir hamleyle karşılık verdi.

Daaso bir an için istilacıların büyüünün şamanın söylediği gibi olmayacağından endişelendi. Jai-ehd'in bıçağının omzuna saplanıp kolunu öldüreceğinden endişelendi ama büyü tuttu ve Daaso'nun derisi taş gibi oldu. Kılıç ustasının kılıcı Daaso'nun etini ısırdı ama Daaso kolunu kaybetmek yerine sadece bir kesikle kaldı.

Yine de bir ders çıkarılmıştı. Bu küçük olan ciddiye alınmalıydı ve şaman Daaso'yu gereksiz darbeler almaması konusunda uyarmıştı. Daaso'ya her vurulduğunda bu şamanı zayıflatıyordu.

Daaso, Jai-ehd'e kafasını koparacak kadar büyük bir güçle saldırdı. Ufak tefek olan dans ederek geri çekildi. Daaso ona mızrak üstüne mızrak fırlattı ve o da kaçıp zıpladı ya da Daaso'nun mızrağını savuşturdu. Aralarındaki savaş çok uzun sürüyordu ve Daaso ileri atılarak mızrağını ileriye gönderdi. Küçük olan yana kaydı ve Daaso uzun kollarından biriyle uzanıp küçük olanın tuniğinden bir avuç kaptı, böylece artık kızgın kayaların üzerinde bir kertenkele gibi koşuşturamayacaktı.

Küçük olanı hareketsiz tutan Daaso, tırtıklı mızrağını adamın bacağına etine sapladı. Küçük olan korkunç bir hızla kılıcını Daaso'nun ön koluna indirdi. Darbenin uzvu kesip koparması gerekirdi ama Daaso'nun içinden akan sihir sayesinde bıçak uzvu koparmak yerine zedeledi.

Şamanı ya da sınırlarını test etmek istemeyen Daaso, mızrağını küçük olanın bacağından bir kan yağmuru içinde kopardı. İstilacı Daaso'nun elini tuniğinden sıyırdı ve geri adım atmaya çalıştı ama hata yaptı. Ağırlık, uyluk kaslarının yarısı kopmuş olan bacağın üzerine çökünce bacak büküldü.

Adam yere düştü, yüzünde korku ve acı dolu bir maske vardı. Yine de bağırmadı. Daaso bacağına kopardığında da ağlamamıştı, düştüğünde de. Daaso buna saygı duyuyordu ve Daaso istilacının yakında ağlayacağını biliyordu.

Daaso mızrağını yukarı kaldırdı ve büyüünün ona verdiği tüm hız ve güçle mızrağın ucunu kılıç ustasının karnına, sırtına ve altındaki toprağa sapladı.

Kılıç ustası çığlık attı, kılıcını bıraktı ve yaranın etrafında kıvrılıp onu saplayan mızrağa uzandı. Daaso silahını çekip çıkardı, mızrağın tırtıkları çıkarken daha fazla hasar verdi. Adam nefes nefese kaldı, geriye düştü ve kan kustu.

Daaso onun kellesini almayı reddetti. Onu olduğu gibi bırakmak daha kötü bir sona yol açacaktı. Oyalanacak ve acı çekecekti, ki olması gereken de buydu. Zalimce ama hepsinin hak ettiğinden daha iyi.

Daaso geri adım attı ve İki Kılıç'ı en son gördüğü yöne döndü. İki Kılıç geliyordu. Daaso geleceğini biliyordu ve Daaso'nun onun işini bitirmek için yeterli zamanı vardı. İki Kılıç'ı öldürüp geri çekilecek ve şamanının dinlenmesine izin verecekti.

Ancak aralarında çok fazla Xiddeen vardı. İki Kılıç, arkalarına bir düzine mızrak almadan mesafeyi asla geçemezdi. Daaso İki Kılıç'a gitmeyi düşündü. Eski efsanelerde olduğu gibi bir araya gelip mızrak kavgalarını çözebilirlerdi ama büyüülü istilacı oradaydı ve Daaso yemin etmişti.

Bu istilacı büyüyle aşılacak üzere seçilen Xiddeen savaşçıları, benzer şekilde büyülenmiş istilacılarla karşılaşmayacaklarına dair Savaş Lordu Achak'a yemin etmişlerdi. Bu büyüye sahip olan çok az Xiddeen vardı.

büyülenmek üzere eğitilmişlerdi ve savaş lordu, onurlarını test etmeye karar verdikleri için hiçbirinin ölmesini istemiyordu.

Daaso hayal kırıklığı hissetti. Büyülü istilacıdan korkmuyordu. Yüzlercesini öldürdüğü gibi onu da öldürecekti. Ancak, yeminini etmişti ve sözü kemikti.

Daaso ön saflardan u z a k l a ş t ı , şimdilik savaşı terk etmeye hazırды. İki Kılıç'ı öldürmek istemişti ama beklemenin bir anlamı yoktu. Küçük adam, bir mızraklı kadın ya da adam onu delik deşik etmeden önce yolu yarılacağı için şanslıydı.

Hayır, Daaso gidecek, şamana ihtiyacı olan dinlenmeyi sağlayacaktı. Bir bardak su içecek ve daha fazla istilacının kafasını kesmek için geri dönecekti. İki Kılıç bir mızraklıyı ikiye bölüp Daaso'ya seslendiğinde kararını vermişti.

Daaso kıkırdadı. Küçük olanın ruhu vardı ve aptalı cesaretlendirmek, küçük adamın nasıl öleceğini görmek için kaldı.

İki Kılıç birkaç mızrak darbesinin arasından geçerek Daaso'nun sayabildiği kadar hızlı bir şekilde üç savaşçıyı öldürdü. İstilacı ölümlere ve ölmekte olanlara aldırmaz etmeden hızla ilerliyordu. Daaso gözünü kırptı ve bir diğeri kesildi. Burada garip bir şeyler oluyordu ve Daaso rahatsızlığın ilk kıpırtılarını hissederek mızrağını daha sıkı kavradı.

Tanrıların İki Kılıç'a Daaso'nun eliyle görkemli bir ölüm bahşedeceğini düşünmek için aralarında hâlâ çok fazla Xiddeen vardı ama Daaso büyülenmişti. Taonga kabilesinin en iyi mızrakçı kadınlarından biri olan Makara'nın İki Kılıç'la karşı karşıya gelişini izledi. Makara'nın mızrağı efsaneviydi ve yanında iki Taongalı daha vardı.

İki Kılıç'a yandan yaklaştı ve hiç uyardımadan saldırdı. Her zaman hızlı ve saldırgan olmuştu. Her nasılsa İki Kılıç onu görmüştü. Yana doğru sallandı ve Makara'ya doğru hamle yaptı. Sonra dönerek diğeri kılıcını uzattı ve çok yaklaşmış olan ikinci mızraklı kadını yakaladı. İki Kılıç hiç umursamadan Makara'ya sırtını döndü ve üçüncü mızraklı kadını öldürdü, savaşçının işini boynuna sapladığı bir kılıçla bitirdi. Daaso'nun Makara'nın neden beklediği hakkında hiçbir fikri yoktu. İstilacının sırtı ona dönüktü.

Savunmasızdı. Makara dizlerinin üzerine çöktü, tüniğinin arkası ıslanmıştı.

Kan gölü. Yere yığıldı, öldü. Daaso onun canını alan darbeyi görmemişti bile ve İki Kılıç bir kez daha geliyordu.

Daha iyisini bilmeyecek kadar genç olmayan genç bir mızrakçı, savaş çılgınlığını haykırarak küçük istilacının üzerine atladı. İki Kılıç adımlarının hızını değiştirmeden o zavallı aptalı öldürdü. Sonra cesetlerin arasında Daaso'yu tekrar bulan İki Kılıç koşmaya başladı.

Bağırıyordu. Daaso'nun ne söylediği ya da ne anlama geldiği hakkında hiçbir fikri yoktu ama bu kargaşa en yakındaki mızrakçıların ve kadınların dikkatini çekti. İki Kılıç en yakındaki dört kişiyi Daaso'nun kalbinin atmasından daha kısa bir sürede öldürdü. Sonuncusu da tanrılara gittiğinde, İki Kılıç yakındaydı, Daaso'nun onun gözlerini görebileceği, içindeki şeytanı görebileceği kadar yakındı.

İstilacı Daaso'ya tekrar bağırdı, kelimeler anlaşılmazdı ama anlamları açıktı. Bu bir meydan okumaydı. Bu bir savaş çağrısıydı, mızrak kavgalarını çözmek için.

Daaso büyüünün içinden aktığını hissetti. Derisini taş gibi sertleştiriyor, gücünü ve hızını artırıyor, onu üç küçük adamdan daha büyük ve ağır yapıyordu ve Taonga kabilesinin reisi, tüm tanrıların altında hiç kimseden korkmayan Daaso, mızrağını tutuşunu yeniden ayarladı, burnundan derin bir nefes aldı, döndü ve koştu.

Küçük olan Daaso'nun arkasından hayal kırıklığını haykırdı. İki Kılıç takip edemezdi. Xiddeen'in içine doğru ilerlemek ve kendi halkından uzaklaşmak yıkım anlamına gelirdi.

Daaso güvendeydi. Kaçmaya devam etti. Daaso Headtaker kimseden korkmuyordu ama gerçeği biliyordu. İki Kılıç bir erkek değildi.

ON BEŞİNCİ BÖLÜM



CONCLAVE

Tau, savaşçı kadının kaçtığına inanamayarak Jayyed'i mızraklayan hedenaya bağırdı. Önündeki Xiddeen de şaşırmış görünüyordu ve bir an için çatışma durdu. Tau fark etmedi. Uyuşmuştu. Bu yine olmuştu. Değer verdiği biri yaralanmıştı ve yaptığı her şeye rağmen hiçbir şey değişmemişti. Bunu durduramamıştı.

Bir Xiddeen savaşçısı, yeniden savaşmaya başlayan ilk kişi, ona bıçak sapladı. Tau adamı öldürdü ve bir adım öne çıktı. Bir Indlovu ile **s a v a ř a n** başka bir Xiddian çok yaklaştı. Tau onu da ezip geçti ve bir adım daha attı. Bunu yapabiliirdi. Savaşçı kadını kovalayabiliirdi. Yapabiliirdi-

Arkasından Kellan Okar, "Kerem'in ortağı, hayır!" diye emretti. Tau kendini kontrol etmeye çalışarak, "Bana öyle deme," dedi.

"Hayatını bir kenara atacaksın. Umqondisi'nin yanına git. O ölüyor ve biz onu tutamayız."

"Jayyed..."

"O hâlâ hayatta. Bu dünyayı tek başına terk etmesine izin verecek misin?"

Tau Kellan'a ters ters baktı ama ön saflardan ayrılarak Jayyed'in düştüğünü gördüğü yere koştu. Onu yüzü kül rengi olmuş ve gözleri yarı kapalı halde buldu. Tau dizlerinin üzerine çöktü ve onun elini tuttu. "Jayyed."

"Tau?"

"Benim."

"Düşünmüştüm... Bunun mümkün olduğunu düşünmüştüm. Barış."

Tau babasının öldüğü güne geri dönmüştü. "Savaş, Umqondisi. Savaşmaya devam edin. Seni Kayalıklar'a götüreceğiz ve bir Sah rahibi bunu

Doğru."

"Al... Ta..." Jayyed, Tau'nun eline bir şey sıkıştırdı. Bu onun koruyucu hançeriydi.

Tau ona, "Hayır, iyileştiğinde isteyeceksin," dedi.

"Ölçeği çıkar... çıkar." Jayyed, Tau'nun parmaklarını nadir bulunan silahın etrafına bastırdı.

"Her zaman sevdiğim gibi basit bir plan. Hepimiz gidiyoruz."

Jayyed dinlemiyordu ve gözleri Tau'nun yanından geçip gitti. Tau kimsenin yaklaştığını duymamıştı ama Jayyed'in bakışları o kadar kesindi ki Tau kontrol etti.

Savaşın çökmekte olan ön hatları yaklaşıyordu ama Tau'nun omzunun üzerinde kimse yoktu. Arkasına baktı. Jayyed'in gözleri odaklanmış ve netti.

"Jamilah?" Jayyed sordu. "Şimdiden burada mısınız?" Nefes almak için çırpınıyor, hava alamıyor ama daha fazlasını söylemek istiyordu. "Jamilah," dedi. Kızının adı. Son kelimesi. Jayyed orada, toprağın içinde öldü.

Tau ağır ayak sesleri duydu. Döndü ve Kellan'ı gördü. Büyük Soylu artık öfkeli değildi ve Zuri de onunla birlikteydi. Savaş ona benzersiz bir zarar vermişti. Kemik yorgunu ve hasta görünüyordu. Yine de onun acısını paylaşacak kadar şefkatli, sevgi doluydu.

Tau'nun yanına gitti ve ona sarıldı. Jayyed'i tanımıyordu ama onun Tau için ne anlama geldiğini görebiliyordu. Onun acıması Tau'nun kendini kontrol etmesini engelledi ve gözyaşları görüşünü bulanıklaştırdı.

"O öldü," dedi ona, düz bir sesle.

"Savaş hatlarımız çöktü," dedi Kellan ona. "Ya şimdi gideriz ya da asla."

Zuri sarılmayı bıraktı ve Tau bir elini kılıç ustasının bedeninin altından geçirmeden önce Jayyed'in koruyucu hançerini kemerine soktu.

"O gelemmez," dedi Kellan.

"Onu onlarla bırakmayacağım," dedi Tau, boştaki kolunu hedeni yönünde sallayarak.

"Tau, kaçmak zorundayız," dedi Kellan. "Bu iş bitmeden daha çoğumuz ölecek. Onun bedenini taşıyarak hem kendini hem de seni geride bırakmayacak olan bizleri riske atıyorsun." Kellan son kısmı söylerken Zuri'ye baktı.

Tau yüzünü sildi ve gözyaşlarını temizledi. Ayağa kalktı. "Tartım nerede?"

Kellan, "Bizim için buradan bir çıkış yolu açmak için savaşıyorlar," dedi. "Eğer bunu başarabilirlerse, uzun süre açık kalmayacaktır."

Tau başını salladı, gözlerini kapadı ve Tanrıça'ya bir dua gönderdi. Zuri'nin elini tuttu. Kellan bu konuda bir şey söylemek ister gibi görünüyordu ama fikrini değiştirmiş olmalıydı. Büyük Soylu bunun yerine hâlâ savaşmakta olan İndlovu'lara bağırarak geri çekilmelerini emretti. Yenilgide bile disiplinli olan İndlovu, dağılmakta olan ön saflardan ayrılarak Xiddeen'in önünden kaçtı.

Dağın tepesindeki geçidi terk ederek, bir düzine adamının cesediyle çevrili olarak ölen Inkokeli Oluchi'nin yanından koştular. Jayyed Ayim'in ve iki kanada yakın Seçilmiş'in son nefesini verdiği yerden koştular ve bin adım uzaklaşana kadar yavaşlamadılar.

Ölçek Jayyed, Ölçek Osa ve Oluchi'nin kanadını oluşturan üçüncü ölçek Otieno'dan geriye kalan adamlara yetiştiler. Tau'yu rahatlatmak için Hadith, Yaw ve Uduak'ı gördü. Yaw'ın kalkan kolu bilekten omuza kadar kanla kabuk bağlamış kirli bir bezle sarılmıştı ama bunun dışında arkadaşları şanslıydı.

"Tau!" Uduak yanıma geldi.

"Chinedu ve Jayyed-" dedi Tau, isimlerini söylerken boğazı düğümlendi.

Uduak geri çekildi, yaklaşmıyordu. Yaw gözlerini kapatarak arkasını döndü ve Tau'yu duyabilecek kadar yakınında olan Themba'nın nutku tutuldu.

Hadis öne çıktı, etrafındakilerden çok yere doğru konuşuyordu. "Anan da. Beni o kurtardı."

Themba o zaman konuştu. "Runako ve Mavuto gittiler."

İkizi Mshindi öne çıktı. "Kuende öldü. Onu öldüren mka'yı kestim ama kardeşim öldü."

"Onun intikamını aldın," dedi Yaw.

"Onu kurtarmalıydım. O şimdi orada, çamurun içinde yatıyor, kardeşim. Ondan hiç ayrı kalmadım. Bu dünyaya birlikte geldik." Mshindi arkasını döndü ve son sözü kendi kendine söyledi. "Hep bu şekilde ayrılacağımızı düşünmüştüm."

Kellan arkalarındaki yolu göstererek, "Geliyorlar," dedi. Elini kılıcının kabzasına koymuştu.

Tau baktı. Gece karanlıktı ama arkalarındaki yol uzun ve düzdü ve o keskin gözlerle doğmuştu. Onları görebiliyordu.

Xiddeen'ler kendilerini yeniden organize etmişlerdi. Yürüyorlardı. Kollarının önünde bir grup kertenkele binicisi vardı.

Hadis alnını Mshindi'ninkine bastırarak yaslı kardeşiyle konuştu. Bunu yaptıktan sonra gruba döndü. "Onlardan önde olmalıyız."

Kellan yakınlarda duruyordu. "Evet, eğer hâlâ Kayalıklar'da olan birileri varsa onları uyarmalıyız, yoksa da Citadel Şehri'ni uyarmalıyız. Fist'i savunmamızın başarısız olduğunu bilmeliler."

Hadis sesini yükselterek iki kanadın kalıntılarına seslendi. "Yaralılara yardım edin, kimse geride kalmasın ama hızımızı **kesemeyeceğimizi** de bilin. Citadel Şehri hızımıza bağlı olarak ayakta kalabilir ya da düşebilir."

Kellan Hadis'e baktı, Küçük'ün küstahlığıyla nasıl başa çıkacağından emin değildi.

"Bırak onu," dedi Zuri. Kellan homurdandı ama bıraktı ve savaşçılar, Ihashe ve Indlovu, dağdan aşağıya doğru olabildiğince hızlı ilerlediler.

"Tau," dedi Zuri, "barış olmayacak mı?"

"Barış mı?" Kellan ve Hadith birlikte söyledi.

Tau Kellan'a hitap etti. "Sen şampiyonun yeğenisin." "Ve?" dedi Kellan.

Tau tereddüt etti. Sırrından vazgeçmek garip geliyordu ama bunun külden başka bir anlama geldiğini düşünmek daha da garipti. "Çatışmadan önce Jayyed ve Odili'yi takip ettim. Kraliçe'nin şampiyonu, KaEid, birkaç Yetenekli ve birkaç Ingonyama ile birleştiler. Kayalıklara tırmandılar ve Fist'te bir grup Xiddeen'le karşılaştılar."

"Ne yaptılar?" dedi Kellan.

"Amcanızın barış görüşmeleri yaptığını bilmediğinize gerçekten inanmamızı mı istiyorsunuz?" diye sordu Tau.

Hadis neredeyse kelimeler boğazında düğümleniyordu. "Barış görüşmeleri mi?"

"Bilemem," dedi Kellan. "Abshir amcadan çok kraliçenin şampiyonu. Adam babamın cenazesine gelmeyi reddetti. Dedi ki

vicdanen bir korkağın yakılmasına katılamazdı." Tau, Kellan'ın sesindeki acıyı duyabiliyordu.

Kellan, "Bir İndlovu inisiyesi olarak bilmemem gereken hiçbir şeyi bilmezdim," dedi.

"Kayalıklar'da ne oldu?" Zuri sordu. "Sadece kulak misafiri olduğum şeyleri biliyorum," dedi Tau.

"O zaman bize bunu söyle."

"Hedeni toplantıya esir alınmış bir Yetenekli, bir Enrager ile geldi. Neredeyse tam bir döngü boyunca onların tutsağıydı. İşkence görmüş. Onlara nasıl öfkeleneceklerini öğretmesini istediler."

"İmkânsız," dedi Kellan. "İnsan ırkları birbirlerinin yeteneklerini öğrenemezler. Ayrıca, Tanrıça Xiddeen'leri lanetlediğinde onların yeteneklerini yaktı."

Tau'nun sesi gergindi. "Chinedu ve Jayyed'i öldüren öfkeli hedena bu konuda seninle konuşmak istiyor." Kellan cevap vermedi ve Tau onlara gerisini anlattı. "Toplantıda Hedeni bizim Yeteneklilerimizi geri verdi. Savaş lordlarının oğlu da geldi. Oğul, barış için bir başlangıç olarak ordumuzun teslim olmasını yönetecekti. Biz de onlara bir Koruyucu verdik. Yeteneğini öğretecek. Ardından, barış şartlarını tamamlamak için ejderhalar Xidda'yı terk etmeli ve Kraliçe Tsiora savaş lordunun oğluyla evlenmeli."

"Hayır, yapamaz!" Kellan ağzından kaçırdı. "Bunu neden kabul edelim?" "Jayyed düşünmüyor... savaşın kazanılabileceğini düşünmedi ve

bunu Muhafız Konseyi'ne kanıtlamak için. Bunu yaptığı için de onların saflarından çıkarıldı ve aralarındaki rolü elinden alındı."

"Kanıtlarını bu kadar yetersiz buldularsa, barış görüşmelerine nasıl geldik?" Kellan sordu.

"Amcan konseyde oturuyor. Jayyed'in konuşmasını duydu. Kraliçeye söylemiş olmalı."

Kellan her kelimeye vurgu yaparak yavaşça konuştu. "Kraliçemizi barış için dava açmaya ikinci el sözlerin mi ikna ettiğini söylüyorsunuz?"

"Jayyed onunla doğrudan konuştu ve ona öyle geldi ki kraliçe zaten kaybedeceğimizi biliyordu. Ama belki de konseye verdiği ifade ve bildiği diğer şeyler onu barışa doğru itmiştir."

"Dediğiniz gibi," dedi Kellan, göz ucuyla Tau'yu izleyerek. "Kulak misafiri olduğum konuşmalar ilk değildi. Kraliçe Tsiora'nın şampiyonunu, konsey başkanını ve KaEid'i barışın mümkün olup olmadığını görmek için çalıştırdı. Bunun mümkün olduğunu öğrendi ve bu gece erken saatlerde Zuri bana kraliçenin arbededen sonra Koruyucu Konsey'le görüşmeyi planladığını söyledi." Tau etrafındakilerin yüzlerine baktı. "Bence bu toplantının amacı konseye barış şartlarının kabul edildiğini bildirmek. Kraliçe Xiddeen'le savaşın bizim yok olmamızla sonuçlanacağını biliyorsa, bunu durdurmak zorunda."

Themba araya girdi. "Savaşı durdurmak mı? Teslim et demek istiyorsun." Themba'nın sözleri, Tau'nun Jayyed'e söylediklerine çok yakındı,

Durduramadıkları bir istilacı ordusundan kaçarken, savaşan güçlerinden geriye kalanlar kraliyetlerinin kalbindeki bir dağdan aşağı inerken dile getirildiğinde naif görünüyordu.

"Jayyed'in barış için tartışmasının kolay olduğunu mu sanıyorsun?" Tau sordu. "Tüm hayatını Hedeni'yle savaşarak geçirdi. Çok fazla fedakârlık yaptı ve sonunda Soylular ondan Xiddeen'in aldığından daha fazlasını aldı. Odili ve KaEid ona zarar vermek için Jamilah'ı kullandı. Onun tek çocuğunu düşmanımızın ellerine teslim ettiler!" Tau'nun sesi daha da yükselmişti. Zuri ilk konuştuğunda onu duymamıştı.

"Hayır," dedi. "Tanrıça, hayır." Zuri hareket etmeyi bırakmıştı.

Kellan ona, "Yetenekli Hanım, oyalanamayız," dedi.

"Onlara Jamilah'ı mı verdik? Jamilah, Jayyed'in kızı mı?"

Bunu söyleme şeklindeki bir şey diğerlerinin durmasına neden oldu.

"O sadece bir Gardiyan değil," dedi Zuri. "Jamilah bizim en güçlüsü. O bir Entreater."

"Gerçekten yola devam etmeliyiz," dedi Yaw arkasına bakarak. Hedeni, Crag'ın kıvrımlı yollarında gözden kaybolmuştu ama çok geride kalmayacaklardı.

"Jayyed bana Muhafızları nasıl çağıracağını bildiğini söyledi," dedi Tau, "ama bunu yapamayacak. Gözlerini bağladılar, sonra da onu Xiddeen topraklarına, Conclave dedikleri bir toplantıya götürmeden önce başını örttüler. Orada ejderhaları yönetemez. Nerede olduğu hakkında hiçbir fikri olmayacak ve yalnız, Hex yok."

Zuri çok hızlı nefes alıyordu, sanki koşuyormuş gibiydi. "İşler böyle yürümüyor," dedi. "Unutma, Tau, Entreater'lar bir

Genç imdat çağrısı. Entreater'ın onun nerede olduğunu bilmesine gerek yok. Ejderhalar ona gelir."

"Muhafızlar bu Yetenekli'nin nerede olduğunu hissedebiliyor mu?"

Hadith sordu. Zuri ikisine de "Evet," dedi. "Evet."

"Gitmeliyiz," dedi Uduak, iri bir elini Zuri ve Tau'nun sırtlarının ortasına koyarak onları ilerlemeye teşvik etti.

"Tek başına kaçırıldı," dedi Tau tekrar yürüyerek. "Bir Koruyucu çağırmak için bir Hex'e ihtiyacı var."

"Sadece hayatta kalmak istiyorsa," dedi Zuri.

"Bekle, plan Jamilah'nın Conclave'e bir Muhafız saldırısı düzenlemesini sağlamak mıydı?" diye sordu Kellan.

"Neden kurtulamayacak?" diye sordu Hadis.

Zuri ona döndü. "Eğer Jamilah Conclave'e bir Muhafız çağırırsa, Muhafız gelecek, saldıracak ve yavrusunun imdat çağrısının kaynağı olmadığını anladığında, Jamilah'nın ruhunu iblislerden saklanma yeteneği başarısız olana kadar Isihogo'da tutacak. Bu gerçekleştiğinde, iblisler onu bulacak ve öldürecek."

"Ah...," dedi Hadis.

Kellan diğerlerine, "Hayır, bunu kabul edemem," dedi. "Bu amcamın kötü niyetle pazarlık yaptığı anlamına geliyor. O pek çok şey yapabilir ama asla sahte bir anlaşma yapmaz. Ne savaş, ne barış, ne de teslimiyet için."

"Bilmiyor," dedi Zuri. "Görmüyor musun? Bu bir darbe."

"Darbe mi?" Kellan başını salladı. "Leydi Gifted, bu yol çok fazla kıvrımlı."

"Yine de haklı..." dedi Hadis. "Kraliçe barışı seçtiğinde Kraliyet Soylularına karşı geldi. Barış sadece onun saltanatını sona erdirmekle kalmaz, onların da sonunu getirir."

Kellan Hadith ile konuştu. "Kraliyet Soylularının lanetli bir savaşın devam etmesini sağlamak için komplo kurduğunu mu düşünüyorsun? Neden? Ayrıcalıklarını koruyabilmek için mi? Güç? Eğer ölürlerse ne işe yarar ki? Darbe ya da komplo yok. Birinin var olabilmesi için Kraliyet Soylularının kazanabileceğimize inanması gerekir."

"İnandıkları şey bu," dedi Tau.

Kellan Tau'nun üzerine yürüdü, onun üzerinde yükseldi. "O zaman belki de haklıdılar!"

"Hayır," diye ısrar etti Tau. "Jayyed emindi. Kraliçe de emin."

Çok fazla hedene var ve bu bizim hediyelerimizi almadan önceydi."

"Öyleyse," dedi Themba, "barış bizim tek umudumuz ve hedene işgal.... Talihsizlik."

"Darbelerden ya da komplolardan bahsetmeye gerek yok," dedi Kellan. "Savaşta, basit cevap genellikle doğru olmalıdır. Vahşiler bizi barış umutlarıyla kandırdılar ve savunmasız olduğumuz bir anda sürpriz bir saldırı başlattılar."

Zuri, Tau ve Kellan'ın bileklerini kavrayıp sıktı ve ani hareketiyle Uduak'ın kılıcını çekmesine neden oldu.

"Zuri?" diye sordu Tau.

Zuri, "Bunu çoktan yaptı," dedi.

Kellan bileğini Zuri'nin tutuşundan çekti. "Saygılarımla, Yetenekli Leydi-"

"Hedene... Bu ilk saldırı değil. Onlara biz saldırdık." Kellan ellerini havaya kaldırdı ve uzaklaştı.

"Bir Muhafız Conclave'e saldırdı," dedi Zuri arkasından. "Onu yok etti ve Jamilah öldü."

Kellan inanamayarak ona döndü. Bir şey söylemek üzereydi ama Tau artık onu dinlemiyordu. Zuri'nin sözleri, oluşturmaya çalıştığı resmi tamamlamıştı ve sonunda onu görebiliyordu.

Odili ve KaEid'in bunu ne kadar iyi planladıklarını gördü. Jamilah'nın doğru zamanı beklemek için ne kadar sabırlı olduğunu gördü. Jamilah Xiddeen'lere enervasyonu öğretecekti çünkü öğrettiği kişiler bunu asla Seçilmişlere karşı kullanamayacaktı. Kraliçe'nin Yakın Dövüşü zamanı gelene kadar şamanları eğitirdi. Sonra, yakın dövüş sırasında, hem Kuzey hem de Güney Isikolo, kale ve Omehi ordusunun çoğu Kayalıklar'dayken, Jamilah bir ejderha çağırırdı.

O zaman yapılması gerekiyordu. Omehi ordusundan yeterli sayıda askerin şampiyonun ya da kraliçenin şüphesini çekmeden Kayalıklar'a ve Hisar Şehri'ne gönderilebileceği tek zaman yakın dövüş zamanıydı.

Tau bunu görebiliyordu. Tüm o korkunç tabloyu görebiliyordu. Jamilah'ın çağırdığı devasa kara ejderhayı gördü ve zihninin gözünde, gökyüzünden aşağıya doğru süzüldüğünü, önüne ateşler saçtığını gördü. Yeryüzünü kaynattığını ve bir milyon ruhu kömür ve kül haline getirdiğini gördü.

Kellan sorgulandı Zuri. "Sen olabilir duyu Bu mu? Bu Ejderha mı?"

Jamilah?"

"Hayır," dedi Zuri, "ama Hedeni bu yüzden istila ediyor. Onların Meclis'ini ve oradaki herkesi yakıp kül ettik. Barışa ihanet eden biziz."

Kayalıklar'da, uçurumların yakınındaydılar. Citadel Şehri'ne kadar her yeri görebiliyorlardı. Şehrin merkezinde, devasa kubbeleriyle kraliçenin kalesi Muhafız Kalesi duruyordu. Kubbeler, duvarların dışındakilerin ellerinde tuttukları yüzlerce meşalenin ışıltısıyla parlıyordu.

"Kraliçe şu anda nerede olabilir?" diye sordu Hadis, gözleri önündeki sahneye kilitlenmiş bir halde.

"O kalede, değil mi?" dedi Tau.

Kellan şehre bakıyordu. Kafası ilmiğe geçirilmiş bir adama benziyordu.

"O kalede," dedi.

Kale kuşatılmıştı ve bir İndlovu ordusu tarafından kuşatma altındaydı.

"Bu bir darbe," dedi Kellan.

YOUNGLING

Kellan herkese Citadel Şehrine gitmelerini emretti. Hızla seyahat edemeyecek kadar yaralı olanlara birkaç muhafız verildi ve Xiddeen'den saklanabilmeleri için yolu terk etmeleri söylendi. Geri kalanlar koştu. Tau, Isihogo'da geçirdiği zamandan dolayı yorgun olan ve vücudunu bu kadar sert kullanmaya alışık olmayan Zuri'nin yanında kaldı.

Koşarak kısa sürede Citadel Şehri'ne ulaştılar ve şehrin kapıları ile duvarlarının tam kanlı Indlovu'lar tarafından korunduğunu gördüler. İçlerinden biri savaş borusunu dudaklarına götürmüş, alarm vermeye hazırlanıyordu. Muhafız onların Omehi olduğunu anlayınca borusunu indirdi.

"Benim adım Kellan Okar, Indlovu Kalesi'nin üçüncü dönem inisiyesi. Yumruk'ta istilacı Hedeni'ye karşı bir savaş verdik. Adamlarım ve yaralıları için giriş izni talep ediyorum. Koruyucu Konsey için haberlerimiz var."

Tau, Kellan'ın şampiyon ya da kraliçe demediğini fark etti.

Elinde savaş borusu olan Indlovu alçak duvardan aşağı baktı. "İyi karşılaşmalar Okar," dedi Kellan'ın soyadını vurgulayarak. "Omehi ordusu, Inkokeli Odili'nin doğrudan komutası altında, şehrin savunmasını üstlendi. Girebilirsiniz ama doğrudan Indlovu Kalesi'ne gitmelisiniz. Güvenliğinizi garanti edebileceğimiz tek yer orası."

"Saygılarımla, nkosi," dedi Kellan. "Bu gece düşmanım ile zaten savaştım. Korunmaya ihtiyacım yok. Ancak Muhafız Konseyi üyeleriyle, özellikle de Odili ile görüşüp onlara savaş ve nasıl kaybedildiği hakkında bilgi vermem gerekiyor."

"Kayıp mı?"

"Hedeni'ler güçlü bir şekilde istila ediyor." "Öyle mi?"

"Nkosi, zaman boşa harcanıyor ve önemli bilgilerim var-" "İnkokeli ihtiyacı olan bilgiye sahip. Eskortları göndereceğim size kaleye kadar rehberlik edecek." "Yolu biliyorum."

"Bana zarar veriyorsun, Okar. Senin güvenliğini istiyorum."

Kellan telaşlandı. "İstilacı bir güç tarafından takip ediliyoruz ve çok sayıda geliyorlar."

"Tanrıça Seçilmişlerine gülümser. Şehirde çok sayıda tam kan asker ve Üstün Yetenekli var."

"Onları görmüyorum."

"Yapacaksın," dedi Indlovu.

"Kayalıklardan aşağı inerken şehirde yangınlar gördüm."

Indlovu'nun gözleri kısıldı. "Gördün mü?"

"Merkezden geliyor gibi görünüyorlar. Saldırı altında mıyız?"

"Sizi rahatsız etmemeyi umuyordum Nkosi Kellan, ancak fitneci bir grup şimdilik Muhafız Kalesi'ni ele geçirmiş durumda. Onlar işgalciler geldiğinde teslim olmamızı isteyen hainler."

"Anlıyorum..."

"Bunun sizi ilgilendirmesine izin vermeyin. Bunlar birkaç aptal, hain. Inkokeli Odili onları yakıp kül edecek."

Tau bir şey söylemek üzereydi. Zuri bunu a n l a m ı ş olmalıydı. Ona dirsek atarak sessiz olmasını istedi.

"Nkosi," dedi Indlovu gülümseyerek, "kaleye doğru ilerlemelisin."

"Teşekkür ederim," dedi Kellan. "İzin verirseniz son bir soru sormak istiyorum. Bu hainlerin isimlerini ya da kimliklerini biliyor muyuz?"

Savaşçının gülümsemesi acımasızlaştı. "Bunun bir önemi var mı? Onlar hain. Yakalanıp asılacaklar. Biz Omehi'yiz, Tanrıça'nın Seçilmişleri. Teslim olmayız."

Kellan tereddüt etti. "Senin dudaklarından Tanrıça'nın kulaklarına," dedi.

Adam bunun üzerine başını salladı, ardından arkasındaki birine elini salladı ve kapılar açıldı. Şehre girdiler, uzaktaki ateşlerin parıltısı, aksi halde karanlık olan şehre tuhaf bir sıcaklık hissi veriyordu.

Gece. Lider Indlovu onlarla birlikte üç tam kanlı gönderdi. Onlara Indlovu Kalesi'ne gitmeleri ve başka bir yere gitmemeleri söylenmişti. Bu bizzat Inkokeli Odili'nin direktifiydi. Kapılarına gelen düşman geri püskürtülene kadar hiç kimsenin Hisar Şehri sokaklarında bulunmasına izin verilmiyordu.

Tam kanlılar partilerinin önünde, ortasında ve arkasında pozisyon aldılar.

"Şimdi neye inanıyorsun, Okar?" Tau fısıldayarak Kellan'ın soyadını kapıdaki Indlovu'nun söylediği gibi söyledi.

"İtiraf ettim Lesser," dedi Kellan. "Odili Kraliçe Tsiora'yı devirmeye çalışıyor."

"Şehri kendi davasına sadık askerlerle doldurdu," dedi Hadith.

"Henüz bitmedi," dedi Kellan.

"Değil mi?" Themba söyledi. "Bitmiş gibi görünüyor."

"Öyle değil," dedi Hadith. "Odili'nin kanadı hâlâ kaleyi kuşatıyor ve bu da kraliçenin hayatta olduğu anlamına geliyor. Daha azı ya da herhangi biri için savaşarak zaman kaybetmezler. Kraliçeyi kendi kontrolü altına alabilmesinin tek yolu onu öldürmek. Yine de bu işi çabucak halletmesi gerekecek."

"Hedeni," dedi Themba.

Hadith başını salladı. "Odili yakında Tsiora'yı öldürmek zorunda. Kuşatmayı sona erdirmeli ve adamlarını şehrin savunması için görevlendirmeli."

Tau ihtimallerin mantıklı olduğunu düşünmüyordu. "Odili o kadar aptal mı? Xiddeen istila ediyor. Onları birkaç kanat dolusu kanla durduramaz."

"Sahip olduğu tek şey bu değil," dedi Zuri. "KaEid de onunla birlikte olacak. Kraliçe öldüğünde, Yeteneklilere Muhafızları savunmaya çağırmalarını emredecek. Odili'nin tek yapması gereken ejderhalar gelene kadar Hedeni'yi geride tutmak."

"Yani hepimiz bu gece yerine yarın ya da ertesi gün öleceğiz," dedi Tau. "Eğer Jayyed haklıysa, Xiddeen'i topyekûn bir savaşta yenemeyiz."

"Kraliçeyi kurtarmak zorundayız," dedi Kellan, bir o yana bir bu yana bakarak. "Bize ihtiyacı var."

"Kellan haklı," dedi Zuri. "Kraliçe Tsiora barıştan yanadır ve Hedeni'ye ihanet eden aynı kadın ve erkekler tarafından ihanete uğramıştır. Eğer

şullarını ve savaş lordlarını Conclave'e yapılan saldırıda hiçbir rolü olmadığına ikna edebilirse, o zaman barış devam edebilir."

Hadis kaşlarını çattı. "Daha fazla 'eğer'."

Tau Hadith ile aynı fikirdeydi. "Umudumuz bu mu? Xiddeen Palmiye'yi ya da Kigambe'yi yok etseydi barışa saygı duyar mıydık? Kerem'deki her kadını, erkeği ve çocuğu öldürselerdi onları affeder miydik?" Tau'nun sorusu zordu çünkü cevabı kolaydı. Omehi affetmeyecekti.

"Kraliçe sahip olduğumuz tek umut," dedi Zuri

Tau'ya. "Ben savaşacağım," dedi Kellan. "Onun yardımına gideceğim."

Tau inanamıyordu. "Kiminle savaşacağım? Neyle? Indlovu kaleyi kuşattı."

"Kraliçenin muhafızları var. Kraliçenin amcam var," dedi Kellan.

Tau bu kadar çaresiz hissetmekten nefret ediyordu ama çaresizlikleri bir gerçektir. "Tam kanlılardan oluşan bir kanada karşı koyamazlar. Kuşatmayı yarmanın ya da kraliçeye ulaşmanın hiçbir yolu yok."

"Bu doğru değil," dedi Zuri. "Delikanlı."

Tau bunun gidişatından hiç hoşlanmamıştı. "Guardian Keep'in altındaki genç mi?"

Kellan kaybolmuş görünüyordu. "Guardian Keep'te Muhafızlar mı var?" Zuri başını salladı.

"Muhafız Kalesinde neden Muhafızlar var?" diye sordu.

Zuri buna cevap vermedi. "Genç tünelleri. Savaşçıları Yetenekli Kale'den geçirip kaleye sokabiliriz."

"Affedersiniz, Yetenekli Leydi," dedi Yaw, "ama biz Yetenekli Kalesi'ne götürülmüyoruz."

Uduak homurdandı, kılıcını çekti ve onlara liderlik eden tam kanın sırtına atlayarak onu yere serdi. Melez seslendi ve Uduak onu bayılttı. Sıranın ortasına yakın olan Melez kılıcını kınından çekip çıkardı ama Scale Jayyed'in çoğu da öyle yapmıştı. Göğsüne doğrultulmuş keskin bronz baktı ve silahını düşürdü.

Scale Osa arkadan gelenlerin çoğunu oluşturuyordu ve bu karışıklığı anlamıyorlardı ama yanlarındaki tam kan yeterince görmüştü. Koşmaya başladı.

"Kapıdakilere söyleyecek!" dedi Yaw.

"Bu olmaz önemli." Hadis dedi, işaretleme için ve bilinçsiz Indlovu. "Uduak onu vurduğunda tarafımızı seçtik."

Uduak kendini fırçaladı. "Sağ taraf."

"Kraliçe için savaşmak, bir Kraliyet Soylusu, doğru taraf mı?" Themba sordu.

"Acele etmeliyiz," dedi Zuri. "Kraliçenin ne kadar zamanı olduğunu bilmiyoruz. Odili onu öldürürse, bütün bunlar boşa gider."

Themba, "Eh, biz de vatan haini olarak asılacağız, o kısmı unutma," dedi.

"Themba," diye mırıldandı Hadis, "her zaman güneş ışığını görür."

Themba ona, "Sadece herkesin aciliyeti anladığından emin olmak istiyorum, hepsi bu," dedi.

"Kellan!" Ölçek Osa'dan gelen inisiyelerden biri, çenesi blok gibi olan iri yarı bir kaba adam, Ölçek Jayyed'in içinden geçip ön tarafa doğru ilerlemişti. "Bunun anlamı ne?" Bilinci yerinde olmayan Indlovu'yu işaret etti. "Sen de mi hain oldun?"

Kellan kılıç kardeşine, "Chidubem, bu tam kanlılar kraliçeyi devirmek için Odili ile birlikte çalışıyorlar," dedi.

"Muhafız Konsey Üyesi Odili'yi mi kastediyorsunuz?" Chidubem söyledi.

"Muhafız Kalesini kuşatıyorlar. Odili'den önce kraliçeye ulaşmalıyız-"

"Hayır! Bunu duymak istemiyorum." "Bu bir darbe!"

"Bu Royal Noble'ın işi."

"Ciddi olamazsınız," dedi Kellan, Scale Osa ve Scale Otieno'nun geri kalanı duyma mesafesine geldiğinde. Sesini yükselterek onlarla konuştu. "Odili kraliçemizi öldürmeye çalışıyor. Bu Üstün Zekâlı ona yardım edebileceğimiz bir yol biliyor. Kardeşlerim, size ihtiyaç var, çağırılıyorsunuz-"

Chidubem ona bağırdı. "Kapa çenenizi, Okar! Odili'ye ve tam kanlılara karşı senin ve Lesser'lerin sözüyle savaşmayacağım. Odili'nin neden kaleyi kuşatmayı seçtiğini kim bilebilir?"

"Kraliçe-"

"Duyduk," dedi Umqondisi Otieno, adamların arasından geçip yakınlarda durarak. "Teslim olmak istiyor." Sonra sesini yükselterek Chidubem'i işaret etti. "Dinleyin beni! Bu inisiye gibi ben de savaşmayacağım"

kendime karşı. Ancak ne Okar'a ne de bu Küçükler'e engel olacağım. Siz yolunuza gidin, ben de terazimle kendi yoluma gideceğim."

Kellan tekrar denedi. "Kim bana katılacak? Kraliçe için kim savaşıacak?"

Kalabalıktan bir ses seslendi. "Seçilmişler teslim olmaz."

Otieno uzaklaştı. "Muhafız Konseyi Başkanı'nın verdiği yetkiye dayanarak Indlovu Kalesi'ne gitmem emredildi."

Gitti. Indlovu da öyle. Biri hariç hepsi. Jabari Onai kendini tuttu ve onların mantıklı düşünmelerini sağlamaya çalıştı.

"Tau, bunu yapma," dedi. "Bu delilik. Kellan, bizimle gel. Bu bizim meselemiz değil."

Tau hiçbir şey söylemedi ama Jabari'nin bu kadar farklı görünmesi rahatsız ediciydi. Hâlâ Tau'dan daha iriydi. Her zaman da öyle olacaktı. Sadece artık öyle görünmüyordu.

Kellan cevap verdi. "Bu tam olarak benim meselem. Hayatıma ve onuruma bildiğim en iyi şekilde değer veriyorum."

"Hepsi bu mu yani?" dedi

Jabari. "Öyle."

Jabari içini çekti. "İnkokeli'mi bu görevle baş başa bırakacak kadar asil biri değilim." Jabari de onlara katıldı ama bunu yaparken pek mutlu görünmüyordu.

"Asiller," dedi Hadis. "Seni terk ettiler. Ne sadakat ama."

Kellan yere ve uzağa baktı. Tau bunu gördü ve ne hissettiğini tahmin edebildi. Bunlar Kellan'ın bir döngü boyunca önderlik ettiği, yakın dövüşe götürdüğü adamlardı.

"Doğru şeyi yaptığımızdan emin miyiz?" Jabari sordu.

Bu sefer Tau cevap verdi. "Ben gidiyorum," dedi. "Odili ile babam hakkında konuşmam gerekiyor."

"Çok vatanseverce," dedi Hadis. "Ben de gideceğim. İntikam için değil, halkımı yok olmaktan kurtarmak için." Otuzdan az adamdan oluşan Scale Jayyed'den geriye kalanlara döndü. "Indlovu Kalesi şu tarafta," dedi ve orayı işaret etti. "Tau, bu güzel Yetenekli Leydi, yakın dostum Nkosi Kellan Okar ve diğer Indlovu inisiyesiyle birlikte bu tarafa gidiyorum. Onlarla birlikte savaşacağım çünkü farklılıklarımıza rağmen hepimiz bu savaşın sona erdiğini görmek istiyoruz."

annelerimizi, kız kardeşlerimizi, babalarımızı ve erkek kardeşlerimizi bizden aldı.

"Kraliçemizi ve krallığımızı, birkaç ay daha kendisine Kraliyet Soylusu diyebilmek için hepimizin ölmesine seve seve göz yumacak bir zorbadan kurtarmaya gidiyoruz. Ben de bunu yapıyorum çünkü doğru olan bu ve Jayyed de bunu isterdi."

Hadis elini kılıcının kabzasına koydu ve kınından çıkardı. Kılıcı havada tuttu ve üzerinde hâlâ kan olan bıçağı inceledi. İşe yarayacağını söylercesine başıyla silahı işaret etti ve Yetenekli Kale'ye doğru yürümeye başladı. Tau, Zuri, Uduak, Yaw, Kellan, Themba ve Jabari de onlarla birlikte gitti. Onları Scale Jayyed'de kalan herkes takip ediyordu.

KEEP

Şehir Odili'nin sokağa çıkma yasağına uymuştu. Yollarda kimseyi göremiyorlardı ve her ev sıkı sıkıya kapalıydı. Citadel Şehri sakinleri korkuyordu. Xiddeen geliyordu ve Odili kraliçenin işini bitirebilmek için şehrin yarısının yanmasına izin verecekti.

"Neredeyse geldik," dedi Zuri. "Burada bekle, ben köşeyi dönüp içeri alınmayı isteyeceğim. Kapıları açtıklarında hemen içeri girin. Kimseyi öldürmemeye çalışın."

"Deneyeceğiz," dedi Themba.

"Ciddiyim," dedi ona. "Bunlar bizim insanlarımız."

Zuri köşeyi döndü ve Tau onun konuştuğunu duydu. Cevap veren ses hırçın, erkek ve bir Indlovu'ydu. Odili'nin adamlarından biri olduğuna şüphe yoktu, bu da Yetenekli Kale'ye çoktan savaşçılar yerleştirdiği anlamına geliyordu. Tau kaç kişi olduklarını ve küçük gruplarının onları alt edip edemeyeceğini merak etti.

Kapıların gıcırdadığını duydu. Vakit gelmişti. Adamların neredeyse tamamı Lesser olduğu için sorumlu olan Hadith hücum işaretini verdi ve herkes kapılara koştu.

Kellan, Jabari ve Uduak uzun adımlarını kullanarak oraya ilk ulaşanlar oldu. Tau, Hadith, Yaw ve Themba hemen arkalarındaydı. Kalenin bronz kapılarını açan yalnız Indlovu, Kellan'ın kafasına vurmasıyla irkildi ve ölçek kaleye akın etti.

Tau, Yetenekli Kale'nin isikolo'ya benzemesini bekliyordu. Ama öyle olmadı. Kerpiç binaları siyaha boyanmıştı ve geceleri yapılardan çok gölge gibi görünüyorlardı. Binaların çoğunun ikinci katı vardı ve birçoğu kubbeliydi. Binaların çoğu

Birbirine bağılı gibi görünüyordu ve Tau bir inisiyenin dışarı çıkmak zorunda kalmadan kalenin büyük bölümünü gezebileceğini tahmin etti.

"Silahları indirin!" Kellan nöbet tutan dört Indlovu'ya tısladı.

"Bu nedir o zaman?" diye sordu içlerinden biri.

"Saygılarımla, nkosi, açıklamak için çok az zamanımız var. Abasi Odili'nin emri üzerine buradayız," dedi Hadith onlara. "Kuşatma çok uzun sürüyor ve biz de saldırıya katılacağız. Bu kaleden kaleye giden tünelleri kullanacağız."

Indlovu Hadith'e baktı ama Kellan'la konuştu. "Bizimle savaşan Lesser'larımız mı var?"

"Var," dedi Kellan.

"Neden daha fazla adama ihtiyacımız var? Alinafe'ye neden vurdun?" Indlovu kılıcını indirmemişti. "Ve inkokeli ile konuştuğunu mu söyledin? Odili çoktan tünellerden geçti."

Uduak Tau'ya baktı. Tau başını salladı. Saldırdılar. Uduak, Kellan, Hadith ve Themba son ikisiyle uğraşırken Tau, konuşmacı da dahil olmak üzere ikisini yere serdi.

Her şey bittiğinde Tau Zuri'ye "Onları ben öldürmedim," dedi.

Diğerlerine baktı. Ayaklarının dibindeki Noble'a bakıp omuz silkmiş olan Themba dışında hepsi başını salladı.

Zuri bir nefes için gözlerini kapattı. "Bu taraftan," dedi.

Hadis, Scale Jayyed'in savaşçılarından birkaçına, "Kapıları kapatın ve siz beşiniz burada kalın," dedi. "Kaleyi tamamen savunmasız bırakamayız. Aslında, içinizden biri bu tünelleri bulmak için bizimle gelsin. Kale istila edilirse, toplayabildiğiniz kadar Yetenekli toplayın ve tünelleri kaleye götürün. Umarım hala ayakta olur."

Plan hazırды, devam ettiler. Zuri onları arazinin derinliklerine, küçük bir ortak alana, kalenin içindeki bir daireye götürdü. Daireyi çevreleyen binalar birbirinin kopyası olacak kadar birbirine benziyordu; birçok kapı ve dairenin dışına çıkan birkaç yol vardı. Zuri kapılardan birini seçti ve içeri girdiler.

Tau daha önce hiç böyle bir şey görmemişti. Dışarıdan bakınca binanın iki katlı olduğunu sanmıştı. Yanılmıştı. Tek katlıydı ama tavan iki kat yüksekliğindeydi. Bu onu rahatsız ediyordu ve sanki her şey her an çökecekmiş gibi hissediyordu.

An.

Oda aynı zamanda içinde bulunduğunu hatırlayabildiği her şeyden daha büyüktü. Bir rotundadaydılar; kenarlarında sütunlar ve karanlığa açılan koridorlar vardı. Mekânda hiçbir süsleme yoktu ve zemin tertemizdi. Yine de dikkatini çeken heykellerdi.

Rotunda'nın ortasında siyah cüppeler giymiş, tanıdık ve güzel bir kadın heykeli vardı. Kadının üzerinde yükselen, başı binanın iki katının yüksekliğini aşarak rotunda'nın kubbesine uzanan bir ejderha vardı. Heykeller bronzdan yapılmıştı, gerçeğe yakındı ve kadın ortalama bir Soyludan iki kat daha uzun duruyordu, ancak Muhafız, şüphesiz alanın sınırlamaları nedeniyle, gerçek bir ejderhanın boyutunun çok az bir kısmıydı. Yine de hem kadının hem de ejderhanın orantıları mükemmeldi.

Elbette bir ejderhanın pullarının gözü büken etkisini yakalamanın bir yolu yoktu ama sanatçı bronzu çok küçük değişikliklerle bir o yana bir bu yana bükerek makul bir benzerini yaratmıştı. Bu sonsuza kadar sürmüş olmalı. Sonuç buna değirdi. Ejderha heykeline vuran ışık binlerce açıdan yansıyor, heykelin güzelliği ve gücü Tau'nun nefesini kesiyordu.

"Tanrıça mı?" diye sordu Yaw fısıldayarak.

"Hayır, Kraliçe Taifa ve biz karaya çıktıktan sonra Hedeni'yi yakan Muhafız," dedi Zuri. "Hemen şimdi. Hedeni saldırısını bekliyorlarsa, önderler ve Üstün Yetenekli inisiyeler bu bina ağında olacaklardır. Bizi duyup gelebilirler...."

"Önden buyurun, Bayan Yetenekli," dedi Hadis. "Bir terazi dolusu öfkeli Yetenekli'yle karşılaşmaya hiç niyetim yok."

Zuri onları rotunda boyunca ağır bir kapıya yönlendirdi.

"Tahta mı bu?" diye sordu Tau, dokunup elini geri çekerek. Tahtaydı ama bildiklerine hiç benzemiyordu. Ağır, karanlık ve sağlamdı.

Zuri siyah cübbesinden bir kolye çıkardı. "Bu ağaçtan *Targon*, Kraliçe Taifa'nın savaş gemisi. Osonte'den ahşap."

Tau elini kapıya götürdü, parmaklarını kapıya bastırarak sıcaklığını hissetti. Osonte'den gelen ahşap, diye düşündü, anavatandan.

Zuri, onun yanında, altından kolyesinin ucundaki bibloyu oynatıyordu.

Tüm Üstün Yeteneklilerin taktığı kolyelerden biri, bir anahtar ortaya çıkardı. Anahtar kapının kilidine girdi, Zuri anahtarı çevirdi ve kapı yeryüzüne inen merdivenlerin bulunduğu karanlık bir geçide açıldı.

"Bu bizi tünellere götürecek ve onlar da bizi Muhafız Kalesi'ne götürecek," dedi.

Kellan ön tarafa doğru ilerledi. "Hadi gidelim. Kraliçenin bize ihtiyacı var."

Zuri, "Size yukarıya ve kaleye giden tünellere kadar rehberlik edeceğim ve orada ayrılacağız," dedi.

"Ne? Hayır," dedi Tau.

"Kraliçeye mümkün olduğunca çabuk ulaşmalısın. Ölürse hiçbir şeyin önemi kalmaz. Ama onu kurtarsan bile Odili'nin Indlovu'suna karşı kaleyi elimizde tutamayız."

"Ben de sürekli bunu düşünüyorum," diye söze girdi Themba. "Tek düşündüğüm bu."

"Kale Odili' nin adamlarının eline geçecek ya da hedeni tarafından ele geçirilecek. Hedeni'yle görüşmek ve Odili'nin ihanetinden masum olduğumuzu anlatmak için yeterli zamanımız olduğundan emin olmalıyız."

"Ve" dedi Tau, "bizimle olsanız da olmasanız da şansımız değişmez. O yüzden kal."

"Şansımız değişebilir. Coterie'ye gideceğim. Onlardan bir Hex oluşturmaya yetecek kadar var. Muhafızlarımızı çağırmaya yetecek kadar var."

"Hex mi?" diye sordu Tau. "Üyeleri birlikte eğitim almadan bir Hex oluşturulabileceğini düşünmezdim."

"Gerektiğinde, yapmamız gerekeni yaparız."

"Coterie mi?" diye sordu Kellan.

"Muhafız Kalesinin altındaki yavruya bakıyorlar," dedi Zuri. "Yavru bizimle Muhafızlar arasındaki bağlantıdır."

"Buradaki Gardiyan olgunlaşmamış mı?" Kellan onunla göz göze gelerek sordu. "Yetenekli Leydi, bu genç bir esir mi?"

Zuri başka tarafa baktı. "Evet."

"Neden? Ejderhalar bizim koruyucumuz."

"İsteyerek değil," dedi.

"Bunların Odili ve Indlovu'ya karşı bize ne faydası olacak?" diye sordu Hadis. "Muhafızlar Orta Dağlar'da yuvalanıyor. Buraya zamanında ulaşamazlar."

Kellan'dan uzaklaştığından beri Zuri hiçbiriyle yüzleşmemişti. Bunun yerine gözlerini ileriye ve önündeki tünellerin kasvetine dikmişti. "Bazen uçuş halindeki bir Muhafız Orta Dağlar'dan daha yakına gelir. En yakın olanı arar ve ona yalvarırız. Onu amacımıza çağıracağız. Tek yol bu."

Kellan sesini onunkine ekleyerek onun argümanını destekledi. "O haklı. Bu kaleyi sadece yarım ölçek Ihashe ve Kraliçe'nin Muhafızları'ndan geriye kalanlarla savunamayız."

Tau, kılıç kardeşinin başka bir planı ya da itirazı olduğunu umarak Hadis'e bir bakış fırlattı. Hadith ellerini açtı, avuç içleri yukarı bakıyordu. Elinde hiçbir şey yoktu.

"Zuri, yalvaracağına söz ver," dedi Tau. "Sadece Hex'ten biri olamazsın. Söz ver."

"Tau-" "Söz veriyorum."

"Söz veriyorum, Tau. Söz veriyorum." Tau başını salladı.

"Kraliçe," dedi Uduak ve inişe başladılar.

Tüneller Tau'nun hayal edebileceğinden daha engebeliydi. İki kişinin arka arkaya yürüyebileceği kadar geniş değillerdi, zemin çıplak topraktı, tavan alçaktı ve duvarlar kaba ve renksiz kerpiçti.

Her on iki adımda bir meşaleler yanıyordu. Yolu aydınlatıyorlardı ama tünelin karanlığını yok edemiyorlardı ve titrek ışıktaki Tau'nun zihni ağırlaşan gölgeleri yalpalayan iblislere dönüştürüyordu.

"Daha ne kadar var?" diye sordu, yüzeyin çok altında endişesi giderek artıyordu. Duvarlar, diye düşündü, gittikçe yaklaşıyor, daralıyor, alanı ve nefes alma yeteneğini kısıtlıyordu. "Daha ne kadar var?" dedi tekrar, nefes nefese.

"Neredeyse geldik," dedi Zuri, onun elini tutarak. "Nefes alış verişine odaklan. Bu bazılarına olur."

"Ne yapar?" Themba Tau'yu izleyerek sordu.

"Tüneller, bazıları onları kafa karıştırıcı buluyor."

"Ben iyiyim," dedi Tau, önündeki zeminin eğilmesini ve ellerinin titremesini engellemeye çalışarak.

"Şşşt!" diye tısladı Hadith. "Sesler."

"Indlovu," dedi Kellan. "Bir sonraki virajın etrafında."

Tau önüne baktı. Tünel kıvrılıyordu; meşaleler kaybolmadan önce otuz adımdan fazlasını göremiyordu.

Hadis, "Odili tünellerden adamlarıyla birlikte geldi," dedi. "Kuşatmanın çok uzun süreceğini biliyordu. Bu tüneller onun sigortasıydı."

İndlovuların sesleri daha da yükseldi ve Kellan koşmaya başladı. "Acele edin! Çok geç kalmış olabiliriz!"

Tau elini Zuri'ninkinden kurtardı ve Hadith'in peşinden sarhoş gibi tökezleyerek koşmaya başladı. Bu Tanrıça'nın lanetlediği tünellerden çıkmak zorundaydı. Ölçek de onunla birlikte koştu. Savaş çığlıkları atmadılar ama zırhlı ve silahlı yirmi beş küsur savaşçının yaygarası İndlovu'yu uyarmak için yeter de artardı bile.

Ölçek virajı dönünce Odili'nin altı adamıyla yüz yüze geldi. Tünellerin dar olması aradaki sayı farkını çok az anlamlı kılıyordu. En fazla iki kişi iki kişiyle karşılaşabilirdi.

Öndeki İndlovu, Tau'nun şimdiye kadar gördüğü en şişman İndlovu'ydu. Yüzü yutmaya çalışıyormuş gibi görünen parlak böcek gözleri ve ekşi bir şey tatmış gibi kıvrılmış kalın dudaklı bir ağzı vardı.

"Orada dur!" diye emretti.

Kellan, Hadith ve Tau'yu geçerek ön tarafa doğru ilerledi. "Burada ihanet var. Muhafız Konsey Üyesi Odili kraliçeyi öldürmek istiyor. Kenara çekilin."

"Teslimiyetçi Tsiora mı? O gerçek bir kraliçe değil. Eğer Seçilmişlere sadıksanız, geldiğiniz yoldan geri dönün."

Tau daha fazla dayanamadı. Tünellerden çıkmak zorundaydı. "Çekilin yoldan!" dedi ve kendini şişman adamın üzerine attı.

Ayaklarının altındaki toprak kayar gibi oldu ve neredeyse düşüyordu, şişman Soylu boynuna doğru hamle yapmadan hemen önce kendini düzeltti. Tau kendini yana attı, tünel duvarına çarptı ve geri düştü. Kerpice sürtünen bronzun sesini duydu ve midesi bulanarak sürünerek İndlovu'dan olabildiğince hızlı uzaklaştı. Ellerin onu omuzlarından kavradığını hissetti ve tam kılıcını savuracaktı ki Yaw'ın seslenip onu Uduak ve Kellan'ın da katıldığı çatışmadan uzağa, geri sürüklediğini duydu.

"Neyin var senin?" diye sordu Hadis ona doğru yaklaşarak.

"Tüneller yüzünden," dedi Zuri. "Yakınlıkları bazılarını rahatsız ediyor."

"Yakınlık mı?" Hadis dedi ki.

"Yüzeye ulaştığımızda iyi olacak."

Tau dry kabardı ve sallanmaya başladı. Daba'daki depo ahır gibiydi. Isihogo'da iblislerle ilk karşılaşması gibiydi, korku ve gerilim. Uyum sağlamaya çalıştı. Ama olmadı. Bu konuda hiçbir deneyimi yoktu, nasıl üstesinden geleceğine dair hiçbir fikri yoktu ve bunun farkına varması durumu daha da kötüleştirdi.

"Temiz!" Kellan bağırdı. "Hadi gidelim."

Tau ayağa kaldırıldı ve kolları Hadith ile Yaw'ın boyunlarına dolandı. Onu tünellerde yarı taşıdılar, yarı sürüklediler. Başы aşağıdaydı, sallanıyordu, bu yüzden şişman Indlovu'yu gördü. Adam göğsüne aldığı bir darbeye ölmüştü. Yüz adım boyunca koşmaya devam ettiler ve Tau yukarı doğru eğilmeye başlayan zeminde ayağı takıldı.

Tau, Zuri'nin teraziye "Seni burada bırakıyorum," dediğini duydu. "Ancak, zümreyi planıma ikna etmeme yardım edecek birkaç savaşçıya ihtiyacım var."

"Tabii ki biliyorsun." Hadis onunla birlikte gidecek beş adam seçti. Themba, "Keskin bronz iyi tartışmalar yapar," dedi.

"Bu tünelden devam edin," dedi Zuri onlara. "Sizi yüzeye çıkaracak."

Zuri Tau'nun yanına gitti. Hadith ve Yaw uzaklaşarak ona yer açtılar. "Yakında kendini daha iyi hissedeceksin. Dikkatli ol, Tau." Ona sarıldı. "Seni seviyorum," dedi. "Her zaman sevdim."

Tau inledi. Onu duydu. Ona kalmasını söylemek istedi. Onu koruyabilirdi. Sahip olduğu her şeyi bunu yapabilmek için öğrenmişti. Deniz yosunu kadar sert kollarıyla ona sarıldı, onu kendine çekmeye çalıştı, kalması gerektiğini anlamasını sağlamaya çalıştı. Onu korumak zorundaydı.

"Gidelim," dedi Hadis.

Zuri Tau'yu öptü, yüzüne dokundu ve kelimeleri tekrar mırıldandı. "Seni seviyorum," dedi. Sonra gözlerini silerek kucaklamadan çıktı. "Tanrıça seninle olsun," dedi. "Tanrıça hepinizle olsun."

"Ve siz, Yetenekli Leydi," dedi Kellan.

Hadith Yaw'a, "Onu taşımama yardım et," dedi. "Gidiyoruz!"

Tau başını tekrar Zuri'ye çevirmeyi başardı. O izliyordu

peşinden. Tüneldeki kıvrım onu görüş alanından çıkarmadan önce ona küçük bir gülümseme verdi. Tau gözlerini kapattı. Ona onu sevdiğini söylemişti. Bunu söylemişti. Dünya dönerken kendini buna odaklamaya çalıştı.

Birkaç adım sonra durdular. Tau gözlerini kapalı tuttu ama tahtaların kırıldığını duydu. Bu taraftaki kapının da Osonte ağacından yapıp yapılmadığını merak etti.

"Biz çıktık," dedi Hadis. "Gözlerini açabilirsin."

Tau yaptı, dizlerinin üzerine çöktü ve kustu. Kavga seslerini duyabiliyordu.

Hadis onun yanına çömeldi. "Kendini topla. Buradayız." Tau başını kaldırdı ve temiz havanın tatlı kokusunu içine çekti, gözlerini açtı ve nefesi kesildi. Bir koridorun sonundaydılar. Zemin desenli bir mozaikle döşenmişti; duvarlar parlak renklerle boyanmış pürüzsüz kerpiçti ve dört kat boyunca yükseliyorlardı. Tau, Güney Isikolo'daki ileri gelenlerin odalarını zengin bulmuştu. Guardian Keep'in içi ise bu odaları Kerem'deki kulübesinden biraz daha iyi gösteriyordu.

Tau ayağa kalkmaya çalıştı, kafası çamur içindeydi. "Zuri..."

"Bize ejderhaları getirmeye gidiyor," dedi Hadis. "Dua et işe yarasın yoksa hiçbirimiz güneşi görecektir kadar yaşamayız."

"The savaşmak o Bu yol açın!" bağırdı Kellan, atılan aşağı koridoru ve sıra sıra devasa duvar halılarını geçtik.

"Dövüşmek mi?" Uduak Tau'ya sordu. Yaw iri adamın yanında ve endişeli görünüyordu.

"Öyle olsa iyi olur," dedi Themba. "Sayıca azız." Tau başını salladı.

"Doğru." Hadith kılıcını havaya kaldırarak şöyle dedi. "Gidip barış yapalım."

STATÜ

Koridor, kalenin muazzam antresine açılıyordu. Açık alan daireseldi ve çevresini saran üçüncü katta bir balkonu vardı. Balkona erişimi sağlayan iki geniş merdiven kavisli duvarlara tutunuyordu. Balkonu destekleyen kalın yontulmuş sütunların etrafında dağınık ve izole gruplar halinde hayatları için savaşılan adamlar vardı.

Çatışmaların çoğu antrenin uzak tarafındaki koridorun çıkışına yakın bir yerde yoğunlaşmıştı. Tau, bordo lekeli deri giysileriyle zırhlı Kraliçe Muhafızlarının çoğunu burada görmüştü. Kraliçe'nin şampiyonu Abşir Okar savunmaya liderlik ediyordu ve muhafızlar birkaç tam kanlı İndlovu birliğine karşı koridoru tutmaya çalışıyordu.

Abshir inanılmazdı. Bir o yana bir bu yana savruluyor, kılıcı havada, ette ve kemikte ısıklık çalarak emirler yağdırıyor ve karşısına dikilenleri öldürüyordu. Tau kendini hem etkilenmiş hem de endişeli buldu. Şampiyon harika bir dövüşçüydü ama bu yeterli olmayacaktı, karşı karşıya olduğu ihtimallere karşı değil. Kraliçe'nin Muhafızları öldürdükleri her kişi için iki adam kaybetmişti.

Kellan, amcasını görünce hücum etti.

"Peşinden gidin!" diye emretti Hadis. "Kraliçeyi kurtarın!"

Tau kraliçe göremedi ama düşmanını gördü ve bu yeterliydi. Başını iki yana salladı, tünellerin sisli havasının onu terk etmesini diledi ve kılıçlarını çekerek pullarla birlikte koşmaya başladı.

Şampiyon Abshir Okar'a ulaşmak için Tau'nun, dağınık İndlovu üyeleriyle savaşılan bir grup İndlovu'nun yanından savaşılan geçmesi gerekecekti.

Kraliçe'nin Muhafızları antrenin ortasındaki çeşmenin yanındaydı. Tau adamlara müdahale etmek için koştu, çeşmenin ortasında duran uzun bronz Tsiory heykelini görmezden gelemeydi.

Heykel Tsiory olmalıydı. Kraliçe Taifa'nın şampiyonu ve sevgilisi olmalıydı. Neredeyse üçüncü kattaki balkon kadar uzun olan Tsiory, olağanüstü ayrıntı ve inceliklerle tasvir edilmiş bir zırh giymişti. Heykelin yüzü yukarıdaki kubbeye ve ötesindeki gökyüzüne dönüktü. Tsiory'nin iki eliyle tuttuğu kılıcı, fıskiye'nin kan kırmızısı sularına doğrultulmuştu.

Tau ilk başta, günün ölümlerinden bazılarının çeşmeye düşerek suları kirletmiş olabileceğini düşündü. Yaklaştıkça durumun böyle olmadığını fark etti. Su kan kırmızısına boyanmıştı ve Tsiory'nin kılıcının kabzasından aşağıya, kılıcının uzunluğuna ve çeşmenin çanağına akıyordu. Tau, bir Indlovu'nun savuruşunun yanından geçip kılıcını adamın ciğerlerine saplarken, Tsiory'nin anısını sürekli akan kırmızı bir havuza sabitlemek kanlı görünüyordu, diye düşündü.

İleride Kellan, Odili'nin adamlarının arasından bir yol açmış ve amcasının savunmaya çalıştığı koridora doğru ilerliyordu. Scale Jayyed çeşmenin yanında Indlovu'yla savaşmayı seçmişti. Hepsi şampiyonun yardımına gidemezdi. Arkalarında bıraktıkları Indlovu saldıracak ve onlar da mahvolacaktı. Öte yandan, Tau Kellan'ın yalnız gitmesine izin verirse, koridorun girişindeki Indlovu onu keserdi.

Ne yapacağını bilemeyen Tau, hırlayan bir tam kanlıyla kılıçlarını çaprazladı. Indlovu iyiydi. Adamın kalkanının nerede durması gerektiğine dair doğaüstü bir hissi vardı ve kılıcı som bronzdan bir bıçaktan çok bükülen bir zincir gibi hareket ediyordu. Tam kan, Ihashe grileri içindeki bir Lesser'dan korkmadan sertçe saldırdı.

Tau adamın ilk iki vuruşunu savuşturdu, ardından vuruşunu yaptı, onu bıçakladı ama bronz plakalarından birine isabet ettirdi. Soylu'nun işini bitirmeyi düşündü ama adamın takip eden vuruşu hedefi bulamadan kaçmak zorunda kaldı. Indlovu da hızlıydı.

"Tau, Kellan'la git!" Hadith bağırarak Tau'nun kendisiyle olan tartışmasını çözdü.

Tau dövüşün temposunu artırarak Indlovu'yu geri adım attırdı ve işini bitirmeye hazırlanırken, kükreyen bir Jabari

atıřmaya katıldı. Tam kan Jabari'nin kılıcına bir darbe indirerek elinden dūřurdū ve Kūuk Asil'i öldürme řansını yakaladığını gören tam kan saldırdı.

Tau kendini öne attı, dengesi bozulmuştu ama hedefindeydi. Zayıf tarafındaki kılıcı darbeyi yakaladı ve Jabari'nin kalbinden uzağa çevirdi, güçlü tarafındaki silahının bıçağı ise tam kanın boynuna girdi ve bir kan yağmuru içinde karşı taraftan fırladı. Jabari gözleri fal taşı gibi açılmış ve ölüme ne kadar yaklaştığının farkına varmış bir halde geriye doğru tökezledi.

"Kılıcını al!" Tau ona dönüp Kellan'a yardım etmek için koşmasını söyledi. Arkasında ayak sesleri duydu ve kendini savunmak için hazırlandı. Bu Jabari'ydi, kılıç elindeydi. Tau boğazının içinde hırladı. Jabari'nin varlığının yardımcı mı yoksa engel mi olduğundan emin değildi ama her iki durumda da tartışacak zamanı yoktu. Gelmişti ve Kellan'ın omurgasını hedef alan bir kılıcı hemen engellemek zorunda kalmıştı.

Bıçağının kenarındaki öldürücü kesiğı Kellan'ın kalkanıyla aynı anda yakaladı.

"Tam zamanında!" dedi Kellan.

"Aptal!" diye lanetledi Tau. "Bu dövüşün peşinden koşuyorum."

Kellan, kendisini öldürmeye çalışan Indlovu'nun bağırsaklarını deşerken, "Amcam," diye cevap verdi.

Tau terazinin geri kalanına baktı. Çeşmenin etrafındaki çatışmalar şiddetlenmişti ve yakın zamanda yardıma gelemeyeceklerdi.

"Yere yat, Jabari!" diye bağırdı Kellan, kalkanını kaldırıp Astsubay'ın beynini dağıtacak bir darbeyi durdurmak için.

Jabari yakalanmış bir balık gibi hava üflüyordu. "Çok fazla var." "Yakın dur," dedi Tau, kılıcını bir adamın gözüne saplayarak ve bir seviye düşerek diğerini kasığından mızrakladı. Her iki adam da yere düşerek yerlerini üç kişinin daha alması için yeterli alan yarattı.

"Amca!" diye seslendi Kellan.

"Soluna doğru. Hatlarını kırın," diye bağırdı Abşir Kellan'a. "Sağa," diye emretti kendi adamlarına.

Kellan sola doğru ilerledi. O tarafta Kraliçe'nin Muhafızları ile arasında sadece birkaç adam vardı ve Abshir'in emriyle daha fazla Kraliçe'nin Muhafızı yardım için harekete geçmişti. Tau onu takip etti ve üç adamla savaştı.

Indlovu ve Jabari'yi hayatta tutmaya çalışıyordu, ancak b i r zamanlar arkadaşı yaklaşan her bıçağı kendine saplamaya kararlı görünüyordu.

"Yakında kal!" Tau ona tekrar

söyledi. "Ben... yakınım!"

"Çabuk, şimdi!" Abshir dedi ki. "Bırakın geçsinler."

Ve böylece Kraliçe'nin Muhafızları'na katılmış oldular. Tau cesetlerin, kalkanların ve kılıçların oluşturduğu baskının ötesine baktı. Tau'nun pozisyonunun ötesinde Hadith ve terazi çeşmeden geriye itilmişti. Odili'nin daha fazla adamı antredeydi. Diğer koridorlardan geliyorlardı. Ölçek Jayyed ve kraliçeye sadık adamlar için ihtimaller artmıştı.

"Kraliçe nerede?" Kellan amcasına sordu.

"Arkamızda, ama içeri girmenin başka yolları da var. Kellan, burada bekle. Ona gitmeliyim."

Kellan başını salladı, amcası geri çekildi, Odili'nin tam kanları onun açtığı boşluğa doldu ve birkaç bıçak Abşir'in yüzüne ve vücuduna saplandı. Birkaçını kenara itti ve Kellan çizgiyi koruyarak öne çıktı. Bir Indlovu içeri daldı, Abşir'e doğru savrulurken gözleri parlıyordu. Kellan adamın kafatasını yardı ve Abşir bağırarak yere düştü.

Şampiyonun düştüğünü görmek Odili'nin Indlovu'sunu cesaretlendirdi. Tüm ağırlıklarıyla Kraliçe'nin Muhafızlarına yüklenerek savunma hattını geriye ve koridora doğru eğdiler. Muhafızlar çok az sayıdaydı ve koridorun ağzı bir arada durabilecekleri anlamına geldiği için dayanmışlardı. Indlovu'nun baskısı muhafızların avantajını kırmakla tehdit ediyordu. Tau bıçaklarını hasar verebileceğini düşündüğü her yere sapladı ama bu onun tarzı bir dövüş değildi. Bir kalkan duvarıyla savaşmak gibiydi.

"Onu geri getirin," diye bağırdı Kellan Tau'ya.

Tau, Jabari'nin yardımını isteyerek geri çekildi. Şampiyonu yakaladılar ve savunma hattından uzaklaştırdılar. Abshir koltuk altının hemen altından kesilmişti ve yarası derindi.

"İyi olacaksın," dedi Tau ona. Ayağa kalktı, dövüşe geri dönmek istiyordu ki Abshir bileğine yapıştı ve onu aşağı çekti.

"Ihashe, kraliçe korunmalı!" dedi Tau'ya. "Bu koridorun uzak ucu Tanrıça'nın Seçimi olarak bilinen odaya açılıyor. Söyle

Kellan altın kapıyı alsın. Odili'den önce onu bulmalı. Kellan'a söyle!"

"Odili?"

"Git!"

Tau ayağa kalktı.

"Geliyorum," dedi Jabari.

Tau dinlemiyordu. "Kellan," dedi savaşılan adamın arkasından.

"Amcan yaralı ama kraliçenin nerede olduğunu biliyorum."

"Sen git!" Kellan omzunun üzerinden bağırdı. "Ben onları geride tutarım." "Şampiyon seni istedi."

"Çünkü en iyi dövüşçünün ben olduğumu düşünüyor," diye homurdandı Kellan yumruklar, kalkan blokları ve karşı saldırılar arasında, "çünkü onun yerine şampiyon olabileceğimi düşünüyor. Ama yanılıyor. Sen daha iyisin. Kraliçeyi kurtar!"

Tau gitmemeliydi. Gitmemesi gerektiğini biliyordu. Kraliçeyi düşünmüyordu. Abasi Odili'yi düşünüyordu. Bunun için doğru kişi o değildi.

"Gidelim!" dedi Jabari, bir elini Tau'nun omzuna koyarak. "Odili'nin bundan kurtulmasına izin veremeyiz."

Tau Kellan'dan ve kavgadan uzaklaşıp uzun koridora baktı. "Kaçamayacak," dedi.

ON ALTINCI BÖLÜM



ENRAGED

Tau ve Jabari koridorda hızla ilerlediler. Önce Osonte'de sonra da Xidda'da hüküm sürmüş Omehi kraliçelerinin resimlerinin yanından koşarak geçtiler. Ejderha Kraliçesi Taifa'nın portresinin yanından koşarak geçtiler. Kızı Kraliçe I. Tsiora'nın ve Tau'nun adını söyleyemediği kraliçelerin portrelerinin yanından geçtiler. Tanrıça'nın Seçimi denilen odaya koştular.

"Şimdi nereye?" Jabari bir daire çizerek sordu.

Sekizgen bir odadaydılar; her köşede bir kapı vardı ve her kapı farklı bir renge boyanmıştı.

"Altın," dedi Tau.

Altın renkli kapı, uzanmış sandalyeler, masalar, bitkiler ve çiçeklerle dolu küçük bir avluya açılan başka bir koridora açılıyordu. Burası bir vahaydı, şehirden, sıcaktan ve dünyadan kaçmak için bir sığınak.

Tau odunların kesilme sesini duydu. Sesler duydu ama dikkatini çeken şey önündeki zemin oldu. Yarımadayı taklit edecek şekilde şekillendirilmişti. Bir sanatçı vadilerini yeniden yaratmıştı. Harita Kükreme'den Bilek'e kadar her şeyi ve bu ikisi arasındaki her şeyi gösteriyordu. Yarımadanın en büyük şehirleri oradaydı ve her biri en ikonik binalarının tasvirleriyle ayırt ediliyordu. Tau Kigambe, Jirza, Palmiye ve Kale Şehri'ni gördü.

"Tau," diye tısladı Jabari.

Tau haritaya neden baktığını biliyordu. Onlara gözlerini diktiği anı uzattığını biliyordu.

"Tau, ne yapıyorsun?"

Tau gözlerini kaldırdı ve Odili'yi, Dejen'i, KaEid'i ve iki tam

kanlı Indlovu.

"Şu kapıyı kesiyorlar," dedi Jabari. "Kraliçe içeride olmalı."

"Evet," dedi Tau, ileri doğru yürüyerek.

"Dört kişiler ve KaEid var. Tau..."

Tau artık dinlemiyordu. Uzun otların arasında sürünen bir inyoka gibi avına yaklaşıyordu. Saldırma ve öldürme zamanı gelene kadar görünmeyecekti. Çok geç olana kadar orada olduğunu bile bilmeyeceklerdi.

"Abasi Odili!" Tau yirmi adım öteden bağırdı. Onunla yüzleşmek için döndüler. "Sen benim babamı öldürdün ve hayatımı mahvettin. Teraziyi dengelemek için buradayım."

Abasi Odili şaşkın şaşkın baktı. Sonra kendine gelerek konuştu. "Ortak, ben birçok babayı öldürdüm ve birçok hayatı mahvettim. Daha açık konuşmalısın."

Odili bir el hareketiyle tam kanlardan birini Tau'nun üzerine gönderdi. O ve diğer tam kanlı kapıyı kesmeye devam ederken Dejen ilgisiz bir şekilde başka tarafa baktı.

Indlovu geldi ve Jabari Tau'nun yanında durmak için hareket etti. Indlovu kılıcını kaldırmıştı. "Ben Abiodan Onyakachi-"

Tau hamle yaptı, Abiodan engellemek için kılıcını salladı ve Tau yere düşerek kılıcıyla adamın baldırını kesti. Indlovu düşmeye başladı ve o düşerken Tau güçlü tarafındaki kılıcını kafatasına sapladı. Ölü adam kiremitli zemine yığıldı. Tau kılıcını sallayarak kurtardı ve devam etti. Jabari artık yanında değildi. Jabari ölü soyluya bakıyordu.

"Abasi Odili!" Tau seslendi.

"Bu kadar yeter!" dedi KaEid. "Abasi, onları öldürt ve Tsiora ile işimizi bitirelim."

İlk tepki veren Dejen oldu. Kılıcını Tau'ya doğrultmadan önce kalın ve parçalanmış ahşap kapıya neredeyse çökertecek bir tekme attı.

"Tau..." dedi Jabari.

"Senin adın ne Asil?" Odili kendi kılıcını kınından çıkararak Jabari'ye sordu. "Ve bu Ortak ile ne yapıyorsun? Türünüze karşı nasıl bir ihanet bu?" Odili bir adım attı

Dejen'den uzaklaştı, kalan Indlovu'yu da yanına çekerek canavar Ingonyama'yı Tau ile aralarına koydu.

KaEid kollarını kaldırdı ve göz bebekleri toplu iğne kadar küçüldü.

"Tau..." dedi Jabari.

Tau hazırды. Dejen'i yok edecek ve onu öldürecekti, sonra da Indlovu'yu, Odili'yi en sona bırakarak. Eti kemiklerinden ayıracak, gözlerini kafasından ayıracak, dilini kesecek ve bıçağının ucunu adamın penisinin yarığına sokacaktı.

Ama KaEid Oro Tau'ya koruma ateşi açmadı. Belki de onunla ilgili bir şey ona bunun istenen etkiyi yaratmayacağını söylüyordu. Belki de onların acılarını uzatmak, yüzlerindeki umutsuzluğu görmek istiyordu. Tau bilmiyordu, asla da bilemeyecekti ama Oro'nun yeteneğini Dejen'i öfkelenmek için kullanması ve Omehi'nin en korkulan savaşçılarından birini bir ölüm gücüne dönüştürmesi onu şaşırtmıştı.

Dejen kükredi, kasları büküldü, gerildi ve katlandı, kalınlaştı, çoğaldı. Bol gelen zırh kaplamalı siyah derisi sıkılaştı ve üniformanın dokuma kıvrımlarının bir Ingonyama öfkelenene kadar saklı tuttuğu kan kırmızısı deriyi ortaya çıkardı. Dejen çekici bir adam değildi ve KaEid'in hediyesi içinden akarken, çirkin, zalim görünümlü, bir devdi.

İki nefes içinde canavar Dejen önlerinde durdu. Tau'nun avuç içi kadar geniş bir burundan hava çekti, kalkanını ahşap kapının yanından kaldırdı ve kenarını kapıya üç kez vurdu. Ingonyama'nın hızı Tau'yu hazırlıksız yakalamıştı. Tau, Dejen'in kapıya vurduğunu fark eder etmez, kapı onun doğaüstü güçteki yaylım ateşi altında tutuşarak yıkıldı. Odanın içinden bir kadın çığlık attı.

Dejen tekrar homurdandı ve Büyük Soylu'nun dönüşümü başladığından beri olduğu yerde çakılı kalmış olan Tau'ya döndü.

"Bazı teraziler asla dengelenemeyecek kadar tek taraflıdır, küçük gri," dedi Odili, yıkık kapının üzerinden geçip kraliçenin saklandığı odaya girerek.

Tau, Odili'nin sözlerinin dikkatini çekmesine izin verdi; bu, hayatına mal olmaya çok yaklaşan bir hataydı. Dejen kılıcını **savurarak** ileri atıldı.

Jabari bağırdı ve Tau saldırıyı görmekten çok hissetti. Yana doğru daldı, Ingonyama'nın bronz ıslığının geçtiğini duydu ve bıçak havayı yırtarak Tau'nun yüzünü kafatasından ayırmaya bir parmak mesafedeyken yağlı metalin kokusunu alabildi.

Yere çakıldı, yuvarlandı ve tekrar ayağa kalktı. Dejen'in kılıcı onu tekrar tehdit etmeden önce Jabari'ye söyleyebildiği tek şey "Kraliçe-" oldu.

Tau o salıncaktan, bir sonrakinden ve bir sonrakinden dans ederek uzaklaştı. Jabari'ye doğru bir bakış fırlattı. Jabari kılıcını havaya kaldırmış, parçalanmış kapının üzerinden geçip diğer odaya doğru ilerliyordu.

Tau tüm dikkatini Öfkeli Ingonyama'ya verdi. "Güney'deki Indlovu testini hatırlıyor musun?" Tau söyledi. "Orada öldürdüğün adamı hatırlıyor musun?"

Dejen homurdandı ve savurdu. Tau geri çekildi, avluyu bir savaş alanındaki arazi gibi kullandı. Üzerinde boş bir rabba tenceresi olan küçük bir yan sehpayı aldı ve hepsini Dejen'e fırlattı, o da havadan kesti.

"Orada öldürdüğün adamı hatırlıyor musun? Hatırlamalısın, çünkü bu gecenin son gecen olmasının sebebi o."

Dejen saldırdı ve savurdu, ayak sesleri karo zeminde çınılıyordu. Tau kaçtı ama Ingonyama'nın kalkanını kullanmasını beklemiyordu. Dejen kalkanı yatay hale getirdi ve Tau'ya sert bir ters vuruşla savurdu. Tau bundan kaçamadı ve zayıf tarafındaki kılıcıyla engellemek zorunda kaldı. Darbeyi yakaladı, darbenin vücudunda yankılandığını hissetti ve ayaklarından kaldırılıp avluya fırlatıldı, düşerken omzunu çarptı.

Kaybedecek zamanı olmayan Tau ayağa fırladı ve Dejen'den gelen bir darbenin önünden kendini fırlattı. Tekrar ayağa kalktı, Dejen'in takip hareketinin etrafından dolandı, içeri girdi ve olabildiğince sert bir bıçak darbesi indirdi. Ingonyama'nın bronz plakalarına çarptı ve adamın kalkanına çarpmamak için düşüp yuvarlanmak zorunda kaldı. Ayağa kalktı, kendini Dejen'e doğru fırlattı ve karnına doğru bir bıçak darbesi indirdi. Keskin bronzun plaka, deri ve deri üzerinde sıyrıldığını hissetti. Saldırı normal bir adamı ikiye bölebilirdi ama KaEid'in gücü Dejen'in etini taşa çevirmişti. Tau fırladı ve ulaşamayacağı bir yere gitti.

Öfkeli Ingonyama yere baktı. Karnını saran deri parçalara ayrılmıştı ve çiziklerden birinden ince bir damla kan sızıyordu.

"Öldürün onu!" diye haykırdı KaEid, öfkesini sürdürmenin verdiği gerginlik sesinde yoğun bir şekilde hissediliyordu.

Dejen onu görmezden gelerek ilk sözlerini Tau'ya söyledi. "Common'ı testlerden hatırlıyorum. Tüm Lesser'ların yaşadığı gibi öldü, dizlerinin üzerinde." Dejen hücum etti ve Tau onu karşılamak için koştu.

Dejen, Tau'nun vücuduna doğru savurdu ve kaygan avına eğilme ya da geri sıçrama fırsatı vermedi. Tau'nun ikisini de yapmaya niyeti yoktu. Dejen'in üzerine atladı, kılıç uçları Ingonyama'nın boynunun yanlarına doğru yükseldi. Sıçrama Tau'yu Dejen'in kılıcının zarar veremeyeceği kadar yaklaştırdı ama Ingonyama'nın kabzası ve siperi Tau'nun yan tarafına saplandı ve Tau kaburgalarının çatırdadığını duydu. Acıyı hissetmedi. İçindeki tek his öfkeydi, kılıçlarının uçları Ingonyama'nın boynuna, çenesinin hemen altına saplanırken.

"Geber!" Zayıf tarafındaki kılıcı Ingonyoma'nın etine giremeyip ikiye ayrılırken Tau iblisin yüzüne doğru bağırdı. "Geber!" dedi tekrar, güçlü taraftaki kılıcı Dejen'in derisini delip altındaki sert kasın üzerinde kayarak ilerledi, öfkeli adamın kürek kemiğine saplandı ve ikisi de yere düşerken Tau'nun elinden kurtuldu.

Dejen Tau'nun gambesonunu kalkan eliyle kaptı ve Tau parçalanmış zayıf taraf kılıcını, babasının kılıcını Dejen'in suratına indirdi.

"Geber!" Keskin bronz bıçak Dejen'in dudağına, yanağına ve gözüne bir tırnak derinliğinde saplanıp narin küreyi kan ve irin fışkırmasıyla patlatırken Tau bağırdı.

Dejen bir çığlık attı ve Tau'yu tek koluyla on beş adım öteye fırlatarak havada bir saman bebek gibi savrulmasına ve yarımadanın ressam tarafından yapılmış maketine çarpmasına neden oldu. Orta Dağlar'ın yükseltilmiş sırtlarına, çatlayan kaburgalarıyla aynı tarafa düştü ve bu kez acıyı hissetti. Acı, orman yangını gibi içini yakıp kavurdu ve birkaç nefes boyunca tüm düşüncelerini yok etti.

"Ayağa kalk Dejen!" Tau KaEid'in bağırdığını duydu.

Tau kendini oturur pozisyona zorladı ve yere yığıldı.

Acı. Dişlerini sıkarak iyi tarafına doğru yuvarlandı. KaEid, Tau'nun kırık kılıcını tutmuş olan ve onu yüzünden çekip çıkaran Dejen'e elinden geldiğince çok enerji akıtıyor gibiydi.

Bronz, gözünün son parçalarını ve alt dudağının yarısını kopararak serbest kaldığında Ingonyama kükredi. Dejen tökezleyerek ayağa kalktı ve bir elini harap olmuş yüzüne dokundurdu. Nefes nefese kalmış ve kana bulanmıştı.

"Tau!" Jabari'nin çaresiz sesi odanın içinden geldi.

Tau o tarafa bir bakış fırlattı. Dejen de gözünü ona doğru çevirdi. Tau sendeleyerek ayağa kalktı. Jabari mücadelesini kaybediyordu. Karşısında tam kanlı biri ve Odili vardı. Odili gibi Kraliyet Soyluları kılıç ustalıklarıyla tanınmazlardı ama yine de iyi eğitimliydi ve bu da durumu ikiye bir yapıyordu. Tau'ya ihtiyaç vardı ama Dejen kılıç önden giderek saldırdı ve Tau'nun silahı yoktu.

Geriye doğru dans ederek Ingonyama'ya saksı bitkileri, küçük heykeller ve hatta ateşten kararmış bir mangal fırlattı. Sonra ölümü göze alan Tau, Dejen'in kör tarafına doğru dalışa geçti ve kendini adamın yanından geçip düşen kılıçlarına doğru fırlattı. İkisini birden almak için zamanı yoktu. Büyükbabasının kılıcını kaptı, Dejen'den gelen kaçınılmaz bir hamleyi engelledi ve neredeyse kılıcını darbenin arkasındaki güç yüzünden kaybediyordu.

Babasının paramparça olmuş kılıcının üzerine bir ayağını koyarak, onu kendisiyle birlikte sürükledi. Ölmeden onu yakalayabileceği kadar yer kazandığında, parçalanmış kaburgalarından gelen acı sesleriyle homurdanarak onu kaptı.

"Tau! Tau! Tau!" diye bağırdı Jabari.

Ve Tau, Dejen'e saldırdı, kılıçlarını olabildiğince hızlı bir şekilde devasa adama sapladı, savurdu ve ateşledi, Büyük Soylu'nun kalan gözüne olabildiğince sık nişan aldı. Saldırıları Dejen'i telaşlandırdı ve öfkeli adam ilk kez görme yetisini kaybetme korkusuyla savunmaya geçti.

Tau onu Dejen'i derinden kesemeyen amansız bir darbe yağmurunun altına gömdü ama amaçları bu değildi.

"Tanrıça seni lanetlesin, Dejen! Öldür onu!" Tau saldırısını sürdürürken KaEid uludu ve KaEid'i Dejen'in öfkesini sürdürmek için giderek daha fazla enerji harcamaya zorlayan saldırılar gerçekleştirdi.

"Bırakın beni!" diye bağırdı KaEid, sesindeki telaş had safhadaydı. "Bırakın beni!"

Tau kefeninin gittiğini biliyordu. İblisler geliyordu. Tau baskıyı arttırdı, kaburgaları her hareketi protesto ederken iradesi onu ilerletti.

"Bunu ödeyeceksin, Dejen!" Tau alay etti. "Öleceksin, Dejen! Sonsuza dek Ukufa ile birlikte Isihogo'da kör olarak yanacaksın, Dejen!"

"Bırakın beni!" KaEid onlara doğru tökezledi. "Bırak beni, seni aptal!"

Dejen bunu yapmayacaktı. Tau adamın gözlerindeki korkuyu görebiliyordu. Dejen öfke onu terk ettiğinde hayatının da yok olacağını biliyordu, çünkü Tau onu alacaktı.

Böylece Dejen savaşın gidişatını değiştirmek için elinden geleni yaptı. Yaralı Tau'yu geri itmek için gücünü, hızını, kurnazlığını ve eğitimini kullandı. Tau'nun kalçasına kötü ama keskin bir kesik attı ve Tau'nun bileğini almaya çok yaklaştı ama Tau babasının kılıcını tam zamanında çevirerek kılıcın kabzasındaki acımasız darbeyi yakaladı. Bu hareket onu kesilmekten kurtardı ama üç parmağını kırdı.

Dejen bastırdı, Dejen çaresizdi ve Dejen'in zamanı tükenmişti.

KaEid, her iki adamın da birbirlerinden uzaklaşmasına neden olacak kadar acı dolu bir çığlık attı. Dizlerinin üzerine çöktü ve boynunu pençeledi; kulaklarından, ağzından, burnundan ve gözlerinden kan fışkırdı. Yüzündeki deri kabarıyor, köpürüyor ve yırtılıyordu. Çığlıklar gurultulara dönüştü ve KaEid vücudunun sıvılarında boğuldu, ellerine indi, bir o yana bir bu yana savruldu, her ikisini de çürümüşlükle kapladı. Parmaklarını pençeleyerek yüzünü yırttı ve et şeritlerini rulolar halinde soydu. Sanki doğuracakmış gibi ağzını sonuna kadar açtı ve bir pislik seli kustu, bunu yaparken kolları gevşedi. Yere düştü, artık insan gibi görünmüyordu ve öldü.

Tau tekrar Dejen'e döndü. Ingonyama artık öfkeli değildi. Siyah derisi gevşemişti ve yaralarının acısından kamburu çıkmıştı.

Tau ona, "Sen benim babamı öldürdün," dedi.

"Bunu bir Lesser öldü diye mi yapıyorsun?" Dejen tükürdü, kelimeler

ezilmiş ağız tarafından bulandırılmıştı. "O hiçbir şeye değmezdi. Sen. Sen. Hiçbir şeysin!"

Dejen kılıcı önde, saldırdı. Tau öldürücü hamleyi kaydirdi ve babasının kırık kılıcını Büyük Asil'in göğsüne ve Asil kalbine sapladı.

"Belki de," diye fısıldadı Tau, adamın yaşam kanının yarasından parmaklarına ve elinden aşağıya doğru aktığını hissederek, "ama sen öldün."

Dejen nefes almaya çalışarak soluk soluğa kaldı. Gözleri Tau'nun yüzüne sabitlenmişti. Tau bir elini Ingonyama'nın omzuna koydu ve bıçağı daha derine saplayarak onu kendine çekti. Dejen'in dudakları kıpırdadı ama hiçbir şey söylemedi ve asla da söylemeyecekti.

"Tau!" Jabari'ydi.

Tau babasının kırık kılıcını Dejen'in bedeninden söktü ve Soylu'nun yere düşmesine izin verdi. Ölü adamın ötesine geçti ve sendeleyerek Jabari'nin hayatı için savaştığı ve kraliçenin de kendi hayatını korumak için saklandığı odaya doğru ilerledi. Tau, Abasi Odili'yi öldürmeye gitti.

KAÇIŞ

Tau odaya daldı. Önce Jabari ve İndlovu'yu gördü. Karşı karşıyaydılar ve İndlovu sarhoş gibi hareket ediyordu. Jabari'nin birkaç yerinden kan akıyordu ve kılıcını tutmakta zorlanıyordu. Kraliçe de oradaydı. En saf beyazından yüksek sırtlı bir elbise giymiş olan Tsiora sırtını duvara dayamıştı ve kalın yastıklar ve ipek battaniyelerle üst üste yığılmış gösterişli bir yatağın yanında duruyordu. Yalnız değildi. Yanında orta yaşlı bir kadın vardı. Kadının sert ama çekici bir yüzü vardı ve o anda ellerini İndlovu'ya doğru uzatmıştı. Tau'yu görünce ellerini bıraktı.

Üstün Yetenekliydi ve tam kanı etkisiz hale getirmişti. Jabari'nin hâlâ hayatta olmasının sebebi oydu. Tau tam kana doğru ilerlerken arkasından bir ses duydu. Kılıcı önde, döndü ve Abasi Odili'nin fırlattığı toprak testiği parçaladı.

Abasi odanın karşı köşesinde, Yetenekliler'den ve savaşan adamlardan olabildiğince uzakta duruyordu. Koruyucu meclis üyesi ve Kraliyet Soyluları'nın darbesinin mimarı nefes almadan odadan kaçtı. Tau, Odili'nin peşinden gitti ve Jabari'nin acı içinde haykırdığını duydu.

Tau kapıdaydı. Arkasına baktı. Kraliçe gözlerini ona dikmiş, ona kilitlenmişti ve Üstün Yetenekli kadın dudaklarını büzmüş, suratsız suratlı görünüyordu. En azından çeyrek dönem boyunca Isihogo'dan enerjiye erişemeyecekti. Savunmasızdı. En kötüsü de Jabari'ydi. Alnından çenesine kadar derin bir kesik almış ve gözünü ıskalamıştı. Zemin kanla kayganlaşmıştı ve Tau izlerken İndlovu onu kalkan kolunun pazusundan bıçakladı.

"Tau!" Jabari çığlık atarak geriye ve yere yuvarlandı.

Tau kapıdan dışarı baktı. Abasi kaçıyordu ama Tau onu yakalayabilirdi. Bunu yapmak için bir adım attı, odaya son bir kez baktı ve yaşça kendisinden bir ya da iki devirden fazla uzakta olamayacak kraliçeyi gördü.

Hepsine liderlik edebileceğini düşünmek delilikti. Hayatta kalmalarını bu kızın Xiddeen'lerle barışı yeniden tesis etme becerisine bağlamak delilikti. Çaba başarısız olacaktı ve Tau hala Abasi'yi yakalayabilirdi. O hala...

Tau hüsrânını haykırdı ve dövüşe doğru koştu. Onun geldiğini duyan Indlovu saldırıyı karşılamak için savruldu ve kılıçları çaprazlandı. Tau kırık kılıcıyla yüksekten çalım attı ve güçlü tarafıyla alçaktan saldırdı, kaburgaları tüm bu süre boyunca acı içinde parlıyordu. Indlovu'nun kalkanı yoktu. Yüksekten gelen saldırıyı engelledi ve diğer kılıçla ezildi.

Yine de adamın cesareti vardı. Boştaki eliyle kemerinden bir hançer çıkardı ve Tau'nun göğsüne yöneldi. Tau, Soylu'nun karnına saplı kılıcı kullanarak Indlovu'yu yarım daire şeklinde sürükledi, saldırısını savuşturdu ve ölümcül bir bıçak girişimini sıyrıklara dönüştürdü.

Onlar dönerken Indlovu dengesini korumaya çalışıyor, acı içinde bağıırıyordu. Dudakları geriye doğru çekilmişti ve ağzı açıktı, kanla karışık tükürük dişlerinin arasında dolaşıyordu. Tau sol elini ileri atarak kırık kılıcını adamın köprücük kemiğine sapladı. Indlovu içini çekti, havası tükenmişti ve sonra her şey bitmişti.

Her yeri kan içinde olan Jabari, oturana kadar sırtını arkasındaki duvara dayadı. Yüzündeki kesiği sildi, kanı bulaştırdı ve korkunç bir maske takıyormuş gibi görünmesini sağladı.

"Kraliyet için mi savaşıyorsun?" Kraliçe Tsiora titreyerek sordu.

Tau cevap vermedi. Odili'yi yakalamak zorundaydı. Kapıya doğru koştu ve üç adamla karşılaştı. Geri sıçradı, kılıçları hazırды.

"Tau, sakın ol," dedi Kellan, "Benim."

"Odili nerede?"

"Odili? Onu görmedik."

Kellan, Hadith ve Uduak'la birlikteydi.

"Kraliçem." Kellan dizlerinin üzerine çökerek ayağının önündeki yere baktı. Onu izleyen Hadis ve Uduak da aynı şeyi yaptı. "Biz

Mümkün olan en kısa sürede geldik," dedi Kellan ona.

İlk olarak sert Yetenekli kadın konuştu. "Kaleyi kazandık mı? Kraliçe güvende mi?"

"Abshir nasıl?" Kraliçe Tsiora sordu.

Kellan başını kaldırdı. "Kraliçem..." Durakladı, ağzı bir iki kez açılıp kapandı. "Şampiyon Okar sizi savunmak için savaşırken öldürüldü," dedi. "Ben onun yeğeniyim, Kellan Okar, İndlovu Kalesi'nin üçüncü dönem inisiyesi."

"Abshir öldü mü?" Tsiora hâlâ titriyordu ama ellerini sıkıca kavuşturmuş, sanki kendini bir arada tutmaya çalışıyordu. "O senin amcan mıydı? Özür dilerim."

Üstün Yetenekli Kellan'a doğru yürüdü ve dikkatini ona çekti. "Saldırı püskürtüldü mü?"

"Vezir Nyah," dedi Kellan, Yetenekli kadına hitaben, "Kraliçe'nin Muhafızları kaleyi tutuyor ama Odili'nin İndlovu'su tarafından kuşatma altında."

"Kraliçem," dedi vezir, "muhafızlara tekrar katılmalıyız. Kaleyi savunmalı ve savaş lordunun oğlunun güvenliğini sağlamalıyız. Odili elini gösterdi ve cezalandırılacak, ama savaş lordunun oğlunu kaybedersek, Kana ölürse-"

"Onu nasıl görmedin?" Tau diz çökmüş Kellan'a sordu. "Daha az," dedi vezir, "Majestelerinin huzurundayken-" "Uzağa gitmiş olamaz," diye ısrar etti Tau. "Onu bulmalıyım-" "Küçük!" diye bağırdı vezir Tau'nun üzerinden.

"Tau, diz çök," diye tısladı Kellan.

Tau yapmadı. Vezire doğru döndü ve ona doğru uzun bir adım attı. "Bana bir kez daha Lesser de."

Vezir gözlerine inanamıyor gibiydi. Yutkundu, ağzını açtı, sonra kapattı.

Tau Kellan'la konuştu. "Odili'yi bulmaya gidiyorum."

"Nyah haklı, lhashe," dedi kraliçe Tau'ya. "Siperlere gitmeliyiz. Adamlar hayatta olduğumuzu ve bu savaşın hâlâ bir değeri olduğunu bilmeli. Bunu tek başımıza başarabileceğimize inanmıyoruz. Bize eşlik edecek misin? Kraliçenizi koruyacak mısınız?"

"Yapacağız kraliçem," dedi Kellan.

Tau, Odili'nin kaçmasına izin veremezdi.

"İsminizi öğrenebilir miyiz?" Kraliçe Tsiora söyledi.

Bunu kabul etmek istemiyordu ama onunla her konuştuğunda şok oluyordu.

"İsim mi? Benim... Tau. Tau Solarin."

"Sen de gelecek misin, Tau Solarin?"

Tau'nun nabızı hızla atıyordu. Çok yaklaşmıştı. Çok yaklaşmıştı ve şansını kaybetmişti. Kraliçesine başını salladı.

"Size teşekkür ederiz," dedi. "Ayağa kalk, Kellan Okar. Kalkın, onun bölüğündeki adamlar. Bizi kalemizin siperlerine götürmenizi istiyoruz. Bu darbenin ezildiğini göreceğiz."

GATES

Ölen Indlovu, Dejen ve KaEid'in cesetlerinin yanından geçtiler. Kraliçe gözlerini kapatarak Nyah'ın onu katliamın ötesine götürmesine izin verdi. Vezir önündeki manzaraya inanamıyor gibiydi.

Nyah kraliçeye gördüklerini anlatırken, "KaEid bir iblis tarafından öldürülmüş," dedi. "Ingonyama Olujimi öfkelenmiş olmalı, ama o... bir kılıç tarafından öldürülmüş gibi görünüyor." Nyah Tau'ya döndü. "O öfkeliydi ve sen yalnızdın. Bu nasıl oldu?"

"KaEid'in kefeni çöktü. İlk ölen o oldu. Bıçak onu göğsünden vurduğunda Dejen öfkelenmemişti," diye anlattı Tau.

"Bıçak onu... Öfkeli bir Ingonyama ile Yetenekli'nin örtüsü çökene kadar dövüştüğünüzde öfkelenmediniz mi? Burada önerilen şey bu mu?"

Nyah "kefen" kelimesini vurgulayarak bu kelimeyi ilk Tau'nun kullandığına dikkat çekti. Tau bunu duymazdan gelerek başka bir şey söylemedi ama Nyah'nın gözlerini üzerinde hissediyordu, bakışları sırtını kaşındırıyordu.

Siperlere doğru koşarlarken Kellan kraliçeye ve vezirine bildikleri her şeyi anlattı. Onlara Jamilah'dan ve Xiddeen Toplantısı'nda gerçekleştiğine inandıkları şeylerden bahsetti. Haberler veziri yaşlandırmış gibi görünüyordu. Kraliçe Tsiora daha soğukkanlıydı ama telaşını da gizleyemiyordu.

"Abasi ve Taia bizi mahvetti," dedi vezir. "Hepimizi öldürdüler."

Kraliçe Tsiora, "Xiddeen'e ihanete uğradığımızı söyleyeceğiz," dedi.

kalenin orta avlusuna vardılar.

Tau bu konuda endişelenmeleri gerektiğinden emin değildi. Avlu boyunca dağınık bir çatışma vardı. Kraliçe'nin Muhafızları kazanıyordu ve bu cesaret verici olmalıydı. Ama değildi. Kalenin ağır bronz kapıları her birkaç nefeste bir sallanıyor ve eğiliyordu.

"Koçbaşı," dedi Kellan.

Hadis siperleri işaret etti. "Yukarıda."

Çatışma vardı. Birkaç Indlovu surlara tırmanmıştı ve savaş lordunun oğluyla birlikte savaşan Kraliçe'nin Muhafızları onları geldikleri yoldan geri göndermek için ellerinden geleni yaptılar.

"Kana," dedi kraliçe.

"Tanrıça aşkına!" diye haykırdı vezir. "Eğer bu vahşi kendini öldürtürse..."

"Yardıma ihtiyaçları var," dedi Kellan.

Hadith, Tau ve Uduak'a bakarak Kellan'a "Kraliçeyle kal," diye önerdi. Uduak homurdanarak onayladı ve üç adam, Tau'nun yaralı tarafı her adımda ona işkence ederken, taş merdivenlerden siperlerin tepesine doğru koşmaya başladı.

Tepede, Tau dışarıya ve aşağıya baktı. Odili'nin adamları her yerdeydi. Kale kuşatılmıştı ve Indlovu'nun onu aşması uzun sürmeyecekti. Bir sürüsü duvarlara tırmanmak için halatlı kancalar kullanıyordu ve iki Indlovu birliği bronz uçlu bir koçbaşını kapılara doğru sürüyordu. Koçbaşını yöneten savaşçıların arkasında, silahları yansıyan meşale ışığıyla titreyen birkaç yüz Indlovu bekliyordu. Sıcak gece yanık zift, deri, ter ve kan kokuyordu.

Tau duvarlara doğru koştu ve halatlı kancalardan birini keserek yerinden çıkarmak için elinden geleni yaptı. Halat bir kol kadar kalındı ve dağcılarının ağırlığıyla gerilmişti. Kesmesi zordu ve Tau bir adamı öldürme girişiminden vazgeçmek zorunda kaldı.

"Bırak onu!" diye bağırdı Hadith. "Xiddian'a gidin."

Kana ağır ihtimallerle savaşıyordu. Tau acı içinde sendeleyerek savunmaya geçti ve bu sırada bir Indlovu'nun yüzünü parçaladı.

Oraya ilk Uduak vardı. Tam kanlı biriyle karşılaştı ve birbirlerinin kalkanlarına saldırdılar. Hadith dövüşe katıldı, alçaktan gelerek kılıcını Uduak'ın rakibinin kasıklarına sapladı. Uduak'ın

Indlovu ığlık atarak uzağa düştü.

Hadith'in yanında bir Kraliçe Muhafızı düz bir hamleyle öldü ve korumaya çalıştıkları adam olan Kana boşluğa adım attı.

"Geri ekilin!" Hadith emretti.

Kana başını salladı, uzun sa örgüleri kızgın yılanlar gibi omuzlarında uçuşuyordu. Sonra Odili'nin Indlovu'larından biri ona doğru savruldu. Tau yeterince yakın değildi ve Kana omzunu adama çevirmişti. "İzle!" Tau ığlık attı ve Kana eğildi, onun yerine bir sa örgüsünü kaybetti başını Indlovu'nun kılıcına doğru çevirdi. Kana kısa mızrağını adama sapladı. Indlovu kalkaniyle saldırıyı engelledi ve Tau bıçağını Soylu'nun boğazına gömdü.

Dört adam, Tau, Uduak, Hadith ve Kana, Kraliçe'nin Muhafızları'ndan birkaçıyla birlikte siperin kendilerine ait bölümünü tutarak tırmanışı gerçekleştiren Indlovu'nun geri kalanını öldürdüler. Uduak bir adamı etkisiz hale getirecek kadar ileri gitti, sonra onu surlardan başka bir tırmanıcının üzerine atarak ikisini de öldürdü. Bölgeyi temizledikten sonra halat kancalarını keserek yerinden oynattılar.

"Savaş alanı güvenli!" Hadith Kellan'a bağırdı.

 nefes sonra birleştiler. Kraliçe siperin iç tarafında, kaleye en yakın olan tarafta duruyordu. Aşağıda, muhafızları da savaşı kazanmıştı.

Kraliçe Tsiora avlunun taşları üzerinden katliamı izliyordu. Heykel gibi hareketsizdi ve başı dikti. Sanki resminin yapılmasını bekliyormuş gibiydi. Tau onun ne yaptığını anlamadı. Sonra Kraliçe'nin Muhafızlarından biri onu gördü ve alkışladı. Savaşların geri kalanı, avludakiler ve siperdekiler ona baktı. Hepsi kraliçelerini, bu savaşın sebebini gördü ve sadıklar bir çığlık attı. Tsiora kraliyet elini kaldırıp adamlarına doğru salladı, sanki onları kutsuyormuş gibiydi ve düzensiz tezahürat daha da yükseldi.

Yaw, Themba ile birlikte koşarak merdivenlerden ıktı. "Kardeşlerim!"

"Yaw, Themba," dedi Hadith. "Hâlâ hayatta olduğunu görmek güzel."

"şimdilik," dedi Themba, duvarların dışındaki Indlovu'ya bakarak.

Kraliçeyi gören Yaw başladı. Sonra dizlerinin üzerine kp Themba'yı da kendisiyle birlikte aşağı çekmeden önce başını Roar'daki dalgaların sürüklediği odunlar gibi aşağı yukarı salladı.

"Ayağa kalkabilirsiniz," dedi Tsiora. Kalktılar ve o da Kellan'la konuştu. "Adamlarımızı şimdi kim yönetiyor?"

Kellan kale kapılarının arkasındaki bir grup adamı işaret etti. "Kraliçem, Kraliçe Muhafızları'nın en yüksek rütbeli subayı muhtemelen oradadır. Kapılar düştüğünde, en şiddetli çatışmaların kaynağı orası olacak."

"Sen bir üçüncü devre inisiyesi misin?"

"Benim, kraliçem. Scale Osa'dan Inkokeli. Kraliyet onayı beklenirken bir Ingonyama olarak eğitilecektim."

"Görüyoruz. Sen artık bir Ingonyama'sın, Kellan Okar. Kraliyet onayı aldın. Siperlerdeki adamlara da liderlik edeceksin."

Okar gururla parladı. "Adınızı onurlandıracağım kraliçem."

"Kellan Okar, Ingonyama, bu kaleyi savunabilir miyiz?" diye sordu. "Zekiysek ve şanslıysak kaleyi koruyabilir miyiz?"

Okar'ın yüzü düştü. Kraliçesine yalan söylemek istemiyordu ya da söyleyemiyordu ve bu yüzden hiçbir şey söylemedi.

"Anlıyoruz," dedi Tsiora ve Tau kısa bir süreliğine de olsa, çok fazla sorumluluğu olan korkmuş bir genç kadın gördü. "Meydan okumamız çok önemli," dedi. "Bu nedenle, kraliçeye sadık olanların özellikle zeki ve şaşırtıcı derecede şanslı olmalarını emrediyoruz."

Hadis kıkırdadı ama kraliçeyi gücendirebileceğinden endişelenerek öksürüyormuş gibi yaptı. Kraliçe Tsiora ona gülümsedi, gözleri muzipçe parlıyordu. Hadis öksürüğü kesip ona gülümsedi.

Tau buna inanamıyordu. Bu çocuk kraliçe, birkaç kelime ve bir gülümsemeyle, Soyluların baskısından bahsederek Tau'nun kulaklarını tırmalayan Lesser'ı büyülemişti.

"İhanet mi?" Kana duraksamalı ve aksanlı bir Empirik dille konuşarak sordu. "Öyle," dedi Kraliçe Tsiora ona. "En yüksek makam tarafından ihanete uğradık-

Soylularımızın rütbeli üyeleri."

"Asalet..." dedi Kana.

Uduak uzakta, şehrin alçak duvarlarını işaret etti. "Bak!" "Xiddeen mi?" Kana kaşlarını çattı. "Babam geliyor."

Kana haklıydı. İstilacı güç Citadel Şehri'ne ulaşmıştı ve Odili henüz kaleyi ele geçirmemiş ya da kraliçeyi öldürmemişti. Muhafız Konsey Üyesi'nin planı çözülüyordu ve Seçilmişler'in

Bariş.

"Neden... babam burada?" Kana sordu.

Kraliçe ona, "Soylu'nun ihanetinin bizi aştığı bilgisini aldık," dedi. Kana onun daha fazlasını söylemesini bekledi ve Tsiora kendini toparladı. "Size gönderilen Yetenekli'nin darbenin bir ajanı olması muhtemel. O bir... ateş iblislerini çağırın biriydi."

Kana'nın yüzü karardı. "Üstü örtülüydü ve maskelenmişti." Yüzden yüze baktı ve Tau hiçbir teselli bulamayacağını biliyordu. "Conclave mi?"

Tsiora kendi gözleriyle Kana'nın gözlerini tuttu. "Bize babanın varlığının orada olanlara bir cevap olabileceği söylendi."

Kana eğildi, sert yüz hatlarına inançsızlığı kazanmıştı. "Ateş iblisi Conclave'i mi yakacak?" Vücudu gerilmişti ve Tau, Xiddian'ın kraliçeye saldırması ihtimaline karşı kendini hazırladı.

"Babam," dedi Kana, "hepinizi öldürecek."

"Ona ihanete uğradığımızı söyleyeceğiz," dedi Tsiora. "Biz-"

"Kraliçe," diye araya girdi Kana, Vezir Nyah'tan bir hırıltı kopararak, "Hayır. Achak, baba, herkesi öldürdü, her yerdeki tüm Seçilmişleri."

Kana konuşurken, Tau bronzun gıcirtısını duydu. Kapıların bağlarından kopup devrilirken çıkardığı feryat neredeyse insana aitti.

Hadith küfretti, Uduak ağırlığını Tau'nun yanına kaydırđı ve kraliçe mazgalları öyle bir kuvvetle kavradı ki Tau kerpiçleri çatlatabileceğini düşündü. Kapılar düşmüştü ve Odili'nin Indlovu'su bir çekirge sürüsü gibi Muhafız Kalesi'ne üşüşmüştü.

HEX

Kraliçe'nin Muhafızları, avludakiler öldü. Kan banyosundan sonra İndlovu'lardan biri karanlıkta bulut beyazı elbisesi göze çarpan kraliçeyi fark etti ve birçoğu ana gruptan ayrılarak merdivenlerden mazgallara doğru koşmaya başladı. Kellan yanındaki adamlara merdivenleri tutmalarını emretti ve Kana'dan geride kalmasını istedi. Tau itaat etmek için hamle yaptı ama kraliçe onun bileğini tuttu. Teni yeni soğumuş bir ateşin külü gibi yumuşak ve sıcaktı.

"Bizimle kalacak mısın, Tau Solarin?"

Bir nefeslik tereddütten sonra, "Kraliçem," dedi.

Kraliçe onun bileğini bırakmadı. "Teşekkür ederiz."

Kendini bir koranın telleri kadar gergin hisseden Tau, Kellan ve kılıç kardeşleri kaynayan bir İndlovu kitlesine karşı merdivenleri tutmak için mücadele ederken öylece durdu. Kardeşlerinin aldığı her darbeye irkildi ve gerildi. Ve Yaw yaralı omzuna aldığı bir darbeye siperin zeminine savrulduğunda, Tau kraliçenin tutuşunu test etti. Kraliçenin tutuşu sıkıydı, onu tutuyordu.

Ona baktı, ihtiyacını anlatmaya çalışıyordu. Kadın onu gördü ve merdiven savaşına geri döndü. Yüzü sakindi ama göğsü kabarmış ve parmakları sıkılmıştı.

"Kraliçem," dedi Nyah, "siperleri terk etmelisiniz. Çok uzun sürmeyecek."

Tau da aynı şeyi düşündü. Çok uzun sürmeyecekti.

"Sevgili Nyah," dedi Kraliçe Tsiora, sesi sabitti. "Gidecek hiçbir yer yok."

Nyah, Odili'nin adamlarını görünce başını rüzgar gülü gibi oynattı.

duvarların dışında, avlunun içinde ve merdivenleri iterek. Kraliçe haklıydı.

Tsiora, "Tau Solarin, eğer zamanı gelirse sizden bir iyilik isteyeceğiz," dedi.

"Kraliçem," dedi, kardeşlerine katılmaktan başka bir şey istemiyordu.

"Umudumuzu kaybettiğimizde, düşmanımızın eline düşmemize izin verme."

"Tsiora!" dedi Nyah. "Kraliçe Tsiora, hayır!"

Kraliçe vezirini parmağını kaldırarak susturdu. "Tau Solarin, bu konuda bize yardım edecek misin?"

Kana üçünü de akıllarını kaybetmiş gibi izledi. Mızrağı dışarıdaydı ve kavgaya doğru nişan almıştı, ancak Kellan'a kulak vermiş ve kavgadan uzak durmuştu. Tau'nun ne söyleyeceğini duymayı bekliyordu.

"Bunu yapamam," dedi Tau ona.

"Yapamaz mısın?" diye sordu.

"Önce ben öleceğim."

Durakladı, şaşırmıştı ama vazgeçmeyecekti. "Ve bizi kullanılmaya, sonra da bize zarar vermek isteyenler tarafından öldürülmeye mi terk edeceksiniz? Odili ve adamlarının merhametine kalmış oluruz."

Tau onun titrediğini hissedebiliyordu. Tutuşu sıkıydı ama titriyordu.

"Seni almalarına izin vermeyeceğim," diye söz verdi. "Onları durduracağım."

İşe yaramamalıydı. Akıllı olan herkes gecenin sonunu öngörebilirdi ama yine de Tau'nun sözleri onu sakinleştirdi.

"Tanrıça'ya ve bize sadık olanlara inancımız var," dedi.

Nyah sessizce ağlamaya başladı. Kana mızrağıyla oynuyordu. Kellan ve diğerleri geri çekilmişti. Uduak Yaw'ı da yanında sürüklüyordu. Merdivenler ele geçirilmişti ve Tau imkânsız bir söz verdiği için kendinden nefret ediyordu.

Son yaklaşıyordu ve bunu durdurmak için yapabileceği hiçbir şey yoktu. Ayaklarının altındaki zemin kıvranmaya başlarken ve yüzlerce gök gürültüsünün sesi geceyi yırtarken, o kadar da güçlü olmadığını düşündü.

İndlovu depremle merdivenlerden savruldu ve Kraliçe'nin Muhafızları siperlerden düştü. Tau kraliçeyi kenarından çekerek aşağıya doğru itti. Bir çığın ortasındaymış gibi ses çıkarıyor ve hissediyordu. Tau onları daha önce dağlarda görmüştü ama vadideydiler ve mazgalların zemininde yattığı için gürültüye neyin sebep olduğunu göremiyordu. Yine de çığlıkları duymuştu. Aşağıdaki adamların seslerindeki dehşeti duydu.

Sonra alev alev yanan bir ateş seli, kıvrılan bir alev sütunu gökyüzünü aydınlattı. Siperlerin kalın duvarlarının ardında bile ateşin kavurucu sıcaklığı Tau'nun derisindeki tüyleri diken diken etti.

"Tanrıça!" diye inledi Nyah.

"Ateş-iblisi!" dedi Kana, Tau ve kraliçenin yanında yerde yatarken.

Tau ayağa kalktı ve kraliçenin ayağa kalkmasına yardım etti. Avluya baktı. Avlunun bir bölümü yok olmuş, gencin içinden sürünerek çıktığı erimiş bir çukurun içine düşmüştü.

Yaratık hem hayranlık uyandırıcı hem de acınasıydı. Çok büyüktü ama Daba'da Hedeni'yi yakan ejderhanın yarısından daha küçüktü. Vücudunda açık yaralar vardı ve parıldayan siyah pullarının çoğu eksikti. Kanatları kenarlarından yırtılmıştı ve uzun, kıvrımlı boynu tasmalıydı, ancak onu kaçırdığı hapishanede tutan bronz zincir ikiye ayrılmıştı.

Yavru gökyüzüne doğru kükredi ve uğursuz bakışlarını hareketsizlikten sersemlemiş olan avludaki istilacı İndlovu'ya çevirdi. Ağzını açtı ve bir alev nehri püskürterek otuz adamı yakıp kül etti. Tau gözlerini kapatmak zorunda kaldı, alevler çok parlaktı ve söndüklerinde Tau, Odili'nin İndlovu'sunun canavara saldırdığını gördü. Bunun aptallığı ve cesareti Tau'yu belki de Seçilmişlerin Uhmlaba'daki en büyük savaş gücü olduğuna inandırdı.

Ancak Tau'nun düşüncesi, bir adamı çenesiyle yakalayıp ikiye bölen, ardından ön ayaklarının pençeli uçlarıyla bir diğerini yakalayan ve onu bir kaya gibi fırlatıp kalenin duvarlarından birine çarparak parçalara ayıran genç için hiçbir şey değiştirmede. Ejderha tekrar kükredi ve ne kadar cesur olsalar da İndlovu'lar geri çekildi.

Başlarına gelecekleri biliyorlardı. Bu bilgi onları kurtaramadı. Genç çocuk ateş püskürterek avluyu bir cehenneme çevirdi.

"Kimse böyle bir şeyi kontrol etmemeli. Hiç kimse," dedi Kana, Tau gencin bakıcısını fark ettiğinde.

"Zuri," diye fısıldadı.

Zuri ellerini uzatmış, parmaklarını ejderhaya doğru açmıştı ve Tau yüz adım öteden onun yüzündeki gerginliği görebiliyordu.

"Ne yaptın sen?" Tau söyledi. "Ne yaptın...?"

Kellan, Hadith ve Uduak sürünerek gelmişti. Yaw'a Kraliçe'nin Muhafızlarından biri bakıyordu. Omzu berbat haldeydi.

"Bu bir Orta Dağ Muhafızı değil," dedi Hadith. "Yavruyu serbest bıraktı," diye ekledi Kellan.

"Coterie," dedi Tau. "Hex nerede?" Onları ilk Uduak gördü. "Orada."

Tau, Uduak'ın elini takip etti. Topluluk oradaydı, Hadith'in Zuri ile birlikte gönderdiği beş adam tarafından korunuyorlardı.

"Isihogo'dan enerji çekmiyorlar," dedi Tau. "Nereden biliyorsun?" diye sordu Hadith.

"Onlarda o bakış, o odaklanma yok," diye yanıtladı Kellan.

"Ah," dedi Hadith, gözlerini Zuri'den zümreye çevirerek ve şüphesiz aradaki farkı görerek. "Ama Hex olmadan..." Hadis durakladı, anlamaya çalışıyordu. "O biliyordu. Bize Orta Dağlar'dan Muhafızları getirecek zaman yoktu. Başından beri biliyordu."

"Ne yaptın sen...?" Genç çocuk Odili'nin geri çekilen Indlovu'suna ateş püskürtürken Tau fısıldadı ve Zuri tökezledi, sadece ayaklarını tutabildi.

Zuri onu merdivenlere yönlendirdi ve genç çocuk Indlovu'yu merdivenlerin üzerinde yakarak geride kömür ve külden başka bir şey bırakmadı. Kraliçe'nin Muhafızları tezahürat yaptı, seslerinde bir umut vardı ve ejderha görünmeyen bir saldırganı aramak için başını ileri geri salladı.

Yavru Indlovu'yu parçalamıştı ve artık dikkati dağılmadığı için Zuri'nin kontrolüyle savaşıyor, onu zayıflatıyor, Isihogo'dan daha fazla enerji çekmesini talep ediyordu. Kefenini çökertiyordu.

"Bu Odili!" diye bağırdı Kellan.

Sefil, dört Indlovu ile birlikte avluya açılan koridorlardan birinden çıkmıştı. Genç çocuk onunla yıkılmış kapılar arasındaydı. Kapana kısılmıştı.

"Kellan Okar," dedi Kraliçe Tsiora. "O hainin yakalanmasını ya da öldürülmesini istiyoruz."

"Kraliçem!" Kellan, Scale Jayyed'in adamlarına işaret etti ve onlar da merdivenlere yöneldiler.

Tau Odili'yi görmüştü. Umurunda değildi. Zuri'nin gözlerinden, kulaklarından, burnundan ve ağzından kan gelmeye başlamıştı.

"Ne yaptın sen?" Tau dizlerinin üzerine çökerek zihnini boşalttı ve Isihogo'ya doğru uçtu.

SÜRGÜN

Yavru oradaydı ve kanatları zarar görmemişti; pulları eksik değildi. Yavru güçlü, yok edilemez görünüyordu. Zuri onun önündeydi, ellerini uzatmış ve yukarı kaldırmıştı. Bu kadar küçük birinin böylesine görkemli bir yaratığa hükmedebilmesi imkânsız olmalıydı. Yine de ejderha topukladı, ama bu çok uzun sürmeyecekti.

Zuri'nin örtüsü bir esintinin önündeki dumandan biraz daha fazlasıydı; inceliyor, kayboluyor, yok oluyordu. Ve işte oradaydı, güzeldi, alacakaranlıktaki güneş gibi parlıyordu, sıcak ve hayat doluydu. Tau onu Isihogo'da hiç kefensiz görmemişti. O, Tanrıça'nın yarattıklarının en safı, en görkemlisiydi ve ışığı iblisleri sürüler halinde kendine çekiyordu.

Tau şiddetli rüzgârlar ve gri renkli manzaranın içinden ona doğru koştu. Onun yanına koştu, kılıçlarını çekti ve kendini dengeledi.

"Git buradan!" diye bağırdı Zuri'ye, yeraltı dünyasının bitmek bilmeyen fırtınası arasında sesini duyurmaya çalışarak.

Zuri hâlâ kontrol için ejderhayla savaşıyordu. "Yapamam," dedi genç kıza başını sallayarak. "Bana izin vermiyor."

"Geliyorlar."

"Biliyorum. Özür
dilerim."

İlk iblis sislerin arasından çıkmıştı. Altı eklemlili bacağının üzerinde onlara saldırdı. Vücudu iki bölümden oluşuyordu; bir karın ve bir göğüs kafesi, kafası ise bir insanın göğsünün olması gereken yere gömülmüştü. Gözleri, beş tanesi, Zuri'ye sabitlenmişti ve ağzı, kemiğe benzeyen kısıkaçlarla çevrili açık bir delik olarak gerilmişti. Onu ve Tau'yu yakaladı.

mücadele etti.

"Özür dilerim," dedi Zuri tekrar.

Tau iblise bağırdı ve bir sonraki canavar, bu seferki devasa bir solucan gibi yerde sürünerek saldırırken ona defalarca vurdu. Yeni canavarın kafasını kesti ama canavar kılıcından kurtuldu ve ona doğru hamle yaptı. Tau kaçtı ve güçlü tarafındaki kılıcını sırtına indirdi. Çığlık atıp geri çekildi ve Tau'ya altı bacaklı ucubeyle savaşıma şansı verdi.

"Özür dilerim," dedi Zuri, altın gibi parlayan yüzü keder ve korkuyla doluydu. "Yapamam... Umarım-"

"Hayır! Dayan!" diye bağırarak Tau, insan gibi duran ama keçeleşmiş kürkle kaplı ve elleri yerine pençeleri olan üçüncü iblisin yolundan çekildi. Bu iblis onu yakaladı, sağ kolunun üst kısmını parçaladı ve başparmak uzunluğundaki et parçalarını kopardı. Dördüncü bir iblis sislerin arasından uludu, havayı kokladı ve dört ayak üzerinde Zuri'ye doğru ilerledi.

Tau bunu yapamadı. Ne kadar savaşırsa savaşınsın, iblisleri ikisinden de uzak tutamadı. Bu yüzden onların kendisini daha çok istemesini sağladı. Isihogo'ya uzandı.

"Tau!" Zuri panik içinde bağırdı.

Tau, Ananthi'nin hapisanesinden çekebildiği kadar çok enerji çekti. Kendini patlayacak kadar onunla doldurdu. Gücü onu yakmakla tehdit edene kadar, bir öğle güneşinden daha parlak olana kadar doydular.

İblisler yollarında durdu, artık Zuri'yle ilgilenmiyorlardı. Tau sisler içindeki yüzlercesinin homurtularını, ulumalarını, kükremelerini ve tıslamalarını duydu ve onlara seslenerek ondan uzaklaştı. "Sizin için buradayım, nihayet ete kemiğe büründüm. Gelin, cesaretiniz varsa gelin!"

Geldiler.

Tau kılıçlarını kaldırdı ve yeraltı dünyasının güçleriyle parladılar, katrana batırılmış ve meşalelerle yakılmış gibi yanıyorlardı ve bu ateşli kılıçlarla Ukufa'nın kölelerine saldırdı.

Döndü, döndü, savurdu, savurdu, olabildiğince hızlı hareket etti ve toplayabildiği kadar büyük bir güçle saldırdı. Bıçakları canavarları yaktı ve darbelerinden geri çekildiler.

Tau zaferi hissetti. Tau güç hissetti. Tau, armağanla aşılarmış kılıçlarıyla bu iblisleri öldürebileceğini hissetti ve eğer Zuri'yi kurtaracak şey buysa, o zaman bunu yapacaktı.

Bir iblisin kolunu kesti, diğerinin bacaklarını kopardı. Güldü. Tanrı olmak böyle bir şeydi işte. Bir kez daha savurdu, tutturdu; geriye doğru dans etti, sonra öne çıktı ve görmediği bir iblis, mızrağa benzeyen birkaç çıkıntısıyla onu sırtından hançerledi.

Acı Tau'nun içinden bir tsunami gibi akıp geçti. Ona sahipti ve görmediği şey sivri uzvunu ondan kopardığında, acı duyularını çaldı. Tau tökezleyerek uzaklaştı, çılgınca sallanıyordu. Acının sisi arasından Zuri'yi gördü, hâlâ oradaydı, hâlâ parlıyordu. Ejderha onu serbest bırakmamıştı.

Yarasına baktı. İblis onu karnından kasiğine kadar açmıştı. Canavarları uzak tutmak için elinden geleni yaparak kendini savurdu. Zuri için bağırmaya çalıştı ama gücü yoktu. Bacakları uyuşuyor, kolları kaya gibi ağırlaşıyor ve nefes almakta zorlanıyordu. İş bitmişti ve sislerin içinden yeni bir iblis gelmişti.

Tau'nun iki katı boyundaydı ve tepeden tırnağa dikenlerle kaplıydı. Gözleri yoktu ve kafası boynuzluydu. Göremiyordu ama Tau'nun nerede olduğunu biliyordu. Ona doğru ilerledi. Tau kollarını kaldırdı, kılıçları parlıyordu.

"Kanıyor musun?" diye tükürdü, kelimeler cüretkâr ve sesi zayıftı. "Bakalım mı?"

Tau sendeleyerek sivri uçlu iblise doğru ilerledi ve ölümüne gitti. İblis kükredi. Tau da kükredi ve tüm Isihogo'yu aydınlatan, sisleri kısa süreliğine yok eden ve Tau'nun en karanlık kabuslarının ötesindeki dehşet ve canavarları ortaya çıkaran bir parıltı oldu. İblis sürüleri sonsuzdu, uzakta, sonsuzdu ve sonra ışık kayboldu ve Tau'ya o güne kadar gördüğü en ağır kefen içindeki bir Yetenekli katıldı.

"Tau Solarin," dedi kraliçesi. "Burada öleceksin."

"Tsiora mı?" Tau sığradı, onurunu unutmuştu.

"Omehi soyu şimdiye kadar Üstün Yetenekli olmuştur." Elini havaya kaldırdı ve adama öyle bir şey savurdu ki, sanki

Kendisi. İini emdi ve onu Isihogo'dan uzaklaştırdı. "Zuri!" diye bağırdı.

"Arkadaşınızı kurtarmaya çalışacağız," dedi Kraliçe Tsiora, patlamanın gücünü artırarak onu yeraltı dünyasından çıkarırken.

LİMİTLER

Zuri!" Tau yerde yatıyordu. Neden olduğunu bilmiyordu.

Doğrulduğunda acıyla sarsıldı. Nyah yardımına geldi ve onu hareketsiz tuttu.

"Hareket etme. Yaralısın," dedi.

Tau titreyen elini vücudunda gezdirdi. Bulunacak bir yara yoktu.

"O ruhlar dünyasına gitti! Nyumba ya mizimu'daydı, Yansima'da" dedi Kana.

Nyah, "Enerji çekti ve bir iblis tarafından yaralandı," dedi.

"Nasıl canlı?" diye sordu Kana. "Şaman mı? Sanırım bu güce sadece kadınlarınız sahip."

"Onun hiçbir yeteneği yok. O kraliçemizi tehlikeye atan bir aptal."

Kraliçe Tsiora Tau'nun önünde diz çökmüştü, gözleri açıktı ama görmüyordu, Isihogo'ya odaklanmıştı.

"Ne çok yalan var," dedi Kana. "Bize kraliçelerinizin Yansima'da güçlerini kaybettiklerini söylüyorsunuz."

Tau'nun zamanı yoktu. Zuri'yi korumak zorundaydı. Ayağa kalkmak için ikinci bir girişimde bulundu ama yere yığıldı.

"Kesin şunu!" Nyah dedi ki. "Sende bir iblis yarası var. Enerji aldın, değil mi? İblisin Isihogo'da sana verdiği zarar bizim dünyamıza geldi."

Tau tekrar karnını yokladı; hiçbir şey yoktu.

"Bu psişik bir hasar. Görülemez ama öldürebilir." "Bana yardım et," dedi Tau, Nyah'a uzanarak.

Nyah geri çekildi.

"Ona yardım et, cadı," dedi Kana, Tau'nun yardımına koşarak. Adamlar

Nyah ters ters baktı ama yardım etti; ve Tau'yu inleyerek ayağa kaldırıp mazgalların kenarına sürüklediler.

Tau'nun arkasında, Tsiora derin bir iç çekti. Nyah Tau'nun yanından ayrıldı ve Kana olmasaydı Tau düşecekti.

"Kraliçem!" dedi vezir.

"Biz iyiyiz," dedi Tsiora. "Herkesi yavrudan uzak durmaları konusunda uyarmalıyız. Artık Girişim altında değil. Özgür bırakıldı."

Yaşıyordu, Tau gördü. Avluda elleri ve dizleri üzerindeydi, kanlı gözyaşları yorgun yüzüne kazınmıştı ama Zuri yaşıyordu.

Ondan çok uzakta olmayan Kellan ve Scale Jayyed'den geriye kalanlar avluyu geçerek Odili'ye doğru ilerliyordu. Kafası karışmış gibi görünen yavruya fazla yaklaşmamaya dikkat ediyorlardı. Havayı kokluyor ve sanki kaybolan bir şeyi arıyormuş gibi başını ileri geri hareket ettiriyordu.

Tau onun hâlâ Isihogo'ya odaklanmış olduğunu fark etti. Zuri'yi arıyordu. Onu bulamayacaktı. Onun ruhu tamamen Uhmlaba'daydı.

Odili gencin kafa karışıklığını paylaşıyordu. Hain boynuna dolanan ilmikten bir çıkış yolu arıyordu ama Kellan ve Scale Jayyed onun için gelirken kapana kısılmıştı. Tau'nun umurunda değildi. Zuri yalpalayarak ayağa kalkıp başını kaldırdığında ve ona çarpık bir gülümseme verdiğinde, lanet olsun adama, diye düşündü. Onun yanına gitmeliydi.

Tau merdivenlere doğru bir adım attı, acı dolu bir çığlık attı ve siperin mazgallarına çarparak yere yığıldı.

Odili adamlarına emirler yağdırmaya başladığı sırada Kana, "Hasar görmüşsünüz," dedi.

"Ne?" Tau kendi kulaklarına inanmak istemeyerek sordu. "Ne dedi o?"

Odili'nin adamları tereddütlüydü ama verdiği emirler tek şanslarıydı ve onları uyguladılar.

Odili'nin Indlovu'su kılıçlarıyla gencin üzerine saldırırken Kana, "O... onlara ateş iblislerine saldırmalarını söyledi," dedi.

Yaratığın tepkisi anında oldu. Isihogo'yu terk etti, duyularını dünyaya döndürdü ve Odili'nin adamlarından birini pençeleyerek öldürdü. Şaha kalktı ve gökyüzüne alev üfledi ve geri döndüğünde

Odili'nin adamları geri çekilmişti. Odili'nin çok önünde, kırık kapılara doğru koşuyorlardı.

Kellan ve Scale Jayyed önünü kesmeye gittiler. Onu yakalayacaklardı. Kapılara yaklaşmışlardı. Ejderha kükredi ve bu kadar çok koşan adam görünce alev püskürttü.

Kellan öndeydi. Neyin geldiğini gördü, teraziye bir uyarı bağırdı ve kenara daldı. Uduak, Hadith ve Themba ile birlikte koşuyordu. Üç adam Odili'ye odaklanmıştı. Kendilerine doğru fırlayan alev halatlarını görmediler. Arkalarında ve daha uzun boylu olan Jabari gördü. Kendini üç adamın üzerine atarak onları yere serdi.

Terazinin geri kalanı o kadar şanslı değildi. Gencin patlaması dışa doğru patlayarak Tau'nun bir düzine kılıç kardeşine çarptı ve onları anında öldürdü. Mshindi'nin alevler içinde patladığını ve vücudunun yarısı yanan başka bir adamın çığlık atarak sağa sola savrulduğunu gördü. Tau bir nefes aldı ama yanan adamın Jabari olduğunu fark etti. Uduak, Hadith ve Themba'nın üzerine düşmüştü ve ejderhanın ateşinin kenarı onu yakalamıştı.

Genç çocuk kükreyerek ikinci bir patlama hazırladı, bu seferki hayatta kalan adamları öldürmek içindi. Zuri bağırarak dikkatleri üzerine çekti. Yavru başını ona doğru çevirdi ve Zuri kollarını kaldırdı, siyah Yetenekli cübbesinin kolları dirseklerine kadar düştü. Zuri Isihogo'ya geri dönmüştü, güç çekiyordu ve genç kukla ustasının iplerine takılmış gibi kaskatı kesilmişti. İkinci ateş patlaması gelmedi.

"Daha çok erken," diye fısıldadı Tau, öyleydi de.

Zuri, Isihogo'daki iblisler onu parçalayıp dikkatini dağıtırken ve genç kızı esaret altında tutan görünmez ipleri koparıırken Uhmlaba'da haykırdı. Ejderha özgürdü, işkencecisini bulmuştu ve tereddüt etmedi. Zuri'ye ateş etti ve onun irkilmesi için zaman bile yoktu. Bir nefeste oradaydı, kollarını açmış, cübbesi yaklaşan cehenneme karşı dalgalanıyordu, teni yansıyan ışıkla parlıyordu, gözleri ıslık ıslık, güzeldi, ölçüsüz bir kadındı. Sonra gencin ateşi onu yakıp kül etti, varoluşunu yok etti.

Tau'nun bacakları tutmadı. Kana onu tutamadı ve yere yığıldı.

tüm vücudu titriyordu. Ve bunu yaptığının farkında olmadan feryat etti, çok erken ve çok fazla şey verilmiş bir beden ve ruhun acısını dindirmek için elinden geleni yaptı.

"Nyah, genci bağlamalıyız," dedi Tau'nun tanınması gereken ama tanıyamadığı bir ses.

"Kraliçem, yapmamalısınız. Kefeniniz... Hex'imiz yok."

"Avludaki zümre. Onları bize getirin. Onlar gelene kadar ejderhayı tutacağız. Nyah, Isihogo için geldik."

"Tsiora! Hayır!"

Ve Tau feryat etti.

"Babam, savaş lordu, o geliyor ve hain adamlarıyla birlikte kaçıyor."

"Ejderha elimizde. Kontrolümüz altında."

"Kraliçem, onu tutamayacaksınız."

"Yapacağız, yeterince uzun bir süre için. Acele et, Nyah, zümre." Ve Tau feryat etti.

"Savaş Lordu! Bizi dinleyin. Biz, Seçilmişlerin Kraliçesi, konuşmalıyız!"

Ve uzaktan, bağırarak. "İblis fahişe! Bu şehri ve tüm şehirlerinizi yakacağım. Senin şeytani kanını paylaşan her ruhun kalbini sökeceğim."

"Savaşçılarınızı duvarlarımızın dışında tutun Savaş Lordu. Hâlâ barış için dua ediyoruz ve ejderhamızın bu duayı ateşle bitirmesini istemiyoruz. İhanetimizi anlatmak istiyoruz."

"Baba! Omehi kraliçesi doğru söylüyor. İhanete uğradı."

Ve Tau feryat etti, ağzı kir ve kül kokan ağır ve pis bir el tarafından kapatılmıştı. Sıcak nefes, kulağına yakın, onu susturuyordu.

"Kana, oğlum, sana ne yaptıklarını söylediler mi? Bir ateş-iblisi Conclave'e mi saldırdı? Yüz bin kişiyi öldürdü, Kana! Kadınlar, çocuklar, halkımız. Her biri, bu şehrin üç katı büyüklüğünde bir ateşin içinde yanarak öldüler."

Tau, Zuri'nin tekrar alevler içinde yok olduğunu, yanıp kül olduğunu gördü.

"Şul öldü," diye devam etti o uzak ve bağırarak ses, "ve ben halkımızın intikamı olacağım. Xidda'yı temizleyeceğim!"

"Kellan Okar, Kana'yı gözaltına almanızı talep ediyoruz."

Bir itiş kakış oldu.

Daha fazla kelimeler gelen a yakınlarda Ses, aksanlı ve zor anlamak için. "Tsiora? Daha fazla ihanet mi? Bunun babamı durduracağını mı sanıyorsun?" "Savaş Lordu, oğlunuz elimizde ve bir takas öneriyoruz. Onun hayatı ve bir barış mevsimi için serbest bırakın."

"Cadı! Boğazını kendim keseceğim."

"Askerimiz oğlununkini kesmeden olmaz. Bir ay döngüsü o zaman. Vadimizden çekilin. Oğlunuzun hayatı için bize bir ay döngüsü verin. Bu birkaç gecede yeterince kan döküldü. Bu kalede bir ejderha var ve öfke de yolda. Bir ay döngüsü, Xiddeen Savaş Lordu."

Tau hıçkıra hıçkıra ağlarken, eli hâlâ ağzını kapatan iri adam onu susturdu ve yakınında tuttu.

"Yemin et, Savaş Lordu. Bir ay döngüsü barış ve Kana senin olsun."

"Şeytan Kraliçe! O yalancı ağzından dilini keseceğim."

"Yemin et. Ejderhamızı daha fazla zapt edemeyiz. Yemin et yoksa ilk yanan Kana olacak!"

"Yemin ederim, cadı! Ayın bir döngüsü. Yemin ederim. Oğlumu bana ver! Yemin ederim ve yemin ederim geri döneceğim. Xiddeen'in tüm savaşçılarıyla birlikte geleceğim ve halkınızın lekesini dünyadan sileceğiz."

Tau gözlerini açtı. Çömelmişti ve gözyaşları dizlerinin ve ellerinin altındaki taşı bulanıklaştırarak zemini bir ressamın elinden çıkmış gibi gösteriyordu. Çığlıkları durdurmaya, gözyaşlarını durdurmaya çalıştı. İkisinde de başarısız oldu.

"Sizin ve bizim savaşçılarımızın önünde, bağlayıcı bir yemin ettik. Kellan Okar, Scale Osa'nın inkokeli, savaş lordunun oğlunu ona gönder."

Ayak sesleri, sonra bir ses, aksanlı, geri çekiliyor. "Tsiora! Babamla konuşacağım. Savaş lordunun mantıklı düşünmesini sağlamaya çalışacağım. Tsiora, barıştan vazgeçme!"

"Savaş Lordu Achak, Konsil bizim işimiz değildi. Sorumlu olan adam ölümümüzü isteyen bir hain. Bizden kaçtı ama kellesini alacaksınız. Tanrıça adına söz veriyoruz."

"Bir hainin kellesi mi? İblis fahişe, kendi zamanımda ihtiyacım olan tüm kelleleri alacağım."

Tau gözlerindeki yaşları temizledi ve Uduak'ın eli havaya kalktı

ağzından uzakta.

"Tau?" Uduak fısıldadı.

Tau kraliçenin dimdik ayakta durduğunu gördü. Ellerini arkasına koymuş, omuzlarını dikleştirmiş, savaş lorduna ve kalesinin ötesindeki ordusuna bakıyordu. Otoriter görünüyordu ve bu büyük bir yanılsamaydı, çünkü Tau ellerinin panikle titrediğini görebiliyordu.

"Gidiyorlar," diye nefes aldı Nyah. "Kraliçem, Tanrıça büyüktür, gidiyorlar."

Ama son bir söz söylemeden olmaz.

"Cadılarınızın öldüğünü biliyoruz," diye bağırdı savaş lordu, duyma sınırına yakın bir sesle. "Önümüzdeki döngülerde ateş iblislerini çağırmak için çok az cadiya sahip olacağınızı bildiğimiz gibi bunu da biliyoruz. Bunu biliyoruz ve size barış önerdik. Siz bunu zayıflık olarak gördünüz ve masumlarımızın kanıyla geri ödediniz. İblislerin kraliçesi, gördüğünüz şey zayıflık değil, iyilikti. İblislerin kraliçesi, göreceğiniz şey intikamdır, sebepte haklı ve kurtuluştaki kutsal olmayan."

Savaş lordu daha fazlasını söylediye de Tau duyamadı. "Topluluk yukarı geliyor." Hadith'ti.

"Yavruyu tutamayız," dedi Kraliçe Tsiora. "Çabuk, çok geç olmadan yeniden bağlanmalı."

Tau kırık kılıçlarının parmaklarının arasından düşmesine izin verdi. Elllerinde olduğu kadar siperin zemininde de işe yaramazlardı. Sevdği insanlar her iki şekilde de ölmüştü.

EPILOG



TSIORA OMEHIA

O kırılmış kraliçem," dedi Nyah ona. "Sah rahiplerinin değerlendirmesine göre iblisler tarafından lanetlenmiş. Kaybettiklerimiz için yakma töreni düzenlediğimizden beri o odadaydı."

Tsiora, Nyah'dan uzaklaşıp önündeki kapalı kapıya doğru döndü. "Savaşçılar, kılıç kardeşleri onu gördüler mi?"

Tsiora'nın her şeyden çok güvendiği, yeteneklerini gizlice kullanması için onu eğitmek üzere hayatını tehlikeye atan kadın Nyah, ona sahip olduklarını söyledi. "Adamlar, kılıç kardeşleri geliyor. Ne onlarla ne de başka biriyle konuşuyor. Ve genç kızın ateşinden kurtulan Küçük Asil'i görmeye de gitmedi."

"Küçük Asil nasıl?"

"O acı çekiyor kraliçem, o acı çekiyor." Nyah sanki korkunç bir görüntüyü engellemeye çalışıyormuş gibi gözlerini kapattı. "Kraliçem, çok fazla risk alıyorsunuz. Odili'nin Ingonyama'sına ne yaptığını gördünüz. Nasıl dövüştüğünü gördünüz. O bir hayvan ve kadını gence kaptırmadan önce de öyleydi. Onun içinde hitap edebileceğiniz hiçbir şey kalmadı."

"Katılmıyoruz. Onu Isihogo'da Yetenekli adayı kurtarmak için iblislerle savaşırken görmediniz. İblisleri ondan uzaklaştırmak için gücü kendi içine aldı. Gücü elinde tutarken iblislerle savaştı... O..." Onun ne olduğunu bilmiyordu. "Nyah, sevdiklerini kaybetti. Onların kaybı umudunu kaybetmesine neden oldu. Eğer bir işe yarayacaksa, umudunu geri vermeliyiz."

"Veziriniz olarak sizden tekrar düşünmenizi rica ediyorum." Tsiora düşünmeyecekti. Kararını vermişti.

"O zaman izin verin sizinle muhafızları göndereyim," dedi Nyah. "Biz

Bu adamın nasıl tepki vereceğini bilmiyorum. O dengesiz ve tehlikeli biri."

Tsiora bunu itiraf etmek istemiyordu ama Kerem'in Ortak'ıyla aynı odada bulunmaktan korkuyordu. Yine de bu şekilde davranmayı göze alamazdı. Planının başarıya ulaşması için birbirlerine güvenmeleri gerekiyordu. "Onu dövüşürken gördün Nyah. Öldüremeyeceği bir muhafız tanıyor musun?"

Nyah çaresiz ve telaşlı görünüyordu. Gençken Tsiora bunu Nyah'ya yapmayı severdi ama Tsiora kraliçe olduğundan beri, telaşlı bir Nyah genellikle Tsiora'nın nadir ve etkileyici bir aptallık yapmak üzere olduğu anlamına geliyordu.

Beklemek ve cesaretini kaybetmek istemeyen Tsiora, vezirinin kollarındaki deri kaplı pakete uzandı. "Bizi bekle," dedi Nyah'a, paketi aldı ve Tau Solarin'in Muhafız Kalesindeki odasının kapısını açtı.

Yatağının yanında duruyordu. Kafasında kirli sakal vardı. Yüzü de öyle. Altındaki kırbaç kordonunu gizleyemeyen bol bir tunik giymişti. Kül grisi pantolon giymişti ve yalınayaktı. Pencereden dışarıya, aşağıdaki çalışmalara bakıyor, onarımları izliyordu. Kapılar açılmıştı ama avludaki hasarın onarılması daha uzun sürecekti, hem de çok daha uzun.

Tsiora beklediğinden daha hafif olan paketini yatağın üzerine koydu ve adamı kılıçları olmadan görmenin tuhaf olduğunu düşündü. Odili'nin ona suikast düzenlemeye çalıştığı gece, Sıradan'ın kılıçları onun bir parçası gibi görünmüştü.

"Tau Solarin, yardımına ihtiyacımız var," dedi arkasından. Cevap vermedi bu garip Lesser. Tsiora yaklaştı. Pencereden dışarıyı görebiliyordu. Onun neye baktığını biliyordu. Avlunun aşağısında, ejderhanın baktığı Yeteneklileri öldürdüğü yer vardı.

"Tau Solarin," dedi Tsiora, elini onun kolunun üzerinde gezdirdi ve sonra cesaretini toplayarak omzuna bıraktı. Adam tepki vermedi. "Abasi Odili Palm City'de. Şu anda orayı kontrol ediyor ve Kraliyet Soylularının çoğunun küçük kız kardeşimize sadakat yemini etmesini sağlıyor. Sevgili kız kardeşimizin kendi özgür iradesiyle Odili'nin davasının haklılığını gördüğü iddia ediliyor. Onu şampiyonu ve kendisini de Seçilmişlerin gerçek kraliçesi ilan etti. Kraliçe Esi. Kulağa yeterince masum geliyor,

Sence de öyle değil mi?"

Hâlâ konuşmadı.

"Bir teklifle geldik." "Bunu nasıl yaptınız?"

Adamın sesinden, içindeki metalden ürktü.

"Beni Isihogo'dan nasıl çıkardın?"

Tsiora soruyu düşündü ve ona ne söyleyeceğini merak etti. Gerçeği söylemeye karar verdi. "Biz kraliyet kanındanız. Kraliyet kanı Tanrıça'ya en yakın olandır. Diğerlerinden daha büyük yeteneklerimiz var. Size yönelik tehlikeyi gördüğümüzde, bir tür koruma yöntemi kullandık. Kraliçe Taifa, bu özel yeteneği kullanan ilk kişi olmasa da, ona 'kovma' adını verdi. Bununla, enerji taşıyanlar da dahil olmak üzere herkesi Isihogo'dan zorla çıkarabiliriz."

"O zaman onu kurtarabilirdin," diye homurdandı, itiraf etmek istemese de onu korkutmuştu. "Onu dışarı çıkarabilirdin ve o da kaçabilirdi. Orada olmamalıydı. Denememeliydi."

"Yapamazdık," dedi Tsiora ona. "Bir ejderhanın hakimiyeti kırılmaz. Yetenekli Zuri'ye uyguladığımız kovma işleminin hiçbir etkisi olmazdı. Yavru onu kendi başına serbest bırakana kadar beklemek zorundaydık."

"O zaman onu kurtarmama izin vermeliydin!"

"Bunu yapamazdınız ve **d e n e r k e n** öldürdünüz."

Yüzü ona dönüktü, karanlık gözleri ve yaralı yüzü yoğunluğuyla korkutucuydu. Tsiora geri adım atma ihtiyacı hissetti. Bunun yerine onunla göz göze geldi. "Yardıma ihtiyacımız var, Tau Solarin."

"Size yardım edemem."

Üstün Yeteneklinin ölümünden onu sorumlu tuttuğu için söylemedi. İnisiye kendini feda etmişti ve ikisi de bunu engelleyemezdi. Bunun yerine, kendine acıdığını duydu. Kaybının içinde debeleniyor, sürükleniyordu. Onu demirleyecekti. "Tau Solarin, kraliyet ikiye bölündü ve bir ay döngüsünden daha kısa bir süre içinde savaş lordu soykırım yapmak için geri dönecek. Asillerin önderliğindeki Soylular, Seçilmişleri mümkün olan en kötü zamanda böldüler. Buna izin verilemez. Tanrıça bizi tek bir halk yaptı ve hayatta kalmamız Omehi'nin böyle davranmasına bağlı.

"Yapılması gerekeni başarmak, Asil ve Küçük'ü yeniden bir araya getirmek için,

Senin gibi bir adama ihtiyacımız var. Indlovu, Ingonyama, Xiddeen, iblisler ve ejderhalarla yüzleşmiş bir adamın şampiyonumuz olmasına ihtiyacımız var. Yıkılmış olanı yeniden inşa etmemize yardım edecek bir kahramana ihtiyacımız var."

"Ben kahraman değilim."

"Sen Küçükler'e aitsin. Hala bizim için savaşan insanlar için."

"Ben kahraman değilim."

Tsiora sesini sertleştirdi. "O zaman bir silah ol."

Bu onu şaşırtmıştı. Bunu onun sert yüz ifadesinden anlayabiliyordu.

"Şampiyonumuzun ilk görevi intikam almaktır. Şampiyonumuz en yakın adamlarını ve bize sadık kalan orduları Palm City'nin duvarlarına götürecektir. İsyanı bastıracak ve kız kardeşimizi kurtaracak. Hainin hem halkımıza hem de Xiddeen'e yaptığı yanlışları düzeltecek. Şampiyonumuz Abasi Odili'yi kraliçe adına, bizim adımıza öldürecek."

Bunu özümsemesi için ona bir nefes verdi ve bunun kraliyet ve kendisi için ne anlama geldiğini saklayamayarak, sormaya geldiği soruyu dile getirdi. "Tau Solarin, şampiyonumuz olur musun?"

Elinden geldiğince çekincelerini bir kenara bırakıp yatağa doğru ilerledi ve uzun deri paketi alıp Tau'ya uzattı. Merak etmeden paketi açtı ve Tau'nun kendisi için yaptırdığı koruyucu kılıçlar ortaya çıktı. Tau'nun silahları gördüğünde nefes alışını duydu ve kendine engel olamayarak uzanıp onlara dokundu, ellerini ejderha pullu kılıçların üzerinde gezdirdi.

Elleri, babasının ve büyükbabasının kılıçlarının kabzalarında durdu. Bu garip ve acımasız Lesser, mükemmel dengeli ve inanılmaz derecede keskin silahları saygıyla eline aldı. Onları döndürdü ve Tsiora'nın zihninde, o daha seslenemeden onu öldürebileceği düşüncesi belirdi.

Kılıçlar hâlâ ellerinde, yaklaştı, o kadar yaklaştı ki vücudundan yayılan sıcaklığı hissedebiliyordu. Adamın gözleri onunkilere dikilmişken, aynı boyda olduklarını fark etti. Dudaklarını yaladı. Kurumuşlardı. Daha çok, neden gözlerini onunkilerden çekemediğini, neden gözlerindeki ateş tarafından büyüldüğünü hissettiğini bilmek istiyordu.

"Abasi Odili'yi öldüreceğim," dedi ona.

Bunu söyleme şekli onu korkutmuştu ama geri adım atmayacaktı.
"Bunu bir 'evet' olarak kabul ediyoruz, Şampiyon Tau Solarin."

Ve artık geri dönüş yoktu. Bir ejderha çağrılmıştı ve birinin ölmesi gerekiyordu.

Bir Sonraki Harika Okumanızı Keşfedin

En sevdiğiniz yazarlar hakkında ön gösterimler, kitap önerileri ve haberler alın.

[Daha fazlasını öğrenmek için buraya dokununuz.](#)



SÖZLÜK

Ananthi, Tanrıça-Tek gerçek tanrı, Uhmlaba'nın, Isihogo'nun, kadınların, erkeklerin ve var olan her şeyin yaratıcısı. Tüm armağanların kaynağıdır ve Omehi'ler onun seçilmiş halkıdır.

Aqondise-Önde gelen bir savaşçının en güvendiği yoldaşı; ikinci komutanı.

Cek-Soulless.

Citadel Şehri - Xidda'daki ilk gerçek Omehian şehri olan Citadel Şehri, Yumruğun batı üssünde yer alır ve Indlovu, Üstün Yetenekliler, Sah ve Muhafız Kalelerine ev sahipliği yapar. Soylu savaşçılar, Üstün Yetenekliler ve rahipler için başlıca eğitim alanıdır ve Muhafız Konseyinde yer alan ve askeri çabalara liderlik eden Kraliyet mensuplarının geleneksel güç üssüdür.

Pençe (askeri birlik)-Tek bir komuta altında birlikte çalışan üç terazi.

Kayalıklar-Yetenekliler, Indlovu ve Ihashe'yi eğitmek için kullanılan çeşitli dövüş alanlarına bölünmüş olan Yumruk sıradağlarındaki büyük bir plato. Kayalıklar, Kraliçe'nin Yakın Dövüşü'nün yapıldığı yerdir.

Lanet - Savaşın ön saflarının ötesindeki devasa ve keşfedilmemiş çöl bölgesi. Xiddeen'ler Lanet'te yaşarlar, ancak zehirli çorak topraklarda nasıl hayatta kalabildikleri bir muammadır.

Döngü - Dört mevsim boyunca **bir** rotasyon (Tohum, Yetiştirme, Hasat ve İstif).

Demon-haunted-Isihogo'da geçirdiği zaman nedeniyle zihni bozulmuş **bir** kadın veya erkek.

Ejderha (**askeri birlik**)-Ejderha, tek bir komuta altında birlikte çalışan üç kanattan oluşur.

Ejderha Küreği-Kötü düşünceleri, şeytanları ve inançsızlığı uzaklaştırmak için **kullanılan bir** el sembolü.

Drudge-A Lesser, Omehi'ye savaşta hizmet edemediği için kast dışı bırakıldı.

Düzenleyici - Isihogo'da hızla hareket ederek uzak yerlerdeki diğer Düzenleyicilere mesaj iletebilen **bir** Yetenekli.

Koruyucu - Ruhlarını Isihogo'ya zorlayarak başkalarını geçici olarak etkisiz hale getirebilen **bir** Yetenek.

Saran - Isihogo'dan güç çekip bunu bir Büyük Soylu veya Kraliyet Soylusu'nun kanına aktararak hedefi daha büyük, daha güçlü, daha hızlı ve daha dirençli hale getirebilen **bir** Yetenek.

Büyücü - Kendi iradesini bir başkasının iradesine bağlayabilen **bir** Üstün Yetenekli.

Fist-Omehi Yarımadası'ndaki en küçük dağ silsilesi olup okyanustan başlar ve yarımadanın ortasından aşağıya doğru kısa bir yol kat eder. Citadel Şehri onun batıya doğru olan tabanında yer alır. Yumruk, Craggs eğitim alanlarını barındırır.

Gambeson-Yastıklı **bir** savunma ceket.

Gaum-Akrep iğnesindeki zehirden yapılan güçlü bir sarhoş edici.

Tanrıça'nın **Laneti** - Tanrıça, seçtiği halkına karşı savaştıkları için Xiddeen'lere derilerini ve vücutlarını bozan, ağlayan yaralar açan ve onları içten dışa çürüten bir lanet musallat etti.

Gardiyan: Omehi'de ejderhaya verilen isim.

Hedeni-Tanrıçaya inancı olmayan ve onun lütfunun dışında yaşayan **kadın** ve erkekler.

Hex-Birlikte çalışan altı Entreater'dan oluşan bir grup.

Ihagu-Xiddeen'e karşı bitmek bilmeyen savaşta ön safları oluşturan Omehi milisleri. Bu adamlara askeri statü verilmemiştir.

Ihashe-Küçük kastların seçkin savaşçıları ve askerleri. Güney ya da Kuzey Ihashe Isikolo'da verilen bir devrelik eğitimden mezun olduktan sonra askeri statü kazanırlar. Hizmetlerini tamamlamak için altı aktif döngü hizmet etmeleri gerekir.

Indlovu-Soylu kastların seçkin savaşçıları. Kale Şehri'ndeki Indlovu Kalesi'nde verilen üç devrelik eğitimden mezun olduktan sonra askeri statü kazanırlar. Hizmetlerini tamamlamak için altı aktif döngü hizmet etmeleri gerekir.

Ingonyama-Seçilmişlerin en ölümcül savaşçıları, mezun olan askeri inisiyelerin en iyileri arasından seçilir. Ingonyama bir Yüce Soylu ya da Kraliyet Soylusu ise, Ingonyama'yı savaşta güçlendirmek için yeteneklerini kullanacak olan bir Kışkırtıcı ile takım olurlar.

Inkokeli-Bir Indlovu biriminin veya Ihashe ölçeğinin **lideri**.

Inkumbe-Osonte'den küçük boynuzlu ve dört ayaklı, ot yiyen küçük **bir** yaratık.

Intulo-Bir semender/kertenkele. Ayrıca bir tartışmada sabit durmayan kaygan bir kişinin tanımı - düşünceleri gevşek, akışkan, sağlam değil.

Inyoka-Zehirli **bir** yılan.

Isihogo - İblis dünyası - zamanın farklı aktığı ve Ananthi'nin güçlerinin bulunduğu renksiz, sis dolu bir hapishane.

Isikolo-Bir okul veya akademi.

Jirza-Kuzey eyaletinin başkenti.

KaEid-Yeteneklilerin lideri. Tipik olarak Kraliyet Soylu kanından.

Kigambe-Güney eyaletinin başkenti.

Kora-Yaylı **bir** müzik aleti.

Kudliwe-Tahıl çuvallarının içine giren ve öldürölmesi zor olan küçük, koşuşturan ve uçan bir böcek.

Masmas-Fermante edilmiş kaktüs suyundan yapılan köpüklü **bir** sarhoş edici.

Mka-Fasulye veya soğan ağırlıklı yemekler yedikten sonra ortaya çıkan keskin ve nahoş rüzgar kokusu.

Nceku-Ruhsuz olan

Neh-Omehi ünlemi genellikle bir fikir ya da olgu beyanını, bir emri, bir ünlemi ya da bir soruyu belirtmek veya bir şeyin duyulmadığını belirtmek **i ç i n** kullanılır.

Nkosi- Soylulara hitap ederken kullanılan **bir** onurlandırma unvanı.

Olu- Ezilmiş ve fermente edilmiş meyvelerden yapılan pahalı **bir** sarhoş edici.

Omehi/Seçilmişler-Tanrıça tarafından tüm insan ırklarına önderlik etmek üzere seçilen insanlar, Soylular ve Küçükler.

Osonte-Omehi'lerin asıl vatani.

Palm City - Omehi yarımadasının ve merkez vilayetin başkenti ve kraliçe ile kraliyet ailesinin oturduğu yer.

Önder-Yetenekli inisiyelere eğitimlerinde talimat veren kişi.

Kanıtlanmış-Bedenini artık savaşa hazır olmayacak kadar feda ederek savaştaki cesaretini ve değerini kanıtlamış bir savaşçı. Kanıtlanmışlar askeri statülerini korurlar ve altı devrelik askerlik hizmetlerinde kalan tüm süreyi tamamlamaları gerekir. Çoğu Kanıtlanmış ek hizmet için kaydolur.

Rabba-Güney ve Kuzey Dağ sıralarının dağlık bölgelerinde yetiştirilen ıslak işlenmiş fasulyelerden yapılan meyveli, parlak ve çiçek aromalı uyarıcı **bir** içecektir.

Rage (askeri birlik)-Tek bir komuta altında birlikte çalışan üç ejderha (askeri birlik).

Kükreme, huzursuz okyanus.

Sah Rahipliği-Tanrıça'nın sözlerini vaaz eden, Omehi'nin dini geleneklerini sürdüren ve Seçilmişleri Tanrıça'nın lütfuna daha da yaklaştırmaya yardımcı olan kadın ve erkekler.

Scale (askeri birlik)-Omehi'nin elli dört kişiden oluşan en yaygın ve temel savaş birimi.

Mevsimler - Omehi dört mevsimi not eder: Tohum, Büyüme, Hasat ve İstif. Her mevsim yaklaşık üç ay döngüsü sürer.

Şul - Xiddeen dilinde "büyük şef" anlamına gelir - gücü kabileyi aşan bir lider.

Uhmlaba-İnsan ırklarının dünyası.

Doyumsuz Ukufa-Hırsız, yalancı, bozguncu, bölücü, köleleştirici **Ukufa**.

Ölümün, acının, savaşın ve nefretin yaratıcısı Ukufa, dünyanın
v e r e b i l e c e ğ i n d e n daha fazlasına olan açlığıyla dünyayı kırdı.

Tanrıça'nın bedeni ve ruhu tarafından Isihogo'da tutulmaktadır.

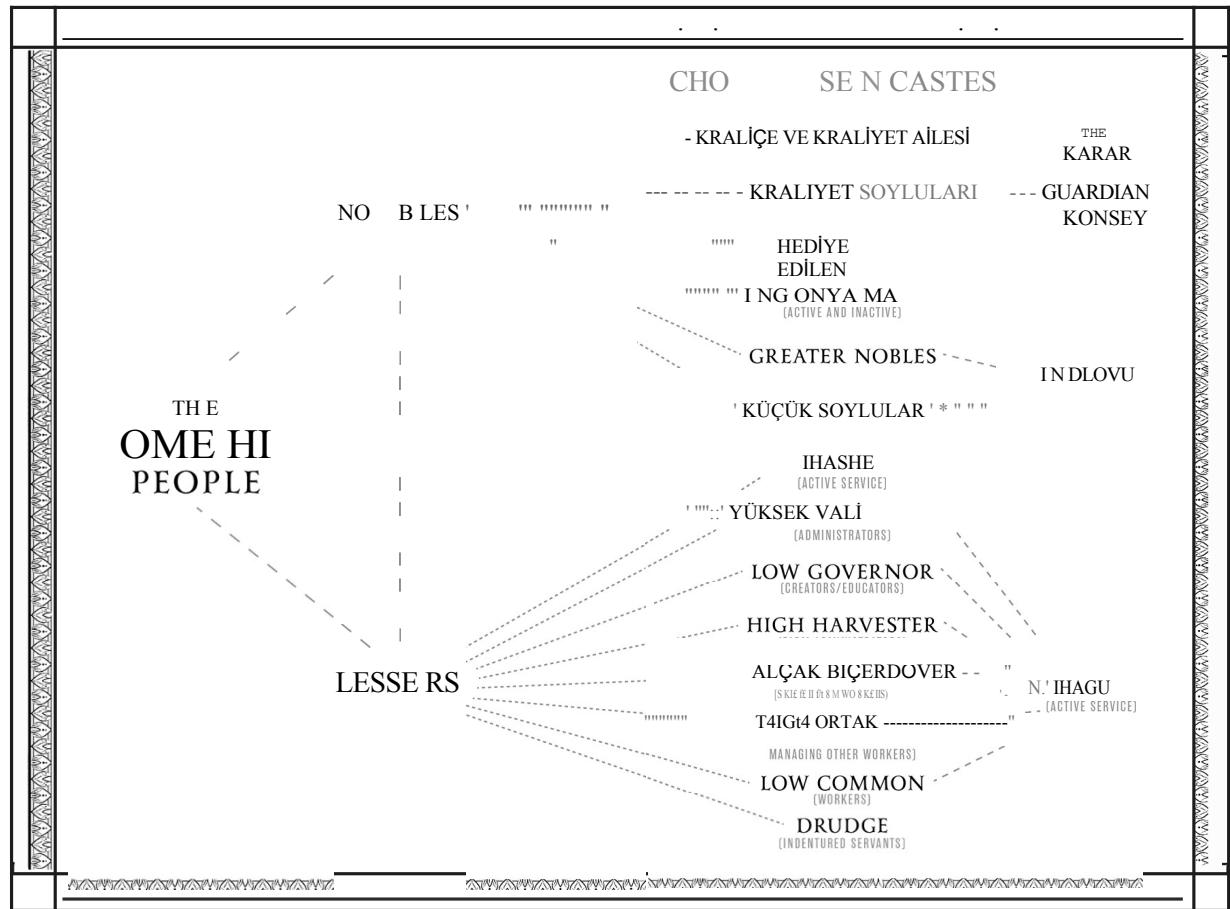
Umbusi-Bir tımarın valisi.

Umqondisi-Öğretmen, eğitmen, usta, lider.

Kanat (askeri birlik)-Tek bir komuta altında birlikte çalışan üç pençe.

Xidda-Omehilerin Osonte'den kaçtıktan sonra keşfettikleri topraklar.

Xiddeen-Xidda yerlilerinin kendileri için kullandıkları isim.



GRATITUDE

Teşekkür etmek istiyorum.

Bu kitabın ilk okuyucusu olduğu için Joey'e teşekkür etmek istiyorum. Onun cesaretlendirmesi bana çalışmama inanmam için güven verdi. Malik'e de birkaç sayfa daha okuyamayacak kadar meşgul olmadığı için teşekkür etmek istiyorum. Bunun özel olabileceğini anlamama yardımcı oldu. Anthony'ye hikaye anlatmanın temellerini asla unutmadığımdan emin olduğu için teşekkür etmek istiyorum. Beni daha iyi yaptı.

Her şeyden önce, lisedeki tiyatro öğretmenim ve arkadaşım Helen Zdriluk'a teşekkür etmek istiyorum. Bana yaratıcılığın değerine inanmayı öğretti, değerli bir şeyler söyleyebileceğimi kanıtlamam için bana bir şans verdi ve hayatımı belirleyen yolu gösterdi.

Bayan Z, sizi son gördüğümde bir arkadaşımın düşünündeydik. Yeni bir yönetici işi bulmuştum ve kendimle gurur duyuyordum. Size bundan bahsettim. Başınızı salladınız, gözlerimin içine baktınız ve "Evet ama ya yazılar?" dediniz.

Sizi özledim, Bayan Z. Sizi çok özledim. Hâlâ yazıyorum. Yazmam gerektiğine inandığın için teşekkür ederim.

ÖLÇEK

Bu hikaye şu anki haliyle var olamazdı ve büyük olasılıkla birçok inanılmaz insanın çabaları olmasaydı size ulaşamazdı. İşte onlardan birkaçı:

Brit Hvide Busse - hikaye, karakter ve dünya anlayışı beni nefessiz bırakan olağanüstü editörüm. Brit bu hikayeyi buldu, onu dünyaya getireceğine yemin etti ve getirdi de.

Emily Byron ve Nivia Evans - Brit ile birlikte çalışarak elimizden gelenin en iyisinden daha azıyla yetinmememizi sağlayan editörler.

Tim Holman-Orbit'in yayıncısı, bu kitabın en ateşli savunucularından biri ve çalışmaları ve yaşamı hayranlık uyandırmaktan başka bir şey olmayan ateşli bir zeka.

Erin Malone - yorulmak bilmeyen çalışması ve özverisiyle günlerimi uzun hikayeler yazarak geçirmemi sağlayan edebiyat danışmanım. Onun sektör bilgisi ve bunu sindirilebilir bir şeye dönüştürme yeteneği, başka hiçbir şeye benzemeyen bir sihir numarasıdır.

Caitlin Mahony - dünyayı dolaşarak kelimelerimin kabul görebileceği yeni yerler arayan yabancı haklar temsilcim.

Eric Reid-Sizi sözleriyle büyüleme gücüne ve her telefon görüşmesini dört gözle beklenecek ve hatırlanacak bir olay haline getiren bir kişiliğe sahip film/TV temsilcim.

Alex Lencicki-Orbit'in pazarlama ve tanıtım direktörü ve derin veriler ve pazara açılma planları hakkında konuşmanın heyecan verici olduğu türden bir kişi. Alex, pazarlamayı herhangi bir savaş sahnesi kadar heyecanlı hale getiriyor.

Ellen Wright-Orbit'in yardımcı tanıtım direktörü, muhteşem çalışmalarıyla okuyucuların dikkatini bu hikayenin var olduğu gerçeğine çekiyor.

Lauren Panepinto-Orbit'in kreatif direktörü, bu kitabın muhteşem kapak tasarımından sorumlu ve harika çalışması sayesinde

Orbit'in eserlerinin çoğunun görünümü ve hissi.

Karla Ortiz - illüstratif deha, kapak resminin arkasındaki el ve zihin, pozitif enerji ve canlılığın şimşegi.

Eileen Chetti - Olağanüstü bir redaktör, fazladan virgüllerimi kaldırdı, atladıklarımı ekledi ve karakter yaralarını tutarlı, coğrafyayı mantıklı ve evren terimlerini anlaşılır tutarak hikayeyi daha güçlü hale getirdi.

www.evanwinter.com

Sevgili okuyucu,

Evan Winter içten bir teşekkür için burada. Hayat bize verilen süreler ve onları nasıl harcayacağımıza dair yaptığımız seçimlerdir. Sizinkilerden birkaçını benimle paylaştığınız için teşekkür ederim. Çalışmalarımın geri kalanı hakkında daha fazla bilgi edinmek ya da ne okuduğum veya ne yaptığım hakkında biraz bilgi almak isterseniz, bunları ve daha fazlasını www.evanwinter.com adresinde bulabilirsiniz.

Size ve ailenize mutluluk, sağlık ve sevgi diliyorum,

Evan Winter

ekstralar



yazarla tanışın



Fotoğraf Kredisi: Vivian Hui

Güney Amerikalı bir ailenin çocuğu olarak İngiltere'de doğan EVAN WINTER, Afrika'da Xhosa atalarının tarihi topraklarına yakın bir yerde büyüdü. Evan fantastik romanları her zaman sevmiştir, ancak oğlu doğduğunda, karakterleri içeren çok fazla epik fantastik roman olmadığını fark etti.

ona benzeyen. Böylece zamanı tükenmeden önce onları yazmaya başladı.

Evan Winter ve diğer Orbit yazarları hakkında daha fazla bilgi edinmek için www.orbitbooks.net adresinden ücretsiz aylık bültene kaydolun.

Evan Winter ile Soru-Cevap

Tau çok atılgan bir karakter ve sık sık okuyucunun katılmayabileceği veya sinir bozucu bulabileceği seçimler yapıyor. Onu yazarken ne düşünüyordunuz? Ve onun seçimleri, etrafındaki güç sahibi insanların inatçı ve tek fikirli oluşlarını nasıl yansıtıyor?

Çok haklısınız. Tau atılgan, sinir bozucu ve çoğu zaman duygularıyla hareket ediyor ama içinde yaşadığı toplum yüzünden böyle. Özel ya da farklı olduğu ya da özellikle öfkeli olduğu için böyle değil. O normal ve ortalama bir insan olduğu için böyle ve sistematik baskı, damgalama ve insanlıktan çıkarmanın hedefi olan normal ve ortalama bir insan olmanın en tipik sonucu, hayatınız üzerinde çok az kontrol sahibi olarak ya da hiç kontrol sahibi olmadan yaşamınızı sürdürmenizdir. Kesin olarak kontrol edebileceğiniz tek şey her bir andır. Bu konumdaki insanların verdikleri tepkiler veya yaptıkları eylemler gereksiz yere agresif, aptalca, şiddet yanlısı veya dar görüşlü görünebilir, ancak bunların hiçbiri değildir çünkü derin baskı altındaki herkes gibi Tau da uzun vadeli planlar yapma lüksüne sahip değildir. Önünde o an var ve kontrol edebileceği tek şey bu, çünkü ona vaat edilen tek şey bu.

Tau dışında, yazmayı en çok sevdiğiniz karakter kimdi? Neden?

Ejderha Kraliçesi Taifa Omehia'ydı. Benim için sayfadan fırladı ve onunla geçirdiğim zaman sürükleyiciydi. Ne söylediğini anlamaya çalışmam ve sonra da bunu terimlere dökmem gerekmedi.

iyi bir okuma olurdu. Tüm aşkı, tutkusu ve öfkesiyle tam anlamıyla var oldu.

Omehi toplumu katı kast yapısıyla tanımlanıyor. Bu fikir nereden çıktı?

Kast yapısını araştırılmış tarihten uyarladım ve sonuçlarını bugün dünyadan gördüklerimin çeyrek dönüşlü abartıları olarak sundum.

Daha önce çalışmalarınızın Afrika'daki çocukluğunuzdan ilham aldığını söylemişsiniz. Bize bundan biraz daha bahsedebilir misiniz? Bu muhteşem dünyaya başka hangi etkiler girdi?

En biçimlendirici yıllarımın on yıldan fazlasını Zambiya'da büyüyerek geçirdim. Sadece sevgiyle hatırlayabildiğim bir deneyimdi ve kendi oğlumu yetiştirirken sık sık ona bu deneyimimden daha fazlasını verebilmeyi diliyorum. Zambiya çok güvenliydi, hava neredeyse her gün sıcak ve güneşliydi ve dünyam gezintiler, maceralar ve oyunlarla doluydu. Evcil hayvanlarla, bir havuzla ve günlük öğle yemeğimi karşılayacak kadar meyve ağacının bulunduğu büyük bir arka bahçeyle büyüdüm. Dışarıda ve hayallerimin içinde yaşadım ve geniş açık alanlar, tam güvenlik hissi ve etrafımdaki her şeyi keşfetme ve deneyimleme özgürlüğü hakkında çok özel bir şey vardı. Zambiya hikayenin geçtiği ikincil dünyayı oluştururken, Dünya'nın geri kalanı Uhmlaba'nın çatışmalarına ve bunların kaçınılmaz sonuçlarına zemin hazırlıyor.

Yazarlığa geçmeden önce yönetmen olarak çalışmaya başladınız. *Ejderhaların Öfkesi'ni* yazarken transfer edebildiğiniz herhangi bir beceri var mıydı? Bu geçmişiniz yazarlığınızı nasıl etkiledi?

On beş küsur yıllık müzik videosu yönetmenliğimde Sean Paul, Enrique Iglesias, Flo Rida, DMX, Eric Benet, Pusha T, Prince'in protégé'si Liv Warfield gibi sanatçılarla ve müzik videosunun önemli ama küçük bir parçası olduğu diğer birçok yetenekli yaratıcı ile çalışma zevkine ve ayrıcalığına sahip oldum. onların genelinin

pazarlama çabası. Dolayısıyla, neredeyse tüm film yapımlarında olduğu gibi, sanatçılara erişebildiğim tek zaman olan setteki zamanımı en iyi şekilde nasıl değerlendirebileceğimi bulmam gerekiyordu. Müzik klibi çekmenin zaman baskısı ve yüksek maliyeti, çekim gününün her dakikasını planlamayı kesinlikle gerekli kılıyordu ve ben de bunu yazarlığıma taşıdım. Taslak hazırlamadan önce kapsamlı bir şekilde taslak çıkarıyorum ve *Ejderhaların Öfkesi'ndeki* her yüz bitmiş sayfa için yirmi sayfa not var. Bunu böyle yapıyorum çünkü hikayeyi hayata geçirme zamanı geldiğinde, hayatı aşlamaktan başka hiçbir şeye odaklanamıyorum.

Bu kitabın en güçlü yanlarından biri inanılmaz dövüş sahnelerinde yatıyor! Çok canlı hissettiriyorlar. Dövüş sanatları veya dövüş koreografisi konusunda herhangi bir deneyiminiz var mı? Bu sahneleri nasıl görselleştirebildiniz?

Teşekkür ederim! Bir okuyucu olarak harika bir dövüş sahnesine bayılırım ve bunu itiraf etmekte biraz isteksiz olsam da, karakter isimleri ve olay örgüsü hafızamdan silinip gittikten çok sonra bile iyi, hareketli bir dövüş sahnesini hatırlayabiliyorum. Bu benim için kitabımda da aynısını yapmaya çalışmamı önemli kıldı ve sanırım Los Angeles ve Toronto bölgesindeki çeşitli Brezilya jujitsu spor salonlarında yaklaşık on yıl (aralıklı ve aralıksız) geçirmiş olmam da buna yardımcı oldu. Saatlerce antrenman yaptım, turnuvalarda dövüştüm ve bu ortamlarda geçirdiğim zamanın dövüş sahneleriyle ilgili yazma sürecime bir şeyler kattığına inanmak istiyorum. Komik olan şu ki, sanırım eğitimim bana bir dövüşün ortasında isyan eden zihniyet ve duygular hakkında, bir dövüşte gerçekleşen darbeli hareketlerden daha fazla içgörü kazandırdı.

Bu romanı yazarken sizi şaşırtan bir şey oldu mu? Diğer röportajlarınızda çok fazla taslak hazırladığınızı söylemiştiniz ama taslak ile ilk taslak arasında beklemediğiniz bir şey oldu mu?

Bu çok basit ama bence önemli. Taslağı bitirdikten sonra kitabı okumaktan ne kadar keyif aldığıma şaşırdım

o. Bir okuyucu olarak *Ejderhaların Öfkesi'nin* hayranıyım ve bu deneyimi yaşadktan sonra bunu her zaman sürdürmeyi umuyorum. Bu benim temel yol gösterici prensibim. Temel olarak, diğer yazarları etkilemek için yazmamın ya da okuyucular için sıcak pazarları vurmaya çalışmamın ya da bunun gibi başka bir şeyin kendime ya da hikayeye hizmet ettiğini düşünmüyorum. Ben severek okuyacağım bir şeyler olsun diye yazmak istiyorum. Sonra da yayıncımın kitabı basmak, göndermek ve tanıtmak için harcadığı çabaları haklı çıkaracak kadar benimkine benzer zevklere sahip başka insanlar olmasını ummak zorundayım.

İkinci kitapta bizi nelerin beklediğine dair ipuçları verebilir misiniz?

İkinci kitap vaat edilen tüm şiddet ve intikamı sunuyor ve bunun iyi mi yoksa çok çok kötü bir şey mi olduğuna karar vermeyi size bırakıyorum.

eğer beğendiyseniz

EJDERHALARIN ÖFKESİ

dikkat et

İNTİKAM ATEŞLERİ

The Burning'in İkinci Kitabı

Evan Winter

Çığır açan yazar Evan Winter'in mutlaka okunması gereken bu epik fantezi serisinin ikinci kitabında, tahttan indirilmiş bir kraliçe tahtını geri almak ve halkını kurtarmak için genç bir savaşıyla güçlerini birleştirmek zorunda.

Xidda'nın yerli halkının başkente yaklaşan saldırısını geciktirmek isteyen Tau ve Kraliçesi tehlikeli bir plan yapar. Tau başarılı olursa, Kraliçe güçlerini toplamak ve kız kardeşinin Xidda'nın "gerçek" Kraliçesi olarak öne sürüldüğü kendi başkentine topyekûn bir saldırı başlatmak için ihtiyaç duyduğu zamana sahip olacaktır.
Omehi.

Şehir alınabilirse, Tsiora tahtını geri alabilirse ve halkını yeniden bir araya getirebilirse, Omehi'nin hayatta kalma şansı vardır.
Saldırı.

Birinci Bölüm

Jabari'nin derisi açık bir yara gibiydi, hâlâ alevler içindeymiş gibi kükrüyordu ve bunun acısı bilinci üzerindeki hakimiyetini zayıflatıyor, gerçekliği bir dizi kopuk parıltıya dönüştürüyordu. Uyanıkken aldığı her nefes işkenceydi ve eğer konuşabilseydi, onu hayatta tutmak için uğraşan Sah rahibelerine ve rahiplerine gitmesine izin vermeleri için yalvarırdı.

"Bugün nasıl?" Onu uyandıran Tau'nun sesiydi.

Jabari gözlerini açmaya çalıştı ama göz kapaklarının eti kısmen birbirine kaynaşmıştı. Onları açamadı ve dünyayı sanki uzun otların arkasından bakıyormuş gibi gördü.

Bir kadın sesi, "Tanrıça'nın onun için yapacak daha çok şeyi olmalı ki bizimle kalmaya devam ediyor," dedi.

Kadına bir an göz attı. Sah tıbbi tarikatının bir rahibesi gibi giyinmişti ve lhashe grileri içindeki Tau'nun yanında duruyordu.

"Hiçbir Lesser onun yaşadıklarından sağ çıkamaz," dedi rahibe Tau'ya, "ve bir Soylu'nun bedeni daha güçlü ve daha hızlı iyileşiyor olsa da, hâlâ hayatta olması şok edici."

"O bir savaşçı," dedi Tau. "Bunu başaracaktır."

"Elimizden gelen her şeyi yapıyoruz ve umutlu olmak güzel ama..."

Rahibenin sesi kesildi ve Jabari yerde bir sandalyenin çekildiğini duydu. Görüş alanının hemen dışında biri otururken sandalye gıcırdadı.

"Buradayım, Jabari. Ben Tau ve buradayım."

Jabari, Tau'dan acısına son vermesini istemeye çalıştı ama elini hareket ettiremedi.

Dudakları. Zar zor yutkunabiliyordu.

"Sizi duyabildiğini sanmıyorum," dedi rahibe. "Acı... dinlenmesine yardımcı olması için ona şifalı bitkiler veriyoruz. Aksi halde çok zalimce olur."

"Burada olursam onu rahatsız eder miyim?" Tau rahibeye sordu. "Zararı olmaz ve Tanrı bilir, belki de yardımı olur."

Jabari rahibenin uzaklaştığını duydu. Sonra Tau elini tuttu, teninin Jabari'ninkine değmesine izin vermekten başka bir şey yapmadı ve bu, yıldırım çarpmış toprak gibi yanmış uzuvdan acı fışkırmasına neden oldu. Jabari bağlamak istedi ama bağıramadı. Bilinçsizliğin unutulmasını istiyordu ve bu gelmeyecekti.

Tau ona doğru eğilerek görüş alanına girdi ve Jabari arkadaşının yaralı yüzünü ve endişeli gözlerini gördü. Deri, bronz ve toprak kokusunu aldı. Tanıdık gelen bu kadar çok şeyden teselli bulmaya çalıştı ama acı başka hiçbir şeye yer bırakmıyordu.

"Bunu başardığını bilmeni istiyorum," dedi Tau ona. "Her zaman olmak istediğin kahraman oldun, dostum. Kanımızın, senin ve benim, hayallerimizi bizden uzak tutmaya çalışması önemli değil. Sonunda, bir Ingonyama olamamış olman hiç önemli değil. Yine de kraliçen ve dostların için savaştın, her ikisi için de fedakârlık yaptın ve Omehi'nin senin adını hatırlamasını sağlayacağım, Jabari Onai."

Jabari, Tau'nun fısıldadığını fark etti.

"İndlovu testi olmasaydı her şey ikimiz için de ne kadar farklı olurdu, değil mi? Sanki yüz bin ömür önceymiş gibi geliyor," dedi Tau ona, "ve tek istediğim ısınmana yardım etmektir. Tek istediğim senin savaşmanı ve İndlovu'lar arasındaki yerini kazanmanı izlemektir ama dünya ne zaman bir Lesser'ın ne istediğini umursadı ki?"

Jabari o günü asla unutmuyacaktı. Tau, komşu bir tımardan gelen şımarık soyluyla tartışmış ve yarımada'daki en güçlü Kraliyet Soylularından biri olan Muhafız Konsey Üyesi Abasi Odili'nin önünde onu utandırmıştı.

Odili, Tau'yu küstahlığından dolayı cezalandırmak için onu zaten bir efsane olan İndlovu inisiyesi Kellan Okar ile dövüştürmeye çalışmış ve son anda Tau'nun babası oğlunun yerini almıştı. Maç bir dağın zirvesi kadar dengesizdi ve Aren elini kaybetti. Jabari, Kellan'ın Aren'in hayatını kurtarmaya çalıştığını görebiliyordu. Soylu biri bunu görebilirdi ama Tau sadece bir Lesser'dı ve Aren'e bir kılıç doğrultmuştu.

Kellan'ın arkası, Abasi Odili'yi daha sert bir ders vermeye itiyordu. Abasi Odili Aren'i öldürmüştü ve bunun yapıldığını görmek Tau'yu kırmıştı.

Eve dönüş yolunda Tau, Jabari'nin ağabeyine saldırmış ve Lekan'ı Aren'in ölümüne neden olan koşulları yaratmakla suçlamıştı. Bu Jabari'nin kalbini kırmıştı ama arkadaşının hayatını kurtarmak için onu tımardan sürgün etmek zorunda kalmıştı. Tek yolu buydu. Lekan aksi takdirde Tau'nun öldüğünü görecekti.

Tau'nun sesi Jabari'yi anılarından uzaklaştırdı. "O gün babamı öldürdüler ve ben de bunu onlara ödetmek istedim. Orduya katılacaktım, böylece her birine kanlı bir düello için meydan okuyabilecektim. Hepsiyle savaşmak ve öldürmek istiyordum ve Soylular ailem için gelmeden bunu yapabilmemin tek yolu buydu. Hayal edebiliyor musunuz? Dejen Olujimi gibi bir Ingonyama'ya meydan okuyup onu alt edebilecek kadar iyi bir dövüşçü olabileceğimi düşündüm."

Jabari Aren'i öldüren askeri hâlâ görebiliyordu. Dejen Olujimi insandan çok kaslıydı ve Omehi'nin en iyi savaşçılarından biriydi.

"Çok kızgındım," dedi Tau. "Tımardan ayrılmadan önce Lekan'ı görmeye gittim. Geri döndüğümde onu öldüreceğimi söylemek için gittim."

Jabari konsantre olamıyordu. Acı onu bunaltıyordu.

"Lekan bana bıçakla saldırdı. Yara izini bana o verdi," dedi Tau, burnundan yanağına kadar uzanan iz üzerinde bir parmağını gezdirerek. "Ben de karşılık verdim. Kendimi savundum ve o öldü."

Her şey yeniden odak noktasına geldi ve Tau'nun sözlerinin her biri Jabari'nin kafasında yankılandı. Annesi Lekan'ın kazara düşüp hayatını kaybetmesine günlerce ağlamıştı ve ilk çocuğunu kaybettiğinden beri eskisi gibi değildi.

"Kigambe'ye kaçtım, Ihashe denemelerinde test edildim ve Jayyed Ayim'in Scale'ine girmeyi başardım. Şanslıydım ve daha iyi bir adamın vesayeti altında olmayı isteyemezdim."

Jabari, Lekan'ın ölümü hakkında daha fazla şey anlatması için Tau'ya bağışlamak istedi. Jabari dostum dediği kişiyi boğmak istiyordu.

"Hayatımı eğitime adadım. Babamın ölümü için adaleti sağlayacak kadar iyi bir savaşçı olmaya kararlıydım. Citadel City'de Zuri'yi görmeden önce aklımdaki ve hayatımdaki tek şey buydu."

Jabari'nin vücudu yandı ve sistemindeki ilaç zihnini çekerek unutmayı teklif etti. Buna karşı koydu. Tau'nun söyleyeceği her şeyi duymak istiyordu.

"O beni kurtardı, Jabari. Yaşadığım hayat yaşamaya değmezdi. Onu bu şehirde bulmak beni kurtardı." Tau durakladı. "Ve sonra... birbirimizi... başka şekillerde bulduk."

Tau elini bıraktı ve Jabari Tanrıça'ya teşekkür etti. Kardeşinin katili onu şımartırken çaresizce yatmak canını sıkıyordu.

"Kellan Okar'la ilk karşılaşmam burada oldu. Şehrin çemberlerinden birinde onunla bir kavgaya kışkırtıldım. Onun içini dışına çıkarmak istedim ve bunu yapabileceğimi düşündüm," dedi Tau. "İki kılıçla dövüşmeyi çoktan öğrenmiştim ve iyiydim, çok iyiydim." Tau güldü. Acı bir kahkahaydı. "Kellan beni mahvetti."

Seni öldürmeliydi, diye düşündü Jabari.

"Uyanık olduğum her anı eğitimime ayırmıştım. Güney Ihashe Isikolo'daki en güçlü dövüşçü olmuştum ama yine de efsanevi Kellan Okar'ın dengi değildim. Zuri beni tekrar kurtarmak zorunda kaldı ve ben de Citadel Şehri'nden kaçak bir Drudge gibi kaçmak zorunda kaldım. Olmam gereken savaşçı olmak için hayatımı vermiştim ama bu yeterli değildi. Bu uğurda ruhumu da vermem gerekiyordu ve verdim."

Jabari, Tau'nun daha fazlasını söylemesini beklerken nefesi boğazında düğümlendi.

"Keşfettiğim şey bir hediyeden çok bir lanet ve ona ulaşmaya cesaret eden herkesi bekliyor. Görüyorsunuz, hepimizin şeytanları var," dedi Tau, "Ben sadece benimkini nasıl kullanacağımı öğrendim."

Daire çizerek konuşuyordu. Mantıklı konuşmuyordu.

"Benimkini nasıl kullanacağımı öğrendim ve öfkeli bir Ingonyama gibi, bir insandan daha fazlasına dönüştüm."

"Nasıl?" Jabari kırık dökük bedeninin içinden çığlık attı, "Nasıl?"

"Bizim ölçeğimiz, bir Küçükler ölçeği, bir nesil sonra ilk kez Kraliçe'nin Yakın Dövüşü'ne katılmayı başardı. İmkansız başarımanın bir parçası olmuştum. İmkânsıza dönüşmüştüm ve şimdi Kellan Okar için hazırdım. Ama ikimiz de biliyoruz ki dünya bir Lesser'ın ne istediğini hiçbir zaman önemsemedi."

Necku! Bunu nasıl yaptın? Jabari düşündü.

"Kraliçe Tsiora gizlice Xiddeen ile bir barış anlaşması imzalamıştı ve artık zamanım kalmamıştı. Barış çok fazla değişiklik anlamına geliyordu. Dejen Olujimi ve Abasi Odili'ye meydan okuyup okuyamayacağımı bilmiyordum. Hızlı hareket etmek zorundaydım."

Tau hikâyenin gideceği yerden rahatsız olmuş olmalıydı. Sandalyesinde kayarak ayaklarının zeminde sürtünmesine neden oldu.

"Ölçek Jayyed iyi dövüştü ve Kellan'ın ölçeğiyle, senin ölçeğinle eşleştiğimiz yarı finallere kaldık ve benim şansım vardı. Turnuvada Kellan'ı öldürebilirdim ve bu talihsiz bir kazadan başka bir şey olmazdı."

Daha fazla sandalye kayması ve kazıma.

"Beni orada gördün," dedi Tau. "Kellan'a ulaşmak için kılıç kardeşlerimin ihtiyaçlarını feda ettiğimi biliyorsun. Bir adamı öldürmek için onlardan vazgeçtim ve bunu yapma şansım varken tereddüt ettim. Maçı kaybettik ve yakın dövüşün dışında kaldık. Terazimdeki adamlar benden nefret ediyordu ve hem Zuri hem de Jayyed babamın ölümünden Kellan'ın sorumlu olmadığını söylemeye çalıştılar ama dinlemek istemedim ve ikna olmak için zamanım yoktu. Xiddeen istilaya başlamıştı."

Jabari o gece savaş borularının sesini hatırladı.

"Hiç mantıklı gelmiyordu - barış çok yakındı," dedi Tau. "Kraliçenin asillerinin bir darbe planladığını ve ona ihanet ettiğini öğrenene kadar hiçbir anlamı yoktu. Vahşi olarak gördükleri insanlara boyun eğmeyi hayal bile edemiyorlardı. Bunun yerine, uygarlığı sürdürmek için yapmaları gerekeni yaptılar." Tau dilindeki asidi gizlemek için hiçbir şey yapmadı. "Bir ejderhayı çağırmak ve Xiddeen meclisini, tarihi kabile toplantılarını yerle bir etmek için bir Yetenekli kullandılar. Yani istila Xiddeenlerin barışı terk etmesi değildi. Kadınlara, erkeklere ve çocuklara yapılan kışkırtılmamış sürpriz bir saldırıya misilleme yapıyorlardı."

Jabari bunu duymak istemedi. İşgalde arkadaşlarını kaybetmişti.

"Fist'teki savaşta Jayyed, Chinedu ve benim ölçeğimin çoğu öldü. Yanlış hatırlamıyorsam seninkilerin de çoğu öldü," dedi Tau.

Jabari'nin ölçeği olan Scale Osa katledilmişti.

"Xiddeen bizi yendi ve dağdan aşağı kaçtık,

Odili ve hain Indlovu'nun kraliçeyi öldürmeye çalıştıkları Citadel Şehri'ne çekilerek tahtı kız kardeşi için güvence altına aldılar. İşte o zaman tekrar birlikte savaştık."

Jabari olabildiğince sert nefes aldı. Birlikte savaşmamışlardı. Jabari birkaç kez neredeyse kendini öldürtüyordu ve Tau her seferinde onu hayatta tutmak zorunda kalmıştı.

"Ve başardık. Odili'nin kraliçeye ulaşmasını engelledik ve ben de Dejen Olujimi'yi öldürdüm."

Jabari bunu görmemişti. O sırada kraliçeyle birlikte odadaydı ve bir Indlovu'ya karşı başka bir savaşı kaybetmişti. Ama Tau'nun öfkeli Ingonyama ile dövüşünden sonrasını görmüştü. Dejen kör olmuş, parçalara ayrılmış ve kalbinden bıçaklanmıştı. Tau, Yüce Soylu'yla tek başına savaşmıştı. Bırakın savaşı kazanmayı, hayatta kalması bile imkânsız olmalıydı ama yine de Tau'nun bir sırrı vardı. Jabari kardeşinin yanışını hayal ederken onun birkaç sırrı olduğunu düşündü.

"Odili kaçtı ve biz de peşinden gittik. Tuzağa düştü ama o sırada Xiddeen kapılara dayanmıştı." Tau çok hızlı konuşuyordu. "Zuri, Xiddeen'in geri çekilmesini sağlamak için bir ejderha çağırdı ve Odili kaçmasına izin verecek kadar karışıklık yaratmak için adamlarını yaratığa saldırttı. Odili'nin adamları saldırırken Zuri ejderhayı kontrol altında tutamadı. Çılgına döndü ve insanları öldürdü."

Jabari daha fazla duymak istemedi.

"Kılıç kardeşlerimi öldürecekti." Yeterince duymuştu.

"Ama sen onu durdurdun. İyi adamlara ateş püskürdü ve başka bir iyi adam onları korudu, patlamanın şiddetini üstlendi ve onları kurtardı."

Jabari nefes nefese kalmış gibiydi, tıpkı ateşin onu içine çektiği, tükürüğünü ve gözyaşlarını bile kaynattığı geceki gibi.

"Ejderha o zaman Zuri'ye saldırdı," Tau boğuluyordu, kelimeleri kekeleyerek çıkıyordu. "O... ona saldırdı... o... Zuri o gece öldü ve Odili kaçtı ve kraliçe ejderhayı tasmaladı. Onu tasmaladı, Xiddeen'i daha fazla ateşle tehdit etti ve savaş lorduna bir erteleme karşılığında oğlunu verdi."

Jabari bunların hiçbirini bilmiyordu. Zuri'nin öldüğünü bilmiyordu. Zuri'yi hayatı boyunca tanırdı.

Tau, "Çok geçmeden Xiddeen'ler başladıkları işi bitirmek için geri dönecekler," dedi. "Halkımız bölünmüş durumda. Soylular Abasi Odili ve kendini Kraliçe ilan eden Esi'nin yanında yer aldı. Diğer soyluların çoğu da onların yanında yer aldı."

O zaman hepimiz öldük, diye düşündü Jabari.

"Bu şekilde bitemez. Bitemez. Hâlâ yapacak çok şey var...." Tau yine sözünü kesti. "Savaşmaya devam et Jabari Onai. İyi ve özverili bir adamın yardımını kullanabilirim. Gerçek bir kahramanın yardımını kullanabilirim."

Jabari yine sorun yaşıyordu. Acı içindeydi ve uzun süre duyarsız kalmayı reddetmişti. Soluğu kesiliyordu ama kardeşinin katilinin söyleyeceklerini duymak için çabalamaya devam etti. Sonra duyduğu Tau değildi.

"Şampiyon," dedi bir kadın sesi, "sana ihtiyaç var."

Görüş alanına girip çıktı. Bir Yetenekli cübbesi giyyordu. Jabari'nin aklına ilk gelen Zuri oldu ama Tau ona Zuri'nin öldüğünü söylemişti. Bu o olamazdı.

Jabari'nin yatağının yanındaki sandalye gıcırdadı ve üzerine bir gölge düştü. "Savaşmaya devam et," diye fısıldadı Tau. "Bize zarar veren adamı yakalayacağız."

İkisi de."

"Şampiyon, acele etmeliyiz," dedi Üstün Yetenekli.

"Abasi Odili verdiği acıdan kaçamayacak," dedi Tau ona. "Savaşmaya devam et ve yemin ederim ki bizi tüketmeden önce acımızı intikam ateşinde yakıp kül edeceğiz."

eğer beğendiyseniz

EJDERHALARIN ÖFKESİ

dikkat et

OREN-YARO'NUN KURDU

Sürtük Kraliçe'nin Günlükleri: Birinci Kitap by

K. S. Villosa

Bölünmüş bir ülkenin kraliçesi, kendisinden nefret etseler bile halkını birleştirmek zorundadır; bu, yaratılmasına yardım ettiği bir yıkımı durdurmak anlamına gelse bile. Heyecan verici yeni bir sesteki ilk epik fantezi.

"Bana Sürtük Kraliçe, yani dişi kurt diyorlardı, çünkü taç giymeden bir gece önce bir adam öldürüp kralımı sürgüne göndermişim."

Krallığının yıkılmakta olan kulelerinin altında doğan Kraliçe Talyien, kanlı Kurtlar Savaşı'nın parlayan mücevheri ve mirasıydı. Bu neredeyse ulusunu parçalıyordu. Ancak rakip bir klanın oğluyla yaptığı anlaşmalı evlilik barışın habercisidir.

Ancak, hükümdarlıkları başlayamadan aniden ortadan kaybolur ve krallık onarılamayacak şekilde parçalanır. Yıllar sonra, bir adam gönderir.

gizemli bir buluşma daveti. Talyien, geçmişlerini barıştırma umuduyla deniz aşırı bir yolculuğa çıkar. Bir suikast girişimi bu hayalleri çabucak suya düşürür. Tanımadığı bir diyarda, kime güvenebileceğini bilmeden mahsur kalan Talyien, kendi geçmişini kucaklamak zorunda kalacaktır.
Adaşım.

Oren-yaro'nun kurdu evcilleştirilemez.

Birinci Bölüm

Savaş Lordu Tal'in Mirası

Bana Sürtük Kraliçe, yani dişi kurt diyorlardı, çünkü taç giymeden bir gece önce bir adam öldürüp kralımı sürgüne göndermiştim.

Kasırgalar köyleri yok ediyor ve onlar buna anlamsız diyor; kış rüzgârları geliyor ve onlar buna soğuk diyor. Benim halkımdan, Oren-yaro'dan, Jin-Sayeng'i neredeyse parçalayacak bir savaş yaratan hırslı vahşilerden başka ne bekliyorlardı ki? Hükümdarlığım kan dökülmeden ve terör olmadan başlasaydı, hayal kırıklığına uğrayacaklarını neredeyse düşünüyorum.

Adamı öldürdüğüm için pişman değildim. Bunu hak etmişti ve babam bana kendini sorgulamadan önce harekete geçmeyi öğretmişti. Babam bilge bir adamdı ve eğer savaş lordları tartışmayı bırakıp kuşkularını geride bırakabilselerdi, onları büyük bir kral yapabilirdi. Bunun yerine, ülkeyi bana ve kocama emanet ettiler: unutmayı tercih ettikleri aynı savaşın çocukları. Tanrılar ironilerini severler.

Ölürken o piç kurusuna baktığım için pişmanım. Gözlerinin geriye doğru yuvarlanışını ve kanın solmuş bedeninin altında bir örümcek ağı gibi yayılarak babamın döşemek için hatırı sayılır miktarda para ödediği çatlak parke taşına sızışını izlediğim için pişmanım. Daha keskin bir kılıcım olmadığı ve ona tekrar vurmamak için cesaretimi kaybettiğim ve yavaşça ölmek zorunda kaldığı için pişmanım. Yasemin çalılarının üzerinden kan akıyordu - bütün o çiçek yığını sonuna kadar pembe kalacaktı

Gece gökyüzündeki yıldızların izine bakmış ve annesini çağırmıştı. Bir hain olsa da bu acıyı hak etmiyordu.

Her şeyden çok, kocamı durdurmadığım için pişmanım. Peşinden koşmalı, ayaklarına kapanmalı ve kalmasını istemeliydim. Ama kendi gururumu okşarken, ona bir şans vermedim. Uzun, düz sırtının uzakta küçülmesini, babasının miğferinin kolunun altına girmesini, bağlanmamış saçlarının rüzgarda uçuşmasını izledim ve hiçbir şey yapmadım. Bir Oren-yaro kurdu sessizlik içinde acı çeker. Bir Oren-yaro kurdu yalvarmaz.

Neredeyse bir anda söylentiler orman yangını gibi yayıldı. Taç giyme törenim için Oka Shto'daki kalenin büyük salonuna geldiğimde başladılar, annemin en iyi ipek elbisesini giymiştim - düğün günündeki bir bakire gibi bembeyaz, inciler ve altın dokumalarla süslenmişti, yanımda kocam yoktu. Oğlum da beyazlar içinde, bakıcısıyla birlikte kürsünün diğer tarafında duruyordu. Aramızda törenle görevlendirilmiş iki rahip vardı: Oren-yaro'nun koruyucu tanrısı Akaterru'nun rahibi ve kocamın klanının tercih ettiği yabancı din Kibouri'nin rahibi, İsimsiz Yaraticıları ve herkesi hasta etmeye yetecek metinleriyle. Uzun yüzleri, sazan gibi bıyıkları ve bal rengindeki kösele derileriyle kardeş sayılabilirlerdi.

Kocamın yokluğu herkesi rahatsız ediyordu. Ben ise can sıkıntısı ve huzursuzluk arasında gidip geliyordum. Oğluma baktım. Ağlamayı kesmişti ama gözlerinin etrafındaki kırmızılık henüz kaybolmamıştı. Bu benim hatamdı -büyük salona giderken her iki yaşındaki çocuğun yapacağı gibi babasını sordu ve ben de karşılık verdim. "O gitti," dedim ona o dar koridorda, sadece bakıcının duyabileceği bir yerde. "Artık bizi istemiyor." Çocuk sözlerimi anlamadı ama keskin ses tonum, önceki geceyi nasıl geçirdiğimin belli belirsiz bir yansıması olan gözyaşlarının yanaklarından aşağı yuvarlanmasına yetti.

Thanh gözlerini ovuşturunca daha fazla beklemek istemediğimi anladım. Rahiplere döndüm ve ağzımı açtım. Tek bir kelime bile edemedemden kapılar açıldı.

"Onu taçlandırın," dedi danışmanım salona girerken. Yüzünde

O sabah aynaya bakmış ve kendi ölümünü görmüş bir adamın solgunluğu. Sandaletleri cilalı toprak zeminde tıkırdıyordu. "Prens Rayyel Ikessar dün gece ayrıldı."

Kelimelerin ağırlığının duvarlarda yankılandığını duyabiliyordunuz. Bunu takip eden sessizlikte, o odadaki her erkek ve kadının kalp atışlarının yükseldiğini seçebildiğimi sanıyordum. Babamın savaşında kaybettiklerimi hatırlamadığım bir gün bile geçmiyor; nefesler bile o eski tartışmanın, benim de bir gün bu toprakları bir kez daha kana ve ateşe bulayabileceğim korkusunun başladığını gösterebilir.

Sonunda Kibouri rahibi boğazını temizledi. "Prens bulunana kadar gecikmeliyiz."

Akaterru rahibi, "Bu gün tarikatımız tarafından onaylandı ve yıllar önce taşta kazındı," diye cevap verdi. "Bunu değiştirmek kötü bir alamettir."

Kibouri rahibi, "Her gün diğer günler gibidir," diye mırıldandı. "Siz ve batıl inançlarınız..."

Danışmanım onlarla yüzleşmek için kürsüye çıktı. İki rahip de onun üzerinde yükseliyordu. Yanmış bir kemirgeni andıran sakalının çevrelediği ağzı ince bir çizgi halindeydi. "Savaş Lordu Lushai bu sabah Jin-Sayeng'in lider eksikliğini kutlayan bir mesaj gönderdi. Eğer onu taçlandırmazsak anlaşmayı bozduğumuz için bu gece üzerimize yürüyecek."

Şaşırmış gibi davranmaya zahmet etmedim. "Rayyel orada saklanıyor sanırım," dedim. Bu çok yüzsüzce bir hareketti: beni sorun yaratmaktan *başka bir* şey yapamayacağım bir duruma sokmak. Kurdu hasta geyiklerle dolu bir denize atın, ne yapsın? Savaş Lordu Lushai bir zamanlar kendisini babamın dostu olarak görüyordu ama diğer savaş lordlarının önünde sorun çıkarmam için beni cesaretlendirmesi çok ileri bir adımdı.

Danışmanım bana döndü ve çimenlerin üzerindeki bir horoz gibi başını aşağı yukarı salladı.

Dişlerimi sıktım. "Al şu tacı." Onlara pazarlığın bana düşen kısmını yerine getirmediğimi düşünmeleri için bir sebep vermek istemedim.

Kibouri rahibi ona daha yakındı. Hareket etmedi.

"Lordlarım," dedim savaş lordlarına, çok hasta ya da sakat olmayan ya da taç giyme töreninden kaçınmak için doğru türden bir mazeret bulamayan seçkin birkaç kişiye bakarak. "Bu ittifakı kabul ettiniz. Hepiniz imzaladınız."

kendi kanınla. Hatırlıyor musunuz? Yıllar önce hepiniz kollarınızı kestiniz, bir kaba kanınızı akıttınız ve Jin-Sayeng'in birleşmesini kutlamak için o kandan içtiniz. Lord Rayyel ve benim bile bunu durduracak gücümüz yok."

Bir onay mırıltısı vardı. Bir fısıltı, bir haykırış değil, ama ben onunla gittim. Rahiplere döndüm. Akaterru rahibi çoktan başını eğmiş, gözlerini yere dikmişti. Diğer sonunda dizlerini eğmeye zorladı.

Küçük tacı aldılar. Hem sarı hem de beyaz dövülmüş altından yapılmıştı ve kırmızı ipek bir başlığın üzerine yerleştirilmişti. Babam bunu ben doğduktan kısa bir süre sonra, uzak bir kasabadaki ünlü bir zanaatkâra yaptırmıştı. Rahipler birbiri ardına ayinlerine başlarken ben de ona bakıyordum. Kibouri olmadan da yapabilirdim ama kalabalıktaki Ikessar destekçilerini gücendirme riskini almak istemedim.

Beni isteksizce taçlandırıdılar. Hiçbir ruh alnımın etrafında bir hale oluşturmaya ya da bu olayı kutsamak için bir ışık huzmesi göndermeye gelmedi. Aslında hava bulutluydu ve bir gök gürültüsü fırtınanın başlangıcını işaret ediyordu. Cesedi ne zaman bulacaklarını merak ediyordum, ya da çoktan bulmuşlardı da bana söylemeye mi korkuyorlardı?

Kraliçe olduktan sonra bile söylentiler devam etti. Onları durduracak gücüm yoktu. Daha fazla olmam gerektiğini söylediler. Daha kadınsı. Kurnaz, iğnelemelerimi iyi zamanlanmış bir kıkırdamanın arkasına saklayabilecek türden bir kadın. Kadın sanatlarını öğrenebilir, şiir yazmayı, iyi bir fincan çay demlemeyi ya da üzerinde kanım olmayan bir şeyi işlemeyi öğrenebilir ve erkeğimi daha iyi memnun etmenin yollarını bulabilirdim. Bunun yerine Rayyel Ikessar benimle evli kalmaktansa Jin-Sayeng'in kralı Ejderha Lordu unvanını bir kenara atmayı tercih etti.

Böyle şeyler duymak bir kadını değiştirir. Kalbini katılaştırır. Zihninizi hiç işiniz olmayan karanlık yollara sürükler. Rai'yi sevmemiş olsaydım belki de bunun bir önemi olmazdı ama sevdim. Kendimi anladığımdan daha fazla. Açıklamak istediğimden daha fazla.



Sonraki yıllar hakkında konuşmayı sevmiyorum. Şimdi bile, elimde kalem, elbisemin üzerine mürekkep sıçratırken, öfke bulutunun ötesinde bir şey hatırlamakta zorlanıyorum. Tek bildiğim beş yılın göz açıp kapayıncaya kadar geçtiğidir. Bana öfkenin bunu yapabileceği söylenmişti. Zamanın geçişindeki tatlılığı yok edebileceği, istenmeyen bir kraliçenin hayatındaki küçük sevinçlere acı bir renk katabileceği. "Babam gelecek mi?" diye sorardı oğlum her isim gününde. Her yıl biraz daha büyür, güçlenir, kendinden daha emin olur ve her yıl bu soru masumiyetini biraz daha yitirir, daha talepkâr bir hal alırdı. "Babam gelecek mi?" Yumuşak gözleri daha da sertleşirdi, çünkü ikimiz de artık gerçekten sorduğu şeyin bu olmadığını biliyorduk. *Ne zaman eve dönecek? Onu neden gönderdin? Neden onu durdurmadın?*

Ve her yıl, saray mensuplarının utanç içinde başlarını çevirmelerine neden olmayacak bir cevap bulmaya çalışırdım. Onu kovamayacağımı biliyorlardı; Jin-Sayeng'deki en nüfuzlu klanın varisine hükmedecek güce sahip değildim. Yine de görevlerini terk ettiğini ima edemezdim. Bunu Oren-yaro'ya rahatlıkla söyleyebilirdim ama mahkemede, ailesinin destekçilerinin önünde değil. Sanki tacın ağırlığı yeterince ağır değilmiş gibi, sanki uyanık olduğum her saati savaş lordlarını birbirlerinden ve benden uzak tutmakla geçirmiyormuşum gibi. Yüzyıllar süren Ikessar Ejderha Lordlarından sonra Jin-Sayeng'in ilk kraliçesiydim ve tüm bu zorluklar hükümdarlığım için iyiye işaret değildi.

Beşinci yılın yaz sonunda, geçen yılki fırtınaların yol açtığı hasarı incelediğim pirinç tarlalarında atımı sürdüğüm bir öğleden sonra geri döndüm. Bir hükümdarın bu tür konularda yapabileceği çok az şey vardı, ama beni görmek insanlara güç veriyordu, ya da ben öyle düşünmeyi seviyordum.

Arro kapının yanında durmuş bekliyordu. Atımı yürüyüşe yavaşlattım. Sadece danışmanımın yüz ifadesinden geleceği tahmin edebilmem her zaman şaşırtıcı olmuştur. Eğer iyi bir hafta olacaksa beni genellikle gülümseyerek karşılar, gözleri yüzünün kıvrımlarında kaybolurdu. Bu, çoğu eyaletin vergilerini ödediği, toprak anlaşmazlığı olmadığı (ya da en azından insanların uğruna kellelerini kaybetmediği) ve her bir savaş lordunun hesaba katıldığı anlamına geliyordu.

Artık gülümsemiyordu. Dudakları düzdü, kaşları çatık değildi, sanki

henüz enerjisini o kadar uzağa harcamak istediğinden emin değildi. Attan indim ve bir hizmetkârın onu dağın eteklerine, ahırlara götürmesine izin verdim. Arro ellerini sakalına sildi ve açılmış bir mektup uzattı. Birinin parşömenin içine toz serperek beni zehirlemeye çalışması ve daha sonra bunu solumam ihtimaline karşı, görevliler tarafından iyice kontrol edildiğine şüphe yoktu. İkessarlar bu tür taktiklere bayılırdı, hatta savaş sırasında büyük bir amcamı bu yüzden kaybetmiştim.

"Bu da ne?" diye sordum, tam o sırada köpeğim Blackie ağaçların arasında belirdi. Islık çaldım ve bana doğru sıçradı, kulakları sallanırken kuyruğu o kadar hızlı sallanıyordu ki düşme riski vardı. Mektubu almadan önce tüniğimi sıvazladım.

Bir kez okudum, sonra ikinci kez. Kalbimin çarptığını, ağzımın kuruduğunu hissedebiliyordum. Bunun bir rüya olup olmadığını sormak istedim. Öyle olmalı. Daha önce buna benzer pek çok rüya görmüştüm. Detaylar her zaman farklıydı: Bazen bir ulaktan gelirdi, atı terden kayganlaşmıştı. Bazen bacağına bir not iliştirilmiş bir şahin olurdu. Bazen kukuletalı bir İkessar elinde hediyelerle gelir, sonra kocam olduğunu açıklar, yıllarca değişmiş ve affedilmem için yalvarırdı. Her rüyamda dizlerimin üzerine çöküyor ve sevinçten ağlıyordum. Şimdi soğukkanlılığın ötesinde hiçbir duygu biriktirememek tuhaf geliyordu.

Tekrar Arro'ya baktım ve sesimi buldum. "Ne düşünüyorsun?"

"Görevini terk eden, *sizi* terk eden adamın, bırakın Ziri-nar-Orxiaro gibi uzak bir yeri, kendi şartlarında bir toplantı talep etmeye bile hakkı yok. Bir tuzak kokusu alıyorum."

"Buluşmamız için güvenli bir yer olduğu konusunda ısrar ediyor. Anzhao Şehri savaş lordlarının müdahalesinden uzak, tarafsız bir yerde olacak."

"Bir İkessar için söylemesi kolay," diye homurdandı Arro. Blackie bacağına sürtünmek için yaklaştı ve Arro köpeği tiksintiyle itti. Pirinç şapkasını tekrar yerine oturttu. "Tavsiyemi dinleyin kraliçem. Görmezden gelin. Adam beş yıldan uzun bir süre ortadan kayboluyor ve sizin sadece bir *mektupla* ona koşacağınızı mı sanıyor? Ne küstahlık."

Bir an sessiz kaldım. "Savaş lordları..." Ben başladım. "Onların büyük bir kısmı İkessarları destekledi."

Arro homurdandı. "Onlar yaptı. Ne olmuş yani? Karanlıkta fısıldaşmakla yetiniyorlar. Hiçbiri senin pozisyonuna meydan okumaya cesaret edemedi."

"Henüz değil," dedim. "Karanlıktaki fısıltılar hâlâ tehlikelidir. Bunu Ikessar'ların hüküm sürdüğü günlerde öğrenmedik mi? İnsanları kışkırtabilir, fikirleri ait olmadıkları yerlere koyabilirler. Tek gereken bir savaş lordunun artık canına tak ettiğine karar vermesi ve iki kişinin daha onunla aynı fikirde olması. Gerisi onu takip edecek ve ben de bu lanet toprakların tarihindeki bir başka başarısız Ejderha Lordu olacağım."

"Bu bir köpek sürüsünü kontrol altına almaya çalışmak gibi. Sadece diğerlerinden daha yüksek sesle havla."

"Köpekler hakkında bir iki şey biliyorsun, değil mi Arro?" Blackie'nin rahatsız edici dilinden kaçınmaya çalışmasını eğlenerek izleyerek sordum. Sonunda ona acıdım ve ılık çaldım. Köpek bana döndü. "Diğer savaş lordları bana meydan okumuyor çünkü Rai kendi rızasıyla ayrıldı. İstediklerini söyleyebilirler... Sırtına kılıç dayayıp onu topraklarımdan kovduğuma dair ellerinde hiçbir kanıt yok. Ama bu orada biteceği anlamına gelmiyor. Son zamanlarda, onun eylemleri için açıkça beni suçlamaya başladılar ve Rai'nin bana yazdığı ve cevap vermeyi reddettiğim duyulursa, tacı tek başıma tutmak istediğimi düşünecekler. Tahtta Oren-yaro'nun bir kurdunun olması fikri onları hâlâ korkutuyor."

Arro tartışmak ister gibi görünüyordu ama onun hakkında takdir ettiğim şeylerden biri de aynı fikirde olmasa bile mantıklı düşünmesiydi. Ellerini kollarının içine soktu. "Diğerleriyle bir araya geleceğim," dedi. "Bir karar vermeden önce bu mektubu incelememiz gerekecek."

"Elbette," dedim. "Ama Lord Rayyel yıllardır ilk kez bizimle konuşmayı kabul ediyor. Kişisel görüşlerimiz ne olursa olsun, kraliyet klanları için önemini koruyor. Sert bir şey yapmayın, onu korkutup susturmayacağım."

Başını salladı ve ellerini bir kez daha sakalına sildi. Bu onun bir takıntısıydı, Zarojo'ya özgü bir tavidir. Arro imparatorlukta büyümüş, uzun zaman önce babama hizmet etmek için buraya getirilmişti; bunca yıl sonra evini ziyaret etme fırsatına balıklama atlayacağını düşünürdüm.

Bahçeye çıkan kaldırım taşı basamaklardan yukarı çıktım, Blackie

etrafımda daireler çiziyorlardı. Sakin kalmak konusunda olağanüstü bir iş çıkarıyordum. Ancak çeşmeye ulaştığımda dizlerimin bağı çözüldü. Kenara oturdum, suyun köpürmesini ve kurbağaların vıraklamasını dinledim.

"Sana beş yıl önce o piçlere savaş ilan etmeni söylemişim," diye seslendi kapıdan bir ses. Başımı kaldırdığımda babamın generalinin gül fidanlarının yanından geçtiğini gördüm. Mektubu ilk açtıklarında orada olmalıydı. Bunun bir önlem olduğunu bilsem de, her zaman en son benim haberim olması, başkalarının benim yerime karar vermesi beni rahatsız ediyordu. Derin bir nefes alarak onunla yüzleşmek için ayağa kalktım.



Arro'nun aksine, Lord General Ozo hiçbir zaman hoşnutsuzluğunu, özellikle de *benim* yönetimimden duyduğu hoşnutsuzluğu gizlemeye çalışmadı.

Bana doğru bir asa fırlattı ve iki elinde birer bambu sopayla saldırmadan önce onu yakalamam için sadece bir saniye verdi. Geri adım attım ve saldırısını karşıladım. Ozo iri bir adamdı, yaşına rağmen henüz yağlanmamış sert kaslarla kaplıydı. Bambu bambuya çarparak birbirine çarptı. Sendeleyerek geri çekildim.

"Savaş," diye tekrarlardım. "Size daha önce de söyledim, Lord General Ozo. Kaynaklarımız yok."

Eliyle başının arkasına vurdu, kolundaki dövmele güneş yanığı tenine karşı koyu siyahtı. "Askerleri olan benim. Sadece emir verirsen o piçleri ezebileceğimizi söyleyebilecek tek kişi benim."

"Ve ben de senin kraliçenim," dedim asamın ucunu kafasına saplamaya çalışırken. Bir kez olsun burnunun kırıldığını görmek tatmin edici olacaktı. Elindeki sopaları evirip çevirerek yanımdan uzaklaştı. "Ne kraliçe ama.

Sadece ayak hareketlerin bile..."

Ayaklarımı düzeltirken kıllandım. "Bu itaatsizlik mi?"

"Bu dürüstlük," diye hırladı bana ikinci kez saldırırken. Topuğumun üzerinde döndüm, asam karnına çarptı. Ama o sadece gülüp geçti. "Bu topraklar yıkımın eşiğinde sallanıyor

Çünkü kocanla ne yapacağına bir türlü karar veremiyorsun." Saldırmaya devam etti. "Diğer savaş lordları fincanlarının arkasından sana gülüyorlar. Köylüler senin zayıf olduğunu düşünüyor. O piçi görmek mi istiyorsun? Mülklerini ateşe vermemi emret, o da klanını kurtarmak için atını sürüp gelsin. O zaman kafasını keserim."

"O hâlâ senin Ejderha Efendin," diye nefes nefese kaldım, saldırısına zar zor ayak uyduruyordum. Adamın hâlâ enerjiyi nereden bulduğunu bilmiyordum. Yaşlıydı, güpegündüz dövüşmek için çok yaşlıydı.

Sonunda asamı tutup beni kendisine doğru sürüklerken yüzünden terler boşanıyordu. "Taçsız, ondan önceki amcası gibi," dedi. "Ona boyun eğmeyeceğim. O benim kralım değil. Ve eğer bir karar vermezsen *sen* de uzun süre kraliçe olamayacaksın. *Sen* de Ejderha Lordu olduğunu unutuyorsun." Çalıkların üzerine tükürdü, sağlıklı bir küre yapraklardan aşağı süzüldü. Zavallı bahçıvanım çok kızacaktı. Sonra beni itti.

"Bunun sonu savaş mı olmalı?" Duruşumu gevşeterek sordum. "Eğer barışçıl bir çözüm bulabilirsem..."

"Barışçıl bir çözüm mü?" diye sordu kuşkuyla. "*Sen mi?* Sen Savaş Lordu Yeshin'sin. Kasap Yeshin'in kızısin. Onları demir bir yumruk altında ezmezsen bu topraklar *sana* asla barış izni vermez. Halkımızın savaş lordları, klanları, aileleri yerine seni mi dinlemesini istiyorsun? Onlara sıkı bir tasma takın. Gerekirse boyunlarını vurun."

"Yeshin'in generali söylüyor."

Ozo burnunu çekerek sopalarını bir o yana bir bu yana salladı. "Ya da kocanın zavallı çuvalını görmek ve Oren-yaro'ya utanç getirmek uğruna bu tuzağa isteyerek düşersin. Babanın yaptığı onca fedakârlıktan sonra ona bunu yaparsın. Peki ne için? Adam Jin-Sayeng'in başına beladan başka bir şey olmadı!" Saldırdı. Ben kendimi korumak için asayı kaldıramadan sağ sopa yüzüme çarptı.

Asayı döndürüp yan tarafına saplarken derim karıncalandı. "Bunu siz söylersiniz Lord Ozo," diye tısladım onu tekrar dürtmek için geri çekilirken. "Onun klanından nefret ediyorsun."

"Klanının yönetimi altında geçen yüzlerce yıl bize kederden başka bir şey getirmedi." Çabalarımı kafama bir darbe daha indirerek ödüllendirdi.

Geriye çekildim, titriyordum ve o da küçük bir sırtış attı. "Onlardan nefret etmek için her türlü sebebi olan sensin. Onların beceriksizliği kardeşlerini öldürdü."

"Hiç tanışmadığım kardeşlerim," diye homurdandım çenemi silerken.

"Onlar iyi adamlardı ve Ikessarlar onları bizden aldı. Babanızın savaşından önce, hükmetmek yerine dünyayı dolaşmayı seçen bir Ejderha Lordumuz vardı. Ve ondan önceki babası..." Tekrar tükürdü. "Kalitesiz kural üstüne kalitesiz kural ve şimdi de bu. Şimdi Jin-Sayeng'e o piçlere ihtiyacımız olmadığını kanıtlama şansına sahipsiniz."

Parmaklarım asayı sıkıca kavradı. "Yok, Ozo. Ama bu ittifak babamın kararıydı."

"İttifak için üzücü bir bahane. Diğer tarafın sıvışıp gittiği ve yarım on yıl boyunca üzerine düşeni yapmayı reddettiği bir ittifak hiç görmemiştim. Ve eğer imparatorluğa gitmeye karar vererseniz, o zaman ne olacak? Şehirlerinin ne kadar yozlaşmış olduğunu biliyor musunuz? Yetkilileri size yardım etmeyecektir. Onlara göre Jin-Sayeng beş parasız köylülerin ülkesi ve haksız da sayılmazlar. Elinde sadece o çatlak melez danışmanın ve Kaptan Nor var. Nor en azından Oren-yaro, yeteneklerinden şüphem yok ama Agos değil."

"Bunu başlatmayın, General. Bir daha olmaz."

Sopalarını indirdi. "O, ordumun yetiştirdiği en iyi muhafız yüzbaşısıydı ve sen hepsini bir hiç uğruna harcadın. Başın belaya girerse yardım için bana koşma." Uzaklaşmaya başladı.

Alçak bir sesle, "Bir adım daha atmayın General," dedim.

"Bir kılıcın var. Beni durdurmak istiyorsan haddimi bildir," diye hırladı.

Asayı bıraktım ve kılıcımı çektim.

Başını yana çevirdi ve güldü. "Şimdi ne olacak? Kes beni."

"Beni test etme."

"Ama öyleyim," dedi gülerek. "Öyleyim ve sen başarısız oluyorsun. Tereddüt ediyorsun. Hep tereddüt ediyorsun yavrum ve eminim zamanı geldiğinde *ona* karşı da tereddüt edeceksin. Hoşgörün hepimizin ölümü olacak." Elini sallayarak çekip gitti. Başka biri olsaydı, onu anında idam ettirebilirdim, ama... o hala bir lorddu. Bir

Yaşlı. Birçok açıdan onun otoritesi benimkini gölgede bırakıyordu.

Tıpkı yıllar önce kocamın yaptığı gibi, onun virajda kayboluşunu izlerken parmaklarım titredi. Savaş. Bu kelime içimi burktu. General Ozo taç giyme töreninin arifesinde ilan edilmesini istemişti. Savaş Oren-yaro yönetimini güçlendirecekti... eğer kazanırsak. Ülkedeki en büyük orduya sahiptik ama diğerleri bize karşı birleşirse bunun hiçbir anlamı kalmazdı.

"Anne."

İkinci bir ses, çoğu gün beni sakinleştirirdi. Bugün ise içimi dehşetle doldurdu. Kılıcımı kınına soktum, yüzümü sildim ve oğluma döndüm.

"Generalin ne dediğini duydum," diye nefes aldı Thanh. Tereddüt etti. "Doğru mu bu?"

"Yetişkinleri gizlice dinlememelisin."

Ona bir şeyler söylediğimde her zaman yaptığı gibi başını yana eğdi ve yanlış yaptığını anladı, sadece bunun üzerinde durmamayı tercih etti. Sanırım babam buna nezaketsizlik gibi bir şey derdi. Meydan okuma. Ben bunu sadece eğlenceli buldum. "Ama gerçekten babamı görmeye mi gidiyorsun? Onu geri getirecek misin?"

O ana kadar ne yapacağımdan emin değildim. Bir parçam mektubu bir kenara bırakmaya meyilliydi. Bunu daha önce de yapmıştım. Rayyel gittikten sonra ilk mektubunun gelmesi tam bir ay sürmüştü. Öfkeli bir mektuptu, ilişkimizle ilgili kuşkularıyla doluydu. Geri kalanını okumayı reddederek masamın içinde bıraktım. Yakında bir tane daha göndereceğini, zamanın öfkeyi dindireceğini, birbirimize dikenli kelimeler savurmadan konuşmamıza izin vereceğini ummuştum.

Bu süre kısa sürede beş yıla çıktı. Elimdeki mektup onun ikinci mektubuydu.

"Eğer Anzhao'ya gidersem," dedim, "sana bir kitap ya da bir şahin getirebilirim. Anzhao Şehri'nde çok güzel şahinler yetiştirdiklerini duymuştum. Belki beyaz bir tane. Ve şu küçük köpekleri var..."

"Babamı istiyorum," dedi Thanh, sesi giderek sertleşiyordu.

Oğluma baktım, kendini nasıl tuttuğuna, sert çenesine, dik sırtına, tanıdığım çoğu yetiştikenden daha fazla gurur ve asalete. Benim güzel oğlum, yedi yaşında, babasının yokluğunda bir şekilde yaşlanmış

Bunu tahmin edemezdim. Babasını sabırsızlıkla arayan o tombul yanaklı bebekten, artık babasının yüzünü hatırlayamayan bu sakın, sessiz çocuğa dönüşmesini izlemiştim. Oğlunuzun size baktığını, o acıları dindirecek bir cevap beklediğini, geceleri babası için ağladığı onca yılı görmek nasıl bir his biliyor musunuz? Sözlerinizin onun umutlarını ve hayallerini bir anda yok edebileceğini bilmek? Bu çocuk beni mahvedebilir.

Nefesimi tuttum ve iyice düşünmeden konuştum. "Öyle yapacağım," dedim. "Kendi isteği dışında olsa bile babanı geri getireceğim. Söz veriyorum. Yeniden bir aile olacağız."

Yalan olsalar bile, çok güzel yalanlardı. Gözlerindeki rahatlama hissi anlaşmayı mühürledi.

EJDERHALARIN ÖFKESİ Övgüiçin

"Aksiyon ve karakterler için keskin bir gözle ustaca yapılandırılmış *Ejderhaların Öfkesi*, önemli bir yeni yetenekten büyüleyici bir epik kahramanlık fantezisi."

-Anthony Ryan, *Kan Şarkısı* kitabının yazarı

"*Ejderhaların Öfkesi*, epik fantezinin en iyi parçalarını alıp onları canlandırıcı ve yaratıcı yeni bir dünyaya yerleştiriyor; okuduğum en büyüleyici kahraman yolculuklarından biriyle savaşın ve sömürgeciliğin gerçek maliyetini açıkça ortaya koyan sürükleyici bir hikaye."

-S. A. Chakraborty, *The City of Brass* kitabının yazarı

"İnsanlar elimden bırakamadığım son kitabı soruyorlar ve ben de onlara *Ejderhaların Öfkesi*'ni söylüyorum. Gerilim her sayfada sizi ikiye böleceğinden korkana kadar yükseliyor."

-Peter V. Brett, *The Warded*'in *New York Times* Çok Satan Yazarı

Adam

"Winter'in çarpıcı ilk fantastik destanı karmaşık karakterler ve hem Avrupa hem de Afrika etkilerine sahip iyi işlenmiş bir dünya açısından zengin.... Bu etkileyici seri başlangıcı büyük umut vaat ediyor."

-*Publishers Weekly* (yıldızlı inceleme)

"Baştan sona yoğun, yaratıcı ve aksiyon dolu; durmaksızın sürükleyici, muhteşem bir okuma."

-James Islington, *The Shadow of What Was Lost* kitabının yazarı

"Eşsiz bir askeri fantezi.... hızlı aksiyon okuyucuları bu büyüleyici destanın bir sonraki kitabında Tau'yu takip etmeye heveslendirecek."

-*Booklist* (yıldızlı eleştiri)

"Hayatta kalma ve intikam üzerine son derece acımasız ve yaratıcı bir hikâye. Evan Winter'ın savaşları içgüdüsel, kanlı başyapıtlar ve Tau'nun sürgündeki Lesser'dan efsanevi savaşçıya tırmanışı çok az yazarın ulaşmayı umabileceği bir şekilde kazanılmış."

-David Dalglish, Shadowdance serisinin yazarı

"Winter'ın ilk romanı George R. R. Martin ve Brandon Sanderson ile güçlü karşılaştırmalara yol açacak ve güçlü Afrika etkileri ve bağları, ilgi çekici karakterler ve kültürle tekil, heyecan verici bir destan yaratıyor. Okurlar bir sonraki bölüm için sabırsızlanacak."

-*Library Journal* (starred review)

"Zorlayıcı, geniş ve zengin. Winter büyü, intikam ve mucizelerle dolu heyecan verici ve sürükleyici bir dünya yaratmış."

-Micah Yongo, *Kayıp Tanrılar* kitabının yazarı

"Sihir, ejderhalar, iblisler ve lanetlerle dolu Xhosa esintili bir dünya *olan Ejderhaların Öfkesi*, klasik fanteziyi alıp ona taze ve heyecan verici bir dokunuş katıyor."

-Anna Stephens, *Godblind* kitabının yazarı

"Vay canına. Bu kitap çarpıcı bir aksiyon ve tehlikeyle başlıyor ve sayfalar akıp giderken neredeyse hiç durmuyor. Afrika etkisindeki kültürü, ejderhaların ve iblislerin benzersiz kullanımını, karmaşık savaş ve sınıf hiyerarşisini sevdim ve daha önce gördüğüm hiçbir şeye benzemeyen bir büyü sistemi var. Bir seri için ne müthiş bir başlangıç!"

-David Anthony Durham, Akasya üçlemesinin yazarı

"*Ejderhaların Öfkesi* fantezinin her zaman olması gerektiği gibi. Winter sizi intikam, savaş ve ateşle dolu bir dünyanın içine çekecek. Bu sadece bir kitap değil, unutulmaz bir deneyim."

-Sean Grigsby, *Smoke Eaters* ve *Daughters of Forgotten* kitaplarının yazarı
Işık

"Yoğun, canlı ve zekice gerçekleştirilmiş; okunması gereken bir kitap."

-Anna Smith Spark, *The Court of Broken Knives* kitabının yazarı

"*Ejderhaların Öfkesi*, çok daha fazlasını görmek istediğim eşsiz ve büyüleyici bir dünyada geçen, tavizsiz ve acımasız bir fantezi. Anthony Ryan'ın *Kan Şarkısı* hayranları buna bayılacak."

-Django Wexler, *The Thousand Names* kitabının yazarı

"İblisler, ejderhalar ve gerçekten kötü rüyalarla dolu sürükleyici bir kitap.... Fantezi hayranları bu kitabı sürükleyici, hızlı tempolu bir sofra kurucu olarak bulacak."

-Kirkus



İletişim Botu: @cevirigiller_bot

- [Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız](#)
- [Çeviri Yedek Telegram Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitap İstekleri Kanalımız](#)
- [Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri](#)
- [Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız](#)

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz.

Kitaplarımız paylaşılmak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız.PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

